

Line

1083

Page 234

951

6, 2, 25

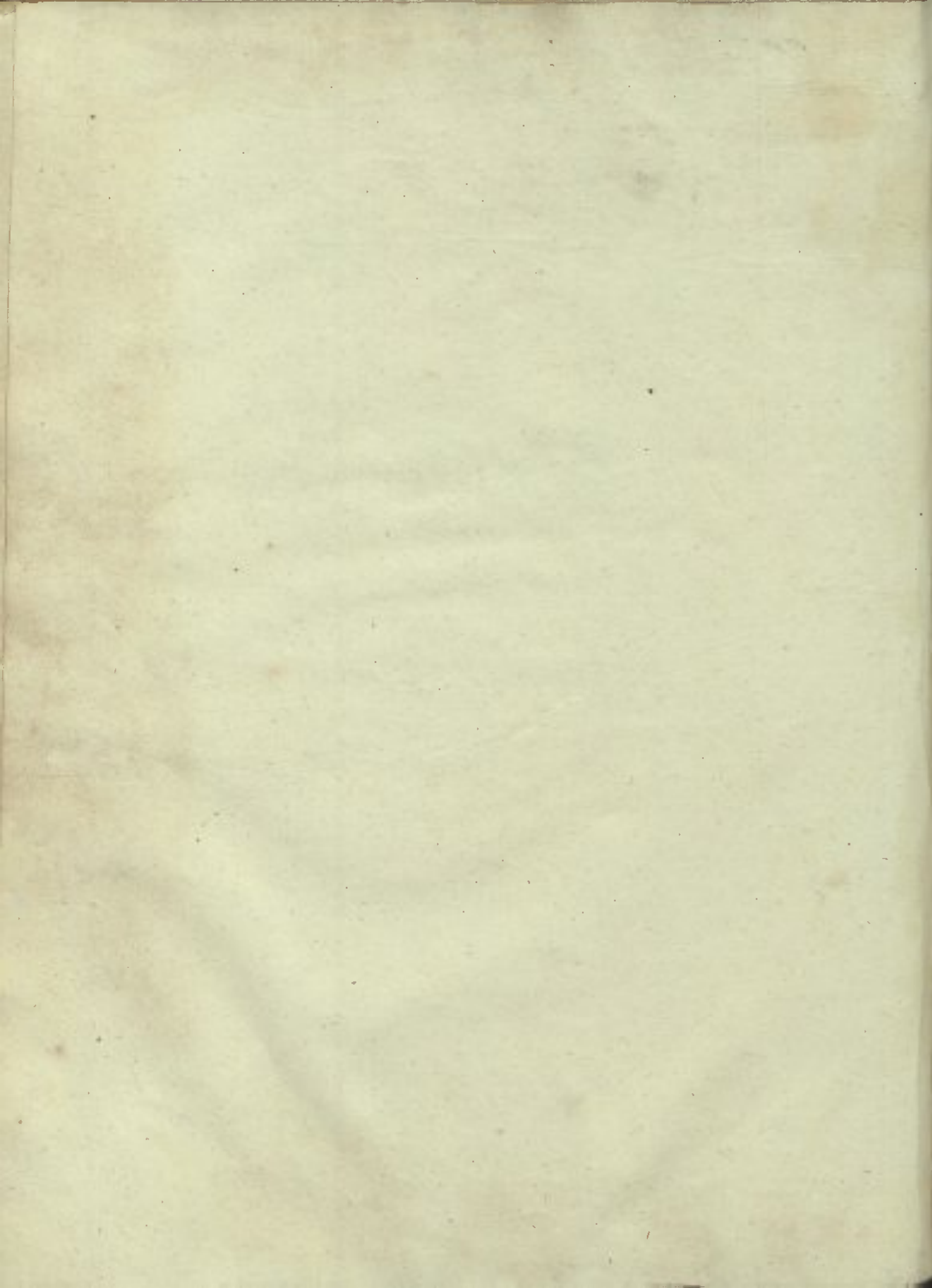


1803

1803

1803

1803



Luminare maius.

Quibus ut totum radijs illuminat orbem.
Illuminat latebras sic medicina tuas.



Ina.
1083
Joannis Jacobi Manlij de Bosco in opus Luminaris maioris ad
Bernardinum nigrum civem Papiensem prohemium feliciter incipit.

Quam pleraque in medicorum antidotis peruersè intelligi a pluri-
mis animaduertè. tum quod grece arabicèque scripta vocabula per-
sine acciperent. tum quod operandi artem modumque penitus ignora-
rent. olim ego iuuenili etate concitus breues ac succinctas annotationes cõ-
scripseram. mox vno succedentibus annis coeptum a me studium in magnis
meis occupationibus deposueram penitus: tãetsi eius semper animi fueris
vt quoad fieri posset de posteris benemerer. Tua tamen me voluntas nu-
perime impulit Bernardine vt immus a me antea susceptum non modo
non obliterati paterer. sed et in corpus redigerè adderèque plurima que po-
sterior etas exercitumque quotidianum contulere. Itaque factum est vt quod
breuissimũ fuerat volumen longe amplius exresceret. vtque suscepte a me p-
uincie modus ordoque seruetur diui Mesue in primis exponèdum opus
mibi proposui. occasione vno nactus nonnulla subieci a reliquis medicis con-
fuse vageque conscripta. factumque est vt hoc vnum opus pro alijs multis suffi-
cere videatur tam late tamque abunde in hac antidotorũ materia sumus eua-
gati quod citra arrogantiam dictũ sit. sed et veritas nusquam teticenda. Scio ego
incomparabilem egis iacturam eximijs doctoribus illatũ esse dedecus nõ
sui culpa. verum ob ministroz potius inscitiam. Dehinc aut vt arbitror fore
confido vt aromatariorũ quisquis nostrum hoc opus diligenter reuerit tu-
to aggredi possit omnes veteres cõposituras. Que vt recte fieret huius gra-
tia negocij Galienũ: Dioscoridem: Serapionem: Rasim: Auicennã. Auc-
royũ: Conciliatorẽ: Gulieinum placutinum: Gentilem: Nicolũ: Fra-
ciscum Pedemontanum: Nicolãum: Michaclem sauonarollam: Simo-
nem Ianuensem: aliosque p̃multos exquisitissime perlegi: eozumque sententias
huic nostro volumini inserui: quã tibi Bernardine niger dedico ac nomini
tuo inscribo vt fautores assertoresque elucubrationes mee te recognoscant ob-
seruent ac venerentur. nam cuius auxilium fauoremque potissimum implora-
uerim quod eius qui de me loqupletissime semper sit benemeritis. *Vale.*

Opus hoc vndecim sectionibus distinguitur. Prima electuaria conti-
net. Secunda conditorũ formã insinuat. Tertia ipsa loch enumerat. Quat-
ta simpos ac robur cõplectitur. Quinta decoctiones instruit. Sexta troci-
scos comprehendit. Septima de sief inscribitur. Octava pillulas cõponit.
Nonã de suffragit. Decima vnguenta cerota emplastra instituit. Vndeci-
ma de oleis tractatum claudit. **D**istinctio autem hec perutilis sub-
dita est ne lectozibus tedium generetur.

Johannis Jacobi de manlijs de boscho Alexandrini sup descriptiones antidotarij & practice dñi Johannis Medice sue & aliorum Illustrium medicorum clarissima interpretatio incipit. dicitur Luminare manus.



Electuarium

de aromatib⁹. quod scripsit S. Recipe ligni aloes crud. rosarum ana. an. xij. gallicie r. uscate: macis: do: onigi: g. pipis logi nucis muscate: mente sicce: spicee: cassie: mastice: cinamoni: gariof. affari. an. an. ij. cala taro: d. tici. an. an. iij. croci: cardamomi maioris & minoris: rinz: sandalo: nm: reubarbari: costic: cubebe: zinziberis: semf

nle feniculi: anisi: chelidm ana. an. iij. zuccari. z. vj. mine aromaticae. z. xij. mellis dysgnmati q̄tum sufficit. dosis ei⁹ a. z. iij. vsq; ad aur. vj.

Interpretatur i p̄ntiaz has descriptiones dñi Johannis me. ac alto rum medicor⁹ onus h̄eris n̄to ipar supplices deo voces reddimus: vt sul ro: is iustina nostra aspersione secudet: vt tandem e vasto p̄clagi secyrum salutis portum nos redi gat. Intendimus itaq; in hoc opere descriptiones quaru r̄icuz medicinar⁹ is vsualiu q̄z nō vsualiu: a solimiaz q̄z nō solimiaz: q̄z cōmuniter apud apothecarios haberi de bent ex diuersis omnium fere medicorum voluminibus excerptas aggregare. & simplicia i eis ingrediētia: quoad ingenij nostri debilitas patietur declarare: eorum. vj. com plexiorem electione: & vt legenti patere poterit. Et si de quopiam simplicia auctores dissentire inter se vidēt: si hie ri poterit p̄cellare. q̄ si minus cui magis intēdū sit dicere p̄posuimus. Qd si qua minus bene dicta exiterint: qd quidem humanis ingenijs est familiare veniam postulā tes ea lectoribus examinanda. & corrigenda. p̄posuimus.

In electuario igitur p̄rie descriptio multa simplicia ingrediuntur q̄ sunt declaranda. Sed p̄mo dicemus: quare dicatur ele ctuarium. dicitur ergo electuarium: quasi electum. quia ex multis & varijs rebus electuaria conuiciuntur & differētie inter ipsa sunt multae: q̄ q̄da sunt dulcia: q̄da amara q̄da acetosa: vt olap: unius: vel damascenum prout apparebit in descriptione infra in antidotario Nicolai: & diatamari dñs qui fit ex dactylis acetosis. & sic de singulis. Secūdu autem diatphenm siluaticū electuarium diaroma est ele ctuarium de aromatibus.

Recipe ergo ligni aloes crud. idest non cocti. quia co ctum in medicina nullam aut paruam habet efficaciam & posset dici sicut dicit Adesue de rosa al. & de reubarbaro q̄ lignum aloes coctum in medicina est sicut homo mortuus. De ligno aloes vide diatphenm siluaticum in capi tulo p̄oprio auctoritate cassij felicis vbi inquit. multae ara bes faciunt ipsum bulire in aqua & illa aqua vniū ad mul ta. tale ergo lignum aloes amittit virtutem & spiritū. Istud vero lignum est lignum quod bōis suauissimū odoris sui quod dam. & est lignum quod reperitur in magno flumine si rioris babylonie: cui coniungitur fluminis paradisi terre stris. vnde quidam dicunt q̄ impulsione fluminis ab arbori bus terrestribus paradisi condicitur. nullus tamen huius ar boris ferre vidisse originem. Alij autem dicunt q̄ in cacu minibus montium supra scripto: nm locorum circa predi ca loca existentium oritur hoc lignum. & impulsione veiv torum aut temporis vetustate cadit in flumē predictum infra in cōfectione de pilosales ostendat modum cogno scendi bonum a malo.

Rosarium scilicet reubarbarum. de quibus semper intelli gitur cum simpliciter rose p̄feruntur. vnde Adesue in ca pitulo p̄oprio de rose inquit. melior est rubea vere rubea

dñis: paucorum foliosum & planorum: & ex albis melior est habens similiter. Bulchasim qui seruato: dicitur in tra ctatu scdo in capitulo de modo desiccandi roses & reponē di eas ait sciendum q̄ qui sicauerit lib. fo. rosarium in un datarium conuertentur ad lib. i. quando erunt sicce. & si ro se fuerint ex montibus pole est. q̄ remanent plus & rose de montibus sunt fortioris odoris q̄z ho: tulane. & ita eaz aque & ita est de omnibus herbis & flo: ribus. q̄ que nasci tur in montibus sunt fortiores: ortulane: & h̄e que nasci tur in locis depressis. & ratio est. quia in eis est minor hu miditas & magis digesta. & illa parca non impedit actio nem partium calidarum.

Ana grece significat pariter siue equaliter. & sic vbi hec dicitio ponitur equale pondus de vnaquaq; medicina no minata est assumendum.

Churene fm modernos est pondus dragme vnius cui dimidia. & similiter solidus: vt ait Simon Januē. vñ Si solidum queris tres dragmas dimidiabis.

Gallia nucata est quedā cōfectio que fit in forma tro scitata: sicut apparebit infra in tractatu de troscis.

Macis apud Arabic. in scdo casu. ex auctoritate filij melau gne est cortex nucis muscate: sed hnt circa instans non ē ve rum: quod infra in electuario de mace declarare intēdo.

Doronici siue doronigi sunt quedam radices parue sa poris dulcis similes calamo aromatico in colore & figura Serapio capitulo de doronicis. inquit. varonigi. i. doroni cūz sunt vene albe interius: exterius vero sunt ad cūstrin tatē rēdies. & deserit ex sui & doronici ex sui est illud qd magis administratur in medicina. & hoc est satis nouum.

Piperis logi quod apud arabes vocatur darfulsel. spe cies vero piperis sunt tres: vt in diatriompiper con descri ptione apparebit.

Nuxmuscate. hec omnibus nota est. quidam vocāt eā misticam idest odorifera: siue redolentē inde charea mi ristica idest nux odorifera siue nuxmuscata. circa istas ait. nuxmuscata fructus est cuiusdam arboris in india nascentis tēpore maturitatis colligitur & per septē annos seruat.

Mente sicce. s. mente oculante siue cōmunis siue odorif. h̄ec apud Diasco. vocatur ediosmuni. ponitur autēz in hoc electuario sicca. quia p̄nosos est viridi. circa istas in capitulo de mema ait: mema domestica viridis minor: ē habet efficaciam in medicina q̄ sicca. siccat autē in vni ba & per annum conseruatur.

Spice scilicet spice nardi vel spice aromaticae: siue spice autem vt dicit Auic. in secundo canoni. in capitulo p̄opoz & sic semper quando reperit spice simpliciter: de spice nar di intelligitur scdm circa instans. spice per decem annos potest seruari in loco sicco.

Cassie idest cassie lignee. Aui. in scdo canoni. dicit q̄ est cortex mortuū alcent: & est specierum plurimum: quarum vna est rubea boni saporis & odoris: & altera species eius est cuius sapor est sapor spice & c. melior fo est illa que est rubei coloris. pura plana. longi ligni. grosse carne. subtilis forami nis. solida. grossa. boni odoris que mo: dicit linguam. nigra vero est mala. Circa instans ait. Cassia lignea est cortex cuiusdam arboris nascentis iuxta babyloniam: est autem cassia duplids maneriei scilicet cassia fistula & cassia li gnea: autem cassia simpliciter inuenitur intelligendū est de cassia lignea.

Mastic est gummi cuiusdam speciei lentisci que nascitur in sola insula chio: vt est apud Simonem Januē: sed fm Jy: domum in capitulo de arboribus. mastic arboris lē tisci gūta est. melior autēz in chio insula gignit odoris boni. vt Serap. in capitulo de mastic auctoritate Gal. albus ex mastic est ille qui dicitur gluten romanum & c. & melli o: fm Aui. est ille qui est albus magne mundus.

Cinamomum. sciamomoni subtile & electum. speci es vero ipsius vt dicit Serap. in suo ca. sunt multe. & ibi dicitur ex auctoritate Dia. darfeni. cinamoni dicit ligna perfica arbo: seui & darfeni quidam sunt vniūte species & denotant plurib⁹ nobis & diuersis fm diuersitates

herba rose
uapit in
fortioris su
vñ J. hortu

Ana

de meta
sima

electio

locor infra in pfectione de cinamo et de ipso aliqd omda.
Cariosoloz sine charosolozum vt dicit grecus et sunt fructus satis notis oibus. tamen de ipso melius declarabo infra in aromatizati garosolati descriptione.

Cassius. i. affara bachara quam multi gariosolata agre nam vocat qda aromatariou vnum solijs ipsi in medi cina: sed male facti. vide ad desine in cap. de affaro vbi sic ait. electio melior pars plate ista est radix: et melior radix que est grossa spissa. et cui odor est subtilis et sapor acutus cum stipitlate in odica apud nos in locis humidis nascit enius solia sunt similia cissos idest hedere sicut est notum omnibus. De affaro per simp. i. scripto. vide Diacortides est enim mala herba que a multis vulgarl sermone prouin cula nuncupatur.

Calamus aromaticus sicut inquit Serap. ex antiocta te dia. nascitur in india: et melior ex eo est cuius color est sicut facinus et habet nodos spissos. et quando contundit habet in se nervositates et cana: eius est plena quadam re simili texture aranee cuius color est albus et est viscosa. et i sapore eius vt dicit Galie. est acutas et punctio panca.

Cala. autem de calamo duo cap. facti. vnum de calamo arbatico qui in india nascitur cuius optimus est in colore rufus cum nodis spissis. et iste est ille qui nobis vsu venit. alii ud capit. facit de calamo agresti. et iste videtur esse species graminte: sicut patet per Serap. capitulo de gramie. et hec est planta venenosa animalibus. quia ibi dia. ait calamus agrestis maior est in omnibus abaceotis que si animalia comedunt citius affert mortem. et maxime ille qui in vjs babylonie nascitur.

Crocus scilicet crocus communis siue orientalis: siue zaba/ farum: vt dicunt arabes. et est alius qui dicitur orinanus et infectiosus: eo qd ex ipso sericem tingitur. et iste est flos car thami. Diaco. in cap. de croco dicit. crocus est in medicie vti lis: sed melior est recens boni coloris et subtilis odoris. et mediocriter subalbidus et longus no fragilis: sed plenus cu sus tacti inficitur manus. et qui non habet secum odorem vlcidum: quod si ista non habuerit signum est qd vetus est aut infusile.

Cardamomum in matius est heil: vt reperitur apud Se rap. in ca. de cardamomo vbi inquit sic. ca colla. i. cardamo num. cardamomum matius est heil. et minus est hilbane. et est masculus. Bartholomeus montagnana in suis consi lijs. in tractatu vigesimo pto de egritudinibus apparitib^o in extremitatib^o. et pto de hernia et de oib^o spib^o hernie ait. cobetbague: et i rei pstate mai^o cardamomum a vulgo uolua rum melegeta. et sic etiam vide Alui. in scdo cano. qd de co betbague cap. facit. et ibi dicitur qd est granum paruum si mile cardamomo quod defertur de sciaonia. et sic verum est qd cobetbague est mixta que a vulgo melegeta dicit: eo qd grana eius simulantur melice grans. et sic hodie ab apothecarijs nobilibus ponitur pro heil: siue cardamomo maior siue grane paradisi melegeta que apud omnes est satis nota.

Cardamoi minoris est hilbane. et non habet capita nec coilem. et habet grana hystia cortice. cuius color est sicut cardamomi maioris. et substantia eius est subtilior: qd sub stantia maioris. et virtus eius est sicut virtus illius. et istud fm intentionem moderorum est illud cardamomi quo comunitur vitmur. et istud intelligitur quando simpliciter ponitur. non autem est nigella citrina nec nigra: vt puta uerunt quidam.

Critum sandalorum: videlicet sandali albi rubei et citri ni: qui satis sunt noti.

Creubarbarum vero vt dicit ad desine est ex medicinis benedictis solentibus in quo aggregantur multe ex inuen tionibus que queruntur in re faciente mundificationem. reubarbarum vero dicitur a reu quod est radix: et barbaru eo qd in barbara regione oritur et in india. neqz illud omit tendum: cuius quod amianthus marcellinus de eodem refert: tanat finio qui cur opam asiam qd disternit vitu num esse amne rha nomine in cuius ripis et marginibus

nascitur radix eiusdem nominis. ex reubarbaro laudau erunt magis illud ex eis: quod est subnigrum declinans ad rubedinem infra in confectione de raucedeni melius doce bo discernere bonum a malo si deus voluerit.

Costus est radix amara reperitur aliquando in multis confectionibus scriptum costum dulce: sed nec vidit nec au diu aliquem qui dixerit se vidisse. de ipso tamen appare bit iterum infra in confectione diacostii.

Cubebe est quidam fructus rotundus aliquantulum depressus et latus inter folia eius reperitur: qui quado ma turus fuerit vergit ad rubedinem: et intra ipsum est granu triangularum: auctor est Serap. fm circa instans cubebe est fructus cuiusdam arboris in india nascentis: potest aut feruari per decem annos. et genda est que mediocriter ha bet acutum saporem cu multa aromaticitate et modica dul cedine. Ant. in secundo ait. cubebe eius virtus est similis rubee. verum tamen est subtilior. et infra apparebit electua rium diacubebe. et ibi de ipso iterum aliqua subiungam si deus voluerit.

Cinziber est radix satis nota. circa instans ait. cinziber quidam dicunt ipsum esse radice arboris: alij dicunt ra musculum arboris: sed ipsum est vena seu radix herbe na scitis in transmaritimis partibus et in modibus sciaonie.

Cenosi semem est illud quod apud grecos dicitur ma raturum. vide mater feniculum medicu calicum siccu: que secundo dicunt esse gradum. maraturum grecus vocat illud.

Cansi. i. semem ipsius. Alui. in scdo. cano. cap. de aniso dicit qd semen ipsius feniculi romanu est: et est in nosis acuitatis qz nabathi et ipso est dulcedo et est acutius qz nabathi ele ctio romanum ponderosius est. fm circa instans eius se men seruat per quatuor annos.

Cheili vero est lenisticus sicut reperitur apud Simo nem Janneii. sed chasim est abrotanum et de forma ipsius plante reperitur apud dia. sub nomine lignisticu: eo qd plu rima optima ex eo nascitur in liguria provincia: vnde no men accepit: vnde adacer. Aligurum patria simplice li gustica nomen dicitur et. et semen ipsius est illud qd effica clam habet in medicina. Ant. in scdo cano. de cycisum capi. facit. circa instans ait: semen eius lenisticus appellatur se men non herba vel radix in medicinis debet poni: quod per tres annos seruat.

Cuccarum est mel cane. Alui. in scdo cano. de ipso duo ca. facit. vnum de zuccaro absoluit: et dicit ibi qd eius arun do zuccari in natura existit: et aliud de zuccaro albus qd est in ana cadens super albus: et sicut frustum salis: et reperitur aliud zuccarum quod vocatur zuccarum tabar get idest album vt est notum.

Castua aromatica. i. muna cum spelebus siue muna aro matizata. cuius descriptio apparebit infra fm ad desine in tractatu de syrupo. sub hoc titulo mod^o adu d. citonije et.

Castel apud dia. est ros celestis que apes colligunt: cu sus genera duo sunt. vnum quide qd euphionas apes col ligunt. aliud quod sub terra inuenitur. et tunc dicitur quod variole et lanuginose et fortiores apes reponunt et ha betur melius ad oculorum claritatem faciens et.

Castue ponit qd istud electuarium debet fieri cuius mel lesed hodie in nostris partibus fit in mosellis cum zucca roseo tempore aut quo vtebantur magis melic in electua rijs ac cōfectionibus qz in nostris hoc accidit: quia antiquo tempore non habuerunt ita cognitionem canarum suc. si cut habent moderum: si autem cum melle facere volueris: hec est regula qd p vna quaqz libra mellis bene disparta tu ponat. 3. li. spz tritarum et cribellanar: tuc fiet electua rium effectus mellis et opo medici nobilitos: quidam ponunt in libra vna mellis disparta. 3. i. 5. pulueris specie rum trita: sed tuc cōfectio nō est tante opōnis: sed cēt ma ioribus dilectationis ad gustu infirmis li. zuccari syrupsati et cocti pfecte ponit. et ponit oz. 3. i. specieru pparataru et cri bellatarum. et tuc electuarium vel cōfectio erit pfectionis operatiōis fm iurellou et medici z. scietie. si aut in lib. vna zuccari syrupsati vt dicitur est potatur. 3. liij. vel. iij. pul. spe

ros horculan
flos cartami

cardamomum
ad malege

reubarbarum

RT.

nigris & colligit in mēse iunij. Sciēdū ē qd qñ reperit sele-
nem sicch. siue oximi: siue basilicō garioflati i electuarijs
& in. confectionibus semp intelligitur: sed i vnguentis & in
plastris herba intelligit. hoc apud Aui. in scdo. cañ. vocat
salamanisic hi. & ibi dī: qd est oximi gariofi. nā ipsi odor: ē
sillis gariofi. & hinc circa instās ei^o semē p tres āuos seruat.

Co: alus rubens est nobilior alijs. Dia. coralus quem
multi lic podendron dicitur arbor: ē in fundo maris: qd dum
velli ceperit accepto aere grauescit. nascit vero multū i p-
mōtorio sicūse noīe pachino. eligēdas est colo: e coccine
us. i. rubens post in bonitate est albus. & deterio: ē niger.

Charabe siue cachab: ē est gūm sūm. Al. sicut sandara-
cha. i. vernix tēdēs ad citrinitatē & albedinē & pueritaz. &
quōq; declinat ad rubedinem qd amrahio paleas & fracturas
plantaz ad se. & ppter hoc noīam charabe. i. rapicns pa-
leas persice. & de hoc sūnt pater noster: quibus vniū mu-
lieres pro deuotione. & hoc gūm factis est nouum.

Clinamira eboris. i. clinamira siue rasura dentis elefan-
tis. vnde vide Simoñ. tan. in cap. de eboze vbi ait. ebur ē
dens elefantis inde eburneus. apud est medicē in multis
confectionibus ingrediens & sic est.

CBen albi & rubei sūnt quedā radices que de armenia
deseruntur. Serap. dicit spēs eius sūnt due. i. rubee & albe
& sūnt ambe vene in magnitudine radice pastinace pariter
quaz qdā sūnt tonnose. & deserunt ab armenia odor eius
est bonus. & est i eis vltimositas: moderni herbarij inenerūt
in nris partibus de vtraq; specie: sed in odo: e non conue-
niūt: vti in armeno.

Cfolium siue malabatrū: vt dicit Serap. herba ē que
nascit in india. & hz folia qd expādunt sup facie aq; in ill par-
tibus: sicut lenticula aq; & uon hz radice. & qñ colligit inse-
ritur in sio. Gal. in. 7. simpliciu ingi malabatū foliū. i. foliū
um indianū spīce sile est sūm pūte. & sic est. Auice. in scdo
cañ. in ca. de folio dicit qd loco eius ponit pondus ipsius
de mace aut ē de spīca. & sic hī. qdā mercato: es vēdunt fo-
lia gariofi: um p xō folio: sed vey solūz nunq; vīdī nec
audim alique citra mare vidisse. est enim pūciosum.

CTroc. diarodon. troc. ait dī a trocos. qd est rota. qz tro-
cisens est simillis rote curretis. diarodon. i. de rosis deserit
pūto ipsius apparebit infra.

CBalange sūnt quedā radices odo: sere: sicut sūnt note
infra apparebit diagalanga. & ibi melius ostendef.

CZuribet est spēs zedoarte. idē m uō ē vt qdaz volunt.
In isto electuario possumus certificari qd zumibet non est
zedoarta. q: Adē. hz zedoarta & zuribet qd nō sūnt idē. ra-
dices vero zuribet sūnt radices files ciperō in figura: sed
multo maiores & duriores intus subtrūmī colo: is odo: e &
sapo: e zedoarte. Serap. ca. de zuribet dicit ex auctoritate
B. zuribet ex spēsbus odo: sferis. & pp hoc admisceet confe-
ctionibus aromaticis. Aui. in scdo. cañ. dicit zuribet ē her-
ba simillis ciperō: sed est maior & minus odo: sfera.

CFolia anni & argenti sūnt nota. & abo debent esse mera.
CMuscus apud Aui. in scdo. cañ. est folliculus aialis: sic
gazel ipse nō qz hz duos dētes albos sēpos ad interiora:
sicut duo cornua. Serap. hō in ca. de musco vult qd musc^o
sit folliculus gazel: qd Aui. nō commēti. ego vero interro-
gās quedā mercato: e si gazel est aial proferens muscū: ipe
rīdīt qd uō: sed in siliūidine differunt paruz. muscus vero
melior est ille qui deserit de regionibus iūbagi vt dicit Ser-
rap. q: illud aial i illis regionib^o cōdit spīca nardi & alias
spēs odoriferas. & qto muscus magis redolet tāto melior
ē: hodie raro reperitur bonum. falsificatur enī cum epate
lup. & alijs rebns.

CDel emblicorū ē illd qd docet Rasis. in nono almāso-
ris in sine electuarij lētificantis: sicut apparebit infra.

CColatra geleniabīn de rosis sūm modernoꝝ vsūm ē
mel rosarum colatū. Aui. in scdo. cañ. in cap. de rosis ait. aq;
rosa est bona capiti & sio. & cōso: nā qd ea nutrita est cum
melle sio: mē ē geleniabīn. in qnto vero cañ. in distinctio-
ne de conditis. de geleniabīn loquimr. Naulus in cap. de
dolore sio: ait. addat muraba. i. geleniabīn. Adattbe. silua.

in littera muraba dicit qd est conditum aliquid: sicut rose
viole &c. & ita dicit Simoñ sauenē.

Confectio Alchermes. & sūnt grana tinctoz;
sc. sicut tincte ex chermes circiter li.
L. & proprie super cuius iunctura uō pterit spaciū extensūz
& submerge eas in succo pomozū dulciū. & aqua rosata. aū.
lib. i. 5. & dimitte die vna. & inde fac modicū bulire donec
aq; rubeat. & inde extrahē ab ea setā. & exprime eā. & pone
in ipsa zuccari tabarzet. 3. cl. & coque vsq; ad spissitudinem
mellis. & remoue ab igne. & projice in ea acū calā ab: e mi-
nutim incise. 3. sili. & dimitte in eo liquefi. & inde p. oīce
sup ips puluere haz rez. 3. ligni aloes crudi: & darseni. aū.
3. ij. anni boni. 3. i. musci boni. 3. vniū teriam cōfice & fiat.

Confectio. i. simul factio. & dertuas a conficio conficis
qz ex pluribus rebns cōfici. & pōt ēē mollis seu solida seu
dura hec apud nos ē i vsu. s; nō multū. dīs Adesue in cap:
de lapide stellato hz confectionē lapidis lazuli. & idē est.

Alchermes siue chermes sūnt grana tinctoz quibz tin-
guntur pānt. reperit aliqñ scriptū chermes cū. s. & tūc sūnt
passule siue ossibus de quibz Serap. in ca. d granis tincto-
rum: cū quibz tingunt pānt ingit chermē. i. grana. in ca. xō
vite & eius spēsbus: & qd ex eo sūnt dicit alijs plus alchermes
mēs ita noīant in lingua serhis & sūnt passule siue granis
& sic est. Dia. vocat cocū infectū. i. quo tingit: & hec grana
vt dicit Adā. sili. in q; tingit scarlatū: vñ dī de xpo qd sūnt
vestitus veste coccinea. i. tincta cocco. i. grana d scarlatū.

Paradi dulcia apud oēs poma parisiāna siue de paradi-
so sūnt magis laudata qd alia poma: & si illa hē nō poteris
accipiātur redolētia: qd sūnt laudata ad conso: tan. cor.

Zuccari tabarzet. i. zuccari albi: de quo Adattbe^o sili
uaticus in littera tabarzet ait. tabarzet. idest album qd fit in
illa regione sic nominata.

Darseni. i. cinamomū grossim: nō est aut solū vt expo-
nūt sinomia Nicolai. nec darseni est cinamomū finim vt
quidam dicunt. infra apparebit confectio de cinamomo: &
ibi melius ostendam.

Lapis lazuli. sūm circa instās determinat ab aucto: ibus
vena terre: & est de qua fit lazulus: sili lapis armenus dī: qz
in armenia reperit. d mō lauādū lapidē lazuli: scias qd dī he-
ri sicut fit de lapide armeno: vt docet Adesue in ca. de lapide
de armeno: & nodus eius iste est: trax lapis lazuli vel ar-
meni in vase lapideo vel in mo: tario lapideo. & inde fun-
datur sup ipsūm aqua dulcis. i. aqua cōs & lauef sic tereri
do: & fiat illud trigesies semper in nouādo aquā: & adhuc de-
ctes post illud lauef cū aqua rosata: & dixit alchindus lauef
cū aqua ro. & buglosse post purgationē eius: accurtur. n. mī
rabilis p: oprietas ex hoc ad egritudines mlicias. Adesue
de lapide lazuli loq; in ca. de lapide stellato. & ibi describit
cōfectionem de lapide lazuli. qd vt esse eadē cum cōfectioe
de alchermes. & sic hī legis istam descriptionem de alchermes
cū illa de lapide lazuli videbis qd in simplicibus & in
virtute & in omnibus conueniunt.

Confectio de xilaloes. sc. ligni aloes crudi &
rose aū. 3. viij. gariofiōz spīce nardi
mācis mūcis muscate gallie muscate cubebe cardamomi &
heil mastics cinamōi cēpi sguāt zedoarte been albi & ru-
bei solij sete crude margaritar. co: allo: i. rubeoꝝ charabe
foliou citri & co: itenz eius & asselemisch sanfuci siliū
brū mente sicce piperis longi sūzberis aū. 3. iij. musci bo-
ni. 3. vniū terris ambre. 3. i. 5. & confice cū melle emblicoz
& mīua aromatizata.

Confectio de xilaloes. i. compō de ligno aloes qd ē ad
formā electuarij rēducit. Aui. i qmo. cañ. post vñā aliā dēsc-
ptionē: sed nō est eadē cū ista qnā facit Adesue: Rasis ē i
lib: o de diuisionibus hz vñā dēsciptōē qd nō cōco: dat cū
istam apud nos nullā illaz in vsu est.

Xilaloes apud grecos ē lignū aloes. & sic reperit apud
Aui. i 6o. cañ. qd sili Erifophom d honēstis sup pfectioe
de diamusco credens se iuente ca. de ligno aloes in lra. i.
& nō aduertēs qd vocare xilaloes dicit. mīradum est qd
Aui. nō facit de ipso cap. sili ligno aloes in scdo. cañ. vbi de

muscus
no la

butirositas: lac vero camelaz partim vicinaz min⁹ h3 buti
rositas et caseitas. et est subtile valde. et lac asinorum et
minimis exis butirosus est subtile: capraz vero lac est ipati
et lac ovium est grossum valde. et istud est illud qd in gredif
hanc descriptione: et lac vacinu⁹ e pingui⁹ et grossius: e qaz
vero lac est sicut lac camelaz partim vicinaru⁹ subtile. a quo
sunt vero melius est lac muliebre oibus spebus lactis. In
dous in ca. de celsis an. lac a greco s^mone derivatu⁹ e p^o
candore. greci enim album glaucu⁹ dnt.

Buglosa vo e herba noia oibus. hoc apud grecos vo
catur buglosa: apud nos vero lingua bonis. Cui⁹ adacer
lingua bonis greco sermone buglosa vocatur.

Draganul vero est gummi dictu⁹ apud Dia. tragagatum
et q^oto albus tamo melius est. circa instans in ca. de draga
to ait. e aut eligendu⁹ draganul: qd no est obscuru⁹: s3 claru⁹
nihil terreni admixtu⁹ et no. qd albu⁹ fridus medicis subru⁹
fuz et claru⁹ in calis dz pont. p decē ānos pot servari.

Gumi arabicu⁹ s^m Serap. ex auctoritate Dia. est gummi
qd reperit sup arbore acacie sicut alie species gummaz: et qn
simpliciter reperit gummi de gummi arabico intelligitur. et h3
circa instans pot servari du⁹ i multa efficacia.

Confectio Alia testiculoni vulpis. et est diasa
tron. p. secaul albi mudi elixat i
aq ciceru⁹: qui electa fuerit p^oia a q^o li. i. testiculoru⁹ vulpis. 3.
vij. radice rasani. 3. iij. Inf. plat. 3. ij. terant et fundant sup
ea lactis vaccini aut ovini q^ontitas q^o supemea radicibus
duobus digitis. et olei s^mamini et butiri vaccini recentis. 3.
iij. et cocti cu⁹ facilitate vsqz ad spissitudinē. et si adhuc radi
ces no bene decocte sint fundat super eas ex lacte et oleo et
butiro vsqz dum perfecte decocte sint. et post h fundant sup
hoc totu⁹ mellis boni et dispensat lib. vij. sicut cepe humide
lib. i. 5. decoque oia simul vsqz ad p^oca decoctione. tuc. n.
depone ad igne. et p^oce sup ea pulvere: cuius p^olytio hec
est. p. caudaz sicuti renibus et sumie. 3. vij. semis eruce:
3. iij. beris: becu⁹ al. et ru. lingue anis: seminis nasturtij: cina
moli: p^opersis lo. haucle seminis napti: sparagi. an. 3. iij. et co
ficiant cum eis: vltio vero ponatur in medicamine p^onearu⁹
mudataz lib. i. 4. s^mitconi mudatoz. 3. x. cerebelloz: passiez
3. ij. conficiantur omnia bene. et aromatizetur cum. 3. i. bo
ni musci. et vsus referua.

Hec confectio e illa qua nos vtimur. et maxime s^m ista
descriptione. Nicolaus in suo amido. h3 vna aliaz desc^o
ptione: sed no su apud nos. tñ si facere volueris descriptio
nem suam infra apparebit.

Secacul s^m modernos est sigillu⁹ s^m marie. et non tri
gus vt qdā herbolarij volun: quare Serap. aliud ca. facti
de secaul aliud de fringo. Meterea vide Serap. in septi
mo ca. de coditit: qui inq^o q^o secaul e radix: sicut 3. iij. ber.
et asportat ex india. et h^o ex eo in gibba du⁹ est recens. et he
est s^m veritate q^o secaul s^m modernos habet radicem si
millem 3. iij. ber. et hec est q^o nostro idiomate vulgari et zo
nogello vocat⁹ in p^oibus nris. et in multa quantitate repit.

Her s^m Serap. ex auctoritate Gal. ciceru⁹ tria sunt ge
nera. sunt. u. alba et nigra: et est alia species: q^o di kersenne et
cicera minima que dicuntur kersenne sunt alba. et assimila
tur o: obo et nigra nominantur chubes et. s^mli. Inqu^o aris
tinum ciceris genus: q^o ea p^oit arietis assimilata: qd ceteris
magis durenti creditur: est et agreste: est et erraticu⁹ et colli
binum: qd aliqui venereum dixerunt candidum rotunduz
lene arietino mimis.

Cicer erraticu⁹ apud Dia. vocatur a quibusdas serpillu⁹.
Ba. in sexto simpliciu⁹. q^o Citera sunt spes leguminuz.

Testicul vulpis s^m fatiron. Dia. de fatiron tria cap. fa
cti sub litera fatiron. et aliud capitulu⁹. facti de orchis. et ibi
ponit duas spes: q^o etiā inter spes fatironis sunt in mir. et
hec apud Dia. vocant testicul canis. alij cinoso: chin. i. ca
nis testiculi. s^mdo: us in ca. de herbis aromaticis sive con
minibus an. fatiron dicta a fatiro. ppter succu⁹ libidinis
qua vulgus stinci vocat. vencre em suscitatur. eade⁹ et orchis
q^o radix eius in modu⁹ testiculoz sit. quos greci cinoso: chin
vocat. in pratis apud nos repiunt. circa instans fatiro her

ba e cuius radix vsut medicine competet dum est recens.
Rafanus. s^m radix dicitur. circa instans ait. rafan⁹ e her
ba cuius radix simili uoie appellat. et per aui seruat. radix
coperit vsut medicine: qdā de nono scribes intitulatus sunt
apothecarioz sup ista cōfectione exponit: q^o p radice rafa
ni intelliguntur radices siluestris: sed no est vera expositio:
q^o regula est apud uobiles apothecarios: quod qn repitur
rafani simpliciter de vsuali semp intelligitur.

Ruf planti. i. dragonia. s^m s^m in ca. de inf. dicit q^o e fer
petaria. et e planta q^o di collu⁹ draconis: et ex ea alia est pla
na habens folia alia crispa: et melior rotius pars plate e ra
dix. Circa instans ait. serpentaria colubina: dragonia cro
codilla idē est. herba est cuius radix maxie vsut medicine
cōpetit. et di serpentaria. q^o maculas h3 distinctas: sicut ser
pens: vel q^o veneni serpēno fugat. infra in hiera hermetis
ostendam altam speciem que vocatur ianus.

Sisamū est semen ex quo oleum sisamū expimitur
sicut infra in distinctione de oleo.

Butiri vaccini recens. s^m in fo can. duo ca. facit. vni
de butiro qd e calz et h^o iudat i prior: et q^o i h^o iudate e al
tio. aliud ca. fac qd die butir i recens: et q^o facti opatione
butiri crudi et e foru⁹ in maturatōe hoc est satis notum.

Cepe h^o iudat. i. recētis. Ant. i. fo can. dicit bulb⁹. i. cepe
qd coedit. s^m in ca. de olenib⁹ dicit: cepe vocat q^o: no aliud e
nisi mū capu. Nicolaus loco ei⁹ h3 sem bulb⁹ qd idē est.

Stineus citrensibus et sumie. i. ab vmbilico h3 Dia. est
q^o dā aial qd i idia iuenit q^o duplez: et s^m lacerie. sed mto
mas⁹ et log⁹ et v^otos⁹ h ap^o Thuce. vocat guard in egypto
capit. circa istas ait: sicut pisces sunt q^o i sumib⁹ et maxie in
aqz dulcib⁹ s^mta saguā iuentiū et lacertis affiant p^o h^o
mē pot s^mari. s^m in elio de stico: de ipso uerum ostendam.

Eruce s^m s^mat. sil. sunt due species: domestica et silue
stris: et ambe sunt oibus nocte. domestica minoris est effi
cacie q^o siluestris. vsut medicale: competunt sicut sicut folia.
Sed vo circa istas est paratū: q^o eruce domestica melo
ris e efficacie et siluestris minoris. vsut medicine cōpetunt
seia. s^mli. ait ca. de eruca e ex ea domestica et silue. pulcet
in cōditio in quibus carnes et pisces in quibus tāta sua
vitas ei est vt greci euzononia appellauerint.

Lingua autis est semen fractu⁹. s^m istopho: us de ho
nestis super isto passu exponit q^o lingua autis est semen de
liagrestis: qd iguoro. s^m in secdo can. de ipsa loq^o et in ter
tio in sen. xx. in ca. de medicinis singularibus ad coitu⁹ iter
medullas cōputat. s^mno. guaineris in ca. 24. de pulueri
bus et confectiōibus alijs ab intra sumendis q^o adaugent
ad coitu⁹: et ibi ponit ad h^oz q^o lingua autis e semē fractu⁹ p
terea vide Nicholam q^o h3 p^o edicta in descriptione diasa
tron: et ibi habet linguam autis et in suis sinouimis expo
nit q^o est semen fractu⁹: et sic est s^m modernos: sed s^m cir
ca instans lingua autis est herba satis cois q^o folia h3 parua
et acuta similia lingue autis. viridis multe est efficacie: et p
id credo q^o ignorauit eam.

Nasturtiu⁹ h3 circa instans qn repit nasturtiu⁹ simpli semē
dz pont et eius semē per quinqz annos seruat. hoc apud
Dia. cardamus vocatur: et species sunt due. i. domestica et
agrestis. domestica vere est ille cardamus qui intelligit.
Siluestris vero est senation sive cōsones: vt dicit s^m d^oly.
s^mli. in capi. de cardamo: infra in diauasturtio de ipso me
lus ostendam.

Mapus s^m s^mdo. in cap. de olenibus a similitudine ra
pe vocatur nisi q^o habet radices et folia lauroza. s^m s^mat
quidam q^o Blasco. vocat ipsum bumias id est nasturtiu⁹. na
pl vero semen vsut medicine competet et s^m semina na
uont domestica.

Sparagus s^m circa instans fructus eius et semen me
dicine competunt. Dia. dicit vocatur asparagus a sparaplis
anam mulu⁹ miacantou an inou appellat. s^mli. in lib.
de cibis. vocatur omnis summitas plante dum est in tene
ritate sua asparagi.

Pistacia. i. pistachia. Dia. ca. de pistachis dicit: in s^mria na
scunt filia strobili⁹. i. s^mibus p^ont s^mer: veniūt d damasco.

489

panhi per
sicut

roft

napul

parat

circa instans. pistacee sunt fructus qui ultra mare nascuntur
z sicut similes pinelis z iterio: substantia ponit in medicina.

Cōfectio de galāga. ꝑ. galāge ligni aloes añ. 3.
vj. gariofil. macis keisin. l. leuistici añ.
3. ij. zinzib. macropipis cinamōi pipis albi añ. 3. i. s. calame
ti sicci inete sicce añ. 3. i. bell. i. cardamōi maioris spice. l. spl
ce uardli fels a pij feniculi scroacti añ. 3. i. calami aro. 3. i.
5. zuccar. taberzet. l. albi. 5. p. mellis dispumat. q. s.

Galanga sicut Serap. ex auctoritate isaac eben amara ē
vena in grossitudine casse lignee z coner est rubens et
luterius eius est puluerulentus z duresc ex sim. Hist. de ipsa
duo ca. facti. vniū d casurudar ex auctoritate mesatigue z in
quit qd est galanga. aliud cas. facti de galanga. sicut circa in
stans galāga ꝑ quibus annos seruamr in multa efficacia.

Hec cōfectio repit et apud Aui. in. 5. can. i. tractam. 6. de
ventre isertore debilitatis scroacti: sed nō est cadē ista ꝑo est
illa qd nos vrimur. ꝑo. angli. in cap. de passionib⁹ stomachi z
ponat manus casa sup stomachi diu illud cōfortat z calefa
cit stomachi calore naturali: deinde de galāgalanga. vñ dicit
pificato: cōfortat stomachum diagalāga meuz zc. ibi de
scribit suaz descriptionem: sed nō est similis.

Macropip. i. pipi lōgi sicut dicitur arabes. al
bū ꝑo pipi appellat leucopip ista i distatō pipi cōclarabo
Calamētum sicut i. vñ uale sicut z nō vñride: qd maiores
efficaciā hz in medicina vñ dicit etā circa instans.

Capit. s. semē apij domesticū: circa instans ingt. cū ad iu
ueniunt in receptis medicīne apij simpliciter semēn appo
nē dicit. Sacer ait. est apij dicit qd apex hoc ferre solebat
victoris veterum fieret dum mox triumphus zc.

Carul. s. semē ipsius. Dia. dicit careos semē est oibus
notū. est alia spēs carul qd dicit agreste. z istud a modernis cor
dumēnū dicit. Circa instans. carul herba est z semē appellat
in transmarinis partibus sicile z in multa quātitate repe
ritur ꝑ quibus annos in magna efficacia pōt seruari.

Diarodon descriptioe col. ꝑ. folio: ū rosarū
rubearū. 3. xxx. troc. diarodō. Tro
elsor de spodio liquiritie añ. 3. iij. gariofoliū gallie musca
te añ. 3. iij. spodij croci mastice liguū aloes añ. 3. ij. triū san
dalo: añ. 3. iij. a sari spice inde. macio cardamōi pozula
ce lactice scariole semē cōium maiorū frigidorū albarum
margaritaz alfelengemisch idest seminis ostriū gariofoliat
rasare eboris dragagāti gūmi ara. añ. 3. i. compbo: e. 3. i. 5.
musci. 3. vnus sctra. cōfice cū sirupo de roso z aqua ro.

Diarodon dicit a rosis qd redpit magis qd de alijs spēs
Nicholaus hz vñ alia descriptioe que notatur diatodō
abbatis z abe apud nos sūt i vñ. ista appēbit descriptio Ni
colai. descriptio troc. d. spodio appēbit ista i tractam. d. troc.

Ugritia est qdā radix dulcis saporis nota omnibus.

Spodij hz Aui. ē radix canaz adustaz moderat ꝑo ꝑ
podio vñt eboze cōbusto siue ossib⁹ elephātis cōbustis.

Triū sandaloz. s. albi rubri z citrini qd sūnt notū.

Portulaca s. semē ipsius circa instans dicit portulaca
viridis multe est efficacie: exsiccata ꝑo non tante.

Lactuca. s. semē. Isido. in cap. de oleribus dicit lactuca
dicitur est ab abundantia lactis exuberātils qd lac multiplicat
illis qui lactant puellas.

Scariole hz Sera. ex auctoritate Dia. in ca. de endiula
h3 duas spēs. vna est ex ea domestica z scariole. h3 ꝑo Si
monē lanuē. est velut lactuca agrestis. sicut circa instans en
dina est scariole. moderni ꝑo distingunt spēs scariole endi
ute z cicoree per alia nomina: tamen vna ꝑo alia pōt ꝑo
ni. in bladīs autem scariole reperitur.

Seia cōia malora frida sūnt quō: ad nūmex z sūt ꝑpe
melonis citruli cucumeris z cucurbitae. Cōfice cū sirupo d
rosis. i. qd sicut ista cōfectione dicitur cū sirupo rosato: cui
descriptio est h. ꝑ. aq. infusione rosarū ex quo fit sirupus ro
satus sicut docet Mesue in distinctione de sirupis z clarifi
cetur zuccari cū pōlita infusione z aq. rosa. z simul coquant
vsqz ad consumptionē eiqz z qd pōlita: sirupus fuerit bñ co
ctus sicut arte addant spēs z fiat cōfectio in morsellis vñ in
fo: ma liquida: sed in morsellis apud nos fit.

Aromaticum rosatum. ꝑ. soliorum rosarū
rubearum. 3. i. s. liguū aloes:
macis gariofoliū troc. diarodon gallie muscate añ. 3. i.
5. liquiritie mude. 3. vij. cinamomi subtilis z electi. 3. ij. ga
lange cingiberis nucis muscate añ. 3. ij. 5. heil spice ana. 3. i.
simpli rosati z sirupl corticum citri. q. s.

Aromaticum rosatum sicut istam descriptionem apud
apothecarios non hinc apud edicos est in vñ. Sim
plicia vero que sicut ingrediuntur sūt declarata suppe.

Aromaticum rosatum descriptione Sab:
elis. ꝑ. soliorum rosarum s3
rubearum. 3. xv. liquiritie rase munde. 3. vij. ligni aloes bo
ni sandalozum mahacari ana. 3. ij. cinamomi boni subtilis
z electi. 3. v. macis gariofoliū añ. 3. ij. 5. gūmi ara. dragan
ti ana. 3. ij. z partes duas alterius nutrimu. cardamomi ga
lange ana. 3. l. spice. 3. ij. musci. 3. i. ambre. 3. ij. sirupl ro. z
sirupl corticum citri. q. s.

Istud aromaticum est famosum z octosum apud med
cos: z sic generaliter sicut istam descriptionem fit. simplici
ꝑo que in ipm ingrediuntur qd nō sūnt declarata.

Sandali mahacari sicut modernos sūnt sandali citrini:
z sic reperitur apud Gal. in suis sectentis: in cap. de icterica
cause cale in quadaz cōfectione: qui sic ait. mahacari idest
sandali citrini: z sic intelligimus nos. Partes duas alteri
scilicet duas partes alterius dragme: z sunt. 3. ij.

Aromatici rosatum minus sicut ista descriptione nō est
in vñ. sicut simplicia vero declarata sūnt. dicit minus respectu
precedentis: quia pauciora simplicia ingrediuntur compo
sitionem ipsius.

Aromaticū muscāni nec istud aromaticū apud nos fit.
muscāni aut dicit a musco in bona quāitate ingrediente.

Aromaticum gariofoliatū. ꝑ. gariofoliū. 3.
vij. macis cedoarie galange
sandalī mahacari. i. citrini troc. diarodō cina mōi ligni alo
es spice idē pipis lōgi heil añ. 3. i. 5. i. 2. osaz. s. i. rubeaz. 3. iij. liguū
tie gallie muscate añ. 3. ij. folij cubebe añ. partes. ij. 3. vnus
sirupl de citro qd sūt sufficit. ambre. 3. i. musci. 3. 5. z fiat.

Istud aromaticū sicut ista descriptioe apud nos non est
in vñ. tñ apud apothecarios reperitur z dicit aromati
cum a rosis: gariofoliatū a gariofolis qui ingrediuntur.

Gariofolus siue cbariofolus arabes dicitur harum hel:
z sic reperitur apud Serap. in cap. de gariofolo: z ibi dicit
tur ex auctoritate Galie. qd nomen suum in greco est solū
nucis z sicut circa instans gariofolus ꝑ sex annos seruatur
in multa efficacia. Auicē. in scdo can. dicit qd gariofolus
est sicut sambucus: sed est niger z masculus est sicut nude
us oliue z longior z vehementis ulgredinis z est fruct⁹ ar
boris in insula indie z glutē ipsius existit in virtute glutinis
albotim. i. terbetne. Electio ille qd melior est filis nucleo
secco sicut odoris z acuti. sed moderni opinantur qd ille
gariofolus qui est in magnitudine nucet oliue nō h3 mul
tam efficaciam in medicina: hoc est notum oibus z ꝑre
dicti gariofoli vocant a multis antophali. i. gariofoli ma
gali. in ꝑo quibus nos vrimur non sūt ista sicut in insula
tans qd nucet oliue. Sicut gariofolus in alijs partibus
Italie qui gariofill vocantur: eo qd odorem gariofoli spirant
quorum alij sūnt coloris albi: alij ꝑo rubei: z isti apud lom
bardos reperuntur in multa quāitate: z maxie apud no
biles viros de noie suo apud auctores nō reperit vñ de
picum in libro qui dicit māfredus de mōie impiali: z ipe
vocat tinnid. reperitur etiam herba que vocatur silina ante
patrem: siue oculus xpi siue oculus consilis vt volunt her
batici: forma ꝑo ipsius reperitur apud Asartheū siluaticū
z hec herba apud nos nascitur in pratis.

Istud aromaticū sicut ista descriptioe apud nos non est
in vñ. tñ apud apothecarios reperitur z dicit aromati
cum a rosis: gariofoliatū a gariofolis qui ingrediuntur.

Gariofolus siue cbariofolus arabes dicitur harum hel:
z sic reperitur apud Serap. in cap. de gariofolo: z ibi dicit
tur ex auctoritate Galie. qd nomen suum in greco est solū
nucis z sicut circa instans gariofolus ꝑ sex annos seruatur
in multa efficacia. Auicē. in scdo can. dicit qd gariofolus
est sicut sambucus: sed est niger z masculus est sicut nude
us oliue z longior z vehementis ulgredinis z est fruct⁹ ar
boris in insula indie z glutē ipsius existit in virtute glutinis
albotim. i. terbetne. Electio ille qd melior est filis nucleo
secco sicut odoris z acuti. sed moderni opinantur qd ille
gariofolus qui est in magnitudine nucet oliue nō h3 mul
tam efficaciam in medicina: hoc est notum oibus z ꝑre
dicti gariofoli vocant a multis antophali. i. gariofoli ma
gali. in ꝑo quibus nos vrimur non sūt ista sicut in insula
tans qd nucet oliue. Sicut gariofolus in alijs partibus
Italie qui gariofill vocantur: eo qd odorem gariofoli spirant
quorum alij sūnt coloris albi: alij ꝑo rubei: z isti apud lom
bardos reperuntur in multa quāitate: z maxie apud no
biles viros de noie suo apud auctores nō reperit vñ de
picum in libro qui dicit māfredus de mōie impiali: z ipe
vocat tinnid. reperitur etiam herba que vocatur silina ante
patrem: siue oculus xpi siue oculus consilis vt volunt her
batici: forma ꝑo ipsius reperitur apud Asartheū siluaticū
z hec herba apud nos nascitur in pratis.

Aromaticū nardinū. ꝑ. spice inde. 3. ij. tofaz.
3. iij. liguū. 3. ij. gallie sebelie cu
bebe ligni aloes macis gariofoloz cinamōi solij indi. i. ma
labatri anisi. cortici citri troc. diarodon añ. 3. i. z tertiā alte
rius pineaz purgataz. amigdalaz purgatañ a corticibus
elno añ. 3. v. gūmi arabici dragagāti añ. 3. ij. musci. 3. 5. cōfi
clant cū sirupo rosato. q. sufficit. **Istud aromaticū** nat

ancilli libri

Handwritten note in the left margin.

Amum idest de splca nardi apud nos no multu in usu est. simplicia ho q ipm ingredunt: qda sunt declarata qda no. **Salte** sebeline siue sebelicn est qdam cofectio q fiti tro elcis quozum descriptionem describit ipse adese in di frinctione de trociscis vi infra apparebit.

Pinice purgate. La corticibus suis. **Aut.** in. r. can. fac ca. de gelou z ibi dicit q est granu pini maioris z est melio: s nutritiment qz nux. postea ho aliud cap. facit de grano pini z dicit q est minus fistico. z aliud cap. facit de pino. hoc est satis notum. melius tamen ostendam infra lu loch de pino si deus voluerit.

Amigdale purgate idest a corticibus suis: adese habz amigdalorum z no dicit si sint dulces vel amare. **De.** d cre scenijis in pprio cap. de amigdalis ait. amigdala est arbor satis nota. z est quedam densitas in el fructu: qm quedam faciunt fructus dulces quedam amaros. dulces vsut hoium in cibum competunt. amare que sunt calidiores magis co petunt vsut in medicina. z sic est regnia qz amigdala dulcis e commentio: In elcis z amara in medicina.

Biaciminum boni. **De.** cimini pdie in acc/ to infusi z exiccari. 3. x zinzibe ris cinamomi ana. 3. iij. gariofiloz. ligni aloes macis an. 3. ij. galange piperis longi cardamomi ana. 3. ij. musci. 3. 5. mellis dispumati quantum sufficit.

Biaciminus dicit a cimini qd recipit. hec descriptio re peritur in multis alijs locis fm diuersos auctores. adese hz diaciminum bonum. z inferius habet vna alia de q in fra. z **Aut.** in qnto can. habet multas descriptioes. sed illa descriptio qua ipe vocat diaciminu **Sal.** qd facit ad vterio tates frigidas est diaspoliticon sicut supra ostendaz. **Nicola.** in suo antidotario habet vnam aliam descriptionem. s3 no est similis huic. In partibus nostris generaliter fm deseri ptionem adese fit. tamen etiam fm deseriptionez. **Nicola.** lat si facere volueris infra apparebit descriptio sua.

Ciminiu. s. ciminiu vsuale qd non est. circa instans inqt. ciminiu semen est herbe in multa quantitate nascens non so phisticatur ppter eius copia per qnz antios seruat. **Aut.** in scdo can. dicit ciminiu aliud est carmeniu z aliud plicum z aliud eniu z aliud nabatiu. carmeniu ho est nigri coloris z persicu est citrinu coloris. z plicu est fortius. nabatiu ho e illud qd inuenit in alijs locis. **Serap.** cap. de cimini ex au ctoritate **Sa.** dicit q ex eo est domesticu z agreste. dome sticu ho est illud qd magis administratur z sic est. infunda tur ergo ciminiu per die in aceto postea ad soles desicet si ne ad vmbra z cum alijs teratur.

Del fm **Aut.** est ros oculu cadēs sup flores z sup rell qua qd colligunt apes. fm intentione adese diaciminus dz fieri cum melle: sed hodie in partibus nostris generalr fit cum zuccaro: z fit in morsellis seu in bolis.

Bianisum **De.** anisi. 3. xx. lignite mastics an. 3. vij. carui macis galange zinziberis feniculi cinamomi an. 3. v. truu piperu calamenti. s. vsualis piperri cassie an. 3. ij. heil gariofiloiu cubebe croci spice ana 3. l. 5. nuc. 2. ij. mellis dispumati quantum sufficit.

Bianisum dz ab aniso qd ingreditur magis qz de alijs spibus apud nos est multu in usu z valet mirabiliter co tra grossas ventositates.

Anisum est semen oib notu. **Sa.** in. 6. de simplicib in quit de aniso. id qd valet ex hac planta est semē eius. circa instans ait. anisuz. l. ciminiu dulce semen intelligit in medicina.

Piretri est radix satis nota. hoc apud **Aut.** vocat tarco circa instans ait piretru herba est satis cois: cuius radix in medicinis ponitur cu inuenitur in hieme colligit: radix ei per qnz annos seruat. est aut eligendū qd est acutum solum dum z non perforatum z cu frangit nou puluerizatur.

Biambra **De.** cinamomi dor: onici gariofiloz macis masticis an. 3. l. 5. iij. spice cardamomi malone z mionis an. 3. l. 5. iij. benz 3. l. 5. sandaloz cinnamoni nigri aloes nigri longi an. 3. ij. ambre aur. l. musci. 3. 5. cofice cuz sirupō rosato z aq rosata.

Biambra dz ab ambra ingrediente in bona quantita

te. hec apud medicos est multu in usu z maxime ista deseri ptio adese. **Aut.** in qnto can. inquit. electuarium alchessin dictum electuarium ambre. z hoc electuario vsi fuerunt re ges grecie nonit fm **Aut.** sic.

Cardamomū maius est heil vt dicit **Serap.** z genera liter ponimus loco eius grana paradisi siue melegria: z p cardamomū minor: ponimus vsuale.

Ambra fm **Serap.** ex auctoritate **Diasco.** nascit in ma ritz generat in eo sicut generat spes fungo: um in terra. z quado mare turbat eicit a fundo eius lapides magnos z cum eis eicit frusta ambre. z plm qd ex ea egrdit ex mari in terris zig. **Aut.** in scdo can. ait ambra fm q existimo est manatio fontis in mari. illud ho quod dz q est de spuma maris aut stercore animalis maris longinquus est. electio melior est grilla sortis a sebeti: deinde varia: Post eam citrina: z deterio: est nigra mala. multotiens affuitur ex ventre piscis qui eam comedit z moitur. circa instans ait. ambra idest sperma ceti idest balene. no est ergo gummi vt quidam dicunt nec est spuma nec est stercus aialis nec est secur piscis vt quidam mercatores dicunt. **Auer.** in qnto coll. ait. ambrā est vna ex spibus camphore que out in fontibus maris z natat super aquam maris. **L.** onice cum sirupo rosato z aqua ro. vide supra i confectione diarodō deseriptione col vbi ostensum fuit de hoc.

Confectio de cinamomo. **De.** cinamomi subtili z electi. 3. xv. darseni cimi enule an. 3. iij. galange. 3. vij. gariofiloz piperis longi. cardamomi. l. minoris cunciberis heil macis naciū uscate ligni aloes an. 3. ij. croci. 3. l. cuccari taberz ct. 3. v. cofice cu melle dispuma to: z quqz ponit in eo dupli ponderis medicinar: de zucca ro puluerizato siue melle: z acapif sicut suffuz: alij addit in eo musci. 3. vnus partes. ij. z puluerizet cum eo.

Confectio de cinamomo apud nos non est valde in vsu: in simplicia que ipam ingrediuntur declarabo. **Aut.** in qnto can. hz vnam alia descriptionem: sed non est cadē cinamomi subtilis z electi idest fini. **Serap.** in cap. de cina momo ex aucto: itate **Dia.** ponit multas species fm diuer sitatem loco: nm. **Aut.** dicit cinamomū nouū est: z ei qdez spes e vna bona ad aliquatulam declinā uigredine. **Ele ctio.** melius est illud qd est boni odoris z acumi hz sapores sine mordacitate z color ei est purus z no conmixtus. aliud cap. facit de chesse cinamomi. z ibi dicit q est de cinamo mo. z dicit q e alteri generis: z ipm qd est duru sic cina momū. de ipō in est quodda quod no durecit. **Sera.** ho de chesse loquitur in cap. de cinamomo. z vult q fit gen° cinamomi. qui aut reperitur cinamomū simplr de fino itel ligitur. **Anerrois** in quito coll. ait. cancella vel cinamomū idest recapalderca.

Darseni. s. cinamomi grossum dictum scanique. no e at folium vt exponunt sinouima **Nicola.** vide **Serap.** in ca. de cinamomo vbi ponit darseni. l. cinamomū. pterea vide apd **Auer.** in quito col. vbi inqt. **Darseni.** l. canella subtilis dul cis aromatica. In hac o3 videre si darseni sit cinamomū si num aut no. fm ho adese est cinamomū grossuz: qz ipe adese e in ista pfectioe hz cinamomi subtilis z electi: z dar seni idest cinami vel cinamomi grossi: z sic credo qz **Aut.** in quinto can. in pdia pfectioe hz cinamomi z loco darseni habet cinami. qd idem est. **D.** eterea vide apud **Auer.** in suo antidotario in electuario qd pferit stomacho z adiuuat digonē z est delectabile ad comedendū: q inqt. **Darseni** z est cinamomi nigri z odoriferu valde. **Sapientes** dixerūt q quando reperit in confectionibus cinamomū intelligit de fino: z per darseni de grosso.

Uell e cardamomū mai: s3 lum obscur scripsit pdictā cofeacionē z exposuit qz heil e cardamomū min: qd falsuz est: qz ipemet in arōatico gariofil. dicit heil. l. cardamomum mai: ergo sibi pl ptradicit. **Sera.** sicut onisuz est supra vult qz heil sit cardamomū mafus: z sic est fm veritatem.

Confectio de grana mirtili. de seie mirtiloz apud nos no est in vsu: nec apd ali os. **Simplicia** ho que ipam ingrediuntur declarata sunt.

Diacalamentum descriptione Gal. ^{calamētū fluuiale et} montani sileos et petroselinū. ^{calamētū fluuiale et} ap. 5. vi. 3. i. b. beris. 3. i. h. semis ap. 5. extremitatū albae an. 3. g. chei. i. l. leuistici. 3. vj. p. peris. i. nigri. 3. xij. mellis dispuati quantum sufficit.

Diacalamentum di a calamento ingrediente. hoc apud nos est nullum in vsu: et maxime fm itam descriptionez. ^{De. dicit qd est descriptio Gal. sed xpofozus de honektis dicit qd nō ponitur sicut Gal. sed nō vidit bñ Gal. qz est vez qd Gal. cōposuit et ipse dicit ipz i. 4. de regimie sani. et vj pcordare in isto: et maxie in sim plicibus: in pōdere vō nō. Nicolauis vō in suo antidotario habet vnam descriptionē sed nō si nec cōcordat cū ista: tñ si facere volueris fm Nicolaum infra apparebit descriptio sua. Aut. in qnto casū. hz elect. diacalamentum fluuiale et electuarium de calamēto quod est quasi idem cum isto.}

Calamentū fluuiale idest aquatici. quidam herborarij dicebat qd calamentum fluuiale est menta aquatica vlt menta aequetris quod non est. vide Nicolaum qui exponit qd calamentum fluuiale est mentastruz. et similiter ait Petrus de crescentijs sicut ostendam in capitulo de calamento mōtano. et sic volunt sapientes qd calamentum fluuiale sit verum mentastrum.

Calamentum montanū idest nepita siue gataria. qdas dicunt qd est organum. alij pulegium quod non est. veruz est qd quidam ponunt vniuz p: o alio: qz in omniū istis plantis non curant arabes ponere in medicinis vniuz pro alia: quia ipsi iudicant habere eandem virtutem: sed verum calamentum montanum est nepita siue herba quā rustici nō stri gataria vel gatā vocant herbam. et dicit herba gata. qz ca: ti libenter ipsa comedunt. Dia. in cap. de calamento habet diacalamentum et loco calamentū mōtani hz nepitam. Nicolauis dicit qd calamentū mōtanū est nepita. Itē Abdacer in cap. de calamēto ingt herba quā nepita vulgari sepe vocamus. hāc medicī greco calamētū noiē dicunt. Itē vidi Be. de crescentijs in cap. de calamēto vbi sic ait. calamētum aliud est aquaticū. i. fluuiale et vocat mētastrū. et aliud est montanū et vocatur nepita. et sic est hz veritatem.

Sileos vel siler vel platociminiū est siler montanum. De. de crescentijs dicit siler mōtanū siue sileos. et sic est. **Albae siue haec** est timus. extremitates vero iph: sūt note quā sint.

Biatriton pipereon. ^{Be. tritū pipereana aut. v. zinzj. anisi haec idest thimān. aut. q. spice amomi ana aut. i. cassie Seminij apij sileos idest siteris montani asari enulle sicce ana aut. 5. cōfice cū melle dispuato et fiat.}

Biatriton pipereon di a tribus generibus pipereū que igreduntur cōpōnez ipsius et sunt ppe nigriū albiū et lōgū. hoc apud nos nō est valde in vsu. An. in qnto casū hz vnam descriptionē que videt quasi esse eadem cū ista. Adesue habz haec. Aut. vero non. Aut. hz xlobalsam. Adesue nō: i re liquis concordantur in simplicibus eius.

Piper fm Serap. ex auctoritate Dia. est arbutū in regionibus in die nascēs hz semen qd tir oam suo ē lōgus sile faeolis et elōgā in forma sua et est macro pip. i. pip longū et intra ipsum sunt grana parua similia gegueris q qsi maurant sit piper. et hoc: qz separantur et sicut racemus in quo sunt grana parua pmo. et sunt grana pipis. et qū colligit per fecte maturū est piper nigriū. sed qū colligatū maturatōnez est piper albiū. nam colo: eius est albus et nō recipit in colore suo nigredinē an maturatōnez. Ellgendū sit est ex pipere nigro illud qd est notū in quo nō est res silis grano furis et pleumū. sed ex pipere albo mellis est illud qd non est rugosum albi et graue: sed ex pipere lōgo ellgēdū est illud qd qū fragif apparet desum hīs grana q sum intra ipsū adiuuicem lancia et sapor: eius est acutus mordicās linguaz.

Diacimium ^{Be. ciminiū carmenū pūdie in aceto infusū et exiccatū. 3. xx. 3. i. b. beris balasce an. 3. iij. pipis cimianōi an. 3. i. ameos. 3. i. 5. foko: un rute siccom. Baurach rubel ana drag. iij. cov}

face cum melle dispuato. **Diacimium** di a cimino. vj a cimino carmeno qd in tra: sed xpofozus de honektis dicit. diacimium idest diacimionum qd non est. Superius est positum diacimium bonum idest diacimium quod sit de seie cimini vsualis. hic vō hz diacimium idest de cimino carmeno: qz ipse mesue nō habet aliud cimium nisi carmenum: sed hoc apud nos non est in vsu. Cimium carmenum fm Galienum in suis secretis medicie quod incipit sic. Hederadi ad stomachum exponit quod est sileos. Serap. in cap. de cimio ex aucto: siate Rasis dicit qd cimium carmenum est agreste. Aut. dicit qd est nigrum. **Diathesus siluaticus** in cap. d. cimino dicit qd carmenum est sileos et sic voluit in oderul. tamen ego non nego nec affirmo verum vniuz p: o alio ponitur quā dōq.

Ameos Dia. multū ciminiū ethiopicū dicit aut basilicō sed ameos alteri est nature. est eni semē penes ethiopicos cimino sile: sed in in: et est albidius et quodā modo spissius gustū hūo silez organo. Serap. ex auctoritate Ba. dicit magis iuuuissimum qd est in eo est semen eius: et in sapore plus est amaritudo pauca et acutias. hoc est nouum.

Ruta domestica. circa instans dicit rute solia et semia cōpetunt vsu medicīne. Lū aut reperit ruta folia solia debent poni. et per anni seruant. fm Dia. melior est ruta que nascit circa cucumeres. Et fm Aut. est melior que nascitur apud arbor: em fict. Inuentur aut alia spēs rute que vocat pigamum. et vna alia que vocatur harmel: de cuius forma ostendam in tractatu de psillulis.

Baurach rubeū. i. sal rubeū vlt armenū vel afronstrum idest spūa nitri: vt dicit Serap. cap. de baurach. Adesue in cap. de baurach dicit aliud est minérale. alid artificiale. minérale alid armenū. alid africanū: alid romanū: alid egypteum et. Moderni a pothecarij loco baurach ff q ponūt sal panis rubeū: et ff q ponūt sal nitriū quo vtunt bōbardarij.

Confectio de citonij boua. i. d. carnib' citioz ē i vsu: vtrū ff ex hoib' q faciūt ea cū spēb' sine spēb' et ff q faciunt ea cū succaro. et ff q faciūt cū melle: et cū succaro est magis laudata: quia retinet mirabiliter fluxum ventris.

Confectio aut anglicus in cap. de passionib' rōi ingt: sed nota qd diacitonie parū valet in materijs calidīs: sed cū pipere et citio. i. materijs grossis frigidis valet. eius descriptio ē hec. **Confectio** succi citonioz et celosorum vel aquosorum paruz ponticorum lib. i. vel de suba eo: um eodem modo mellis ad calefaciendum succari ad instigandū lib. i. aceti fortis et boni lib. i. preparētur sup ignē lentū et calide reponatur. **Confectio** si vis fortius facere ad calefaciendū ponat sibi cingiber et piper. vnde a pothecarij accipiunt citonia et sciundunt p mediū et extrahunt grana et seia et arillos et medullam eoz eorum in aqua et addunt succum et pistant simul in modum electuarij: tunc vocat caro citonioz vel diacitonie purū et cum spēbus calidis sic compositum de quo dixit verificato: in his versibus. Si vis in e mite si vis dissoluere litere: Da diacitonie da mihi frater idem. Nec multum plāgas si iungas diagalangam.

Confectio de seminibus idest diaspermatō hz **Confectio** Manbeum siluaticum in littera diaspermaton dicit ipse qd est ex seminibus herbarum. Nicholus florentinus in libro quinto in tractatu quarto. in Capitulo de complexione stomachi non pura in generali ingit diaspermaton: idest electuarium de seminibus: quod describitur in Antidotario Adesue: et sic est: sed non est in vsu. infra apparebit vna alia descriptio que est ex aucte Rasis. Nicolans hz diaspermatō: sed non est in vsu.

Confectio De citonij facta cum succo citonio rum excitans appetitum motuum **Recipe** succi citonio: um et mellis ana lib: as tres. ita qd sit mel dispuatum. aceti boni puri libras duas. deinde coquantur cum facilitate: et continue auferatur spuma eius: et sepe et cum mellis spissitudine habuerit puluerizetur super ipsum pipereis longi cingiberis cinamōi ana. 3. i. garrioloz ligni aloes an. 3. 5. musci. 3. vniuz tertiā: et quoz sit

Ruta

ueda

peper

Ad appetitū

minoris cassie fetaragi indi elpert apij lingue abis garfo-
filorum been albi z rubei sibiris an. 3. ij. spice nucis mu-
scate macis sifanis exorcica ii an. 3. ij. amigdalaru dulcium
z amaranz an. 3. v. ligni aloes reubarbari fesa feniculi ma-
sticis ana. 3. ij. Alscleugenssch. i. semis ozimi garofilati me-
te sicce origani perfiel ana. 3. i. s. fricentur mirabolani cum
butiro vacino z cetera species cum oleo amigdalino z co-
fice cum melle quod sufficit.

Triphera a saracenis inventa fuit. Nicolaus i
suo antidotario habet vnam descriptionem z dicit triphere-
ra: q. hominem iuvenem reddit. saracenetica No: q. a sarace-
nis sui inventa. oescriptio Nicolai non concordat cu ista
desue: nec su fm ipsum. Nicolaum.

Chebuli alio nose mirabolani chebuli vocant. desue
de e ipis loquitur de tribus generibus in vno cap. z sunt pro-
prie citrini chebuli z indi: z laudat chebulos vt sint grossi z
quanto grossiores tanto meliores z sint subnigri declina-
tes ad rubeidne z sint graues in pondere cite submersio-
nis in aq z sunt hntes spissitudinē cortici suoz.

Indi. s. mirabolani dicit nigri vt dicit Serap. cap. 3. mi-
rabolanis desue laudat nigros vt sint grossi z graues et
carenes ossibus. quanto autem ab his elongantur pprie-
tatis tanto a bonitate remoti. An. dicit nigri indi sunt il-
li qui vltimi sunt in maturitate z sunt pinguis: es.

Belitici mirabolani sunt ex medicinis benedictis vt
dicit desue z meliores sunt grossi z spissi poderosi z den-
si cortice.

Emblitici mirabolani fm desue sunt ex medicinis co-
fortantibz stomachi cor epar z viscera z meliores ex eis sūt
hntes frusta grossa z densa z gratia z q minus crescant in
ossibus z plus in carne: rari quoqz nō hnt spm. desue ibi
docet modū faciēdi serēblac. funde emblicos in lacte dul-
ci: z mutes sup eo lac mane z seroz: hoc per tridū z exice-
tur in vēto z in vmbra z recondant. Serap. in cap. de em-
blicos inquit. medici noiant emblicos firēblicos. z hoc sō
qz qñ infundunt in lacte in terra in qua nascunt noiantur
hrebent z ipsi ponuntur in lacte sicut dixi.

Citrinos mirabolanos fm desue laudauerunt sapie-
tes in colore vt sint citrini multe citrinitatis declinantes ad
viriditatem z sint pondere graues z densi: vt in pfractis
suis inueniantur sicut gummositas z vt sint grossi z vt cor-
tex eoz sit spissa densa cōplens ossa parua. sicut ait An.

Secacul. s. sigillum sancte Marie z alio nomine. a vul-
go dicitur zonegeto vt dicitur hnt.

Spica nardi sine preciosa desue hz in ista descriptioe
spicam. nardi z infra iterū hz spicam qd ignoro. verū dixi-
runt qdam sapientes qz per vnu spica intelligit spica nardi.
et per aliud spica celtica: z ambe debent poni.

Fetaragi aut indi est genus emice. An. in scdo can. ait
fetaragi ille qd est indus est frusta ligna parua subtilia et
cortices sicut garofiloneqz per id agnomū qd sit. Gal. in se-
ptimo simplicium noiat lepidū z ibi dicit qd est genus etu-
ce z sic est. qdam aut sit cōter igno: amr. etiam Blas. vocat
lepidū: z q mibi nō credit qd lepidū sit fetaragi indi legat
cap. de lapido apud Dia. cum capitulo de fetarago. apud
Serap. z videbit qd idem est. Simon No Januensis in ca.
de hiberida cuz. h. describit de forma. hiberidos quod est
verum fetaragi in sine cap. ipe inquit. her videtur quam
nasturtium agreste nominamus. in capit. vero de ibederi-
doz per. i. fetaragi inquit ex auctoritate Pauli ibederidos
herbe vsus quam z lediduz alij vero agriscardamū idest na-
sturtium agreste appellati. in capitulo de fetaragi iterum
dicit ex auctoritate Pauli qd in cap. de sciatica iberidos in-
quit quem lepidum alij agriscardamum appellat. quidaz
vocant ipsum caphant indan. tu vero vide certitudinē hu-
ius plante qd verum fetaragi fm Paulum est agriscarda-
mum agreste: z agriscardamum agreste est nasturtiū aqua-
ticum. z nasturtium a quaticis fm circa instans est fenaid.
z fenanon fm Diacoridem est illa herba quam Lombar-
di vulgo crifonum vocant: z sic sine dubio fetaragi est spe-

cies nasturtij: quia Serap. in suo capitulo dicit ex auctori-
te Galien. virtus eius z sapor: z odor: sunt similia virtuti sa-
pori z odori nasturtij. z sic loco fetaragi indi potest poni se-
men nasturtij qd est species eius. z infra in dianasturno de
ipso aliquid ostendam. Sissimus scilicet semen ex quo ole-
um sissaminum exprimitur. tempore antiquo non reperie-
batur istud semen in partibus nostris: sed hodie aliqui de-
nterum ad nos z hodie reperitur in multa quantitate z si-
cili appellat illud giorzolenam. de modo exorticiadi do-
cet liber qui dicitur bulchafim in tractatu secundo. cuius mo-
dus est iste. Recipe de sissamo z illud purga a terra que est
in eo z alijs superfstantibus z pone in vase sicillū cum aq
frigida z dimite per noctē z in mane cola z dimine sicca-
ri parum ab humiditate aque z pone in pecla lini font z li-
ga os z percutē sissamum ab omni parte eius donec exco-
rietur totum z projice super ipsum aquam frigidam z mi-
sce bene. nam cum videbis corticem eius natate sup facie
aque projice cū aqua: z fiat ha quousqz nihil remaneat ex
cortice: deinde sicca illud ab aqua z seminat.

Organum persicum non reperitur ab antioribus: qua-
re ita appelle tur. modernis vero per organum accepit qua-
dam herbam quam Lombardi vulgo coriobolium vo-
cant. circa instans inquit organum idest golena exscatis
folijs cum floribus ab lectis stipibus in medicina dz po-
ni: per annum feruatur. singulis annis renouetur. Serap.
in cap. de organo describit multas species illius z ponitur
dipiamus inter spes organū.

Triphera muscata quam facit alcanç. p. misf.
chebulorum nigrosum. i. indi embli-
corum bellericorū piperis macropiperts chuctberis cipi cas-
sie spice ide ana. 3. v. seminis auetis: seminis porul. ana. 3. ij.
seminis baucie. rosarum. s. rubearum cinamomi nucis mu-
scate garofilorum an. 3. i. s. macis heil galange ligni aloes
crudi z non corti musci ana. 3. i. granorum nasturtij ana. 3.
r. confice cum melle dispumato.

Triphera. i. desicata muscata di: q. recipit muscum apd
nos: vt in Sapia non est in vltis: sed in Mediolano vtunt
ipsa multum.

Anetum fm circa instans quando simplr ponit semen
intelligitur hoc semen est satis notum. de forma ipsi plan-
te nō reperit ab antioribus: sed folijs habet sicut abrotanuz
vel feniculus basta filis feniculo z capitelum simile fenicu-
lo: semen No est minus z in hortis reperitur.

Porū fm Serap. est ex eo dome stitū z est hyspanū: z
est ex eo nabati z ē motamū z est portū vlnce. An. dicit ali-
ud est scemū z aliud est nabathiū. z aliud est qd di portū
siluestrez. est illud qd est inter portū z alleū qd est mell' in
medicina qz in cibo: sed nabathium magis ingredit in cu-
ratorum qz scemū. semen ipsius intelligitur.

Baucie. i. pastinace de semine itelligitur vt infra appa-
rebit bande condite: z ibi ostendam melius. Auertols in
quinto col. vocat ipsam halgaçar.

Triphera Galien. Recipe omnium mirabo-
an. 3. r. cinchberis masticis cinamo-
mi garofilorum ana. 3. vj. galange maratri anisi apij ame-
os spice assari croci ana. 3. iij. costi piperis nigri z longi cas-
sie ana. 3. ij. nucis muscate macis cardamomi maioris z mi-
noris calami aromatici ligni aloes ana. 3. ij. indert albi z ru-
bei alusillū mē ciperi ana. 3. ij. s. ambe. 3. i. musf. 3. vnius
partes tres: fricentur mirabolani cum oleo amigdalorum
dulcium z confice omnia cum melle dispumato. z Balie-
nus quidem quandoqz addidit sco: lam ferti nutritam in
aceto vini fm mensuram in edictinarum omnium: z quan-
doqz fm medietatem earum.

Dec descriptio istius triphere apud nos non est in vni:
sed simplicia que ipsam ingredientur declarabo si deus
voluerit.

Maratrum idest semen feniculi de quo Macer feniar-
lim medici casidum siccumqz secundo. Dicitur esse gra-
di maratrum grecus vocat illud. Auertops in quinto col-
liget dicit Alrigmeg. idest feniculus.

Ameos est semen notum omnibus. **Salienus** in sexto simpliciū inquit enucha id est ameos magis iunatium ex hac planta est semen eius. Nota q̄ meo tempore vidi multos herbaricos vendere Ameos apothecarijs iudocis p̄: o apio z generaliter vltra Madum apud ciuitatem Madri. vtiuntur in conuinijs folijs Ameos pro folijs apij qd̄ erroneum est.

Tuderis s̄m **Zuicennam** ex auctoritate **Diascori.** ē herba habens folia similia passio z radicem quadratam: z est radix mensuram habet medij cubiti: z habet capita in quibus sunt semina longa nigra: z est hec vsitata. **Tuderis** siluestris vero semen est rotundum. **Zuicenna** in secundo canonis declarat formam **tuderis** ex auctoritate **Diasc.** sed non reperitur sub illo nomine: quia a **Diascori.** vocatur o: niuon z latini emolā vel aurigalis siue reicalis. z reperitur ex eis duplices vnus cum flore rubeo: z alter cum flore albo: ambe apud nos nascuntur in tractis ac parietibus z iuxta hortos abundanter inueniuntur.

Alisfulumen siue **sulfumen** est radix piperis secundū **Serapione** in capitulo de radice piperis. **Zuicenna** in secundo canonis ait. **Sulfumen** est radix piperis. Idem in finoum̄is que sunt in fine quinti canonis. dicit. **sulfumine.** i. radix piperis vel lignum eius z sic est: z loco eius administrantur piper nigrum.

Triphera mīuo: ex arte senoris. Recipe mirabolāoz: chebuloz: indorūz: berlicozum emblicozum nucleis muscate ana. 3. v. nasturij. s. semen quod vocatur cardamuz assari scilicet radix ipsius que competit vsui medicaine origani perfici piperis olibanī ameos. zinziberis carmezit spice squinantū: id est palea camelo: um ciperi ana. 3. iij. sco: te ferri nutritie i aceto diebus quinque et assē. 3. xx. mirabolani assentur cum butiro vactuo et trivoluantur cetera cum oleo amigdalaz dulcis et aromatizentur cum musci. 3. l. z confice cum melle distillato. et da post sex mēses.

Dec descriptio istius confectionis apud nostros medicos est multum in vsu. valet mirabiliter ad corruptionem et exuberationem menstruorum et emorroidarum.

Tarmezit autem s̄m **Serapione** est fructus tamarisci. nam ipse **Serap.** in capitulo de tamarisco inquit ex auctoritate **Diascoridis** tamariscus ē arbor erecta que nascit̄ in aquis z habet fructus qui assimilatur floribus z est similis in fluxibilitate sua vinee. z est in babilonia et in sceni.

Tamariscus domestica que nominatur carmezit et sic est. **Zuicenna** in secundo canonis dicit. carmezit est fructus tamarisci. et quidam vocant nucem tamarisci z idē est. **Zuerroy** in quinto colliget ait. alcharfar. i. tamariscus.

Terrum s̄m **Zuicennaz** habet tres species scilicet senebucam et lierichen et siludeth. aliud capitulum facti de scoria et ibi dicit q̄ sortio: is exiccatis est sco: in ferri. idē ait sarfar. i. ferruz. **Ysidorus** in capitulo de lignarijs inquit. clauū aut dicit quasi chalibi: q̄ ex chalibe fuit. i. ferro calibe enim ferrum est. **Serap.** ex auctoritate **Diascoridis** dicit tubel ferri est squamma ferri seu baritura. nutritur autem scoria ferri per quinque dies in aceto fortissimo omni ole mutando acetum. post hoc projiciatur super laminaz ferream ignitam et torefar: deinde puluerizentur subtiliter et reseruetur et vtere vbi oportet.

Triphera minor descriptione cognita non est in vsu. simplicita que ipsa ingrediuntur declarata sunt.

Diacurcuma magna. Reci. croci assari. p̄trofilini. dauci. anisi. seminis apij: ana. 3. iij. raredent. m̄eu: spice: ana. 3. vi. costi et mirre castie squinantū carpobalsami rubeae tinctozum succi absinthij succi eupatorij olei balsami ana. 3. ij. calami aromatici cinamomi ana. 3. i. 5. sco: deon. scolopendrie succi liquiritie ana. 3. ij. 5. dragaganti. 3. l. confice cum inelle distillato et fiat.

Diacurcuma autē dicitur a dia qd̄ est confectio. **Curcuma** dicitur: q̄ in colore fit sicut curcuma. et est species celandone non autem dicitur diacurcuma a radice curcumie. s̄

dicitur diacurcuma a croco qd̄ recipit ibi in bona quantitate et in colore ipsi fit citrina sicut ipsa radix que dicitur curcuma: sed melius esset qd̄ diceremus diacrocuma a croco que recipit vi ait **Saladinus.** i. **hristophorus** vero de honestis dicit qd̄ diacurcuma sumitur p̄: o rubea tinctozum qd̄ nō credo: q̄ **Martheus** siluaticus in littera **Diasc.** inquit sic sed illa regula habet exceptionem in vno electuario posito a **Salieno** in suo antidotario. et etiam i **dama sceno** q̄ vocatur diacurcuma et non est electuarium de curcuma: q̄ non recipit aliquid de curcuma.

Ubi sciendum est qd̄ illud nomen fuit impositum predicto electuario p̄: opter quandam similitudinem quam habet in colore cum curcuma: quoniam recipit crocum: cuius tinctura tingitur electuarium tanquam si receperit curcuma. et ob hoc diacurcuma vocat: q̄ recipit crocum qui t̄git colore curcumie: **Zuicenna** in quinto canonis habet duas descriptiones scilicet maioris et minoris: et non habet curcuma. **Mesue** habet diacurcumaz magnam et minorem et dicit quod minor valet ad ea sicut maior: sed maior est illa que vsui venit curcuma est radix satis nota. **Mesue** laudat ipsam in capitulo de sabie oculozum sub nomine hu ruc̄ id est hauroch.

Petroselinum. i. semen eius. **Ysidorus** in capitulo de cleribus ait. petroselinum vocatum q̄ sit s̄le apto z nascatur in petris montibus p̄: crispis q̄ uos petrapium dicere possumus. z hoc satis est notum.

Daucus s̄m **Zuic.** in secundo can. est semen baucie siluestris. z ibi dicit distinctio eius dicitur in cap. baucie siluestris: sed non reperitur.

Raued s̄m id est reubarbarum. **Mesue** in capitulo de reubarbaro: inquit. electio ex speciebus raued: aliud ē qd̄ nascitur in india: z est raued s̄m: z aliud est raued barbari: z aliud est raued m̄rchium: z melius est raued s̄m. **Joannes** anglicus in libro q̄nto q̄nto q̄nto in fine ait. reubarbarum diuersimode administratur: aliquando in colatura t̄m: aliquando in electuariata suba: aliquando in pillulata: aliquando in liquida: z dicit aliqui q̄ in substantia plus laxat: z alig q̄ in colatura eius plus.

Deu apud **Zuicennam** vocatur mu: z dicitur qd̄ est frusta diuersa figure in colore agarici. **Diasc.** dicit meū. q̄ aia manticum dicitur. quidam vero anenim situe rē vocat̄ radix ipsius competit vsui medicinē: sed lumen male lucens exposuit in predicto electuario q̄ meū est semen aneti siluestris: cuius salsa est opinio. z qui m̄hi non credit videat **Zuicenn.** cap. de mu id est meū: z **Serap.** z circa instans omnes volunt qd̄ radix sit illa que est efficacior in medicina in fra in confectione dicta aurea alexandrina: de meū iterum aliquid ostendam si deus voluerit.

Dirre s̄m **Zuicennam** est gummā currens super arborem in iamentia que dimittitur donec congelctur: deinde colligitur sicut galbanum z oppoponacum in terra nostra grecus appellat simūna.

Carpobalsamum est fructus seu semen balsami vt dicit **Dia.** in cap. de balsamo. lignum ipsius appellatur **ylobalsamum.** sicut opobalsamum.

Rubea tinctoz s̄m **Ysidorus** dicit est: qd̄ radix eius sit rubea: vii z colorare lanas p̄hibet. **hristophorus** de honestis putauit: sed nō recte qd̄ diacurcuma efficiat in colore curcumie propter rubeam tinctozum: sed non est.

Abinthii s̄m **Mesue** est multiplex: sed illud qd̄ inter dūmus est abinthii romanū: z melius est illud qd̄ est remotū ab odore maris: z qd̄ orit̄ in terris liberis z h̄y folia alba plana z leuia. hoc est satis notū. **Iste** est modus opationis succi eius exp̄me succi eius quantitate in qua volueris z p̄pe in medio versis z purifica illud s̄m artē z sic ficari cinere calido in vase vitreato sicut ficantur aloes.

Eupatorij s̄m **Serap.** est gasitū: non est ergo pollicaria vt dicunt quidam arabes in ista planta **Mesue** z **Zuicenn.** sunt differentes. nam **Mesue** dicit qd̄ ipsius flos est sicut subcitrini. **Zuic.** no ait. flos eius est sicut nemfar. **Igitur** nō concordant. infra itez de ip̄o loquemus: succus vero ipsi silic

oportet vt terantur folia ipsius z exprime succum eius vsqz ad quantitatem quam volueris z dimittatur soli donec sicceatur vt possint fieri troc. sunt etiam qui ponunt succus ipsu in vesica: po: ei z siccant. liber qui dicitur Bulchafiz in tractatu secundo docet modos exprimentidi succum ex gasu idest eupatorio.

Ulcii balsami quod ex ligno balsami manat. descriptio nem ipsius describit ipse. Mesue sicut ostendam infra: sz quia illa descriptio Mesue non potest fieri apud nos: ego describam vnam descriptionem que reperitur apud Herum de ebeno: z sicut illam facere debemus etiam si vis facere per alium modum vt docet Bilielmus Lombardus de quo infra. Jo. anglicus in cap. de paralesi ingt. Sepiez sunt cara: quia sunt bona: vel quia rara. balsamus ambratus caro lignum camphora muscus. per istum intelligit pyriaca vel troscisci de tiro quos recipit. per hoc nomen caro. caro leonis. per lignu lignum aloes. z alia sicut satis plana. z nota q balsamus est succus balsami idest istius arboris que est parua quasi frutex circa babiloniam tantuz crescens: z vocatur opobalsamus: z lignum eius vocatur xilobalsamus. z est vsus de hoc. Est opus succus xilo lignu carposz fructus.

Scordeon sicut An. est aleum agreste. circa instans inquit. scordeon est aleum agreste solus floa eius medicine competit. Serap. in ca. de aleo ait: sed scordeon est aleum agreste z est fortis aleo domestico.

Scolopendria sicut in moderno: vsu est lingua ceruina. antiq aut vrebant asa scolopendria. z hec est illa quam hodie nos cethe me vocamus. infra apparebit sirupus de scolopendria. z tibi melius ostendam si deus voluerit.

Biacurcuma minor est in vsu sicut intentio uen Mesue minor valet ad ea sicut maior: sed non fit. Sed poterit dicere aliqui si Mesue sine laudat minor: em sicut maiorem: ergo possumus facere minor: p maiore. Ad hoc dicit possit q sicut inoleuit vsus apud nos. z q etiam illa possit fieri.

Biamorusion se. croctaco: ana. 3. ij. mtr re. 3. ij. baccharis lauri. 3. ij. 5. dauci cinamomi cassie cimini carmeni idest siccios sicut Matthheim siluaticum carposbalsami sicut squinantise minis anisi apij cordus est spice melle sicce Adarmacur ameos ana. 3. i. costi trium piperum. 8. nigri albi z logi an. 3. i. confice cum melle dispumato.

Ulcii electuarium apud uos non est in vsu. Hec descriptio videtur concordare cu descriptioe qua An. in qnto cau. describit sub nomine homonisa.

Acorus sicut Dia. est herba venerea vlt affrodia vel piper apum zc. radix ipsius competit vsu medicine quidaz vocant ipsu gellan aliq gladiolum.

Dauci idest semen bance siluestris. An. in predco elecuarij hz dauci. z tibi exponit q e seme bance siluestris.

Carposbalsamus sicut Dias. in capi. de balsamo est senu balsami. z hoc satis est notum.

Cardamomi sicut Serap. est caru agreste z a romanis dicitur harda. mirandim est q Dia. concludit sermonem de cardamomo: cum sermone de cardamomo apud Serap. qd no est credendum q sint idem. qda vocat ipsuz sicut creticum. Athens siluaticus vocat ipsum cardamio. infra in atanasia magna ostendam quid est si deus voluerit.

Adarmacur idest maru. de quo Auiceu. in secundo canonis speciale cap. facit z tibi distinguit in plures spectes. sicut vero Siesanum est marubium si autem reperitur mar maco: est mellissa. Bilielmus placetinus ait. maru. est species lingue bouis z vocatur in Cremona sclarea. sapientes dixerunt q per marmacur volumus intelligere prassium sive marubium. z per marmaco: volumus intelligere cetrariam idest mellissam.

Bialacha magna. se. lacce abluie rainedseni. l. reubarbari an. 3. ij. spice aromatice mastice semis apij squilati absiuthij succi eupatoij amez

os saune amigdalaru amararum. Costi mirre rubee tincto: uen seminis feniculi anisi affari aristologie genciae croci cinamomi isopi sicce cassie cinarum ignanti bdelij ana drag. vnam infunde nurrum z bdelium in uiuo z cetera tere z confice cu mel le dispumato.

Bialacha magna dicitur magna quia compositionem ipsius plura simplicia ingrediuntur qz in minore. vel dicit magna: quia habet maior: em efficaciam. An. in quito canonis habet duas alias descriptiones: que non sunt similes: sed ista Mesue est illa qua nos vtimur.

Lacha sicut Serap. ex auro: itate Dia. est gummi arboris cibusda. z nascit in iertis arabii. z est filis mirre z storaci ipe. Serap. qsi in fine au. lacca est res rubea q e sup ligna subitila. z sapor eius est bonus. z ipa coquit z tingunt inde pan in rubei color: e. z dicitur unctura illa hermes. repit apud ipm karm qd est grana tictoz cu quo tingunt pan. An. in scdo cau. duo cap. facti. vnu sub noie karm: sed in arabico est kankamod. z dicit An. q est gummi hor: ibilis saporis z videtur ignorasse quid esset. z quia ignorauit scripsit aliud cap. de lacca. z qui in hi no credit videat cap. de lacca apud Serap. cu cap. de karm apud Auic. z videbit q idem est. modum aut ablutiois docet Serap. in ppo cap. de lacca in fine. z sic aut. modus ablutiois ei est q accipiuntur gummi eius. z rerunt z piciunt sup aq cala in q bullient rari stologia z squantia. z mouet bu cu pistello z dimittit residere. z eicit aqua. deinde desiccatur in umbra: z repositur in vase vitreo. z si non clarificatur pma viceccas secudo. z de predicta decoctione sicut troc. de lacca.

Spice aromatice. i. nardi. Squantia sicut dicitur est: e palea camcloz. Mesue in isto est hz signati. z iser hz cimaz signati. z abo debent poni.

Sauine sicut circa istas solu folia pperit vsu medicine. Adacer ait. Bracteos grece sauia vocata latine. Serap. i capi. de sauia dicit. abel. i. sauina: de q miradi e q An. in secudo cau. i. ca. de abel ingt. abel e fructus iungit: qd no est ver. q: sicut dicit e. Serap. vult qd abel: si sauina. et sic magis e crededi auctoritati Serap. in simplicibz qua An.

Aristologia. i. aristologia rouida. de q circa istas i capi. de aristologia ait. aristologia rouida magis medicine pperit qz longa z radix intelligitur. z per tres annos seruatur. radix in autumno colligitur et siccatur.

Sopos. i. herba sicca: dicitur ad drtam hride: que e pinguedo lauarii. An. i secudo cau. duo ca. facti. vni de sopo humido. z aliud de sopo sicco: q est herba satis nota.

Bdelium sicut An. aliud est bdelium mechui. aliud est bdelium iudaicu. aliud e sicutu. z aliud arabicu: qd e aliud a bdelio palmar siluestrui. z ambo snt ex palmis siluestribz. mechui aut est ex fructu arboris palmar siluestrui. z no reperio aliquem aucto: e dicetes q bdelium hat ex fructu arboris palmar siluestruz: vt dicit An. p. li. an. in bacria nascitur bdelium nominatissimu. cuius arbor est magis magnitudine oleo folijs arboris fructu capisici. cuius gummi aliq precon appellat aliq malachi hoc nomen arabes imitantur mochal aliq maldacon zc.

Bialacha minor: non est in vsu.

Confectio de rainedseni. no est in vsu. z hec est confectio de reubarbaro.

Rainedseni sicut dicitur sicut reubarbarum. z Auerois in Quito colliget inquit. rained. id est reubarbarus. Si dicitur aut. reubarbarum sive reu pontica: sed non recte illud quod trans danubium in solo barbarico: istud quod circa ponticu colligit nominatur est. reu aut radix dicitur barbaz greca: qsi radix barbarica. Mesue laudat illud qd magis est subnigrus declinans ad rubedines. z qd e tincture croci adulterarij in illo pub accipiuntur ex eo negro: sicut est quatinas magna. z submergitur in aq per dies quaz. z dimittit aqua illa siccat. z sunt inde troscisci. z sunt ipsi medicina regu. reubarbarum vero siccat z venditur: sicut est: quod

fam perdidit animam. z. est sicut homo moriturus. z. illud in quo non cadit adu' teratio est rarym. z. habet tincturas croci. adu' teratio no' habet cotrariu'. cōseruat p' annos tres vel quatuor. si se peliat in p'filio aut i' m'lo sicuti ē p'uctudo.

Biacostum R. costi amari cassie cinamoi an. 3. v. fese anisi apij cinarum scut. nanti rane feni an. 3. iij. affari. 3. iij. croci aristologie. f. ro' tide m'ire an. 3. ij. mellis quantum sufficit.

Biacostu' aut d' a costo qd' recipit. hoc apud nos non est valde in v'lu. Aui. in q'nto can. h'z vna' descriptione q' v' detur q' si esse filij huic. Nicolaus describit vna' alia' descri' p'riore: sed non est similis isti qua' infra describemus.

Costum autem est radix amara hoc satis notu' est. reptur aliqui in p'fectionibus costum dulce: sed nostri auctores de eo non loquuntur. nam vide Serap. in cap. de costo ex auctoritate Ba. quingti. sapo. eius. f. costi est amarus multum fo: ris acutus. Adacer ait. Costi sunt gemine spes grauis vna rubensq;. Est z amara nimis. he iudica d' esse. Altera vero leuis nec amara colore subalba. hanc arabes m'unt. p'io: vtilis: medicine. f. h'm circa instans costum pot' feruari per decem annos in virtute.

Confectio electuarij ex inuentione nostra no' est in v'lu: sed simplicia que no' sunt declarata declarabo.

Alcohol. f. subtile sicut atomi solis. Nicolaus florentin' in lib: o tertio in cap. de curatione egritudinu' oculo: um in qua' administrant aut' medicine oculis aut i' fo: ma pulueris z vocantur colhel vel colfel siue alchoel vel alchopol z si g'nficat pulnerem debere esse subtilissimu' sicut atomi q' apparet in s'pera solis. z sic intelligere debemus per alchol puluerem subtilissimu'.

Balaustia h'm Aui. Dia. z Serap. z Isidoru' ē flos maligranati a g'rtis. Isidorus in ca. de proprijs noib' arboris ait. Flores maloz a grecis appellati sunt quatinos latini caducum vocant. a g'rtis aut maloni flores greci balausti on appellauerunt: quoniam alij albi alij purpurei alij roseti. reperiuntur similes floribus mali p'uncti.

Concule apud nos auctores. reperiunt multe spes. na' Serap. de ipsis diuersa cap. facit. i' p' facit vnu' cap. de conchilio. z ibi facit al. h'ed est. i. conchiliu' coelec parue sicce quando adurit cinis eoz h'm qd' d' est cinis multu' adures. alio caplin facit de ostraca marina z teste cochiliu'. z ibi de am' babus loquitur dicens ostracoru' ex mari que dicuntur barcosa no' v'lu sum cosporibus eorum nisi comburere n' p'nt us ea: q' sunt testa dura multu' zc. et in cap. de blacie bifanrie idest purpura marina iugt. conchiliu' est ex sp'eb' ostracoru'. z est fil' de conchilijs palpir z reperiunt in regionibus iudie in aquis iuxta q's oritur spica nardi zc. Dia. facit caplin de coelea terrena. i. limaria: que et iter spes cochiliu' est posita: repitir apud nos alia spes q' nascit in ags dulcibus. z h' vocatur cochula aq' dulcis. inenit alia spes rebule quam peregrinantes portant de sancto iacobo. z iste vocantur venerie. Aui. aut in tertio canonis in sen. xxj. in capitulo de cura fluxus sanguinis. z in fine eius patiens fluxum menstruo: ingt. coculari' marinar' que asportantur a sancto iacobo adu'stariu'. adurunt aut' vt docet Dulcasi z modus ipsius iste est: terant in p'mis: z ponant in olla m'ida. z ponant in furno vna nocte. deinde extrahat si sunt co' buste: sicut cinis bu'. si no' at ponas fieri in furno pants. et dimine donec fiat alba calcinata. z vtere vbi oportet.

Confectio aleaci no' est in v'lu. simplicia que i' ipsa ingrediuntur declarabo. Aute. in quinto canonis habet duas descriptiones elart' alchan z f'ed non sunt in v'lu. flosim alcheli. i. flo: um rois marini: siue co: one montis: siue alcheliges: vt apd grecos. si vero reperere scriptum in confectionibus grauo: um alchil' intel'lgitur granata siluestria.

Confectio de assa. idest assa fetida no' est in v'lu. Aui. in q'nto can. habet vna' alia' de descriptione: que eadem est cum ista z d' esue.

Assa h'm Dia. est gummi filij apud Mt. interdū vocatur lacerpitium: vel assa: vel herba eius quedam est fetida: alia est dulcis quem apud Simonez nunq' vidi nec audituali quem vidisse: sed adan h'ens siluaticus exponit q' assa dulcis est gummi liquiritie. Rasis in libro diuisionum in ca. de diminutione costus inquit. alit. Lassa dulcis.

Confectio Anacardina. Recipe piperis scilz nigri: macropiperis idest pigis lo: gi: mirabolao: z chebiloz: emblicoz: belirichoz idoz z iij debedust. ana. 3. ij. costi: anacardi: z uccari tabarzet. i. z uccari albi burugi bachamm lauri. ana. 3. vi. eiperi. 3. iij. tere anacardos per se. deinde medicinas alias. z confice cum butiro vacino et melle q'antitate equali bulnis pans. Et da post sex menses.

Confectio anacardina est cōfectio sapientu'. z illoz q' desiderat scire. acuit. n. i. ellecni. Aui. i quinto can. h'z duas de/ scriptiones cōfectionis anacardine. h'z no' sūt filcs huic: qua' scripsit z d' esue. inserit h'z h'z eliu' anacardini quod subit liat cogitatione z s' h'z z eliu' sapientu' z d' q' est salamois hec descriptio videtur ee eade' isti z d' esue. i' p'ce z d' esue in capitulo de egritudinib' neruo: z scribit vna' alia' descriptio nem de qua' infra crit sermo.

Gum oebdust siue cinnidebedust sunt testiculi castorei qda' apotecharioz falso dixerit q' debet dicere vniu' debedust et voluit itel' ligere p' vniu' debedust duas res. scilicet q' ium sit vniu' z debedust itel' quedā herba: z falsa ē opio eoz na' vide Aui. in predicta cōfectioe q' loco ium debedust h'z castorei. similit' h'z Jo. Sarapio in suo antidotario. It'z vide in tertio p'ac. h'aly. in predicta p'fectione qui h'z cū debedust. i. testiculi castorei. et sic moderni doctores voluit q' itel' ligam' per iuz debedust testiculos castorei. z alal illud h'm Serap. vocat castoz. z h'z Gulielmu' placitum ē quod dā animal qd' appellat bauera. Moia q' herba debedust in p'tibus n'is vt dicit adan. siluaticus no' reperit. z d' esue i ca. de debilitate visus landat ipsam. vide Simon. Januē. i ca. de debedust: ubi sic ait debedust er apud aben melue est herba quam igno: o. ium debedust sūt testiculi castorei: z sic est. Item circa instans ait. Castorenem est testiculus cuiusdam animalis dicti castos vel beum. alij feum: quod idem est.

Anacardus h'm Nicholau' est fruct' cuiusda' arboris q' pediculus elephatis vocat. Circa instans dicit anacardi. dicit qda' q' sūt pediculi elephatis. f. falso. Sera. igit anacardi est fructus arboris similis cor: di auis. cui' color ē rubens: paz z inter ip' suz est res similis s'agunt: z id qd' ad ministratur in eo. Aui. dicit: est fruct' similis ossi dactili: et medulla eius est similis n'edulle nucis dulcis. et etias i' p'ce. Aucto: na' in quarto canonis: enumerat anacardos inier uenofas plantas: sed oportet ante qd' administrerim i' medicinis vt preparerunt: vt infra ostendat in predicta cōfectione nascuntur in cillia in montibus ignis. Auero: yz in quinto col. ait balado: idest anacardi.

Burugi vel abrungi idem sunt vt dicit Simon. Serapio de ipso capitulum facit sub nomine abrungi: z dicit q' est granum paruum punctatum nigredine z albedine rotundum sicut granum mes idest robilie nullius odoris desertur de sent. in sapore ipsius est amaritudo zc. non est bedereg. sine erisimon idest erucha go: gana: vt quidā apotechario: um dicitur. nam Serapio aliud Capitulum facit de erisimon: z dicit q' est granum sicut granum nasturtij. ergo non conuenit bederegi cum aurugi. genulis super quillum can. Aui. exponit q' burugi est granu' in magnitudine p'pis: et hec est modernoz opinio: no' est at nigella vt exponit Lumen maluelens. Nam Rasis in nono almā. in cap. de lumbicis z vermibus qui nascuntur in ano z in ventre habet burugi z erisimon z itel' lig' q' d' sunt idē. quidam vero ingrezo: s'perunt q' vni' burongi est martius alba siue mirtus agrestis: z sic sine dubio videtur: quia mirtus alba est cubebe quod est granum in magnitudine. piperis. z sic adantheus siluaticus in cap. de cubebe ingt.

cubebe idest damirra vel borongi apud arabicos, et sic non sicut doctores voluit quod per burongi ponimus cubebe: quod in ista materia multum valet: et sic est experientia apud multos: quod si accipiat cubebe et mastice: puenit memorie. Adesue inquit quod ista confectione non debet dari si non transuerint menses sex. quidam admirantur talibus verbis dicentes quod ipsa non ingreditur opium: et si opium non ingreditur, ergo potest dari in omni etate: sed non valet hoc, nam in ista confectione ingreditur in bona quantitate de anacardiis qui sunt venenosi: et opus ad ministrari ipsos preparamos: ut docet Rainaldus de villa noua. in primo libro in capitulo de defectu memorie: et de iunioribus ad memoriam ubi sic ait. anacardi autem ante medicinas aliquas primo debet in hunc modum preparari accipiat anacardi: et optime terant in mortario: et in aceto fortissimo ponant et ibi stent diebus septem: postea lento igne in predicto aceto coquantur quousque tertia pars ipsi remaneat et cola fecem istam que in fundo vasis remanserit aceto extra collato et in medicinis pone. unquam cum anacardi debet in medicinis poni nisi prius hoc modo preparentur. et si mel anacardi in facere volueris pone cum ipsi anacardi cum predicto aceto coctis tantum mellis dispumati et bulliant ambo simul usque ad spissitudinem et habebis mel anacardi quod in predictis egritudinibus operat mirabiliter: et sic debent preparari in ista confectione.

Confectio Philonij ex inuentione prima Adesue. Re. piperis albi insigami albi an. 3. 20. opij. 3. r. croci. 3. v. spice: piperis castor. ei. an. 3. j. coctice cum melle dispumato quod sit quadruplum ponderis omnium et sunt qui ponunt musci. 3. vniuersi terantur.

Hec confectione philonij est famosa et maxie de istis duabus descriptionibus quas describit hic Adesue. verum reperuntur alie descriptiones que etiam in vniuerso sunt: ut est philonij perficium Adesue quod describit in sua practica Anice: et etiam alij describunt sicut ostendat infra si deus voluerit.

Insqumamus grece latine sicut Dica. dicitur canticularis sed alios dens cabalius et bengi apud arabes. Adesue habet insquamum album: et apud omnes auctores est herba nobilior alijs speciebus: sed quia in nostris partibus non reperitur ponimus loco eius illum qui habet semen suberrimum: sed illa que habet semen nigrum: est fugienda ut inquit macer. insquamum greci quia nostri canticulam dicunt. hinc herba virtus est frigida valde: tres habet hec species semen profert por: album. Altera suberrimus producit. terna nigri. nobilior: reliquis est semine que gerit albi. pro quo si desit mos est apponere ruffum nigrum non frequens medicorum respuit vsus. et ista est illa herba que in Dapia a vulgo herba pinula vocat. idem semit. Anice. sedo canois.

Opium sicut Dica. succus est herbe et lac papaueris quod colligitur: ut ipse ibi docet. opium autem componitur ab opo quod est succus et lactima. apud Anice. est succus papaueris nigri: et egyptij ipsum seminavit. quandoque non sit opium etiam ex semine lactuce agrestis et est stupefactum debile subtile. Sera. de opio nullum facit cap. sed in capitulo de papauere de ipso loquitur et dicit. gumi non papaueris nigri est opium. Anice. et Dica. noui ponunt dosim opij: sed quod debet sumi sine nocumento. Sera. autem in capitulo allegato quasi in fine inquit et dosis eius scilicet opij est ab vno danich vsque ad. ii. et quantitas occidens ex opio est. 3. ij.

Confectio Philonij descriptione hanc non est in usu sicut istam descriptionem sicut dixi. simplicia que declarata non sunt declarabo.

Nigella sicut Serap. ex auctoritate Dica. est quoddam semen nigrum: acutum boni odoris quidam miscet hoc semen cum massapaste et faciunt inde panem. modernum non apothecarij vniuerso quoddam semine triangulato habente citrinum colorem et odorem locuidum et de hoc nostris auctores non loquuntur: nam omnes scribunt de nigella et non loquuntur nisi de illa nigella que vocatur melachion sive melantium: ut dicit Dica. sapientes non dixerunt quod quod reperitur in receptis nigella de citrina debet intelligi: et quod reperitur melachion sive git intelligitur de nigra non est

illud git quod dicitur githon: sed est aliud Zuerros in gitto colliget ait. scamii. i. nigella. Ad drago: c. i. corticis ipsi. Anice. vocat Jabrol: et dicit est radix mandragore siluestris et est radix omnis mandragore: et inagne similis forme hominis. et propter hoc nominatur mandragora. est enim non in imaginis uanialis scilicet sicut planta existens in forma hominis et sicut Detrum de crescentijs verba Anice. sunt male traducta ut infra ostendat in oleo de pomis Jabrol. Anice. in quo col. appellat lesaha. Jo. Serap. in antidotario in confectione dicit Kessigerum quod ciferand. i. radix mandragore.

Egetea vlla sacnea. Re. castorei: mirre: opij: pipe ris: macropipis: galbani: costi: cinamo mi su. meu: dancii: assari: crociana. partes equales confice cum melle dispumato et fiat.

Egetea sicut intentione Adesue. est sacnea: et sic credo: quia Anice. in quinto can. habet sacneam magnam et minorem que videntur esse idem. Tibucasis autem in tertia particula azarauj inquit antidotum quod arabice sacneam maior: et antiqua nominatur que ab antiquis multum experta fuit et dicitur quod sacneam inuinit confert passionibus et ibi describit suam permissionem que quasi est eadem. Apud nos est in vniuerso maxime ista Adesue.

Galbanum sicut Dica. est lacrimum cuiusdam herbe similitis ferule que in uicomedia nascitur et sicut eius optimum est quod est mundissimum et simile armoniaco et hoc est satis notum apud Aueroiu in quinto col. galbanus appellatur halarina.

Su. i. valariana vel poteuilla vel amantilla sicut Dica. tu. multi appellant uardum agrestem. Circa instans dicitur intelligitur radix et sic est. apud uos nascitur iuxta fossas et multi vulgares nomine vocant ipsam herbam bndicta.

Adem ut dicto quando simpliciter ponitur radix intelligitur in medicina sed lumen tenebrosum seu malelucens scripsit predictam confectionem et exponit quod meu est semine aneti siluestris cuius falsa est opinio sicut est notum nobis lib. apothecarij. pli. ait. men. italia non nisi a medicis scribit.

Athanasia magna. Re. opij croci mirre castorei insigami albi costi cordijeni seis papaueris nigri spice. i. nardi eupatorij epatio adib et corum destrum ex coribus capre et in alio de cornibus cerus similiter de fugiuis an. partes equales. et tere que tereuda sunt et alia liquefiam in vino et coctice cum melle dispumato et da post sex menses.

Athanasia autem magna dicitur respectu minoris: eo quod pauciora simplicia ingrediuntur. ta meu Adesue non describit nisi magnam. Anice. non in quinto can. habet athanasiam magnam et minorem que satis videtur concordare cum ista et dicit quod minor habet illa luuamenta que sunt in magna. Nicolaus in suo antidotario habet athanasiam de qua infra. sed ista Adesue est illa qua uos utimur. Athanasia autem in decimo practice habet athanasiam que cum epate lupi fit.

Cordumeni. i. carni agreste. quidam de nouo scribens in titulum lumen apothecariorum super istum passum loco cordumeni posuit carui: cuius falsa est opinio. nam aliud est carui agreste. aliud est carui domestici. quidam dicit quod cordumeni est ciminella quod non est. alij cardamomus: quod non est: quibus mirandum est quod illud cap. de cardamomo apud Dica. est idem cum ca. de cordumeni apud Serap. sed moderni distinguunt per alia nomina videlicet quod aliud est cardamomum aliud est cordumeni. nam Serap. duo cap. facit. in capitulo non de cordumeni dicit quod cordumeni est carui agreste. preterea vide apud eundem in suo antidotario in confectione tiriacae quod exponit cordumeni idest carui agreste. et sic dicit Distermus placitum in predicta confectione. Democritus non ibidem dicit quod est chessim campestre siue siler creticum. Adathens non silnaticus in capitulo de cordumeni inquit. cordumeni grece latine non carui agreste vel siler creticum vel cordumeni et dicit ex auctoritate Dica. quod est herba que nascitur in Sicilia eius fructus est sarmentosus habens semine rotundum

duum duplex sicut est faba viscidum et odoratum. Vide ergo quod verum condimentum est carni a grege et secundum Democritum est cheisim campestre et cheisim campestre est leuissimum cum et sic est secundum veritatem.

Adib. i. lupus sili. Znic. habet epatis adib. quidam scribunt adip. inde epatis adib. i. lupi. halia bas loco eius habet epatis lupi quod idem est. oportet antequam administretur in medicinis optime lauctur vino albo odorifero et bene mundetur ab omnibus stipesationibus: deinde exticeet et inuoluat cum absinthio: et ad usum reservetur.

Reperitur quedam herba dicta adhil quam adeseue in capitulo de egritudinibus oculorum laudat: et est eustragia secundum adathenni siluaticum. Joannes autem Anglicus in capitulo de debilitate visus et cecitate accidentali inquit: herba adhilis: est herba lupi interficiens cum: et est satirion. ipsa enim secundum omnem modum administrationis eius est sublimis in confortatione visus secundum aliquos est herba enfragre: et vtraque est bona: verum ex meo iudicio herba adhil magis potest dici esse eustragia quam satirion: quia in illa materia magis valet.

Diasulfur Re. piperis albi et logi an. 3. vj. sulfuris citrii: thuris: meu: iusquamis albi: mirre: storacis: condimenti. an. 3. viij. ruthe: costi. an. 3. vj. opij: maderagore. an. 3. iij. croci. an. 3. v. cassie. 3. vj. confice cum melle dispartato et viere post sex menses.

Hec descriptio diasulfur apud nos non est valde in usu. Znic. in quinto canoni. habet unam aliam descriptionem que videtur esse eadem. Sulfur citrii: est satis uotum reperitur aliud sulfure quod a multis lapis sulfuris dicitur sine sulfure vinum sine thron apiron. i. quasi sine igne. inde tibapiron idest sulfure. Sapias dicit sulfure dicitur: quod igne accenditur. ignis enim est. nam vis eius in aquis ferientibus sentit neque alia res facilius accenditur. fulgur quoque sulfuris odorem habet et lux ipsa sulfurea est. nascitur autem in insulis colijs inter siciliam et Italiam etc. post iterum ait. sulfure dicitur quasi soli pyr. i. terre ignis.

Confectio de storace Re. storacis liqde: opij: assari: seminis iusquamis albi: castorei: croci: mirre: olibani. an. partes equales mellis quaurum sufficit.

Hec confectio apud nos non est valde in usu. Rasis in nono Almanforis in capitulo de fluxu ventris describit unam descriptionem que est eadem nisi in vna re vsque adeseue hoc crocum. Rasis non. in reliquis concordant.

Storax liquida secundum Joannem Serap. in suo antidotario in confectioe dicta hec est mel storacis calamite. species hoc storacis tres sunt scilicet storax calamite. sine inbue et muscata et ista est illa que intelligitur quando absoluta ponitur. et est storax liquida dicta sigra: et ista hoc quoddam fit ex fructu qui nascitur in arbore. lubue exprimitur et est storax liquida. et est storax rubra dicta apud quosdam cognominum vel thus indeorum et secundum quosdam oes spes ab vna arbore nascuntur. de qua storace Nicolans ait. storax est triplex liquida rubra et calamita et omnes sunt genere de quadam arbore.

Confectio iere pigre galieni. Re. cinamomi: mastice: assari: spice: carpobalsami: croci: xilaloes: cassie. an. partes equales. et quidam addiderunt storacis squinantem: partem unam. et quidam addiderunt absinthium et alij alia. aloes autem fit dupli ponderis omnium.

Sera idest sacra. pigra idest amara inde sera pigra idest confectio amara sacra secundum intentionem adeseue ex auctoritate Galieni et sic est quod Galenus composuit ipsam et describit ipsam in tractatu secundo de melmir. in capitulo de dolore capitis quia a stomacho fit. Znicena in quinto canoni. habet unam aliam descriptionem et est similis huic. et ibi inquit. hec est sera aloes et associatur ei cinamomum propter subtilitatem suam et inuamentum quod facit visceribus et stomacho et mastice similiter ut coteruet et similiter cassia et crocus propter digestionem et confortationem cordis et stomachi et fortasse crocus facit incurtere in ea dolorem capitis. quare oportet ut minore: pondus eius aut expellatur et assarum:

quoniam inest ei adutorum ad solutionem faciendam et precipitationem humiditatis: et quicquid ponit loco eius cucube: et sit inbites: et carpobalsamus: et xilobalsamus propter confortationem stomachi et resolutionem albeccharum. et de hominibus sunt quidam qui ponunt in ea florem squinantem quare prohibet rasuras que timeant ex aloes et rosas vel expellant malitiam caliditatis aloes a stomacho et a capite adeseue in sua descriptione non habet xilobalsami. Znic. hoc habet. et Znic. non habet xilaloes: idest lignum aloes. adeseue hoc habet. in hoc vides quod adeseue vult quod ingrediat xilaloes et non xilobalsamum. Znicena est contra rias: Galienus compositor non habet xilaloes: sed loco eius habet xilobalsamum: ut habet Znicena. et si Galienus magis laudat xilobalsamum quam xilaloes debetis ponere. Bentilis super quinto Znic. ait. intelligendum est quod sera de aloes intelligitur quia principalis medicina que ibi ponitur est aloes etc.

Aloes secundum Znidorum est succus herbe amarissime pance. adeseue in capitulo de aloes inquit quod unum est quod fit in siccuti regione: aliud in Persia: aliud in Armenia: aliud in Arabia. et melius ex eis est succotrinum. post illud perficum et illud secundum est epaticum: deinde armenium. et deterius est arabicum. et istud apud quosdam est cabalinum. et dicitur quod est sex aliorum. moderni hoc communiter videntur epatico pro meliori. sed adeseue et alij auctores magis laudant succotrinum quam epaticum. species hoc aloes secundum adeseue sunt tres vel quatuor. et similiter ponit Znic. sed Dia. et Serap. non ponunt nisi duas species: secundum multos species aloes sunt tres. videlicet succotrinum dicitur ab illa pronuncia sic nominata epaticum quia in colore suo assimilatur epatico: iste due species sunt nobiliores alijs. et est aliud quod dicitur cabalinum: et istud est sex aliorum et est deterius in medicina. adeseue de forma ipsius herbe non describit: sed vide apud Dia. et ibi reperias. et hec herba vocatur cabaera: et de modo faciendi ipsam docet albinchasin in tractatu secundo de preparatione medicinarum que sunt ex plantis. Serap. laudat illud aloes quod est glutinosum non habens in se lapides splendendum ad rubedinem declinans cito frangibile et fortiter amarum. quasi in sine ponit modum faciendi iere pigre sicut hoc Gal.

Adeseue inquit quod illa medicina in qua ponitur aloes confortatio est: et si non sit lotus illa efficitur plus solutiva et minus confortativa.

Nicolans florentinus in libro quinto in tractatu quarto in capitulo de complexionem stomachi non pura in generalis cum materia inquit in predicta confectioe. et dicit Galienus aloes lotum efficacius est ad confortandum stomachum sed non lotum efficacius est ad purgandum ipsum. et dicit. si sera pigra data fuerit est ad purgandum stomachum tempore congruo est efficacior omnibus alijs. ita tamen quod patientes ambulet post potum eius moderate et permittet aliquis in mensa regimini eius. et dicit. non debet pigra defferri perari cum melle. confortatio et corroboratio quam facit in stomacho cum melle fiet minoris effectus. sera quidem hec vocatur sera Gal. simplex: et a quibusdam vocatur sera de octo rebus: et est illa de qua intelligitur cum absolute ponitur: cuius descriptio reperitur duplex. una cum aloes loto. alia cum aloes non loto.

Nicolans autem dicit quod ista descriptio sera vocatur a quibusdam sera de octo rebus. in hac nescio quid dicam. Nam Galienus compositor: istius confectiois in capitulo nominato inquit sic. pessima autem fit dispositio in praesens humoribus imbibitis abiectis in iunctio ventris: quorum optimum auxilium est id quod per aloem farmacuz quod vocant quidam pigram. alij autem ieraz que per aloes et ponunt quidem centum. 3. aloes. vj. vero de vnoquoque alio: nam que ibi miscentur que sunt numero sex scilicet cinamomum: spice: xilobalsamum: mastix: assarus: et crocus. vide ergo quod adeseue Znic. Nicolans: et alij ponunt in predicta confectioe octo res ad numerum sine aloes. et Gal. non ponit nisi sex: vere credo quod sit error scriptoris. Scias quod de predictis speciebus possunt fieri et sunt pillule que

dicuntur de terra simpliciter vel de terra Gal. et etiam fit confectio terre Gal. que conficitur cum melle in modum electuariorum reperitur alia terra que dicitur terra magna. et ista reperitur in antidotario Nicolai sicut ista ostendam. sed intentione Nicolai aloes debet esse lotus in ista descriptione: sed in alia non est modus ablutionis eius fit multipliciter. nam quidam lavant ipsum cum aqua endivie. alij cum aqua pluvialis: sed melius est lavare ipsum: ut docet vulcanum in tractatu secundo ubi sic ait. modus ablutionis aloes seu preparationis ad expellendam malitiam et acuitatem eius. et conficiendi ipsum. Re. de aloes succorino mudo quod cito frangitur: et habet colorem epatis. et cuius odor est bonus pondus libere unius tere bene et cribra. deinde accipe cassie lignee: spice: nardi: cassari: squinanti: carpopalsam: xilobalsam: misticinamomi: ligni aloes: croci: mastice: lacce. an. 3. ij. co. funde et coque: ut ipse docet in fine eius capituli ait. et ut re eo scilicet aloes in medicina laxativa. et speciebus tere. et alijs medicina in quibus aloes ingreditur. item Serap. in capitulo de aloes: quasi in fine ait. et quando aliquis vult illum sumere misceat ipsum cum mastice aut abluet ipsum cum aqua specierum: sicut spice mastice assari: sicut dicit vulcanum dominus ad desue in descriptione pillularum de aromatibus etiam de modo abluendi aloem ostendit: sed huiusmodi illum administratur in predictis pillulis.

Terra hermetis est terra luf. et aloes. 3. i. trocisc. alandabal. viij. sine. 3. i. 5. turbith agarteluf vritus: sicce treos serapini mira. citrinoru: chebulorum indorum an. 3. i. s. 3. i. s. 3. i. s. cinamomi: mastice: bdely: e llebori nigri: euforbij: assari: cassie lignee: salis indi: castorei: croci: apij: ketis: seminis mazere ori: sti. an. 3. j. squille asate. 3. ij. 5. scamouee bone. 3. ij. fiat omnium coctio bona. gummi autem ponantur in vino odorifero: et inuoluatur pulvis in succo cucumeris asinini quantitate qua bene inuoluatur et excipitur. et iterum denuo inuoluatur in predicto succo et pauco oleo nucum. et iterum ficetur et conficiatur totum cum melle dispumato quantitate qua fiat totum sicut pasta: et datur post sex menses.

Terra hermetis huius intentione ad desue est terra luf. hermetis autem dicitur a compositore. Auic. in quinto can. habet duas descriptiones confectiois que nominatur confectio hermetis: sed non concordant cum illa ad desue: illa pro ad desue est illa qua vltimur.

Trocisc. alandabal. id est trocisci de colloquintida: nam arabes vocant hadal colloquintidam. descriptio ipsius reperitur apud ad desue in distinctione de trociscis. et ibi ait. Trociscorum alandabal qui ponuntur in terra hermetice: et in alijs confectioibus loco colloquintide ut in fra erit sermo.

Turbith huius ad desue est radix herbe: cuius folia sunt sicut folia ferule. minor: tamen: et est ex habentibus lac. et est ex eo siluestre et domesticum: et ex eo etiam est magnus et paruum. et adhuc ex eo aliud album: aliud citrinum: aliud nigrum: sed melius est illud quod sit album et vacuus artu dinosum et gumosum. et sit cortex eius cineritius et planus et sit recens et facile frangibile citrinum est malum.

Agaricus huius ad desue est radix similis filio id est radici auinden siue arboris asse setide: sed non est sic dura. agarici genera sunt duo masculus et femina. masculus rotundus est et in se collectus et maior. femina pro pectini similis est: quo capilli discernuntur et. et ille qui est albus et leuis. et velociter frangibilis et porosus et rarus valde: ut appeat dulcis in primo gustu eius. deinde succedat ei amaritudo ista est femina: ut dicit ad desue et c.

Euforbium scilicet luf maioris et minoris. ad desue de luf. capitulum facit et dicit quod est serpentaria. et est planta que dicitur colum draconis: et ex ea alia est plana habens folia: alia crispata electio melior pars totius plante est radix. et melior radix est grossa completa et orta in locis liberis. et melius tempus collectionis ipsius est verus principius estatis. Dias. facit unum capitulum de aaron id est dragon tea minor: vel pes vitulij: vel barba aaron. aliud capitulum facit de dragonte. et ista est serpentaria maior siue colu-

brina: siue viperina: siue bisfaria: et hec ambe sunt note. et in ortis reperuntur. Petrus de crescentiis in capitulo de serpentaria ait radix eius per frusta minuta dividitur et sic catur et pulverizatur. et per pannum cribellat et seruat. **Treos** huius ad desue nam est radix lilij celestis: que satis est nota.

Serapinum huius ad desue est gummi alafce hunde. g. et arbor similis oleandro montanorum melius est: cuius iura subrubrum et subalbidum est: et quod habet odorem porrorum: et quod est facile resolubile in aqua: et quod est clarum. **Euforbium** huius ad desue nam est gummi calidum. cuius virtus alteratur post tres aut quatuor annos. circa instans in capitulo de euforbio ait. eligendum quous est grossum et clarum et purum et lucidum in substantia in colore citrinum: et per decem annos servatur.

Sal indus huius ad desue nam in secundo can. est sal niger non nigredine napticitatis que fit in ipso: sed propter instantiam ipsius: et marinus quidem cum aqua que obuiat illico liquefit: non est ita terreus. ad desue in capitulo de speciebus sal. dicit salis indi alius subniger alius sub: rufus et obscurus est. Serap. in capitulo de baurach de ipso loquitur. adanheus siluaticus dicit. sal indus in colore salis et dulcedie mellis: ut Auic. in quarto can. sen. i. de asperitate lingue: et est zucharam quod inuenitur coagulatum super cannam mellis in India sicut sal: loco eius ponitur zucharam candidum. Auic. in quarto can. in capitulo allegato: ex auctoritate adanhei siluati. non ita dicit: in mo ait aut saleni qui asportantur de india et sunt in colore salis et dulcedine mellis: per ista verba non possumus intelligere: si sal sit zuchari: candidum: ut dicit adanheus siluaticus: verum multi modernorum sunt qui in loco salis indi ponunt zucharam candidum: etiam sunt qui ponunt sal panis qui est species eius: et dixerunt sapientes quod est melius ponere sal rubeum seu sal panis quam zucharam candidum vel candum.

Mezereon. id est semen ipsius quod appellatur cocognidum. Dia. in capitulo de camelea id est mezereon dicit camelea aut cocognidion non est semen laureole: ut dicit circa in stans: in capitulo de laureola. Serap. de laureola loquitur in capitulo de lauro. Alexander in capitulo de hydropsi inquit camelea vnde cocognidion colligitur: et est lacticinum solia oliue habens et sic est: et propter id apud milios herbatillos vocatur herba oliuella propter similitudinem soliorum ipsius.

Sticados huius ad desue laudat sticados arabicum et melior pars plante eius est flos post hunc solia.

Squilla huius ad desue est cepe muris: eo quod interficit murres. ad desue in capitulo de squilla docet modum preparationis eius in assatione: et est ut accipiantur lamie ipsius et separatim inuoluatur in pasta et sepellantur in cinere calido donec coquantur sufficienter: postea extrahantur: et pasta administrantur ubi oportet.

Modus alius assationis ipsius ponatur in vase luteo vitreato stricti orificij et sigilletur ligatione forti cum pergameno et dimittatur diebus .xl. et proprie diebus maioris estus et moueat vas et mutetur vicissim omni hora: ita quod equaliter in singulis partibus calefiat: deinde extrahatur squilla et administrantur ubi oportet. **Abuchasis** autem in libro secundo de preparatione medicinarum inquit. modus preparandi squillam in omnibus modis preparatiois eius: et est cepe muris. et primo de modo assandi squillam vide ibi quod eius modus est vi sciunt moderni.

Scainonea huius ad desue est solutivum magnum. et dicit Denioeritus quod est solutivum aut honomafice: et quod est genus solutivorum et generale est super omnia solutiva. **Planta** pro ipsius: ut dicit ad desue est species volubilis. et dicit quod vocatur dominus lacticinorum: laudatur antioche na et armena.

Cucumer asininus est fructus sicut cucumer. parvus. et melior pars plante eius est fructus ipsius. et proprie eius completi succus: et post ipsum radix. et melior fructus eius

est completus citrinis. tam expoliatus a viriditate. et qui est vere amaritudinis. et melius tempus operationis succi eius est finis estans. et collectionis radicis eius est finis. veris. et modus operationis succi eius ut docet ibi *Adesue* sue. iste est. *Adesue* ex succo eorum quantitatem quam volueris. et proprie quando citrinesunt. et sunt maturitatis complete. et fiat extractio succi cum facilitate. non cum conspersione. et expressione laboriosa et exiccatur ut exiccatur scamonea et aloes.

Confectio hie archigenis descriptione universalis: non est in usu. Auicena in quinto canonis inquit. descriptio vniuersalis hie Archigenis si legis ambas descriptiones sunt idem. Archigenes autem est compositio: istius confectionis: de quo *Hapias* ait. Archigenes est princeps medicorum. Simplicia vero que in ipsa ingrediuntur declarabo si declarata non sunt.

Marubium id est marubium album: sed passio est porrum. *Dias* de ipso duo facit capitula: vnum quod incipit marubium quod greci *passium* vocant propter amaritudinem. Aliud capitulum facit de passio: quod idem est. hoc est satis notum. *Hapias* ait. *Psolopes* herba que est a grecis passios vocatur. a latinis vero marubium dicitur.

Amadreas sive Auicena est quercus terre que habet folia parua similia folijs quercus. *Sulielmus* placentinus dicit quercus terre vel quercula minor: est amadreas. hec a lombardis vulgo calamandrina vocatur.

Armoniacum sive anoniacum sive Serapionez ex auctoritate *Dias* est gummi plante similis plante galbani in figura sua nascitur in terra dicta a rege minoris: est in paribus codicibus dicitur herba eius grece asios huius ratio vulneratur et egrediuntur lachryme que colliguntur et seruantur.

Oppoponax sive *Dias* succus est herbe que ponax dicitur sive *Adesue* est gummi plante cuiusdam simillis sereule apud *Aueros* in quinto coll. appellatur *ihansir*.

Polij scilicet polij montani. Circa instans dicit. polij montani diuersa sunt genera. vnde quando simpliciter ponitur montanum debet poni cum flores producit debent colligi. et per annum seruari. Apud Auicenam in secundo canonis polium est species scaba. i. sandonitici in qua est caliditas et acuitas pauca. *Aueros* in quinto coll. dicit. sedes id est polium. i. polium montanum.

Hiera archigenis descriptione pauli non est in usu. Auicena in quinto canonis habet vnam descriptionem: que est eadem cum illa *Adesue*.

Hiera diacoloquinidos inuentioe *Rasis* non est in usu. *Adesue* dicit quod est ex inuentioe *Rasis*: sed ego nunquam vidi apud *Rasium*: sed in antidotario vniuersali est scripta vna descriptio.

Coloquintida sive *Adesue* est quam perferes cucurbitas deserti vocant. etiam fel terre appellatur: eo quod in toto ambitu ortus eius interficit herbas. et est sicut venenum eius. *Adesue* inquit. colloquintide bone. postea ait in loco colloquintide troc. alandal. et sic est quod in omnibus locis vbi ingreditur colloquintida ponit debet troc. alandal. Et si querantur si colloquintida debet poni in medicinis grosso modo contrita: aut subtiliter puluerizata. vide *Adesue* in suo capitulo vbi inquit ex auctoritate filij *serap.* non oportet enim ut multum conteratur. vltima enim puluerizatio eius excoctat vias et venas. et dixit filius *Serap.* oportet ut non veniatur ad vltimum puluerizationis eius. aliter enim vlcera viscera. *Adesue* dicit ex auctoritate filij *Serap.* quod oportet non perueniatur ad vltimum puluerizationis eius aliter vlcera viscera. Vide *Serap.* in capitulo de colloquintida: quasi in fine qui dicit: oportet quidem quod colloquintida non teratur multum ne adhaereat intestinis vlcera. *Adesue* iterum inquit. et mihi videtur quod in vltima puluerizata confrangitur virtus a permixtione adiutorum eius. et pertransit loca viscerum absque impressione non cum entoribus in ipsis: et forsitan in ea in qua non exquisita sit illius pars sensata grossa ex ea adheres in vis et in vo-

lutionibus apostematibus: et vlcera et.

Hiera ex inuentioe nostra non est in usu.

Hiera Constantini a Constantino compositore dicta non est in usu. simplicia vero que sunt declaranda declarabo.

Alfracostr alias riracostr est species manne ut ait Auicena in secundo canonis capitulo de manna. *Mazipe* Auicena ait manna est omnis ros cadens super lapidem aut arborem et fit dulcis et coagulatur. sicut mel et exiccatur sicut gumma: quemadmodum tereniabin et alfracostr. et mel asportatur de terra cusura siluestri. nos loco eius ponimus manna vsuale.

Tamarindi sive *Adesue* sunt dactili acetosi et sunt ex fructibus palmarum siluestri in india ipsi quocumque sunt ex medicinis nobilioribus in quibus non est excoctus.

Heiron autem est quedam provincia vbi tamarindi et dactili abundant. *Harpens* silmaticus in littera heiron ait: heiron vel cheiro est regio in qua anthonomasice dactili abundant. *Serap.* in capitulo de dactilis dicitur auctoritate *Abonisa*. *Chalron* est species dactilorum. Ego autem puto quod est differentia in litteris. *Mam* heiron est regio. et *Chalron* scriptum per. a. est quedam species dactilorum: ut dicit *Serapio* *Adesue* laudat nigros non vere nigredinis cum luciditate et qui sunt reneri et mixti cum vtilis qui sunt sicut radices et sunt recentes et pingues absque desiccatione: et sunt cum dulcedine acetositatis pance: veri puri et non permixti et sunt ex adulteratoribus qui eos falsificant cum carne pruno: vni: sed de occultat falsitatem nigredo sine luciditate in ipsis: et quia sunt humorosiores et quia in eis est odor: et sapor pruno: vni. Auicena in quarto canonis in sen prima: in capitulo regiminis sitis corum superflue dicit *Almosophat* et sunt tamarindi.

Cassia fistula scilicet medulla vel pinguedo ipsius est satis notum. verum reperitur aliquando cassia fistula que potest capi pro cassia lignea. Circa instans de vtraque capitulum facit. zucarum violatum siue conditum violatum est conditum quod fit ex tribus partibus zucarum et vna parte violarum: de quo infra in tractatu de conditis ostendam si deus voluerit.

Endiua nomen latinum est: post grecum in tuba. arabes etiam post grecum hudebe sive circa instans endiua est scariola. *Petrus* de crescentijs dicit endiua que alio nomine dicitur scariola vel scariola: verum moderum colligunt per alia nomina: vna est endiua alia est scariola alia est circa alia est taraxacum: quatuor vna per alia potest poni ut infra apparebit in serupio de cicore: sive *Allicolum* flor: eumum: et ibi si deus voluerit ostendam species eundem vel cicore: vel scariola que sunt ad numerum septem. Endiua vero satis est nota.

Cassallum sive *Isidorus* in capitulo de proprijs nominibus arborum inquit. mallum a grecis dictum quod si fructus eius pomorum omnium rotundissimus. vnde et hec sunt vera mala: que vehementer rotunda sunt. *Adesue* dicit succi matorum. s. pomorum granatorum: ut dicunt quidam sapientes acetosorum. s. saporum et matorum. i. saporis compositi ex dulcedine et acetoso.

Lupulus sive *Adesue* est spes volubilis et est habens folia similia folijs citruli cuius flos est sicut sunt apule adherentes simul. *Petrus* de crescentijs ait. humilis id est loluertiigo. et sic est quod nos vulgo vocamus loluertiigo.

Capillus veneris sive *Serapionez* est bessegualen siue coriandrum putei: siue capillus algol. et capillus poicinus. Auicena in secundo canonis de bessegualen et siuace est capillus poicinus et arabice est capillus algul. *Adesue* dicit. capillus veneris dicitur apud quosdam capillus fontium. et dicitur capillus hominum nemoralis. et ab alijs dicitur coriandrum putei et cetum. hec herba est satis nota. *Aueros* in quinto coll. dicit cistharaber. i. capillus veneris.

Triphera persica. s. succi solari: succi endiue felij vsualis apij: et succi lupuli

depratorum ana lib. vnam z projiciantur super eos vfo- larum siccatum aut viridium .z. iij. folliculorum sene .z. ij. agaric .z. j. prunorum damascenorum pinguius numero .50. cuscute .z. .5. mira. citrinorum: chebulorum: in dozuz fricatorum in oleo violarum aut amigdalaz dulciu ana .z. ij. spice aromatic .z. iij. bullat super prunaa cum facilitate vsq; du remaneat. lib. ij. z projiciantur super illa epithimi boni mundi .z. xl. z bullat ebullitione vna z deponatur ab igne: z decolentur z dissoluantur in vna parte istua colature. amarindoum bonorum recentiu .z. iij. manne .z. i. .5. pilpe cassie .z. iij. cucari violari .z. xij. coletur z mundetur a gravis z roris: z in illa parte aque projiciantur cucari. iaberget. i. albi. lib. iij. aceti vini. lib. i. coquantur cum facilitate. deinde projiciantur super illud quod dissolutuz est in fucio: z aggregentur simul in vnum: z coquat vsq; ad mellis spissitudinem. vltimo fo puluerigentur super illud raueu boui. i. reubarbai electi .z. ij. mira. citrinorum. z. i. .5. chebulorum indorum asi. z. i. belerico: um emblico rum. ana. z. iij. gravoyz sumitice. troc. diarodoni: macia: mastica: cubebe: podij: sandali citrini. ana. z. ij. .5. quatuor: granatoruz. ana. z. ij. .5. anisi. z. iij. spice. z. ij. inuoluantur in oleo violato: z reponet in vase vitreoz da cu aqua frigida: am succo endiuie: aut succo solatri.

Tripbera dicitur delicata: z persica dicitur: quia apud persas inuenta fuit: vel dicitur persica quia in istis partib; vtantur ipsa: sicut fit in nostra partibus. Nicolaus floren- tinus in lib: o quinto. in capitulo de debilitate stomachi in- quit sic: z medicamen persarum: z p. o. i. tripbera persica eius descriptionem ipse nicholus describit: sed non con- cordat cum ista. Adesue in sim plicibus: nec in reliquis spe- nicolua habet mirabolanzorum iudozum asozum cuz bu- tiro vaccino nasurtij zc. h; ista vni Adesue e nobilio: illa.

Solatrium. s. succus ipsius herbe. Dias. de ipso quatu- or: ca. facit sub nomine strigum. z dicitur q; prima est oz- tulana. z hec apud nos dicitur herba moella vulgo. Alia specia est alchekingi dicitur cacabum sive fiacho a vul- go. Alia dicitur cabalaris: vel a latinis lunaria. z ista est sa- ba innerfaz: est altera dicta manico: aut perison zc. Ad- cer dicit. l. herbam quas greci strigini dixere latini Adau- reolam dicunt via etus frigidat valde: sicut Serap. solatri est vna vulpia: alij vnam caninam vocant.

Apj. s. succus ipsua. Zidowis in capitulo de oleribus atrapium dicitur q; ex eo apes. i. caput antiquozum mru- phanium co: onabatur. Herculea autem hanc herbam primus capiti circumtulit zc. Aueroys in quinto coll. dicit alcharfas. idest apium.

Nicola. s. vfinalis. Serap. capitulo de violis dicit q; flos eius a proprietate que est in eo quando bsbitur cum aqua confert squinantie z epilensie: que accidit pueris: z est illa quam vulgares nominant matrem puerozum.

Foliculus sene. Adesue de ipso loquitur in capitulo de sene dicens: sene est folliculus plante: quam vocant perfes halçemer. z eius oris est sicut semirum: ob: z inuenitur ex eo domesticus z siluestria. Electio melior: para plante eius est foliculua: deinde folia: sed tamen in eta est virtus debilis valde z melior: foliculus est: cuius colo: tendit ad viriditatem z subuigredinem zc. Adiro: q; Auicen. eo vfi- tur in multis casibus: z nunq; de ipso scripsit in secido ca- nonis. Secundum circa instans folia sola competunt me- dicine: z ponuntur in medicinis abiectis stipitibus per de- cem annos seruatur.

Dama damascena apud omnes auctores sunt magis laudata: q; alia pruna. Circa instans in capitulo de pru- nis inquit. pruna alia nigra alia ru bea: que nigra sit: z ali- qua vtilim dura magna vocant: z pcpue damascena cu- matura sunt colliguntur z ponuntur in sole per decem di- es. z asperguntur aceto: z ita seruantur in aliquo vasculo per annum.

Cuscute. idest podagra lini: eo q; linum necat. Serap. capitulo de cuscute. dicit q; in latino est tima: z est herba inuoluens eas: sicut filia: sed in summitatibus habet fru-

ctum substem: z ipsa crescit in arboribus: z in vineis. De- trus de crescentijs dicit cuscute. ipodagra lini: yl gringus z sic est q; cuscute vulgo dicitur gringus.

Epithimum sicut circa instans est herba: precipue in lo- cis calidia crescens: herba autem ista conuertitur circa thi- mum: scilicet quandam herbam: z qui floa eius est epithi- mum qui super thimum crescens: flos autem in medici- nis ponitur z non herba: quando producit flores colligi- tur. Dias. autem dicit epithimum flos est thimi similis timbre. idest satiregie. Adesue at: laudatur illud quod est subuiffum cretense acuti odoris: forma vero ipsius: est si- milis cuscute.

Strana sunt terre sunt semina ipsius sunt terre: s; Ad- esue est ex medicinis benedictis: z est ex eo alia: cui flos est subalbidus cineritius: z aliud cuius color est paleus violaceus. Electio melior est: cuius herba viridis tenera z cuius solia sunt plana z tenera: z cuius flos est violaceus. Crispus fo no est bonus: z melina tempus collectionis: herbe eius z operationia succi etua est p: incipium veris: z seminis etua est finia ipsua veris.

Quatuor granatorum: aliquando reperitur quatuor granorum z sunt quatuor semina comnuuta maiora frigi- da: z sunt proprie melonis cucumeris citruli z cucurbitie.

Citrullus autem est quedam species cucumeris: sed e lo- gor: satis nostris: etua semen nigrum. s. cortex ipsius: sed se- mina munda sunt alba.

Confectio electuarij albarif. z est electuarium bo- ni saporis no est in vfu. Simplicia fo que simi declaranda declarabuntur.

Anabeb sicut moderna est cucarum candidum. Ad- thens siluaticus in littera habet dicit q; est candi. Mete- rea vide apud Leonardum de preda palea capitulo era- dicationis vestigiorum qui inquit anabet cucarum can- didum: sic hodie intelligitur per nabet cucarum can- didum quod satis est notum.

Confectio electuarij idt maioris. z cinamomi garosillo: um rosarum. s. rubeorum cassie macis ciperi au .z. iij. sandalorum citrinorum. z. ij. .5. lgni aloea nucis muscate asi. z. ij. turbi h; boni albi z gumo si z aridinet. z. 50. cucari z peridion: um au .z. xx. galange heil. cardamomi assari: mastice. asi. z. i. .5. scamonee boue z cocie in pomo. z. xij. omnia cuz oleo amigdalino sricent deinde. s. sicut citrinio: um z granato: um: succi apj z se- niculi ana lib. .5. deinde pone incoo cu melle dispumaio ad spissitudinē zuenienter: spice cum speciebus: z fiat.

Istud electuarium indimatozia apud nos est in vfu: z maxime ista descriptio: verum est q; Adesue habet maioz- rem z minozem: z dicitur q; minor: est aliquando in inten- tione maioris: tamen quando medicus ordinat electuari- um indum s; maiore intelligitur: ille fo qui de nouo scri- psit titulatus lumen apothecarioruz seu lumen fuscum: dicit q; quando simpliciter scriptum reperitur electuariuz indum: de minoz est intelligendū qd no creditur: sicut est notum apud medicos z apothecarios peritoa.

Penidij. idest lenis confectio. Serap. capitulo de cuc- ca. inquit penidij sunt calidi z humidi in primo gradu ma- xime albi: z sunt grossioza cucaroz. Liber qui dicitur Al- buchafia in tractatu secundo: docet modum faciendū peni- dios. Nam inquit penidij sunt ex melle: z ex puluere cuc- cari bono albo z mundo: z postea sequitur modna ipsius qui satis est notua aromatarijs. Etiaz circa instans docet modum ipsua compleuim: sicut sunt a pnd nos. Idez do- cet Johannes anglicus in libro quinto quasi in fine dices. Nicholua ponit dia penidion: de quo ista: heil idest car- damomum matua: sicut dicitur est: verum illud lumē ma- lelucens super istum passum dicit heil. idest cardamomū maius: z post sequitur dicens cardamomum. scilicet mtrū idest melegeta: quod salsum est: nam ipse in confectio- ne de cinamomo dicit heil. i. cardamomum minus. z in ista dicit q; est maiua: q; sibi ipsi contradicit.

Scamonea bona z cocta in pomo: scilicet in citonto: z

26

tunc appellatur diagredum siue scamonea preparata. Johannes anglicus in capi. de fluxu ventris ait. post assumptum pilularum acuarum cum diagridio vel esula: vel colloquintida. tanquam diagridium est magis familiare et ideo dicitur in versibus. Si vis subsidium per fluxum ventris habere. Summe diagridium: nec oportet plus adhibere. et capiatur in cistonia vel in pomo cocio: et si arguitur colloquintida non debet multum conteri. Dias. in capitulo de scamonea ait. eligenda est scamonea: que cum lingua facta est ab ipsa alba efficitur: nulli vero succum tinnia licet comiscant esse sed intelligitur quod linguam exasperat et exardescit: nascitur autem in india et in sinu diagredini: si graue et spiritum. s. diagredinum: quod ipsi adulterant permiscunt cum malum et polines herbi. liber qui dicitur Albucahis docet modum extrahendi scamonice: et coquendi et preparandi eius malitiam auferendi: quidam apothecariorum preparant ipsam cum vino cotonio: postquam in vesica potest circumlota: et sepeliunt cum pasta: et ponunt in furno tantum quod sit cocta pasta: postea extrahitur: sic videntur eas sed ego dico quod melius est coquere in cotonio: ut est notum apud nobiles apothecarios.

Granatum malum sive fidorum in capitulo de proprijs uominibus arborum inquit mallum granatum dicitur: eo quod inter corticis rotunditatem granorum contineat multitudinem: arbor autem mali granati est generis seminum: pomum vero uentri generis: unde dicitur: mallus malla creasit sed gestat garbasa malis.

Electuarium induz minus habens intentiones maioris. R. curbit. z. vj. cuccari tantundez: macis piperis: scilicet nigri cinqui beris: garosilouum: cinamomi. heit: nucis muscate ana. z. vj. scamonee. z. xij. confice cum melle dispumato.

Electuarium dicitur minus: quia pauciora simplicia ingrediuntur quam in maioribus intentionem ad se uel minus habens intentionem maioris: tamen regula est a nobilibus apothecarijs quod maius est magis in uis quam minus. Et quando simpliciter medicus ordinat electuarium indit de maioribus debemus intelligere: sic de electuario habet sic de singulis simplicia sunt supra declarata.

Confectio de dactylis: est diaphinico. R. dactylorum hairon infuso: in aceto tribus diebus et noctibus. z. 50. penidionum sibiari. z. xv. amigdalarum. z. xv. urbit. z. xvij. scamonee. z. xij. cinibiberis: piperis longi. soltorum ruthe siccorum: cinamomimacis: ligni aloes: anisi feniculi dactylis. feminis pastinace siluestris: galange ana. z. i. z. gra. xv. et fiat de omnibus contritio bona. et sic cum melle dispumato: quantum sufficit.

Diaphinicon aut dicitur a dia: quod est confectio et fenicon vel fenichon grece. i. dactylis inde: confectio de dactylis: id est diaphinicon ut dicit adese. idem in capitulo de turbitit ait. inquit Johannes dactylorum infusorum in aceto die ac nocte paries centum et hoc videtur habere similitudo diaphiniconis. Auicen. in quinto canonis habet tres descriptiones: sed non concordant cum illa adese: nec sunt sibi ipsam: ista vero adese est illa qua uimur hoc antidotum sibi intentionem adese est medicina securitatis.

Dactylus sive fidus dicitur a similitudine digitorum: nam sic uicupari sunt: quorum et eorum nomina variantur nam alij appellant siles palmarum mirabolans: alij thebaici qui sunt Nicolai: alij mucales quos greci caratos uocant. Circa instans dicit oxifencia. id est fenicon indi vel dactylis. Petrus de crescentijs dicit palma est arbor ferens dactylos. similiter ad Auicen. in capitulo de palma z. factis nou sunt. Idem in uo loco inquit: palma que fert mirabolannu probatissima in egypto ossa non habet.

Electuarium vel hairon sive dactylorum siluaticum est regio in qua anthonomafice dactyli abundant et oriuntur in esumelios et pinguios et dulciores omulbus alijs aliarum regionum: sunt mediocris figure non longi: neque multum parni pingues sans: et dulcissimi: et meliores ex eis sunt citrius et rubei. dactylus sibi inquit. istud uocabu-

lum ponitur in antidotario. adese in electuario de dactylis: etiam in loch de pino et c.

Rotab sive dactylus siluaticum: et sive Simonem tanuensem et Serap. sunt dactylis sed miro: quod Rasis in tercio Almanforis in capitulo de uirtutibus fructuum et pomorum inquit rotab. minus calidi sunt quam dactyli. ergo rotab non sunt dactylis: sed maiores habent opinionones quod rotab apud arabes sunt dactyli.

Penidij sive Auicen. natura calidi sunt et humidi in primo et proprio albi et sunt humidiores alijs. adese inquit penidionum sibiari. id est penidij qui sunt ex succo dactylorum in aqua decoctionis ordet. vj. in aqua communis: sibiari vel sibiari apud arabes est ordeum: na uide Serap. in capitulo de ordeo qui dicit sibiari. id est ordeum. similiter dicit nicholaus in suis sinonimis.

Amigdalarum mundarum. s. a corticibus suis. adese habet amigdalarum: sed non specificat si debent esse dulces vel amare sive Petrus de crescentijs debent esse amare: etiam sive Simonem tanuensem amigdala dulcis est uel conuenit amara medicum est aptior.

Adese in hac confectione inquit mellis quantum sufficit. hoc notum est ab aromatiarijs expertis. ille vero qui de nono scripsit in uulnere lumen apothecariorum inquit mellis collati et dispumati lib. i. z. z. i. s. quod non est credendum: quod si feceris diaphinicon completum uel habet adese. dico quod ingrediuntur ad minus lib. iij. mellis dispumati et colati. idem etiam errant in deo scamonee.

Electuarium de philio. R. succi buglose domestice et siluestris et succi diuine et succi apij coctosum et dispumatum ana lib. ij. et proice super ipsos cuscute. id est podagre lini. anisi. soltorum sene ana. z. s. capillorum ueneris manipulus. id est succi fustice. z. iij. assari. s. assarabacare. z. iij. spice. z. ij. et dimittit per diem et noctem. postea buliat ebullitione una et projiciatur super ea uolarem uiridum uel siccaruz. z. iij. epithimi. z. ij. et buliant ad huc alia ebullitione parua: deinde colentur et exprimentur et in colatura ponatur pillulij. z. iij. et dimittatur per diem ac noctem omni hora: tamen agitando illud cum spatula: deinde exprimat uiscositas et tota: deinde accipiantur huius uiscositas lib. iij. et projiciatur super eam cuccari albi lib. ij. scamonee cocti in pomo. id est diagridij. z. iij. s. et decoquantur cum facilitate postquam coctum fuerit projiciatur super ipsum pul. troc. diaron z de spodio z raued seni. id est reubarbari. ana. z. i. s. troc. de berberis. z. s. et uoluit hamech confectionem hanc electuarium troc. sunt alij qui addunt aceti lib. i. s. alij addunt succi uolarum lib. i. z. est medicum in nobile.

Electuarium apud nos est in uis: et maxime sive istam descriptionem adese. nicholaus in suo antidotario inquit. electuarium philiicum a philio dicitur. sed non fit sic: nec est idem cum illo adese.

Buglosa s. domestica z est lingua bouis. Dias. uocat buglosos. et dicit quod habet folia similia stomos: id est tasso: barbaso. adacer ait. lingua bouis greco sermone buglosa uocatur: ista est illa qua uimur: siluestris uero buglosa est borago. R. ego non reperio auctorem autenticum facientem capitulum de uiraq: nam qui scribit de uia non scribit de alia: tamen he ambe sunt note.

Manipulus intelligitur in receptis tantum quantum manu capi potest. fidorus inquit. manipulus ducentorum est miltum: manipuli autem dicti sunt milti: sue quia bellum primo manu incipiebant: sine quod ante signa essent manipulos sibi. id est fasciculos stipule uel herbe alicuius pro signis faciebant: a quo signo manipulares milites cognominati sunt et c.

Philiicum dicitur: eo quod semen eius pulicibus assimilatur. fidorus in capitulo de herbis aromaticis. siue conim unibus ait. phileos dicta: eo quod semen est simile pulicibus unde eam latinus pulicarem uocant. miro: tamen quod dactylus siluaticus in littera z. dicitur cacharon: id est philiicum: postea ait cacharie. idem quod supra: quod non est cōso-

num: quia cacharie apud nos est quedam herba: que i pra-
tis reperitur: huius quosdam est species ferule: sic a mul-
tis vulgaribus cacharie dicitur. sed psilium appellat a no-
stris iusticiis in orella in blasdis reperitur. Auerroys in gn-
ro coll. vocat besfarcoton.

Electuarium elefco. s. scauonea antio-
chene bone turbst. ana. ʒ. vj.
gariofilorum: cingamomi: cingiberis: emblicorum salicet
mira. emblicorum: succinum muscate: polipodij an. ʒ. ij. ʒ. ʒ. succari
albi. ʒ. vj. confice cum melle dispensato et fiat.

Electuarium elefco. s. electuarii episcopi e i vsu.
Scauonea de ipsa dicitur est antiochena. s. de illa p-
tincta: nam vide ad huc in suo capitulo qui inquit meli-
or est antiochena: et a mēna ē post istā que sō oritur i par-
tibus nostris et corasceni est mala proorsus et.

Confectio hamec. s. mirabo. citrinorum. ʒ. iij.
chebulorum et nigroorum: reubarba-
ri boni ana. ʒ. ij. agarici colouitide polipodij an. ʒ. xvij.
absinthij hasec. sene ana. ʒ. vj. succi sumiterre lib. i. panno-
rum numero. lx. passularum nucleatarum. ʒ. vj. infundat-
ur omnia in aqua casei quantitate sufficienti. et ponantur
in vase vitreato stricti officij: et obturetur os eius et dimit-
tatur per dies quinq: demum bulliat ebullitione vna: post
modum coletur: et in tali colatura ponantur cassia fistule
munde. ʒ. iij. tamarindorum. ʒ. v. terebinthi. ʒ. ij. fricen-
tur manibus et coletur et prodiciantur super illud succa-
ri boni albi lib. i. ʒ. scamouee. ʒ. i. ʒ. et coquantur vsq: dum
habeat spissitudinem mellis: deinde puluerigentur super
illud mira. citrinorum. chebulorum indorum ana. ʒ. ʒ. ʒ. ʒ. be-
lericorum emblicorum: reubarbaris emnis sumiterre an.
ʒ. ij. amisi spice ana. ʒ. ij. et fiat.

Confectio hamec. s. illius hominis qui ipsam compo-
suit. hec apud nos est in vsu: et maxime huius ista descriptio.
Mirabolani nigri sicut indici: vt ait ipse in suo capitulo
et sunt sine offibus.

Colloquintida sicut Mesue est quaz perles vocant cu-
curbitam deserti: et sicut Serap. colloquintida est melon
agrestis: Mesue describit troiscos alanda hal. et ibi ait qd
ponuntur in terra hermetis et in alijs confectionibus loco
colloquintide. ergo ista affectio de predicto troscio debet pon-
ti.

Polipodium sicut Mesue est radix plante: et ortus ei-
us est super arbores et super lapides: et eam vocant grecus si-
lice in arbores: et melius ex eo est istud quod nascitur su-
per arbores: ferentem glandes. Circa iustans inquit po-
lipodium: herba est similis filici que crescit super quercus
et in uros et lapides. hoc apud herbarios dicitur liquiritia
siluestri: et ad alijs dicitur polipodium quercinum. Auer-
roys in quinto coll. dicit besgeg. i. polipodium.

Alisce sicut Serap. in capitulo de thimo est thimus: ali-
quando inuenitur albasce vel hasce: quod idem est. Alue.
in secundo canonis speciale facit cap. de hasce: et dicit qd ē
herba habens florem album declinante in ad rubedine:
sed apud Dias. et Serap. flores eius est purpureus: ergo nō
conueniunt cum An. Dieteres ipse An. dicit. Dia. dicit qd
est arbor: cuius spine sunt parue: quod non reperit apud
Dias. sed si quomodocumq: thimus est satis nōnis.

Sene. s. folliculus ipsius et non folia: vt quidam apo-
thecarij dicunt: nam ad huc in capitulo de sene dicit meli-
or pars plante eius est folliculus: deinde folia: sed tamen
in eis est virtus debilis valde.

Aqua casei. id est aqua lactis: siue serum sicut Matthe-
um siluaticum. Ad huc dicit aqua lactis est materia in su-
fium: et ipsa per se est medicina bona carens nocumēto:
melior est sumpta ex lacte iumentum caprarum et nigra-
rum: et boni pastus in proprio capitulo ipse ait. Operatio
eque casei si succi rosarum. ʒ. i. misceantur cum aqua casei
et ponca spica est soluium conueniens: et similiter in su-
fo. ʒ. vj. soliorum rosarum in aqua casei cum pauco mel-
le soluit sine molestia.

Tereniabin sicut An. est ros qui plurimum cadit in co

tescent et in locis qui sunt ultra flumem. Et est manna vel
species eius. Serap. capitulo de terreniabin ait: expositio
eius est de melioribus: sic dixerunt mihi quidam sapien-
tes qd terreniabin est manna purum: et est ex melioribus alba
rum specierum. Auer. in quinto coll. dicit i regedbin. i. man-
na est ex speciebus antiquis manē.

Confectio alia hamec. s. mira. nigroorum che-
bulorum indorum: epithimi ana. ʒ.
50. sumiterre: absinthij ana. ʒ. ʒ. hasec id est thimus: cala-
mēti: salicet domestici: camepitheos: bedeguard: anisi aff.
ʒ. v. panno: um inube sebesten ana numero. lxx. passularū
emdeatarum lib. i. coquantur in aqua sufficienti vsq: ad
consumptionem tertie partis: et potie in ea rob lib. ij. mel-
lis lib. i. scamouee. ʒ. ij. coquantur cum facilitate quousq: mel-
lis spissitudinem habeat.

Secdm istam descriptionem apud nos non sit: simpli-
cia sicut que sunt declaranda declarabo.

Mirabolani nigri sicut mirabolani indici: vt ipse Mes-
ue dicit capitulo de mirabolani. Serapio etiam in cap-
itulo de mirabolani dicit nigri: et sunt illi qui nominantur
indici. Auerroys qd Mesue in ista confectione habeat mir-
nigroorum et indorum: ex quo idem sunt: sed vere credo qd
est errore scriptoris: quia ipse met et Serapio volunt qd mi-
rabolani indici et nigri idem sint.

Camepitheos greci interpretatur infima pinus a ca-
me et pitheos quod est pinus: eo qd sicut omnes docto-
es: vel aromatarios siue species odorem habent pini. Colligē-
da est quando se in eius est maturum: et colligēda cū
suo semine. Ad huc in capitulo de herbis aromaticis si-
ue communibus dicit: camepitheos a grecis dicitur est: qd
terre adhaereat et odore pini habeat: hanc lanu: cucurbita
rem vocant: qd ex parte odorem cucurbitae referat.

Bedeguard sicut Dias. est achantis leuce: siue spina al-
ba: etiam sicut Serapionem. Bedeguard est spina alba.
Aucenna duo facit capitula: vnum de bedeguard: aliud
de spina alba qd idem sunt infra in sirupo de eupatorio om-
dam so: mam bedeguard: et differentias que reperiuntur
in ipso si deus voluerit.

Quinbe sicut Dias. sicut ciciā. iste est fructus satis notus
sebesten sicut Serapionem ex auctoritate Aboanissa dicitur
mohastar: fructificat fructus dulces et nominant eos
gentes pharas sebesten. Ad huc huius siluaticus dicit sebes-
ten in lingua persica vocatur mamilla canis: vnde sebes-
ten mamilla canis fertur a persica lingua. Rob quando
absolute ponitur est idem qd carenum: nos sicut vocamus
mustum coctum: aliquid sapam.

Electuarium rosarum. s. succi rosarum ru-
bearum completarum lib. iij.
succari taberget: id est succari albi terreniabin puri et recen-
tis. ʒ. vj. scamouee antiocene. ʒ. i. ʒ. ʒ. coquantur omnia cum
facilitate super ignem qui sit sicut candela vsq: dum mellis
habeat spissitudinem: deinde proijce super illud troc. s. ipo-
dio. ʒ. i. galie. s. galie muscate croci ana. ʒ. ij. troc. de berbe-
ria. iij. reponē in vase vitreo et reserua.

Electuarium est famosum: et apud nostros medi-
cos in vsu est. Galie. in capitulo de medicinis canonis in
suis experimentorum libris habet electuarium rosarum:
sed non est in vsu: nec concordat cum illo ad huc. istud ele-
ctuarium potest appellari kataricū: nam kataricū grece ē purga-
torium: et sic de predicto electuario conficiunt pillule de her-
modactilis minores de quibus infra Nicholaus in suo an-
tidotario habet electuarium de succo rosarum: quod etiam
in vsu est: sed quando medicus ordinat electuarium. rosa-
rum intelligitur de illo ad huc. et quando ordinat electua-
rium de succo rosarum est intelligendum de illo Nicholai.
Ippocrates in libro suo aphorismorum dixit: non oportet
qd detur medicina laxatiua quando ascendit sapor: et in
quodam hieme: et intelligitur in Iunio Iulio et Augusto: et
per hyemem voluit intelligere Nonembrem Decem-
brem et Ianuarium. In his igitur duobus tempo-
ribus
b iij

Electuarium de
rosarum s. Electu-
rosarum s

Electuarium de
rosarum s. Electu-
rosarum s

ni non oportet quod detur medicina laxatilis: et propter acuta: sed solum duobus temporibus alijs: volo dicere in vere et in annis: quado igitur bibimus colloquintida in hora magni caloris nocet membris interioribus fortiter: nocet etiam stomacho expellit sanguinem per ora venarum abradendo eas: et quando datur in hora magni frigoris frangat patientem fortiter: quia natura non assensit ei: quia facit tormones.

Confectio de alphestera non est in usu: ipse Albesue in capitulo de alphestera habet unam aliam que idem est.

Alphestera vel phescera secundum Albesue est planta quam vocant vitem albam: cuius radix est terre coloris exterius: interius vero alba. Auicenna de ipsa duo capitula facit in secundo canonis. vnum de phesire. et ibi dicit quod est alphasarim. et est vitis alba. postea aliud capitulum facit de phescera: ubi dicit quod de ipsa loquitur exquissie in capitulo de phesire. Item in tertio canonis in feu. xv. in capitulo de curationibus splenis dicitur radix albesire: id est radix vitis albe: apud Dioscoridum vocatur ampellos leuce aut bisonia: aut cucurbita agrestis: siue ut latini vitis alba. Blas. facit aliud capitulum de ampellos melana. id est vitis nigra: siue phesire in ut apud Auicenna. et hec nostro idiomate vulgariter vocatur tararus: ambe iuxta hortos reperitur.

Confectio manne ex intentione Galie. non est in usu.

Confectio de mecereon ex intentione nostra. foliorum almeceereon preparatorum partes. x. carniū citoniorum elixatorum in aceto vini et cūc. tabarzet ana partes. lxxx. aque casei infusionis agarici partes. xxx. tereulabina. manue partes. xl. olei almeceereon partes. xxxij. dissoluantur cūc. carum et tereulabiu in aqua casei preedicta: et misceantur cum carne citoniorum et coquantur cum facilitate vsq; dum mellis habeat spissitudinem: et inuoluantur puluis foliorum almeceereon cum oleo iam dicto: et conficiatur cum eis.

Hec confectio apud nos est in usu. ipse Albesue in capitulo de mecereon habet unam aliam descriptionem: que idem est.

Almeceereon vel mecereon secundum Dioscoridum est camelea vel cocognidium. Auicenna in quarto canonis in feu. vi. inquit de almeceereon et camelea. et earum cura hic videtur secundum intentionem Auicenna. quod mecereon et camelea idem non sunt: sed contra est intentio Dioscoridi. et Serapionis. secundum autem Albesue mecereon est planta vocata apud peras raptens vitam: et a quibusdam faciens viduas: et a pluribus leo terre. Chyliformis de honestis super istum passum errauit dicens quod confectio de almeceereon est de laureola: quod non est nisi in modernis possunt certifi cari quod mecereon non est laureola: quia mecereon est camelea: et est planta habens folia sicut oliua. Laureola vero habet folia similia folijs lauri. et hoc sit verum: vide Blas. capitulo de dafiroides cum quarta specie lauri apud Serapionem. et videbis quod idem sunt. quidam sapientes dixerunt quod mecereon habens folia parua est verum mecereon: sed mecereon habens folia magna est laureola apud herbatricos mecereon dicitur herba oliuella et semen eius cocognidium.

Preparatur autem mecereon isto modo: accipiatur mecereon quantitas quam volueris et teratur grosso modo: et infundatur in aceto fortissimo per diem vnum vel duos: postea excietur et vsui reseruetur. Descriptiones olei almeceereon: id est herbe oliuella describit ipse Albesue sicut infra apparet.

Confectio de eupatorio non est in usu. Blas. in suis experimentis habet electuarium de gasit. id est de eupatorio: sed non est in usu: tamen simplicia que sunt declaranda declarabo.

Eupatorium secundum Serapionem est gasit. Ansero. in quo dicit. olibarda id est eupatorium. Auicenna in se-

cundo canonis. alit quod eupatorium habet florem sicut nenupar: quod non conuenit cum sententia Albesue: nec conuenit cum illo quo moderni videntur: circa instans inquit: quod salua agrestis est eupatorium: quod non est. nam vide Simonem Januensem et Danhelum siluaticum qui dicit quod non est conica: ut quidam dicit: nec est marubiu ut quidam dicunt nec est salua agrestis: ut quidam dicunt. vnde miror quod liter medici nostri temporis non aduertentes verba Dioscoridi. Amic. Blas. Galie. et Damasco. credant potius herbarijs saluam agrestem eupatorium esse: que nec in sapore: nec in odore cum eo conuenit.

Eupatorium vero dicitur ab eo quod est bonum: et par: quod est epar: vnde eupatorium. id est bonum epari: apud nos nascitur iuxta vias.

Camelo duo sunt genera. scilicet masculus et femina. Indorus dicit camelo causa nomen de dicitur: quod quando ouerantur ut breuior: et humiliores fiant accubant: quia greci camil humile: et breue dicunt: siue quia curu? et dorso.

Alchelengi medicamen hoc magnū et non est in usu. hoc medicamen videtur conforme in multis proprietatibus illi quod Auicenna nominat alchelchelengi. Simplicia que sunt declaranda declarabo.

Volubilis secundum Albesue sunt plures species: quarum vna est que dicitur finis arborum: cuius flos est albus: ista est volubilis maior: et alia species: cuius ramus mirepnt super terram et super ramos plantarum: cuius folia et flores sunt minores et dicitur volubilis minor: et est alia habens folia subalbida lanuginosa: et habet lac: et est species tertia: et est habens folia aspera sicut folia citruli: cuius flos est sicut ampulle adherentes et vocatur liguilis. Et est alia ex qua fit scamones. Serapion. capitulo de volubili ponit citios: id est edera inter species volubilis. Blas. vero in capitulo de citios infunditur sermo de ypoquintidos laudano volubili et edera arabes vocant leb. Johan. anglicus in capitulo de pitui inquit: volubilis maior et minor: que finis pauperis vel corrigia monachi vocatur: apud nos volubilis dicitur et nascitur in vineis et super arbores.

Confectio de zinzibere non est in usu: Auicenna in quinto canonis habet electuarium de zinzibere quod non est idem: etiam Sultermus placenninus habet unam descriptionem: sed non est in usu. Simplicia vero que sunt declaranda declarabo.

Tabarzet id est album. Auicenna in secundo canonis in capi. de melle. de melle tabarzet loquitur dicens: mel vero tabarzet est mel album cadens de celo ad modum rotis secundum quosdam. Alij dicunt quod est mel quod reperitur in illa regione sic nominatur: sic per mel tabarzet intelligitur mel album. Ego autem in partibus nostris vidi mercatores vendere mel album: sicut tabarzet: et erat artificiatum cum farina barbarum et aliarum rerum similitum. Si vero reperitur mel album: quod sit naturale habet efficaciam in medicinis: si autem non.

Serapion in capitulo de melle docet modum cognoscendi mel dicens ex auctoritate Blas. quod mel bonum est illud quod est dulce et in quo est acuitas aliquantula in gustu: et habet odorem bonum: et color eius est vergens ad rubedinem: neque est nimis liquidum: et quando immiseris in eo digitum adheret digito: illud est bonum et cetera. Auicenna in quinto coll. dicit alcees: id est mel.

Confectio de iacur secundum intentionem Galie. est diacodion purum. et decet capita papaneris albi: in quibus sit mediocritas inter puritatem et magnitudinem et humiditatem et exiccationem: projiciatur super ea aque sextarium vnum. id est lib. ij. 5. et sit aqua pluuialis: si sit huius plus quam sicca dimittatur die ac nocte. et si sint siccora dimittantur plus: tunc coque ea vsq; dum decocta sint et aque due partes sint consumptæ: tunc vero cola succum eius.

Mesue inquit q̄ confectio de iacur fm̄ intentionē Sa-
 lieni est diacodion purū: sic est fm̄ veritatē. ipse p̄o Sa-
 llenus i tractatu septimo meim̄r habet diacodiō. z̄ ibi do-
 cet conficere per varias intentiones vt docet Mesue. Nā
 scias q̄ descriptio sup̄ascripta nihil minuendo nec adden-
 do est diacodion purum. Inferius vero ostendam p̄ ordi-
 nem conficere alia. Ipse Mesue in capitulo de p̄tū quasi
 in fine habet confectionem de iacur: Sed non est in vsu.
 Nicolaus in suo antidotario habet diacodion. z̄ dicitur a
 codia quod est Papaver nigrum: sed non est in vsu. Zo-
 annes Concoregini in capitulo de catarro dicit. Zanda /
 tur z̄ conuenit electuarium quoddaz̄ seu loch descriptum
 a Mesue in suo antidotario quod dicitur p̄fectio seu loch
 de iacur. z̄ sub isto nomine ibi describitur: sed alio nomi-
 ne dicitur diacodion. z̄ sic ab aromatiarijs vocatur. Mesue
 inquit. Et restat post illud duplex consideratio: quoniam si
 catarrus subtilis fuerit z̄ timentur fluxus eius ad pectus z̄
 pulmonem z̄ cannam z̄ timentur vigilie. oportet tunc vt
 misceatur ex rob quantitas: cuius sit medietas aque z̄ co-
 quatur super igne in quo non sit flamma neq; fumus: sed
 si per p̄unas tantum. Intelligit autē h̄c dominus Mesue
 sue si in diacodion puro misceatur q̄ qualibet libra. i. dia-
 codion. z̄. vi. rob z̄ coquantur simul super p̄unas tunc ap-
 pellatur diacodion cum rob. Et non comenti in hac inte-
 rione mel: quoniam mel est ex habentibus a amicusquare
 est subtilitatum z̄ est p̄ter hoc quod intendimus: z̄ quo-
 niam est materia subtilis valde z̄ mel est ex subtilitatibus.
 cum autem plenitudo continetur in toate z̄ pulmone z̄ ve-
 lis medicamen facere abstersum: tunc mel conuenien-
 tius est: quoniam dormire facit z̄ materias que sunt in pe-
 ctore ad expellendum habilitat: z̄ quandoq; sit medicamen
 ex vtroq; quando cadunt in occupatione duplicis inten-
 tionis: z̄ sit d̄osis ei⁹. z̄. j. z̄ plus z̄ minus fm̄ q̄ exigit d̄spo-
 sitio. z̄ oportet vt teneat eam patiens in ore suo z̄ transglu-
 tiatur inde in modicum q̄ dissoluitur ex ea cum salina. Si
 militer nota si vis facere diacodion cum melle. fac sicut fe-
 cisti aliud videlicet si in diacodion puro loco rob addatur
 mel. z̄ tunc appellabitur diacodion cum melle. Si autem
 velis vt sit recentis nature z̄ eruptiois sanguis a locis q̄ sit
 super diaphragma z̄ ab alijs locis manationis z̄ a partibus
 viscerum: tunc ad vnamquamq; libram ipsius proiectantur
 accatē rubee cyp̄isides croci mirre balauiste ana. z̄. j. z̄
 ramich. z̄. iij. z̄ administretur. Scias etiam q̄ pro qualibet
 libra vna diacodion puri addantur loco mellis species su-
 pradictę: tunc appellantur diacodion compositum. Zoan.
 Serap. in suo antidotario habet diacodion compositum.
 z̄ ibi addit accatiam rubeam tinctorum z̄ alias species sicut
 facit Mesue. Plinius inquit medicam etiā quod diacodiō
 z̄ asterice vocatur vtilissimum fit aut ex papaueris aut cu-
 susamq; siluestris capitibus. cxx. in aque celestis sextarijs
 tribus biduo maceratis in eademq; decoctis: deinde sicca-
 tis iterum cum melle decoctis ad dimidias partes vapore
 tenui addidere postea dragmas senas croci ipoquistidos
 thuris accatē z̄ passi cretici sextarium hac ostentatōe sim-
 plex qd̄z̄ antiq̄ illa salubritas papaueris z̄ melle p̄stat.
Accatia fm̄ Serapionem est spina babilonica z̄ est ar-
 bo: gum mi arabici. Zfidorus ait z̄ illo quippe dicitur lignū
 licon dulce: cuius arboris pomo succus expr̄ssus accatia
 a grecis dicitur. moderni quia carent vero fructu accatia sa-
 ciunt accatiam ex succo p̄mellorum siluestrium z̄ accip-
 unt predictum fructum z̄ expr̄imunt. z̄ sic in sole siccantur z̄
 ibi inuenitur idonca virtus. liber qui dicitur bulcasim in
 tractatu secundo docet modum faciendi accatiam dicens
 modus extrahendi succum p̄morum siluestrium ex quo
 fit accatia zc.

Rubea scilicet rubea tinctorum. Galienus in septimo
 simplicium inquit. crocus vasicus idest rubea tinctorum.
 hec radix a russicis dicitur rozia. Aneros in quinto collig-
 get ait. cna idest rubea tinctorum. hec apud quosdam ve-
 na tinctorum dicitur.

Chensifides sue haufifides vt apud Zmiceannam in se-
 cundo canonis habetur est succus plante que dicitur bar-
 ba hircina. ergo est ipoquistidos vt reperitur apud Sera-
 pionem cap. de ipoquistidos. fit autem ipoquistidos ex quo-
 dam simgo qui nascitur in radice rose caminis: z̄ ille fun-
 gus dicitur to: arhit. expr̄imitur succus z̄ siccatur z̄ ille est
 ipoquistidos. Diascon. in capitulo de cissos idest edera de
 ipoquistidos loquitur. tamen Simon Januensis in capi-
 tulo de barba hircina: dicit q̄ textus Diasconidis est falsus:
 quia ipoquistidos non est edera nec est species eius: vt di-
 cit Diasconides.

Cramic est quedam confectio que fit in troiscis: cuius
 descriptiōnem describit Mesue: de qua infra. istud est vl-
 timum simplicium quod ingredientur. diacodion composi-
 tum: nunc vero alia incipiam si deus voluerit. Et sunt qui
 ponunt in iacur puro loco inellis penidias. Hic est notan-
 dum q̄ si ponantur in diacodion cum puro loco mel-
 lis penidie. nunc est diacodion cū penidij. Et sunt qui po-
 nunt zucarum: Et quandoq; exigit dispositio egritudi-
 nis que est multe caliditatis: z̄ acutatis medicamen ex
 Papauere nigro z̄ sim eius capita vsq; ad .50. z̄ quan-
 doq; ex albo z̄ nigro z̄ loco mellis ponitur zucarum aut
 penidie. Etiam est notandum q̄ si ponatur in diacodion
 puro loco penidio: min zucarum tunc est diacodion cum
 zucarō: in Medico lauo rep̄it de oi genere z̄ in vsu sit.

Confectio de succis nucum: z̄ vocatur grece dia-
 codion. zc. succi exteriorum corticum
 nucum in diebus canicularibus lib. iij. decoque ipsius bu-
 litione vna: deinde adde ei mellis libras duas z̄ decoque
 donec impinguetur z̄ fiat sicut mel: z̄ post illud nobis oc-
 current intentiones quatuor. nam pro pueris z̄ mulieri-
 bus z̄ humidis natura sufficit medicamen sic factum: et
 quando morbus est in principio aliquid de simpliciatu
 habentib' m̄lari oportet sicut sunt rose z̄ balauiste quib'
 do in statu egritudo crocus z̄ mirra miscenda sunt in deca-
 natione No baurach z̄ sal armoniacus z̄ similia. est cni me-
 dicamen sublime z̄ expenū.

Hec confectio de succis nucum fm̄ intentionem Mesue
 que a grecis vocatur diacodion apud nos est in vsu.
 Zsaltheus siluaticus dicit diacareos dicitur eo q̄ de succo
 corticum nucum recentium fit diacareos: fm̄ Simon-
 nem fit de succo corticum nucum recentium. Alexander de
 scribit in capitulo de squinantia: carpocarcos aut est coz-
 tex nucis regalis: sed carpocanticos est semen ferule fm̄
 Nicolaum.

Mux fm̄ Zfidorum in capitulo de proprijs nominibus
 arborum appellata est q̄ vmbra vel silicidum foliorum
 eius proximis arboribus noceat hauc alio nomine latini
 iuglandem vocant quasi iouis glandem. est enim hec ar-
 bor consecrata ioui: Zfidorus de crescentis dicit muxa no-
 cendo dicitur esse eo q̄ eius vmbra noceat alijs arboribus.
 Dia. dicit carea basilica idest mux alexandrina: quam mul-
 ti persicam dicunt: vbi sciendum q̄ nucis multe sunt sp̄es:
 sed qui simpliciter ponitur de vsuali intelligitur.

Dies caniculares sunt quadraginta. naz̄ reperitur ap̄d
 Dia. cap. de organo vbi ait. coques in sole diebus canicu-
 laribus per dies quadraginta. Serap. in eodē loco ex ver-
 bo Dia. dicit. ponitur in sole quadraginta diebus. si canicu-
 laribus. Zsaltheus siluaticus dicit canicula est stella que
 dominatur diebus quadraginta fm̄ Galienum in libro de
 cibis cap. primo de fructibus horarijs. sapientes vero di-
 xerunt q̄ dies caniculares sunt viginti Julij z̄ viginti Au-
 gusti. Nam in illis diebus est maior calor quam in alijs
 diebus.

Baurach est apud grecos affronitru z̄ est spuma ni-
 tri. Serap. in cap. de baurach inquit sic ex auctoritate Sa-
 lieni. si consideras aut sermonem Gal. in quarto de nitro
 z̄ affronitro z̄ comparas ipsuz̄ cum sermone suo in .xj. de
 baurach affrice q̄ est spumolium z̄ baurach. similiter z̄ ag-
 gregas operationes eorum scies pro certo qd̄ intellexit p

*uylas i toue
 nota de nucis
 is canicula
 sunt quibus*

baurach affrice nitrum. z per baurach affronitruz spuma nitri: z dixit qd affronitruz est spuma nitri z est baurach armenum. Inuenitur ergo per hoc quod baurach fm Sal. est baurach siue sal armenum.

Sal armoniacus fm Pl. inuenitur iuxta pleusiu. Ditholomeus rex cum castra faceret quo exemplo. postea inter egyptum z arabiam z squalentia loca incepit inuenire de ractis arenis. scdm autem circa instans dicitur sal armoniacus: qd in armenia reperitur. Serap. ex auctoritate isaach ebenamaram. in capitulo de sale armoniaco ait. est sal albus z rubens z extrahitur a lapidibus duris dactis. z e salbus mor: dicens. multum desertur ex rascens z fit ex eo multicolor: es: sed melior est ille qui est sicut crystallus. **Asat.** rubeus siluaticus in capitulo de salamonica idest herba qua Thucena in secundo canonis rbean salamonica dicitur: qd existimant qd ex eo fit sal armoniacum aurifices vtuntur ipso sale etiam la parati idem est. liber qui dicitur albucba fis in fine tertij tractatus docet modum faciendi salem armoniacum. z dicitur qd fit ex lapidibus qui reperiunt in sterquilinis balnearum qui incenduntur cum igne sordidit illius loci. z sunt lapides nigri qui coagulantur ex virtute salsedinis que est in illa sordite: z etiam vide ibi.

Explicium electuaria z confectiones super antidotarium **Asene** z **iferlus** describit illa que sunt in practica sua.

Confectio de sticados in capitulo de hiegmatica scothia z vertigine. **Re.** iere pigre. **I.** specteri iere **Ba.** lieni. **z.** agarici epithimi an. **z.** iij. mira. **chebulorum** indorum emblicorum belericorum sticados an. **z.** iij. salis idl. **z.** ij. **z.** sic cu secantabi. **i.** oximelic.

Confectio non est in usu. **Sticados** scilicet sticados arabicum vt dicit **Asene** est planta foliorum subtilium oblongo: um habens stipitem subtilem ciliatissimum: cuius elenatio super terram est in mensura cubiti: z habet flores assimilantes spicis siliginum: s; sunt breuiores sine semine. similiter ait Thucenna qd est sine semine. miro: tamen qd **Diascorides** z **Serap.** dicant qd habet semen minutum: quia hoc non consonat dictis **Asene** nec **Thuc.** sticados vero quo moderni vtuntur habet semen minutum: sed non est verum sticados de quo intellexit **Asene** ac **Thuc.**

Confectio **Triphere** de epithio in capitulo de curamante z melancholie sanguinee. **Re.** chebulorum. **i.** mirabolano: um chebulorum emblicorum belericorum z indo: um ana partes equales epithimi subtilis partes. **ij.** iere pigre partem. **s.** confice cum melle emblicorum aut chebulorum z da omni die.

Confectio in papia non est valde in usu: sed in **Asediolano** vtuntur ipsa magis. **Epithimum** fm **Thidoro** in capitulo de herbis aromaticis siue communibus inquit: epithimum grecum nomen est quod latine dicitur flos thymum: nam flos grece thymum vocatur est autem flos thymus idest satregie similis.

Confectio emblicorum de modo ipsius apparebit infra in tractatu **Rasis** in fine electuarij lenificatis si deus voluerit.

Confectio **Asirabilis** ad epilepsiam in primo capitulo de epilepsia. **Re.** piperis silis idest sileris montani sticados ana. **z.** agarici. **z.** v. co: dument idest carui agrestis siue lenificati asse aristotolis rotunde **Asodili** liquoritie carpobalsami idest seminis balsami peonie ana. **z.** u. z accipe expressiois squille z mellis partes equales quibus coctis ad spissitudinem quantum sufficiat ad aggregandum ea accipe. Deinde reconde in vase vitreo.

Confectio apud nos non est valde in usu: in **Asediolano** vero vtuntur magis. verum est qd **Rasis** in nono **Almanforis** describit vnam aliam descriptionem que videtur esse eadem z non differunt nisi qd **Asene** adungit in sua descriptione liquoritiam carpobalsamum z peonia in reliquis vero idem sunt: sic multi fm descriptionem

Rasis faciunt: cuius infra apparebit descriptio. **Epilepsia** autem est morbus caducus z vocatur mater infantum.

Asse scilicet asse feride in quodam libro **Asene** est scriptum hanc idest thymum: sed vere debet dicere asse idest asse feride. **Rasis** habet asse ostine quod idem est. **Asse** in ista materia magis conuenit asse feride qd thymum.

Asodilus fm **Dia.** est herba omnibus nota tota habens sicut porum virgam lenem quam multi ablutium idest aleta dicunt: fm circa instans atodilis est quedam herba que vocatur centum capita: cuius radix vsui medicine competit. hic textus est falsus. nam asodilus non est centum capita vt videtur per **Serap.** cap. de asaraticis. z in capitulo de asaraticis. z in capitulo de iringo. atodilus vero dicitur apud herbarios herba poraria propter similitudinem foliorum peonia: fm quia dicit **Anerrois** in quinto colligit est tota asinor. **Asodilus** in capitulo de peonia inquit: radix illius pueris hieperis condicione non modicam potest **Asat.** vt asserit auctor: quedam se puerum uarij vidisse caducum: **Estas** cuius erat annorum circiter octo. peonie puer hic radicem terre solebat. appensam collo: quadam vice decedit illa: moxq; puer cecidit solito quo more: ligata peonia enast. **Balieuus** vero probare rem plene cupiens radicem denuo dempsit de collo pueri cecidit: surgit que res supra cognita vis herbe fuit huius sic manifeste. **ipe** **Dia.** emittis ait esse caducus aptam si bibitur vel si suspenditur illa semis illius ter quinq; rubentia grana zc. **Dapias** ait peonia grece: qd significantius latine dicitur cadaner ab eo qd cadat per mortem: peonia hasta rubea est z coloris rubet herba.

Confectio de pietro ibidem. vt dicitur in **Asediolano** de epilepsia **Re.** secacul lib. **i.** piperis humidum aut humectatum. **z.** vj. mellis dispumati lib. **v.** pinearum purg. lib. **i.** s. pates cum cinchiberis z piperis an. **z.** i. gariofilorum nucis muscate carbe an. **z.** iij. cina momi. **z.** v. z in alio pietro hiege aut hmidorum aut humectatorum an. **z.** iij. z est expertum bonum: z alij addunt musci. **z.** j.

Confectio non est in usu. **Pietro** vel pietro vt grece dicitur apud quod **Asediolano** vtuntur vtuntur habeat. **Pietro** vt pietro vocant quod nunq; nolet. **Thuc.** in secundo canon. **z.** v. capitula facit vnum quod incipit pietro: aliud quod dicitur tarcon: etias tarcon aliquando capitur pro quodam pisco: de quo recitat **Joanes** **Thuglicus** in capitulo paraleis: qui sic ait ligatura tactus cuiusdam piscis qui vocatur tarcon: z dicitur piscis iste merguri: z fm **Thucennam** capiti. de stupore vocatur berile: hec radix est satis nota doloribus dentium medetur. **pietro** in apud **Anerrois** in quinto colligit vocatur halacortaa. **Dapias** dicit. pietro in herba de taria ignea. vnde z pirosum dicitur. **Dalhabbas** aut in secundo practice vocat ipm **haracacharach.**

Hueg vel **huegi** vel **oegi** est acorus. **Balieuus** in septimo simplicium dicit ceci idest acorus z ex hac planta non vtuntur nisi radice eius.

Confectio conditi ad egritudines neruorum frigidis mirabilis in capitulo summa quarta de egritudinibus neruorum. **Re.** secacul pinearum mundatarum radicum acori an. lib. **i.** s. z sine secacul z acorus elixata z expressa z misce cum eis preter pineas mellis dispumati lib. **x.** z decoque lento igne vsq; du spissitudinem acquirant: deinde deponatur ab igne z projiciantur super ipsum pinee z misceantur adiunctur: post hoc pilueria super ea piperis scilicet nigri. **z.** j. piperis longi gariofilorum zinziberis macis an. **z.** iij. nucis muscate galan ge cardamomi an. **z.** iij. misce z fac.

Confectio apud nos non est multum in usu sub illo nomine scilicet pfectiois pdite: sed facimus z vtuntur sub nomine pfectiois diacori. vñ **Alcol.** flo: e. in libro tertio in cap. de cura egritudinum nuce z neruoz i generalit ingt pfectio s; mesue pditi

et ad egritudines neruoz frigidaz: z e diacoms: z sic est.
Secacul idest sigillum sancte Marie z no est sigillum
 Salamons vt quidam herbatice dicunt. liber qui dicitur albu
 chasis in tractatu scdo vbi docet forma desiccandi radices
 ait. secacul. i. sigillum Salamons: qd no est bñ exposituz:
 qz Mathheus silua. in cap. de dasnoides dicit qz comedat
 ne vel daphnides Alexārie est sigillū Salamons. z hoc
 est certū: de quo Serap. in cap. de lauro describit forma. si
 gillum aut sancte Marie sine secaculest radix silis zinzibe
 ri dicta a modernis a vulgo zenogeto: z granum eius fm
 Serap. vocatur granum culcul.

Acorns est radix satis nota fm Auic. est radix plante q
 est sicut papirus: no aut itelligi dz de papiro in qua scribi
 mus que de panis lineis fit: sed qñ reperitur apud Auic. vel
 in alijs libris in medicinis desiccatis papirus intelligit
 quedā herba qm aquis nascitur z e luncus vel spes eius.

Confectio Auacardina fm sicut zacharie. i. rasim.
 in cap. z summa sup: adictis vs in sum.

ma quarta de egritudinib' neruoz. R. zinziberis costi pire
 tri nigelle pipis macropipis hūeg añ. 3. x. m. tre folio: um
 rute asse geuniane aristotogte haccax lauri castorei taspie si
 napsi añ. 3. v. mellis anacardi. 3. v. z. iij. inuoluauit oia cuz
 oleo nucum z pñce cum melle apū z da ex eo in modum
 grani lauri.

Dec pfectio in papia nō e valde in vsu: sed in Medico
 lano magia. fm inētionē Adesue est ex aucto: itate filij za
 charie sine Rasie. z sic est fm veritatem qz Rasie ppositit
 spiaz z describit eā in nono Almā. in ca. de paralesi. idē in
 libro diuisionū in eodā cap. vs paralesis ait. pfectio anacar
 di que est triaca paralis. z illa idē est in orb' vt ista. sup: a
 etiā posita fuit vna alia descriptio que potest vocari conse
 ctio sapientum: z illa apud nos est magis in vsu. z est illa
 que debet intelligi quando absolute profertur.

Hueg. l. acorus sicut dictū est. aliqñ dz oegi. vt dicit Si
 mon Rasie loco hueg hz ogi: qd idē est: z est certū: qz ipse
 Rasie j libro diuisionū in eadē pfectioe loco ogi hz acorus.

Asse. i. asse fetide nō aut dz dicere asse vt qdā apothec
 cariorū dicunt. vide Silanā sup nouo Almā. qui in predi
 cta pfectioe habet asse fetide z idē est. z sic asse fetida ma
 gis conuenit in ista egritudie qz asse. i. nimis.

Aristologia si simpliciter de rotunda intelligitur sicut di
 cit circa instans.

Tapsia fm Dia. nominatur: eo qz pmo in tapso insula
 inuenta fuit. arabes ho non potentes dicere tapsia dicunt
 refixia de qua Aui. in secundo canoñ. cap. facit z dicit qz e
 gumma rute agrestis. idem in quarto canoñ. in sen. vj. in
 quit de thestia z eius cura hec est gumma rute montane.
 z quandoqz sentitur in sapore eius sicut sapor albedarūgi
 idest ozimi stualis sine citratū idest melisse. Gentilis sup
 quintum Aui. exponit qz tapsia est cassia lignea. Rasie in
 predicta confectione loco taspie habet seitarangi. ni vero
 vide qz Adesue habet taspie idest gummi rute agrestis vt
 dicit Aui. z fm Simonem Tauentem tapsia ex aucto: itate
 aliabbatis est ruta siluestris sine becur. z Rasie habet
 fetaragi idest lepidum sine pbedenō: qd idem est fm
 circa instans. tapsia vsu medicine competit per tres ānos
 potest seruari. **Alum.** quoniam tapsia ex genere ferule est totus
 feniculi in aut caule nec excedente baculi longitudinem se
 men quasi ferule radix candida que incisa lac emittit z co
 tūso succoneum coctice zc. fm Serap. tapsia sine tassa est
 tantum sine gingion. ergo est lepidum fm Dia. meo tem
 pore in predicta confectione vidit ponere loco taspie ruta
 siluestris: que virtutem habet in sibi to vesticado. illa ho
 descriptio que reperitur apud eundem Rasie in libro. di
 uisionum habet taspie: vt habet Adesue. z fm. intentionē
 ipso: um non est differentia inter seitaragi z tapsia: sed sine
 sit differentia sine non ruta siluestris conuenit aut lepiduz
 aut cassia lignea.

Sinapis. l. vñalis que nigrum colorem habet: circa in
 stans dicit. sinapis semel ponitur in medictus. z per duos
 annos potest seruari.

sinapis semel per duo annos

Mel anacardium fit ex quodam fructu cuiusdam ar
 boris que pediculus elephanti apud quosdam vocatur.
 de modo faciendū mel anacardium reperitur apud bulcha
 sim: sed fm ipsum apud nos non potest fieri: quia oportet
 ret habere anacardos recentes: sed quia anacardos recen
 tes habere non possumus in nostris partibus hic ostēda
 facere vt docet Gulielmus placentinus in caplo sexto de
 confectionibus. ibi vero ipse sic ait. Mel anacardium qd
 intrat in electuario de anacardis z alijs confectionibus sic
 fit. tere anacardos z pone eos in aceto: z dimitte sic dieb'
 octo z coque eos lento igne z renoua acetum ad duas par
 tes que colate cum linteo pone secē in medicina loco ana
 cardis z cum aceto pone tantū ē mellis z coque hec simul
 vsqz ad spissitudinē z hoc erit mel anacardium z sic fit.

Mel apum scilz vsuale. Diacori. in capitulo de melis
 solios idest melissa dicit melissol: dicitur quia apes spiaz
 diligunt quasi apum amo: Adesue dicit qz predicta conse
 ctio datur in modum grani lauri: granum ho lauri apud
 Auicennam est granum ademe: z est sicut auelana par.
 ua z cost: eius ad nigredinē tēdit: sicut est in ortū omnib'.

Confectio Diatrundinis in capitulo de finan
 tia gutturis. R. anisi: seminis apij
 ameos flozum squinantia lili celestis cinamomi amomi ar
 stologie longe aluminis ia men i arnel in irre cassie. i. cas
 sie lignee liquiricie croci añ. añ. ij. troc. croci magnetis fer
 minis rosarum añ. aur. iij. costi cineris trundinis recen
 tis añ. añ. vj. spice amitt añ. añ. j. gallarum añ. i. 5. confi
 ce cum melle z fiat confectio.

Dec pfectio apud nos non est valde in vsu: tamen rept
 tur apud apothecarios: descriptio ho ipsius reperitur apud
 multos alios auctores. Ho Serap. in suo antidotario ha
 bet vnam descriptionem que similis est huic. Auicēna in
 quinto canoñis habet vnam aliam que eadem est. Malib
 abbas autem in decimo practice inquit: chatatici medica
 minis assignatio qd gutturis p odest doloribus: z est idē
 confectione diatrundinis. Alexander medicus in ca.
 de squinantia habet vna aliam que eadem est: z sic postqz
 ego aggregaui predictā confectionem apud auctores no
 minatos cum vna confectione quā describit Galienus in
 tractatu sexto in emitt qz vocatur diabissia vidi qd idē est.
Illium celeste idest ireos vt reperitur apud Auicennaz
 in secundo canoñ. in capitulo de ireos: radix ipsius compe
 tit vsu medicine. Galienus in predicta pfectione loco lili
 celestis habet ireos illirice: quod idem est. Malib abbas ha
 bet ireos.

Amomum semen est minutum quod ab oriente deser
 tur. Isidorus in ca. de arboribus aromaticis dicit. amomū
 vocatum quod veluti odorem cinamomi reserat.

Aluminis fm Diase. species sunt multe. sed medicine
 tres necessarie. i. rotundum scissum z liquidum: rotunduz
 ho dicitur cuccarinum ob eius similitudinē scissuz idest
 famentum dicitur vulgo de pluma liquidum sine humi
 dum est illud quod dicitur de roca: seu sipparinuz. vide er
 go qz Adesue habet aluminis fament. Galienus habet alu
 minis scissi. autc. aluminis famenti: quod idem est: z est alu
 men de pluma dictum a vulgo. Diuus florētinus in libro
 secundo in capitulo de cura scrofulatum dicit qz alumē fa
 mentum est alumen scissum.

Armel fm Mathreum siluaticum est tertium genus
 rute z in sine capituli ait qz harmel scriptum per. h. est cicu
 tas: sed arnel scriptum per. a. est illud genus rute: qd nō est
 credendum. nam vide qz Adesue habet hic arnel scriptuz
 cum. a. Auicēna habet harmel cum. h. Malib abbas idē ha
 bet. Galienus habet bifanē z ibi ait qz quidam arnel vo
 cant z. Et idem Gal. in septimo simplicium inquit. molit
 quidam hanc rutam siluestris nō inuolant: quidam autem
 armolam. Suriani vero bifanam sicut cappadocij molit:
 eo qz in radice z molit: idest nigrum: flo: em vero habet
 lactē. Simō iannē. dicit. bifaria in antidotario oribali in
 pfectioe diatrundinis quā vocat diatintras inqt bifare quā
 aliq armolam vocant aliq rutam agrestē zc. sine dubio opti

confectione sedenegi sine. h. z ipse lumen scripsit schede/ negi cum. h. quod est semen canapis. z sic meo tempore vi di multos apothecarios in hac confectione ponere semen canapis quod in hac no conuenit: sed sedenegi veru est la pis ematitiz: qui mihi non credit q sedenegi sine. h. sit lapis ematitiz: z schedenegi cum. h. sit semen canapis vt deat Serapionem qui de vtrogz capi. facit. in capitulo de canape dicit schedenegi cum littera. h. est semen canapis in capitulo vero de lapide ematitiz habet sedenegi idest lapis ematitiz: z quando reperitur schedenegi cum. h. tuc est semen canapis. etiam vide Auero. in quinto coll. q ha bet sedenegi idest lapis ematitiz siue sanguisaris z di san guinaris: eo q trita z confricata sanguinis colore represen tat que fluxu cuiqz apta est. a quatuor horuz nomen acce pisse pot. z sic iste lapis in ista egritudine multuz puenit.

Electuarium Conciliatoris in differentia. c. lxxxv. cui^o permixtio hec est. R. succi pomorum dulcium dispuma. fm artem. succi buglose dispumati an. 3. v. doronici corticum citri florum boraginis rosaruz rubeorum been albi z rubei corali lima ture eboris an. 3. iij. spody macis gallie muscate karabi of sis de corde cerui sau dalorum rubeorum an. 3. iij. feminis basiliconis solij mirtilorum mellisse coriandri cinamoi ga lange zedoarie spice nardi ligni aloes minutim iness aut combusti modicum croci omnium an. 3. ij. omnium mira bolanorum an. 3. iij. berillorum smaragdorum hiacintosi sardoi saphyrorum granatorum an. 3. j. albarum margari tarum. 3. iij. auri z argenti limatorum an. 3. 5. ambre cam phore an. 3. v. musci. 3. j. fiat electuariuz cum zuccaro arte z ingenio laudabile.

Estud electuarium apud nos est in vsu: nomen no suu est deriuatum a compositore qui fuit inuentor qui vocat conciliator: seu Petrus de abano. hoc apud quosdam me dicos appellatur electuariuz letificans conciliatoris: quia cor letificat z pfortat ipsum. est aliud electuarium letificans quod est ex auctoritate domini Rasis sicut ista apparet si deus voluerit.

Poma fm Thidorum in capitulo de arboribus dicta ab opimo idest a copia vel ab vbertate. inter alia poma pa risiana sunt magis laudata qz alia poma. z si habere no po tens habcas poma dicta redolentia que etiam sunt lauda ta in ista egritudine.

Rosa rubea fm Alde sue est melior qz alba. z dicitur qz virtus faciens nibo: em eius plus impressit qz amaritudi nem faciens: propter quod in abscisione amaritudis ipsi que remouetur per solam exicationem eius no resoluit sps: in abscisione no rubedinis non plus est rosa qz ho mo mortuus est homo.

Corialis rubeus est nobilior albo z nigro. eligendus est autem corialis rubeus grossius z plan^o z clarus z qua to plus accedit ad rubedinem tanto melior est: z qui nul la foramina habet aut pauca.

Limatura eboris idest rasura z est dens elephantis.

Os vero de corde cerui est medicina mirabilis in ista egritudine vt est notu circa instans in capitulo de osse cor dis cerui ait. in corde cerui reperitur quoddam os in pane sinistra in qua est quedam concavititas ad quam spen ha bet receptaculum z emittit superfluitatem que propiam siccitatem cordis imitatur in ossuosa substantia. os illd est quasi cartilago: z habet de carne. est autem subruissum de sanguine cordis z discernitur a cartilagine que reperitur in pectore caprarum qua apothecarij vtuntur: quia no ha bet ita carnem non est ita subruissum: sed album z mollius per tri ginta annos seruatur: sed debet primo aliquantulu desiccari ad solem.

Basilicon. s. semen eius qd appellatur ozimu garosila tum. vnde circa instans. ozimum alio nomine basilicon appellatur. Atat heus siluaticus in capi. de berégemisch idest ozimo garosilato dicit qz ozimu in latino vocat basi licon garosilatium. z de semine ipsius intelligitur z maxi me in electuarijs: sed in emplastris herba.

Castus fm circa instans sunt mirtili: cuius precipie in medicina ponuntur. mirtili autem fm modernoz opi nionem sunt due sps. s. albi z nigri. albi no sunt cubebe z nigri sunt mirtili qui satis sunt noti. Auerois in quinto colliget dicit hes. i. mirtilia.

Melissa apud Serapionem est bederangie idest turin gem. z dicitur marmacor: idest melisa fm Simouem Ga nuensem tuningem est ozimum citratum quod idem est. Dicit vero vocat ipsam mellisophylos. nos vero nomina mus citratiam a vulgo: eo qz folia ipsius odorem Citri habent.

Coriandrum siue colliandrum. Galienus in sexto sim plicium dicit corianum vel corium vel coriandrum vl qua litercunqz nominare voluerint. semen vero ipsius admiu stratur in medicinis preparatum. z maxime in istis egritu dinibus: z modus preparandi est qz tu accipias de semi ne ipsius quantitatem quam volueris z superaspergatur vnum citoniosorum z acetum fortissimum sicut est notum: deinde ericetur z viatur vbi oportet: si vero ponatur se men coriandrorum in medicinis: ante preparationem est venenosum: de quo vide Auicenam in quarto canonis: q in numero venenosorum medicinarum enumerat. Sera pio in capitulo de coriandros ait in libro venenosorum qua do bsbuntur de succo ipsius recentis dragme quatuor: oc cidit eius planta dum est recens habet odore feridum.

Mues mirabolani sunt quatuor: ad numeru fm Alde sue z sunt prop: te citius: videlicet quozum color sit citri nus indidest nigri chebuli debent esse grossi: z quanto grossiores tanto meliores: sembla z benericissie sunt qnz species mirabolanzum qui debent intelligi per omnes mirabolanos z omnes quinqz sunt not. poterit aliquis d: cere qz per omnes mirabolanos intelliguntur omnes spe cies mirabolanzum que sunt ad numeruz sex: z pro hoc vide Serapionem qui in capitulo de emblicis de duob⁹ generibus loquitur: in capitulo vero de mirabolans de qua tuor: loquitur: ipse addidit semi qd non reperitur apud do minum Alde sue: nec sunt noti.

Berillus scilicet lapis: z hic est de genere cristalli: sed est obscurior: z ego vidi z habui. deseritur autem a Cle ne tis ad nos. Thidorus in capitulo de viridioribus gemmis inquit. Berillus in India gignitur gentie seu lingue uo men habens. virtute similitis smaragdo: sed cum palo re. politur autem ab indis in sexangulas formas vt hebe rudo coloris percussione angulorum excitetur. aliter po litus non habet fulgorem. genera eius nouem sunt. criso berillus dicitur: eo qz pallida eius viriditas in aureum co lorem respicendat: z hunc India mittit: alia ipsius gene ra vide tibi.

Smaragdus est lapis cuius color est viridis: z quan to viridior tanto melior. hic Conciliator habet: smaragdi hiacinti sardoni saphyrorum z granatoruz que possumus no minare quinqz fragmenta cordialia. de quibus Alde sue in electuario de gemmis dicit fragmentozum: z tibi habet quinqz lapides preciosos vt habet Conciliator.

Aurum z argentum est notum. Conciliator vero dicit auri z argenti limatorum modum dat nobis liber qui di ctur albucasi in sine primi libri vbi sic ait: modus lima ture auri z argenti quibus vtuntur in medicinis cordis. Recipe ergo de bono auro z puro frustum: z habcas cor ram te parapsidem cum aqua munda ac dulci z habeas pannum de lino asperum mundum cuius vnum caput te neas in manu tua: aliud fiet mixtum fundo parapsidis in qua tunc frica aurum vel argentum in panno sem per ma defacundo pannum cum aqua z limatura descendet in fundo vasis subtilis. fac ergo tam diu qz limetur de au ro illo quantum volueris. Deinde diuitte per horam z projice aquam cum facilitate z abluere ita sicca z serua: eodem modo fac de argento z sunt qui limant cum lima subtili. z sic vtuntur: verum ille est modus limandi ipsuz: sed apud moderuos non est multum in vsu: sed hodierni apothecarij ponunt aurum ac argentum in isto electuario

curiosus

isto modo contritum. accipiamus ergo solforum auri ac argenti finissimi quantum volueris et habeo parati vni lapidem marmoreum satum album ab omnibus so:ribus et ibidem habeas paratum parum aque rosate. et sup ipsum lapidem de predicta aqua aspergatur: deinde ponatur supra folia auri aut argenti et cum vno alio lapide facto ex porphido terantur vt faciunt pictores tñ qd efficitur sicut linteum: deinde accipiantur illud et vtere dum necesse est. et isto modo vidi apothecarios hispanos facere: etiam apud neapolitanos sic fit. Autēna in quinto cau. in confectione de hiacinto docet liquefieri aurum et argentum per alium modum: vt ibi videtur.

Confectio Diacassie fistule s'm Franciscus de pedemontium in capitulo de cura male complexionis epatis simplicis et composite. R. mellis cassie fistule lib. ij. peuidionis. ʒ. iij. succi violarij. ʒ. iij. ca: di rosati. ʒ. iij. tamarindoru. ʒ. iij. sirupi violati. ʒ. ʒ. fiat cu decoctione herbarum frigidarum et quatuor seminum vsualium et punozum quantum sufficit et reubarbari. ʒ. ʒ. et sūt qui addunt mane. ʒ. iij. et fiat electuarium.

Hec confectione diacassie fistule apud nos non est in vsu s'm istam descriptionem: sed illa descriptio qua vtiuntur est magistralis: sed vere ista Francisci est nobilitas illa. Et credo qd in paribus patavinis faciunt diacassiam s'm ista descriptionem. Petrus de tussignana in capitulo paralesis tremoris toture et spasmi et repletiois habet vnam alias descriptionem: sed non est similis huic: tamen parum differat ab ea. Ioannes concoregius describit vnam alias de qua infra. Mel cassie fistule est medulla ipsius. Adesue in capitulo de cassia fistula dicit qd sunt medicine in quibus est fiducia inuamento: um et sunt siue nocumeto careres acuitate et mordicatione et omni excessu ledente super cur^o exhibitionem presumuntur in omni etate ita qd pueris et puerantibus: electio eius constat vt sit arundo et grossa plena splendens et multi ponderis et sit pulpa eius splendens et pigra et hausta ex arundine pseruata in vasis pigrat. Candam rosatum idest zucarum candidum duratur in fundo vasis iulep rosati: sic quando reperitur candidum violatum similiter intelligitur de illo zucaro candido in fundo vasis iulep violati indurato.

Sirupus violatus. ille qui fit per infusionem violarum vt docet Adesue de quo infra habemus sermone.

Decoctio idest apozima. nam apozima est decoctio diuersarum medicinarum. s'aqua in qua coquuntur. Franciscus dicit cum decoctione herbarum frigidarum que sunt proprie enditue scartole lactuce et porulace et hec quatuor sunt que intelligi debent s'm semennam modernorum. Quatuor s'o semina vsualia sunt quatuor: semina maiora frigida et sunt melons citruli cucumeris et cucurbite que satis nota sunt. Manua est ros cadeuo de celo super lapides. descriptio diacassie fistule que fit magistraliter. non autem dico cassiam fistulam que fit pro elisterijs quam non igitur inanna: sed Franciscus et Petrus de tussignana et Jo. Concoregius laudant ipsam: sic sapientes dixerunt qd manna in diacassia poni debet.

Confectio de spica romana s'm eundem in ca. de opilatione epatis. R. spice romane ʒ. iij. absinthij. ʒ. i. terantur et cribellent et confice cum melle dispensato et admittretur.

Hec confectione non est in vsu apud nos. Spica romana s'm Serap. in capitulo de spica est spica celtica. Autēna in secundo canonis dicit. neridē dicitur in capitulo de spica et ipsa est spica romana. in capitulo s'o de spica dicit qd due sunt species quarum vna est spica aromatica: et spica auiz. altera est neridē et est spica romana. Adacer inquit. Est nardi species que celtica spica vocatur. Celarum tñ qd nascitur i regione. Omnia que uardus valet indica dicitur ista posse hz vires videatur habere minores.

Hacienus adducte et congele fuerunt descriptiones electuario: um et confectionum et. posito: um a domino Jo. Adesue et Francisco de pedemontium: deiceps si deus vo

luerit aggregabo descriptiones saltem famosiores postas a Nicolao.

Aurea alexandrina s'e. affiat carpobalsami. s' semis balsami ai. s. o. r. carosifolius op. mireti peri ai. ʒ. ij. balsami cinamomi solij zedoarte corti co: an ai bi et rubei cassie lignee eufos: bij draganti turis si: acis calamite spice celtice men cardamōi hilei napei saxifragie anisi aneti ai. ʒ. j. ligni aloes reubarbari alipte castorei galange oppoponaci anacardi masucis sulfuris vini peonie fringi rose idest rosarum rubeorum thymi acori pulegij arifologie longe gentiane corticum mandragore camedreos fibacatum lauri ameos dauci macropiperis leucopiperis pilobalsami carui amomi petrosilij seminis leuistici seminis ruthe sinoni ai. ʒ. ʒ. auri cocti argenti neri albarum margaritarum blacte bzatie ossis de corde cerui ai. ʒ. j. gr. xij. limature eboris calami aromati piretri ai. ʒ. viij. mellis quod sufficit detur in modū anelane cu vino albo.

Aurea alexandrina s'm intentione in Nicolai dicta est aurea ab auro quod recipit. alexandrina ab alexandro peritissimo medico et philosopho a quo sunt inuenta: hec apud nos est in vsu: sic ad laudem dei et virginis marie simplia que sunt declaranda declarabo.

Balsamus autem est liquor emanans a balsamosis. In partibus nostris raro reperitur: sed moderni auctores scriperunt olea et alia que possunt administrari in omnibus locis vbi ingreditur balsamus: sicut apparebit infra in tractatu de oleis.

Coralli s'm Autēnam sunt tres species scilicet rubeus albus et niger. reperitur quedam descriptio istius confectionis vbi ingreditur nisi solū coralli. rubei: et in alijs ingreditur albi et rubel et ambo sunt laudati in hac et debent poni.

Spica celtica s'm Serap. est spica romana. Sal. in octavo simplicium dicit: nardus celtica similis aliquater est s'm genus in virtute predictae. reperitur aliquando in predicta confectione qd loco spice celtice hz saluicā et saluica s'm compositorem est spica celtica: sed s'm Dac. et Pl. aliud est spica celtica: aliud est saluica. Item circa instans in cap. de spica celtica: est vt quidam dicit saluica qd metunt: tamen hic spica celtica siue spica romana intelligitur.

Meu. i. s'istra vel histerinodi apud Autēnam vocatur mur: s'ibi dicitur: non enim administratur de eo nisi radix eius et multiplicatur in terra megduna. Serap. capitulo de meu. dicit habet radicem non subilem: cuius aliqui partes diuiduntur in plures. quarum quedam sunt tonnoses: et quedam recte longe. habet odorem bonum: et radix eius est que administratur. postea iterū ait ex aucto: itate Sal. radix vnius herbe est id in quo est inuamento: similiter ait circa instans: sed lumen apothecariorum malelucens in predicta confectione exponit nien idest semen aneti siluestris: cuius falsa est opinio: sicut ostensum est per auctores supradictos: p: eterca est consuetus ab aromatiarijs qd meu sit radix et nō semen vt dicit lumen malelucens.

Siseli. i. s'isileos siue sleris montani: vt reperitur apud Petrum de crescentijs alij plato cimum vocant. Napei vel napium est semen sinapis s'm compositorem. circa instans in capitulo de sinapi dicit: sinapis semen pontur in medicinis: et quando inuenitur sinapia vel napeos semen intelligitur. Item Simon Ianuensis inquit: napolou ctiā vt dicit Paulus in capitulo de cephalca. et in suo antidotario aureo exponit napiō idest semen sinapis: et sic moder ni loco napei ponunt semen sinapis.

Saxifragia s'm Compositorem tres habet spes: quarū vna habet folia similia pimpinelle: sed mala et hec nota. minor: s'o dicitur qd est oculus christi: et sic est oculus christi vel oculus consulis s'm Adatheus siluaticum est filius ante patrem: media dicitur qd est tetrabit. i. herba iudicā circa instans dicit saxifragia dicitur: qd saxum frāgit vsuum: radix ipsius solum in medicina competit.

Alpta muscata. i. mixtura muscata: qd recipit muscum. Simon Ianuensis dicit alpta est quedam confectione in anti

dotario Nicolai: z q: muscum recipit muscata dicit lumē malelucens in p̄dica p̄fectione deberet dicere alipte mu- scate: z dicit galie muscate: qd̄ nō est idem: q̄a compositor ponit ambas descriptiones: sicut infra apparebit.

Tringus: aut irigion: aut nix: a gressis: vt dicit Dia. ab alijs cardopanis dicitur: z est species cētum capitus: vt ap- pareat apud Serap. nam ipse Serap. ait asfaraticon istd̄ cē- tum capita est celestis coloris inferius dicitur iringi: sed cē- tum capita alba est spēs spine: z sic est: z non est secacul: vt quedam sinonima dicunt. opinantur aliqui q̄ tringus sit secacul: qd̄ falsū est: sicut patet p̄ Serap. qui de vtroq; di- uersa facit cap. iringus aut̄ fm̄ suam modernoz est plan- ta spinosa que in vjs ac p̄asis nascitur.

Aristologia longa dicitur: q̄ radicem habet longā. al- tera rotunda similiter appellatur: q̄ radicem habet rotun- dam. Nicolaius compositor vult q̄ in ista confectione igre- diatur aristologia: sed lumen malelucens habet aristolo- giam rotundam: qd̄ non est credendum.

Su. i. valerian: circa instās dicit su. de radice itelligit. **Petroselinū.** f. semē petroselinū domesticū: qd̄ satis ē no- tum. Simonū fm̄ positō: em z Simonem Januēsem est petroselinūz agreste. fm̄ Mattheum silua. in ca. de apio est petroselinum macedonicū: z si sic est q̄ petroselinum agreste sit petroselinum macedonicum. ego dico q̄ est oli- xatrum. z compositor: dicit alexādrum vel olixatrum. i. pe- troselinum macedonicū: z sic ponit in odern. Ille No q̄ de nouo scripsit intitulatus lumen apothecario: um: sed apud aromatarios est lumen malelucens. sp̄e enim habz loco sinoni petrosily: qd̄ est salsum.

Aurum coctum fm̄ Nicolai est aurum purum z so- lium. **Isidorus** cap. de auro dicit q̄ aurum ab aura dcm̄ idest a splendorē q̄ repulso aere plus fulgeat. vñ z **Uir- gi.** discolor: vnde aurum. naturaliter enim est vt plus ful- geat z alijs metallis splendidius sit.

Argentum meris idest purum: z soliatum fm̄ compo- sitorem. **Isidorus** in libro de potu inquit. merum dicitur: cum vnum purum est significans. nam merum dicitur q̄ quid sincerūz vel purum est: sicut aquam merā nulli vñq; rei mixtam hinc z merenda dicta est: eo q̄ antiquitus id tē- poris pueris z oparijs tñ panis merus dabat: aut q̄ me- ridient eodem tempore. i. soli ac separatim: nō vi i p̄dico: aut in ceua ad vnam mensam inde credimus etiam illud tempus: quod post medius diem est meridiem appellari: quod purum sit.

Adrianum dicitur ab adriāo romanorū impa- tore: qui illud cōposuit. nō est in vñ sed simplicia que sunt declarāda declarabo.

Opū thebaicū. i. illius regionis: z sit ex lacte papaueris nigri. reperit in multis alijs p̄fectionibus vbi dicitur opū thebaicū: z hoc est: q̄ est nobilius alijs: z in illa regione nō sit aliud opium: nisi de papauere nigro. **Isidorus** a regib⁹ egypti dicitur thebaicus: sed a thebis cadmi dicitur theba- nis: z istud ē fortis narcotici. vñ qm̄ simplr ponit narco- ticum forte vñ aliud opium debet intelligi.

Renponticū fm̄ Mattheūz siluaticū ē barba sistrā z est radix pontica multum similis renbarbaro: inter ha- bet venillas distinctas vt renbarbarū: sed nō tingit vt ren- barbarū. z d̄ renponticū: eo q̄ in ponto insula recipitur: vñ q̄ ponticum h̄z sapore: z reu tantū ē dicere quantum radix.

Dancus creticus fm̄ Simonem ē semen bantie. i. pa- stice orientis. **Mattheus** sil. in. c. lecar. i. dancus dicit q̄ quando reperitur dancus simplr intelligitur pastinaca sil- uestris. i. dancus asininus.

Lilifagus. i. salina. **Mattheus** siluaticus in fine ca. de elisago dicit: z dicunt magi de salina q̄ ipa p̄ntrefacta sub- fimo generat similes quedam habēs caudā serpentinā z al- bam merul amillis: de cuius cinere si ponatur in lampā: de apparet q̄ domus sit plena serpentibus.

Acaristū sine numero interpretatur: z non ē in vñ: sed simplicia que sunt declarāda declarabo.

Olibanum fm̄ compositorē est thus musculum.

Cicidon: vel cicidos: vñ **Isidorus** grece est galla: z sic re- peritur apud Dia. c. de cicidos. **Gal.** in septimo simplr. dicit cicis. i. galla que quidem onfancina nominatur.

Abrotanū fm̄ Dia. multū eradiam dicitur: aut glitaton z sunt due spēs. i. masculum z semina. Arabes vocat ipm̄ halsiz sed nō hellsim: q̄ hellsim est lenisticū: hoc ap̄ d̄ **Auic.** in. 2. cañ. vocatur berengefif: sed non recte.

Bracteos. i. farina: de qua Serap. in. c. de sumyo dicit sed farina est illa que dicitur bracteos: z sic est. **Isid.** inq̄ farina herba sabina brathi appellata a grecis. duorum ge- nerum est: altera amarici similis folio est. altera cupressio. quā quidem creticam cupressum dixerunt. **Gal.** in. 6. sim- plicium inquit. abbei. i. farina.

Ros siriacus fm̄ compositorē est flos omis: sed rossi- riacus est sumach. nam vide Dia. in. c. de origano inquit. si cum oleo cepullas z rossiriacus. Serap. No in eodem ex- verbo Dia. habet sumach: z sic est. verum est q̄ reperitur herba siriace: z h̄z mathēū siluaticū z p̄positō: est malua.

Micon. i. semen papauē ris h̄z **Gal.** in septimo simpli- cium. Dia. de miconio cap. factū z est idem **Plempni** h̄z cō- positorem est emulla apud dia. vocatur ellentim.

Athanasia idest immortal. p̄. chamōi castie fi- stule. aii. 3. h̄z. gi. viij. croci squinā- ti floracis calamite su. i. valeriae fileris. i. fileris mōgani. be- tonice insquiamt apū amisi danci opū aii. 3. i. s. gra. iij. spice folij casto: ei mirre lapidis ematitū sanguinis draconis: co- ralo: um rubeo: um costi mume boliaf simphtū lēmpnas asfari. i. a cost mandragore polij bacarum saur̄ in en. i. radi- cis macropipis idest leucopiperis petroselinū aii. 3. 5. mel- lis quantum sufficit.

Athanasia sicut inquit **Nicholai** interpretatur imor- talis. thanasos enim grece mors z a. i. sine: quasi sine mor- te. hoc est qd̄ sepius liberat hominem ab extremis mortis supra posita sunt alia descriptio que est de mente **Athanasie** que vocatur athanasia magna. z sic generalr fm̄ illam de- scriptionem faciunt. et ista descriptio sit in aliquibus p̄ar- tibus sicut dicitū sunt m̄ h̄z: sunt multi qui errauerunt in lempnas credentes q̄ esset aurū pigmentū: qd̄ nō est. de quo infra **Guilielmus** placentinus habet vñs alia des- criptionem in qua aliqua simplicia mutat z aliqua dimittit. Athanasia etiam est quedam plāta amara que a quibus- dam athanacetum vocatur: z hec videtur fm̄ intentionez **Nicholai** esse spēs artemisie.

Lapis ematitū fm̄ Serap. est scedenegi sine. h. z est la- pis sanguineus cuius color est similis color sanguinis z melio: est ille qui cito frangitur compatione alicuius lapi- dis qui non est scedenegi. hoc lapide pictores vtuntur.

Sanguis draconis est succus plante. apud Serap. de- scribit aucto: itate Dia. qui vocat sideritis z istud nomen multis plātis attribuit: sicut p̄ apud **Dia.** ca. de sideriti. **Ante.** dicit sanguis draconis z est scētū z ē sine rubeo noro.

Adumia fm̄ Serap. sepulcroz aloes z mirra z q̄ ad- miscetur eis ex humiditate corporis humani z descendit s̄ terris q̄ dicunt a colonie. **Ante.** in scdo cañ. dicit inumia ipa est in virtute picis z aspalti. inuenit etias mūmia i sepulcroz balsamatoz i qd̄ h̄do: no: tui cūz aloes z mirra resoluif quibus ipa so: po: a cōdtebant. vñ vngebant. solebat eni antiquitus corpora balsamo mirra z aloē condiri vñ inun- gi: z adhuc sit apud paganos z saracenos circa babiloniā vbi est copia balsami.

Bolus armenus est terra rubea que de armenia venit apud **Anice.** vocatur lutū armenum z hoc est notum.

Simphtū h̄z Dia. ē solida maior aut anagalici. **Ante.** No ignorant qd̄ est sic si legis ca. de simphtio ap̄ **Dia.** cū ca. de sicuto ap̄ **Auic.** videbis q̄ idē sunt. si No sicutū est simphtū m̄f. qd̄ **Ante.** inq̄ ē sempuina: z dicit q̄ ē spēs seis mā dragore q̄ male traditū ē text⁹ ei⁹. nā sicutū i ara- bico ē simphtū. i. solida: z h̄ ap̄ n̄ os rusticos dicit anealco.

Lempnas fm̄ quedā sinonima ē aurū pigmentū rube- um. sed falsa est opinio eoz: sed h̄z veritatem est terra sigil- lata. z sic dictum fuit m̄ h̄z q̄ fuerūt quidam facientes p̄di- ctā cōfectionē q̄ posuerunt aurum pl̄gmetū rubeū qd̄ non

Benedicta simplex. *℞.* turbitib. esu. cuce añ. 3. x. diagedij: hermodatili: rosaruz añ. 3. v. gariofior: spce: ciniberis: croci: saxifragie: macro piperis idest pipis lou. anomi: selini spmatis: salisgēme: galāge: macis: carni: feni: cil: sparagi: brusci: lito spermarō polipodij: cardamomi: masti: cis: ameos: lapis lincis: añ. 3. j. mellis quod sufficit.

Benedicta dī q̄ ab oibus a qbus sumit bñdicif. *℞.* liber. de anglia in cap. de cura arctice sū magros habet vnā aliā descriptione que eadē est. hec apud nos est nullū in vsu. sed vere ego vidi de hac multas descripiōes q̄ distēserūt iter se. z hoc aduenit errore trāsatoris: sed hec est optima de p̄dicis. ex spēbus bñdicite simplicis sunt pillule que dicunt de bñdicita. de qbus ista in tractatu de pillulis.

Esula sū circa in stās cōter radis eius medicine cōpetit apud *℞.* Desne vocat alcebrā z dicit q̄ est spē lacrici: noni z est solutimū rusticorū repitur alia herba que multū sibi assimilatur: s̄ nō habet lac vt habet esula: z dī versus. *℞.* Esula lactescit sine lacte lūaria crescit.

Diagedium sū vsū moderno: z est scamonea p̄: eparata in pomo citonio.

Hermodactilus est dicitu grece hermetis digit^o. *℞.* Auic. in scdo casū. dicit digit^o hermetis est flos hermodactili radix eius vsū medicine competiti.

Selini spermatō sū compositōem est semen apij. nā selinum grece est apium. z sic ponere debes.

Salgema sū *℞.* Desne in cap. de spēbus salis. est sal sic cristallus scindibilis: sal capadocus idem est.

Brusci omnibus est notus: *℞.* dathheus sil. ex auctoritate *℞.* Panli dicit q̄ folia eius sūt similia folijs mirri cū ex trematib^o splosis faciētib^o phires stipes cū fructu rubeo sicut fruct^o cerasi. semen z radix ipi^o vsū medicine p̄penit.

Litospematō i. miliū solis: vt dicit Simon iannē. in cap. de lithospematō. grece est dicta lapidei semē: eo q̄ sit durū vt lapis. *℞.* Bilib. de anglia loco eius h̄ granū solis qd̄ idē est. *℞.* Auic. in scdo casū. dicit calab nō est saxifragia: vt quidā dicit. erro: s̄o in hoc est qd̄ repitur in aliquib^o de scriptōibus istius p̄fectionis in qua ingredit saxifragia lithospematō z miliū solis: qd̄ nō est credendū: q̄ lithospematō est miliū solis. *℞.* Bartholomeus mōtagnana in suis p̄sūis. in philio de cura per medicinalia inquit aqua sublimationis lithospematis est miliū solis. z sic est.

Lapis lincis sū *℞.* Nicolaum est lapis qui fit de vīna lupi cementi. sunt autē alique descriptiones: in quibus ingreditur lapis lincis z alique in quibus non quod forsā potuit p̄tingere errore scribentium.

Cōfectio alipte muscate. *℞.* landāi p̄rissimi. 3. iij. storacis: calamite optie. 3. i. 5. storacis rubeae. 3. j. ligni aloes optimi. 3. ij. ambre. 3. j. camphore. 3. 5. muscā. 3. 5. aque rose qd̄ sufficit. *℞.* faciant sic: in dieb^o canicularibus ponat storax calamita: z storax rubea: z landāni in catino ad solē coopto cū subtilissimo p̄ano: ue puluis possit attingere. z cū mollificata fuerint ad solē pone in mortario eneo: z calefactio silt cū pistello suo ferreo calefacto fortiter semel p̄terant donec ad nigrū deueniāt colorē. z postea puluerē adde ligni aloes simul fortit tere z camphorā silt. postea p̄tere multū in tribus. 3. aque rose. z de hac aqua madefac aliquatū marmor: p̄ns bñ ablutum z calefactū ad solē z accipe. 3. j. cū tabula planissima d̄ eadem aqua madefacta sūp marmore diu agitet donec ad subtilitatē vnici deueniat. hoc mō facias seup madefaciedo marmor z tabulā. z de eadē aqua sūp pradicta. z cū reposita sūp sparge de illa aqua. valet enī vt sup̄ius diximus accipe tabulā planissimā silt ablutā z desecata ad solem z h̄mecta marmo: z tabulam de aqua rosa in qua resolutus est muscus z sterpone sūp pradicta rādū agitādo donec ad subtilitatē vnici deueniāt ne seup adhereant cū sūp pradicta aqua marmo: z tabulā madefaciedo demū dnos sū nichilos similitorū que p̄dictam aquam in vase mūdissimō z bene obturato vsū referua.

Cōfectio alipte muscate. i. mixture muscate dī: q̄ reci/

pit muscum apud nos est in vsu: tamen nō multum. **Claudani** dictū est ab ea herba: vñ colligit quā in ciproladā vocat sū Serap. ex aucto: itate *℞.* Dia. lau: danū colligitur ex vna specie cussi. i. edere z fortius ex laudano est illd̄ qd̄ est boni odor: is coloris vergētis ad virore sub molli ta cur: z quādo malaxat adheret manibus z non est in eo sabulū z nō assimilatur resine p̄mī z fit in terris arabū. *℞.* Auic. laudat illud quod est pingue ponderosum z cabrosi boni odoris: qd̄ ad cūritatem declinat.

Storax rubea sū *℞.* Compositōem est p̄sta rubea: z p̄sta rubea apud eūdē est cogibū: siue thūs iudeoz. z sic ē *℞.* O cumbam vel storax rubea est similia z est h̄. *℞.* Auic. in q̄ de nō est storax calamite vt dicit qd̄m in hac postmū certūm quidem nō sūt q̄: *℞.* Nicolaus in p̄dicta p̄fectione h̄ storacē calamitā z storacē rubeā. z dicit *℞.* Nicho. q̄ storax ligda rubea z calamite sūnt gūme cūnsidā arboris.

Dies caniculares sūnt quadraginta sicut ostensum sūt sūp: in p̄fectione diacaridionis.

Enei vas vl mortariū est vas vl mortariū factū de aramo vel ere. *℞.* dathheus sil. in cap. de ere ingt. faciunt ex ere vasa ad comedēdū vel bibendū z nocet eis multū z maxime illis qui affuerūt hoc diu. nā parati sūt tales incurrē elephantīā z cāctū z dolo: e patis z splenis z maxime comedentes in eis res acres z bibentes in illis vīna dulcia z q̄ni comeditur cibus qui stetit in eis die vna z nocte. z est p̄ns multum. z quando ponit vas enei sup̄ pisces asiatos calidos sū venenum mortiferum zc.

Cōfectio cumiate alexandrie. *℞.* cinamomi car damoni galāge añ. 3. ij. gariofiorū fo lū. i. malabari. macis pipis lo. añ. 3. ij. citimū. 3. iij. z aliquā tulim spice p̄fce cum zuccaro z fiat.

In paribus *℞.* Mediolani est multum in vsu.

Biamarga riton. *℞.* gariofi. cinamo. spce: ga lange ligui aloes ligricie troc. dia rodon troc. diani añ. 3. i. 5. nucis muscate. macis alipte muscate z est p̄fectio sūp apofita z edoarie reubarbari storacis calamite añ. 3. j. margaritarū p̄foratarū z integraz. sūnciberis ossis de corde cecul. rasure eboris: blactebisantie añ. 3. 5. muscā ambre: cardamomi leuistici seis basiliconis. i. osi mi garofolati añ. 3. i. minus gr. ij. camphore gr. vj. mel līs rosa. q. o.

Biamargariton dī a duobus generibus margaritarū p̄foratarū z nō p̄foratarū. *℞.* Auic. i. tertio casū. h̄ vnā aliā descripiōne q̄ eadē nō sūt: verū sūnt q̄ faciūt h̄ descripiōne nicolai. z qd̄m faciūt sū descripiōne *℞.* Auic. sicut est in tētio medicorū. descripiō *℞.* Auic. apparebit inferius.

Trociscorū diarodō i. de rosis descripiō ipius rep̄i in antidotario *℞.* Desne. sed ponere nō debes in ista p̄fectione q̄ ipe *℞.* Nicolaus describit vnā aliā descripiōne que debz administrari in p̄dicta confectione vt dicit ipe.

Trociscorū diani i. de violis albis vt dicit *℞.* Nicolaus. in fra apparebit descripiō sua.

Biamargarita i. lapis thic. *℞.* Nicolaus ista cōfectōe h̄ margaritarū p̄foratarū z integrarū z nō p̄foratarū sū *℞.* dathesi sil uatū sūt artificiose z nō p̄forate nāq̄ nāles. qd̄ s̄o inerca tor dixit mihi q̄ margarite p̄forate sūt nāles z rep̄iunt in ostreis sic tā p̄forate q̄ nō vsū medicine p̄penit z s̄t p̄pe albe z clare. *℞.* Obsere s̄o nō sūt ponende in medicina. *℞.* Stephanus autē scripsit in lūa p̄o tulo z est margarita.

Blactebisantie sūnt coopertoria ostracoz marinoz sū miliū limacijs z sūnt similes yngulis z p̄pter id vocantur yngula aromatica albe odor: ifere sūnt meliores. *℞.* Dia. vo: cat purpurā marinā. z dicit. alij blactā bisantīā appellānt: eo q̄ in bisantia omnium ē tñeta: q̄ iō blacta appellatur: eo q̄ quasi blactula sanguinis. quidam yngulam aromaticā vocant.

Biacameron dicit q̄ hoīs reducit d̄ morte ad vitam non est in vsu: s̄ simplicia que sūnt declaranda declarabo.

Salitica sū compositōem est spica celtica. z sic reperit apud *℞.* dathesi silua. in littera salitice. s̄ sū *℞.* Dias. z *℞.* Idl.

*note de vob
f. le uob
conidit*

mul. plent: r. cu p dicto melle calido f eode mortario: pau
latim posito distemperenur: r. postea addatur puluis su
pudicitarum specterum: r. fiat.

Diaprasium at hz itentione ppositio: is: d: a pssio viridi: q
sbi pofit plus qz de alijs. **Silbert** de anglia i ca. d. strictura
thoracis. i. pectoris hz vna alia dscriptioez que eade est.

Diaprasium vno viride hz ppositio: est flos cris: seu viride
eris: no at d: diaprasium a marubio albo: s: d: diaprasium a
prasio viridi qd e flos eris. Hoc antidoti no e valde vsu.

Vincetoxicum i. antistarmacuz: e qda plara q mlai iuxta
elleboz luenis: are pntat sibi pparia: appellat at vicetoxi
cu: eo qz para toxicu e: cu radix vsui medicine ppenit. **Ni
chulus** flor: et in i lib. septio i ca. d. antrac: sine alshoin: qz
r. r. dicitis e solidia minor dicta a qbusda vincetoxicuz: a
nobis m ozella: a qbusda d: herba vett: vel herba sancti
Xam: et meoz: p id **Nicholus** cognouit ipsum.

Diptamum i. pulegiu idu apd. **A** i scdo can. vocat mel
catrem escir. **Serap.** at d ipo loqf i ca. de origano. **Antoni
us** musce sag herba diptami a grecis d: arthemideo creti
com: alij bubukos: alij efemeris: alij eleacotoros: alij doz
carion: alij eulnla: itati iussella rustica: ithe eminipse: alij
dipfacos: romani labru veneris: nascit at i isula crete i mo
te ida hz itetoez atoni labru veneris apd roanos e dipta
m: s: apd **Pli.** labru veneris e abalaria seu ubilic: veneris
Saturegia e herba q apd nos nascit i hortis: cui solia
sunt filla thimoz: qui e reces madnea. **Pli.** ait umbra fo q
sit cunila: hec apud nos hz vocabuluz: r. aliud a satiregia
dicta in pdamenario genere seritur melle februario r.

Petrosellinum agreste hz ppositio: est sinonuz: circa istas
ingq petrosellinu est duplex. i. domesticu r siluestre: r sil
uestre d: sinonuz: cuius semen vsui medicine ppenit.

Diaolibanum i. castorei: opij: iulgamii:
an. 3. iij. castorei. 3. iij. r
3. ij. solij. i. malabari pofit macis loco ei. et octi thutis ma
scuti. an. 3. i. 5. reupotici amoni an. 3. i. 3. iij. mtre. 3. i. spice:
pitetri: euforbij: leucopipis. ana. 3. ij. 5. peonie: storacis: ca
lamite: macropiperis a na. 3. i. mellis qd sufficit.

Diaolibanum aut d: ab olibano: qd ibi ponit hoc apud
nos no est valde in vsu. **Rasis** in lib: o diuisioni ca. d me
dicinis stoaci hz vna alia dscriptio: s: no est eadem.

Olibanum at e thus masculu. **Dial.** igit thus lachrymuz
e arboris: qd grece liban: d: qd aut de arabia deters cadit
du e: qd fo de india subtruffu: s: vtruz masculu d: r: e ter
tiu gen: minutu valde r ruffu d quo maxie fit: ergo opi
mū thus qd masculu d: subalbidu r rotudu r pigue nalt
iene r fragilet: qd ab igne cito accedit odore sruat: copio
se emittit. **Macer** ait. incelo sive thure: hoc satis est notu
Sal. in septimo simpl. ait libanotus. i. thus.

Diarodon **Abbas** i. sandali albi r rubef.
an. 3. ij. 5. dragati guml ara. spody
an. 3. ij. affati. i. affate baccate: spice mastice: cardamoni:
croci: xiloloes: gario solij: galie muscate: anisi fenticule: cina
m omi: succi ligritie: renbarbar: seis basiliconis: berberis:
scarfole: postulace: malne: lactuce: papaueris albi: seis: cito
nioz: citruli. i. citruli: melonis: cucumeris: r cucurbite an.
3. i. margaritar: ossis de corde cerui an. 3. 5. cuccari cadi.
Idest nabati rosar an. 3. i. r. 3. iij. caphoze gra. vij. musci gr.
ij. 5. sirupi facti de aqua rosa: qd sufficit.

Diatodo at d: a rosis q recipiunt ibi plusqz d alijs spe
bus: abbas d: ab abbate: qm abbas de curia eu ppositit
supraposita sult vna alia dscriptio q vocat diarodon de
scriptione colz: ambe sūt in vsu: sed qn doct: simplr ordi
nar diarodon abbas de hoc intelligitur.

Ballia muscata e qda pfectio q fit i trociscis r ei dfer
pdes ite dicit hz dicitur magis in d: dicitur i trocisc
is d: trocisc: e galia loqit ibi pntat qz dicitur hz illa n
debz admistrari in receptis **Nicholus** primo d: pntat
suis receptis. **Nicholus** composito: idē describit: r hec
est illa que debz poni in suis receptis.

Diapenidion **Pe.** penidiar. 3. xvj. 5. pinea/
ru r amigdalaz mudatar:

seis papaueris albi: an. 3. ij. 5. r. 3. i. cinamomi. gario. 3. ij.
succu ligritie. dragati. guml ara. amidi. seis citruli: melonis
cucumeris: r cucurbite purgataru. an. 3. i. 5. caphoze ternā
pte vni. 3. sirupi violati qd sufficit: pncif sici vna lib. aq
bullat. 3. ij. violaz donec aqua aliqz tulu ificiat. i. ngat: po
stea colet r colature addat lib. i. 3. nccari r bullat donec icel
piat spissari: tuc addant pinee: r amigdale: r semia vna
quaas p se bii ptusa cu spantla semp mouedo addant peni
die subillr pulverizate: r cu liqfacte fuerit illud qd supna
tauerit grossu cu catia colado i mortario itez bñ terat: de
inde caphoze amisceat: ad vltimu puluis supradictaz spe
rum cu supradicto sirupo semp agitando in mortario mo
ueatur donec inco: poretur: r postea vsui reseruetur.

Diapenidion at d: a penidijs q ibi trat plusqz d alijs
spēb: hoc antidoti apd nos no e valde i vsu: scias ergo qd
qn docto: ordiat diapenidis d hoc intelligitur: qm **Ro** ordi
nat penidios itelligit de illis qd sunt ex succaro dissolu
to in aqua: aliquando sūt ex suc. dissoluto in decoctioe oz
deiz: tunc illi penidijs dicit penidijs: hartz: isti debet poni
in cosectione diafiniconis de quo supra.

Diaciminum **Pe.** amini p die i aceto istu:
r ericcati. 3. vij. r. 3. i. cinar
nioni gariofi. an. 3. i. 5. zinziberts melanopiperis: galage:
saturegie: calameti. an. 3. i. 3. ij. aneos leuistici. an. 3. i. gra.
xv. iij. macropiperis. 3. i. nardi. i. spicis nardi: nucismuscate:
austri ana. 3. ij. 5. mellis quod sufficit.

Diaciminum at d: eo qz ibi pl pofitur d cinio qz d alijs
spēb. **Silbert** de anglia i ca. de strictura thoracis. i. pecto
ris hz tres dscriptioes: quaz pta e eade huc: altera d: dia
ciminum: sed non est idem: altera dicitur diaciminum
preciosum: sed idem no est. **Rasis** i nono **Almāforis** in capi.
de hts q psonat stōm: r ciboz pnciat d qd nē hz vna aliaz
dscriptio: s: n e eade: i pub: fo nris sūt ex hoib: q facit
hoc antidoti **Sim Nicholus** sūt ex hoibus q facit hz de
scriptionē **Mesue**: quod titulatum est diaciminu bonuz.

Saturegia hera e satis nota. **Silbert** loco ei hz libze
qd idē e ma satiregia apd grecos d: i lba: vñ macer. i lba
solet grece dici satiregia latine: r hec apud lombardos
sece grecola vocatur.

Diadragatum fridu. **Pe.** dragati albi. 3.
ij. guml arabici albi. 3. i.
3. ij. Amili. 3. iij. ligritie. 3. ij. seis citruli: melonis: cucume
ris: cucurbite. an. 3. ij. penidiarum. 3. iij. caphoze. 3. 5. i/
rupi gal. quod sufficit: r fiat.

Diadragatum at d: a dragato: qd recipit: hoc antidotuz
apud nos e mlai in vsu sub noie diadragati fridi ad diaz
dscriptiois q vocatur diadragatu calz: r hoc in **Nicholao**
no reperitur: s: **Silbert** de anglia i cap. d strictura thoracis:
hz diadragatu fridu: qd idē e idē hz diadragatu calz: d q
infra erit s mo. **Nicholus** r **Silbert** hnt dragati albi. 3. ij.
lumē malelucēs hz diadragati guml ara. an. 3. ij. r. 3. ij. qd
falsu est r no d: pponi hz ipz. idē errauit in doli caphoze.
Diadragatu no e guml qd apd **Dial.** vocatur tragagatu
r meli: dragagatu e albu r tenue limpidu r lucidu r leue
r mīdu. **Pli.** tragagatu est spine albe radice multu plara
apd medoz: r canassu nascitur. **Pa.** in octauo simpl. ait tra
gatu. i. dragatu: r hoc satis e notu apd nos fit annidotu in
m: ossis apud venetos fit quasi in modu trocisci.

Syrupus alb. **Sal.** i. iulep q solū fit ex aqua r succaro.
Silbert loco ei hz sirupi iulep qm sufficit: qd idē e. **Ro.**
Anglic: in capi. de passionib: stomachi in quoda antidoto
ait: hat electuariu cu sirupo albo q vocatur iulep.

Diacastoreum **Pe.** castorei: mirabolanoz
citrinoz an. 3. liij. min: gr:
xv. aloes. i. aloes sucori. 3. i. 5. solij antimonij: pitetri: ligrit
ie dragati: calami aro. ultra. i. affroniti: galbar: ignati: spice
croci: cassie. i. cassie lignee pipis albi nigri r logi: carpopal
sami: xilobalsami: collogntide: oppoponactis: reupotici: se
rapint: storacis: calamite cinci. cinamomi. an. 3. i. gario: as
se feride: mtre: euforbij an. 3. i. r gra. xv. iij. stasagrif: dauci:
maratri. i. seni. apij: siletis. i. siletis mōiant: daupno coclu

Biapapauer Re. succi liqritise dragā: ligum
mi ar. pēdij aii. 3. x. amigda-
lar dulciū mūdātaz. 3. v. amidi: seis citrouoz: pomulace añ.
3. ij. 5. seis citruli: citirbitē: cucumeris z melonis: lacince:
malue ana. 3. i. 5. fac puluerē z tempera cū sirupo violato:
vel cum sapā: detur ane pāudū vel post.

Diapapa. at dō: a papanere albo gō scipit. Sili. d. āglia
i ca. d. cāis tussis hz vna alia dscriptōez q eadē ē. Adfue i
disticte d loch igt loch d papauere z ē diapapauer: hz apō
apothecarios modernos aliud ē loch de papauere: aliud
est diapapaner: z sic fit loch de papauere de mente Adfue
suez diapapauer de mente Nicholai.

Sapa. i. mustū cocū v s ad p̄sūptionē duaz p̄tū: z p
pterea dō: triplicati seu dulcor: aliquādo carenti. In dō: no
m capī. de potū igt. carenti dō: eo q seruēdo pte cateat: ter/
tia. n. pte musti amissa qō remāserit carenti est: curaria
sapa est que seruēdo ad tertiā redacta descēderit.

Biasene Re. sene. 3. ij. ciamōi: gariofi. folij carda
mōi: galā. niacis: ligni aloes: pipis lō.
cici. cedoarie: spice. i. spice nardū: mīcīnū. añ. 3. ij. bo. agi.
z calamū addē zc. q melācolia purgāt: a uellanaz assataz
nūero. i. fete p̄buste. 3. ij. lapidis armeni. 3. i. lapidis laculi.
3. ij. zuccari. 3. v. mellis disp̄mati quod sufficit.

Biasene dō: a sene: quod sibi ponit plus q̄ de alijs sp̄e/
bus. Siliberi dō: angliā i capi. de vitis splenis hz eadē d/
scriptiōē: hoc ātidonū apud nos ēi vly: s̄ ego ū certifico:
si ista descriptio sit illa q̄ vitimur aut nō: q̄ vidi fieri hz istā
descriptiōē ē aliquid p̄ponētes hz aliā descriptiōē de q̄
ista erit sermo: credo q̄ vtraq̄ sit de mente Nicholai.

Sene hō hz Adfue ē follicul^o plāte quā vocāt p̄tes abal
zemer z ei^o r^o ē hz semitā ozobi z in eis ex eo dō: fctū z sil
uestre. Electio. melior ps plāte ei^o ē follicul^o: dñi solias: s̄ m
i eis ē h^o d̄bll valde: hō possum certificar: q̄ itētio Adfue
sue ē q̄ sene sit follicul^o plāte: melior ps plāte ei^o ē follicu
lus: z i folijs ei^o ē d̄bilitas: z pp id dico: q̄ p sene itell^o folli
cul^o: z nō follia ei^o: vt faciūt qdā. Hozago ē herba satz nō.

Lōpofitor igt. bo. aginē z calamū addit qdā zc. q̄ me
lācolia purgāt i hoc sapiētes itellexerūt: q̄ hēc duo zc. ad
dūc i hoc āudoto: pp malinā q̄ iuenit i lapide armeno: z la
zuli: q̄ i eo loli n̄ ponitur: imo hōdicrii doctores laudāt:
q̄ ambo debeāt lanari: z ei^o lotōis modū ostēdit supra.

Biasene alia. Re. sene. 3. ij. a uellanaz assataz nu
mero. i. ferici p̄busti. 3. ij. lapidis armeni
3. i. lapidis lazuli. 3. ij. zuccari. 3. v. anamōi. 3. i. gariofoloz
galāge: pipis: spice: ozimi. 3. v. seis alfe gemmisch: sine ba
silico gariofolati: z siberis: folij cardamōi: croci: sedoarie:
flos: rozis marini: macropipis añ. 3. ij. mell qd suffic: p̄fici
tur sic: cū melle anellane bene puluerizate disp̄mate mel
ad ignem decogtur: deinde puluis speciey admisceatur: z
fiat electuariū in bona forma.

Biasene: vt dñi fuit dō: a sene: qz pl^o de sene pōit q̄s de
alijs sp̄eb^o: hoc ātidonū dupl^o p̄ficat: nā se ex hōib^o: q̄ faciūt
ipz hz p̄mā dscriptōez: z se ex hōib^o: q̄ faciūt ipm h̄m istam
descriptiōē h̄m d̄ueritates prouinciārum.

Sene at ē follicul^o plāte: vt dñi fuit z melior follicul^o: ē
cul^o color: trahit ad viriditatē z subnigredinē quādā z i q̄ ē
Samaritūdie res modica cū stipticitate: z q̄ ē imago p̄ple
ruoz: z i q̄ se seia āpla p̄p̄sa: subalbid^o atū ē bon^o: z icople^o
sillz: z meliora folia s̄ viridia subalbida: z tenuia non boā: z
autiq̄ni ex eo est sine sp̄iuz stipties eius sunt inutilēs.

Esdra Re. alpte mmscāte myrre zuccari: folioz ru
te: seis apy cāedreo: seui: greci añ. 3. i. 3. i.
z gf. i. limature eboris: pigami: se. liliāgi: balanistie golene
añ. 3. i. z gra. vij. 5. ciamomi: gariofoloz: capparis: pylegi:
xibalsami: spice: zedoarie: lacherofe: abrotāi: melāopipis
petroselinū: ossū dactiloz añ. 3. ij. 5. z gra. iij. galāge zizē
beris: croci: hōziis anacardi: lictidomoni: mā dra goze:
acozi peonie: thimi: y sopi: rozis siliact: basilicōis: dauci: se
nsculi: seis altee: ossū dactiloz vini veteris optimi añ. 3. 5.
z. 3. 5. z gf. i. balsami: croci: orietāl: folij cost: gallie: cassiē
stule: mirab. ofuz nard: celtice: xilaloes: calami aromattci

dragā: co: alli albi z ru. p̄ste rubee: castorel: oppopōactō:
bdelli: galbāi: spalti: ter bēti: tyriace: masti. adriā: spleis
pultri: vetrici: merguli: reupōti. ari. lō. a fari: hermodacti/
loz: meurey: p̄retri: peucedā: gēciāne: ep̄thimi: violari:
artemise: chymolee: solioz citri: laureole: mēte: malabari:
quinq; solij: carpobalsami: anisi: amom: ciniū: se. o. gini:
plato cimiū: rutpe. i. hō: tēsi: bacaz lauri: s̄ g. dia. lapidis
magneis: lapis agapis: ossis d corde cerui mmscellū: pe/
trolli añ. 3. i. z tertiā p̄te alteri: cāphoze ābre: margaritaz
pforataz: biactebicāte: tābuci: stozacis calamite: serapiū i
sulfuris vini: armoniaci: antinoni: a catie: betonice: caballi
marini: y pogstidos: maicis: sicij: ignāi: herbe siriace: stozis
oleā dñi: su: marubij: sulfurate: abūthij: alexā dñi: enforbij
cardamomi: cardami: aneti: seis ameos: giti: eulsticis: seis ci
trilēna copipis: nigelle: v̄cifur: cortici: nerc: mabathemāthi
conca q̄ vitis añ. 3. 5. gra. ij. litargirij: amidio: p̄p̄i: bēacit: ra
dicis iuci: calamēti: usgami añ. gra. vij. mellis qd sufficit.

Esdra at dō: qz esdra ppba inenit eā: vt dō: i babylonia.
Sili. d. āglia i ca. d. variol^o z morbil^o: hz vna alia dscriptōez
q eadē ē: hoc ātidonū: ē ad modū tyriace z sine dubio h̄t
spz dicit tyriacā: nā h̄m. i. q̄nto can. igt tyriaca esdre: cui^o
descriptiōe igrediunt multa simplicia q̄ igrediunt hāc descri
ptiōē: v̄z i hac mltā igrediunt: hōc ātidonū apd nos i vsu
nō ē v̄z qdā simplicia si de^o voluerit b: euiet declarabo.

Alipra muscata vel mixtura. i. p̄fectio: que i modū troci
sci reducit ur: cui^o descriptio supra posita fuit.

Limature eboris. i. limatura ossis vl dētis elefātis 3fi.
i ca. d. bestijs igt. elefātē greci magnitudine corpis vocatū
puant q̄ formam p̄terat: grece enim mōs ele
pho dō: apud iudos aut a voce barro vocat: v̄z a vox elus
baritus dō: z dētē ei^o ebur i de ebur. i. dētē elefantis: lima
ture eboris. i. rasure dentis elefantis.

Pigamū h̄m p̄positoze est rutha agri. i. agrestis. Bal.
i octauo simpl. igt. pigamū. i. rutha siluestris. Adacer i ca. d
rutha describit diaspigamū. i. electuariū de rutha. z Dia. in
eodē capi. describit diaspolinicon. qd idē est: de quo infra.

Solifagnis. i. saluia.

Solene hz circa istās ē organū qd exicca tīs solijs cū flo
rib^o abiectis stiptib^o i medicis pōit. p̄ter d̄ crese. organū
alio noie dō: gollena: cui^o duplex ē māertes. s. o. gani agre
ste: qd latiosa hz folia z foū: opafz ē dō: fctū qd i hōzīs
repit: z miosa hz folia z opaf sua uiter: qd i medicis pōit:
colligit āti tpe. p̄ductōis flozi vmbra suspēdit z siccat: so
lia cū florib^o debēt i medicis poni abiectis stiptib^o: p̄ an
nū seruaf: hoc apud lōbardos cornabolia vulgo dicitur.

Petroselinū dō: fctū qd notū est. 3fi. in ca. de olerib^o
igt. petroselinū vocatū qd sit s̄it ap̄o: nāstā i petris
montū. 3. p̄mptoz qd nō p̄t̄p̄si dicere possumus.

Crocus hō: tēsi. i. hortuari^o ten stectiu^o: eo qd d̄ ipo n̄
gitor s̄icū z ē flos cariam: cui^o semē gineo dicit grecus: h̄
apud Dias vocatur: dicitur de eo v̄tā est supra.

Lictidomōis hz p̄positoze ē lapis nigz q̄ d̄ idia venit:
q̄d vocat ipz lapidi demōi: h̄ lapis q̄ uenit p̄nt appal
ni: z qdā putauerūt eē idē: s̄ nō recte Nichol^o florētini^o ser
mōe lepto i ca. d. curatōe hernie: siue ramicis hz glutis lito
demoni: z igt lictodemū. i. cū q̄ lapides z vicey p̄glutināf.

Rossiriac hz p̄positoze ē flos ozni d̄ q̄ abūde s̄ d̄rim^o.

Nardus. i. spica nardū seu ardūca: apd A. dō: spica autū.

Celtica. i. neridē sen spica rōana z ambe debēt h̄ poni.

Eōfina rubea hz p̄positoze ē stozax rubea. hz quosdā est
landanū: nō ē at stozax calamite: vi qdā dixerūt: nā ista ite/
rā ponit stozax calamite: modernū hō opinant ē eo q̄ s̄ibū
i. scēc stozacis liqderz est thus iudeoz: qm̄ iudei v̄mūt ad
fumgūtu in sinagogis suis: hāc tūm samaz dicere possum^o.

Tyriaca dō: a tyro serpēte: qdā dñi: q̄ ē tyriaca Bal^o alij
dicit q̄ p tyriacā intel ligit v̄mū rubēū cocū cū castoreo.
Sple pultri nō d̄ctermiat ab anctorib^o: cui^o p̄plexione
sit sple pultri: n̄ effect^o ei^o māifestat q̄ sit de māiā sāguiea
aliū dñi q̄ ē sple: s̄ nō recte: s̄ n̄i doctores opinant: q̄ sit q̄
dā sup̄finitas cerebri p̄nli eqni q̄ i tpe site natiuitatis p̄ mo
tū suū p̄ nares emittit. z n̄li statū ab aliq̄ recipiat m̄ pullū

eam absorbet. foli exponitur & siccat & reseruat. & p̄toma-
gis exicat tanto est melior. A. in yriaca esdre loco e' habz
epis almelichi qd' repio apd' Bentile esse epar pulli equi.
Idē in 3. casu. in feu. xv. in ca. de curatiōib' splenis ingt. su-
matur splen asini siluestris: & splen equi. Simon Januen.
in ca. de quebenomolei in qnt. quebenomolei v' quebelec-
melet: in decio practice: alia in p̄fectōe esdre qnā azere vor-
cat eo loco apud Aulc. ē alim elichiz in p̄ategni ē epar pril-
ll eq: sed in antidotario olim: splen pulli eg habet. Step̄ha-
nns. & sic est q' epar almelichi & splē pultri & epar pulli eg
idem sunt.

Cardam' s'm multos est auis q' vulgari noie vocat
murgon' in ago hitat: & ei' color' p̄git ad nigredinē: & oib'
saris est nota. Rasis in libro Alfoasimoz in libro quarto in
cap. de dictis medicinis & cibarijs ingt. Altriar. id est mer-
lus auis. nescio aut au sit idē. tu considera.

Chimolea s'm p̄posito: est terra sarda siue Hispana. q'
dā terra argētaria vocat. Silibert' ibidem ait. chimolea. i.
terra alba. Jo. Serap. in ca. d' mulierib' quasi significet q'
ipse sint p̄gnatōe in qnt. chimolea est maruoz inuētū in ludo
viridi. Idē in suis simplicib' in ca. de chimolea. ingt. q' sit
eius due spēs. vna est alba solida. alia ē purpurea velut vu-
cnosa: q' qn' tangit adheret digitis: & ē melior alijs. h' apd'
Dia. vocat gicimolia: cui' alia est alba atq; dēsa alia purpu-
reaz: q' p̄thignis. apud Aui. vocat lurū chimolee. qdā sal-
so putauerūt esse terrā sigillatā qd' nō creditur.

Claureola s'm circa intās est cocognidū semen ei': h'c
text' est falsus. nā laureola apud Serap. iter spēs lauri de-
scribit & cocognidū apd' Dia. vocat camelea q' alio noie
d' mezereon. vñ per hoc dico q' laureola nō est semē coco-
gnidū: imo cocognidū est semen camelee seu manereon.

Clatociminiū s'm p̄posito: est siler. ergo est siler mōia
nū. nā platociminiū ē dictū laurū ciminiū: qd' ē silesios. p̄tea
Silibert' ibidē ait. Platociminiū. i. sileris montani.

Clapis magnes s'm Dia. gignit atq; inuenit circa lit'
oceanū: apud Ragodicas in India ab inuēto: sic voca-
tus: est at colore ferrugineus magnas hñs virtutes & velut
spūm in attrahēdo ferrū. h'c lapidē qdā pbādī cā amozis
viroz. Napias ait. magnes lapis indicūs ab inuēto: emf-
dem nois dicit' cui tanta vis est vt ferrum ad se trahat: q' si
iuxta eū a damas positus fuerit mox remittit.

Clapis agapīs s'm p̄posito: est lapis agari sta. qdā falso
putauerūt esse lapidē iudaicum. s'm Dia. est lapis potētias
habens maximas: sed qui colorem habet similez pelli leo-
nis valet ad amozis scorpionis.

Caduscelinū. i. oleū muscelinū qd' ex musco & alijs spe-
ciebus fit cui' descriptio infra apparebit. qdā falso oleū ba-
laninū putauerūt: sed nō recte. nā muscelinū d' a musco &
balaninum a grants been.

Cetroleū. i. oleū petrolū qd' a modernis d' esse napa
sen spēs: & ab alijs d' sterens demouis. Mesue in diffin-
ctione de oleis in p̄fectōe olei p̄boz ingt. est aut ei' aliud
qd' fit a nā & p̄fert illud mīnera: aliud marez: & locis mana-
nons ei' tu insulis & scopulis maris: & vocat napia: cuius
tres modi sūt. est eni quoddā subalbidū: & quoddā sub-
beū tennerz aliud grossū subnigrū: subalbidū p̄o est meli-
alijs: sububeum est post illud: aliud p̄o postea.

Caballi marini s'm p̄posito: sūt pisces hñtes colluz &
caput & rostrū ad modū equi: & caudā ad modū lacerte re-
nolutam lupet dorsum & isti sunt: pisces q' in mari inueniū-
tur dicti vulgari noie caballini: eo q' caput habent simile
caballi capti: & pedes simili modo.

Clicū s'm euidē est succus de florib' caprifoli vel oculis
lucidus. ergo est succus matrixiue q' apud nos iuxta hor-
tos iuenit. infra in pillulis lucis minoribus onsdā melius.

Cherba siriaca s'z euidēz: A. d'attheū filia. est malua. Si-
libert' ibidē ait. herbe siriace. i. malne. si p̄o diceret roils
sirlaci nō esset idē. nā rosiarius est sumachz: & herba siriaca
est malua: & ambo recipiuntur in hac compositione.

Clos oleandri. nerton seu rededredon: & plāta vene-
nosa: cui' solia sunt filia amigdale: sed maiora & p̄giuoz: &

flores rodon. i. rose siles semen est patens sicut corum velu-
ti lana delintus hñs silem iacinto. s. herba est illi oblonga &
angusta falsa nascitur locis aqnois: & maxime i maritimis
hec apud quosdam landrum vocatur Dia.

Csulfuracha s'm quosdā est herba q' odorē h'z silustis:
z d' q'z spēs trifolij. Simon ianu en. ait. dens egms a q'
busdā vocat sulfuracha plāta iuxta flumlos nascēs. s'm p̄o
z d'attheū sil. dens cabalinus v' dens egms est castilago
siue insgam'. nā sine dubio dens egms d' a multis iulga-
mus: & est plāta que nascit multū iuxta fluuos & in ster-
linis locis & est quam Sapientes herbam plūla vocant.

Cardam'. i. nasturtiū: ē nomē grecū. Silibert' ibidēz
ait. cardamū. i. nasturtiū. i. eius semen: miroz q' Sal. in 7.
simplicū dicit cardam'. i. crocus hortulanus: & est ex her-
bis spinosis: quod falsuz est: nā cardam' est nasturtiū. p̄e-
terea idē in septio dicit: cardam'. i. nasturtiū: credo nō q' h'
acciderit errore scriptoris. nāz d' dicit cardamū. i. crocus
hortulan'. Dia. de cardamo duo facit capla. nā ei' spēs sē
multe. est eni cardam' domesticus dicit nasturtiū: & car-
dam' aqnois dicit senacion seu crisoniū: sic de singulis.

Cit. i. melariū siue melachton: & apud modernos ē ul-
gella nigra q' apud Dia. vocat melariū. multi falsi apothē-
carū loco git vñm illo seie: quod in bladīs inenit: quod a
multis gūto vulgarit d' sed nō recte: nā gū q' in medica
efficacia h'z est semē minū silē semini pomū cū odore iocū
do hoc semen inuentū fuit ab hodiernis. & apud nos vltra
padū in terra noiata Ninaroli inuenit: & vocat rochetaz:
antiquo p̄o tpe vtebant nigella q' colorē citriniū h'bat ac
triangulatū cū odore portū: vñ sapientes volūt q' p' git intel-
ligatur nigella ulgraz: & per nigellas intelligatur nigella ci-
trina que hodie ambe uore sunt.

Capitū s'm Silibertū ibidē est mniū: sed puto falsum:
nec sinopodia: vt qdā dicitur: imo vñm veruz est cinabū.
Simon ianuen. ingt. vñm siue vñm quodcumq; dicas
corruptū est: nā arabice gengisir dicitur: & est cinabū: Bul-
chasin in tractatu primo inquit. modus faciendi ceu vñm
& est cinaprium: & nō inimum: nec est sanguis draconis: vt
quidam crediderunt.

Cortex nere s'z p̄posito: est cortex cerasi agrestis: & ei'
semē amulns modernis machaleb d'. Jo. archulan' in ca.
de signis lapidis renuz ingt. nere. i. cerasoz siluestriū: sed
plateariū ingt q' est arbor. i. apnea inuenit p̄duces fructū
ad modū bacaz lani qua vñm faraceni ad faciēdū tincru-
rā: si sic est cerasa agrestia nō sunt nere: & p̄o certo idē non
est q' d'at. sil. i. c. d. machaleb s'z machaleb ē medulla fru-
cus cerasi domesticū vel siluestris: & est in p̄nate medulla
cerasi siluestris: cuiusdā q' mulieres arabū vñm in oleo q'
vngit capillos suos: & alio noie vocat nere: & est arbor: ce-
rasi siluestriū apud nos defertur machaleb ex ianua cuius
magnitudo non est vt dicit plateariū.

Cusabat hematicon s'z p̄posito: ē succus caulū agrestū
& sic credo esse v'z: s'm circa intās est struētium: quod nō
est. vide de ipō supra: quia melius ostensum fuit.

Electuariū ducis. R. anisi. s. ij. gr. xv. ligrtie
masticis an. s. ij. gr. v. camedre/
os: cingiberis: cinamōi: galage. anarati. i. feniculi: carui an.
s. i. gr. xv. calamēti: p̄retri: pipis albi: & logi: api: s'gnanti:
d'atū: itel. i. ireos: amomi: soly assari an. s. i. spic: croci: gū-
mi ara. dragati seis aneti calami aromatici: cubebecarda/
mōi: carpo ballami: leuistici: alexadri: innipi: sileris mōia.
p̄tasilon: seis spargū: reubarbari: vñce: reupōtici: micis:
miri stice: ligni aloes: basilicōis: milij: solis: s'z p̄ragie: citri:
seis citriliam eos: radicū spargū: melōis cucumeris: & cu-
cubū: scariole & petroselinū: been albi & rubeti: stozacis: ca-
lamite an. gr. xv. penidiōz. s. s. z. s. ij. s. mellis q' sufficit.
Cistud electuariū nō est in vñm: s'm intētionē p̄positoris
dicit ducis ab abbate de curia qui illud composuit ad op'
rogerij ducis filij roberti guiscardi.

Electuariū pluris arcolcō. R. ciamōi: gario
folor: ligui aloes: galage spice:
nuctis mus. cingiberis: spody: ignat: cipi: rosaz rubeamz:

violaz an. 3. i. z gra. xv. folij lignitic: mastici: sfo: acti. cala
 mile: saulfici: balsamici: balsilicis: cardamoi: macropipis
 nituloz: corici: citri: ana. 3. i. z gra. v. gemmari: bec n al
 bit: rubei: corali albi z rubei sete cobuste ana. 3. i. gra. ij. 5.
 musci gra. vij. 5. capho: e gra. v. sirupi: rosati quod sufficit.
 ¶ Stud electuarii e in vsu: or aut pharis. i. completa medi
 cina: arcoticon pncipiū iterpretat: valet tristibus melanco
 licis: Silibert^o de anglia in ca. d. disenteria intestinali: vel
 epatica bz vnam aliam descriptionem q eadem e huc.

¶ Sausficus fm Dia. a scilus amaracis noiaf. ite apd
 eudē cctaura minor: ab aliq^o amarac^o vocat: qd falsū ē.
 nā amarac^o si ē saulfic^o: nō ē cctaura: p̄ terea bz modernō
 nū opione gūaliter tenet: q amarac^o sitalacoē sine vchūē.
 nā hūi. i. qnto cañ. in descriptōe terra tro. alindaracarō in
 grediētū in tyriaca magna: inqt amarac^o. i. ala coē alba. g
 amarac^o ē mīcāria: q apd aui. i. z. cañ. vocat vchūē: z ē her
 ba q apd lōbardos crispla vocat: h saulfic^o ē hā maiciana.

¶ Balsamita hz cōposito: ē mēta aqūica q alio noie sim
 sibiū vocat. vcz sim sibiū apd hūi. i. hō cañ. vocat nemē:
 hz iū recte. qz nemē ē serpilū. balsamita hō ē mēta q odorē
 paz balsamū dicit: z ē herba q apd nos iuxta aq̄s inenit.

¶ Eme fm n^o ox doctoz siaz: sunt lapides p̄ciosi: quas
 dēstie in electuario de gēmis describit. nā electuariū de
 gēmis dī. ppter lapides p̄ciosos q in ipso ingrediuntur
 z vocatū a multis fragmēta cor: dialia. z sunt pp: te z apb
 rīacūti sordini granate: z smaragdē: z sfos qiaz lapides
 meo tempo: e vidi in ipso electuario ponre: qdā dicit qd
 per gēmas intelligunt ex emittare been albi z rubei: sed
 pma opinio est melior. Constantinus in viatico in ca. de
 lachrymis oculoz inqt. gēmaz nō p̄s: ataz ego existimo
 q fm ipsiz dūt eē margarite siue ple: vcz ē q margarite
 sē landaie i isto elarion: magis laudat illi lapides p̄ciosi.

¶ Simpus rosatus fit ex aqua infusionis rosaz z zucca.
 vt docet cōposito: idē docet dēstie: o3 aut h hāc cōlectio
 nē facere volueris fm in tētionē cōposito: qz accipiat
 infusio rosariū de qua fit sirupus rosatus: z hec infusio clarī
 ficetur z coquat zuccari fm artē: z quando cocum fuerit
 adde species sup: adictarū rerū: z fiat electuariū in
 moyellis quod satis est notū.

Electuarium de succo rosaz. hz. zuccar: su
 ci rosaz an. lib. i. z. 3. iij. san
 dali albi rubei z citri. i. mahazari an. 3. vj. spodi. 3. ij. dia
 gredij. i. scamonee cocte in cōtione. 3. xij. capho: e. 3. i. tēpe
 ra ad modū electuarii cū sirupo facto de predicto zuccaro
 z succo rosarū: z fiat electuariū.

¶ Stud electuariū ē in vsu. d: aut electuariū de succo ro
 faz ab eodē succo: qd recipit Silibertus de anglia in ca. de
 cura art herice: fm modernos bz vna aliā descriptionem q
 eadē ē. Petrus de cretētiē i ca. de rosaria: hz mel rosati
 elariū de succo rosaz: sirupū rosati: z clerū rosati: q oia sunt
 ex arte nicholai: supra ē positi electuariū rosati: qd et
 ē in vsu sub noie electuarii rosati dēstie: z itud ē in vsu
 sub noie electuarii de succo rosaz quod satis est notū.

Electuarium diafopum. hz. sfo: i: eos: hī
 mi: melanopipis. i. pipis ni
 gri an. 3. xx. glicōij: tū: e: pigā: cimi. an. 3. xx. cāntū dactiloz
 caricaz pigā: passulaz enucleatz maratri. i. fenicli an. 3.
 x. zinziberis: anisi: caruli: lenifici an. 3. v. mellis qd sufficit.

¶ Stud eluz non est multū in vsu. Silibertus de anglia
 in ca. de causis tussis: hz vna aliā descriptionē q cadē est.
 sfo: pus aut ē herba satis notaz: hec est sfo: pus sicca: sfo: pus
 hō hūida est pinguedo sen fo: dicies lauaz oliū Anice. in
 sedo canō. de vtraq. ca. facit. circa insāa inqt. sfo: pus her
 ba est satis cois hūitē hūit folia z flores: nō ai radiz. i. esta
 te cū flores pducit colligit. i. vmb: oso loco nō sunt oso su
 spēdiz z desiccā. i. medicis solia z flores abiectis stipiūb^o
 ponimf. per anū seruat. singulis anis renouat.

¶ Silicōiū fm cōposito ē p̄legiū. Silibert^o ē in sua
 descriptōe posuit hlicōiū qd fm q̄lāā ē mētastrū: aliq dī
 cū q est cala mēni nōtanū: s3 opio modernoz ē si in tētio
 cōposito: ē q ipm sit p̄legiū nos possumus ipm seg.

Electuarium ad fustanarose hūidi tuis. hz
 lignitie: rose zuccari an. 3. ij.
 dragā: gū mi an. 3. i. sandali albi z citri an. 3. vj. papave.
 albi. 3. i. 5. succi lignitic: amidi: porū scariole an. 3. 5. spedi
 garioflox: floz: vna z agrestū an. 3. iij. cinamōi. 3. i. stora
 cis: calamite. zinziberis an. 3. ij. croci. 3. i. pēdij. 3. ij. se. citro
 li. i. caruli: melōis: cucumeris: z cucurbitē an. 3. 5. se. citō
 rū. 3. ij. amigdalarū: pineaz: berberis: se. befcen: se. malne
 violarū an. 3. i. sirupū albi quod sufficit.

¶ Stud electuariū nō ē in vsu vna agrestis: fm cōposito
 rē est labūitica. Dia. in ca. de enāthio inguētū hūi flos ē
 vltis agrestis: q cū cepū flo: ere colligēdi sunt flores ipi z
 desiccandi z i testa reponēdi. melius nascit in siria z cialia.
 hūi. euātū flos ē vltis agrestis q labūitica dī. hē albi. ce/
 nāū vltis labūitice: vna colligit cū flo: er: desiccā i vmb: a
 z cōponit aut ab lnos qd ē vniū grece: sfo: pus qd ē flo:
 z cōponit aut ab lnos qd ē vniū grece: sfo: pus qd ē flo:
 z cōponit aut ab lnos qd ē vniū grece: sfo: pus qd ē flo:

Electuarium te pessulano. i. santonici lib. i.
 cornū cernū: dī. 3. ij. se. canapis. 3. ij. clamōi. 3. ij. abrotā:
 abfintij origaniscari: bacari lauri an. 3. i. thimi zinzibe
 ris: gti. i. nigelle nigre: q melachion appellā lupinorū an.
 3. ij. cardamomi. 3. i. mellis decocti cū gramme qd sufficit.
 ¶ Stud eluz nō ē in vsu. Rainal. de villa noua in lib. sedo
 in ca. de libricis z ascaridib^o ponit electuariū ad libricos
 necandos experrū: z illud chymū videt in aliq^o rebis esse
 idē. verū nicholans in sua descriptōe plura simplicia hz.
 ¶ Santonici fm cōposito: ē herba q inenit i tēre pes
 sulāo. Rainal. loco ei^o hz cetonice q alio noie herba baby
 lonica appellat: z vj eē spēs abfintij. qd apd Sera. schea
 vocat qd fm emndē ē abfintij marini: z sic ē sine dūbio.
 hoc apd modernos ē abfintij marini: z illd qd hodie
 granela vocat aut herba maria aut somēzina. desct de sa
 nua ad nos. z ff q vocat ipaz herba z eninā: ab aliq^o dī
 semē sanctū. nichol^o flo: zētū i lib. 6. in ca. de pūit^o ven
 tris z cura ingr. dixit tude^o qz semē hian. alias beati dēti
 in q̄ritate. 3. v. emini facinidū hūi q appellat cucurbitū
 pēit: z ego existo: qz sit semē sanctū qd vocat semē hūi.
 Idē itra ibidē in vno elario alt: emfē hūi. qd dī sanctū
 a q̄bndā dī semē santonici: qd idē ē fm modernoz siaz.

¶ Ceru^o asal ē satis notū: os q inenit i corde ips^o z comū
 ei^o adustū: z alle ptes ips^o multa inuānta hūi i medicia: sic
 ē noni practicāb^o: mod^o aut adustōte comū ei^o ē qd acci
 plaf comū cerui: z icidat minūtū: z ponat i olla i so: nace: z
 sibi dūm itat die ac nocte. de idē extrahat: si ē albi signū ē q
 ē abustū: sin aut facias iterū rūr: qz su hūi albi: dē idē refuef.

Siloantropos hz. solij. i. malabari. ignāt
 i. p̄ri: affari: euforij thi
 mi: petrosilij: macedōici: an eti: lapidis lictis. an. 3. iij. 5. cia
 mōi. calami arōatici: polipodij: fialidos: melanopipis. i. pi
 pio nigri: leuifici: seis petroselinū: seis vrtice: lthos spūa
 tis: bardā: gūmi heder an. 3. ij. galāgenard. i. spice nar. ze
 doarte: betōice. hū. i. valeriac. meti. spagi. cādāmōi: apij: ma
 ratri. i. feniculi: eruce: sitapis: orobi albi z rubei. an. 3. 5. ga
 rio. zinziberis: coffi: castie lignē: p̄retri: cellice: mirabola. che
 bulorū: corici: olibanū: lenicopipis. i. plpis albi: carpobalsa
 mi. carni: cūmī bacari lauri: sileris. i. sileris montani an.
 3. i. olei nardū: p̄legij sambucini. i. d sambuco: muscele. i.
 de musco. an. g. xv. mellis qd sufficit.

¶ Siloantropos amicus hoīs vel misericors interpretat.
 hāndonū apd nos ē i vsu: hē^o descriptōes sē dūerse s3 dī
 neritate locorū. nā sunt ex hoibus g facidō spz errāt: sicut
 oñdā. Silibertus de anglia i ca. de signis discretioris lapi
 dis renū z vesice hz siloantropo malus z min^o q lere ides
 sunt: licet qdā simplicia mutauerit quedam omiserit.
 ¶ Siloantropos ē aliqū inuenit pro quadā herba que est
 species lappagi. vū Dia. in ca. de aparine inquit. aparine

Thimicoarini. i. cima simi: s; fr ex hoib; q dnt q thimi
coarini n dz i isto electuario igredi: s; n recte: q; Bili. idex
h; p: terea z d'arthe siluatic' i fra. t. ingt nimicomarinu. i. ci
ma nini: vi in antidotario in pfectione leralogodlon.

De electuariis ac pfectioib; sup antidotariu; 3o. Serap.

Omnifectio electuarij d lacina libe
ris ex venenis pnicio
sis. p. luti d lacina arcianidos z e granu linn/
pi an. aur. ij. coaguli gazel aur. viij. coaguli le/
poris aur. iij. gētia ne: baccar iauri: aristologie rotude: z
semis ruthe silnestris: myrre lana aur. vnus terantur z cri
bellentur z p ficiantur cum melle d'ispumato: z detur in
potu: cuius sit quantitas vt faba.

Ystud electuariu; n e i vsu: s; p itē dēz Joā. Serap. est
optimū ptra venenū: d; at electuariū d lacina a luto d la/
cina: qd e terra sigillata: vñ electuariū d lacuna. i. electua/
riū d terra sigillata. Ba. i. finis expmētis i ca. d medicis ze
nojis h; electuariū luti: qd e luti sigillatū: s; n e idē. Circa
istās dixit fra sigillata fra argētea saracensca idē ē. Ego cre
do q; terr' sit saluus: q; fra argētea e cimolea: z n e fra sigil
lata: nā fra sigillata e rubet coloris: cimolea pō ē alba: z q
purpurea: vep e q; s; quosdā fra sigillata alba e cimolea.

Arriatidos s; m pposito: ē gram iuniperi: granū s; i iu
niperi apud Auic. in scdo cano. vocat abel: sed male: nam
abel nō est frucus iuniperi. imō est bracteos seu sauma.

Gazel ē aial qd i nris p'ib; n iuenit. Auic. i scdo casu. in
ca. d muscos: iqt musc' ē follicul' aial' sicut gazet: s; h; duos
dētes albos flexos ad steriora: sicut duo cornua. Serap. in
lib. d simplicib; i ca. d musco iqt ex p'bo almascad: i lib. au
ri z mineraz z margaritar: tre i qd' s; gazele musci: z re/
giones tūbaci: z fen i fē tre p'ues: vep musc' regiōis tūbaci
ē melior musco scenti: q; gazele d tūbaci cōdūt spicā nardī
z alias spēs odoriferas: gazele pō d sent cōdūt alias her/
bas zc. o quāta diuersitas iuenit i isto aialēnā Auic. vult q;
sit sicut aial qd facit muscuz: ideo discordant: sed vere sicut
dictum fuit mibi gazel nō est animal: quod facit muscum:
verum habet similitudinem: sed idem non est.

Electuariū altalifasar pferēs ad friditate stōa
ci: z vctofitates acētēs i epate: z
in scōaco. p. talifasar. 3. v. z i lbers. 3. xx. macropijs. i. p
p'it'is. vi. heil. Cardamomi. i. m'it'is. Cardamomif. i. m'it'is.
flog. ommi ana. 3. v. z i lbers. qmū est pōdus oīes mēdi
cinali: s; i m'it'is. z m'it'is. z m'it'is. z m'it'is. z m'it'is.

Ystud electuariū n e i vsu: s; ego solū scripsi vt inotescat
niqd talifasar sit macis: vt qdā suonima dicit. Auic. in qn
to canoniis h; vnam aliā descriptionē que eadē est.

Altalifasar z talifasar apud Auic. i scdo casu. s; i cortices
idi. i qd' ē spicititas z acuitas: z odoris bōi paz zc. Adar
the sil. i. fra. t. dicit talifasar. i. nux muscatayl arbor. Mostea
igt talifasar idē ē: qd' falfi: sicut onidā. Serap. iu cap. d ma
ce de talifasar loqt z credo q; s; m sua opinione talifasar sit
magns vt el primū i s; tute: s; idē nō s; z ob hoc possūmus
dignoscere q; talifasar nō sit macis: vt dicit Adarthe sil. z
ali. Nā Joā. Serap. i suo antidotario pōit electuariū d tali
fasar: z electuariū de mace qd nō faceret si idē eēt. Francl
scus de pedemontū in ca. de fluxu ventris oīum modoz z
curis ei' ait q; talifasar est cortex citri: qd nō credimr.

Electuarium de mace qd pser ad frigidita
tē stomachi: z ventositates ex
malitia digōnis. p. macis gariofloy: dnamī. heil. cinamo
ml. cingiberis: affari. i. affare baccare. oīuz. an. 3. i. cardamo
mi. 3. v. pipis albi. 3. ij. zncari. 3. x. terant z fiat electuariū.
Ystud electuariū nō est in vsu: sed in ipō repit d'ia: ma
xime in mace. nā macis apud Auic. in scdo canoū. ex aucto
ritate filij Adesanguē cortex nucis muscate. s; m pō cit/
ca in instano. macis nō est cortex nucis muscate. Auic. in. 5.
coll. inqt. besbese. i. macis d; q; sit cortex cuiusdā fructus q
portat de india. Biliel. placeu. ingt: macis est cortex nucis
muscate declinans ad rubedinē z citrilitatē. Dia. vocat eā
machp. z dicit q; est corium ligni venētis de barbarico:
colouis ruffi: cū rubore solido zc. Simon sanuen. nō negat

nec affirmat an macis sit cortex nucis muscate aut n. mnl/
ti mercatores tenēt q; macis sit cortex vñ flos nucis mu/
scate: sed sit quomodocūq; macis nota est.

Uell. i. carda momi malus. z s; m Bartholomeū mōta
gnanam est melegeta: z sic hodie tenetur.

Cinami. i. cinamomi grossi. nō est ergo cūmū vt dicit
quidā: nec est cinamomū finū: q; ipse Serap. in predicto
electuario inferi' h; cinamomi. i. finū. Nicolans in suis sino
nimis dicit. cinamū. i. cinamomū subtile z optimū: s; apd
Serap. est p'rarū vt apparet apud igni in cap. de cinaino
mo vbi dicit inuenit alia spēs cinamomi que di valot z ci
namū. z est grosse plāte nō hñs forte odorē: z ē debilis vir
tutis: z hoc est darfeni. i. cinamomū grossū dicit scancō.

Electuariū de heil ad friditate m stomachi bo/
num est. p. heil. cardamomi nere
misch. cinamomi. macroplpis. i. lōgi pipis an. 3. v. z i lbers
ris. 3. x. cinami. i. cinamomi grossi. 3. iij. zncari. lib. i. mel/
lis quantum necesse est.

Ystud electuariū in vsu nō est: z est electuariū de carda
momō maiorē: qd hodie granū paradisi vocamus.

Meremisch s; m Adar. sil. est rosa afini. infra in pfectioe
electuarij leuicantis rasis. ostendā qd sit nerenmisch.

Cōfectio de vsnee. p. cinami. i. cinamomū grossi
vsnee. calami aroma. spice ro. f. cellice.
masti. castie lignee. oīuz. an. 3. i. flog. ignā. costi. crocl. mlr/
oium. an. 3. iij. heil. nucis muscate. mastice. xilaloes idest
signi aloes. musci. oium. an. 3. 5. terant medicīne sicce z iu
fundantur mītra z crocus cum aliquo pomum conuenien
tium: z conficiantur cum melle z admīn: strentur.

Uel cōfectio nō est in vsu apud nos. nī pro declaratiōe
vsnee. Aduerte q; vsnee est muscus quercus: z d; caniar.
Serap. ex auctoritate Dia. dicit vsnee est res que reperit
nakes sup arborē s; bin. i. cedri: z nucis: z gladiū: z mel' ex
eo est q; repitur sup serbin montana: z post illud qd' repit
sup arborē nucis. z mel' horū est qd' magis odoriferum z
albioris coloris. nigrū pō est malū. Serap. aliud cap. facte
de vsnee q; est herba kali nascens in mari similis p'nicula
ri: z est illā de qua fit sal alchali. Leonardus de p'eda pā/
lea. in cap. de cura vndimie ingt. vsnee est quedā supflui
tas orteus in truncis arborū: sed atq; dicit q; sunt flores
auelanarum: z d; vulgari sermone gazelli.

Cōfectio triaca ptra scorpionū morus. p. ca
lamenti fluuialis. i. aqūic: qd alio no/
mine mētrastrū appellat calamētū mōtāni. i. nepti an. 3. vij.
gentiane. 3. viij. pipis oppoponacis an. 3. v. p'ice curz melle
quātū necesse est. z detur. 3. i. cum vino pontico. i. forti.

Uel cōfectio nō est in vsu: sed s; m intentionē Jo. Sera.
valret ptra morūm scorpionū mirabilē. d; ait ista pfectio
triaca nō q; ipam ingrediat s; tūs: sed solūmodo dicitur tē
riaca a tiron quod est contra venenum.

Scorpiones sicut inquit Auic. in quarto canoū. in sen
vi. in tractatu qnto in cap. de punctura partoz venenoso
rū z morū eoz loqnēs de spēsbus scorpionis silnestris.

Dixerūt qdā q; scorpio femina maior est masculo. ma
sculus enī extenuatus est z minutus z femina p'guis ma
gna z aculeus femine est subtilis z masculi aculeus ē gros
sus: z inferius ait. estimauerūt qdā q; scorpiones sūt no
uē coloz. i. albi citriū rubet z cineritū ferrā d; z virides z d
eis sūt aurei hñs les nigras candidas z extremiates candidas.
z de eis sūt vīnosi coloris in quoz p'cussione sentitur
punctura acus z dolor: nocinus: z de eis sūt sumosi: z ac
cidunt de morū eozum risus z p'mixtio rōnis zc.

De p'opletate que repitur in radice colognitide con
tra morūm scorpionis ait Serap. in cap. de colognitide ex
auctoritate Rasis dices. dixit mibi qdā q; radix cologni
tide est melior: in edicīna que esse possit puncture scorpions
z arabes hñt ipam p' scorpio pupugerat filij suum in hoc.
z dixit mibi arabs q; scorpio pupugerat filij suum in quoz
tuoz locis corporis z dedit sibi in potu. 3. j. d radice cologni
tide z scdata sūt statim oīa que pariebāt. Et Auic. in cap. de
cura scorpionum supradictoz similiter ait.

melegeta

arbor: satis est nota.

Handacocha scd̄s. **Ausc.** alia ē siluestris z alia ē dome-
sticaz alia egyptia carz fit ex semie ei⁹ panis. est aut trifoli-
um vel spēs ei⁹: sicut appet apud Serap. in capitulo de an-
dacocha: nā ipse Serap. sine dubio vult qd handacocha sit
trifolium: sic est. Etias **Nicholus** in predicta cōfectione lo-
co andochoche habet semis trifolij: quod idē est.

Confectio electuarij lētificatis i uouo **Alma-**
foris i capitulo d̄ melācolia. **R.** me-
lisse. l. ocimi citrati. corticū citri. gartofloy. gallie muscate
masticis croci orientalis cinamomū nucis muscate carda-
momū neremisch: been albi z rubet: z doariē: d̄ oronicis: se-
ocimi maioris: seis ocimi gariofilati: oimū añ. partes eq̄-
les musci quāsum est declina pars vntus: deinde sumatur
chebuli. xx. z emblici. xx. terant in tribus lib. aque deco-
quantur donec ad vna redeat z colentur. in colatura vno
mittat mellis lib. i. deinde bulliant: donec aqua p̄sumpta
sit. post ex hoc melle pficiant predictē spē: qd tñ in pōde-
re fit triplū ad spē: de quo cum necesse fuerit ad magnū
indinem auellane sumendum est.

Alud electuariū est illud quo nos vtimur. **Alse** in
suo antidotario h̄ vna descriptionē que noiatur electuari-
um s̄arborēng: sed nō est similis h̄ic: sed vna alia descri-
ptio que reperitur apud eundem in cap. d̄ mania z melia fan-
gūtea videt quasi esse eadē cū ista. **Bartholomeus** mon-
tagna. in suo antidotario h̄ vna alia descriptionē: z est ex
auctoritate **Rasis**: sed nobilitat oimū est ista. **Scias** etiā qd
Rasis in libro d̄ uisionū in loco vbi air. melācolia z rinoz
habet vnam aliam descriptionem: sed non est eadem: nec
fit fm̄ illam descriptionem.

Crocus o: c̄ralis. i. crocus cōis seu v̄ralis: alter v̄o cro-
cus d̄ hortulanus z insectiuus: es qd ex ipso sericorum tingit
z est flos cartami cuius semen appellatur gincor: z **Dia.** vo-
cat ip̄sum cinicm.

Neremisch apud **Anic.** in secūdo canōi. est flos. z coz-
tex z capita simulant macis: sed est minus rubens ad citrini-
tatem declinans: z est aromaticus z c. neqz per id cognōnt
quid sit. **Simon Jannēs** inquit neremisch: sed in arabico
neremisch: est vt **Anic.** describit: sed nec **Simon** videt
cognouisse qd esset. **Bartheus** fil. dicit qd neremisch est se-
men rose asini vel flos ip̄ius. **Ausc.** in suo simplici bus in
suo antidotarij air. neremisch. **Annabaz** est flos peonie
vel peonia: z sic credo esse bñ expositū. nam sicut dicitur est
Bartheus silua. dicit qd neremisch est flos asini. **Anerrois**
v̄o in qnto col. dicit peonia. i. mater asinorū. preterea vidi
apud **Jo.** arculantū in caplo de mella qui describit p̄dicūz
electuariū ex auctoritate **Rasis**. z ibi inquit neremisch:
id est semen peonie. **Bartho.** in otagna. h̄ loco neremisch
peonia: que idem est. **Sentilis** v̄o sup quinto can. **Aui.**
ignoranū qd esset neremisch. Dicit enim ibi qd **Loucilias**
v̄o dicit salimū in caplo de colica dū dicit qd neremisch est
semen peonie: z sic ego reperi apud **Loucilias**: ē d̄ uia du-
centesima nona que est pennultima oimū si az d̄ riaz. dicit
enim ibi neremisch. i. peonia: z sic ex meo iudicio **Loucilias**
v̄o: z alij bene dixerunt sed **Sentilis** non bñ dicit: sicut
ostendit supra per supradictos auctores: qd v̄ez neremisch
est flos peonie vel semen ip̄ius. Preterea vidi etiā qd **Ra-**
sis in electuario de melleis fructuum habz semis peonie. z
Anic. in eadē p̄fectione h̄z neremisch. qd idem est.

Ocimum mains de ip̄o nescio qd dicam: qd de ip̄o inter
doctores reperio varias opinione: sic **Bentilem** d̄ ocī-
mum mains: qd maiora solia h̄z alijs spēs bus ocimi: qd nō
creditur. **Alse** in sua practica in caplo de mania z mella
sanguinea in quodā annōto in q. sc̄ssabram. i. ocimi maio-
ris. **Serap.** v̄o de ip̄o sp̄ale caplin facit sub nomine ocimi
carmeni: z ibi dicit sc̄ssabram. i. ocimi carmenū. Etias **Aui.**
in sc̄do can. de ip̄o caplo facit sub noīe hoalmarā: z dicit qd
est sc̄ssabram. Neqz per id cognoui qd sit. **Bartheus** v̄o
fil. in caplo de senatione dicit qd sc̄ssabram. i. naturū aqua
ticum sine crisoni: z sic credo esse bñ expositū: z qui mibi
nō credit videat p̄mo qd **Alse** vult qd sc̄ssabram sit ocī-

mū mains. Et apud **Serap.** est ocimū carmenū: z apud
Anic. est hoalmarā: z apud **Bartheus** fil. est senatio: si v̄o
legis caplo de ocimo carmeno. i. maiore apud **Serap.** cūz
caplo de hoalmarā. Apud **Anic.** z cūz caplo de senatione
apud **Bartheus** fil. videbis qd in rei veritate vere idē sūt.
Quidā p̄mabat qd eēt sc̄ssabram. i. silia: sed nō est p̄sonū: quia
Anic. in tertio canōi. in caplo de medicinis cordialib⁹ ha-
bet alsc̄ssabram: z semen eius: z tñ ibi silia non pueniret.
Postq̄ ostendi de ocimo maiore fm̄ aucto: es supradictos:
z sc̄ci videre qd volunt qd sit senatio: sed fm̄ **Loucilias**
re aliud est vt reperit apud ip̄m. **Rasis** in libro sc̄do ap̄o
rlsmoz de experimentis z p̄identis in quodā emplastro
ingt. semis basiliconis gariofilati: seminis basiliconis ma-
ioris qd vocatur b̄rungi. i. cubeb: fm̄ **Bartheus** silua
ticum. tu v̄o considera.

Ocimum gartofilati: apud **Serap.** est berēgemisch co-
q̄ odore h̄z silēm gariofilis. **Rasis** in electuario tres spēs
ocimi ponit. i. melissam: id est ocimū citratum: ocimū mai⁹
z gartofilatum: due alle spēs ocimi repiuntur: z sunt p̄p̄e
amechin: z bedarog. i. ocimū nō gartofilatum.

Emblici v̄o sūt mirabolani emblici. **Rasis** ingt. sumā-
tur chebuli z emblici: z terantur: z in tribus libris aque de
coquant donec ad vna redeant z colentur: in collatura v̄o
mittatur mellis lib. j. deinde bulliant donec aqua consum-
pra sit. z hoc mel apud modernos appellat mel emblicoz
z sic apud oēs est certum qd **Rasis** vult qd iste sit modus fa-
ciendi mel emblicoz: um: de quo vide **Joānē** mattheū gra-
di in caplo de veribus qui in ventre nascitur qui sic ait:
qd intelligere debeamus per mel emblicoz: qd reperit in
suo caplo electuarij: qd vocat lētificans. ibi enī ip̄e **Rasis**
docet pficere mel emblicoz hoc modo. **R.** mirabolanz
emblicozū recentium numero. xx. terant z in tribus libris
aque coquantur donec ad vna libz redeant: deinde fortit̄
exp̄mantur: z in illa collatura addatur mellis dispensati
libra vna. z simul coquantur donec aqua p̄sumpta fuerit:
tunc depouat ad ignē z illud erit mel emblicoz qd igre-
ditur in electuario de gemis. z in triphera de epithimo
z in alijs p̄fectionibus. si aut mel chebuloz facē volueris
facias sic mel emblicoz: apponēdo chebuloz loco emblicoz.

Electuariū qd omni epileptic sp̄i remediūz
affert in nono **Almansos** in ca-
pitulo proprio de epilepsia. **R.** p̄iretris silico: sc̄ssabram: om-
nium. añ. 3. x. agaric. 3. 5. cordumēni. i. carni agrekio recentis
z acutis: asse optime. i. asse setide. aristologie rotide oimūz
3. j. 5. deinde extrahat succos ex squilla: z mixtus enj pari-
tate mellē coquat: z pficiant ex eo spēs: z fiat electuariū
ex quo paties quotidie sumat z caneat sibi a grossis cibis.
Alud electuariū apud nos nō est valde in v̄sib⁹. **Alse**
diolanēs eo magis v̄tunt. z maxime fm̄ istaz descriptio-
nem. supra in tractatu **Alse** v̄o scripsi vna aliam: sed nō est
similis h̄nc sicut ostendi. **Rasis** v̄o in libro d̄ uisionūz in
eodem caplo scribit vnam aliam: sed nō est eadem: sil-
la videtur magis p̄co: dare enim illa **Alse** v̄o qd ista.

Epilepsia vel epilepsia id est morbus caducos: es qd ca-
dat paties cū ea capif. pedicon a pueris q̄bus facilis z se-
pius accidit. nā pedica grece p̄ncr. **Rasis** ibi air: cū aliquis
cadit in terram z torquet z p̄mouet z intellectū amittit dicit
m̄ns ip̄m ep̄lepticū esse: qd si sp̄uma exit p̄ os aut se p̄min-
git: aut sp̄erma egreditur: aut egestio. passio tunc est p̄uuloz
z vehementoz.

Experimentum mirabile ad epilepsia: qd allat **Serā.**
in capitulo de lapide smaragdo dicens: qui desert i anu-
lo smaragdum preferuat illum ab epilepsia: quando induit
enim in suo digito anteqz sup̄ueniat ei epilepsia. z p̄pter
hanc causam docēt reges qd suspendant smaragdos ad
colla suozum filio: um statim quando nascuntur ne sup̄ue-
riat eis epilepsia.

Sisileos. i. sileris montani. **Alse** v̄o qd ip̄e **Rasis** in li-
bro d̄ uisionūz in p̄dicta p̄fectione dicit qd sileris est anūdē
romanū: et **Anic.** in sc̄do can. air sileris est alānūdē
romanū: sed h̄ v̄o bene sententunt aut qd eozū littera

est corrupta. nō enī silesos est amudem: vt dixerūt: q̄ ala-
niudē apud Serap. in pprio caplo dicitur q̄ est solum ar-
boris asse fetide. ¶ Eterea vide apud eūdem in cap. d̄ aga-
rico qui inquit ex auctoritate Dia. agaricū esse silem radi-
ci anūdē. i. arboris asse. s. asse fetide z sic ē. Itē Stepha. scri-
psit hardelū p̄o anūdē: qd̄ est silp̄tū: s̄ra apparebit ele-
ctuariū de anūdē: z s̄l melius ostēd̄ ā si deus voluerit.

Asse optime. i. asse fetide in descriptione Asse sue reperi-
tur aliqui scriptū hāce qd̄ est thymus: sed debet dicē asse
vel assa. id est assa fetida.

Electuarium diamuscum p̄ciosus in nono
almāsois in cap. de tremore
cordis. s̄. mactis: et namom: seīs ozīni maioris: de quod-
dictum est seīs ozīni gariofilati. i. basiliconis: seīs melisse.
id est ozīni citrati vel citratis: seīs s̄simb: seīs sanfuci: ma-
croppis: oīum añ. p̄tes e quales: ex q̄bus oibus pulueriza-
tis. 3. x. s̄miant: margaritaz minuz: coralli rubei: carabe
sere crude: be en albi z rubei: solij oīum añ. 3. x. musci: tuba-
ci: cor: conij puri. 5. 5. p̄ficiant cū melle de mirabolāis. che-
bulis. ¶ Hoc enim electuarium ad frigiditatem stomachi z di-
gestiue egritudinem optimū existit.

Asud electuariū diamusci p̄ciosi apud nos nō ē in vsu:
sed illa descriptio qua nos vtiuntur est ex auctoritate Asse:
sicut s̄m illā p̄t fieri dulce z amarū sicut appet supra: in
isto s̄o Rasis ingrediunt qdā simplicia q̄ declarabo.

Simsibium. i. menta aquatica sine balsamita vt dictū
est supra in confectione de xilaloe.

Sansucus. i. maior: ana: s̄ue per se que sanis est nota.

Muscus tubaci. i. illius regionis: nā repl̄ apud Serap.
in pp̄o cap. de musco. Muscis regionis: tubaci est melior
musco seni duabus causis: vna est q̄: gacelle m̄baci come-
dunt spicam nardū: z alias spēs odoriferas. Gacelle s̄o d̄
seni comedūt alias herbas ab istis q̄s dixim⁹ odoriferas.

Confectio de scorzia ferri in nono Almansois
in cap. de emoroidibus z fistulis z
regadijs que in ano fiunt. s̄. mirabolani nigri. i. ind̄: vt re-
peritur apud Serap. z Asse: s̄ue: belerica: emblicoz: oīum
añ. 3. 5. spice: s̄miant: ciperi: zuziberis: piperis: aniseos: oll
bani. i. thuris: boni oīum añ. 3. ij. sco: iē infuse in aceto per
hebdomadaz ynā: z postea tou: efacte. 3. i. 5. p̄ficiant oīa cū
melle dispumato quod fuerit coctum cū apozimate embli-
coz: sicut in cap. de melancolia nominamus de quo
quotidie ad m̄cis magnitudinē sumatur.

Confectio apud nos est in vsu: z maxie s̄m istā de-
scriptione. Ipse s̄o Rasis in nono Almansois in cap. de
his que p̄stāt stomachū: z ciboz p̄ficiunt digestione ha-
bet vnam aliā descriptiōē: sed nō est eadem: nec fit. Item
in p̄o eūdem in libro diuisionū caplo de medicinis stoma-
ci: habent tres descriptiones: quarū vna valet ad debilita-
tem stomachi: z hec p̄ficiunt cū melle: alia cuz la cte acetofo:
alia cū vno sed nō s̄m in vsu. Asse in cap. de vlcibus
anriū: habet confectionem de scorzia ferri: sed illa ad ope-
ratur cum licūto quod non fit.

Scorzia ferri de ipsa dictū est: s̄l de preparatione z de
torrefactione. Rasis s̄o ingt q̄ ista p̄fectio d̄ p̄fici cū mel-
le dispumato: qd̄ fuit coctus cū apozimate emblicoz: sicut
in cap. de melancolia nominamus: ibi s̄o nō reperitur apo-
zima emblicoz: verū est q̄ ipse in caplo noiato de melā
colla habet decoctionē d̄ epithimoz: si facē volueris p̄e-
dictā p̄fectionē: oz facias p̄dictā decoctioē sicut in fra osten-
dā: vt ipse Rasis describit.

Electuarium de bacis lauri: in nono Almā
sois in capitulo de colica. s̄.
foliorum rubei succos. 3. x. ancoz. d̄minim gelle: s̄boline
id est leniboz: oz gancē m̄is: s̄xandri: anigdarū: ama-
rum: melanopipis: id est pipis nigri: macroppis: menta
s̄ri: vauis: acos: bacarum lauri: castoz: et omnium añ. 3. ij. se
rapinl. 3. iij. oppoponacis. 3. iij. confice cum melle dispūa-
to eiusdem ponderis.

Asud electuarium apud nos est multum in vsu: Idem
Rasis in libro diuisionū caplo de medicinis colice habet

vnam aliā descriptionem: sed non est eadem nec fit s̄m istā
Etiam Silselims placentinus in suo tractatu de p̄fectio-
nibus habet vnam aliā descriptionē que est eadem: z est ex
auctoritate Rasis qui fuit p̄mus inuentor.

Alexandrinū. s̄. semen eius qd̄ a modernis macedoni-
cum vocant s̄ue petrofellinū macedonicū: z est quoddāz
semen nigri: qd̄ apud omnes factis est notū. Ille s̄o qui
scripsit lib: um in eimlamū lumen apothecario: s̄i est luv-
men male lucens in p̄dicta p̄fectioē nō possit semē alexā-
drinū: cū in ea rōnabiliter debeat poni. Nicholaus s̄io: ē.
in tractatu septimo quinti libri in cap. de p̄seruatione a ge-
neratiōe lapidis ingt. maceronis id est alexandri. in alijs
habet macedonicū id est alexandrum.

Oppoponax est gummi factis notū: arabes vocāt iānsur
vel iansir: de quo dixerūt mihi qdam sapientes q̄ illd̄ vo-
cabulū qd̄ reperitur apud Aui. in tertio cañ. in s̄en. xxi. ca.
de cura p̄secutionis matricis vbi ait. alfofir s̄o cuz ex eo
in potu sumit: est in eo sanitas: est corruptum. nam debet
dicere iansir. i. oppoponax. z sic vide q̄ ipse in sc̄do. in capu-
tulo de oppoponaco qd̄ mirabiliter laudat illum in illa ma-
terā: quidam existimauit q̄ esset sedoaria: sed ignoro: q̄a
ipse Aui. in cap. de sedoaria de ipsa nō loquit in illa mate-
ria sicut facit de oppoponace.

Confectio de enula in libro diuisionū in capu-
tulo de medicinis epatis. s̄. aristo-
logie. s̄. rotunde: zuziberis: enule sicce: s̄stirgar: eruce: seīs
ap̄: feniculi: anis: an eos añ. partes equales tetant z ag-
gēgantur cum melle z fiat.

Confectio apud nos non est in vsu: tamen simplicia
que sunt declaranda declarabo.

Enula apud Dia. vocat elleniū. Asa cer dicit enula quā
vulgus elnā vocat. elleniū que d̄ a medicis est forma co-
guita cunctis. s̄sido: us in cap. de olenib⁹ dicit. inula quā
rustici alan vocant. s̄et. de crescentijs dicit enula nō ferit
q̄ semen nō habet: sed platur. Eo: ona eius tota vel ma-
ior pars eius i terra p̄guit: z alte fossa: radix eius s̄m circa
instans p̄petit vsui medicinē: s̄apias ait alan herba radi-
cis aromaticē z ē inula. s̄l. inquit inula quoq̄ a ietinis
comādu: cata dentes p̄firmat si vt eruta. est terra uō attin-
git z dita tussim emm̄dat.

Asstirgar s̄m Asstirgar silua. est salsa que fit ex anūdē.
Iloc apud Aui. in sc̄do vocat asstirgar: z d̄ q̄ est p̄p̄n-
qua anūdē. i. planta cuius gummi est assa fetida: sed nō al-
firmo q̄ asstirgar sit anūdē: sed loco eius ponit gummi ipsius.
quod est assa fetida.

Confectio ad crepatos in lib: o diuisionū cap. de
medicinis vine nō est in vsu simpli-
cia s̄o que sunt declaranda declarabo.

Cyperissus s̄m Aui. nominat in Siria arbor alien: z ro-
mane cyressis. Rasis dicit cy: essi micis: sed ego puto
q̄ vult dicere micis cy: essi que sunt uote.

Sansuci. i. maior: ane sicut dictum est supra.

Mugath. i. radix granati siluestris. Aui. in sc̄do de ip̄o
spāle cap. facit: sed ignorauit qd̄ esset: z redarguit dicens
q̄ esset radix granati siluestris. ipse etiam in caplo de gra-
no alchilchil. i. granati siluestris dicit: z dixerunt isti ei⁹ ra-
dix est almugath. vide etiaz de mugath apud Simo. san.

Gluten piscium id est colla piscium que fit ex intestinis
piscium. hec apud grecos ictio cocolla d̄. Nicholaus flozē
tinus in lib: o septimo in capitulo de curatione hernie s̄v-
ue ramicis ait. glutinis scriptis: al. pistato: um id est colle
de piscibus zc.

Simia sunt electuaria z p̄fectiones Rasis. nunc s̄o in-
cipio ab Aui. s̄en abhoalē sup suo antidotario. s̄. q̄nto cañ.

Myriaca Andromaci. s̄. trociscos: un-
squille: añ. 3. xlvij. trocisco: us vipere. 3. xlvij.
trocisco: us alindaracaron: pipis nigri: opij:
añ. 3. xlvij. cinamoni. 3. xlvij. rotarum. 3. xlvij. se-
minis napi siluestris: sco: deon: radices illij celestis: garicel
sucel lignie: olei: balsami: añ. 3. xlvij. mirre electe: croci: ziji:

beris: reubarbari: pentastilonis: calamanti motanti: p: affij: seminis macedonici: sic cados: costi amari: pipis albi: ma: cropipis: pulegij idi. oliban. i. i. hurs: s: qna mi: gummi al: bou: castie lignee: nigre: spice. i. nardi: ipolij motanti: om: ana. 3. vj. sto: acis liqui. leis apij: seleos. i. fileris: monam: aneoo: camepticos: camepticos: succi ipoqslidos: spice cel: tice: s: chee motane: folij geniane: leis senicli: terre sigillate: rube: colcotar: adusti: anomi: a cori: nasturnj albi: carpo: balsami: ipi: co: sy: gummi. i. gummi arabici: co: du: em: an: f: aca: tie: dauci: bdellij an. 3. iij. bezard: a: spalti: oppo: ponacio: ce: taurce inio. aristologie rotu. oiuz a fi. 3. ij. castorei: serapini: an. 3. iij. mellis dispmati lib. x. vini atig odor: ferri lib. ij. liqnat q de eis liquefcit z sfundant q infundunt z terant sicca z tribellentur z pficiant cu melle. z ponant i vase vi: treo aut plubeo aut argenteo: z no spleat yao: imo sit in eo supfluitas vt respiret medicina: z oes medicie pter mel z vinum sunt. lxiiij. medicine.

CAtyro serpente di tyriaca: z maxime fz ista descriptione qz reperitur multe alie tyriace q no dicunt a tyro: vt e tyriaca diatesaron. i. de quattuor reb: sicut dicit fuit: z e tyriaca rusticorum: qd e alen agreste: z e tyriaca de fuffio. i. troc. alchaochion: z e tyriaca de terra sigillata: z multe alie i tyriace reperitur quaz descriptione no igredit tyro. vñ p hoc moderni distinguunt qz tyriaca dicitur medicina q valz contra venenu: vt becahar: qd apud arabes significat oes medicina liberate a veneno. vide Zui. i. fo. cano. pmo. ca de areolis venenoz q ingr. tyriaca becahar iterficiat veneno: sa z expellit venenu. Serap. dicit lapis becahar. i. lapis li beras a venenis. na tyriaca albecahar e nome pfici: z est expelles nocumetu: z hoc nome cadit sup duo: vni est qz eadit sup oem medicina puenit e alicui veneno: eo qz resistit virtuti eius z expellit nocumetu ab eo p ppritate qz e in ea: z fm est qz eadit sup lapide notu qd conehit oib: venenis. ipse Serap. ibi no loquitur i quo iste lapis iueni: atur: vez ipse docet discernere ab alijs lapidibus ei similla: tibus. in sine vei o ait abdalaanarach vidit lapide becahar filius almiria ma mirri custoditionis legis del: z est vez qz ipse emir lapide istu z dedit p pncio lapidis becahar palacum cordube in principio belli. Et iste lapis: vt dicit enax in suo lapidario: est qda lapis multu carus regibus qz generat in oculis venoz: nu onenre q cu serpentes comedunt deponentes sentu: vt fontioz: s: hui inuati sume vbi mo: a tur inuati vsq: ad caput radu qusq: sentiant virtute ve ne ni separata: iterea lachryma emittunt q coagulata in oculis iterdu vsq: ad magnitudinē nucis dscicat donec cadat cu d sume exierit: z sic inuent: z hec d: venenoz tyriaca.

CUec descriptio istius tyriace reperit in multis alijs locis: na Rasis in 3. Almafors in cap. de moribus vipera ru hz vna descriptione. Gulielmus placetinus in suo antidotario hz vna alia. Jo. Serap. i suo antidotario hz vna alia. Malia bbas in decimo prauice hz eandē. Nicholaus et in suo antidotario hz vna aliam: sed illa est ex aucto: ita re Galienus sicut dixi: dicitur qz est domina medicinaruz z Galienus ipsam composuit: sed in veritate sicut inquit Auice. Malabbas z alij auctores dicunt qz descriptio radicalis est andromaci z est melior alijs descriptionibus: fz veru est qz fuerunt plures medicoru: sicut Gal. de moerit: z alij qui voluerunt in ea addere vel minnere de pondet sed necessitas no erat: qz Andromacus predicta descripti: one coposuit cuz tanta diligentia q no erat necessitas qz aliquis in ipsa adderet nec minneret aliquid: in tepore vero antiquo vtebant metridato loco tyriace: vt dicit Zui. sed postqz accidit Andromacho illud quod experui fuit super unametu carniuz serpentu z aliorum: addidit in eo trociscos de viperio. i. de tyro. in religis vero no dimiuit metridatum a tyriaca nisi in re vna: qz est venenu serpentu. z sic ista descriptio domini Auicene. est descriptio radicalis andromaci: ipse Auice. hz tres descriptiones: sed prima e nobilio: alijs: z sic hodie nostri medici volut qz ista descriptio sit illa qua vti debent: sed in nostris ptibus reperim tur rari apotecarij facientes ipas: sed emut a mercatorib:

Janē fibris: q no hz ita virtute quāta dixerūt auctores eas hre: z hoc est vi credo: qz no facit ipsam fm iuenio neni andromaci. z scias pro certo qz allocutus fuit illos qz facit ipsam: z scio qz decipiunt in multio simplicib: z no cognoscam certitudine re: sed quomodo debeat experri z probari bonitas tyriace statim declarabo.

Experientia tyriace: si erit bona aut mala: vt docet andromacus Auice. Jo. Serap. Gulielm placetinus z Malabbas est talis. dicunt: accipiat gallus siluestris vel domesticus: sed siluestris est melior. z existimat qz sit fastianus. qz ipse est ficcioris oplonis qz domesticus: z mittat super ipm aial venenosum: vel ponat de aliquo veneno in vulnere paruo facto super alas sinistra prope coxā: z post hoc detur in potu cu vino de tyriaca. z ponatur de ea et in vulnere post venenu specialiter cuz aial incipit debilitari: tūc si aial vixerit erit tyriaca bona z bone etatis: si in orif erit praua. Alia pbatio. si detur tyriaca illi q sumpsit opuz vltusquamū nigrū: vel cortice mā dragoze: z si tyriaca dstruxerit virtute alicuius istoz venenoz erit bona. Alia pbatio est: vt si homo sumer chataricu z cōsideret tūc si tollent eū sumat in potu tyriaca: tūc si retinet eū est recens z bona: z si no est mala. Vide ergo si cognoscere volueris tyriaca bonā a malā. Postqz ostendit de probatione ipsi: nūc volo ostendere quanto tepore debet permanere ipsa tyriaca ante qz dispensetur.

Sciendum ē igit qz fm Andromaci z Auice. dz stare per sex menses ante qz badiatur ad minus. vñ qn e ifans fertice ante sex mēses stupefacit: de qua Bētillus ait: dicit qda sapientes qz tyriaca noua stupefacit per opuz qd natura se parat ab alijs: z madat illud p parte dolemēti.

Si queratur quot res igredient in ista tyriaca dicat qz coputatis simplicib: z copositis ipaz igredientib: sunt ad numer. lxiiij. duob: liquoribus. s. melle z vino exceptus.

Si et querat in quo vase tyriaca melius cōseruetur. in hoc est regula: qz cōmuniter cōseruant ipsam in vasis plūbeis: s. male qz plūbum attrahit ad se venenositatem: nec debet esse de ferro: quoniā pars vasis que vacua remanet rei posse fieri eruginosa z illa erugo ppter pmixtionem tyriace op omnia z ipa tyriace ebullitionē coicare possit ipa tyriace aliqd de venenosa natura sua. nec debet eē d: ozicalo: quoniā ipm pncipaliter fir ex ere: nec dz de e: cupo: qui ipm fir ex pie eris: nec dz eē de peltro: qui ipsum coponitur ex pte plumbi: imo pseruatur aureo vel aurato argēto vel argentato stāneo: vel stannato vitreo: vel vitreato: vel marmoreo seu de alabastro bene polito: zc.

Si etiaz queratur quot annis durat tyriaca dicatur qz An. i. bi de ipsa loquitur dicit: z tyriace quidem adsumit: fantia z pubertas z adolefcētia z senectus z moris. z fit ifans post sex menses. deinde incipit i pubertate z augmēto vsq: ad tempus in quo stat per decem ānos in regionib: calidis: z viginti ānoo in regionibus frigidis: deinde stat aut decē annis: aut viginti: deinde declinat: aut post viginti ānos: deinde post. xl. ānos. deinde expoliatur virtute tyriace aut post. xl. ānos: aut post. lx. z fit vna cōfectioniū declinata a gustu tyriace: z oportet vt detur in potu mo: fo de illa que est recens z fontis z reliquis qbus in potu de fo de illa que est de bilioz: fontasse est necesse vt in potu detur in o: fo recen ex medio aureo vsq: ad aur. i. z ex eis quibus distinguimur inter illam que est recens z fontio: z inter antiquam z debilem z malam dictum est paulo superius: vbi diximus de eius experientias. Zōster autem tenetur qz tyriaca duret in bonitate ānis triginta aut qua draginta post illud est debilis.

Motandus est qz melius tempus cōstruendi tyriacam est tempus verio z tempus estatis: quia tyriaca iuxta auctozum sententiam sex mēnsibus permanet ante qz pfectis sime cōmisceatur: qd equidem albucasis quarta partitula acaranz: post descriptio nem tyriace: z oium trocif. ipaz ingredientium expresse innuit dicens qz post sex menses cōpletur temperamentum tyriace: z fermentatio: z ad mēns post sex menses administrari pot: vt dicitur fuit.

Handwritten note at the bottom of the page, partially illegible.

Costq; dixi de probatone ipsius: et aliam nunc volo ostēdere de modo conficiendi ipsam: ut docent Andromachus et Rasis dicentes. necessitas est ut sumamus: opium: et mirram: et poquiltidos: et seraphinum: succi liquiritie: et storacem liquidam: et acatiam: et oppoponacem: et oia hec in mortario positam cum pauco melle dispumato moueatur donec molescat. deinde ex vino infundant: et per tres dies in vase vitreato manere permittantur: postea spica: et cinamomum: et cingiber: et cassia lignea: et nasturtium atq; castoreum: et folium: et terra sigillata: et colcotar: et asphaltum: et amomum. nam hec tria in mortario commiscant: et ex vino aspergant donec vniant: deinde mel: et gummi arabicum: et terbetina: et galbanum: et balsamum: sumantur et in ea cola posita donec mixta sint aggregetur que taliter preparata alijs medicinis que in mortario sunt adiungantur: et cum oia simul fuerit terant et agitent donec bene sint mixta: deinde qd ex eis fit in psilde argentea ant in vase plumbi que medicamen hoc in duobus partibus sui capere possit reponat vas aut i que ponat non oportet que sit plenum: os cui corio optime liget quotidie tunc discooperiat ac per vna hora manet permittat: ex hac quoque medicina non nisi post sex menses aliquand sumat et illo modo fiat: et scias que per mense oia die bis. vna mane et sero per mediam horam vel circa tyriaca ipsa est fortiter agitanda et commiscenda: et semper postea suo cooperatorio obiuanda ac sigillata. Secundo autem mense oia capite quattuor dierum semel tyriaca ipsa est per mediam horam sibi bene agitanda et commiscenda. In tertio vero mense oia capite septem dierum semel ipsa est commiscenda. Quarto autem mense oia capite decem dierum semel sibi per mediam horam est commiscenda. Quinto vero mense similiter quidam dierum capite est commiscenda. In capite autem sexti mense similiter semel per mediam horam est commiscenda. postmodum vero tanquam perfecte commixta dimittenda est optime obturata: aliquando tamen in tempore processu cum oportum videretur precipue propter ebullitionem ipsius tempore caumatis facta. non cone nit ipsam aliquant permiscere. Postquam ostendi conficere ipsam nunc vero intentio mea est declarare illa simplicia que magis difficilia sunt: a primo incipio a troacis. Squilla: quorum descriptio infra apparebit. Haliabba hz troacis. haufali: quod idem est. nam haufal est squilla.

Troc. de viperis. i. de tyro. s. de semia est certum que tyriaca dicitur a tyro serpente. Haliabba hz troacis tyrie: et idem est in sua descriptio de meli onida si deus voluerit.

Troc. alindaracaron. i. andromaci. Gal. loco troc. alindaracaron hz troc. diacorali: de quibus infra.

Siluestris est rapistrum. huiusmodi vero qui de nouo semper in luce matricis habet semen anapio. quod nequaquam bene factum est sicut onidas. Ventilis autem igno ravit quid esset: sed ego aggregavi auctores qui scripserunt predictam descriptionem: et vidi intentionem oium: nam vidi quod andromachus hz rapistrum. huiusmodi rapistrum Bullelinus placitum: habet napi siluestris ibi rapistrum est rapistrum. Democritus vero hz rapistrum: quod idem est. Haliabba autem hz seic rape siluestris: quod semper quosdam est idem. Ergo si nappus siluestris est rapistrum: ego dico quod est rapistrum agrethar: quod si verum videri. Democritus Januarius qui docet rapistrum: aromata dicit rapistrum agrethar idem est. similiter et al. anapio siluestris. Rasis in suis synonymis in fine dicit. napi siluestris. i. rapistri. Si nonima Nicholai aliter napi siluestris. i. rapistri. postea in linera. i. ait rapa siluestris. i. rapistrum vel napi siluestris: et sic si bene consideretur videbis que nappus siluestris et rapistrum est raphanum agrethar que alio nomine a romanis aromata dicitur: et sic in eo tempo: vidi potere semine aromataz. Costq; dixi de nappo siluestri: nunc vero mea intentio est narrare vna aliam speciem napi que a multis vulgariter nomine vocat rampocilus: et nomen suum semper plurium medicorum modernorum opinionem est illud quod ab Aut. in secundo vocatur melha: sed non recte: nam si legio bene illud capitulum de melha. videbis que rampoculus non conuenit. nam ipse Aut. ait quod est sicut rannus. ranno vero apud Serap. e huius

segi. et haufegi apud Aut. est rannus qui rampoculus non est: sed sit quoniam docetis rampoculus est spes napi: de quo Nicholai florentinus in libro quarto tractatu quarto in capitulo de premissis: cautelis: et custodia a venenis: et eosum nocuentis in generali ait semen napi: parui et existimant quidam quod sit rampoculus qui comeditur couter. Bartholomeus montagnana in suis consilijs in consilio rerum presertim ab oppilationibus et a tenfoue magna in stomaco inquit sic. melius tamen salacius esset locuste. i. rapouze oli suo tempo: ere perit aut quoddam animal nomen locusta et istud est grillus viridis: ut dicit Nicholai.

Scordeon semper Auice. et circa istans. et Bulielmus lonbardum est aleuz agrethar. et semper circa istans solus floret coperit vsui medicine. De. de crescentijs dicit scordeon. i. aleuz agrethar. solus floret eius coperit medicine: et tyriaca rusti corum semper Gal. macer inquit. Scordeon argine sunt ales dicta latine. Nilium celeste apud Auice. est ireos cuius radix vsui medicine competit.

Oleum balsami est quod ex ligno balsami manat. Andromachus hz olei balsami. s. rasis et Buliel. habent balsami puri. Haliabba vero hz olei balsami optimi. idem hz Joan. Serap. sed pro certo auctore: qui de ea loquuntur non intelligunt oleum balsamum factum artificialiter ex multis. vey est que Balsamus apud nos raro reperitur: auctores moderni scripserunt olea: et alia que possunt admistrari in oia loco vbi ingrediatur balsamum: prout infra apparebit.

Pentafilon. i. quinq; folium. Iridos in ca. de herbis aromaticis siue cobus dicit pentafilon a numero folio: um dicta. vnde et eam latini quinq; folium vocant. reperit vna alia planta que multum sibi assimilatur: sed hz sepremi folia et hec vocatur pentafilon ambe in pratis reperiuntur. Joan. Serap. inquit albetafilon et est quinq; folium.

Passium. i. marnbium: ut dictum fuit haliabba sibi dem dicit. passium. i. pos: us montanus.

Pacedonicum. i. apium montanum siue alexandru. Rasis loco eius hz olxatri. Jo. Serap. hz apij montani: quod idem est: semper Mattheum siluanicum.

Pulegium indum. i. pulegium ceruinum. nam Rasis et Bulielmus habent pulegium ceruinum. et Jo. Serap. habet alchata muni: et dicitur quod est pulegium ceruinum. In terita vero descriptione Aut. ait tuctaminis et est pulegium et ipsum diptamum siue dubio est species pulegij: ut patet apud Serap. in capitulo de organo: vbi de diptamo loquitur. siue dubio ex meo iudicio credo quod verum pulegium ceruinum sit diptamum. nam Irido. i. capitulo de herbis aromaticis siue cobus ait diptamum herba nomen accepit. propter quas apud virgillum cerua vulnerata saluus. et item Haliabba loco pulegij indi habet diptamum quod idem est. Napias dicit. pulegium maris diptamum est: sed lumet malefices putat quod pulegium indum sit pulegium vsuale: sed non cognouit quid esset: meo vero tempore pro pulegio indo diptamum vidi ponere.

Summi alborin. i. terbeutina: nam si consideret bene gummi alborin est terbeutina dictum largatum. Rasis loco eius habet terbeutinam. Aut. in secunda descriptione hz glutinis alinbac: quod idem est. Haliabba hz gume botai quod idem est. fructus ipsi vocant grana viridia et arbo: botin.

Sto:ax liquida. i. figus. Jo. Serap. in predicta descriptione dicit storacis liquidus: est mel alubne: et in pfectione ne chesete ingit. storacis huius: et mel storacis calamite.

Spoquiltidos est succus cuiusdam rei que assimilatur fungo que nascitur in radice rose canines: seu barbe hircine. Aut. in caplo de barba hircina dicit: quod radix eius est fortioris stipticitatis: et ponitur in tyriaca: et sic est. Franciscus de pedemontiu in capitulo de fluxu ventris oium modoz et curis eius ait: barba hircina et flo eius: et succus eius est ipogiltidos.

Schee montane. non inuenitur sic apud alios: verum est quod Haliabba habet sibi montani: quod idem est. tamen si intentio andromaci est quod ponamus scheam de beemus eam ponere. pro schea intelligitur sandonicus: ut reperit apud Serap. in primo capitulo de schea: et dicit quod

est absinthii marinum: z sic est: z est illud qd hodie herba
 saluinam dicimus aut somenzinam aut semen scin. deserf
 de ianua ad nos. z mirabil valet ad pms. iterficiendos.
Colcoiar vero apud Aut. in lico canonis. caplo de at
 tramento. est vitriolum citrinum. Jo. Serap. habet calca
 dis. Suliellimus lombardus dicit qd vitriolum adustus de
 quo fit en caustum vocatur colcoiar. Haliabbas vero hz
 vitri affari quodammodo non ad perfectionem. Ego credo
 qd ista sententia sit falsa: qz no est consonum dicere vitri af
 fari: mo debet dicere vitrioli affati: z sic hodie loco colco
 iar ponitur vitriolum vitride adustu. Andromac^o dicit qd
 adustu ipsius non sit vltimata: sed aduratur fm medietate
 tem ad hoc vt possit conterti: oportet ergo accipere vitriol
 um z ponere ipsum in patella ad ignem donec igneat
 z continue vitriolum voluatur: z tandiu hoc facias qd ei
 color mutetur: z tunc deponatur z vsu referuetur: erant
 Joau. Serap. dicit qd calcadis debet esse vltim fm me
 dierarem sue adustionis.

Masturtium albu: de ipso nescio quid dicam: qz sapi
 tes dixerunt qd nasturtium album e nasturtium babiloni
 cum: qd non consonat: Rasis z Suliellimus ambo hnt
 in predicta tyriaca. Nasturtium album z nasturtium ba
 bylonicu. ergo non sunt idem. Aut. in secunda descriptioe
 tyriace dicit: aline z alleis z est nasturtium album. Joau.
 Serap. in eode loco habet feminis. aguffere: neqz per id
 cognouit qd sit. Mattheus siluaticus i iurera aleis iquit.
 aleis. i. nasturtium babilonicum: z e nasturtium osieur
 le. Serap. vero in capitulo de nasturtio. fo: mas nasturtij
 orientalis describit ex auctoritate Dia. sed apud Dia. non
 reperitur sub noie nasturtij orientalis: sed meo iudicio cre
 do qd illud capitulum de bizon herba: apud Dia. sit idem
 cum nasturtio orientali: apud Serap. z sic sine dubio si le
 gis ea. de bizon: apud Dia. cum ca. de nasturtio orienta
 li: apud Serap. videbis qd idem sunt. Sunt etiã qui loco
 eius ponunt nasturtium aquaticum: quidam nasturtium
 vsuale. Haliabbas autem loco nasturtij albi: habet carda
 mum: qd est nasturtium vsuale.

Sumi. s. gummi arabici: hoc reperitur super arborem
 ex qua fit acat sicut repiuitur alle gime: vt dicit Serap.
 Haliabbas in multis locis dicit guma cabara. i. arabica.
Cosudum. i. carui agreste: vt dicit Jo. Serap. in pre
 dicta cofectione. similiter ait Suliellimus: z fm Mattheu
 siluaticum est cosdilon seu siter creticum: z fm democri
 tum est cheilim capestre. ergo est leuisticum. vide supra in
 cofectione athanasie magne vbi melius ostensum fuit.

Begaard. i. galbanum: qd alij auctores loco eius habet
 galbanum. Peterea Serap. in caplo de galbano dicit: qd
 begaard est galbanum simuliter dicit in descriptioe tyria
 ce etiã vide qd Aut. in tertia descriptioe i sine ait. ad lit
 teram begaard: z est galbanum: z sic est. Alia vero simpli
 cia factis de clarata sunt. Liber qui dicitur bulchasis in tra
 ctatu secudo docet focinam extrahendi succum galbant: z
 inquit. recipe banciau siluestrem fetentem cuz luis sum/
 mtaibus z incise vide ibi.

Mel. s. mel apum: qd est notum. Aut. Rasis. Suliell
 mus habent mel. s. vsuale. Andromacus aut hz mellis al
 hafce z dicit qd est mel qd suggunt a pes ex herba que dz
 alhafce. ergo debet esse mel qd apes colligunt ab alhafce
 qd est thimus. Joau. Serapio. ibi dicit. in mellis siluestris
 mudi qd colligunt a pes ex alhafce. Haliabbas dicit mel
 lis qd apes ex plantis colligunt. Gal. in sua descriptioe
 hz mel articum de quo supra. Notandus qd regula mul
 toz medietorum est qd in ipsa tyriace constructione po
 nunt multo plus mellis qd debeat poni: sed si vis qd tyria
 ca sit laudabilis ponat pro qualibet lib. mellis. z. vij. spe
 cterum ad minus: z hoc fuit approbatum meo tempore: ei
 alijs confectionibz non ingreditur tantum specierum.

Climum antiqui odoriferum z optimum hoc est satis
 nouum. Aut. Andromacus. Rasis. Suliellimus. z Joau.
 Serap. ponunt in suis descriptioibus vitium odoriferu
 z no exponunt si debet esse coctum: aut non: sed fm opti

tionem meaz dz esse cocti. z istud vsinum dz fieri ex vitis
 electis albis factum z coctum vsqz ad consumptionem vitu
 us tertie partis eius vel plus quousqz habeat prefati mel
 lis colati consistentiam: z debet esse trium annoz: vel cit
 ra: qd equidem vult expresse albucahis quarta pricula ass
 rarij cap. primo inquit. debere sumi carenum velus d
 tribus antis. z Haliabbas decimo p practice cap. de tyriaca
 dicit. sume carenu. i. vitu. dulce cocti. qd appellat mustu
 ver^o de trib^o antis. Gal. loco et^o hz vitu salernu d q supra.

Confectio metridate: ex descriptioe coi oilum
 p. m. yrr: croci: garici: z in ziberts
 cinamomi: dragaganti: oilum au. z. x. spice olibani Alleis
 z est nasturtium babilonicum: squamant: pilobalsami: stv
 eadous: sifileos: costi camepitheos galbant: nebescer: ma
 cropipis: z succi barbe hircine. castorei: melachion: z
 opit folij indi. i. malabari: storaeci: oppoponaxis. ana. z.
 vij. opij. z. v. cassie leucopiptis: melano piperis: hermoda
 ctilorum: polij: co: deon: danc: mellilon: geniane: olei bal
 sam: carpobalsami. i. feminis balsam: itroc. cochio: b delij
 omnium: ana. z. vij. rute. z. ij. amonia: spice romane. i. cel
 tice: mastici: gummi arabici: pctorofelinico: dument. i. car
 uis grestis feminis fenticuli: oiluz ana. z. v. anisi: acoriz: meu.
 serapio: safar. ana. z. ij. rofarum rubeaz pulegij. omniuz
 ana. z. v. si. acate z vmbilici: stnaci: seis iperici: oilum. au.
 z. xlv. vint odoriferi amiqui in quo infundantur ea que vs
 infundi mellis dispumant: qd sufficit miscetur z reteruct
 z admistrretur post sex menses. z sit dosis sicut a wellana
 cum eo qd est conueniens de potionibus.

Cec confectio metridate: sicut inquit Aut. est confectio
 qua fecit metridates rex ponti z nominauit suo nomine
 z coposui ipsam. z est ex medicinis expertis super vene
 na proapie z super egritudines allas: vt effect aggregatiu
 iuuamenti venenosum diuersorum z egritudinum diuer
 sarum. fuit ergo ipsum tyriaca in illo tempore: deide post
 quam accidit Andromacho illud qd experius fuit ipsum
 super iuuamentum carium serpentum z alioz addidit i
 eo troiscos de viperts z alteratum e parum per additio
 nem z diminutionem. fuit ergo tyriaca magna ly multi
 tudine iuuamenti. verumtamen tyriaca magna e magis
 inuaria ipso in re vna z est venenum serpentum. in rell
 quis vero non dimittunt metridatum a tyriaca. z ppter
 id e go dico qd tyriaca magna dicitur a tyro serpente: vt di
 ctum est. Rasis in primo tractatu octauo Almansoris de
 venenis z venenosorum moribus: z eorum curatione et
 cautella hz vnam descriptionem que eadem est. Suliell
 mus placentinus in suo tractatu de confectionibus habz
 vnam aliam que eade est. Haliabbas in decimo practice
 hz eandem: etiam vide supra vbi posui vna aliam descri
 ptionem que est auctoritate Nicholai. Et dicitur qd e ma
 ter omnium antidotoru: no e ead. generaliter aut pfiat
 fm descriptione Aut. ista: z maxie apd Mediolanense.
 Simplicia q declarada sunt declarabo si de^o voluerit.

Alleis fm intentionem Aut. est nasturtium babilonicu
 z fm Mattheuz siluaticum est nasturtium orientale. ipse
 met in capitulo de cardamo. i. nasturtio inquit: sed nastur
 tium coe notum est melius illud qd deserf a babilonia.
 Sic intelligendum est qd nasturtium babilonicu e coe:
 sed babilonicuz est nobili^o nro. Dia. in ca. de cardamo.
 i. nasturtio ait. cardamus vnlio: esse dicitur babilonicus
 omnibus: nos vero ponimus de nostro quo vtinur: z
 sunt qui ponunt de aquatico.

Mebescer vel tebescer. i. glutie alimbat e est terbentina:
 nam Rasis Suliellimus. z Jo. Serap. in eodem loco hnt
 terbentinam: z idem est. Haliabbas aut loco eius hz ra
 tinegl. ergo est colophonia: vt videtur apud Aut. in secu
 do canon. sed in isto antidoto terbentina intelligitur.

Barba hircina est plata fm Aut. ex qua fit ipoquisti
 dos: z sic credos: qd Haliabbas ibi dic. halsaphi. i. succi ipo
 quistidos idem est cosouu: ppter alios auctores. z nos
 vocamus ipsam rosam caunam in cuius radice distante
 a stipite plate eius nascitur quedam res ad similitudines.

lingui culus forma ē ac si plures balauſtias inſigeres vna
in aſam: et dicitur taratic. qui ſingulis roſis et expreſſus ſue-
cum emittit: deinde ad ſpiſſitudinem coctus et ſiccatus ipſo
quiſtidus efficitur.

Melachion: ſimul. eſt opium: ſed eſt tertius cor: npr.
nam ipſe in predicto meridato inferius huius opium. ergo
melachion non eſt opium. Nicholaus in ſua deſcriptione
loco melachio huius gis ergo eſt nigella que vocatur melatru. Ita
vide Plin. g. ait. qui ex grecis alij melatru: alij melaspmon
vocatur: non eſt illud quod reperitur in nris plibus i bla-
dis: ſed gis eſt melachion: et eſt nigella nigra: cuius ſemen
eſt odoriferum cum odore locundo: et eius ſemen huius ſimilitu-
dine ſeis poſit: hanc vltra padum ruſtici vocant rochetā.

Opium apud ipſum eſt ſuccus papaueris nigri: quod
egyptij ſeminant. vide ergo ſi eſt colinum quod melachion ſit
opium: nam ſi p̄a eſt poſitum melachion. i. nigella: ſed ipſe
dicit quod eſt opium: quod credendum non eſt. ſi ergo huius opium.

Oleum balsami: quod ex ligno balsami cinanai deſcri-
pſio ipſius reperitur apud Aduerſed non potest fieri apud
nos: tamen infra apparebit oleum quod in omnibus lo-
cis poteſt adminiſtrari ſicut balsamus.

Troſicus coctione eſt tyriaca que vocatur de fuſſio.
nam poſtquam aggregant ſuos troſicos: apud Aduerſed tyriaca
de fuſſio apud Raſum et Gulielmum videtur: quod idem ſunt. Ma-
habbas huius troſicos metrinofertion: quod idem eſt. pulegii
i. pulegii in troſico: vt huius apud alios auctores: ſicut eſt Ra-
ſus et Gulielmus: et eſt pulegium martis ſine cermumini
i. diptamni: ſicut dicitur eſt in tyriaca. p̄terea Jo. Serap.
loco eius huius meſcatrameſtr: quod eſt verum diptamum. vt p̄
apud Bal. in ſexto ſimplicium.

Fu. i. valeriana cuius radix vſui in medicine coepit. Ra-
ſus vero in ſua deſcriptione non habet ſuſſed loco ei po-
nit ſauſel. i. auellanam inditam.

Amblic ſtinct. i. ſamen ſive venter ſtincti: vt dicit Be-
rillus. Raſus loco eius ponit ingutua ſtincti. i. guarri. Joā.
Serap. huius pinguetis ſticti. haliabbas at huius caudax ſticti.

Perico apud ipſum in ſecundo canon. eſt vna demonis.
Auerſed in quinto colat. euſericon. i. pericon: neliſri
con: quidam appellat hanc herbam cordiale eo quod affimilat
cordis ſemen apud Plin. vocatur caros: et eſt herba ſan-
cti Joānis dicta fuga demonum ſive perforata que ſalis eſt nota.

Confectio filonii romani: tarſenſis. i. leucopipe-
ris: ſeis inſquanti albi. ana. 3. xx. opij
3. x. croci. 3. v. euſorbij: ſpicis: p̄terea ana. 3. i. caſto-
rie doſonici margaritarum non perforatarum ſel. ana. 3. 5.
mellis diſpuman quantum ſufficit.

Hec conſectio in Papiis non eſt valde in vſu: ſi ad-
diolano magiſ. Aui. narra filonii dicens. inquit Bal. in
libro decem tractatuum in quo narrauit narrationem filonis:
inquit enim Bal. in perſona filonii. ego ſum de expoſito
ne filonis medici tarſenſis: et meum quidem iunamentum
ad eum cui dimiſſa eſt mors eſt iunamentum maximum: et re-
ctifico dolores antecedentes in egritudinibus pluribus et.
Jo. Serap. in ſuo antidotario huius vna alia deſcriptionem:
ſed non eſt eadem: tibi Jo. Serap. ait filonium tarſenſis: et
dicit filonium romanum. Joānes cocolegius in cap. de vigi-
lia et ſahara: inquit de virtute iſtius filonii romani: et dicit
quod fuit inuentus a filone medico romano: p̄terea quod appel-
latum eſt filonium romanum: valet autem ad ſomnum inducendum.

Sel apud Aui. in ſecundo eſt medicina in da ſimilis zi-
beris: quid autem ſit coſter ignoſatur: ſed Serap. de ipſo et
loquitur: et in vno cap. confunditur ſermo de bel ſel et p̄he:
et dicit quod ſunt medicine in de: et dicit ſel eſt citonium indum. ad-
deus ſituations de citonio in do ca. ſacit et ibi dicit. bel vel
ſel eſt citonium indum. et ſic quidam ſapientes dixerunt quod
bel vel ſel in virtute ſunt conuenientes: et exiſtimant quod
eſſe idem. Serap. vero in cap. de darſiſaban. i. arboris gra-
nati ſilueſtris aſt. quod fructus ipſi arboris eſt bel. ergo bel vel
ſel eſt arbor granati ſilueſtris. et dixit C. enilis quod bel eſt herba
de qua ſit licium: et ſic eſt quod moderni ſaciunt licium de ar-
bore mali granati. lamiberberis: quodam falſa ſi nouima ex

ponunt quod ſel eſt ſambucus: quod non eſt credendum.
Confectio filonii perfici. i. piperis albi. ſemis
iuſgami albi. ana. 3. xx. opij. terre ſigil-
late. ana. 3. x. croci. 3. v. cinſo: b̄ij: ſpicis: p̄terea ana. 3. ij. caſto-
rie. 3. i. zedoarie doſonici margaritarum non perforatarum:
muſci ana. 3. 5. camphore ſextant et ſemis. 3. i. mellis diſpu-
mari colati quantum ſufficit.

Hec conſectio apud nos non eſt in vſu: ſed in mediola-
no magiſ. ſup: a poſita ſunt vna alia deſcriptio que valet ad
fluxum ſanguinis narium et ad multa alia: et iſtud valet ad
fluxum menſtruo: et emoroidarum et ad alia: verum gene-
raliter ſim deſcriptionem ſuperius poſitam eſt in vſu. Jo.
Serap. in ſuo antidotario huius vna alia deſcriptio: ſed non
eſt eadem: ſimplicia ingredientia declarata ſunt.

Confectio de iacinto. Aui. p̄. ſectram iacinti et
p̄p̄ie rubee granati: et ei ſimiliū aur.
i. que ponat in ſtrumento terendi et incipiantur eius coſtri-
tio cum facilitate ſubtiliter vt alterentur: deinde ponat in ta-
bula et p̄paretur ſuper ea ad terendum: et ſumat lapidis
aluminis. 3. i. halactic. alias. alachie. 3. i. et auri liq̄faci i cru-
cibulo ſuo limbo cum ktagirio donec aurum fiat ſicut vitrum
et terat p̄odus tertie. 3. i. et argenti vitreati cum odore ſtanni
pondus ſexte. 3. i. et fiat cum vino quod eſt coſtrictio et pul-
uerizatione illud quod ſi in iacinto: deinde ſumatur ſumma
eius et p̄p̄ciantur in tabula vitreata et inuoluat in vino odo-
rifero et terat donec exiccet. et terat donec fiat puluis ſub-
tiliſſimus: deinde ſumat et reponat. ſit ergo ſumma pars.
i. deinde ſumatur agarici: epiſtimi: piperis. ſ. nigri: zuzi-
beris: garloſiſor: ſanſuci. i. maiorane: oium ana pars. 5. et
ſumatur la platis armenis: la platis azulis: ſalis naphiciz: zedo-
arie: doſonici: been albi et iuber: ligue bouis: oium ana ter-
tia partio. i. deinde ſumatur ſpice celtice: eſt nerid: amo-
ni: ac oſi: ſolij. i. malabatri: cinam omi: origanis: hache: iſo-
p̄: cinini: oium ana quarta partio. i. deinde ſumatur
pulegij: petroſellini: lapidis iudaici: ſeis apij mirre: oliba-
ni: croci: piperis albi: oium ana ſexta pars. i. et ſumat oſi
nuni: elephantiſ tertia partio. i. terre ergo ois has medici-
nas: p̄p̄ie ſuper hanc calcem lapidum et terre et coſice cum
melle emulſe: quod ſi pondus cupi cupi ſit.

Hec conſectio apud nos non eſt in vſu: in Aduerſed
no vntur: et ſic ſimplicia que declaranda ſunt declarabo.

Factus lapis eſt cuius ſim. Serap. ſp̄es ſunt tres. qua-
rum vna eſt coloris rubet: ſeda eſt coloris cinini. tertia eſt
coloris ſhahali: et coloris amimonij: et melio: eorum eſt rube-
ſcent dicitur eſt: virtus autem iacinti eſt multum vulgata et hono-
rata inter hoies: reperitur etiam quedam herba que vocatur ia-
cintus que flore purpureū huius: et radice ſilij bulbo. vii. Iſid.
in ca. de herbis aromaticis ſive coſibus ingt. facinr her-
ba eſt habens florem purpureū: et ſi eſt nomine a puero
quod non natus qui in ſilibus ſic purpureos flores reper-
tus eſt interfectus: de dicitur nomine herbe puerilis ſuneris
caſus. eſt autem radice et flore viole ſimilis: pueros a pur-
bertate retinens. etiam Dia. de ipſa loquitur: vide ovidium
in libro metamor: phoſeos.

Lapis aluminis eſt alumen ſaſſum: vt inquit Bent-
li: et eſt illud quod vulgo depluma vocatur. Alexander i cap. de
collirij ad cicatrices i collirio dicto diatician lihoſiton.
i. lapis aluminis: et credo quod ſiſion apud grecos eſt aluminē.

Halactic vel ſalachil eſt lapis ſicut repitur apud Serap.
dicitur lapis cornelous. ſp̄es eius ſunt mulhe. deſert. n. ex
terris iamenis: et ex maritimis romanorum: et melio: ex eo
eſt ille qui magis vergit ad rubeſcentem: etiam Simon Ja-
nuenſis dicit balachil. i. lapis concolis.

Aurum liquefactum cuius liq̄faciendi modus alchim-
ſtis notus eſt. dicitur Aui. donec aurum fiat ſicut vitrum vt
delicet taliter quod poſſit teri vt vitrum.

Argenti vitreati ſim. Gentilem id eſt exiccati indurati ta-
liter quod poſſit teri vt vitrum: et ſic cum odore ſtanni ſim quod
alkimiſte docent.

Lapis armenis ſim Aui. in ſecundo eſt. ipſo aliquantulum
azuli coloris: non tamen eſt in colore azulis: nec in eius ſo-

lilitate sed in eo srenofitas quedam: z quandoq vtunt eo tincto: es z picto: es loco azuli: z est leuis tactus: non possum dicere diuersitates quas didi de hoc lapide: ita q non certifico: de esse ipsius, picto: es sine dubio pingunt cum e o loco azill.

Sal napticus fm **M**desue in ca. de specibus salis est niger habens odore naptie. **A**ui. in cap. de sale ingt. sal napticus est niger cuius uigredo est ex parte napticitatis q est in ipso qui cu traudiu suffumigatur donec ab eo naptie ctas remoueat remanet sicut sal gema.

Lingua bouis. i. buglossa. **N**aptias dicit amoglossa lin gua bouina herba est: iste textus est corruptus: uā arno/ glossa apud **D**ia. est plantago siue lingua arietis: vt apud **A**ui. z apud omnes habetur.

Cilicase. i. thinnus: sicut ps apud **S**erap. in ca. de thimo.

Lapis iudaicus fm **I**sid. e lapis albus: admodu gla dio in qzitate scripturis qbusda insertus: quas greci gra/ mas vocat: vt at iudaei: qz iuenit in fris iudeoz z i idia.

Cosium elephanto. i. rasure eboris: vt inquit **S**erilis: qda vocat eburz est dens elephantis: z hec medicina est apta in medicinis magnis odoriferis.

Camel emblicoz de modo ipsius vide supra in tractatu. **R**asis in sine electuarij lenificantis.

Electuarium de granis viridibus. **S**e. gra/ noz viridiu: mellis: anacardi/ sifami excoctati. ana. sextaria. vj. zuccari tabarzet. i. albi sextaria. x. iij. mira. chebu. bellericoz. cmbii. ablatris nu/ cleis: zinziberis: macropipis: burung: folij idi: capsie. an. z. iij. piperis: sansuci. i. maiorane. an. z. ij. cofice has med/ cinas cum melle dispumato: z butiro vaccino: z vtere post sex menses.

Istud electuarium non est in vsu: sed simplicia q sunt declaranda declarabo.

Granu viride apud **A**ui. in scdo canoij. est fructus ar/ boris terebinthi. vide terbenina colligitur: vt ps in suo cap. z arbor ipsius vocatur bostu. **S**erap. ca. de terebinto dicit. bostu. i. arbor granu viridis: sic est.

Camelanacardinum qualiter fiat vide supra in tractatu **M**desue in cofeccione anacardina. sextariu vero est podus sz **S**erile. z. vj. **A**ui. i sine gnti canoij. descriptoe de podo rib^o dic. sextariu est. z. vj. z danc. ij. aut aur. quoz. silt ait **I**o. **S**erapio. moderni vero dixerunt q sextariu medic/ cine est pondus duaz lib: anu cu dimidia: z sic quando te peritur in receptis sextariu vini vel aque vel olei vel accit intelligitur dnanu librarum cu dimidia: sed quando repe ritur sextariu cinamomi: gariofolioz: sic de singulis itel/ ligitur. z. vj. tu vero considera.

Berungl. i. burugi: z dicit gentilis qd est granu i ma/ gnitudine piperis: z sunt q vocant miru album: z fm lu/ tentionem **M**atthei silnatici e cibeberz sic e opinio mul toz sapientu de ipso vide in cofeccione anacardina.

Capsie. i. scieragi z est plata qua **D**ia. lepidum vocat z est capsia fm **S**erap. i. psle **A**uice. in isto canone in co/ ffectione electuarij. **A**lfagius hz capsie inde. **I**o. **S**erap. in suo antidotario in eode loco hz scelretagi: qd idem est. z est agricardamum agreste siue nasturtium aquaticum: vt dicrum est in triseria saracensca.

Electuarium **A**niuden. **S**e. seminis apij: pipis: ana. z. xij. **A**niuden nigri. z. xij. petroselinu: celidole: calametu: hase. i. thlmi sibileos au. z. vij. cheim: id est leuistici. z. xij. aggrega. has medicinas tritas z cicoz trigonizatas: z confice cu melle dispumato. z repone in vase z vtere cum necesse fuerit.

Istud electuarium in vsu no est: sed scripsi solu vt certifi/ ceris q aniuenden no e sibileos: vt ipse **A**ui. dicit. **A**niuden apud **A**ui. in secundo est planta cuius gmini est asatameu in cap. de sibileos dicit q sibileos est alaniuden romanus. similiter in tertio in ten. xij. in ca. de cura asclitis dicit. sibi/ leos z est aniuenden romanum. et **R**asis in libro diuisionu in cofeccione ad e pilisiam dicit: sibileos qd est aniuenden romanu: sed qz hi tanti viri salua remen eorum pace non

bene senserint pscntis electuarij descriptio nobis man/ festat: in quo aniuenden z sibileos ingreduntur: qd fieri in his que idem iporant no coringit: pterea vide q **R**asis in libro diuisionum in cap. medicinarum stonaci in con/ ffectione de scorta ferri cum vino iugt aniuenden. i. radix her be de qua firassa fetida. **I**te **S**erap. de aniuenden z assa si/ mul capuz facit z inquit: aniuende n. i. solum arboris asse. postea iterum in ca. p. de agarico dicit est simile radici an/ iuden. i. arboris asse. **D**ialco. dicit. est similis filio. i. lactri/ mo lasar z est assa fetida fm vernaem. vide **F**ranciscu de pedemotiu in ca. de dolore humeri z spatule z medicinis eius in speciall qui ingt: radix aligah. i. barbaruz de q fit assa z est aniuenden. **G**uilielmus placemius in suo tractatu de simplicibus dicit aniuenden est de qua fit assa.

Sibileos. i. sileris montani. vide ergo si pole est q an/ iuden sit sibileos: vt dicunt **A**ui. z **R**asis in aliquibus locis.

Electuarium de capho: a. **S**e. camphore: croci pilosales. i. ligni aloes: cardamomi: z girboe: cibebe: cheisiz: cinami. i. darfeni: ga riosi. vñee: spice macio: sādall albi: macropipis: cinamomi: capsie: seinaragi nere nisch. i. rose afini: secacul. i. figilli sari cte marie galage. nucis muscate: zinziberis: capi: fulsumi/ ne: oinz ptes eqles zuccari qm e pod^o medicinaru omnu. **I**stud eluz non est in vsu. **A**ui. hz tres descriptiones. z differunt vna ab altera: sed in vsu no sunt.

Camphora fm **S**erap. z **A**ui. e gummi arboris: nesclo medicinam in qua plura sunt miracula. na cu in tertio gra/ du frigida ludicez nihil odoratus est ignis: anticebilis. cito. n. inflamatur z preclaram flama per se emittit: q nisi phlio obzua euanescit natura sublimata sapouis acuricu amaritudine: z hoc est notum.

Girboe. i. elbue. vt ingt **S**erilis. **A**ui. in scdo de elbue capuz fact z dicit: q est vltibue z est subtilior qz cacula. i. cardamomu vsuale vñ cardamomi species. nos loco ei^o ponimus grana paradisi. i. melegetara.

Fulsumine apud ipsum in secundo est radix piperis. **S**erap. de radice piperis cap. facit: z dicit fulsumine. i. ra/ dix piperis. z sic est.

Electuarium de stico. **S**e. se. sparagite cepe: se. erucele. vrtice: granoru viridiu. i. granoru arboris albo ribuius gmini est terbetina: siugue autis. i. seio frasin: sifa mi excoctati: seio raffani: ruderu vtriusq. amigdalorum f. amararu. pinearu: granorum nasturtij ana. z. iij. zinzibe/ ris: secacul: galage: macropiperis ana. z. v. cinamomi: nu/ cis muscate: been: vtriusq. f. albi z rubei an. z. ij. stinct. z. v. squille assate. z. ij. penidloru: qm podus haz oinz med/ cinaru. tere z cribella: z confice cu melle dispumato.

Istud electuarium apud nos non est in vsu.

Alrotab siue rotab: id est fm **S**imone **J**anuen. sunt dactili qui tamar vocantur. silt an **M**attheus siluaticus: sed **R**asis in tertio **A**lmanozis i caplo. de vrtullibus fru/ ciu z pomorum inquit. rotab m^o calidi sunt qz dacti/ li. ergo rotab no est dactilus **S**erap. in ca. de dactilis ol/ ciu. rotab. i. dactili. sic generaliter habetur opinio.

Stinco est animal de quo **A**ui. duo capla facit vnuz de guaril. **A**liud de stinco: qd idem est: z melius quod est in ipso est illud quod est in parte renu. **D**ia. ait. stinco est quoddam asal qd i india inuenit quadru pes z sile facere: sed multo maius z longius z ventrosius hoc est satia no/ tum. etiam ve ipso dictum suit supra in diafaritronis.

Triferamaioz **S**e. mirabolanoz nigror. bellericonis: emblicoz: ma/ cropiperis. i. longi plpis nigri ana. z. iij. zinziberis: buzet/ dem: si reblengi: capsie inde. i. agricardami agrestis: z in/ descriptioe alia mactis: oim ana. z. i. mderi albi z rubei: lingue autis: seio granall siluestris: z est asse hedenege: z granoru alkikil z est perice: darfisham: sifami exconica i: zuccari tabarzet omnium ana. z. ij. been albi z rubei an. z. i. tere z sicca per se z sifani per se: z inuolue cum butiro z confice cum melle dispumato z fiat.

Crisera grece ē delicata. h̄ apud nos nō est in vsu: nec credo apud alios: sed illē descriptiones quibus nos vitur sunt ex auctoritate ad h̄ne ac Nicholai: vt apparet in suis locis: sed solum istam descriptionem scripsi p̄pter quedam simplicia.

Buzeiden s̄m Sal. in lib. secretorū in medicamine ad sciatica exponit: qd̄ est satirion: sic meo iudicio est: qd̄ buzeiden est satirion vel spēs eius. nā cap. suuz reperies in Serap. z ibi inquit: buzeidē est spēs satirionis: z iuu rā dices dure albe similes been: z sic est vez ego existimo q̄ planta sit illa q̄ a modernis palma cristi vocat. nā sine dubio palma xpi est spēs satirionis.

Sireblengis s̄m ad h̄ne: s̄m emblis in lacte. nā ipse ad h̄ne in capitulo. pp̄lo de emblicis dicit. modus faciendi seremblac infunde emblicos in lacte dulci z mucef sup̄ eos lac manet seroz hoc per tridm̄ z exiccantur in vento z in ymbra z recondantur. Serapio. in capitulo de emblicis q̄n̄ in sine ait qd̄a medici nominā emblicos s̄remblac: z hoc ideo q̄ q̄n̄ infundim̄ in lacte in terra i qua nascunt nominant s̄remblac: z ipsi ponunt i lacte.

Semen granati siluestris s̄m inuentionē Auicēna est a sebedenēgi: sed textus est cor: uptus. nā sebedenēgi ē semen canapis z granata siluestria sunt grana alchichil: p̄stea ipse auicēna sequitur z dicit. granorum alchichil z est per h̄ce darsisahan: vide q̄ possibile non est q̄ semen granati siluestris sit a sebedenēgi: q̄ semina granati siluestris z granorum alchichil idem sunt. p̄terea vide in septimo Joānis Serapionis in eadem confectione qui in q̄ bun dach z ē semē granorū siluestrū: z sunt grana alchichil: z sic reperit in multis alijs locis apud eundem.

Grana alchichil sicut dicitur est sunt granata siluestria: vt p̄ apud Joāne Serap. in cap. de egritudinibus gingiuarū. z i cap. de s̄xu mēstruorū. z in cap. de s̄p̄to sanguis qui inqt. sumant grana siluestria: z sunt grana alchichil. Auic. in sc̄do de grano alchichil cap. facti z redarguit dices q̄ sit semen granati siluestris: vide ergo q̄ textus h̄c Auic. est corruptus. nā ipse vult q̄ semina granatorū siluestrium sunt a sebedenēgi. i. semen canapis: quod non ē credendum sicut ostendi sup̄ra.

Explicam̄ confectiones: z electuaria super antidotariū z Auic. ta vsuata quā nō nūc vero mea intentio ē ostēdere: qd̄a alia que reperiunt in tertio casu. ac in quarto.

Electuarium in ca. de cura debilitatis epatis. R. passillaz enucleataz aur. xxv. croci aur. i. calami aromaticoz aur. ij. bdelyi iudaici aur. ij. s. cinamomi aur. i. cassie medietate aur. spice aroma. aur. ij. squinantū aur. ij. s. myrre. aur. iij. gūmi albotin aur. iij. darsisahan aur. ij. mellis aur. xvj. vinum q̄ntū sufficit z fiat.

Istud electuarium apud nostros medicos est multum in vsu z s̄m intentiones Auic. ē ex medicinis laudabilibus platis alijs. in sine descriptionis istius electuarij ait: z extimat Sal. q̄ hoc medicamē cōpositū ē ex medicinis cōuenientib⁹ cū suis pp̄ietatib⁹ epatis: sic credo q̄ valet ad ea q̄ dicit Auic. ex auctoritate Sal. q̄ p̄dictū electuariū reperit apud Galie. in octauo de metim̄ de quo infra: sed ipse Sal. vocat ipsam cōfectionē chifodea: z si legis illā descriptionē de chifodea apud Sal. cū electuario d̄ passulis vel de vino apud Auic. videbis q̄ idē ē sicut i suo tractatu ostēda.

Darsisahan s̄m Serap. ē arbor: granati siluestris q̄ apud Dia. vocat aspalū. vide Sal. qd̄ loco darsisahan h̄s lina turā aspalei: qd̄ idē ē infra melius declarabo. vini notum est. h̄c s̄o oz q̄ apothecarius in coquendo sit p̄fectus: ga p̄dictū electuarium oz facere coquere ipsuz cū lēto igne sine fumo aliter n̄bil faceret. p̄pter vinū z passulas q̄ ibi in gredunt. z vocat electuarium de passulis: vel de vino.

Electuarium de cineribus in sen. xvij. i. c. de medicis puenientib⁹ lapidi. R. cineris vitri: cineris sco: pionis z cineris radicū caulū nabati: z cineris leporū: z lapidis sp̄gie: sanguis birici exicatu cōtirit: z cineris corticū quoz de quo pullus

egressus est lapidis iudaici: gūmi nucis acori añ. ptes eq̄: les: petroselin: danci: pulegi: gūmi arabici: seis altes: p̄peris añ. partē. i. s. cōficiant cū melle z fiat. cuius dosis sit vsq̄ ad añ. ij. z sup̄: a cum aqua tribulo: um decocto: um cum cineribus nigris.

Istud electuarium apud nos est in vsu: z mirabiliter valet ad ea que dicit aboali: z oportet facere ipsum cū magna diligentia: z multi sunt qui faciunt: sed n̄bil faciunt. p̄dicta descriptio reperitur et apud Franciscum de pede montium. in cap. de opilatione renū z vesice ex lapide z medicinis eius: sed est ex auctoritate Auic. sive aboali: vt dicit Franciscus. Adh̄ Michael sanonarola in cap. de lapide renū habet eandem. sc̄as q̄ de p̄dictis cineribus sūt tres effe: de cineribus sicut infra ostendam.

Cinere vitri sit cū magna diligentia sicut ostēda: sed p̄mo volo narrare de vitro dicens q̄ vitrum s̄m Auic. inter lapides est sicut stultus inter homines. Semp. cap. de vitro dicit q̄ est ex eo lapidofum: z ex eo arenofum. vitra at sunt multicoloris. nā ex eis est albu foveriter: simile cristallo: z ex eo est rubenum: z est citrinū: z vitide: z agulinū. z vitrum est lapis magnus stultus alijs lapidibus: z est inter lapides: sicut homo stultus inter homines. cristalus etiaz est species vitri: sed melius vitrum est album. similiter ait Auic. in isto capitulo. de modo vero cōuertēdi vitri in cinere reperitur apud Bulcasim: sed non potest fieri. s̄m illum modū ē inmen malelucens ponit modum comburendi qui possibilis non est: z sic multi credunt ipsum combure re s̄m illum modum: sed n̄bil faciunt. comburatur autē vitrum vt docet Bartholom̄cus montagnana in suis cōsilijs. in consilio de instrumentis lapidis: z arenarum: z trumbo: um cōmunitis inquit. modus vero adustionis vitri est talis. R. vitri albi z clarissimi usque quo rubeat in fornace accensa. inde submergatur in picē: z toties fit hoc quotiens erit facilis ipsum z in cinere conuertat. aliis in modus nobilior: vt docet auenjoar in capitulo de lapide vesice vbi sic ait. vitrum autem adustū: quod superius dicit multi medicorum sic id credunt adurere. ponunt enī ipsum ad ignem donec rubicundum efficit: z extinguunt in aquam frigidam: z hec pluris sic faciunt: z cum credūt aliqua facere n̄bil faciunt. comburitur autē isto modo accipe vitrum z vnge ipsum cū alchitra. i. oleo quod egredit ex ferb̄n. i. cedroz est p̄x liquida: que n̄ro idiomate p̄cula vocatur subtilis: z pone in ignem donec rubeum fiat: z postea cum tenaculis recipias eum. z extingue in aqua z ablue eū ibi: iterum inige ex alchitra z repone i ignē z extingue in aqua z ablue eum postea. aqua: z sic septicis facies z erit combustum.

Cineris scorpionis. species autē scorpionis multe sunt vt dictum est: sed ille que nobis vsui veniunt sunt ille que note sunt omnibus: de modo cōuertēdi ipsos in cinerem sunt difficiles. ipse Auic. in pp̄rio capitulo docet de modo ipsius: etiam in quinto casu. i tractatu sexto. de ventre infestore debilitas stomachi habet etiam. liber. qui dicitur al buchafim: docet etiam. modus iste est. accipiantur scorpiones vini in quantitate quam volueris: z pone ipsos in olla ex massa triticisive cum pasta: sive cum luto sapientie. deinde ponatur olla in furno panis calido: z dimittat ibi die ac nocte. deinde extrahatur: cinere ipsorū habebis.

Cineris radicū caulū nabati. i. de illa regione vnde caules nabati sunt caules orientales que iacent inter iudēa z arabia. z sic Auic. vult q̄ per caulem nabati intelligim⁹ de illis qui nascuntur in illis regionibus. vnde Joā. Serap. in suo bremario. in cap. de distillatione vrine z lapide inquit in quodam medicamine vt istud: z ibi habet caules nabati vel armenij: z sic est q̄ per caules nabati vel armenij: intelligendum est de illis regionibus: sed limē malelucens putat q̄ sint caules non transplantati: qd̄ nō est credendum. Scias p̄o certo q̄ in tempore antiquo p̄dicit caules non reperiuntur in nostris partibus: s̄m moderni detulerunt ipsos ad nos: sic hodie in partibus nostris reperiuntur. fortiores sunt in illa materia q̄ nostri. z

Lapis

forma ipsius est q̄ habent stipite longuz: duoz brachioz. aliquando autem inuenerunt scdm̄ diuersa loca in quibus nascuntur. in stipite ipsius nascitur quedam res ad similitudinem rape hō: miane. nostri semināt z recoligunt: modus conuertendi ipsas radices in cinere est: q̄ accipias radices ipsius: z m̄da ipsas a terra z foridibus earū deinde ēctidantur in intum: z ponant in olla: z operiatur olla co-pertorio per foratō: ita ut fumus possit exire: z ponat olla in furno panis calido: z dimittat p̄ die. sero. hō remoueat z repies q̄ dicte radices sicut ad similitudine carbonū. post hoc p̄dictos carbonēs tere b̄uz in alia olla parua reponē z copert ipsam totam: z iterum pone in furno z dimitte tantum q̄ p̄dicti carbonēs in cinerem album efficiant: z de illa cinere pone in predicto electuario.

Cinere leporis. Leporis q̄ manducant. serustoz i tra/ etatu tertio inquit. forma cōburendi leporē pro slo q̄ h̄z la pidē. h̄z. ergo leporē z decolla z pone in olla noua cū suo corio z alijs: z cōbure donec fiat cinis: deinde tere cinere z vtere vbi ōs. Jo. Anglicus in cap. de lapide renū inquit. sic lepus v̄n̄ iteger ponat i olla i furno calido quousq̄ as/ set i ratū q̄ possit p̄uuerizari: z tūc de isto def. 3. i. zc.

Lapis spongie adherēs: nō ois q̄ in cauernis spōgie in uenit: s̄z pp̄te cui naturalr̄ adherēbat in saxo dū viueret z est asper z durus vaide. Serap. c. de spōgia inqt. z lapio iuentus i spōgia h̄z h̄ruē deffecata cōfigit ex p̄ture eius q̄ frāgit lapidē generatū in vesica: sicut dixerūt. Auic. de ipsa ca. facit: z dicit q̄ ē lapis inueniū i co: pore spōgie.

Sanguinis hirci exiccati z etiā p̄parati: vt ostendit. h̄z. eius vero s̄m̄ i fido: rum in caplo de pecoribus z iumentis inqt. h̄rē lasciuū animal ē pe uleū z ferēs semp ad coi/ tū: cuius oculi ob libidine in transuersis aspiciunt. vnde z nomē traxit: nā hirci sunt oculoz anguli s̄m̄ fuetionuz. vt vngilius in bucolicis: trasueria tuenibus hircis: cuius nā adeo calidissima ē vt adamante lapidē quē nec ignis nec ferri domate valet materia solus huius cruoz dissol/ uat. maiores hirci cinisi dicunt. A fūmo. cinise i libia vbi grandes nascunt. o q̄m̄ est magnificata vitus sanguinis hirci: p̄dicta egritudine. est tā magnificata z in tanta nobilitate: q̄ apud Aut. noiatur manus dei: pp̄ suā nobilitatem z est medicamē thesaurizari de regimine ipsius po/ tu cā preparandi ipsū sanguinem z exiccādi: ipse vero Aut. in p̄dicto ca. docet modū exiccādi ipsū: sed de mō et bandi non loquit. Rainaldus de villa noua in lib: o scdo in capitulo de vitto lapidis in renib⁹ z vesica clare loquit dicens: sanguinis hirci nutrit. p. xv. dies vel. xxx. ex iron/ dibus hedere vel saxifragie in diebus canicularibus interfecti exiccatus z puluerizatus. postea itez inqt. sanguis hirci in diebus canicularibus interfecti p̄i⁹ p. xxx. dies: cū frōdibus hedere vel saxifragie nutrit: sic faciunt qdam alio mō vt reperit apud Bordonū dicitū illiū medicinē i cap. de dolore renū periodali: pp̄ eoz opplationē vbi ait. v̄n̄s tro. sanguinis hirci p̄ se curat. recipe igit hircū anti/ quū z nutrit oide o feniculo petroselino pipinella saxifra/ gia milio solis berbena filipēdula z similibus diureticis z post longum tēpus huius acceptionis decollenr z pil/ mus sanguinis z vltimus abijctat z in edus referuet: z si anettocici z dsecentur in ymbra in loco siccō nō vento/ so z vngatur cū balsamo. Jo. Arzelus in ca. de lapide re/ nū. inqt. sanguis hirci p̄paratus s̄m̄ artē est fontis: z mod⁹ p̄parationis est vt eligamr hircis quattuor annoz: aut cir/ ca rubens: z nutriat per meusem ex herbis z graminitibus pp̄: vs̄ in hoc ca. z sunt hec betonica: pentastilon: capillus veneris: grana solis: saxifragia: scolopēdria: hedera etiam valet petroselinū: apū: feniculus z silia in pom dabis vi/ ni albū bonū odo: iterū clarū z subtile: z post iugulef de mēse augusti. z extrahat sanguis: enino s̄m̄ abijctat z po/ stren⁹: medi⁹ hō resuet: z fiat eius p̄paratio bona. Nico/ lans flo: entinus in lib. q̄nto. i ca. de cura lapidis per po/ tionē inqt. hircus qdē melior ē q̄ sumit i hora in qua colo/ rat vna. f. de mēse augusti: qz tūc sanguis ē a cūtor. q̄re er/ go ollā lapideā: qz est melior: z hircus sit quattuor: ānoz.

modū vero exiccādi quere ab alijs. **C**inere corticum onoz: de quo pullus egressus ē: hot ē q̄n̄ filij sui nascunt. modus cōuertendi ipsos in cinere ē vitte illis. oportet enīz q̄ accipias cortex onoz: a quo pull⁹ egressus fuerit z terat b̄n̄: deinde ponat i olla noua z obtu/ ret os eius: z ponat i furno: z dimittat p̄ die v̄n̄ si sint cl/ nerate b̄n̄ bonū ē: sin autē ponat itez in furno: ibi d̄m̄ it/ taf vsq; q̄ sint b̄n̄ incinerate: z q̄ fuerint ad suū terminū q̄ colo: eoz sit albus extra hantur z vtere vti oportet.

Lapis iudaicus dicitur q̄ i terris iudeoz inuenit. Auic. in scdo can. dicit. q̄ est lapis sicut nix p̄na ad lōgitudinē pau/ caz declinās. primus figure amigdale: aut dactili zc. o q̄ ea p̄tus ē i isto lapide p̄na lapide renū. extrahit enī ipm̄.

Būmi vero nūcis s̄m̄ quosdā est fungus: q̄ repit sup arbores diuersas. huius color est ad similitudine spōgie: s̄z nō recte sentitū: qz illa res vocat narcotica nūcis. gūmi ve/ ro nūcis s̄m̄ vitatē ē gūmi: qd̄ repit sup arbores ferē tes nūces sed i p̄tib⁹ n̄ris nō repiunt. ego aut vidi p̄dictū gū/ mit: qd̄ i colore ē silis color mirre grosse: s̄z odo: ē nō h̄z. de/ fert de apilla ad nos: z i illis p̄tib⁹ inuenit. Aut. dicit. q̄ do/ sis isti⁹ ē lectuarij sit vsq; ad an̄. ij. i. 3. iij. z supra cū aq̄ trī/ bulozū decoctoz. i tribulozū marino: quos ipse i scdo vo/ eat hasek. z sunt q̄ nomināt ipos v̄n̄lo castane olos lac.

Electuariū de margaritis in. xxj. tertij. in ca. de regimine viuuerfali p̄gnāns h̄z. margaritari nō p̄foratari: p̄iretri an̄. 3. i. 3. iij. z iij. beris: ma/ sticio an̄. 3. iij. ze doarie: do: omic: seio a p̄ura p̄ie: ca: dam o/ mi: nūcis muscate: macis: cinamī an̄. 3. ij. been albi z rubel/ pipis: macropipis an̄. 3. iij. cinamomi 3. v. zuccari sulime/ ni q̄ntū oia: z fiat electuariū: cuius dosis sit cocleariū v̄n̄i. **S**ind electuarium apud nos ē in vsuz valet mira bilr ad ea q̄ dicit Aut. supra in tractatu Nicolai. est alia descri/ ptio q̄ d̄ a duob⁹ generib⁹ margaritaz. i. p̄foratari: z non p̄foratari. tū Aut. i sua descriptione nō h̄z nisi nō p̄forataz: z sunt q̄ faciūt s̄m̄ descriptionē Nicholai: z sunt q̄ faciunt s̄m̄ descriptionē Aut. s̄z voluntate medicoz z ambe descri/ ptiones apud diuites apothecarios repiunt. Jo. Sera p̄. in suo brenario. in ra. de mulierib⁹ q̄ liter significet q̄ ipe sint p̄gnātes: h̄z v̄n̄ aīā descriptionē: q̄ q̄i eadem est.

Margarita lapis est. Irido. i ca. de lap. p̄ciosis cādido dicit. margarita p̄ma cādida rū gēmarū quā inde margari/ rā aīum vocalā: q̄ in cōculis marinis hoc genus lapiduz inueniat. t̄nest enī in carne coclee calculus natus: sicut in carne ostree p̄ciosissima margarita reperiri d̄: vel sicut i cerebro: o piscis lapillus gignit: z mellos: s̄z cādide z albe.

Apsia quā arabes corunte dicitū t̄ffis: vt dicitū fuit i cōfectione anacardina q̄ cōfert egritudinib⁹ neruozum.

Cinamī. i. cinamomi grossi: alio nomē darsant vocat vt dicitum est: tamen p̄pter igno: antiam aliqui apoteca/ ri: aliq̄n̄ ponūt in isto electuario loco cinamī cinmūm: s̄z non recte: qz spēs cinamomi sunt multe: vt p̄ per Dia. z Sera p̄. nā Sera p̄. ait. inuenitur alia species cinamomi q̄ d̄ vasoz h̄z: ē cinamū: z ē grosse plāte nō h̄ns fortes odo/ rez: z ē debilis p̄tūis. etiā p̄li. inqt. cinamomū z cinam: nascit in ethiopia: z p̄sideret b̄n̄ q̄ cinamū z cinamomū idē sunt. Nā s̄is ē in tertio Almanforis. i fine ca. xvij. iqt. cinamomū cinamomo vicinū existit: eo sit debili⁹. igno/ rātia hō apothecarioz ē q̄ i isto electuario igredit cin/ amum z cinamomū: ex quo vidētur diuēficari: verum per primū intelligim⁹ cinamomum grossū. z per se cundum cinamomum finū.

Zuccarū sulimēni. i. illius regionis: vt dicit Bentilis: uos loco eius ponimus zuccarū tabarzet. i. album. Joan. Sera p̄. loco eius habet zuccarum mundum.

Confectio de medullis in. xxx. tertij. in. e. de medicinis singularib⁹ ad costuz. h̄z. amigdalaz exco: tataraz: silicoz: neregil exco: tataroz cōtritoz: z amigdalaz pini: z granoz alchichil: z s̄m̄ gra/ ualia silhestiaz: granoz azelem: z granoz viridius. i. sem/ num arboris botim: cuius gūmi est teruentina p̄tes equa/ les: meremisch: p̄iperis longi: iuziberles: omnium aīi. par/ d̄ iij.

ies decem: & plus parum. terantur omnia & conficiantur cum penidije: de quo sumatur omni die quantum est unum unum.

Confectio non est in vltimo sed ideo eam descripsi: vt ostenderem qd confectio de medullis apud Auicennam est eadem cum electuario de nud eis fructuum apud Rasium: ut dictum est: nec differunt: nisi quia Auicenna loco auellanarum posuit fisticos.

Conregibilis est nux indica: vt dicit Auicenna in capitulo de nucle indica: sic esse credo: quia Rasis loco eius habet nucem indicam.

Conserua Azelem: secundum ipsum in secundo dicitur per nigrum: sed non intelligimus de vero pipere nigro: sed de alia re simili: de qua superius ostensum fuit clare quid sit.

Conserua emichis: id est rosa asinorum sive peonia. Rasis loco eius habet semen peonie: quod idem est. vide supra: quod diffuse declaratum est.

Medicamen de marchisi

ta in quarto canonis: in sen tertia: in capitulo de cura erupionum exiurarum. Recipe lapidis marchasite: dragmas duodecim armoniaci tantundem farine fabarum: dragmas sex: misceantur cum rasina humida: & liniatur super curem: & ponatur super saniem donec cadat per se: & oportet ut admittatur statim.

Conferua medicamen reperitur etiam apud Franciscum de Bedemontium: in capitulo de appropriatis apostematibus: secundum diuersitatem membrorum in quibus sunt: sed est ex anerozitate Auicenne. quia idem sunt. Lapis marchasita apud Dioscorides: vocatur pirrites. ex quo erant hii eligendos est coloris erantinis habens. Et ibi Dioscorides tradit modum comburendi ipsum. Auicenna ait: vocatur marchasita: & dicitur qd sunt plurimum specierum: alia enim est aurea: & alia argentea: & alia erea: & alia ferrea: & sunt qui nominant eam lapidem luminis: propter inuamentum quod visui affert. pituites vero dicitur a pir quod est ignis: quia percussus ferro ignem emittit. Adesue de ipsa loquitur in capitulo de lapide stellato.

Conferua tribus generibus confectionum scdm Antonium Guainerium Napiensem.

Confectio mixture

alis in capitulo sexto: de signis iam pronosticis qd demonstratiuis febris pestilentialis & eius cura. Recipe conferua rosarum buglossati boraginis & violati ana: vnicia medii. conferua: storium nenifar. dragmas duas: manus christi cum perlis libras mediam: fragmentorum omnium preciosorum: dragmas duas: margaritarum subtiliter tritarum: dragmas medias: soliorum auri numero sexdecim: fiat mixtura deaurata: de qua sepe comeditur & de ea bibat cum aqua zuccari si libuerit.

Conferua apud nos non est in vltimo secundum illam descriptionem. illa vero qua generaliter vltimur est magistralis: & non est eadem: sed pro nobilibus ista est nobilior: illa: sicut infra apparebit.

Conferua rosata. i. ex rosis: & vocat zuccam rosarum: & fit ex tribus partibus zuccari & vna rosarum.

Conferua buglossati sive diabuglossati: id est conferua que fit ex floribus lingue bovine: & modus eius est sicut rosarum.

Conferua boraginatam sive diaboriginatam: id est conferua que fit ex floribus boraginis: & modus ipsi est sicut rosarum.

Conferua violarum sive cneocarum violarum: id est conferua violarum: quod ex floribus fit: & modus eius est sicut rosarum.

Conferua storium nenifar: id est ex floribus nenifar: & vocatur zuccam nenifarum: & modus eius est sicut rosarum.

Conferua fragmentorum omnium preciosorum secundum generalem regulam: sciendum est qd per fragmenta preciosa intelliguntur quinque genera lapidum preciosorum: & sunt proprie illa que Adesine in electuario de gemmis nominat: & sunt saphiri: iacinti: sardini: granate feruigi: id est smaragdine: de omnibus istis ostensum fuit supra.

Confectio manus christi cum

perlis: in capitulo quarto de cura quartane a melancholia sanguinea prononciatis. Recipe margaritarum splendidarum tritarum subtilissime: vnicia mediam: zuccari in aqua rosata dissoluti libras medias: & fiat decoctio in perla: & vsui referuetur.

Conferua descriptio istius confectionis que vocatur manus christi cum perlis: est descriptio pro nobilibus: quia consuetudo apothecariorum est facere manus christi sine perlis: sed loco eius ponunt puluerem cordialia. aliquando fragmenta secundum necessitatem: & possunt fieri cum aqua rosata: tunc vocatur manus christi rosate. sicut etiam cum aqua violarum: tunc vocatur manus christi violate. sicut etiam cum aqua buglossati: tunc vocatur manus christi buglossate. aliquando sicut cum aqua capillorum veneris: secundum diuersas infirmitates. & eius forma est ad modum rotule: & id est satis notum.

Confectio diacoralis in capi

nulo octauo de signis & cura caustionidit. Recipe corallorum rubearum dragmas tres zuccari libram mediam. dissolue zuccarum in aqua rosa in qua in infusione fuerit dragma vnum sandalorum machari id est citrini: & granas quatuor camphore: & istorum sorti facta expressione in illa aqua zuccarum dissoluantur: & fiat confectio in morcellis.

Conferua descriptio apud nos non est in vltimo. Nicolaus in suo antidotario describit troc. diacoralis qui ingrediuntur in pyriaca Gal. sed non sunt idem: de quo infra.

Coralus rubens est nobilior: albus & niger. Rubens autem conseruetur omnibus egritudinibus stomachi si suspendatur super ipsum directus: vnde Galienus inquit ego expeius sui ipsum: & suspendi ipsum in collo eius qui habebat dolorem stomachi: ita vt esset coralus super os stomachi: & remouit fuit dolor. cum ergo accipi ipsum redi: & sic expertis sui lignum crucis in habente epilepsia: & qui suspenderit in collo suo in diebus sanitatis sue corallum rubentem securus erit a dolore stomachi: & propter hoc mulieres appendunt eum in collis puero: vni. Bisadum aut scriptis Stephanus pro bassed: qd est coralus.

Conferua electuarijs ac confectionibus sicut Jo. anglicum: qd alio nomine rosa anglica nominatur.

Electuarium de cau

libus. in capitulo de cura lepre. Recipe succi castilei libram vnam bulliat & exprimat: troci dragmas tres: panis zuccari: & mellis ana lib. s. fiat electuarium cum leui decoctione.

Conferua electuarium apud nos non est valde in vltimo: tam e reperitur apud aliquos apothecarios.

Conferua secunda Auicennam alius est domesticus: & alius siluestris: & alius marinus: & alius caulis aque. Caulis vero apud Dioscoridem vocatur brassida. vnde Adacercaulis Romana grecorum brassica lingua. Agrestis apud quosdam putatur conditi: sed non est: canabis etiam est spe

cies caulis dicitur capitulum: vel caulis capitulum: vel imperialis. Petrus de Prescencia dicit. gambusij sunt de natura caulium: et habent formas caulium donec clausi fuerint. sed postquam clausa sunt folia ipsorum sunt quasi alba et grossa: sicut unice ceparum et crista et. etiam Serapio in capitulo de canle de canabit loquitur. Sinton Jannensis dicit quod Auicenna de canabit singulare facit capitulum quod non reperitur. verum est quod Auicenna in capitulo de canle: de canabit loquitur. Johannes Arculanus in capitulo de capitulis dicit. canabit que est caulis imperialis scilicet capitulum carnebum scripsit Stephanus pro conio: quod est caulis.

Confectio diagarici opti

capitulo de veruca in oculis et cura a nobis. Recipe agarici boni albi lenis et puluerizabilis. 3. mediam: turbijs cineribus an. 5. ij. nucis muscate auclanarum. 3. ij. misce et cum zucchero lib. 5. fiat confectio.

Hec confectio apud nos non est in usu. sed virtus agarici est magnificata apud nostros auctores.

Agaricus secundum Mesue est ex medicinis magis iuuuamenti: cuius ortus est secus arbores magna quibus ita accidit corosio et putrefactio: et eius generatio est sicut generatio fungorum: et propter id vocatur a multis fungus abietis. Galienus in libro ad partenianum. Inquit. agaricus ab arboribus excrecit prout tubera idest fungus dicitur etiam apud lombardos.

Electuarium diacubebe in

capitulo de idropisi in cura generali. Recipe sanda. omnium: scilicet albi ru. et ci. ana dragmas duas: spo. rassi. eboris an. dragmam vnam cum dimidia: ocini: scilicet garosilati: cubearum ana. 3. dimidiam: vel dragmas tres si sit caliditas multa. quatuor seminum frigidorum mundatorum an. dragmas duas: seminis endiuie portulace. ana dragmam vnam: signi aloes: nucis muscate. ana dragmam mediam zaccari libram vnam: et dissoluantur cum decoctione endiuie: vel cum aqua endiuie et vtatur mane: et est experim.

Id electuarium in Hapsia non est in usu: sed in Mesuelo vniuersitatis: sed non facit ipsum secundum descriptionem Joannis Anglici: sed illa descriptio qua vniuersitas reperitur apud Thesaurum pauperum sicut infra apparet: tamen inter ipsas est parua differentia.

Cubebe siue cubebe: non cubece: quia cubece apud Auicennam est malua vel species elus. Serapion. in capitulo de cubebe ait: ego postquam aggregaui Dioscorides et Galienum super omnem herbam inueni quod Galienus non memorauit mirum agrestem: et Dioscorides non memorauit cubebas: et vidi quod descriptio Dioscoridis super mirum agrestem: et descriptio Galieni super cubebas idem sunt.

Cubebe. Dioscorides mirta agraria est mirus siluestris sine mirus alba: vt dicitur moderus. Et secundum Matthaeum siluaticum est abrongi. Stephanus vocat ipsius capitulum.

Confectio alia diacubebe

secundum Thesaurum pauperum in capitulo de hydropsi de frigida causa. Recipe omnium sandalorum ana dragmas duas: spo. diarsure eboris: ana dragmam vnam: cubebe: dragmas quatuor: seminum communium frigidorum: ana dragmam vnam: cum dimidia: seminis endiuie et portulace: ana dragmam vnam: zaccari libram vnam: fiat cum decoctione endiuie: et fiat electuarium.

Ista descriptio thesauri est illa qua vniuersitas Mesuelo habentes. tamen vt dicitur est inter ipsas est parua differentia. Hilbertus de anglia in capitulo de cura specierum ha-

bet vnam alias descriptio nem: que valet ad ea ad que dicitur: sed non est eadem.

Dianasturtium secundum

Joannem Anglicum: in capitulo de sterilitate. Recipe consolidate maioris et minoris: ana manipulum vnum: corallia albi et rubri: sandalorum alborum et rubeorum: ana dragmam vnam: rosarum dragmas tres: spo. di. garosilorum: margaritarum integrarum: ana dragmam vnam: chababe: dragmas duas: seminis nasturtij agrestis: dragma media: radicem sanguinarie pimplinelle: paritarie: ana dragmam vnam: zaccari alexandrinum libras duas: fiat electuarium: quia tamen illud foret magnus de consolidate ponatur dragmam mediam: et de alijs proportionaliter diminuat: ita quod ad dragmam vnam pulueris ponatur libra vnam zaccari vel mellis: et voco illud dianasturtium: quod valet in omni fluxu sanguinis menstruorum et emorroidarum et ventris: et est mihi valde speciale.

Istud antidotum apud nos non est in usu: sed autem Eposiforem valet mirabiliter in illa marcia.

Nasturtium autem herba est satis nota: maxime domesticum. Ilic Joannes Anglicus seu compositor habet nasturtium agreste: quod nasturtium domesticum non est: immo secundum quosdam est nasturtium aquaticum: quod alio nomine senation vocatur: et hoc apud multos est certum. vide autem de eo apud Mattheum siluaticum in capitulo de cardamo. idest nasturtio vniuersali: quod sic ait.

Cardamus agrestis quem multi senation vel crisi vocant: vel nasturtium aquaticum et. hoc apud Auicennam in secundo canonis vocatur pupilla oculi. et apud Dioscoridem eius semen vocatur lepidum: et herba apud eundem senation. etiam apud Serapionem scitaragis: et apud arabes dicitur scesebra. et ab aliquibus dicitur sayabam: de qua nonnulli inueni vilius habere certitudinem quid sit scesebra. quidam credunt: sed non recte quod esset esula quod non est: quia Auicenna in tertio canonis. in capitulo de medicinis cordialibus: habet in quodam antidoto scesebram: et semen eius: ergo esula ibi non conuenit. Idem in quarto canonis in sen. ij. in capitulo de cura ethice scesebram laudat: et secundum quosdam medicorum est granatum siluestris: quod non credo: nec Semius super illum passum conuenit certitudinem. Scias quod in hoc sunt diuerse opinionis: sed hic si deus voluerit declarabo de ipso opinionem doctorum multorum. Et primo dico quod postquam vidi in practica domini Mesue capitulo de cura manie et melancolie sanguine in quodam antidoto: quod incipit. silus zacharie modus confectionis conferentis melancolie et. ibi habet ad litteram. scesebram idest ocini maioris. Ocini autem maioris apud Serapionem vocatur ocinum carmenum. et ab Auicenna in secundo canonis vocatur ohalmarum: et apud Mattheum siluaticum est senation: et qui mihi non credit videat Mesue in capitulo allegato ait. quod scesebram est ocinum maioris. et ocinum maioris apud Serapionem est ocinum carmenum: et apud Mattheum siluaticum est senation: siue nasturtium aquaticum: et sic lege illud capitulum de ocino carmeno apud Serapionem: et capitulum de ohalmarum. apud Auicennam cum capitulo de harochachai. apud Mattheum siluaticum: et videbis quod idem sunt.

Notandum est quod hec herba plura nomina habet. nam senation est lepidum: scitaragi indum: hibederidos: agricardamum agreste: capsia scripta cum. c. nasturtium aquaticum ocinum maioris: ocinum carmenum: pupilla oculi: scesebram: eius radix medetur doloribus dentium. Etiam de ipso dicitur sicut in electuario quod dicitur lenficans ad maioris et. et hoc apud me sicut scitur.

Sanguinarie autem inueni apud modernorum medicorum est bursa pastoris que mirabiliter valet contra fluxum sanguinis. verus est quod inuenitur alia san-

gninaria q̄ vocat corrigiola: seu virga pastoris. sed h̄ Joā
nes an glitius p̄ sanguinariam intelligit burfam pasto: is: z
q̄ sit vez. vide ap̄ eū dē in lib. p̄mo. in cap. de accidentibus
febris qui sic ait. inō de empiricis videam: vade ad locum
vbi crescit sanguinaria. i. bursa pastoris: z genibus
dicas ter pater noster z eae maria: z istū versiculi. Te q̄
m̄is dūe famulis tuis subuenit quos p̄cioso sanguine rede
misti. z sic dīcēdo collige vnā herbā vel duas. Sed si mul
tas colligas ōs ōones iterare: z tunc suspēde herbā circa
collū patētis a q̄ fuit sanguis vel circa mēbroz a q̄ fuit
ibi d̄m̄itēz stringet certissimē: vis ne hoies cognoscāt
herbā tuā frica eā iter manū tuas: z post suspēde eā in aliq̄
pāno vel i fundone: vel in aliq̄ tall. Itē Nicotianus dicit bur
fā pasto: is. i. sanguinaria: v̄ capella: aut scindi vulua. sine
dubio est p̄sonū q̄ burfa pasto: is sit capella: q̄ eius semē
fert in capellis: z p̄pter id apud lombardos dicitur her
ba sugarolla. ipsa enim in v̄is ac ciuitatibus inuenitur: z
comeditur cum est recens: sicut alia olera.

De quatuor generibus confectioinum s̄m̄ Petrum de
tuffignana super nono almanacoris.

Confecio diarob cū reubarbaro
in tractatu. 2. in cap. de
solutiua. s̄. turbith albi gūmofi cānulosi. 3. j.
cinçiberis. 3. 5. reubarbari. 3. j. spice. 3. 5. cina
momi: gariosi. añ. 3. ij. galāge. p̄p̄is lon. macis añ. 3. j. dia
gredij. 3. ij. 5. zuccari albi. 3. xvj. cū v̄no citonior: fiat con
fectio dosis a. 3. ij. ad. vj.

Udec p̄fectio diarob cū reubarbaro est in vsu: z fit aliq̄
cū reubarbaro: aliq̄ sine. tñ cū reubarbaro est nobilior: d̄
hac replunt varie descriptōes. ego meo tpe vidi fieri dia
rob cū reubar. i. p̄fectione delectabilē s̄m̄ Bartho. mōta.
quā ip̄e vocat p̄fectionē diaturbith cū reubar. de q̄ infra.

Confecio diarob cū turbith ibidē. s̄. turbith al
bi gūmofi z cānulosi. 3. j. cinç. 3. 5. ci
namomi: gariosi. añ. 3. ij. galāge. p̄p̄is lon. macis añ. 3. j. dia
gredij. 3. ij. zuccari lib. j. fiat confectio cum v̄no citonior
z aqua cōmuni. dosis vt p̄cedens.

Ego vidi multoties aliquos non facientes differētiā
inter diarob cum turbith: z inter diarob cum reubarbaro:
sed errant. nam aliud est diarob cuz turbith: aliud est dia
rob cum reubarbaro.

Udec p̄fectio solutiua repit: etiā ap̄ Joāne cōcoregins
in cap. de paralesi z ictigatiōe. tñ differt notabilē ab ista.
sed vna descriptio que inuenit apud leonarduz de p̄da
palea. in cap. de cura scrophularum est huic similis.

Confecio diarob cū agarico ibidē. s̄. agarici. 3.
j. salis gēme. 3. ij. spice nardi. 3. ij. 5. ci
namomi: gariosi. macis galāge añ. 3. ij. diagredij. 3. ij. po
podij. 3. j. 5. zuccari albi lib. 5. cum v̄no citonioruz: z aqua
cōmuni fiat. confectio. dosis vt p̄cedētis.

Udec p̄fectio nō est in vsu. Leonar. de p̄da palea in ca.
de cura scrophulari: habet etiam hanc descriptiōē. Jo.
cōcoregins in cap. de paralesi z ictigatiōe: habet vnam
aliā descriptiōē: sed non est eadem.

Confecio diarob cū sene. i. c. d̄ paralisi tremo
re iō: cura z sp̄asmo de repletiōe. s̄.
sene munde. 3. j. cinamomi: gariosi. macis: masticeis añ. 3. 5.
diagredij. 3. 5. z cum zuccaro fiat confectio cum v̄no gra
na: orum. dosis eius ab. 3. 5. ad. 3. vij.

Udec confectio non est in vsu.
Uene p̄ qd̄ d̄ arabia h̄nt magis leudat q̄ illi d̄ me
cha. Aditoz q̄ An. i. 7. can. vbi de simplicibz tractat qd̄ de
sene nō fecerit cap. cuz ip̄e in multis locis eo v̄tat. Adesue
landat solluculos sene: z dicit qd̄ est melior ps ip̄a plante.
Ude confectioibus ac electuarijs. super antidotarium
Bartho. montagnana.

Confecio de fisticis. s̄. fistico: n̄
mūdator: z tritoruz. 3.
tū. zucc. albi lib. j. incorporent simul in mor
tario cū aqua rosata q̄ntū sufficit: z coquātur
sup ignē: z fiat p̄fectio cū sp̄ebz triasandaloz aliq̄: z aliq̄

en cinamomo ponēdo de qlibet istoz. 3. j. 5. p̄ tota ista re
cepta. Pōt etiā fieri solutiua v̄t scis. valet enī in p̄sonādo
epar frigidū qui sit cū cinamomo. z epar calidū qui sit cum
sp̄ebus triasandaloz z ipsius op̄ilationes sc̄mp aperit.
Udec confectio apud nos non est in vsu: sed credo qd̄ in
partibus venetiuarum v̄tantur illa.

Confecio s̄m̄ Dia. sunt pistachie q̄ i Siria nascunt fistia stro
bilibus. i. pinis. Rasis aut in lib. afforsimoz in ca. de fru
ctibz ait: z comedere cinamomū cum oleo alsalfo: at illud
remouet. alsalfo. i. fisticus est arbor cū: esso similis.

Confecio s̄m̄ Mico. sūt fructi q̄ veniūt de damasco q̄ sa
tis sunt noti. Pl. pistachia cosdē vsus z effect̄ h̄nt q̄s p̄
n et nucleis p̄ter q̄s ad serpētū t̄r̄ siue edant siue bibant.
Ude triasandali d̄r a tribz gūibz sandaloz q̄ ibi m̄rāt. de
scriptio ip̄oz est posita sup: z ex auctoritate Nicholai.

Confecio diamusci m̄ricalis. s̄. sp̄ez diamu
sci dulcis. 3. j. diambze. 3. ij. lingue
aule. i. semis fraxini: rasire ebolis nepite añ. 3. 5. zuc. albi.
3. v. fiat p̄fectio solida cum aqua matricarte in rotulis.

Udec p̄fectio diamusci m̄ricalis apud nos nō est in vsu.
illa p̄o descriptio qua nos v̄timur est diut̄ Adesue: q̄ do
cet facere diamusci dulce z amarū: sicut ostēsim fuit. Spe
cies p̄o diamusci dulcis: que ibi ingrediuntur sunt species
diamusci Adesue. z similiter species diambze.

Confecio est herba dicta neulda: siue gataria: z s̄m̄ ma
erum est calamentum.

Confecio Matricaria est apud Auic. in. 2. can. vocata vchmen. z
est sp̄s arthemisie: z est illa que a lombardis crispula vo
cat. Sapientes dixerunt qd̄ ista descriptio diamusci dicit̄
matricalis p̄pter aquam matricarie que ingreditur. Bar
tholomeus inquit: qd̄ p̄dicta confectio debet fieri in ro
tulis sicut sunt manichasti.

Confecio p̄o vermibz cōs ap̄oz. s̄. se. i. ale
xadrini. 3. ij. cornu cerui v̄st. cou
cum granatoz añ. 3. j. diptami: gariofioz: reubarbari añ.
3. 5. cetonici. 3. j. 5. cinamomi. 3. ij. croci. 3. 5. zuccari lib. j. 5
fiat confectio solida cum aqua absinthij vel graminis.

Udec p̄fectio ap̄d nos non est in vsu: s̄ valet mirabilē p̄
vermibz. simplicia q̄ sunt declarāda declarabo. tpe Bar
tholomez h̄z vna aliā descriptiōē: sed ista est nobilior illa

Confecio Alexandri ap̄d modernos est semē macedonicū: z nō ē
semē sanctū: vt qdā dicit: qd̄ in ista p̄fectiōe possumus v̄
dere: q̄ h̄ Bartholomeus ambo in ista p̄fectione p̄out.

Confecio cetonici siue sandonici idēz est: z est sp̄s absinthij:
sicut p̄ apud Sera p̄. in ca. de absinthio. P̄terea ip̄e Se
rap. in ca. de secha inq̄. secha. i. sandonicuz: vt in ca. de ab
sinthio. z d̄ ex auctoritate Dia. sandonicuz est p̄lata: z est
absinthij marini: z sic mea op̄tū est qd̄ secha siue sando
nicū sit absinthij marini: qd̄ alio noie herba marina ap
pellat: z sic repit apud Nichaele sauonarolā in ca. de ver
mibz qui inq̄. Quidā dāt semē sanctū: siue semēzinas: qd̄
idē est. Jo. manheus gradi in ca. de vermibz q̄ in v̄tre na
seunt dicit. se. i. sanctū vel herbe sannine: vel soch. qd̄ idē
est: sed vult dicere secha. Infra h̄z qdā emph̄n: z dicit se
minis alexadrini: qd̄ cōs appellat herba sauinā: s̄z falsuz
est. nā semē alexadrini nō est herba sannina. p̄ hoc vide
q̄ in ista p̄fectiōe ingrediunt semē alexadrini. i. macedoni
ci: z cetonici. i. semē sanctū: qd̄ nō fit in his q̄ idē sunt. tu
p̄o vide qd̄ semē sanctū cōs sandonici siue secha siue
semēzina siue granella. z hec est app̄obata q̄ mirabiliter
valet ad intericiēdū vermes delect̄ de ista ad nos.

Confecio diambz cū reubarbaro. s̄. san
dolo: albo: z rubeo: violaz p̄m
ziberis. 3. j. 5. anis: cinamomi: croci: masticeis añ. 3. 5. absinthij
hermodactioz añ. 3. j. reubarbari electi. 3. 2. diagredij. 3.
tū. zuccari albi lib. ij. fiat confectio solida.

Udec est p̄fectio diaturbith cū reubarbaro: z sūt ex ho
m̄ibus qui vocāt ipsam diarob cū reubarbaro. aliq̄ cōfe
ctiōē delectabilē: vt dicit̄ sūt supra: z sunt ex hoibus qui
faciunt ipsam cū reubarbaro: z quos sine reubarbaro: s̄m̄
diuersitates descriptiōum que reperuntur.

Electuarium de ouls. *Re.* Albumis ouoz lib. j. miscant simul: z diu agitent cum spania agitando vsquequo inspissent. deinde addant he spēs. *Re.* cedoarte. 3. 5. cinamomi. gariofl. spice. lignitie. cinci. pipis: galange: rolay. sandaloz. rubeoz. añ. 3. j. misc z fiat electuarium.

¶ Istud electuarium non est in vsu apud nos.

Qua fm *¶* Alii. meliora sunt oua gallinarū recentū: z melius qd est in eis est vitellus: z melius eoz artificū est vt nō cū alio z gelent. post aut oua gallinarū sunt oua auiz que curū eius pcedit sicut antēderā: z ad o: a: z alcubugi t. pdicū: z ateenigi. oua fo auatis z similia sunt malū hu mōis. *Scrap.* dicit ex auctositate Gal. illa que eligimus sunt oua gallinarū. nō ergo o: q narremus natura. aliorū fiat confectio solida cur aqua matricarie in rotulis: onoz: q: natura eoz est eadem cum natura isoz zc. *Rafio* aures in tertio Almanforis. in cap. de ouls alt. oua plus alijs o: bus z uententia galline sunt z per dicit zc.

Electuarium de lepore cōbusto. *Re.* lapi: dis iudaici: z spōgie añ. 3. j. pulueris leporis cōbusti fm artē. 3. ij. spēm electuarū l: lontripō. descriptioe Nicholai. 3. ij. cūccari sedē decoctiois 3. iij. cū a q saxifragie. fiat pfectio in rotulis. i. in forma ma

¶ Istud electuarū non est in vsu.

De lepore. *¶* Aut. in scdo casu. duo capla fact. vni dele pore siluestri. aliud de lepore marino: que qdā existimant esse cuniculū: que dicit *¶* Aut. esse aial ostraci. luo: sū: de celi nans ad rubedinē aliquatūla inter partes. culis sunt qdā similia folijs aluficū. i. herbe chili. illuz fo que h̄ntellv gimus: est ille qui oibus est notus. de modo cōburēdi v: de supra in electuarū de cūccariibus.

Chioniripon. i. cōterens z frangens lapidē: interpretatur. descriptio ipsius posita fuit supra ex inuentione Nicholai.

Electuarium de sebestē. *Re.* sebestē recentis. 3. v. in iudant in lib. j. aq violaz z bulliaz: deide coles z pdicte colature addat aqua pns. i. ieros. z angurie añ. 3. v. tamaridoz p: unoz siccoz puzoz añ. 3. v. violaz semlnū comuniū frigidoz añ. 3. j. succi mercurialis. 3. iij. coquant simul vsqz ad psumptionem medietatis: z fortiter expriment z collent z collaturē addat penidiox. 3. viij. diapunnis nō solutū lib. vna z media: pul. diagredij. 3. iij. misc z fiat electuarium.

¶ Istud elius apd nos non est in vsu: sed in x̄l. editolano vnt ipō. Scias q ego vidi p: dicitū elius scriptū: s̄ non apd antoz: auctētiā: z ibi ingredit quēdā herba q notaf chachile: quā Bartholamuz in sua descriptioe nō habet: tñ si esset aliqs qui vellet eaz ponere declarabo qd fit chachile: est quēdā herba que reperit in partibus rome in loco qui dicitur cometuz: folia habet similia ymblico veneris. z heca modernis soldanella vocat: z est alta species chachile habens folia similia vermiculari: nascit in sterquilinis locis. ista fo non est ita nota vt altera.

Sebesten. i. māmilla canis. *Scrap.* ca. de sebesten nar rat arborē ipsoz z de fructu ipsius dicens: q mochastā est rech in arabia: z est arbuscū alium sup terrā h̄ns corticem cuius color vergit ad albedinem: z fructus ipsius est sicut granum oliue. iste fructus colligitur z expricatur donec color gef: z est illud quo vuntur in medicina.

Aqua violarum intelligitur esse illa que fit ex floribus violarum per sublimationem in almbico.

Anguria est melon magnus viridis. q apud *¶* Aut. in se cūdo can. vocat batega. in tēpore antiquo in partibus nostris nō reperiebant: sed hodie deserunt ex venetijs.

Mercurialis est herba satis nota. hec apud *¶* Dia. vocat linozotis. *¶* Galienus etiā in septimo simplici dicit. linozotis fida. i. mercurialis. *¶* Pl. linozotis sine parientis a mercurio inuenis est: ideo apud grecos crmipoz: oua dicit. nam multū ex nostris vocant mercurialem.

Diapunnus vel diamasceon a purnis damascenis dicitur: descriptio ipsius est posita superius auctositate Nicholai. z ibi videntis q fit sine diagredioz cū diagre. illud fo

quod fit sine diagredio appellat non solutū: quando fit cum diagredio appellatur solutū.

Electuarium de polipodio ad meliaz. *Re.* anisi. lignitie: dauci. feis. leui stici. ameos. floz eupatorij. añ. 3. j. 5. acori: cingiberis: cinamoi: croci. añ. 3. ij. feis aucti: petroseli. apij. añ. 3. j. hermo dactiloz. 3. j. 5. urbitib. 3. vj. diagredij. 3. iij. polipodij qrcini 3. ij. thimi: epitimi. ana. 3. v. lapidis laculi: hemastis p paratorum ana. 3. vj. penidiox. m. 3. iij. cūccari lib. iij. coquantur cūccari z penidij cum aqua sublimationis ieros vsqz ad decoctionem cūccari: z fiat confectio solida. poteris etiā facere in forma liquida ad modum electuarij: deinde zuo caro liquefacto addantur pulueres.

¶ Istud electuarium non est in vsu.

Polipodium aut dicitur est a similitudine flagelloz polipt piscis in eminetijs que sunt in ipso flagello seu pedibus: sed pedes dici possunt. nā radicibus polipodij sunt semiles eminetie. vñ polipodij quasi polipes. *¶* Dial. dicit q polipodium nascitur in parietibus humicatis. z iplis: z circa radices arborum vetustamm: z in quercibus: z ppter id dicitur polipodium quercinum: hoc quidam herbatif liquiditiam bluestram vocant.

Chemarites. i. lapis qui dicitur ematites: siue sanguinaris: hoc lapide pictores vuntur.

¶ De pfectionib⁹ ac electuaris fm Nicholai florenū.

Omnifectio diacartami in simone scdo in ca. de cura emē tritei. valet in euacuatione colere z flegmatis *Re.* sp̄rum diagrazū frigidū. 3. j. carui cito rnoz. 3. ij. zinzberis albi. 3. j. medulle cartami. 3. 5. turbitij electi. 3. ij. diagredij. 3. v. manne granate mellis rosati ad solem purificati ana. 3. iij. z cūccari albi. 3. xv. fiat confectio in bollis: quoniam vnusquisqz fit. 3. iij.

Hec confectio apud nos nō est in vsu. *¶* Petrus argillata in cap. de podagra sine guria calida habet vñ aliā descriptionē que eadem est. *¶* Lumen malelucēs describēs hanc confectioē: dixit eam esse magistrālē cum nō sit: vt eius de scriptioem sibi vendicaret: z quidem indigne.

Larranus est crocus homilanus: cuius flore tingitur fericus: eius semen inter laxaria ponit. hoc gimus vocat grecus. *¶* Dia. fo cūccari. *¶* Aner. in qnto col. dicit cleratus al cartamū. i. semē papaga. ego credo q vult dicere: q illud aial qd vocat papaga comedit ipz libeter. *¶* Mesue de ipō loquitur dicens. melius est illud qd est albu z planū grossū z plenum cuius medulla est vinctuosa pinguis zc.

Electuarium sublimē pseruas sanitate oculoz: z pfortas sp̄nvisibi lem in claritate sua in libro. 3. in cap. de custodia sanitatis oculoz: z de tuatibus z nocētib⁹ oculis. *Re.* herbe adhil. 3. ij. seminis feniculi. 3. 5. macis: cubebe: cinamomi: pipis longi: garioflor añ. 3. j. pistent z cubellent: z accipe mclis dispumati lib. j. succi feniculi cocti z dispumati. 3. j. succi celi donie similiter cocti. 3. 5. coquantur succi cum melle quousqz mel habeat spissitudinem: z conficiantur cum eo species: z referuentur in vase vitreato.

¶ Istud elius nō est in vsu: s̄ Nicholai sp̄m landai mirabil.

Herba adhil fm Nicholai in lib. z cap. pdictis est herba de qua qdā dicit q est herba quā comedūt aqle: z cōfricat oculos suos: z d: q est enfragia: postea herū ait. vñ aliū dicit q est qdā spēs herbe albe: cuius folia qñ rū pnt in loco ruptore faciliū hlla qñ ad modū bōbaci: z est amari saporis. ab *¶* Aut. vocata bōbaci. a qbnfda castilago. s qbnfda dicit herba verula: z postea dicit. verula est anis zc. neqz per id Nicholans cognouit qd esset herba adhil. ipē dicit q ab *¶* Aut. vocata est bōbaci: de quo nō reperit vllum fecisse caplm in scdo can. vbi de simplicibus tractat: dicit q a qbnfda castilago dicit: qd nō credo: q castilago ē ius quillanus: sed fit quomodocūqz pma expositio est melior: hoc est q herba adhil est enfragia: q in hoc multū valet. *¶* Interca *¶* Antheus sil. in cap. de enfragia inq: sic. enfragia latine arabice herba adhil. *¶* Mesue in ca. de cgnitudinē

buss oculoꝝ laudat ipsam. sed tradit Jo. coreglus i. c. de debilitate visus: q̄ inqt. herba ad hyl. i. una miscata: sed fm̄ aliquos eufraga: quod non creditur. sed mea opinio est q̄ ad hyl sit eufraga.

Celidonia fm̄ Indio. id dicit vel q̄ aduēn hīrūdīnūz videt erumpere: vel q̄ pullis hīrūdīnūz si oculi auferantur matres eorūz illis ex hac herba mederi dicitur. liber qui dicitur bulcasim in tractatu scdo. in cap. de mō colligendū lac celidonia: et extrahēdi succi eius inquit. p̄ncipiūz oīus celidonia est quādo hīrūdīnes incipiunt apparere: et quādo desinunt apparere desiccatur et non apparere: p̄opter hoc appellatur herba hīrūdīnūm etc.

Diabuturū cyp̄nūz in lib. 4. in ca. de tussī. p̄. mellis dispumatur: et butiri oī. 3. itij. c̄m̄tū: anti. añ. 3. 5. liquiritie. 3. j. p̄ice in fo: ma loch. **Electuarium** nō est in v̄su: sed sicut reperi apud Oribasium in cap. de tussī. est ex auctoritate ipsius.

De butiro. Quic. in scdo ean. dno cap. facit vni de butiro simpli: aliud de butiro non recent. Serap. de butiro lacte et caseo in vno capitulo loquit: et sic inquit. lib. i. lac lib. i. caseus. cebd. i. butirum. ferum. i. mantega. Papias dicit butrum pinguedo que ex lacte colligitur. est tamen pinguis: et solidūz oleum ex butiro fit.

Diapigamus in libro quinto in cap. de in flatione et lēsiōe stomachi. p̄. nitri: p̄pers: cimīni infusi i aceto et postea torrefacti añ. 3. itij. foliorū ruthe sicco: unū ad pondus omnium. Con sice cum melle et fiat.

Dec p̄fectio apud nos est multū in v̄su: sed nō sub hoc noie diapigamū: imo sub noie diaspoliticō: q̄d idem est. Ipse Nicholus in eodē libro inqt. diapigamū. i. electuarium de rutba. postea in caplo de debilitate digestionis ponit electuarium de rutba: q̄d idem est cū diapigamo. et sic dicit q̄ electuarium de rutba fm̄ Nicholau diapigamū et diaspoliticō idē sunt. de quo ista in diaspoliticō. Diasco. in caplo de rutba ponit descriptionē diapigamū que eadem est. **Sacer** in caplo de rutba describit diapigamū in versiculis incipiēdo. Ex hac antidotū nō paucis vile causis **Lōficif.** medici dicit diapigamou illud **Diagonon** in greca n̄ra: q̄ rutba vocat. Illius antidoti p̄fectio talis habet. **Nōdere** iunge pari n̄trū piper alq̄ cimīnū. De trib' hīs tantū de rutba ponit q̄ntū. Sed p̄ns ex acri vino macerare cimīnūz **Lōnēntr:** ferro post asari calefacto. oīa deinde simul bene trita ex melle ligabis etc.

Mitrū. i. affronitū in ista p̄fectione laudat sal nitrūm qua v̄ntur bombardarij: q̄ est fo: tius q̄ sal panis.

Electuarium de scibus in eodē libro in ea. de cura colice ex sece: et **v̄tile** semib'. p̄. croci horētis: c̄nciberis albi mūdī añ. 3. ij. terant et cribellent: sicūz albarū pingulū numero. xxx. terant in vno mortario ligneo in modū q̄ nō appareat grana. et si nō possint teri bene serueant in odici et ponat cum eis de baurach. i. affronitro et sece argēti añ. 3. 5. et pistent oīa simul et l̄ncō: p̄sent cum melle dispumato in quo nō sceat de aqua in qua decoctio fuerint et fiat.

Electuarium non est in v̄su: sed fm̄ intentionem Nicholai est v̄tile semibns.

Crocus horētis est crocus africanus siue hortulanus: cuius semen ḡm̄cis seu cartamus dicitur.

Ficus. i. carica. **Indo.** inqt ficus a fecunditate vocat: est enim arborib' ceteris fecundior: nā terq̄ quaterq̄ p̄ singulos annos generat fructū: atq̄ altero maturescit: alter a borif binc et carice a copia noīate etc. est alia ficus dicitur p̄ barao: nis siue ficus satua siue scioromus: et est nomen copositū a scicos grece: q̄d est ficus et moro latine etc. **Inde** sicophanta. i. comestor: sicūm v̄t apud terentium.

Ex argēti fm̄ Nicholau in est scoria argēti: ego puto q̄ sit merdaseugit: q̄d alio noie l̄targitūm appellatur.

Electuarium de acadīs in eodē lib. in. c. de cura lapidū. p̄. acadarūz abiectis captibus: alio: et pedibus: granorū: solis: seminis

farisfragie añ. 3. j. p̄pers galange: cinamomi añ. 3. ij. ligni aloca. 3. 5. mellis quod sufficit.

Electuarium nō est in v̄su. **Indo.** in cap. de m̄nūz volatilib' inqt. **Licade** ex cuculoꝝ nascunt sp̄to. he in italia apud regnos multe sunt: nec v̄q̄z alibi. **Ditus** medicus ne aut. cicade sunt vermes ad similitudineꝝ locustez habitant in locis calidis. q̄dā p̄o sapiētes dixerūz q̄ cicada est aial parūz vergēs ad ingredire: que in capite ipsi' habet duo cornua munita: et in tpe estatis maioris caliditatis apparet: et volat sup arbores: et sup cacumina domorū v̄t aliarum reni: et ibi stat et garrit quousq̄ sol amittat suā caliditatem: p̄dicūz aial a multis vulgari nose sic est vocatū.

Serap. i. c. de milio solis inqt ex auctoritate Gal. in trālatione batarie l̄sacos: q̄ est semē q̄d assimilaf lapidūz est ebulb. i. milii solis: et est semē herbe q̄ d̄ strōcos: q̄ si bibi' frāgu lapidē et p̄nocat v̄tūz. **Serap.** iterum ait ex auctoritate abē mēsiat ealbart: q̄ ebulb desert ab india: et assimilaf semē ni l̄ntūz q̄ est maius. **Aditōz** tū q̄ **Serap.** dicit q̄ milium solis h̄z semen s̄tē seminis l̄ntūz tū illud q̄ nos v̄mūz nō assimilaf semini l̄ntūz. hec herba in istis hortis nascit et abidat plurimū: q̄zūz dicit **Serap.** q̄ desertur ab india.

Electuarium de s̄sileos in lib. 6. in ca. de sterilitate. p̄. s̄sileos. l̄maure eboris: radicum et granorū peonie: darsisāhā añ. 3. 5. cinamomici: p̄ers: calami aromatici: squināz: arte misie añ. 3. j. nar/di. f. spice: gariof. folij: mastice: oliban' añ. 3. 5. ambre purif sine. 3. ij. mellis quantum sufficit.

Electuarium medicamē de s̄sileos. i. s̄sileis mōtani nō ē in v̄su **Darsisāhā** est cortex radicūz buciē: siue cortex radicū mali granati agrestis. apud **Dias.** vocat asphaltū: de quodī cum sit in electuario de vino.

Artemisia. i. mater herbarum.

Castax est gūmī lēnsi vel spēs eius. **Dias.** in. c. de thure ait. thus lachalmū est arboris que grece libanus dicitur.

Medicamē de lua in libro. 7. in cap. de p̄seruatione a doloribus iūcturarum. p̄. sine recentis subtilissime incise: et conficiatur cum melle: et fiat fm̄ artem.

Electuarium est in v̄su. ipe. n. **Nicholaus** nō ponit dosim in eis: p̄positio mell' ad ius apothecarij ē nota.

Electuarium fm̄ Simonē sannelez est ius: vt dicit sup in camepites. ipe p̄o in cap. de camepites ait: q̄ in fine. vide q̄ nulla istarū sp̄erū sit illa qua moderni v̄nt p̄ comedre os. **Arbitrat' sui** q̄ p̄ma istarū sit plāta illa quā unā moderat' vocat: p̄tē s̄silitudine' hui' descriptionis eū ea: et p̄tē ex p̄sentū q̄ m̄m̄t in ipa in sc̄ntia quā p̄ laudat. **peles** p̄o d̄llet q̄ ap̄o ḡeros sic̄tos m̄m̄t ip̄sāz camepites vocat' h̄z. et m̄m̄t h̄z. **Artemisia** sit ḡm̄ m̄p̄tes: et q̄ nō credit' p̄sideret somā camepites: quod ap̄o **Dias.** vocat camepites: et ponit spēs tres: quaz vna est sp̄sa sup terrā: et giberosa h̄ns folia. aīco minoz. i. sempv̄uue minoz siue vermiculari s̄sila. sed tenera et pinguiora et aspa et sp̄ssa circa virgas odorē redolentia pini ramulos mittit ob̄s̄gos et curuos i s̄silitudine ancuse. i. lactuce asini et s̄s̄d̄culū tenuē. v̄t semē cū tenui coma flores minutoz mellinos. p̄fert: et semē nigrū: odorē pictinū. i. rasine pini vide ergo illā ius qua v̄mūz: et aggrega l̄p̄as cū illo capitulo de camepites. et videbis q̄ in odore et in oibus inā ē camepites: et oēs spēs h̄nt odorē pini: sed nobilio: est q̄ magis odorē pini referit. illud p̄o camepites q̄ v̄nt modernū: nō h̄z formā camepites: vt describit nri auctores: sicut est notum eruditīs apothecarij. **Adē** in cap. de egritudinib' laudat ipsam sub noie c̄cūmā: et est ius.

Electuarium de anagallico siluestri i l. 7. i. c. de cura emētie v̄mblicū: et est multū v̄tile. p̄. radicu' ei' b̄n̄ decoctaz in vino austero: et p̄stea optime p̄ritaz: et mellis dispumati añ. lib. ij. et coquatur lēto igne vsq̄ ad p̄fectionē: et tūc supponat puluis qui sic fit. sanguis draconis. 3. 5. mastice: et piloz leporis icis/rus añ. 3. ij. gūmī arabici. 3. ij. lapidū ematilis. 3. j. nucis cū

pressi. 3. ij. gartofloz. mactis. etiamom: nucismuscate ana
3. iij. piperis. ciniberis. croc. aii. 3. j. z bene inco: poient
z hat electuarium.

Cstud eluz no est vsus: s; fm inuentionē Nico. est uile.
Anagali fm Dias. sunt due species: vna est que flo: em
iacintini pferit. sed apud Serap. habet flo: celeste. altera
est cuius flos dactill colorē habet: sed apd Serap. habet flo
rein rubeuz: z est plantula habēs folia subtilia parua: z ra
mos quadrangula tos: z ambe habent semen rotunduz si
mle semini coriandri. apud nos in pratis ac vjs reperit.
Quidam expofuerunt q; esset cicorea: qd non est: alij q; fit
maforana: qd non est: alij auricula muris dicunt: qd non
est. An. in scdo canonis capitulum vnum facit de auricu
la muris. aliud de anagalo. in capitulo de anagalo inquit:
ex duobus modis: vnus eoz est cuius flos est citrinus. z
alius cuius flos est celestis. hic textus Auicē. videt corrup
tus di no dicit q; pma spes anagali h; flore rubē: vt di
cit Serap. Sal. in sexto simpliciu inquit. anagalus. i. mor
sus galline. z dicit q; vna habet flo: celestis coloris: alia
rubeiz: sic est fm veritate: z est qua nōstro idiomate mor
gelinam: aut mor: sum galline vocamus. alij ipia. adat
lphars siluaticus dicit. mor: sus galline vocat a quibusdam
anagalus qui ipsa vocat: quidam morgelinam vocat zc.
Micholau dicit electuarium de anagalico siluestri. i. de il
lo qui florem rubeum gerit zc.

Confectio boli armeni in lib: o quarto in ca.
de preustione cautellis: z custodia
a venenis z eorum nocuementis in generali. 3. boli arme
niterre sigillate ana. 3. j. grauorum iuniperi. 3. 5. Confectia
tur cum melle: docto est 3. ij. cum vino.

Chec pfectio apud nos no est in vsu: bolus armenus est
quedā vena que reperit pcpue in armenia z eligendus est
subrubeum: apud Auic. vocatur lutum armenium.

Electuarium de moris fm nichael suo
narola in capitulo de dissen
teria intestinali. Recipe carniuz moni immatur. 3. iij. znc/
cari lib. j. coque cum facilitate. deinde p: oice stipica cali
da aut frigida vt exigit dispofitio: z fiat electuarium q; apd
nos in vsu non est.

Confectio chifodea fm Salicium in tracta
tu octauo in meimr in cap. de cu
ra passionū epatis. 3. carniū passularū. 3. xv. croci. 3. j. ca
lami aromatici. 3. ij. bdelij iudaci. 3. ij. 5. cinamomū. 3. j. cal
fe. 3. lignee. 3. 5. spice. 3. nardi. 3. iij. squinati. 3. ij. 5. myrre. 3.
iij. z in alio 3. iij. terbetine. 3. iij. limaure aspaltri. 3. ij. mel
lis. 3. xv. vini quod sufficit zc.

Cstud electuariū apud nos est in vsu: sed nō vtitur sub
noie chifodea: imo vtitur sub noie electuarij de vino. ipe
Sal. describit ibi duas descriptiones: quarū pma est no:
billo: z dicit q; chifodea noia: etentim in odore: z i gustu
similis est vocato ab egyptijs scibis: qui primo compofue
runt hoc z vniū eo. Idē in paritib; nostris facimus: z sic
postq; ego aggregau istud electuariū de chifodea. apud
Sal. cu vno electuariū qd habet ab Auic. in. 3. quem nos
facimus sub noie electuarij de passulis seu de vino. vidi q;
idē sunt: sic vt melius z aperius rem dignoscas lege il
lam descriptionē quaz superius posui. sub noie electuarij
de passulis cum ista: z videbis q; eadem est. Franciscus de
pedemontium in capitulo de debilitate epatis habet ean
dem. Michael sauonarola in capitulo de debilitate epatis
habet eandem.

Climatna aspaltri seu aspalci. i. rasure aspalcos: z hec ē
arbor sicut narrat Dia. que nascit in asia: z rhodo: cuius spes
duplex est. Est enim vna spinosa fructicē z vrsum grauez
hūs: z de positū cū cortice purpureo vel rubro: z depresso
odoris sūm z amari: altera est alba: lignosa: z ibecillis zc.
quid aut fit fere ab oib; ignozat. fm aliquoz modernoz
medicorū opinione tenet q; sit aspaltri. i. vitimē iudaicuz:
sed nō recte. naz si Sal. aspaltri: sunt errore scriptoris: q;
d; dicere limaure aspalci: z est quedā arbor que apud Se
rap. Auicē. vocat darsifā hā: sic est fm veritatem, nā ibi

dem Aut loco etis h; darsifā hā. qd idem est. Michael sa
uonarola loco aspalci h; radice spire: idē z ibi alt: loco ei
pōt pont xilocaracia. vi vult Simon iannensis. verū An.
loco etis pont fructus aliēbuch. i. xilocaracter: hoc adue
nit: q; ipse ignozauit qd esset verum. loco eius xilocaracia
pōt poni. in idem nō est. sed Serap. vere agnouit ipsuz di
cēs q; est arbor granati siluestris: sic est fm veritate. nam
si legis caplm de aspalcos apud Dia. cuz caplo de arborē
granati siluestris: seu darsifā hā videbis q; idēz est. Pietē
rea Joānes arcularius in cap. de debilitate epatis inquit.
darsifā hā. i. arbor granati siluestris. fm pō modernoz
sniam granati siluestris due sunt spēs: quarū vniū est darsif
ā hā: seu arbor dicta amiberberis: cuius fructus d; abel: z
de hoc a multis licium efficit. vñ Rasis in suonimis suis
dicit lcaum loch de aqua in qua cortices berberis coquū
tur: z sic app: obatum sūi q; arbor bei beris in debilitate
epatis: ac in fluxu epatico multum valet. Aliud est xiloca
racia: siue silqua: siue charubie que sunt idem: z sic a mo
dernis vnum pro alio ponunt: sed debent pouere corticē
buclē. i. corticē radices mali granati: seu berberis: z est ar
bor dicta apud herbaticos crispinus: hec duo apud sapien
tes sunt excretis alio: um.

Cum fatū nouū est. Serap. de ipso loquit in caplo de
vite z eius spēsbus: que ex eis sunt. Indicos alt. vini dcm
est: eo q; eius polus venas sanguine suo repleat: hoc alij
q; uos curis soluat leuz appellat alij lineat a lenicēdo. ve
reres vini venenū vocabant. sed postq; inuenū est virtus
letiferi succi: hoc vini vocatū est illud venenū. vnde z hie
ronymus in libro que de virginitate pseruata scriptū. ad o
lescēntias dixit ita vinum bibere debere fugere vi vene
num: ne pro cētis calore seruenti bibant z pereant. Inde
est q; apud veteres romanos semine non vident vinorū
nisi factoz causa certis diebus. hodie pō inuentunt hoies
imlti: qui si non biberent vinum deficerent oino. Joānes
anglicus in cap. de passionibus stomachi recitat hos ver
sus: Dat vinū purū tria nobis cōmoda. primum. Confortat
stomachus: cerebrum: cor dat sibi letū. Tres multiplicat
z viscera plena relaxat. Efficit audacem: sudor: cm puocat
apāt. Ingenium tal lusus congauder amico. Su mensu
ra comes ne vsoleat opus. Naz sine mētura deperit omne
quod est. Dicitur aut electuarium de vino qd ingredif
z debet coqui cum magna diligenia.

Confectio diaspolitico fm eundem in tractatu
quarto de regimine sanitatis. 3. am
ni: pipis logt: folioz rute: niri an. 3. iij. teratur grosso mō:
z cum melle bñ dispunato quāti. sufficit fiat conlectio.

Chec pfectio est in vsu. ipe pō Sal. in sexto de regimie
sanitatis ipsam describit: z solet pfi dupliciter. Quidam
enim cōponunt ipsam ex 3. iij. rute viridiz: z alioz equali
pondere. sed fm in odernos ex oibus cōponētibus sumif
equale pondus: z pfi. z sunt ex hoibus qui vocat istā cō
fectionē siue istud antidotum electuarium de ruta. verū
ipe Sal. in cap. de medicinis tenentis in suis expimentis
h; electuariū de ruta: qd idē nō est. forsā illo ipe nō erat
idem. sed apud multos modernos idem sunt. nā Petrus
argillata in cap. de duricie splentis ingt. pfectio diarutba:
ibi habet eius descriptionē sicut habet hie Salientis in
fine eius descriptionis dicit. z Sal. appellat hoc diaspoliti
cum. Micholans florentinus in lib. 5. in cap. de instatione
z cūssione stomachi ait diaspolitico. i. electuarium de ci
mino. nam apud medicos vocatur hoc electuarium de ci
mino cuz speciebus grossis. An. in guto canoū. habet dia
ciminū Salientis: qd idem est. Dia. in cap. de ruta ha
bet idem. Pacer in eodem cap. habet idem sub noie dia
pigami. vnde per hoc possumus dicere diaspolitico. pfer
cūo de diarutba: diapigamum: z electuarium cum specie
bus grossis esse idem. vide supra in diapigamon.

Cum tuū. scimūū vsuale. hie Sa. nō dicit si ciminū de
bei poni istuz in aceto: z torrefacū: aut nō. vtz nostri do
ctores magis laudā ipm debere poni in infusum in aceto z
torrefacū q; non in infusum. nā Petrus argillata: Michola

Handwritten notes and scribbles on the right margin, including a large 'V' and other illegible marks.

Electuarium

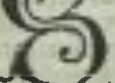
contra pestē s̄m d̄m b̄ndi
 cū de h̄luria p̄ficiū illustrē
 Re. boli arme. diptami albi. myrre. pim. pinelle. cedoarie.
 ali. ʒ. i. tyriace. l. tyriace andromacū. distēperae cū aquavi
 te optimi vini. z distillate in balneo marie. ʒ. ʒ. croci. ʒ. ʒ.
 camphore margaritar. nō p̄soratū s̄m aragdi añ. ʒ. iij. tor
 mēulle sigilli marini. añ. ʒ. ij. seminis citri. ʒ. ʒ. oia pulue
 rcent z incorporent cū s̄rupo de acetositate citri. z ex eis
 fiat electuarium de quo datur. ʒ. ʒ. cum aqua nichse leiu
 no stomacho certe tollit seto. em. pe. silentie z extinguit om
 ne venenum in corde z toto corpore.

Et stud electuarium in tepore pestilentiali valet mirabiliter
 ad ea que viximus z optimum in illo casti.

Diptamum album credo q̄ sit usuale. nā illud dipta
 mum quo vtimur hodie est albi. s̄m Dia. diptamum mul
 ti dicit pulegiū agreste. z describit tres vel quatuor. spēs.
 quartus p̄ma spēs d̄ q̄ nec florē nec semē habet. sed illud
 diptamum quo vtimur hodie habet florē purpureū ac se
 mē nigru qd apud oēs est notū. Serap. de ipso loquit in
 cap. de organo. Simon sanuēsis in cap. de albatami in
 quit. q̄ Serap. in cap. de calamento de diptamo loquitur
 qd non est verum diptamum apud Aui. in secundo voca
 tur mecatramescir. Aqua vite est aqua distillata facta ex
 vino optimo. z quando vinum est bonū tanto mellor erit
 aqua. z eius modus est notus. Rainaldus de villa nona
 in libro primo in capitulo de passionibus aurium. z p̄mo
 de sorditate thinitu. z sonitu inquit. dixit mihi quidaz pre
 dicato. In vbe q̄ imponit de aqua que dicitur aqua vite
 quam ponit Aristoteles in libro. xij. de aqua z vere. sed si
 hoc sit verum non vidī.

Adic huius distinctionis calcē attingimus annuere al
 tissimo. Hic illimaq; eius genitricē. que cuiuslibet gene
 ris p̄fectione ac electuaria. v. solutiva. z nō solutiva dul
 cia amara opiata z nō opiata rationabiliter complectitur
 quānto diuus ad huc in tres distinctiones secuerit. In
 xium s̄o nunc dabimus subsequēti sectioni. que est de cō
 ditio si opifex ille rerum conditor. q̄s vniuersi cuncrorūq;
 initium mentem nostram suo lumine illustrauerit ut tan
 dem oia in illius decus atq; laudem sicut par est sint eua
 sira. accedamus iam igitur ad proposium negotium.

De decē glib̄ p̄ditōz s̄m ad huc tā vualū quā nō.



Secacul

conditū. Re. radices eius al
 bas grossas z teneras z ra
 datur cortex eius cineritius z elixent z mun
 dent a venis interioribus z incidant in fru
 sta sicut est mētra polior. z ponat in eiuova
 cultantibus arundinosis frustū cū zinziberis humectati. sicut
 dicemus in cap. de zinzibere p̄ditō z gariofilus vnus hu
 mectatus. z accliat ad omne pondus eoz mellis ponde
 ra. iij. z alij ponunt mellis pondera duoz. z zucarū pondus
 vni. z postq̄ fuerit coctū cum facilitate p̄ciatur super il
 lud s̄perum elefangina. z partes pueniētes z fiat.

Secacul sicut dēni fuit est sigillū scē marie. Matheus
 aut siluaticū nō cognouit eū. q̄ tpe in lra s. ingi sigillū scē
 marie. i. secacul. Idē aut. secacul. i. yringus. idē sentū in ca.
 de astaraticō. s̄ si legis caplm de astaraticō apd ipm. z ca
 pitulū de astaraticō apud Serap. videbis q̄ yringus non
 est secacul nec spēs ei. s̄ q̄s recte p̄sider et caplm d grano
 culcul apd Mathethū siluaticū de p̄hēdere poterit ea que
 dicit de grano culcul puenire cū cap. de secacul. apud Se
 rap. z q̄ idē s̄m. i. tpe nō videat cognouisse. est enim gra
 nu culcul fruct. ip̄s secacul. z p̄t s̄ba Mathethū siluaticū
 sunt qdā apothecarij g salso opmant yringū esse secacul.
 qd nō est. q̄ Serap. reponit yringū inter medicinas fridas
 secacul s̄o s̄er calas. itē vide apd Mathethū de mōie tpe
 rialij. q̄ de somnis vrinisq; scripsit. ibi cōp̄hēdit yringū
 esse spēs spine. sed secacul est radix que modernū zenogel
 lo vnlgo dicit. z. Aui. in. ʒ. canoni. in ca. de p̄ditio h̄z etiā
 de modo p̄diēdi. z dicit q̄ secacul est vena sicut zinziber z
 afferit ex india. hodie in nostris partibus reperitur in mul
 ta quantitate. z est multum in vsu apud nos.

37
 Cōditū aut. i. p̄paratū. z sunt multiplicia. nā qdā sunt
 ex radicib. quedā ex florib. quedā ex fructib. nā ex radi
 dib. s̄m sicut zinziber. secacul. yringus z similia. de flori
 bus sunt sicut vtole rose. de fructib. sicut pira cionia em
 blici chebuli z silia. ad. an. he. silua. in cap. de rapa linqi ex
 auctoritate Gal. rapa multiformiter aut z hāc hoies p̄par
 rāt vsq; ad hoc q̄ cōponūt eā cū garro. i. almu. qd vulga
 riter nūcupat salinuria z aceto vt habeat p̄ vsu p totum
 annum credo q̄ hoc sit illud qd cōner comedif in quadra
 gesima. Sidorus ait. p̄ditū vocatū qd nō sit sup̄plex. s̄ cō
 mixtione piginēoz cōpositū. Plin. in cap. de viniis ficticijs
 sunt ingt alia vna z nūc ex p̄p̄ere z melle z alijs spēsibus.
 de quib. supra dixi. q̄ ingt alij cōditia alij piperata vocant.
 ad huc ingt. q̄ sup̄ secacul p̄ciant spēs elefangina. i. de
 aromantibus. z sunt ille spēs que ingreditur in mina citro
 niz. i. conditum de citonijs sicut infra apparebit.

Zinziber

p̄ditū. Re. zinziberis recentis si haberi
 p̄t uel saltē humectati p̄ artē partem
 vna mellis partes tres. z zucarū partē vna. coquat sicut
 secacul z qdā accipiūt sicut leca cul. z zinziberis humecta
 ti aut. partē. ʒ. z fit delectatio. z qdā sup̄ cōditum cū spēsibus
 elefanginis. z qdā faciunt aliter. ad. odus aut humectatio
 nis eius est ut infundatur in aqua. dein de sepeliat in are
 na. z fit zinziber album z mundum z recens humectatur
 zinziber. ut docet ipse de chebulis.

Zinziber sine zengibel s̄m Dia. arbor est nascēs in ara
 bia plurimū. cui⁹ coma frequēter vtunt scote sicut nos ru
 tpa in bibēdo z manducādo. sunt s̄o et radices minue si
 cut cipl subalbedo colore h̄ntes sicut peris gustū. religende
 sunt nō p̄sorate sed granes. has multū comedūt uel p̄dunt
 .i. ne putrescāt. z mittunt in vas cul addūt vel coctū. z sic
 reponūt. Gal. ingt. radix hultus plāte de lert ad nos ab in
 dia. z est id in quo est iuuamētū. Papias ait. zinziber q̄ z
 artemisia genera h̄z tria menoglossa tangentes z leptophi
 los. mitor ob talia s̄ba. s̄ra s̄o dicit. zinziber genus pig
 mēti est qd in india nascit. lingua eoz ita dicitur.

Cōditū. i. p̄paratū. dēni est. Aui. in. ʒ. canoni. etiam
 docet modū p̄diēdi zinziber. z dicit q̄ zinziber ē vena de
 vete terre. sicut vena tinctor. Nicholaus in fine sui anti
 dotarij etiā docet modū p̄diēdi zinziber z inquit. Re. yrin
 gōz qui h̄nt folia ad modū cretani marini. qd saraceni se
 cacul vocant verba hec inferūt mihi admirationē. q̄ yrin
 gus nō est secacul nec folia habet sicut cretanus marinus.
 sicut p̄ Serap. cap. de yringo. z per cretanum marinum
 apud Dia. quez ipse vocat crithimon. n̄ h̄ declarare volo
 q̄ cretanus marinus est quedā herba que in tpe antiquo
 nascebat in maritinis locis. sed hodie delata est ad nos z
 nascit in nostris partib. z est illa que nostro idioma ba
 rigia vulgariter vocat. mirabiliter valet doloribus renuz
 ac lapidib. existimant quidā q̄ hec apud Aui. in scdo ca
 noni. vocat alblage. ad huc dicit q̄ zinziber conditū cum
 melle z zuccaro. Aui. s̄o dicit apud nos afferit conditum
 cum melle aut cum aqua rizi. Serap. in. pp. io cap. de zin
 zibere inquit. sunt quidā condicentes zinziber cum melle.
 quidam cum rob. i. sapa. moderni s̄o generaliter p̄dunt
 solum cum zuccaro. z est nobilior modus. de fertur de pa
 mako ad nos. z quanto albius tanto melius.

Baucie

est sicut secacul. i. sigilli sancte marie.

Baucie. i. pastinace. cōditū apud arabes noia algini
 gibel. Aui. in. ʒ. can. docet modū p̄diēdi. z dicit. sumantur
 de duris clari coloris mūde. pastinaca aut s̄m Sidorus in
 cap. de olerib. dicit sic vocat. q̄ radix eius precipuus pa
 stus sit hois. vii. ad. acer sic ait. q̄ pastū tribuat est pastina
 ca vocata. est enim odoram locūda. cibo delectabilis. replē
 alia spēs que d̄ silnestris. que vocat Baucis. apud Aui.
 in scdo canoni. quidā crediderunt q̄ baucia esset charioia. z
 qd nō credo. nā Galienus in libro scdo de alimentis facit
 vni cap. de pastinaca z danco z charioia. quod non face
 ret si essent idē. sed sit quomodo cū. hic volo declarare q̄
 charioia est species pastinace. cuius radix est citrina bo

z affantur anellane: vt dictum fuit de climino.

Liquiritia est radix dulcis satis nota. Albu chafis in tra ctatu secundo docet modum faciendi succum ipsius: z dicit qd fit de mete sulij: qd tunc plata eius est plena succo. casti^o felix. ca. de glicoritia iquit. glicoritia grece ex eo dicta qd dul cem radices hz. glies eni dulce dicit. Bal. ait. mains innamē tum. quod est in ligritia est in succo radices eius: quida pra ue sophtificat succi ipsi^o ex puluere ipsi^o z melle.

Amilū. t. anlidū. Serap. in capi. de frumento docet duos modos faciendi amilum siue amidum. Galle. in lib: o ad paternianum dicit: amilum omnibus notum. est enim quasi medulla frumenti.

De melle passulato seu passularum ingrediente com positione huius loch. contrarietas existit aliquādo inter apothecarios nō parua. aliqui eni male accipientes verba ad seue apponū mel z passulas pro loch cōficiēdo quod minime facere cōuenit: qd hec nō est inērio. d. Ad seue. nā nec ipse nec alij post mel vix vnquā medicinas aliquas in suis ppositionibus sublingunt: sed per mel passularum in telligere debemus cū passulis pfectus: sicut etiaz pfecti eū emblicis z anacar. z alijs rebus: z modus ipsius est quod accipiuntur passulaz mūdatur a solidibus eoz. z. iij. aque cōmunit lib. i. coquantur simul vsqz ad psumptionē aque: deinde fiat fo: ris exp: effio cui addatur mellis duplum pō deris: hoc est pro qualibet lib. i. carnili passularum adda tur lib. ij. mellis bene dispuantur: sicut simul coquantur vsqz ad necessitatē: deinde deponat ab igne: z vsu refertur in vase vitreato: id erit mel passulati: si etiaz mel mltitū facere volueris de modo iph^o docet Nicholaus in fine dia codion vt ostensum fuit.

Loch de papauere z est diapapauer. p. papaueris albi. z. xv. amigdalorum dulcū excoctata rum granorum pini: gummi arabici: dragaganti: succi ligri tle an. z. i. amll. z. iij. seminis portulacē: seminis lactuce: semis citonion: n. ma. z. iij. croci. z. i. penidiorum albo: n. m. z. iij. sicut de papauere quantum sufficit: et fit pprie sirup^o ex capitibus papaueris albi z nigri: z semie lactuce z viol. **Loch** de papauere sū intentionē Ad seue est diapapa uer: sed sū intentionē apothecariorum: aliud est loch de pa pauere aliud est diapapauer: tamē vni pro allo pōt dari. Ipe in sua practica describit multas descriptiones diapa paueris: vt in ca. d. m. z. i. ca. de sūru sūguis ab anre: z nō sunt in vsu. alia sū descriptio qua nos habemus in vsu ē ex auctoritate Nicholai de quo supra dicitur in quinto ca nonis hz vnaz descriptionem loch de papauere: sed non sunt idem: ista sū nobilitas illa.

Loch de squilla. p. sille mellis dispuant partes cōuenientes decoquantur in substantia loch z accipiatur sicut lambedo.

Loch apud nos est multum in vsu: idem Ad seue describit aliam descriptionem in capitulo de tussihumida. sed eadem est. Auicē. in quinto ca. habet vnā alias de scriptionem que eadē est.

Squilla apud Auicē. in secundo canonis est cepe mi nis eo qd inuenit mures. circa instans. squilla alio nomi ne cepa marina dicitur. illa que sola reperitur nisi in plan tata monifera est. Succus autem squille isto modo fit: opo: rei vt mundetur squilla cum cultello ligneo ex coctis: in perioribus: z postea in voluatur illa recte in pasta facta. ex farina frumenti vel chersene. i. sigillim sū Albu chafis: z ponantur in furno panis temperato nō nimis calido: nec nimis frigidō: z ibi diminatur vsqz qd pasta erit cocta: de in de extrahatur z accipiant lamine squille sic calide: z habe as paratum mortarium lapideū calidū cum pestello ligneo z bene contundantur: postea cum pecia lini subtilis expri mantur foriter z succus extrahatur.

Loch de alfesera valet sicut loch de squilla z eius modus est sicut illo: z est medicamē exptū.

Loch de alfesera nō est in vsu: ideo est necessē vt ipsum describā. fescera sū sū Ad seue est vitis alba que alio nomine bionia vocatur. hec apud Dia. vocat ampel

los leuce: z apud herbatos cucurbita siluestris dicitur.

Loch sanum z expertum. p. cinamomū: p. opifici ces: liquiritie ana. z. v. m. m. bebestū an. nu/ mero. xxx. passularum enucleatarum: siccatūz dactiloz pigum: ana. z. ij. fennigrec. z. v. capilloz veneris. Ad. i. anis fr: teniculis: reos: calament: semis lini ana. z. ij. hec omnia coquantur in lib. iij. aque vsqz dum remaneat lib. ij. z proy ciantur super ea penidior lib. ij. z coquantur z impingunt vsqz ad spissitudines mellis: deinde proy ciantur super. euz pinearum mundatarum. z. v. amigdalorum mundatarum liquiritie: dragaganti. gummi ara. amil. a. iij. z. iij. reos. z. ij. misceantur omnia z agitentur vsqz dum medicamen ma cezeretur z album fiat z refertur.

Loch apud nos est in vsu: z est sanum z expertum ad tussim z ad raucedinem vocis.

Loch ad caliditatem z asperitatem pectoris z ad tussim calidam: sed non est in vsu.

Loch sū ppassule sine ossib^o: z meliores ex eis sūt ille que veniunt de oriente que satis sunt uote.

Loch aliud ex Intemōe nostraz: hoc nō est in vsu: sū pphicia tamen que declarata sunt declarabo.

Loch tria grana sū quosdam intelligunt tria semina ex seminib^o quattuor maioribus frigidis. s. semina melonis cō truliz cucumeris: z quando reperitur quattuor granorum vt est in trifera perfica quattuor semina: cōia maiora frigi da intelliguntur. s. melonis citrullucumeris z cucurbitē.

Loch bouum pferens ethicis z psumptis z plis/ cis. p. papaueris albi: podij: seminis lini tor: refacti: croci: amigdalaz dulcū ana. z. iij. amil. dragagan: t. gummi arabici: semis citonion: z semis citrilli: qd est species cucumeris ana. z. vj. granorum nasturcū coctoz amigdalorum amararum: fabarum ana. z. i. s. penidiorum z. ix. dissoluantur penidie in aqua fontium z coquantur z conficiantur cum eis cetera.

Loch in vrbē Ticinensi nō est valde in vsu: sed in vrbē Mediolani magis. ipse Ad seue in capitulo de ptisi quasi in fine habet vnā descriptionem ex auctoritate sabo: quod dicitur loch pferens plisicis z psumptis: sed nō sunt eadem: nec fit sū illam descriptionem.

Loch nasturtij: contrariū enim ei quod aduenit l/ gno aloes. nā istud per decoctionem debilitatur: sū ex tingitur: illa sū virtuosiora. nasturtij sū apud Dia. vocatur cardamus. Bal. in sexto simplicium inquit. carda mus. i. crocus hortulanus z est ex herbis ipinosis: hic te xus Bal. nō videt bene sonare: sed credo qd fuit error scri ptoris. nā ipsemet in septimo inqt. cardamus. i. nasturtij um: z sic est sū veritates: sed sicut dicit cardamus: oz dicere cartamus. i. croci hortulanū. Ad seue inquit. granorum nastur tij coctoz nō intelligitur qd debeant coqui in aqua: sed sicut ligatur qd sū bene cocta. i. matura ad solem.

Loch ad asma bonū. p. squille assate. z. iij. radices lilij celestis. z. ij. fopij: p. affij. i. marubij an. z. i. myrre: croci ana. z. s. confice cum melle z fiat.

Loch apud nos est multum in vsu. idem in capi. de asma habet vnā aliam descriptionem ex aucto: itate Ioan Serap. que eadem est. de modo assandi squillam vide supra vbi ostensum fuit.

Loch de amigdal. p. amigdalorum dulcū z ama rarum: seminis lini tor: facti: granorum pini: anis: dragaganti: gummi arabici: succi liquiritie: z radicio eius ana. z. i. s. zuccari penidionum ana. z. iij. conficiantur cum melle: z succi feniculi: z succi apij prius bullito: nū quantitate sufficienti.

Loch apud nos est in vsu. Amigdalā sū sū sūdoz apud grecos lde: sonat quod latine nux lōga. hāc alij mi clicā vocant: quasi minorēz nucez. amigdalā eiā p morbo aliqui accipiunt: z sū duc eminentie in tra radice lingue in faucibus similes capitibus mamillaz z dicit bionia.

Loch de aleis in capi. de tussihumida. p. alcorum mundatarum lib. s. z elixa ea in aqua decocto.

ntis cicerum. z yfopi sicce vsq; dux sint bene discocta: deinde de colectur z terantur alea sicut medulla: z proice super ea mellis z bini ai. z. vj. z decoquantur lento igne vsq; ad terminum loch: z vrere bonum est.

Loch stud loch apud nos no est in vsu. Alen fm Thidomum in ca. p. de oleribus dicit. aleu dicit q; oleat vlcicu. appel latin: quod alei odo: e habeat. Papias inquit. aleu dicitur q; olcat: cuius odor e venenata ferre no sustinet: leo quoq; z pardus fugiunt: co: pibm: tamen huianis salub: e: ma sut ca loze deductu z interu medicatur doloribus: oculis no i ci bo creb: ins sicutus caliginē inducit. An. in quinto canoni. habet vnam aliam descriptionem que eadem est.

Loch de canibus in eode capi. z. succi canli lib. v. lito igne coque auferedo spumam eius vsq; dum redeat ad lib. ij. deinde coquantur cum rob. idest musto cocto: sine sapa: z mellis lib. i. vsq; dum ingrossetur z bonum est.

Loch stud loch: apud nos e nullu in vsu. Joa. Serap. i suo b: enario in capitulo de pisi absq; lebe: e h3 vnam alia descriptionem: z est fere eadem.

Loch de pulmone vulpis in capi. de pisi. z. pul monis vulpis: succi lgritie: capilloz vene ris: semis feniculi ana. z. iij. pice cum zuccaro decocto cum aqua quatu sufficit: z quq; pfiatur cu rob mirino: z est co fortissimum amplius.

Loch stud loch apud nos est multu in vsu fm intentionem Aldeue. z est medicame Sal. An. de clima terij in capitulo de cura vlceri pectoris z cura ptihs h3 vna alia descriptione que est eade. sed lumē male lucēs inq; loch de pul moue vulpis magistrale. v3. q; no repitur ab aucto: ib: h3 falsa est opinio sua. na vide q; sua descriptio est eade cum ista. pterea Nicholus florētius in lib: o tertio in capi. de catarro z coriza ponit ad lian: loch de pulmone vulpis: z ibi nec addit nec minuit aliqd: imo e eade descriptio. Nil monem vulpis atq; administrat in medicinis: opz pmo prepari: z modus eius est q; accipias pulmonez vulpis z misdetur optime z incidat p venas: postea abluat cu vino albo odorifero pap calido: hoc fiat tantu q; pulmo vulpis efficiatur sine putredine: postea ponat in olla z ericee tur in furno leuiter calido: z post ipsi exiccationē reseruet: sed p: in moliat cu absinthio z vtere vbi oz. Diac. ait pulmo vulpis cu vino nigro asinaicis subuenit.

Loch vulpes est alia nota. Thidoms dicit. vulpes dicta quasi volupes: est eni volubilis pedib: z nunq; recis itineribus: sed totius anfractib: currit: fraudulētum aial insidijsq; decipies. na dux habuerit esca fingit morte: sicq; descēdit quos ad cadaver volucres rapit z deuorat. hoc apud arabes vocat thaleb. Serap. in ca. de amigdalis inquit: z qn vulpes comedit amigdala amara cu aliquo cibo morit. Aldeue ac An. voluit q; predictu loch pfiatur cu zuccaro: sed hodie generaliter pfiat cu melle: Nicholus vult q; pfiatur cu zuccaro. Aldeue inq; et si pfiat cu rob mirino est pfortissimum optimum.

Loch de semie lini ad illuz qui tussit in antidota rio. Jo. Serap. z. seis lini: torefacti. z. iij. confice cum melle z fiat loch.

Loch stud loch est multu in vsu. tamen ego vidi ipm fieri ex farina semis lini no torefacti: z melle z est mirabile ad tussim pueror. An. in qnto canoni. in tra. quinto de allohotat ad spialia h3 loch ad tussim sicca: z est ide cu descriptione Serap. An. i. semie medicie apu est ad multa. Thidom in capitulo de luis inq; lini ex terra specie mittenti outur: defluytiq; nome eius ex greco est. na limum grec limum dicunt siue q; sit molle z leue. Petrus de crelece nlijs in ca

pitulo de canibus dicit: quod est de natura lini: torefacti aut semen lini: sicut alia semina.

Loch Albotiu fm An. in quinto canonis. z. se ministri to: relecti: passulaz mudataz ana lib. i. amigdalaz pini: z amigdalaz dulcium: amigdalaz amaraz mundataz ana. z. vj. auellanari torefactaz: glutinis albotin: radici lilij celestis. lieros ana. z. i. mirre: croci: buris masculi ana. z. s. zere z crebellen z inuoluatur cum lacte asinino: z conficiantur cu eo z fiat troisci z erice centur in vmb: a: deinde terantur z pfiantur cu melle.

Loch stud loch apud nos no est in vsu.

Loch Albotiu no est terbetina que alio nomine largatu dicitur: z grani ipsius fm An. in scdo canoni. vocatur granu viride fm circa instas terbetina melior est alba vel citrina z clara sine putredine: per centu annos seruat. Serap. in capitulo de terbetino dicit q; sunt due species. s. domestica z siluestris: domestica est botiu veritate: z fructe eius est granum viride z siluestris est lentiscus: z ambe hnt gni ml. Sal. in suis secretis in capitulo de dolore capitis z splenis z multorum alioy in qlt. cere elchaliu bac. idest terbetina vel albotiu.

Loch Almgdale pini sunt grana ipsius vel semia q; alio nomine nuclei pineaz dicuntur. greci no dicunt strobilia.

Loch de sarsara magistrale. z. radici sarsare. z. vj. laurur bu a fo: dib: eaz: deinde bulliant bene donec sint bene cocte: deinde bene pfiatur: plus cu dicta aqua dissoluantur z necari lib. i. s. coquantur vsq; ad formam electuarij: deinde addatur pinearu mundataz. z. i. s. passularum. z. ij. pfiatur in mortario lapideo: z misce cum sirupo su: a scripto: deinde adde croci gariosilob: u an. z. i. succi lgritie. z. i. gra. xv. cu uan omi: macis an. z. i. misce z fiat loch in forma bona.

Loch de medicame in Papia non est in vsu. Immo magis est in vsu in ptihs medioianēsis: sed descriptio ipsius ab aucto: ibus no repitur: sarsara no fm modernos e vngula cabalina: siue vt alij dardana vocant: species ip: due sunt: vna est ia. pprine dicta: altera vocata nenufar vtraq; i aquis nascit: vna cu flore albo: altera cu flore rubeo: vt dictum fuit supra in electuario de sarsara.

Loch de perfectione fauore dno hac sectione de loch psequatur mir nre circa sectione sirupoz z inlep: p: estet igit aliusimus uobis gram: z sub vmbra alaz suaz ptegat nos. De iuleb. sirupus ac rob fm. d. Aldeue z alios doctoz: co: dinem: si dens voluerit describa: que sunt in vsu: z que no.

Modus operacionis iuleb: pferentis aduentione febrium. z. aque infusionis rosaz lib. v. zucca. lib. iij. coquantur cum facilitate z administratur cum aqua frigida.

Iuleb. vel iulep arabice est sirupus simplex ex sola aq; zuleb vel adhibita aliqua pre aque rosace: vt inq; Jo an. Serap. in septimo Bēillis sup quinto can. An. dicit iulep arabice iuleb grece est sirupus ex sola aqua rosata vel communi z zuccaro. istud iulep apud nos est multuz in vsu: sed no vtinur sub nomine iuleb: ver est q; facimus z sace re debemus. z vtinur sub noie sirupi rosati ex infusioe rosarum: z predicta infusioem ipse docet inferius: qu no medius o: dinat Iuleb no intelligit de ista descriptione: sed illud iuleb quo vtinur appetit infra sub noie iuleb aliud rosarum. Nicholus ponit sirupū rosati cu infusio ear dem est cu illa Aldeue. tamen in dosi non concordant.

Infusio rosaz est illa qua docet idem sub nomine operatio infusionis rosarum am violarum

Operatio infusionis rosarum aut violarum. z. folioz rosaz aur violaz recentuz lib. vj. ponantur in vase vitreato terreo stricti officij: z fundantur super ea aque calide lib. xv. z stringatur officiu vafis z dimittat per horas octo: runc denu colet z in vase itez tande folioz rosaz recentiu aut violaz immittatur: z denu eadem aqua calefacta super ea mittatur z stringatur officiu similia per octo horas. deinde coletur. z si conseruare volueris ponat in vase vitreato stricti officij: z

fm pueror

deinde coletur et distillatur donec clarificetur et accipe ex eo quod est claz lib. vii. et funde super ipsum ex iuleb claro et depurato lib. v. et coquat donec ipsa sit si aut estas fuerit distillatur in sole donec eius acetositas consumatur.

Sirupus de acetositate citri est multum in usu debet fieri cum magna diligentia: apud nos generaliter faciunt ipsi in hyemali tempore apud festum natiuitatis domini nostri Iesu Christi: quia in illo tempore citri deferuntur ex ianna ad nos: tunc faciunt sirupum.

Sirupus de agresta modus operationis eius est sicut sirupi de acetositate citri: sic est quod accipiat lib. xij. succi vire acerbe et decoquatur lento igne vel ponatur ad solem usque ad consumptionem tertie partis: deinde colet et distillatur donec clare sit: tunc accipe ex eo lib. i. succi quodammodo clarus lib. v. et coquat in sole usque ad solem usque ad partem cocturam et referuentur.

Sirupus de agresta modus operationis eius est sicut sirupi de acetositate citri: sic est quod accipiat lib. xij. succi vire acerbe et decoquatur lento igne vel ponatur ad solem usque ad consumptionem tertie partis: deinde colet et distillatur donec clare sit: tunc accipe ex eo lib. i. succi quodammodo clarus lib. v. et coquat in sole usque ad solem usque ad partem cocturam et referuentur.

Sirupus de agresta modus operationis eius est sicut sirupi de acetositate citri: sic est quod accipiat lib. xij. succi vire acerbe et decoquatur lento igne vel ponatur ad solem usque ad consumptionem tertie partis: deinde colet et distillatur donec clare sit: tunc accipe ex eo lib. i. succi quodammodo clarus lib. v. et coquat in sole usque ad solem usque ad partem cocturam et referuentur.

Sirupus de agresta modus operationis eius est sicut sirupi de acetositate citri: sic est quod accipiat lib. xij. succi vire acerbe et decoquatur lento igne vel ponatur ad solem usque ad consumptionem tertie partis: deinde colet et distillatur donec clare sit: tunc accipe ex eo lib. i. succi quodammodo clarus lib. v. et coquat in sole usque ad solem usque ad partem cocturam et referuentur.

Sirupus de granis mirri. et succi granorum mirri purificati lib. vii. succa albi lib. v. si aut sirupus secundum artem.

Sirupus de mirtilis. et succi mirtilis est arbor: semine vero ipsius de mirtilis: semine eius due sunt. scilicet alba et nigra: idem posses dicere domestica et agrestis: domestica vero est mirra que semine nigri habet agrestis est chubeb: que alio nomine mirra alba appellatur et ambe sunt note.

Sirupus de albalac. et albelac et eunclerur et coteratur et coquant usque ad consumptionem ne duas partes: fiat sirupus cum succo secundum artem.

Sirupus de papauere. et papaueris albi et nigri et pro parte capituli eorum aii. z. lx. decoquatur in lib. iij. aque pluvialis usque donec redeat ad lib. i. et cum succo albi et penidiorana. z. iij. et fiat sirupus.

Sirupus de papauere. et papaueris albi et nigri et pro parte capituli eorum aii. z. lx. decoquatur in lib. iij. aque pluvialis usque donec redeat ad lib. i. et cum succo albi et penidiorana. z. iij. et fiat sirupus.

Sirupus de papauere. et papaueris albi et nigri et pro parte capituli eorum aii. z. lx. decoquatur in lib. iij. aque pluvialis usque donec redeat ad lib. i. et cum succo albi et penidiorana. z. iij. et fiat sirupus.

Sirupus de papauere. et papaueris albi et nigri et pro parte capituli eorum aii. z. lx. decoquatur in lib. iij. aque pluvialis usque donec redeat ad lib. i. et cum succo albi et penidiorana. z. iij. et fiat sirupus.

terius rosus rubens palensis: minoris flos est. hanc vulgo dicunt agreste papauer. Mobilior: cunctis est semine que gerit album et florem: hoc est notum.

Sirupus dinarij: et eius interpretatio est sirupus de bisantijs. et succi endivie succi apij aii. lib. ij. succi lupuli: succi boragis aut buglose aii. lib. i. bulliat ebullitioe vna et dispartitur et depurentur. et eorum puratorum lib. iij. zincari tabarset. i. albi lib. ij. s. et coquantur cum facilitate donec fiat sirupus: et quandoque ad oes partem succi depurati ponit acell boni albi et clari ps. s. et quadaoqz bulliat in succis foliorum rosarum. z. y. liquiritie. z. s. spice idest nardi. z. ij. anisi feniculis. apij ana. z. iij. et est mirabilis.

Sirupus de bisantijs est in usu: sub nomine sirupi de bisantijs: non autem de sirupis de bisantijs: quod in ipso blacie bisantie igreduntur: sed potest dici de bisantijs a loco quodam nomine bisantii in finio macedonie: ut dicitur Beulij super quinto can. Dial. aut in cap. de purpurea marina. scilicet bisantia autem quod bisantii est quodam locus in quo primus inuenta fuit blacie bisantie: idem bisantia a quodam loco potest appellari. Ispapias est dicitur bisantii est vrbis thracie a panfania rege sparthanorum condita: post a Constantino principe in maius aucta Constantino polis inuicuta est totius imperii. Ios. totelinus inq. byzantii prima cum y greco sequente pronante: penultima cum t. exili z. i. latino scribit vrbis est thracie maritima a paulania sparthanorum rege prius condita: vestat iustitiam libro suo epithomatis nono: nunc pro Constantino polis a Constantino imperatore quod est adauxit et exornavit vocat: idem est notat supplementum cronice libro quarto: etiam alio vocabulo potest dici quod bisantii est genodanarij vel ducati. Cuius Sinarum veronensis aut. bisantii vel bisante olim dicta est Constantino polis inde bisantius bisantia bisantii: vel bisantens bisantia bisantens. i. Constantino polis: hinc est adhuc moneta istius civitatis dicitur hic bisantens: vel hic bisantii. et sic ad hunc vult quod bisantii intelligamus denarij: et hoc quod iste sirupus apud medicos est carissimus: et est apud infirmos: propter utilitatem que reperitur in ipso sicut bisantii: vel denarij sunt carissimi apud homines: et iste sirupus potest fieri cum aceto et sine: sed sine aceto est inagis in usu.

Sirupus de bisantijs cum aceto facere volueris addatur pro qualibet lib. sirupi de bisantijs sine aceto lib. s. aceti boni et itez coquat quod tunc appellatur sirupus de bisantijs cum aceto: sed quando docto: ordinat sirupum de bisantijs: simpliciter de illo qui fit sine aceto intelligitur et illos succos qui in ipso ingrediuntur oportet servare per totum annum ad necessitate troscilo: unum de cupatorio a calio: unum.

Sirupus acetosus. et succa boni albi lib. v. et funde super illud in vase lapideo aque fontium dulcis et clare lib. iij. et decoquatur semper abigendo spumam eius: et sit ignis in quo coquitur parviter aut tenuis flamma sine fumo et decoq: hoc modo donec clarificetur et diminuta sit aqua sicut medietas eius de hinc fide super ipsi aceti vini albi clari lib. ij. in leui et forti lib. iij. et in mediocri lib. iij. et da ei post illud perfectionem et cocturam.

Sirupus acetosus est multum in usu. ad hunc dicitur sermo in sirupo acetoso dicens quod iam magnificata est inter veritificatores virtus sirupi acetosi: et excellentia eius scilicet in eorum unitate et posse ipsius in materias calidas et frigidas et subtiles et grossas et viscosas sine adherentes et c. iste est sirupus acetosus simplex. Galienus in libro secretorum habet vnam descriptionem sirupi acetosi quo conservatur sanitas corporis: sed non sunt idem. Aut in quinto habet multas descriptiones: sed non sunt in usu.

Sirupus acetosus est multum in usu. ad hunc dicitur sermo in sirupo acetoso dicens quod iam magnificata est inter veritificatores virtus sirupi acetosi: et excellentia eius scilicet in eorum unitate et posse ipsius in materias calidas et frigidas et subtiles et grossas et viscosas sine adherentes et c. iste est sirupus acetosus simplex. Galienus in libro secretorum habet vnam descriptionem sirupi acetosi quo conservatur sanitas corporis: sed non sunt idem. Aut in quinto habet multas descriptiones: sed non sunt in usu.

acetosus. sed ista non est intentio. Adesue. ipe dicit acetum
in albi claris non dicitur quam factam ex squillio: ut vult
Albucasis. Gal. in suis secretis dicit. saturell. Lacetum ace-
tosum: hoc est in capto d' strictura an helii? z doloris stocci.
Sirupus acetosus cum radicibus. R. aque fo-
tium clare lib. x. z prolice super ipas
radicis feniculi: apij endiue ana. z. iij. anisi seminis fenicu-
li: apij ana. z. iij. seminis endiue. z. s. coquantur cum sa-
cchari bōi lib. iij. z clarificetur sicut prius: deinde funde su-
per ipm acetum boni quantitatem sufficientem iuxta modū
superioris doctrine z da vbi oportet.

Sirupus acetosus est in vniuersis: sed non vtiuntur sub nomine siru-
pi acetosi cum radicibus generaliter faciunt z facere debēt.
apothecarij sub nomine sirupi acetosi compositi vel sub no-
mine sirupi de duabus radicibus: tamē Adesue habz tres
radices: quod non est consonum: sed error hic est q' radices
communes sunt ad numerum quinqs: videlicet feniculi:
apij petrosilij: brusci z sparagi: de quaru ex istis quinqs
nisi due ingrediuntur in isto sirupo: z propter id nominatur
sirupus de duabus radicibus: endiua sō non ponitur
in numero istarum quinqs.

Sirupus de canis. R. succi granorum dulcius
lib. iij. aque malorum de seniz aqua
cannaz zuccari aut penidiorum ana lib. i. s. z fiat sirupus.

Sirupus non est in vniuersis. Adesue habet sirupum de
cannis. scilicet de canna de qua fit zuccarum. quidam mel-
canne vocant. hec in Sicilia partibus reperitur. Sicilia in
sula est prope sardiniam ab oriente cingitur mari adriatico
a meridie africa z ab occidente: forma cannarum zuccari
est sicut forma cannarum mellice foris z intus: sed si canna
mellis dulcem gustū reddit: canna sō mellice hz cōtrariuz.
Sirupus de canis sicut sine mororum de semis sunt moroni grossi
de quo fit diamoron.

Sirupus de postulaca. R. succi endiue cocti
z depurati lib. iij. seminis postulace
z. iij. terantur semina z fundantur super ea succus z dimit-
tatur in vase lapideo per diem z noctem z coquantur cum
facillitate vsqz ad medietatem: z addas zuccari lib. iij. fiat sirupus
z quandoqz additur acetum lib. i. aut succi malorum granato-
rum acetosoz lib. i. s. z fiat sirupus.

Sirupus non est valde in vniuersis: potest fieri per du-
os modos. videlicet si accipitur succus endiue coctus z
depuratus z addas zuccarum: est sirupus de succo endi-
ue: si aut addas aliam: nunc est sirupus de postulaca.

Sirupus de postulaca sicut circa instans habet maiorem efficaciam
viridis qz sicca. Serap. capitulo de postulaca nominatur
herba stulta z parpittella. Adesue apud Dial. vocatur andra-
gine. Adacer ait. andraginis grece que postulaca latine vi-
citur hec vulgi pes pulli more vocatur.

Sirupus de violis. R. violarum. z. iij. seminum
ctoniorum: seminum malue ana. z.
viij. iunibe sebesten ana numero. xx. z coque cum lib. vj.
aque encrubite vsqz ad tertiam partem. z cum lib. i. s. zuc-
cari fiat sirupus.

Sirupus est in vniuersis sub nomine sirupi de violis cō-
positis: sed quando doctor simpliciter ponit. R. sirupi de
violis: intelligitur de illo qui fit ex infusione violarum: cu-
tus descriptionem vide supra. idem Adesue in sua practi-
ca in capitulo. sermo in aqua cicerum habet duas descri-
ptiones: sed ista est nobilior illis.

Sirupus de viola sicut Adesue est medicina temperata conueniens
z fit per eam male qualitate perumratio z nature solutio
melior est quecumqz est ex pumils: quam non inuenit ca-
lor: resolvens virtutem: aut pluuia dissipans. Thidoms in-
quit. viola ppter vim odoris uomen accipit: cuius genera
sunt tria: z sunt hec purpurea ience. l. alba. chetri. idest vio-
la cirina dicta saracenicaz: oēs sunt note: sicut circa instans
omni anno viola debet renouari.

Sirupus de viola scilicet semen quod satis est notum. Ali. ai.

malue fatue z siluestris duo sunt genera. amplitudine fo-
liorum discernuntur. maiorem greca malopen vocant in sa-
niis. alteram a mollendo ventrem malachen vocant e sil-
uestribus cuius graude foitum z radices albe altea vocat
tur ab excellentia effectus. Serap. capitulo de malua dicit
ehubeze. idest malua. Znic. in se cōdo de cubeze cap. sa cit z
inquit. q' est species malue: dicunt q' cubeze est siluestris
z maluebia est domestica: z cubeze quide est spes: qdā q'
dicitur muluebia arborea: z ipsa est altea z est olus iudai-
cum: non est longum quin sit species eius: z est melior
que sit in ipsa zc.

Sirupus de iunibe. R. iunibarum lib. x. vio-
larum: seminis malue añ. z. v. capul-
lorum veneris. z. i. seminum ctoniorum papaueris. sali-
cet semen papaueris albi: melonis: lactuce: dragagani añ. z.
iij. Itgrille orde mundi ana. z. viij. decoque in lib. iij. aque
fontium z cū lib. iij. zuccari fiat sirupus.

Sirupus est in vniuersis maxime sicut istam descriptio-
nem. Adesue in sua practica in cap. de asmate habet vnaqz alia
descriptionem ex auctoritate hamec z est fere eadem: tamē
ista est nobilior illa.

Sirupus apud Ali. in sexto can. meliores sunt maiores
earum. Dial. nominat zizisa. sed de forma ipsius non loq-
tur. Quenzor in cap. de fractura ossis causa doloris dicit.
tulube qui arabice dicitur apud habet fructus sicut cor-
nu q' apud omnes satis est notum.

Sirupus capillus veneris sicut Adesue dicitur apud quosdam ca-
pillus fontium: z dicitur capillus hominis nemoralis: ca-
pillus veneris sō ē debilis in aqua z virtus ei cito tollit.
de papauere. R. papaueris albi z
gri ana. z. l. capillorum veneris. z. xv.

Sirupus liquiritie. z. v. iunibe numero. xxx. seminis lactuce. z. xi. se-
minis malne: seminis ctoniorum ana. z. vj. coquantur in
lib. iij. aque vsqz ad duas: z cum zuccaro z penidiorum añ.
z. viij. fiat sirupus.

Sirupus est ille qui nobis sicut plurimum vsu venit
supraposita sicut alia descriptio ex auctoritate eiusdem: sed
non est ita in vsu. idem in cap. de tussi hz tres descriptioes
sed non sunt in vsu: nec eadem.

Sirupus sicut inuenitur in septimo simpliciū apud
Gal. sunt multe species. nam inquit. micon. idest papauer
scitice album micon carathides. idest papauer comitum
nominatum: quidem sic fructu breuem connexionē ha-
bent: sicut semigreum: ut affunditur comū bonino voca-
tur: z est aliud quod dicitur micon irathla. idest papauer
hercineum: vocatur autem z spumofum: quā totū albu ē.
z spumofum parui: sicut circa instans semen papaueris al-
bi z nigri sematur per decem annos.

Sermo in aqua mellis. Recipe mellis boni z
mundi: z prope cuius est color: sicut
color: pateet: quod est inier tenue z spissum: z quod est bo-
ni odoris: z quod est modice acuitatis: z quod non est anti-
quum: sit eius lib. i. z pone ipm in vase lapideo aut vi-
treo z funde super ipsum aque fontis dulcis: clare lib.
viij. z coque ipsum cum facilitate: z auferatur spuma eius
z non dimittatur super ipsum multiplicatim mo quā cito
apparet auferatur: deinde colleter colato: sō de pan-
no z vtare sicut q' ipse docet. Et sunt ex hominibus qui la-
matizant illam cum speciebus asfanginetis: sicut zimbire
croco: cinamomo: mace z similibus: z sunt qui aromanzat
cum galia muscata ligno aloē z similibus.

Sermo inquit q' posuerunt antiqui dixerunt in aqua
mellis: qui locum sicut de ipsa: z scripserunt ei iunimenta
plurima que sunt in ea: quia sicut sedat z multa alia: vt vi-
detur tibi: hec apud nos est in vsu: quidam existimant q' sit
mellificatum quod ignoro: quia idem aliud capitulum fa-
cit de mellificato: de quo infra etiam idromel apud grecos
est aqua mellita. Rasis in nono Almanoris. in capitulo
de collica. habet modum faciendi idromel. z est quasi idē.
Quenzor in quinto can. habet duas descriptiones sirupi de

sanis mellis: idem est cum idromelle fm descriptionem
Joan. Serap. z hieci legis vtriusq; descriptiones videbis
q; sirupus de sanis mellis apud Auic. cu; ydromelle apud
Joan. Serap. sunt idem.

Mel fm Dias. est ros celestis quem apes colligunt.
Ihdorus in cap. de electis dicit. mel grece appellatum est
q; ab apibus nomen habere probatur: naz apis grece mel
esse dicitur zc. Mel fm inventionez Adesue. melior est q;
colorem palee habet: z quod est imer tenue z spissum: z
quod est boni odoris. fm autem Serapionem. bonuz est
cuius colo: tendit ad rubedinem: neq; est nimis liquidu:
z quando immiseris in eum digitum adheret digito z ve
nit cum eo: z melius quidem mel e mel verio. deinde mel
estatis. mel ho hiemale est malum. Auic. laudat illud qd
est vere dulcedinis: boni odoris declinantis ad acridinez:
z ad rubedinem: z quod est vt palea in colore quod no est
subtile viscosum: quod non abscinditur: z melius est ver
nale: deinde est hiemale aut e malū. id e au Serap.

Secantabin purum. fm mellis boni lib. ij.
aceti boni lib. i. aque fontium
clare z dulcis lib. iij. z quandoq; exigit dispositio vt adda
tur ad quantitate aceti: sicut se scire fecim⁹ i cap. de sirupo
acetosoz: operatio est vt accipiatur mel z aqua: z abijciat
spuma eius: deinde fundatur super illud acetum z deco
quantur z non dimittantur e lenari z exrescere super ipsuz
spuma eius: in mo anferatur omni hora z clarescat: cum
coctum fuerit reconde.

Iste secantabin vel squingebin e i vsu: sed nos vtitur
sub nomine oximellis simplicis. Simon Januensis dicit
squiringibin arabice est sirupus acetosus sine mellinis: qd
est oximel: z sic sapientes hodierni facium oximel simplex
fm istam descriptionem de secantabin puroz: sic debet fie
ri. vide Nicolauin in suo antidotario. nam habet scriptus
oximel simplex quod idem est.

Secantabin de radicibus. fm corticam ra
dicis apij: fenuculi ana. z. ij. se
minis anisi seu culi apij ana. z. i. mundentur cortices z co
terantur z projiciantur super eas in vase lapideo aceti bo
ni antiqui z albi lib. x. aque lib. xij. z dimittantur per diem
ac noctem: deinde coquantur donec eius tertia consumatur
postea coletur z projiciatur super ipm mellis q; sit medie
tas eius: coquantur cu facilitate: sicut superius diximus.

Secantabin sicut dictum fuit est oximel: z propter seca
nabin de radicibus est oximel: z est quo moderni pro ox
melle: coposito vtunt. oximel ho fm Ihdorum appella
tum: q; aceti z mellis permixta conficiatur materia: vnde
z dulcedinem retinet z acorem idem in capitulo de pleure
si habet vnam aliam descriptionem ex auctoritate Bal. z
ibi habet mellis z zaccari silemeni. i. illius regionis: s; no
sunt idem nec vtuntur illa.

Sirupus de menta ex inuentione nostra z est
excellens: priore. fm succi citonio
rum mizorum: z est sapo: compositus ex dulci z acetoso
succo citoniorum dul. succi granatorum acetosorum: z dul
cium z mizorum ana lib. i. s. proficiatur super eos mente
sicce lib. i. s. foliorum rosarum. z. ij. z dimittantur per diez
z noctem: deinde coquantur cum facilitate vsq; ad mediu
z cum mellis vel zaccari lib. ij. fiat sirupus z aromatizetur
cum gallia. s. gallia miscalia.

Iste sirupus est ille qui est in vsu: idem habet vnam ali
am descriptionem: sed ista est excellentior: priore. Amcen.
in quinto canonio h; vna; descriptione: s; no vtuntur illa.

Menta apud Dias. vocatur ediosnum: mente autem
genera sunt quinq; scilicet menta domestica que proprie
hortulana dicitur vel zimunio vel odorifera: z est alia silua
tica que mentastrum siue calamantum annuale dicitur: z
est alia dicta balsamita siue meta aquatica: z hec tertia ags
reperitur: z est alia cuius folia sunt uigriora alijs: z hec dicit
tur menta romana vel saracenicā: z est alia dicta menta
non odorifera. z hec est calamantum. z omnia ista quinq;

genera debet poni in vnguento marciato. de quo infra.
Sirupus de absinthio. Recipe absinthij ro
mani lib. s. folio: um rosarum. z. ij.
spice. z. iij. vini albi boni antiqui z odoriferi: succi citonio
rum ana. lib. ij. s. z dimittantur per diem z noctem in va
se lapideo: deinde coquantur cum facilitate vsq; ad medie
tatez: z cu mellio lib. ij. fiat sirupus ex pertus z nobilis.

Iste sirupus est ille quo vtitur. idem describit vnam
aliam descriptionem: sed ista est nobilio. Absinthij fm
eundem Adesue est multiplex: sed illud quod im euidimus
nunc est absinthium romanum. Ihdorus ait. absinthium
grecom nomen cuius probabilius est q; in ponti regione
nascitur: vnde absinthium ponticum nominatur. Dia. ab
sinthium est omnibus notum cuius probabilius est pon
ticum z capadocinm nascens in monte: vnde nomen acce
pit. Hallsabbas in practica vocat ipsum bulengi.

Sirupus de fumoterre maior. Recipe mira
bo. citrinorum chebilorum ana. z.
xx. bo: agnis vel buglose. violarum absinthij cuscute. id
est podagre lina ana. z. i. liquiritie rosarum ana. z. s. epithi
mū pulch. z. iij. s. iij. pumorum numero. z. passularum
enucleatarum lib. s. amarindocum castie silue ana. z. i.
hec omnia ballant in aqua lib. x. vsq; cum bullant ad lib.
iij. z cum succi sumsterre cocti z depurati z zaccari ana lib.
iij. fiat sirupus.

Iste sirupus de fumoterre maior est ille qui est in vsu:
z habet maiorem efficaciam q; minor. Fumusterre fm eu
des ponitur inter medicinas bene diuicias: sed e forma her
be ipsius non loquitur: z hoc est: quia credo q; sit nota om
nibus. Circa instans dicit. fumusterre dicit quasi funus a
terra in multa quantitate emittitur. dicitur antez fumuster
re: quia generatur a quadam grossa fumo: sicut a terra re
soluitur: z quanto viridior: est: tanto melior: z in sicco nulla
efficacia. Thicen. in secundo can. inquit. fumusterre meli
or est ille qui est viridior: receno acumis amaruz zc. Adesue
dicit boraginis vel buglose: quasi dicat pone vnum pro
alio ex istis duobus: quia in virtute z specie sere conueniūt
ambe confortant cor: sicut est notum.

Sirupus de liquiritia. fm liquiritie. z. ij. capil
lorum veneris. z. i. yfopi sicce. z. s.
projice super illud aque lib. iij. z dimittantur die z nocte:
deinde coquantur vsq; ad mediam partem: deinde profice
super illud mellis z zaccari z penidioum ana. z. viij. aque
rosate. z. vi. fiat sirupus z administretur.

Iste sirupus apud nos est nullum in vsu.
Liquiritia hoc quod Dias. vocatur liquiritia ignota
ho reperitur in multis libris de greco nuntiano quod est
dictu dulcis radice: nam galeo dulcis margarita. Ihdorus
inquit. gicriza grece ex eo dicit q; dulcem radicem habeat
eadem ad ipsos: quia sitientibus sitim sedat: hec est satis
nota. Galie. in septimo simplicium ait. ghus. id est liquiri
tia id quod est vile de hac planta est succo radices eius.
Adesue habet in isto sirupo aque rosate q; sapientes vo
lunt intelligi a quam rosatam distillatam per alembicum:
quidā ho dixerunt q; intelligitur de aqua que fit ex infusio
ne rosarum: sed non est credendum.

Sirupus de yfopo. Recipe yfopi sicce: radicu
apij: petroselij: fenuculi lignite ana
z. ioo. ordet mundi. z. s. seminis matue: draganti: seminis
citoniorum ana z. iij. capillorum veneris. z. vi. iunibarum
sebesten ana numero. xxx. passularum enucleataruz. z. xij.
ficuum siccarum: z dacilorum pinguinum ana. numero. x.
albarum penidiarum lib. ij. z fiat.

Iste sirupus est in vsu: maxime fm istam descriptio
nem. Idem Adesue in capitulis de tussi habet quatuor vl
quinq; descriptiones sirupi de yfopo: quaz nulla cum ista
concordat: nec etiam inter se.

Yfopus sicca ad differentias yfopi humide dicitur: que
est sordes aggregata super lanam. Ihdorus. yfopus her
ba purgandis pulmonib; apta: vnde z in veteri testamē

xi mel fm
lex

xi mel com
positu

to per yfopi fasciculos aspergebantur agni sanguine: quos mudare volebant. de ipso vide sup: a in dialofo.

Sirupus de praffio Recipe praffij. ʒ. ii. yfopi capillorum veneris ana. ʒ. vj. liquiri-
tie: calamēti: anisi: radici apij: feniculi ana. ʒ. v. feismalve:
fenugreci treos ana. ʒ. iij. feminis lini: feminis citonio: n3
ana. ʒ. ij. paffularum eui deatarum. ʒ. ij. ficus ficcas pin-
gues numero. xv. penidio: um lib. ij. mellis boni difpu-
mati lib. ij. z fiat.

¶ Iste sirupus est in vfu: z maxime fm istam descriptio-
nem. Idem in capitulo de afmate habet duas descriptio-
nes ex auctoritate hamec. sed cum ista non concordant:
nec in vfu sunt.

¶ Prassium idest marubium album. Hli. ait. greci peri-
son vocant alij linostrofom: nonnulli phlopede: aut philo-
gares. Circa instans ait. marubium herba est que alio no-
mine prassium dicitur. folia eius medicime competunt: her-
ba collecta: z in vmb: oso loco suspensa per annum seruari
potest. est aliud prassium quod vocatur prassium viride: z
hoc fm intentionem Nicolai est flos eris. prassion apud
grecos est porum: prassium no est marub. album z est her-
ba latis nota.

Sirupus de calamito confert splenetis.
Recipe calamiti domestici z sil-
ana. ʒ. ij. k. eifz. idest leustici: danc: squinanti ana. ʒ. v. pas-
fularum enucleatarum lib. ʒ. z mellis lib. ij. z fiat sirupus.

¶ Iste sirupus est ille qui communiter est in vfu. idēz ha-
bet vnam aliam descriptionem: sed hec est nobilior. illa.
Galie. in lib: o secreto: um habet vnam aliam: sed non est
eadem: nec est in vfu.

¶ Calamentum domesticum fm modernos est vfuale.
Circa instans calamentum inquit herba est que alio no-
mine nepita dicitur.

¶ Calamentum montanum melius est: quia est magis
ficum cum flores producit debet colligi. Dial. ait. calami-
tem quam pulegium a grese multi dicunt: z ipsa in mouno-
fa est z c. calamentum no agreste fm intentionem Nico-
lai est nepita siue herba dicta a vulgo gataria siue neuida.
nam sine onbio nepita est calamenti species: vnde macer.
Herbam quam neptam vulgari sepe vocamus. Hanc me-
dici greco calamentum nomine dicunt.

Sirupus de eupatorio. Recipe radicem apij:
feniculi: sendivie ana. ʒ. ij. liquiritie:
sqinanti: cuscute: absinthij: rosarum ana. ʒ. xvj. capillorum
veneris: bedeguar: suchaa: florum buglose aut radicem
eius: anisi feniculi: eupatorii ana. ʒ. v. raved. idest reubarba-
ri: mastice ana. ʒ. iij. spice assari. idest assarebacare. folij ana
ʒ. ij. coque in aque lib. viij. vsq: ad tertiam: z cum lib. iij. zuc-
cari fiat sirupus addendo succi apij: endinie quantitatem
sufficientem z vsu reserua.

¶ Iste sirupus apud nos est multum in vfu: z magnifica-
ta est virtus eius: vt docet experientia: sed non soluz in opi-
lationibus epaus: vt in alijs proprietatibus: sed sunt qui
faciunt: z quando credunt aliqua facere nihil faciunt: z hoc
est propter simplicia que in ipso ingrediuntur vt ostidam.

¶ Bedeguar siue bedeguard idēz sunt: z est quam Dia.
Acanthis leuce vocat: sed apud Serap. est spina alba de
qua ipse Serap. scribit in linera. b. bedeguar. z in linera s
scribit spina alba: que idem est. similiter facit Avicenna. in se-
cundo can. sed opinio igno: autium apothecariorum mul-
torum est qd bedeguard sit quedam res similis spogge que
nascitur sub quadam planta que apud Dia. vocatur cinof-
batns. idest rubus cauis z in ea aliquando reperitur ver-
mes: z sic meo tempore vidi multos eam ponere in isto si-
tulo loco bedeguar: sed decipiuntur. nam vide Nichola-
um flo: entium in libro septimo in capitulo de canc: q
dicit. dicunt quidam experimētatores qd fiat puluis ex eri-
ton qui oritur super rubum cauis qui a quibusdam: sed
non recte ponitur pro bedeguard. ad modernū generaliter
in puluere qui fit contra boctū gulle h3 bedeguard: sed h3

tera non est bona: quia predictus puluis reperitur apud
Raualdum de villa noua in capitulo de bono gule. z ibi
dicit. Recipe spine rosarum z credo qd sit illa spongia que
falso bedeguard dicitur. Ille qui de nouo scripsit lumen
apothecariorum dicit qd bedeguard est radix cardonis be-
nedicti masculi: quod non est credendum: sed vt veritati
partio: sit via: h3c volo scribere formam veri bedeguard.
z quod debet administrari in isto sirupo fm Serap. ex au-
ct: itate Dial. qui dicit bedeguar. idest spina alba. Dial.
nominat acanthis leuce: z in greco est spina alba: z est plan-
ta que nascitur in montibus sagial: z habet folia similia ca-
meleuta albe: nisi quia sunt strictiora z albiora z super ea ē
simile borre: z sunt spinosa z habet stipitem longum duo-
bus b: achis in grossitudine digiti policis vel plus. color
eius est vergens ad albedinem: z super summitates eius
sunt capitella spinosa similia eritio marino: nisi quia sunt
minora: z oblonga: z flos eius est color: is purpureus z semē
eius est simile grano cartami: sed apud Dia. est simile gra-
no gūco quod idem est: nisi quia est rotundius eo: z id qd
administratur ex ipsius planta est radix: vide ergo si bede-
guard est illa spongia: vt voluit igno: antes.

¶ Suchaha est etiam species cardoniz est propinqua be-
deguar. z est quam Dial. vocat acanthis arabica. idest spi-
nam arabicam: z est similis sup: adicte idest similis bede-
guar. nascitur spinosa z alba. Mathens siluaticus vult qd
suchaa sit cameleuta alba quod non credo. nam Dial. z
Serap. de vtraq: facium distincta capitula: z fm christo-
rum de bone. suchaha. est bedeguar: quod no est: z fm lu-
men est radix cardonis benedicti semine: quod non repe-
rio apud auctores: sed sit quomodocumq: suchaha apud
Dia. est acanthis arabica. z fm Serap. est spina arabica. z
fm Rafim est megalez. z idem Serap. ex auctoritate Ga-
lienit ait. hec herba est similis plante bedeguard: nisi quia
virtus eius delicat z dipticat plus eo: z fructus z radix
eius est fortior: fm Paulum suchaha est herba dulcis que
extenditur super terram z facit capita grossa prope radices
z exant ex illis capitibus flores sanguine: z sic ē fm veri-
tatem qd suchaha est herba spinosa alba expandens se su-
per terraz: cuius flos est in colore sanguinis: z hec est pro-
prie suchaha que administratur in ipso sirupo: radix eius
vsu medicime competit.

¶ Postq: dixi de bedeguar ac suchaha que sunt species
cardonis: etiam mea intentio est declarare quasdam alias
species que ponuntur in numero cardonum. nam primo
est cameleuta alba z nigra: sed de alba Serap. dicit qd
sunt homines qui nominant eam acatiam. z de nigra di-
cit qd nominant eam homines cameleutam propter var-
rietatem florum eius: quia ex eis reperuntur virides mul-
tum z aliquid ad albedinem declinantes: z aliquid ad cele-
stem colo: em: z quidam ad rubedinem sanguinis fm di-
uersitate locorum in quibus nascuntur: z est alius car-
dus qui alio nomine scolimas vocatur. z iste apud quos-
dam est cardus dictus arcosof. sed ignoro verum. Serap.
in suo capitulo ait in fine capituli de cardo comeditur pla-
ta ista recens sicut comeduntur sparagi. ego no nec nego:
nec affirmo qd scolimas sit arcosof. idest artigiocho: sed no-
men suum verum est chinera: aut alio nomine dicitur al-
co: sof. de quo vide Rafim in tertio Almanozis qui vir-
tutes eius describit: sed formam nou: tamen iste cardus
est spinosus. cuius capita comeduntur dferuntur de sa-
mia. Auicē. in secundo can. dicit cheuchezed est gūmma
alco: sof. Joan. Serap. in suo aludotario in fine inquit. rā
carzed. idest gūmma arcosof. Aueroz: inquitio col. inqt.
harchaf. idest cardus alchi vult dicere alchigiocho. z est ali-
us cardus quo vntur homines ad gargellandum pan-
nos z biretaz similia. z iste apud Dial. vocatur dispacus:
z a multis igno:antibus virga pastozis. z est alius cardus
dictus astaraticou: siue centum capita celestis coloris. z iste
apud nos nascitur iuxta vias: z est alius qui dicitur centū
capita alba: z hec est iringus: z est alius qui a modernis

Cardus benedictus appellatur: et iste est que hodie herba
tricham vocant sine fedini: ut apud Dioscorides: siue ere
geron: ut apud Plinium flos buglose: aut radicem eius.
Flos vero: ut vult Papias dicitur est quod cito fluat: quasi flu-
or. Thido: us vero inquit: flos: es non inuenitur quod cito deflu-
ant de arboribus: quasi fluores quod cito soluantur.

Folium idest malabatrum in hac descriptione loco eius
ponitur macis vt dicit Thid. in secundo canonis. cap. de folio
si vero in ipso non ingredieretur spica potest poni: sed quia
spica ingreditur macis.

Sirupus de thimo Recipe extre-
mitatum thimi
mi. 3. drachmas: calamenti: mente sicce ana dragmas quinque:
fennicis anisi: feniculis: apij: dauciana dragmas quatuor
passularum enucleatarum. 3. quatuor: et cum libris duabus
mellis fiat sirupus et aromatizetur cum dragmis duabus
gallie muscate.

Iste sirupus est in usu. Thimus secundum Thidorum
appellatur est quod flos eius odorem refert. de quo Virgili-
us. Redolentque thimo irragrantia mella. Plinius thimus
flore satuo nascitur: nec dicit nisi in affluu maris. propter
thimum enim quod in arctica regione abundat mel atticus
summe laudis in toto mundo est. Adesne in Epithimo de
ipso quem vocat hance inquit. dicitur quidam quod est scopus
hortensis. et dicitur alij quod est vna ex speciebus origani: et in
sine forme predicte plante atz: planta eius vt dicitur est
mater epithimi: ergo est thimus. nam sine dubio hance est
thimus: et flos ipsius est epithimus. quidam thimum po-
licariam maiorem vocant alij hance. Adesne habet hic ex-
tremam thimi: et melior pars plante eius.

Sirupus de epithimo Recipe
epithi-
mi boni hortensis dragmas vlgint: mine: citrino: us in do-
rum ana dragmas quindectim: quicente: famiterre ana. 3. de
cem: thimi: buglose: calamenti: eblic: bellirici: liquoritrie: pol-
lipodij: garici: sticados ana dragmas sex: rosarum: semi-
nis feniculis: anisi ana dragmas duas cum dimidia: primo-
rum numero viginti: passularum enucleatarum. 3. quatuor
tamarindorum. 3. ii. cum dimidia: succari libras tres: ob. i.
vini cocti lib. ij. et fiat sirupus.

Iste sirupus est in usu. Epithimum vero sicut Adesne
est ex herbis supra crescentibus alijs herbis: et e simile cul-
ente. sicut Dioscoridem epithimum est flos thimi similis
timbre: et idest saturogie. Thido: us inquit. epithimum grece:
quod latine dicitur flos thimi. nam flos grece thimum vo-
cantur. est autem flos timbre similis. circa instas. epithimu
flos: et non herba medicine comperitur: quando producit
flores colligi debent. Adesne laudat sub: ussum cretense
acuti odor: is. Anic. laudat cretense et hierosolimitanum: et
est decliue ad rubedinem.

Sirupus de sticados. Recipe sticados
dragmas triginta: hance idest thimi
calamenti: organiana dragmas decem: anisi: piperi ana
dragmas septem: piperis longi dragmas tres: ciniberis
dragmas duas: passularum enucleatarum. 3. quatuor: mel-
lis libras quinque: condias cum cinamomi: calami aromati-
ci: spice idest nardi croci: ciniberis: Piperis nigri: logi-
ana dragmam vnam cum dimidia: liga in pannu raro: et sus-
pende in sirupum. dosis eius est. 3. vna cum aqua decoctio-
nis spice: et flos alchilid idest chichil et est flos rotis martini.
Iste sirupus est in usu: maxime sicut istam descriptione
idem Adesne in capitulo de egritudinibus neruo: um ha-
bet vnam aliam descriptionem ex aucto: uate inde: et dicit
quod est mediana mirabilis conferens omnibus egritudinibus
neruorum: sed non est eadem nec in vltimam ibi ha-
bet vnam quod est iua sine carne pithicos vt dicitur sicut in
electuario de fua.

Sticados sicut Adesne medici laudant arabicum et me-
lio: pars plante est flos post folia Diafo. dicit sticados ab
insula galacte que sticados dicitur nomen accepit. in rei ve-

ritate illud sticados quo modernum videntur non est verum
thicados: de quo intelligunt Adesne et Aucenna vt dicitur
sicut in consecione de sticados.

Sermo in mellicrato conditor: sunt qui vocant
mellicrati sirupum sicut ex vino et melle et
conditum vocant quidam quod fit ex melle et vino et speciebus
et sunt ex hominibus qui vocant vtriusque vtroque nomine. et
modi eorum sunt diversi. Recipe vini boni antiqui lib: as
decem mellis boni et dispumati libras duas proijce super
ea cinamomi boni et subtilis dragmas quinque: spice aroma-
tice idest nardi dragmam vnam: garionlorum: ciniberis:
ligni aloes: macis ana dragmas quatuor: heil idest carda-
momi maioris. 3. ij. croci. 3. j. s. tere contritione grossa et co-
lectur cum colato: io grosso de pan no: et aromatizetur cum
musc. 3. vnius tertia.

Mellicratum sicut Dioscoridem est mulla et ipse docet
facere: sed non hoc modo. mellicratum vero secundum Si-
monem est vinum ex melle et aqua factum et vocatur mul-
sa scilicet ex tertia parte mellis et duabus aque. differt autem
ab idromelle: eo quod idro mel plus aque habeat: quasi ipsa sit
aqua mellita. mellicratum vero est vinum ex melle a cra-
sis quod est vinum: et ipsa est mulla. Thido: us inquit. melli-
cratum vinum melle mixtum mediis quasi inellens. quia
ex melle fit sicut calamitas pro cadamitas: non est aqua mel-
lis vt quidam crediderunt. nam super: a etiam posita fuit de
scriptio aque mellis.

Modus conditi de cito nisi et
est mi
ua. Recipe succi citonio: um acetosorum libras viginti: vi-
ni antiqui boni lib. decem coquantur cum facilitate vsq: dum
consumpta sit eius tertia semper auferendo spumam eius:
deinde coletur et dimittatur residere et clarescat: postea pro-
ijce super illud mellis boni et dispumati libras sex: iterum
bulliant et auferatur spuma eius: et coquatur vsq: dum ha-
beat perfectam cocturam et reseruetur.

Conditum de citonij sicut intentionem Adesne est mi-
ua: sed sicut Thid. et Bulielmum placentum est sirupus
de citonij: tamen Adesne ponit etiam descriptionem siru-
pi de citonij qui aliud est. hec scilicet mina potest fieri cum
speciebus: et sine speciebus. et ambe sunt in usu. sed ista est
minua citonij sine speciebus. Rasis autem in nono Aliman
foris. in capitulo de his que confortant stomachum: et cibo-
rum perficiunt digestionem: habet descriptionem mine et
sirupum acetosi de citonij. Idem in libro diuisionum. in ca-
pitulo de medicinis solimontis ventris ait. consecra mine
constrictiue qui est sirupus de citonij.

Citonium est pomum notum. Petrus de crescentijs dicit
eum coctanum sine citonij est arbor: nota: et ex his quedas
sunt que faciunt pira citonia: et he arbor: et maiores sunt. et
minores habent folia: et quedam sunt arbores minores et
latiores habent frondes: quarum fructus proprie voca-
tur cociana. Papias ait. mala cidonia esse dicta ab oppido
in insula creta.

Diua citoniorm cum speciebus. 8. vini citonij
acetosorum lib. xx. vini boni antiqui lib. x. co-
quantur cum facilitate vsq: dum consumpta sit eius ter-
tia semper auferendo spumam eius: deinde coletur et dimittit-
tatur residere et clarescat: et proijce super illud mellis boni
et dispumati lib. vi. et iterum bulliat et auferatur spuma eius: et pro-
ijciantur super illud spes alefangine ligate in pannu suspen-
so super illud medicamen: et sunt proprie cinamomi: et he-
iliana. 3. ij. garionlorum. 3. ij. ciniberis: mastice an. 3. i. s.
croci. 3. ij. ligni aloes: macis. 3. j. s. omnia preter crocum te-
runtur contritione grossa: et suspendantur in pannu sicut
diximus omni hora filtrando illud super medicamine do-
net fiat ei spissitudo: deinde aromatizetur cum. 3. vnius ter-
tia musci hoc est. 3. i. et gallie. 3. ij. et reseruetur.

Hec vero est mina citonio: um cum speciebus: sicut mi-
ua aromatizata. i. quod supra minam citonio: um simplicium
adduntur quedam aromata. i. quedas redolentia: et sunt p-

prie illa que in panno ligantur: de predictis aromatibus: aromatizantur etiam quedam alia condita: vt est secacul conditum: et alia huiusmodi.

Heil sicut dictum fuit ex auctoritate Serapionis est cardamomum maius: de quo miror quod Auicenna in predicta confectione habet cardamomum maius et minus et heil. **Christoforus** de honestis in predicta confectione dixit: quod heil est species cardamomi quam non habemus hic: sed loco eius assumitur cardamomum maius: quasi dicat quod heil non est cardamomum maius: hoc assertum in dubitationem. **Gulielmus Placentinus** eodem loco habet cardamomum maius et minus: et melegetam: etiam textus **Gulielmi** sive opinionem **Bartholomei** montagnani est falsus: nam sicut dictum fuit supra in electuario de aromatibus cardamomum maius est melegeta: et sic hodie generaliter habetur opinio quod heil sit cardamomum maius: sine melegeta: que alio nomine grana paradisi vocantur: etiam **Mattheus Siluaticus** in capitulo de cardamomo errauit dicens ex auctoritate Serapionis quod heil est cardamomum minus: nam Serapionem non dicit quod heil sit cardamomum minus: immo dicit quod est maius: et sic est.

Sermo In aceto squillitico. Recipe ex laminis squille: et proprie que sunt medle inter corpus et corticem ipsius quantitate quam volueris: et conue eas separatim in filo cum stillo ligneo: et dimitte siccat in umbra diebus quadraginta post illud commine eas in frustra cum incisore ligneo: et pone ad omnem libram eius aceti boni albi lib. viij. et pone in vase vitreo stricti orificij: et stringe caput eius et dimitte in sole per alios dies quadraginta: post illud cola et admixtura ubi opo: ter.

De sine inquit quod concordat sunt antiqui super sinamemera aceti squillitici ad egritudines multas. descriptione ipsius describit etiam Serapio in capitulo de squilla: et sirupum de squilla et multa alia liber qui dicitur **Albucaasim** docet modum preparandi: et desiccandi: et de forma castrandi squillam: et conficiendi aceti squillitici: et distillandi aquam ipsius: et de modo albificandi aceti squillitici: et sic de singulis. squilla dicitur cepe muris: et quod iterum fit muris.

Oximel squilliticius. descriptione **Democriti**. Recipe: cordumensiticados ana draginas quatuor coquantur in tribus libris aque vsq; dum deueniant ad libram vnam: et post hoc super ipsum mellis libras duas: mellis passulati libram mediam: succi albescere. quatuor: aceti squillitici lib. i. cum dimidia auisera spuma eius omni horarum coquantur ad perfectam decoctionem.

Oximel grece est sirupus acetois lam cum succaro factus: et cum melle. Idem habet duas alias descriptiones sed non sunt in vltimo est ista: et sunt qui faciunt ipsum: sed de eipiantur: vt ostendam.

Chelidonium id est leuisticum hortulanum. et est aliud chelidonium dicitur campestre: et istud est cordumensiticados: quod apud igno rantes non est notum. supra ostendi quod cordumensiticados est carui agreste sine leuisticum: tamen opinio multorum est falsa: quia hic **Adesue** in isto oximelle habet chelidonium et cordumensiticados: ergo non sunt idem: sed error est horum: qui non cognoscunt species leuistici: sed sive modo uorum sententiam sunt due species scilicet hortulanum et campestre: hortulanum vero est illud quo communiter vtuntur. campestre vero est cordumensiticados et est leuisticum campestre sine modo tanum: et est semen quod reperitur sub planta que dicitur paucedanum: et sic est opinio herbariorum: tamen scias quod reperitur in confectione aliqua ubi solum ingrediatur cordumensiticados: intelligitur de hortulano: sed hic ambe species debent poni.

Del passulatum est medicamen quod fit ex melle et passulis expressis vt ostendi supra in confectione loch de pino.

Albescera vel fescera est vitis alba que alio nomine bromia vocatur siue ampellos leuce: vt apud **Diascorides**. **Galenus** in sexto simplicium inquit. carinabial. id est vitis alba

ba et di albescere. hanc plantam quidam nolant bromiam: et quidam abradentes cutem summitates eius comedunt in principio sui ortus sicut mos est.

Oximel Juliani sive Galienum in tractatu securido ad glaucones in capitulo de cura podagre facte ab humore colerico. Recipe. foliis ruteri organici. et quatuor radicia mandragore rancia ana. quatuor. et vna squilla. et de pinguis abram vnam coquantur in lacte dani ana. quatuor. et ponopodij. et y. folij costi: et fice nardi ana. quatuor. et i. euponici. et i. squille interioris: cinarum ebull. ana. quatuor. et assari. id est assare bacare. et vnam. et cinapif. et tres: et pitihimi: ellebori: acori. ana. quatuor. et sop. tamoni: iperici: cimini. ana. quatuor. et anisi. quatuor. et aceti acris libram vnam: mellis libras duas. confice autem hoc modo. lacterides: et costum cocognidium: et spicam nardi teres diligenter. ceteras autem herbas infundes in aceto per dies tres: postea coques donec media pars aceti decoquatur: et tunc profectis herbis mites. Et cum iterum decoctum fuerit ad spissitudinem mellis supra scriptas species tritas miscebis: et vtere ubi opo: ter.

Stud oximel apud nos non est in vsu. **Nicolaus** in suo antidotario habet vnam aliam descriptionem que quasi eadem est. **Alexander** in cap. de charartis ad podagram ex regmare habet vnam aliam que eadem est. simplicia autem que declaranda sunt declarabo.

Piugula est nomen quod apud rusticos appellatur rhyta: et est lignum pingue pinis: vel abietis: et vtuntur ipso ad faciendum lumen pro candelo. **Serapio** in cap. de pinis inquit: quod vna est species pinis: ex cuius sudore extrahitur pice: et cum ligno suo fit lumen: sicut cum cera.

Cocognidium sicut dictum fuit est semen megeron. **Lacterides**. **Joan. Serapio** in septimo capitulo de laxatiuis simplicibus inquit. lacterides est mendana: et dicitur fructus amarus. hec est quam **Auicenna** in secundo canonis vocat mehemethene: ergo est cataputia minor. nam vice **Serapionem** in proprio capitulo de cataputia minore: qui inquit. **Auicenna** id est cataputia minor: est planta quam multi computant inter species lacticosorum: et hec planta apud nostros rusticos dicitur cagarola: et in horis abundat.

Alpiados sive **Nicolaus** est cocognidium vel laureola: quod non videtur esse verum. nam si consideretur bene in predicto oximelle ingreditur cocognidium id est semen megeron: et etiam alpiados: quod non fieret si idem essent. sed ceter tenetur quod alpiados sit laureola.

Canopis sive **Nicolaus** est medianus cortex sambuci. similiter ait **Galenus**. quidam crediderunt quod esset canapis: quod non est. nam etiam **Alexander** inquit. **Canopis** est cortex medianus sambuci.

Acetum **Dassularum** secundum **Antonium** cernisonum in capitulo de egritudinibus capitis. Recipe acetum vini non multum vinosum libras duas: passularum. quatuor. duas: bulliant vsq; ad consumptionem tertie partis aceti: deinde coletur: et fortiter exprimitur passule: deinde iterum passule terantur in mortario: et fiat acetum expressio: et acetum tali vsu referuat: sed apud nos tale acetum non est in vsu.

Sirupus conferens ad ea

que diximus et nobile et expertum: et confert quartane. In practica **Adesue** in capitulo de soda frigida ab humore melancholico. Recipe capillo: um veneris: radicis buglose do mestice et siluestris: et flo: us earum: polipodij: epithymi ana. quatuor. vnam: foliis: um sene: camepitheos: sticados ana. quatuor. septem: came: deos: squinant: elebori nigri ana dragmas tres: sumiterre dragmas octo: eupatori: dragmas quatuor: succi pomorum dulcium. quatuor. octo: omnia preter epithimum et succum pomorum bulliat in libris quatuor: aque vsq; ad libras duas: deinde bulliat in eobullitione vna epithimum et coletur et cum succo pomorum et lib. i. succari fiat sirupus.

Ciste sirupus est pretiosus ac dignissimus contra quar-
tanam et suo nomine ab apothecariis non est sic appellatus
sed ad meliorem declarationem feci sub isto nomine: quia
in Mediolano multi medici ordinant sirupum ad quartan-
nam sed apud apothecarios si sub nomine sirupi de po-
mimo correspondit idem est. Franciscus de Pedemontium
habet etiam aliam descriptionem sirupi ad quartanam quae
non est eadem nec enim in vltima infra ostendam.

Buglosa est lingua bouis: et proprie domestica. silue-
stris vero buglosa est borago: cuius herba cibo apra et me-
dicina: flos: et folia: et semina: ac radix: in isto sirupo debet poni.
Domum vero ab opimo. i. a copia. i. vbertate est dicitur: iter
alia poma parisiensia sunt magis laudata quam alia: post haec e-
ponium dicitur redolens.

Sirupus De psillio secundum eundem in capi-
tulo de psillo. Recipe spodij: seminum
portulae: ceraseminis: citoniorum: papaueris albi ana. ʒ. ij. psil-
lij mundi. ʒ. v. succi arnoglose cocti et despumati. ʒ. xx. cen-
tiorum: simulatum lotorum secundum doctrinam. ʒ. xx. decoquantur
in libris tribus: aque vsque ad libram vnam et cum libris ʒ.
succhari fiat sirupus.

Ciste sirupus apud nos non est valde in vtu. Rainaldus
de villanova in libro quarto in capitulo de eibica huius vnae
aliam descriptionem: sed non est eadem. psillium vero est
semen simile psillio: et laudabile est ad conseruandum
cainphoram: in bladis ac vitijs abundat: et vulgari sermone
liriosela dicitur.

Arnoglosa secundum Hapiam in littera a. inquit. quae est quae a
latinis dicitur plantago id est lingua agni in littera p. ait.
Plantago a Romanis dicitur quia planta eius cito terre adhe-
reat. herba quam greci arnoglosam vocant. Haec. l. der-
bam que nostra lingua plantago vocatur: hanc arnoglo-
sam grecus vocat. est quia lingue Agnine similis folijs
plantaginis: huius Simi gemine species: sed maior: psil-
lina vocatur. Altera vero minor: quam vulgo lantolaram
dicunt et sic est. plantago vero maior: secundum opinionem mo-
dernorum est quam nostri rustici bletam siliestrem vo-
cant. minor est quam falsi herbarum linguam caninam vo-
cant: sed decipiuntur. in pratis ambe ac vitijs reperuntur.

Cancer humialis est notus. Auice. in secundo cano. di-
cit. Cancer humialis notus est. aliud capitulum facit de ca-
nero marino: et ibi inquit cum dicitur cancer marinus no-
lumus intelligere per hoc omnem cancerum maris: immo
speciem canceri que proprie habet omnia membra dura
ut lapis.

Sirupus Sabor secundum eundem: in cap. de mania
et melancolia sanguinea. Recipe succi bu-
glose domestice. i. vsualis et siluestris. i. boraginis ana. lib.
ij. succi pomorum dulcium redolentium lib. iij. folliculorum
sene. ʒ. iij. croci. ʒ. ij. succari tabarzet. i. albi lib. iij. si aures
sic sene proiciantur in succis per diem et uocem post co-
cturam eius: deinde bulliat ebullitione vna aut duabus
deinde cum succarum fiat sirupus. crocus autem conficeat
in pano et eius decoctione et fiat.

Isto sirupo in partibus mediolani vtiuntur apotheca-
rij: quidam crediderunt quod esset sirupus de pomis compo-
situs: sed aliud est. Jo. coccoregus in ca. de mania et melancolia
inquit. Sabor rex medorum qui ab hodiernis pra-
ticantibus penitus habetur in vltis quo ut plurimum vti-
tur: et in quo multa inueni vtilitatem.

Sirupus de berberis secundum Franciscum de pe-
demontium in cap. de cura vomitus
sanguinis. Recipe spodij. ʒ. iij. berberis. ʒ. iij. vnae acerbe. ʒ. ij.
cicoreae. m. ʒ. succari lib. ij. fiat sirupus secundum antea.

Ciste sirupus non est in vtu.
Berberis est fructus rubicundus satis notus. apud Aui.
in secundo cano. vocat amirberis: sed apud Diasc. vocatur
oxiacchantos. et est arbor minuta spinosum habens fructum
rubicundum: et ex eo fructu a modernis conficitur limum
et arbor ipsa vocatur darisafahan: ab alijs crispinus arbor

negant quidem quod haec arbor sit darisafahan: sed errant ut
dicitur in. Petrus de croco dicit inquit. berberi sunt fru-
ctus cuiusdam arboris parue valde spinose sicut arbor ma-
li punice id est arbor mali granati domestice: et sunt rotun-
di rubei: quasi subnigri sicut fructus spine albe aliquantu-
lum oblongi etc.

Sirupus de endiua: secundum eundem Franciscum
in ca. de cura male complexionis epa-
tis simplicis et compositae. Recipe endiue vtriusque ana. m. i. se-
minum comunium recentium. ʒ. ij. aceti albi. ʒ. ij. succari
tabarzet. i. albi lib. i. et sirupizetur cum aqua ordei et aroma-
tizetur: cum sandali vniuersis: et spodij. ana. ʒ. i. et vlti referua.
Ciste est sirupus de endiua compositus ad differenti-
am simplicis qui fit ex succo et succaro sicut ostendam infra in
tractatu de magistratibus. gentilis scripsit vnam aliam de
scriptionem: et secundum illam generaliter faciunt sirupum de
endiua compositum secundum gentilem: cuius infra appare-
bit de scriptio: sunt quidam qui faciunt ipsum secundum Franci-
scum quod etiam est laudabile.

Endiua secundum Galienum octavo simplicium est seitis. Dia-
sc. vocat ipsam serdis et ista est illa qua coiter vtiuntur. Hic
Franciscus habet endiue vtriusque: quod intelligitur vsua-
lis et cicorea: quae flores asurinos habet. Aui. in cap. de en-
diua in secundo cano. ait quod magis iuuatua ex eis epati e-
illa que est magis amara: ego existimo quod ipsa sit cicorea:
quod est magis amara: et intractabiliter confert epati.

Sirupus de epatica secundum eundem in eodem. c.
vbi est sirupus de endiua. Recipe epati
et. m. i. lenticularum aque. m. i. florum curcubite. violarum.
ro. ana. ʒ. i. ciarum squinaria. ʒ. i. succari tabarzet. i. albi lib. i.
siroretur cum succo granatorum. ʒ. iij. et aromatizetur cum
sandali et spodij ana. ʒ. i. et fiat.

Ciste sirupus non est in vtu.
Epatica vero est herba nascens super lapides semper
maiores iuxta flumina et fontes super crenta lapidibus
Serap. ca. de epatica ex auctoritate Galienus inquit. nascitur in
lapidibus humectatis: et cadit super ea ros. et est similis le-
ticule aque. haec est illa quam Diasc. vocat licenam. circa in-
stans ait. epatica herba est: et quanto maiora folia huius tan-
to melior est: et dicitur epatica quod principaliter est iuuatua
epati. arabes vocant ipsam aszalaber. rustici nostri fru-
gidariam dicunt.

Lenticula aque secundum Diasc. super aquam inuenitur na-
tans: rotunda est sicut lenticula: colorem viridem habens
Serap. dicit quod est ex ea marina: et est ex ea aque dulcis: huius
illa que est dulcis vtiuntur ut plurimum.

Sirupus de nenufare secundum eundem Franciscum
et in eodem cap. vbi est sirupus de
epatica. Recipe florum nenufaris. ʒ. ij. vngule cabaline aquae
nec: psylli integri: acetose ana. ʒ. i. seminum comunium. ʒ. ij.
in aqua ordei: et addatur lib. i. succari. aceti albi: sicci gra-
natorum ana. ʒ. ij. et aromatizetur cum sandali et spodij
ana. ʒ. i. et addatur parum spice ne frigiditate opilatione
inducatur.

Ciste sirupus non est valde in vtu. Buliel. placentinus
in suo tractatu de confectionibus habet vnam aliam de-
scriptionem: sed non est eadem. ipse Buliel. facit suam de-
scriptionem ex decoctione florum nenufaris in corpore
cum succaro et albumine onorum: et fit sirupus secundum artem
isto modo ut docet Buliel. idem ait circa instans in cap.
de nenufare.

Nenufar. i. niphea apud Diasc. et nascit in aquis stanti-
bus sicut dicitur sicut. spes eius sunt duae. vna que i medio
floris croceum huius coloris: est proprie nenufar siue vngula
cabalina. alia vero habet florem album: et ista est nenufar
vsuale et ambe in agis nascuntur: vide de ipso in electuario
de farfara.

Ungula cabalina aquatica est nenufar secundum modernos
que flore crocei huius coloris: et eius folia ad similitudinem nenufaris

albi: ista est illa que apud herbarios sarsara vocatur: no nascitur autem in vineis: vt quidam falso crediderunt: in mo hec duo genera in aquis currentibus z non currentibus reperitur. hic Franciscus habet semina communia: sed non speciat si debent esse semina communia maiora vel minora: sed sapientes volunt qd sunt semina communia minora frigida: z sunt hec scilicet portulaca: scariole: lactuca: z endiuie.

Semina frigida simpliciter intelliguntur semina communia: maiora: frigida que sunt ad numeru quattuor. s. melonio cucumeris: citruli: z cucurbite: z sic in isto sirupo semina minora ac maiora frigida debent poni.

Sirupus Eximentioe nostra expertus ad qd tanam fm eundem in capitulo d me dicens februm melancolicarum. p. kalendule leuis: pini: pinelle: lupuli: quinqz solij idest pentafilon: trifolij: lingue arictis: capillorum venetis: endiuie cum radicibus bora / gnis: sumi terre: radicium buglose vtriusqz z flozum earuz: cicoree: epatice: bedegnar idest spie albe: quercule maioris z minoris: caparum recentium: coricium radicium eorum corticum seminis tamariscis: scolopendrie cum radice: an. m. i. violarum: flozum boraginis an. z. y. pinnorum se: besten an. numero. xxy. sene culcure: hini: epi hini: a nissi fenticulian. z. s. liquoritie: passularuz: ficados an. z. s. ordel mundi pugillum vnum: seminum eorum: corticum citri an. z. y. quinanti. z. y. quinqz radicium communium re fidentium in aceto. z. y. predicta bulliam in aque lib. vj. vj. qz ad medius: deinde colentur z colature addatur succi. bu glose: succi pomorum dulcium an. lib. i. s. z dissoluatur in eis zuccari lib. ij. z mellis rosati lib. s. aceti predictarum ra dicium. z. iij. z aromatizetur cum sandali. z. j. garioflorum: ligni aloes an. z. s. z fiat sirupus fm arte z vsui referua.

Este sirupus fm intentionem Francisci est sirupus ex: pertus ad quarta nam: qui apud uos in vsu non est: maxie fm istam descriptione: sed supra fuit posita vna descriptio huius sirup i que confert quartae: z ille est quo vtimur sub nomine sirupi de pomis compositis: sed quia in isto Fran: cisci tingredimtur quedam simplicia que declarata no snt: ideo declarabo.

Calendula vel kalendula fm Nicolai z Manfredi de monte imperiali est herba dicta herba blanca: de qua Matthaeus Siluaticus speciale facit capitulum ex aucto: ritate Plinij: z vocat ipsam charamos. quidam creditu: runt qd esset primula veris sine herba paralesis: sed falso. na fm opinionem modernorum vera chaleudula est herba dicta apud nos herba blanca: in ortis reperitur: cuius so lia comeduntur sicut aliorum olerum. Ioannes Anglicus in capitulo de paralesi dicit: chaleudula idest solsequium: vel primula veris. Idem in capitulo de sterilitate ait. z cha lendula crescit in hortis: portans florem rubeum vel cro: ceum: de quo flore faciunt puelle coronas: z in mulieribus in quibus aliquando instannur mamille propter retentio: nem menstruorum: tunc dentur flores chaledule curz spica z vsuoz: tumor em sedaturz inenstria pnotat.

Lauricola fm Mattheum siluaticum est primula veris sed non scribit de forma ipsius: sed lauendula secundu mo: dernos est planta sicut liba nonides: cuius folia similia sunt rozi marinos: sed albiora cum flore purpureo paruo. Apud nos in hortis reperitur cum odore foecido. huc florem mu lieres ponunt in panis propter odore suum.

Simpinella est herba facta sicut faxi fragias: sed minora folia habet: hec apud omnes est nota.

Trifolium fm Serapionem est banda cocha z species eius sunt plures. nam est trifolium trigonum: vel polysilo quod latini trifolium odoratum dicunt. z est trifolium acu tum z est trifolium lep orinum. z est alia species a moder: nis dicta planta leonis siue herba flaura. z sic de singulis. Thidorus inqt. trifolij est qd greci trifilum vocant qd sit fo lio trinis per singulas annotat lones.

Lingua arictis fm Aui. est duozu generum. l. parua z

magna. hec est qua Dia. arnoglosam vocat siue alio noie plantaginem siue bleam siluestrem. minor d: a falsis her: baticis lingua canis: sed aliud est.

Quercula maior fm Simonem Ianuensem est came pitheos z interpretatur apud grecos infima pinus a canis. qd est breue z pitheos quod est pinus: eo qd omnes species ipsius odor em pini habeant: hec a modernis est vera qua quam Mesue in capitulo de egritudinibus hermoz: lau dat sub nomine zimam: z idem est.

Quercula minor est camedreos: z non est came pithe: os: vt dicit Matthaeus Siluaticus. Gulielmus Placenti: nuo inquit. quercus terre vel quercula minor est camedre os. z e dicta infima quercus a canis idest infima z dris dria grece idest quercus inde camedreos idest infima vl parua quercus: quia folia sunt similia folijs quercuum. in antido tario vniversalit positu est trifogum idest camedreos. Ali. camedreos est herba quam latini querculam dicunt. Aui. in secundo canoni. in capitulo de camedreos. dicitur qd no minatur quercus terre. z hec est quam hodie calamandri nam vulgariter vocant.

Quinqz radices apothecarij generaliter debent scire qd per quinqz radices communes intelliguntur radices semicu: ti apy petroleini brusci z sparagi. z sic iste quinqz ponit de bet in isto sirupo. radix autem s: Thidorum appellatur qz quasi radis quibusda fixa terris in pinda dimergat. na pphisci dicunt parem esse altitudinem radicum z arboruz alij radice a similitudine radiorum dictam putant: vel qa si eradatur non repullulat.

Diamoron mororum bau lib. i. mellis lib. s. sapa. z. ij. Confice sic. siccum mororum cum melie z sapa in vase eneo stannato ad pimas leues ad perfectam deco: ctionem bulire define. cum autem scire volueris si coctuz sit pone guttas super marmor. z inclinato marmore si se vt mel retinuerit coctum est: z tunc cola: z in stannato vase vsui referua.

Diamoron s: intentionem Nicolai dicitur a moris cel si. basintum a moris rudi. Mesue in sito antidotario in di: stinctione de loch habet confectionem de moris: z dicit qd est diamoron z sic est. nam sua descriptio cum ista Nico. co cordat: sed generaliter consicimur fm istam descriptionem. ipe Mesue in practica in capitulo de suauia gutturis ha: bet vnam aliam descriptionem ex auctoritate Alexandri: sed non est in vsu. in eodem capitulo habet vnam alia qua dicit diamoron: quam Salienus composuit: sed non est in vsu. Gal. 10 in tractatu sexto de melimur describit duas de: scriptiones: quarum vnam ipse composuit: alia. composu: it andromacho: sed no sunt vsuales.

Mora celsi sunt fructus arboris sic dicte: z ex folijs hu: ius arboris pascentur vermes qui generant sericum. Th: idorus in capitulo de nominibus arborum inquit. sicomo rris sicut z moris greca nomina sunt. dicta autem sicomo rus: eo qd sit folijs similis moro: hanc latini cellas appellat ab altitudine: quia non est breuis: vt morus. sicomorus ve ro fm sententiam modernorum est uomen compositum: sicoo grece quod est ficus: z moro latine: z vocatur ficus sa tua: siue ficus pharaonis. Mesue loco eius habet mororu de senti: quod idem est.

Morus bano idest mora. Mesue habet moro: uz dul cium: z idem sunt. z est rubus serens mora. est aliud rubus canis: qui apud Dioscoridem cinobatus vocatur: z est spi na que nostro idiomate rosagna vocatur. Thidorus ait. nto ris a greco. vocata quam latini rubum appellant. Salie nus in sexto simplicium inquit. in laich est rubus: vel de bato qui dicitur rubus.

Sapa fm compositor e est vniu cocti siue mustum cocti vsqz ad consumptione duaz partiu. Mesue loco eius habet rob. i. care nu siue triplicatum: z dicitur care nu: eo qd ferre do parte careat tertia. Matthaeus silua. inquit. sapa est mu stum coctum ad consumptionem trium partium.

Clas eneam idest vas de aramine. Nicolaus vult qd p
dictus sirupus fiat in vase eneo stagnato: hoc est qd gene/
raliter apothecarij faciunt sirupos in cacijs de ere que non
sunt stannate: z ibi coquunt: sed faciunt male: quia ille ci/
bus vel potus qui coquunt z stat in illis vasibz si comedit
facit aliquando incurrere elephantiā: z cancrū: z dolorem
epatis z splenis: z malitiā complexionis. Ihdorus in cap.
de vasibz olearijs inquit. lenticula modica vas eneu vlt ar/
gentū qdracilū latere aperitū: qd z lechitū. est eniu vas
olei quo reges z sacerdotes vngabant. a lincendo dictum.

Mel rosatum Nicolai. p. anell albi dispur
mati lib. x. succi rosarū recen
tium lib. j. ponant in caldario ad ignē: z cum bulire incepe
rit. viridū rosarum cum forficibus: vel cum cultello incisa/
rum lib. iij. addant: z tādū bullant quousq; ad succū deue
niant psumptionē: sed ista Nicolai est illa qna generalr vniur:
la: z cū coctum fuerit in subtili vase rotundatur.

Mel ro rosatū sū intentionem Nicolai apud grecos
appellatur rodomele. quidam geleniabin vocat. Desine in
antidotario in distinctione de pditis habet vnam aliam de
scriptionem: sed ista Nicolai est illa qna generalr vniur:
tamen inier ipas est parua dīa. circa instans in caplo de
rosis habet vnam aliam descriptionē z eadez est. Ihdorus
sngt in cap. de potu. rodomele dī: eo qd in succo rose mel ad
miscetur calestat: z chaliebinū repio in pancia Mali/
abbatis pro geleniabinū: sunt rose condite. hodie p p ge
leniabin mel rosatū intelligunt: si mel violatum facere vo/
lueris eodem mō fit: sed nō est tātum in vsu vt est rosatū.

Dixachara Nicolai p. cucurbi lib. i. succi
maloz granatorum. z vlt. ac
ti. z iij. ponant sup ignē i vase stannato: z tādū bullat cū
spatula semp agitando donec ad quantitātē zuccari veniat
z in psside possit depositari ad modum electuarij.

Dixachara sū intentionem Nicolai dī: ab orti quod
est acetum z zuccaro. ipse Nicolai habet vnam descriptio
nem que dicitur orti. sed hec dicitur ab acetoso succo malo
rum granatorum: sed in vsu non venit.

Malum granatum est pomum granatum: quod satis
est notum. Papias inquit. mala granata idest punica dca:
qd interius grana habeant olentia que comeduntur: z signi
ficant ecclesiam de multis gentibus congregatam: vel gra
tias habentes.

Acetum quod oxos dicitur. Ihdorus in cap. de potu.
Nicolaus vult qd oxichachara coquatur tantū qd possit fer
ri in psside ad modum electuarij: sed nōo generalr facit
mns ipsam ad formam sirupi: z non ad formam electuarij.
Ihdorus in capitulo de vasibz olearijs inquit. pssides vascu
la vnguentaria ex buxo facta. nam quod nōo buxum gre/
ci pīrum vocant.

Sirupus De mirabolanis citrinis sūm Rasiz
in tractatu de egritudinibz i iustura/
rum. in cap. de medicinis mundificantijs sanguinem z
coleram. Recipe mirabo. citrinis: um. z. centum. z abluē cū
aqua calida: reubarbari. z. centum. milite in aquam frigidā
ita qd aqua supereminet duobus digitis. postea in estate
pone ad solem per quattuor dies: deinde aquam abijce ite/
rum: z remaneant mirabolani: z iterum mitte in alia aquā
z dimittē: tā diu donec amittant saporem suum z albescat
deinde aggēga pīnam z secundam aquam: z cum. z. cen/
tum manne albe coque ad ignem z remoue spumam do/
ne fiat sicut iulebz: z si vis acie eum cum scamonea super
qualibet lib. pone. z. vnam scamonee z super qualibet lib.
pone. z. i. aque rose: z viere quando volueris.

Mel sirupus nō est in vsu: credo qd fit ex carlosibus alijs
z mirabolani citrini magis sū laudati illi qui in colore suo
sūm citrini multē citrinitatis declinantes ad viriditatem z
in pondere sūnt granes z grossi z cortex iporum fit pssius
densus completus ossa parua. Gualterius place nōm in
quit. mirabolani sūnt quinq; specieruz: sed citrini sūnt me/
liores omnibus alijs.

Sirupus de turbibz: sūm eūdem in eodem tra/
ctatu in capitulo de medicinis q pur
gam flegma: z crudos humores. p. turbibz lib. vna. mitte
in tribus libris aque frigide: z mo: etur vna die ad solem
deinde cola: z deinde si sapor em amiserit p: oijce: z aquam
ferua. sin autem appone aliam aquam: z iterū appone ad
solem donec amittat saporem. postea aggēga illas duas
aquas z mitte lib: a vnam zuccari: z coque donec fiat sicut
iule p. educti multotiens humorem flegmaticū: z si volue
ris citius facere coque ad ignē m: qm: est debilior: s: p: incl/
pio: sed postea nou est ita clarus.

Mel sirupus non est in vsu.
Turbibz sūm Desine est radix herbe cuius folia sūnt sicut
folia ferule minor: a tamen zc. Dia. de ipso cap. facit: sed nō
inuenit sub nomine turbibz: sed ipse vocat tripolion. quā/
propter miror qd Mattheus siluaticus de tripolion capi
tulūm facit: sed nō cognouit qd esset: sed postq; ego aggē
gauit cap. de tripolion apud Dia. cum capitulo de turbibz
apud Serapionem vidi qd idem sūnt. scias qd flos ipsi mut
tat color: em sūm ter in die. nam mane est albus z in mer
die declinat ad colorē purpureū: in vespis pō fit rubeus.

Sirupus de vna bz Alui. in quinto can. p. luc/
ci vne pōtice stiptice lib. vj. z decoq/
tur vsq; ad tertiam: z fundatur super ipsūm mellis lib. i. sū/
mac radice liquiritie: gallarūm balanstarūm z superioris
rosarūm omnium. an. sextarium vnum z est. z. sex sūm Bē/
tlem croci. z. ij. mirre aluminis tamen. an. z. i. decoquantur
z coletur z potentur.

Mel sirupus apud nos nō est in vsu. Frāsciscus de pede
montium in cap. de solutione cōtinuitatis stomachi z vice/
ribz: z rupturā: z eius cura hz vnam aliam descriptionē
sed est ex auctoritate Alui. z eadez est.

Mel pōtice stiptice. sūm in sapore: enō aut nelligit pontica
ab illa regione: sed dī: intelligitur ponticum: qd ponticu
idest so: tcm habet saporem. Metrus de Erescentijs docet
modum pseruationis vuarū: z de vniuribus: z de appa
ratu vnde mē: z de tēpo: e vnde mē: z sic de alijs.

Sirupus de fructibus sūm eūdem in eodē can.
p. succo cidoniorz maloz pironi:
z granatorz: mucoriz: sumach: z carur: z decoquant leni
igne donec igrossentur. si aut vis dulcorare ipm pūce sup
ipm cūccari quātū vis z buli ipm: z cola: z viere.

Mel sirupus nō est in vsu. idē hz vnam alia descriptioē
inseris: sed nō est eadem. Bal. in lib. secretorūm hz vnam
aliam que eadem nō est: nec alique sūnt vsuales.

Fructus. Ihdorus in cap. de arboribus ait: qd fructus
nomen accepit ab eminente gutturi parte qua vestimur: in
de z fruges. fructus autem p: op: se dicuntur agrorū z ar
borūm quibus vititur. in animalibus nōo abusuē z trāsta
tine vocari fructum dicimus.

Zarur sūm Alui. in secundo can. est notū trāgulis lat
nosum z carur est spēs quam noiant greci telephom: z sen
tabinum. z quandoq; nominant eam malum siluestre. ca
ro: vel carur sūm suam modernor est fructus similis piro
in figura sua. sed est minor: quidam putauerunt qd eēt soz
ba: sed non est. verum est qd loco zarur ponitur so: ba. Ser
rapio in cap. de so: ba ait: caroz idest facies appetitū: z soz
ba: z ibi describit so: mā ipm. si carur sit so: ba aut nō: non
nego nec affir mo: sed vnum pro alio potest poni. caroz sūm
Mattheū silua. est mēpillum siue au carola vlt tricoctum.
Bal. in septimo simplicium inquit. mēpillum quod trico
ctum nominatur: eo qd tria habeat ossula oīa intra se. Joan
nes arculanus in cap. de opilatione epatio inquit. caroz. i.
so: ba. Nicolaus florentinus in libro quarto. capitulo de sq
nantia dicit qd carur est mēpilla.

Sirupus de fructibus sūm eūdem: sed nō
est in vsu: sed quia ibi ingrediunt que
dam simplicia que non ingrediuntur in alia descriptione:
ego solum illa declarabo.

Alliabach. i. nabach sūm eundē in scdo can. est fructus

arboris dicte sader. z hec est qua Dia. agrifolium vocat: cu
 suo semen est sile pipert dulcis saporis. idem aliud ca. p. fa-
 cit de lorhos: z dicit qd calligarij rosium vocant. Zeanes co
 coregius in cap. de capillis dealbandis z denigrandis in
 quit. p. folio: d roci de quo preparant coria: hec uon sunt
 agrifolii nec lorhos: vt quida volunt. Serap. de nabach.
 spale caplin facit z inquit. nabach est co: tex similis corni
 mori: z odor: is bont: hoc uo est cap. de vero nabach. sed est
 caplin de nascatimon: sicut patet si legis illud caplj de na-
 bach apud eundem cu caplo de nascatimon apud Dia. vt
 debis qd idem sunt. sed textus Serap. ibi est falsus. na ipe
 Serap. in cap. de sader inquit. Sader est arbor z fruct: ei
 est nabach. ergo est agrifolium: z non est co: tex: z hec ar-
 bo: nascitur in partibus Zameusibus: semen est rubicum:
 diuin manis pipere comestibile: z vocant ipsum herbatice
 laurum siluestrem.

Amiberberis fm eundem in secudo cau. est a cataract
 z est ex eo rotundum: rubrum: campestres: z uigrum: logu:
 arenosum: aut uon tauri: z est forte hec arbo: est qua Dia.
 oria canibos vocat: z est arbor dicta apud herbaticeos cr/
 spina sine verberis: z satis sanu noti.

Sirupus sancu Ambrosij fm magistrū Anto-
 uinū guatnerū in cap. pmo de sebue
 tertia pura interpollata z eius cura. p. pari milij a cor-
 tice superior de pillati: qd pistū appellat: de quo quā facies
 in aqua donec crepetur: quia cito decoquitur: deinde de ta-
 li bulliente b: odio accipiantur. verbi gratia. z. iij. z impo-
 nantur. z. ij. vini: z ita calidum bibatur: z mirabiliter sudo-
 rem p: uocatur: sedā sitim.

He sirupus fm intentionem domini magistri Anto-
 niū mediolanenses tempore magni estus vtuntur eo: z cō-
 muniter appellant ipsū pistū vini: z sic adhuc generaliter
 vtunt ipso: sicut est notum apud ipos.

Alum. i. milium quo vtuntur generaliter. Serap. ca.
 de mllo inqt ex auctoritate Dia. qd sunt due spēs: vna eaz
 est asperum habens granum: z est illud quod potest teri z
 o quo aufertur co: tex: sicut fit a rici. z alia spēs ē fortissimi z
 asperrimi granū: non potest ab eo auferrī co: tex. Gal. in
 septimo simplicium inquit. dogni. i. mllium. hoc granum
 est de spēsno granonū: z est sile pautico: quod notum est.

Sirupus de pimpinella fm Joāne anglicum
 que alio noie rosa anglica nōinat: i.
 capitulo de cura pūis. p. pimpinelle: consolide mator: i.
 consolide mino: is consolide medie: popt recentis: politri-
 ci ceterac. adiantos scariolc: radice: vngule cabaline aqua
 tice. i. farfar. añ. m. i. capillo: umi veneris. m. iij. violarum. z.
 ij. folio: um nenufaris quatuo: semini frigidō: um munda-
 to: um lignite munde añ. z. i. caudū id est succari candi: pen-
 dioni: medulle seia bombacis: seminis citonioni: boli ar-
 seia lactice portulace papaneris albi mirtiloni: succi lig-
 ritie. añ. z. s. dragaganti: gummi arabi. amidi foliorum ro-
 sarum rubeorum. spody sanguis draconis añ. z. iij. semini.
 altea: seia malue: vne passe mundate ab ariliis. i. a grās p-
 nearum caricaz. i. ficuum añ. z. ij. ordci mudi lib. i. succari
 lib. iij. fiat sirupus cum aqua pluuiatiz bene clarificetur z
 detur mane z sero.

He sirupus nō est in via. Pimpinella est herba cuius
 folia sunt siliā satragie: sed minora hāc generaliter lombard
 di in ortis habent. Pimpinella est herba multum similita satragie. vnde versus. pimpinella
 pillos satragia non habet illos.

Consolida maio: est herba que a vulgo anealcho dicit
 Dia. de ipsa cap. facit sub noie simphitum. z ibi describit
 duas spēs: quarum pma nascitur iuxta riuos: cuius flos ē
 albus radicem habet subnigram: z est illa que iuniamen-
 tum habet in medicina. Zui. in secundo cau. de ipsa ca. fa-
 cit sub noie succutū: sed in arabico est simphini: z sic appa-
 ret manifeste qd illud cap. de succum apud Zui. cuz cap.
 de simphito apud Dia. sunt idem: sed ipe Zui. non habuit
 perfectā notitiā qd esset: qd dicit est sempitua: z dī qd est
 species seminis mandragore: z dī aliud: nec Sul. placen.

agnouit eam sicut p: in cap. de anagalo. z in cap. de succu
 to: hanc quidam anagalicum consolidam vocat.

Consolida nino: est herba hūs folia filia artemise: sed nō
 sunt ita nigra sicut artemice: sed flos ipsius ē purpureus sa-
 ctus in modum floris sticados. hec herba in pratis ac vjs
 nascit. hanc rustici papientes foda vulgarter vocat.

Consolida media de ista pauca auctores sermone faciūt.
 sed vide de forma ipsius apud Zui. in secundo de monte im-
 periali. si pō non poteris habere ponatur loco eius radix
 consolide maioris in pondere.

Politricum vel politricum grece dictum multaz coma
 ruin. nam greci thix comā seu capillum vocat. p. Di. politri-
 ca distat a gallitricis: qd imcos hēant albos z folia plura
 maiora que fructice quoq; maiora sunt. Dia. inqt. adianton
 sine galitricum: vel politricum: sed aliud est. z sic ex isto siru-
 po possumus certificari qd adianton non est capillus vene-
 ris: nec politricum: vt quidam volunt.

Ceterach fm moderno: uz sniam est herba que in mu-
 ris humidis z in lapidibus nascit: z fm inuentionem mea
 est spēs scolopendrie. verū moderni distinguūt aliter vide
 licet qd cetherac est herba dicta apud herbaticeos a dorata z
 scolopendria lingua ceruina: infra apparbit descriptio si-
 rupi de scolopendria. z ibi melius ostēda si deus voluerit.

Adiantū. Dia. inqt. adiantū sine galitricō vel politricō:
 folia habet couādro siliā scissa iū similitate h: ramos subiv-
 les duos longitudine vnus palmū nigros: z nō hz stipitē
 nec florē nec semē: hoc est cap. de capillo ueneris sicut p:
 si legis caplin de capillo ueneris apud Zui. z Serap. vide
 bis qd idē sunt. sed moderni distinguunt p: diuersas herbas
 v: qd aliud est adiantou: aliud est capillus vene. aliud ē po-
 litricum: aliud est galitricum: licet tres prime species habeāt
 quasi eandem virtutem.

Bombax vel bombix fm quosdā est p: mis qd facit ser-
 cū. Bapias inqt. bombix grece p: mis est. penultima p: ducit.

Serap. inqt. coton. i. bobar. Zui. in scdo cau. vocat ipm
 kout z ait qd er' semē est cale factūm lēturū: hoc est uotum.

Altea fm Gal. in septio est malua siluestris. Adacr in-
 quit. Altea malne spēm uullus negat esse Altea qd vocant il-
 lam qd crestat in alium. Hanc ipam dicitur cuiusdam qd qua-
 si vriso. Illius radix cōmua madere videtur: z malua qd
 lo: greche malua vocat.

Sirupus de lilio fm eudem in eodē cap. hoc ē
 in cap. de cura pūis. p. radice emule
 campane: ireos añ. z. i. isopū calamit: adiantos añ. z. i. i.
 succoni caulū: galitrici añ. z. ij. carnū dactiloz: succi liquiri-
 tie añ. z. i. mucilaginis: seis lini: z fennigreci añ. z. s. mellis
 dispartati lib. i. z si nō abhorreat a mara tunc addat d pras-
 fio. i. marubio z gramine añ. z. ij. z fiat.

He sirupus apud nos nō est in vsu. fm inuentionē Jo-
 annis anglici sine Cōposito: is est sirupus de lilio qd florē
 purpureū gerit: sed generaliter habet opinio qd qū repit. h:
 rupus de lilio sim plr de lilio albo itelligi debeat: hie Jo-
 annes h: sirupū de lilio: z ibi nō hz nisi ireos qd ē radix li-
 lū celestis: z ppter hoc dico qd iste est sirupus lilij purpurei
 si aliquis voluerit facere sirupum de lilio albo iuxta appa-
 rebit eius descriptio.

Emule campane nō aut est emula que eleuū dī: sed po-
 tius est quedā spēs pauacis de qua Dia. cap. facit sub no-
 mine panax. chironia dī: qd nascitur in mote peliō: folia h:
 amaraco similia: z florem aurosum z radicem tenuem: hec
 apud nos non est cognita.

Ireos apd Zui. in scdo cau. est radix lilij celestis. vide
 ergo qd iste sirup' est verus sirupus de lilio celesti: seu pur-
 pureo: generaliter moderni admittunt qd iste est in cap.
 ino de ireos dī: p: mator: due sunt species. Una est flo-
 ré h: purpureū: z alia que habet albus. Electio habens
 florem album melior est in omni re: hoc est ireos qui flo-
 rem gerit album est melior qd qui gerit purpureū: quod
 non reperitur esse verum. circa instans inquit. lilium ē do-
 mesticum z siluestre: sed siluestre album gerit florem pur-
 pureū: efficacius est: z sic hodie pro lilio celesti sine ireos

accipitur radix istij quod florem purpureum facit et non al-
bum ut dicit Adesue.

Galitricon sine centrum galli est planta quam multi mo-
derna vulgari nomine botomo vocant: eius species sunt due.
vna que in hortis nascitur que comeditur sicut alia. olera. alia
nascitur in pratis: hec est siluestris: et est illa quam rustici
nostri vulgariter scarleaz dicunt: ista sive plures est nobi-
lio: in medicina q̄ horulana. circa instans dicit galitricus
id est centrum galli.

Sirupus

Digestivus sive eundem in cap. de cu-
ra parelesis. sive scis seniculi: petrosili
dauci. i. scis pastinace siluestris: auis: salnie: origani: lauen-
dula: primule veris: betonic: fileris montan: sticados sa-
namunda: abrotan: tumiperi an. ad. j. zingiberis pterric: co-
stinigelle: piperis nigri et longi: ocim: ruthe sicce: basilico-
nis: maio: ane: aristologie rotunde: bacarum lauri: sinapis
gentiane: an. j. pistenur et coquantur et colentur et fiat sirupus
cum melle quantum sufficit vel cum lib. ij. mellis si vis ut
cum lib. i. si pariens sit robustus et rudis: tamen si pariens
sit delicatus ponat minus de abrotano. Et si vis adde ace-
tum squillac. Et voco istum sirupum de sanamunda.

Iste sirupus non est in usu: sive intentione Composito-
ris est sirupus digestivus. Idem insuper in ipsa descriptioe ait.
voco istum sirupum de sanamunda. i. gariofilata de quo infra.

Lauendula sive Matthi silua. est primula veris: sive non
credo: q̄ in hoc possumus certificari q̄ lauendula non sit p-
mula veris: q̄ in isto sirupo habet lauendulam et primulam
veris: q̄ si essent idem non repeteretur.

Primula veris sive Nicholai est herba sancti Petri si-
ue herba parelesis q̄ idem est. Moderni vero ponunt q̄ de
hac repenunt maior: et minor: et maior sive veruaten est her-
ba sancti Petri que omnibus est notissima: non est illa q̄
in partibus ac vix reperitur: cuius folia comeduntur sicut aliorum
olerum. Et ista a vulgo dicitur herba margarita ab alijs ei
p̄no flore.

Sanamunda i. gariofilata. non est pes leporinus: ut quidam
ignorantes herbarum volunt: sed gariofilata sive sanamun-
da sive auaua est herba similis agrimonie: cuius radix odo-
rem habet gariofilii. hec apud nos nascitur iuxta hortos et
in campis. hanc adolescentens suo tempore euellit et po-
tant ipsam in manibus propter odorem. folia ipsius sunt il-
la que habent efficaciam in medicina. de qua ait circa instans
gariofilata vel gariofilati dicitur propter quedam p̄fectio ex ga-
riofilis p̄fecta. vna folia et non radices in medicina ponuntur:
et quanto est recens tanto melior est. Nisi autem vocat ipsam ge-
ntianam. hic sirupus sive intentionem Compositoris est siru-
pus de sanamunda id est gariofilata.

Ozimum sive ozimum gariofilati: q̄ alio nomine alfel gemisch
vocatur. hic Zo. anglicus in isto sirupo hinc ocimum: et inferius
habet basiliconem: q̄ idem est. an. spes ocimum sunt plures
et sic hic pro ocimum possumus intelligere semen ocimum ga-
riofilati. et p̄ basilicone possumus intelligere herbam ipsam
ozimum: vel quada spem ozimum: vel ozimum citrati. i. melissa.

Sirupus

de rasso sive eundem in cap. de cu-
ra parelesis. sive radicum rasanilapa-
cy acuti: silij: peonie: an. parte. i. temperentur cum vino et
aceto per diem et noctem: tunc recipe salnie eupatorij: came-
dreos: camepitheos: calamenti: pentastilonis: yfopi an. m.
j. anisi: maratri. i. seniculi: carui: peonie. an. j. i. acori: squilla
triaci. s. ij. mectis muscace: cinamomi an. j. s. foliorum boragi-
nis. s. i. corticis fraxini. et arboris tremule an. j. s. mellis lib.
j. decoquantur ista in aqua extinctionis ferri: et in tempo-
re calido et in etate iumentis possit addi scolopendria cum
herbis predictis.

Iste sirupus non est in usu. Dias. cap. de rasso inquit.
rassani greci: nos vero radicem vocamus: eo q̄ tota deo-
sum mittitur cum reliqua olera magis sursum prosiliat et
infra ponit q̄ est aliud genus rassani quod multi aromata-
chion dicunt. et sic inuenitur apud Serap. in cap. de semi-
ne rassani vbi sic ait. sed rassanus agrestis quem romani vo-
cant aromorachion. Gal. in octavo inquit. rassanus. i. rassa-

nida. Zfidorus ait. rassanum greci: nos radicem vocamus
eo q̄ lotus deorsum mittitur.

Fraxinus est arbor satis nota. Petrus de crescentijs in-
quit. fraxinus est arbor satis magna que in pinguibus et
humidis nemoribus delectatur: eius signum satis igni co-
petu est optimum pro circulis vegetum et tinarum: eius
semen est factum ad modum lingue passerum. et propter
id apud nos vocatur lingua avis.

Arbor tremula sive opinonem plurimum modernorum
est arbor granati siluestris: sed sive opinonem Barthola-
mei montagna aliud est. nam ipse Bartholomeus in suis
consilijs in consilio de regimine ardoris vine per medici-
nalia inquit. ibi administratio est troscorum de charabe:
et propter qui scribuntur nono Almanois alleg. capitulo
quorum descriptio hec est. sive charabe: gummi arboris tre-
mule: et est populus: sed in veritate ille textus est falsus. nam
Mattheus siluaticus in littera inquit: arbor tremula. i. ar-
bor granati siluestris. Zo. ar. in capitulo de mictu sangui-
nis et sanie ait. gummi tremule arboris id est granati silue-
stris. Rasis in suis sinonimis in fine similiter ait.

Sirupus

de megeron sive eundem in cap. de
trofollinis: busci: radicum peonie: lapacy acuti: aristologie
rotunde an. j. i. topi: pulegij montan: pentastilonis: came-
dreos: camepitheos: yfopi: rosarum an. ad. j. mente modum
cum succorum boraginis: scabiose: sumiterre an. j. s. semi-
nis peonie: anisi: maratri: carui an. j. s. j. ameos. s. s. cuscute
s. vj. visci quercini: epithymi: senecoli: foliorum sticados: arabis
ci an. j. i. polipodij. s. i. et si sit in estate ponatur inter herbas
scolopendrie: corticum genestres: fraxini an. j. i. megeron
boni. s. i. mellis rosa. lib. i. s. fiat digestivum quod vocetur
sirupus megerinus.

Iste sirupus apud nos non est in usu. Megeron autem
herba est que apud Diasco. vocatur camelea: et eius semine
est cocognidum. Vide supra de ipso electuario de megeron.

Sirupus

de rubea tinctio: um sive eundem in ca-
pitulo de sterilitate. sive arthemise ru-
bee maioris sanie an. lib. s. tamen sania amara est: ideo
potest poni in vino: i. quantitate foliorum mentes foliorum
absinthij: summitatum origani: calamenti an. j. s. spice nar-
di. s. i. squinanti. s. ij. calami aromatici. s. ij. auis: maratri:
carui an. j. i. fileris montan: cameos an. j. s. i. peonie. s. s. mel-
lis ro. lib. ij. fiat sirupus quo vtatur mane et sero.

Iste sirupus non est in usu. Rubea autem maxime tin-
ctio est herba cuius radix vsui medicie copetit. Dia-
sc. autem de ipsa duo capitula facit. vnum sub nomine eritro-
danuz: aliud sub nomine rubea: et hec herba apud rusticos
dicitur rosa: et ab aliquibus dicitur vera tinctio: um: sed ve-
na citrina aliud est.

Sirupus

macedonicus sive eundem et ibidem
sive radicum petrosellini domestici: et
macedonicis: apij: seniculi: aristologie louge: ireos: silij: enu-
le: campae rubeae maioris an. ad. s. arthemise: pulegij: ca-
lamenti: yfopi: paticis: organis: diptamidis: solsequij an. ad. j.
cinamomi: anisi: carui: peonie: dauci: maratri. i. scis ameos
an. j. i. spice celti. s. ij. spice nardi. s. i. cassie lignee: costi an. j.
s. liquiritie. s. ij. mellis quod sufficit. et fiat.

Iste sirupus apud nos non est in usu: macedonicus au-
tem est oxilatum: et est ex speciebus apij: et est quod Diasco.
hipolestinum vocat: alijs pium agreste vocant. sive ut lati-
ni obstrum melius est hortino: et albidius. radix est illi
grossa et alba et mollis: folia habens obrunda et viridia:
in capite plenum est flore: in quo semen est viride et oblo-
gum et viscidum aromaticum habens odorem: radix eius
odorata et alba et eustomaca est: nascitur in locis vmbrosis
humidis et in hostis. herba hec cibis apta est cruda et cocta
comeditur sicut apium. Hec apud modernos alexandri
vocant. Nicholans etiam dicit. alexandrum vel olixatri
est macedonicum seu petrosellinum macedonicum: quod
idem est. Mattheus Siluaticus de ipso loquitur in Epi-
tulo de apio.

femina petroselinum: radicem trbuli marini: danc: fenleu-
li: men. 3. ij. sanguinis erici preparati scordeon an. 3. v. lapis
spougie indatci corticum auellanarum ana. 3. vj. coquantur
in lib. ij. aque vsqz ad consumptionem medietatis: de-
inde coletur & colature addat aceti squilutici. 3. ij. 5. zncari
scde decoctionis lib. ij. 5. coquantur leto igne & fiat sirupus.
Iste sirupus apud nos in vsu no est. Sebesten sicut di-
ctum fuit in electuario de sebesten est quidam fructus su-
cut granum olive: hic fructus colligitur & excicatur donec
fiat passus: & sic vitmur.

Tribull fm Diase. genera sunt duo siccus & humidus:
sed humidus est ille quo nos vitmur: & gerit semen ad mo-
du castanee: & ppter id a multis castaneolis dicitur: & duz
sunt recentes comedunt. & dixit Mattheus silua. qd ex se-
mine ei si panis: na spe est dulcis & nutrit & sic vitmur lo-
co panis tritici. & apud Aui. in scdo can. vocatur bask.

Erius alius est marinus alius est terrenus. Ihdorus
ait. eritius animal spinis coopertu qd exinde dicitur nosanus:
eo qd subigit se quando spinis suis claudimr qbus vndas
prelectum est tra insidias &c. Aui. in scdo can. dicit eritius
siluestris est notus & motans est alndul habens spias
sagittales. ppinquus nature siluestris vel terreni: ille No q
est marinus est species habentiu ostraca. Gnil. placen.
dicit eritius est triu spes: vnus qui est notus. alius qui ha-
bet spinas sagittales: & appellatur porcus spinosus: & alius
est marinus: & est species piscium habentium ostracum. il-
le qui est notus est ille quem itelligere debemus: & de no
preparandi dicunt quidam sapientes qd modus preparan-
di est sicut modus sanguinis hirci.

Judaicus. I. lapis qui dicitur iudaicus: cuius figura est simi-
lis gladii albus bonie figure multi hns lineas angulatas i
longitudine p tendens & nominantur summitates lace-
rate & est lapis qui dissoluitur in aqua & no habet sapores
& dicitur iudaicus: quia in partibus indeorum reperitur.

Sirupus de cicorea fm Gul. placen. in suo an-
tidolario. 3. folioz cicoree. m. i. folio
ru boraginis: lactucari: vitolar: scartole: lingue bonie. i. bu-
glose acetose bacifosere: & est herba cuius flos est celestis
& eius semen est vt semen scartole agrestis: sed no est albu
neqz nigrum: & nascitur in bladis vplurimr: credo qd sit sca-
riola agrestis: au. m. 5. reubarbari. 3. ij. pistentur herbe & co-
quantur in lib. ij. aque donec tertia pars consumpta fuerit
& coletur: & addantur in illa aqua lib. ij. zncari: & cu dissolu-
tum fuerit succari ad ignem cum aqua iterum coletur & ligato in
vna pecia: & sepe exprimitur cum manu pecta reubarbari:
& tunc permittantur deco qui qd bene sirupizatum fuerit tunc
& tunc ab igne deponatur & reseruetur.

Iste sirupus est ille quo vitmur & maxime fm istam de-
scriptionem: & sic adhuc in Mediolano vtuntur ipso: & sic
faciunt in alijs ciuitatibus: sed collegi nostror doctor pa-
piensium magis laudat vnam descriptionem quam descri-
bit Nicholus florētinus: & dicunt qd illa Nicholi est nobi-
lior ista Gnilmi. & hoc est qd spe Nicholus hz plura sim-
plicia in sua descriptione qz Gnilmi. & sic de reubarba-
ro maior em quantitatem habet Nicholus qz Gnilmi.
Si ante facere volueris sirupum de cicorea fm Nicholus
infra apparebit eius descriptio.

Cico:ea fm quosdam est in tuba. alij solsequum. alij
sponsam solis vocant. Columella in libro de cultu hortor
ait. Cico:ea iam teneris frondeus lactucula fibro. Ml. ait
Amubum erraticum apud nos quidam ambulam appel-
lam in egypto cico:ium vocant &c. Cico:ea No fm compo-
sito: em est rostru porcinum: & est herba cuius flos est cele-
stis: & sic est fm veritate qd Na cico:ea fm istam moderno-
rum habet flores acurios: & est species endiuie: de qbus
Gnilmi in isto sirupo non habet nisi tres species. scilicet
cico:eam: endiuiam: & scartolam. sed Nicolus in sua descri-
pione habet sex: de qua infra.

Scartola etiam est spes endiuie vel cicoree. Mattheus
fil. in cap. de lactuca inquit qd sunt eius tres spes. vna est q

de ipsa loquitur: quam greci sarraliam vocant. nam sine
dubio sarralia fm Ihdorus est lactuca agrestis vt ait in. c.
de cleribus vbi inquit. la cruce agrestis est: qua sarraliam
nominamus: eo qd dorsum eius in modu ferre est. Simo
santiensis dicit. Scartola fm modernos est velut lactuca
agrestis: nisi quia in dorso costarum habet spinas paruas.
pro endiuia ponitur fm Serap. & circa istas herbas: scartola e
endiuia. & fm Petri de crescentis endiuia est scartola vel
lactuca agrestis. infra in alia descriptione de speciebus en-
diuie si deus voluerit ostendam.

Bactifosere apud nostros auctores no reperio aliquē
de ipso loquitur sed fm intentionem compositoris est qdas
herba: cuius flos est celestis: & eius semen est vt semen sca-
riole agrestis: sed no est albu neqz nigrum: & nascitur in bla-
dis vplurimr: & credo qd sit scartola agrestis. quid aut sit
coiter ignoratur: sed fm plures est illa herba que in bladis
reperimr: quam nos vulgo moneghetam vocamus: & sic
meo tempore vidi eam poni in isto sirupo: sed fm plures
sapientes errant illi apothecarij qui ponunt ipsam: etiam
male faciunt medici qui dimittunt ipsam ponit: hoc ad-
uenit: quia non habent cognitionem quot species endiuie
vel scartole sunt: sed fm moderno: um opinionem spes sca-
riole sunt sex vel septē de quibus tres vel quattuor: sunt q
faciunt florem celestem: & vna de ipsis habet flores ac semen
vt dicit compositor: & in bladis reperitur sicut monegheta.
Verum existimauerunt aliqui qd monegheta sit bactifose-
re: eo qd apud tuscos ita vocetur: sed error est: nec eoruz ser-
mo apud sapientes acceptatur. nam opinio compositoris
est apte qd sit scartola agrestis que similis est moneghete:
vt iuuere videtur in presenti loco. Si ergo Compositor
credit qd bactifosere sit scartola agrestis nos debemus in-
telligere scartolam agrestem que forma habet vt spe do-
cet: & no moneghetam que no habet odore nec sapore: & p
bactifosere siue scartola agrestis itelligitur cicorea agre-
ne scartola agrestis que florem celestem gerit: pterea om-
nes species endiuie vel scartole vel cicoree sunt laudate in
isto sirupo.

Sirupus de opio fm eundem in eodem tra-
ctatu. 3. opij podus gra. ordel. iij.
nigami podus gr. vij. ordel: conici mandragore gra. i. 5.
femina apij. 3. ij. femina papaueris: femina lactucaruz
ana. 3. j. 5. folio: um lactucari endiuie: vel cicoree aii. Ad.
i. folio: um papaueris & mercurialis an. Ad. i. pistent grossi
modo & buliant in lib. ij. aque donec consumantur me-
dietas & coletur & addatur succarum & inspissetur & clarifi-
cetur & reseruetur.

Iste sirupus in vsu non est. Opium fm Aui. in secido
canone est succus papaueris nigri & egyptij ipz seminat.
Adacer in capitulo de tribus generibus papaueris ingt.
ex cuius teneris opij faciunt capitellis: incisa leniter sum-
ma cute lacqz quod inde defluit: excipiunt cocleis siccisqz
referant: antidotis multus apium varijsqz medellis sunt
qui contundunt cu lacte suo capitella de quibus expressu
siccat in sole liquorem &c.

Sirupus de plantagine fm Rainaldum de
villa noua in lib. o secundo in capi-
de de dissenteria epatica & intestinoz. 3. succi plantaginis de-
purati. 3. iij. aq pluuialis vel rosaz quod nieli de lib. i. spo-
dij: nucifolij: balaustie: sumac: sanguis draco: gimmi ara-
bic: masticis iburis: gallaz: ypoquistidos: lapidis emati-
tis: rasure eboris ana. 3. ij. terantur omnia in predicto suc-
co & aqua rosata vsqz ad medietatem coquantur & addito
succaro fiat sirupus.

Iste sirupus apud nos no est in vsu. Plantago No apud
Aui. in scdo canone. vocatur lingua arietis: & sumi et due spe-
cies. s. maior: & minor: minor: est qua rustici nostri bleta sil-
vestre dicunt: & minor: est quinqz neruis que alio nomine
lanceola vocant. & hec est illa que apud salos herbaricos
pro lingua canis habent: sed errat. Dia. ait vocatur arno-
glossa siue epiapleuros. i. septem costarum. Serap. ait. li-
sen alkamelid est lingua arietis: & dicitur arnoglossa: & ei

ne case epatis que est q̄ altaraçon est rostrum porcinū
vel cicorea idem sentit in capitulo de fistula vlcere cancro
z saute ocularum.

Uostq̄ ostendi verba Nicolī z Joannis anglicī de ta
raçon z rostro porcino etiam volo ostendere opinioē
aliozum: z dico q̄ species endiuie vel cicoree sunt septem
ad numerū: de quibus ipse Nicholus sex species in isto
sirupo ponit. Gulielmus autem in sua descriptione non
ponit nisi tres: scilicet cicoream scariolam z baccifolarem:
z per ordinem ostendam.

Endiuia domestica. i. vsualis est herba satis nota. sil
uestris vero potest dici q̄ sit crispinus herba. cicorea ve
ro fm̄ suam modernoz h̄z flores azurinos vertentes se
sp̄s ad solem: quare sponsam solis z sollequium vocane
runt: de qua circa instans ait. sponsa solis est cicorea vel i
ruba vel sollequium: hec et satis est nota. Serap̄. in ca. de
endiuia inquit. vndebe sunt species. nam est ex ea dome
stica z ē sacriola z ē ex ea siluestris q̄ ē taraxacō: z ē etia spe
cies que dicitur candarel z est amiron: etiam sc̄din circa in
stans z Petruz de crescentijs. endiuia est scariola. Galie.
in octauo simpliciū dicit. feris. i. endiue. i. iuferinis dicit.

Condrine est species cicoree: vel lactuce. An. in sc̄do
canōis i ca. d̄ endiuia ait. q̄ ē ex ea siluestris z hor: utiana
ē duaz sp̄ez magis iuuatua ex eis epat̄ ē illa q̄ ē magis
amara. ego credo q̄ sit cicorea. idē aliud cap̄z facit de ta
raçon: z dicit q̄ species endiue. etiam ista nota est.

Scariola vero fm̄ Simonem ianuensem est velut la
ctuca agrestis: nisi q̄ in dorso costarū h̄z spinas paruas:
sed Alsatheus siluaticus: z Thidorus volum̄ q̄ lactuca
agrestis sit scariola: vt dicitur fuit. etiam hic dicam verba
Thidori q̄ in cap. de oleribus dicit lactuca agrestis est quā
sarralia in nominamus: eo q̄ dorsum eius in modū ferre
est. Simon in hac errat. nam in capitulo de scariola dicit
q̄ ipsa est velut lactuca agrestis: z in cap. de sarralia fugi
ex auctoritate Thidori q̄ sarralia est lactuca agrestis z in fi
ne dicit q̄ est scariola. z sic volum̄ multū moderni.

Cicerbita vero sicut dicit Nicholus est rostrum po
cini fm̄ Billiel. est cicorea: z est herba cuius flos est cele
stis: etiam reperuntur due alle species que florem celestē
habent: z omnes in bladīs reperuntur: z sic si bene cogi
deretur vidēbis q̄ species endiue vel cicoree sunt septē:
z sunt iste videlicet endiuia domestica. i. vsualis. cicorea q̄
ab omnibus nota est: rostrum porcinum z dens leouin
differunt parum inter ses fm̄ modernorum op̄tationem in
pratis reperuntur cum flore croceo nisi solū in folijs dis
ferunt. post maturationem florum producant quandam
lanuginem albam que cum tangitur enolat: z alia est di
cta crispinum a vulgo: z hec apud quosdam est lactuca asi
ni: q̄ non credo: sicut patet si legis capitulū: de anchusa
apud Dia. vidēbis q̄ cum cap. de crispino nou. conuenit.
z est alia species que dicitur cicorastrium z est scariola q̄
in bladīs reperitur z omnes iste species vocantur endiuia
vel cicorea vel scariola: z he note sunt apud sapientes.

Alchechingi vel chechingi ē strigū agrestis: s̄z Dia.
z est herba proferens granum rubicundum simile ceraso
in vesica inclusis citrina in colore que a multis vesicaria
dicitur: sed apud lombardos fiacho nominatur z in v̄sare
perimr. Aduertendum est in descriptione p̄tis sirupi q̄
in oibus codicibus Nicolī quos vidi deficit dosis ordē z
alchechingi ingrediendum dicitam descriptionem quod
credo accidisse errore scripto: is potius q̄z alia cā: sed vt ha
beremr modus dosandi predicta duo simplicia voluit cō
ferre hanc descriptionem cū illa quā ponit Joānes Alsat
theus gradi: qui etiam predictum sirupum describit. z iu
ueni eas in ordine ponderē z in oibus alijs concordare z
ip̄am dosare predicta duo simplicia hoc mō: sumit enim
ordē non exortant. z. ij. Alchechingi capil. veneris zc.
fm̄ ordinem Nicholiana. z. vj. iō z nos debemus ē pro
culdubio eo mō dosare illa duo. vj. ordē non exortant.
z. ij. alchechingi. z. vj. q̄uis preter nostram voluntatem
apposuerit impressores equale pondus eorum. naz si su

meremus. z. ij. chechingi excederet debibitur p̄odus nec
bene p̄oportiouaretur alijs.

Cerherac. sicut dictum fuit in sirupo de scolopendria ē
herba que a modernis herba do: ata dicitur. Nolitricon
est herba que in puteis z in locis humidis reperitur: vt di
ctum est sup̄: a iu sirupo de pimpinella.

Sirupus de ficibus fm̄ eum in eodem libro
in capitulo de cura colice ex fece. p̄.
ficium albarum. z. i. aque. z. x. coquantur ad lentum ignē
vsq̄: quo venerim ad statum ulepe de quo accipiat om
ni die. z. ij.

Iste sirupus apud nos non est in vsu. Sicut. i. carlaca.
Serap̄. in ca. de ficu ex auctoritate Gal. inquit q̄ sicut ex
eis domestice z siluestris z monian: ex domesticis que
dam sunt recentes: z quedā sicce: virtus recentium est de
bilis: q̄ admiscetur eis de humiditate: sicce sunt meliores.
maxime carnosae: siluestris vero ficus fm̄ quosdam voca
tur capisians. z dicit Plinius. q̄ huius fructus nunq̄
maturescunt.

Sirupus de arthemisia: fm̄ eundem in libro
sexto in capitulo de retentione men
struoz p̄ter nam. p̄. arthemisie. Ad. ij. pulegij: calamēti
mentastri: origani mellisse: pericarie: fanine: sanfuci. i. ma
iorane: canedreos perforate: campepitheos: matricarie cū
flore: centauree m̄uozis: m̄thebetonic: mellisse an. Ad.
i. radicyz feulic: apij: petrosilij: sparagi: brusci: saxifragie
eiule: diptami: ciperi: rubez tinctor: ireos: peonie ana. z. i.
seis iuniper: leuistici: petrosilij: apij: auisi: uigelle: carpo
balsam: costi: assari. i. assarebacare: p̄iretri: casie ligue:
cordumen: calami: aromatici: fm̄. i. valeriane ana. z. z. con
quassentur z infundantur in aqua pluviali sufficienti per
diem z noctem. postea decoquantur ad medietatis aq̄
cōsumptionem. tunc deponatur ab igne z dimittatur do
nec aqua tepuerit. tūc manibus in ipsa aqua positīs fricen
tur postea colentur: z in colatura addatur mellis vel zin
cari quoz sufficit: z fiat sirupus. z si humor fuerit viscosus
acetofetur cum aceto acuto vel sglitico. z fiat sirupus aro
mazatus cum cinamomo z nardo id est spica nardi. cuius
dosis sit. z. ij.

Iste sirupus apud modernos in vsu non est: z maxi
me fm̄ istam descriptionē: sed illa descriptio qua utimur
est magistralis quam moderni practicantes maxime Ita
pienses multum laudant: z multum valet ad ea que dicit
Nicholus. Jo. Alsatheus gradi in cap. de proocatione
menstruoz: habet vnam altam descriptionem que ab
hac non differt.

Arthemisia: fm̄ circa instans est mater herbarum cui
folia magis competunt vsu medicine q̄z radix. Dia. i ca.
de arthemisia dicit. arthemisia tria sunt genera. vnum est
q̄ vocatur arthemisia monodos. i. mater herbarum que ē
fructuosa z similis absinthio. folia p̄uginoza z mator: ha
bens: z hastas lōgas. nascitur in maritimis locis lapido
sis z sabulosis. altera arthemisia tagetes noiatur que teue
ra est: semen h̄is minutū: z vnaq̄z hastā folijs plenā z nos
lingua latina vocamus tanasiam: vel fm̄ quosdam atba
nasiam: est z tertia arthemisia q̄ leptafilos d̄. nascit circa
fossas z agros: flosculi eius si contruēris sanfuci odorez
habet. Galie. in sexto simpliciū ait. berengetsi. i. arthem
isia: sed textus Aut. sc̄do canōis: non videtur multū con
sonus. q̄: ponit q̄ est abrotanū q̄ cōter non creditur nisi
sumpsisset ab: otamū pro arthemisia.

Adelisa: fm̄ modernorum sniam est ozimū citratū: cu
ius folia odorem citri h̄uerit citraria d̄: m̄roz q̄ Nicho
lus in isto sirupo habeat. p̄. melise z iuferinis iteum re
plicat eandem. credo q̄ sit erro: scriptoris vt ostendam in
alia littera.

Perficaria. i. herba sc̄e Marie. z est herba q̄ h̄z folia si
milis pficis signata. apud nos iuxta hortos reperitur. existi
mant quidam q̄ hec firzinziber caninum vt videtur seu
tire. Thucena in sc̄do canōi. etiam putauerunt quidam q̄
ipsa sit piper aque.

Cardosata. i. herba sci Joa. siue fugademoni siue ipert
co. r. d. pforata. q. folia eius hnt fosanisa parua: i. locis do
mesticis reperit. Anerroye in guto col. ait: enserico. i. iperi
con uel fricon. r. quidam appellant hanc herbam cordia
lem eo q. assimilatur cordi.

Cardicaria et est arthemisia: r. est illa qua Blasc. vocat
leptaflos: sed Aui. in scdo can. vocat ipsam vchuen aliqn
alaco e: r. hec e qua lobardi crispulam dicit: de ipsa melius
ostendit in ca. de troascis alindaracarod: si deus volnerit.

Cardellisa vt dicitur: fuit: e ozimū citratum: iniro: q. Mi
cholus in isto sirupo hz supms melissam r inferms iterum
hz melissay: sed existo q. fit errore scriptoris. na Jo. dicit
thens gradi loco ei? hz abugillissam. i. lactuca asini: sicut pz
Apu d Aui. in scdo can. in pprio ca. de abugillisse. r. idē de
ipsa q. timoz ca. facit vni sub noie abugillisse. aliū sub noie
hearrelli: aliud sub noie lactuce asini: aliud sub noie sc
niam. r. hec apud Dia. vocat anisa: sapientes ho existinat
q. Nicholus volebat dicere abugillisse: vt dicit Jo. dicit
thens. r. dicunt q. loco eius potest poni lactuca vtilis.

Cardistici apud Aui. vocat cheisi m. r. est semen satis no
tū: s. ei? gna sunt duo. s. bouulanū r. capestre: hortulanū ve
ro. e. ppun illd qd notū ē. capestre hz modernoz opione ē
cordumenu sine carni agreste: r. abe i isto sirupo igredunt.

Cardumenu hz Serap. ē carū agreste Joa. archulan?
in cap. de epilepsia in electario qd valer ad oēs epilepsiam
ingt q. cordumenu ē cardamomi: sed mihi nō plz. liber q.
di. albnchasis i tractatu scdo in ca. de fo: ma stipicadi oleū
ad faciēdi oleū d. lillo ait. carni agreste: r. ē cordumenu: s. l
ait Sul. placē. i. distictio de tyriaca vt dcm sicut: h. p. cor
dueno intelligit semē tenuitici capestris: r. h. semē qd repe
rit sub plāta paucedani. r. h. ē ex secretis simpliciu.

Sirupus de ediuia cur? innotoz sūt gētil d. h
ligio. s. succi edini: succi epice: an.
lib. iij. clarificent pdici succi ad ignē vt expedit. rosaz vto
lariū: lenticelesq. floz ncnusaris: pollicici. an. 3. s. capilloz
veneris ozdei mūdi: seminu cōiuz maloz fridoz an. 3. i. fiat
sirup? cū zucaroz: qm sufficit: fm artē r. aromatizet cū san
dalis albis r. rubeis r. berberis feminū cionoz: ligni alo
es: cinamō: coriū citri. an. 3. i. r. vsū referet.

Ciste sirup? fm plurimū ē ille q. vtimur. p. sirupo de eu
diuia cōpositio: nū sim q. facitū ipsū fm descriptionē quā
supius posui ex auctozitate Frascet de pedemōnium: r. sic
ambe hnt efficacā. Epatica est herba satis nota. Dia. vor
cat ipsam licenā: vt dicitur fuit in sirupo de epatica.

Sirupus ad matricē magistralis. s. matricarīe:
carpoballam: calami arōatici: r. lobal
sam: fileris mōtans: cassie lignee. an. 3. iij. anisi: feniculi: se
minis carni: pullegi: oziganī: calami eti: rois mariū: serpilij
an. m. i. ligni aloes: dor: onici: cinamōi. an. 3. iij. se mis agni ca
sti: cuscute. an. 3. iij. radicū mādrago: e tulgamī an. 3. s. mel
lis dispnmasi: qm sufficit. fiat sirupus fm artēz. dentur
mulieribus habentibus malum stomacū frigidū r. ad pas
sionem matricis mirabiliter valet.

Ciste sirup? fm istā descriptionē est i vsū: in pūb? A de
diolanensibus r. d. fieri decoctio cū aq. serrata ad pondus
lib. viij. r. lib. i. vini albi odoriferi: r. oia coquant vsq. ad cō
sumptionē medicatis. Adathens siluatiōis de ipsa loqf
in littera serugo. matricaria est arthemisia r. illa quā Dia.
vocat parthemō: s. Anī. vocat ipsam vchne. aliqn alacoē.
qd idē est. r. hec est herba quā lobardi crispulā vocant.

Cagnus castus. i. semen. notū est. Diasc. ingt. agnus siue
aligos latine alexandrina appellata. Serap. de ipso duo ca
pitula facit. vnum de arbo: e qd dicit agnus castus. aliud de
piperelle q. est semen eius. infra apparebit descriptio troc.
de agno casto: r. ibi melius ostendam si dno placuerit.

Sirupus de artēmissa. s. floz arthemisic. ad.
ij. calami: folij saturegie: oziganī: th
mi tamariscī: sticados an. ad. i. floz camonille: floz mellī
loti: sanfuci. i. maiorane: anthos an. 3. i. blacte bifantie: cala
mi arōatici an. 3. iij. cellice. i. spice cellice. 3. i. caedreos: ma
ticarie mlnois: betonice: abrotani an. ad. 5. acori: prassij:

folioz rubeo maloz: fileris mōtans an. 3. i. affari: squinanti:
anisi: maratri. i. feniculi: amcos: apij an. 3. vj. fiat decoctio
ex istis: r. cū melle qm sufficit fiat sirupus.

Ciste sirupus est ille q. generaliter in vsū est: nū hodie in
ueni vna aliam descriptionem quā describit Nicholus flo
rentinus que etiam est laudata apud nostros doctores: de
qua vide supra. nū vide virāq. r. elige quā volueris.

CArthemisia. i. altilia siue berengesi. s. apias ait. arthem
sia ab inuento: e dicta: vt Plinio placet herba a gentilibus
diane consecrata: nā grece arthemis diana dī. Adacer ingt
in principio libelli sui herbarum quasdam dicitur: carni m
ne viros. herbarum matri dedit arthemisia nomen: nū gre
cus sermo in sum puto ponere p: imo: huius opem fertur
prior inuenisse diana arthemis grece que dī. idēmq. nomē
herba tenent r. cū circa instās est mī herbarum.

CSolium. i. malabarrum: loco eius ponatur spica ant ma
cis saturegia. i. timbra. Pl. inquit. timbra vero que sit cū
la hec apud nos hz vocabulū r. aliud saturegia dicta in eō
dimentario genere. serant mense februario.

CAnthos grece est flos vnde alofantios. i. falsis flos sed
hic per amhos intelligitur flos rorismarini: inde Nichola
dianthos dicitur. quia fit de floribus rorismarini: etiā flos
eius dicitur alchihil.

CMatricaria minor: fm plurimū est secunda spēs arthe
misie. Dia. de forma ipsius describit. r. hec est illa quā hor
die tanacemum siue dancia vocant.

CAbrotanum herba est satis nota. Joa. Serap. in ca. de
retentiōe menstruo: r. cura eius iquit sanguifera est abro
tanū. in antidotario in decoctione ad idropicos dicit: belē
gesif est sanguifera hic textus. Serap. nō vī. vel. naz ipse
vult q. sanguifera r. abrotanum r. berengesi sint idē: sed
non est: q. berengesi apud Gal. ac simonem est arthemī
sia r. nō est abrotanū: vt dicit Jo. Serap. ac Aui.

Sirupus cordialis. s. melisse: lingue bouine.
i. bnglose: boaginis: endimie: lactuce
an. m. ij. seminum cōmunim frigidoz maioroz sandaloz
rubeoz acetose ana. 3. i. fiat decoctio cū aqua rosata: aque
melisse aque bnglose: aq. endimie: aq. boaginis: vini grana
toz: vini berberoz: agresti. succi ranioz ana. 3. vi. zucari
albi lib. vi. nucce: r. fiat sirupus fm artē.

Ciste sirupus in Napia nō est valde in vsū. sed in A de
diolano magis: r. sine dubio est cordialis: qz cōfortat cor et
custodit pericula que accidunt in corde.

Sirupus de acoro: fm intentionē dñi magistri
Hieronymi d. casali physt clarissimi
s. radicū acori. 3. iij. isopli: calamēti: oziganī: hce: melisse bu
glose an. ad. 5. sticados: arabici: polipodij: piperi boni an.
3. viij. piperis longi r. nigri ana. 3. iij. cinamomi fini: zinzibe
ris siue lene bone ana. 3. i. mirab. chebulorum: in dorū: em
blico: um ana. 3. i. 5. sanfuci. i. maiorane: r. hce: boni onice: pu
legij: saluē ana. 3. vj. hase: epithimi ana. 3. i. zucari lib. iij.
fiat sirupus fm artē.

Ciste sirupus a modernis practiantibus non est valde in
vsū: sed ipse dñi magistri Hieronymi magis erat in vsū: r.
ipse laudat eū ad egritudines neruo: r. ad multa alia. Alco
rus fm Dia. est herba venerea vī affrodisia vī piper apij.
Pl. sup hoc ait. qd semp in aquosis nascitur. Serap. dicit
hveg. i. acorus r. nominat spatella qdā vocat ipsū gellā.
r. ab alijs gladiol? palustris dicit. arabice ho nominatur
hnegi vel ogtra diu eius vsū medicine cōpetit.

Chalse. i. thimus. Joa. Serap. in capitulo de retentione
menstruo: dicit: alshura. i. alafce: qd idē est.

Sirupus de scabiosa. s. succi scabiose de purati
lib. i. aque decoctionis o: dei: capillo
rum veneris ana qm sufficit: zucari lib. ii. dissoluit in pre
dicto succo: r. de coctione: cū addant cor: aloz rubeoz trito
rum. 3. iij. ligatoz in pecia nara: r. ex eis fiat sirupus.

Ciste sirupus in partibus nostris non est valde in vsū:
Cscabiosa vero ē herba satis nota: s. mīro: q. nri aucto
res de ipsa non loquunt. nū fm intentionē Adathēi silua
tici dicit q. scabiosa latine grece stibes vel stibeos. r. ibi loq

l. aqua in qua medicne coquantur. Idem in ca. de tuffi hu- mida habz vna alia descriptione sed no est eade in fine de coctionis dicit: z si volueris accipe ex hac decoctioe lib. ij. z cu melle q. l. vino cocio z succari. z. x. fiat sirupus z per ista verba que dicit Mesue existimat quidam q' ex illa de coctione potest fieri sirupus de capillo veneris.

Capillus veneris apud Aui. in l. cdo. cañ. vocat bescegna scem: z dicit q' est coriandri putei z p'ice est bescegna scem. z siriace est capillus porcinus: z arabice est capillus algul. Fidorus dicit capilli veneris vocati siue q' elapso post alopicias capillos recreat: vel q' capilloz fluores coerecat: vel q' ut virgulis nigris leuib' cum splendore quasi capilli: licet species fm modernoz opusone sunt tres. l. capill' veneris qui satis est notus: poliricum qd' herba est que in puteis reperitur: adianthon qd' similitudinē hz capilloz veneris: z bec iuxta fossos reperit: sic iste tres species. in virtute differunt parum abimicem.

Siracost est species inane sicut apparet apud Aui. in se cundo cañ. in ca. de mana. z dicit quidam sapientes q' sira cost est deterior: alijs speciebus manne.

Decoctio de epithimo fm Rasim in nono Al manso. in ca. de melancolia. R. mira. indorum. 3. x. polipodij. 3. v. sene. 3. v. iij. nurbith. 3. iij. sica. dos. 3. x. passillarum emuleatay. 3. x. epithimi cretensis. 3. x. oia excepto epithimo in tribus libris aque coquenda sunt donec ad vnam libram z mediam redcant: z cum hoc factum fuerit addatur epithimi: z silico ab igne remoueant z dimittantur donec infrigidari ceperint cuque infrigidata fuerint manibus fricata: colentur z vsui referuntur.

Decoctio de epithimo hz aliquos est illa de qua intellexit Rasim in hoc nono. in ca. de emor:roidibus z fistulis: z ragadijs in fine coactionis de scoria ferri: cuius dicit: conficiatur cum aposimate emblicoz: sicut in ca. de melancolia nominamus. sed si bene consideremus ista non est apogia emblicorum: de quo Rasim intelligit q' ibi non ingredimur emblici: verum potius aposia de qua intelligere debemus: est illa q' ponitur a Rasim in fine dicit capitulum de melancolia. in descriptione electuarij letificantis in qua ingredimur mirabolani: chebuliz emblici hoc mo. R. mirab. che. embli. an. numero. xx. terant: z i tribus lib. aque coquantur donec ad vnam redeant: z colentur: z profecto de isto aposiate intelligere debemus: vt voluit sapientes z ea ponere in dicta coactione de scoria ferri z non decoctionem de epithimo que non conueniret in casu: h' in declaratione dicte coactionis: dictum sit debere intelligi de coctionem de epithimo superius scriptam.

Decoctio cols fm magistrū de trū de iussigna na i ca. de paralictremore: z tura: z spasmo de repletioe. R. or: det. 3. iij. p'nuoz nūero. xij. liquirine: tamarindomin: anisi: feniculi añ. 3. 5. aque lib. iij. bulliant simul vsqz ad consumptionem tertie partis lento igne z conseruetur.

Decoctio apud nos est multū in vsu: sed sunt ex homibus q' faciunt ipsas p' alia fm voluntate doctorz: si hz ista descriptione facere volueris addantur in fine decoctionis ista dicte buglose z boragis añ. parz vsui referua: z quāto recentior: tāto mellor: i apulis de vitro melius cōseruaor. Fido. dicit q' ampula est dicta quasi ampla bulla. si milis est enim in ronunditate bullis que ex spūmīs aquarū fiūt atqz ita inflantur vento.

Decoctio pectoralis fm Bar. montagnanā in suo ātidotario. R. cariacay pinguiū. l. sicum sicay. 3. vj. dactylorū pinguiū: p' affij. l. marubij. seminis apij: feniculi: passillarū: capilloz veneris: sopili qui ruse añ. 3. v. coquantur oia in lib. xij. aque vsqz ad consumptionem medietatis: z colentur z fiat decoctio.

Decoctio fit ex varijs intentionibus: sunt quidaz q' faciunt ipsas magistraliter: sunt quidam qui faciunt ipsas fm alia descriptione sicut est intentio medicorū.

Decoctio fm sententiam domini Mesue z alio: um doctorum.

Confectio galle muscate. R. xloa loes crud: boni z electi 3. v. abre. 3. iij. musci boni 3. i. glutinis: dragā t. l. gummi dragātiz: aque rosate quantum sufficit ad miscendū ea. fiat troc. siles solijs mirre z sigillens z reponant i vase vitri: z admistrent: z apud alios dissoluat ābra in vase vitreo cū oleo de bē pauco: z cōficiant cetera cū eo.

Confectio apud apothecarios ē multū i vsu: maxie fm ista descriptione. z dixerūt sapientes q' ista descriptio d'z poni in cofectionibus ac electuarijs que sunt ex auctoritate ipsius Mesue. Nicolaus i suo antido. hz alia descriptio: nē cofectionis galle muscate que ēt est in vsu. z sapientes dixerunt q' etiam fm illam descriptionē d'z fieri z admistriari in cofectionibus ac alijs q' sunt ex auctoritate Nicolai. sunt ex homibus q' vocant trociscos de gallia muscata Mesue. z dicit q' gallia d'z: a quadā puicā sic nominata. Sul. placentinus inqt. gallia est qdā herba que gallia odorifera appellat. Serap. de gallia ca. facit: dicit q' est such. Rasim in nono Almansoris describit trociscos muscatos: sed non sunt idem: de quibus infra.

Trociscus aut d'z a trocos qd' ē rota: quia trociscus ē factus ad modū rote. Simon Zannē. inqt. trociscus dicitur a trocos greco qd' est rota vel aliquod simile rotidū. Mesue dicit q' sicut tro. similes solijs mirre hi. hodierni apothecarij non faciūt ipsos illo mōsēd' faciūt ad modū rote currentis: vt est notū. Mesue dicit q' p' edicti troc. debent sigillari. liber aut q' dicitur bulchafim. in tractatu scdo docet modū faciendi sigillū: quo sigillant trociscos: fit sigillū ex ligno ebanū aut buriant ebonis: aut alterius rei.

Oleū de ben. i. de granis ben qd' vocat balaninuz z nō musellinū: vt quidā putauerunt. eius faciendū modū ponit Mesue de quo infra.

Confectio galle sebelie nō est in vsu: tamen ingreditur in cofectione aromatici nardini: sed loco eius sunt qui ponūt galliā muscatam.

Confectio galle alefangie: z ē et' interpretatio de aromatibus: z est illa de qua antiqui considerāt: de qua plurimū loquunt. R. bonoz emblicoz abietis ossibus. 3. iij. contrariū cōtritione grossaz ponantur in vase vitreo z fundat super eos aqua rosata bōe z electe infusionis rosaz sicay: z cocti citroz lib. 5. z strin gat os vasis: z dimittat p' dies tres. deinde fundant in eis aque predicte infusionis. 3. iij. z in crasiū fiat similiter vsqueq' emblicorum s'ens in aqua i pressa sit. sic 30. R. ligni alees boni. 3. vj. ramie 3. i. 5. rosarū. 3. x. garioflor. 3. x. spice inde. 3. iij. sandali citrini aromatici. 3. iij. gummi ata. 3. vj. teratur oia sicut alcohol. i. subtiliter: sicut sunt athomi solares z fundantur sup ea parz succi infusionis predicte emblicorū: z terant cū eo vsqz dñi totū in eo paulatim fundant. vltimo vero aromatizet cū 3. l. caphore z ambre. 3. ij. musci boni. 3. ij. sicut inde trocisci z sigillentur: sicut diximus z ponantur i vase vitreo z admistrentur.

Confectio istius galle fm inuentionez Mesue. et' interpretatio est de aromatibus que apud nos est in vsu. Liber qui dicitur bulchafis docet modū faciendū trociscos de gallia z inquit: si vis facere trociscos alios de such. i. gallia: sed non sunt idem. infra ait. qñ alit transierit super eos annus erit gallia bonaz: quanto amplius tempus habuerit tanto erit gallia melior. z galle quatuor sunt species. f. gallia ex musco z gallia ex ventibus: ex corio z ex aqua operatio galle ex musco est illa quam dixit iterabo operationem eius b: euter quando ramich fuerit sicam z est q' accipias ex musco z teras ipsū per se z cruba cū crubo mediocri z p'ice super ipsum muscum z malaxa in vase quod arabice dicitur salachia cū oleo de cheiri aut zabath: z fac trociscos z existiant qdā sapientes q' isti trocisci sūt illi qd' nos zebeth vocam'. Simon Zannensis inqt. in lra gallia muscata dicebat iudeus vocari zebeth arabice nos scuerā vocam' zc.

Confectio trociscorū diarodon. R. solio: um rosarum rubeatum ant. vi. spice atoma/ f. iij

lice. i. nardian. ij. liquoritice. iij. ligni aloes. anr. ij. spodi
ij. anr. i. croci. anr. s. mastice. s. ij. conice cum vino albo
z fiant in de troscifi.

Trocisci diarodon fm adanpens siluatici sunt troscifi
de rosis: tamen fm intentione ad sine aliud sunt troc. dia
rodou: aliud sunt troc. de rosis: vt apparet qd ipse ad
sue aliam descriptione facit. z de hac debet fieri dne descri
ptiones: quaz vna est ista dnt ad sine: que solli dz ad mini
strari in suis cōfectionibus: vt est in diarodon. z in electua
rio d gēnis z in alijs. Alia vero descriptio ē ex auctoritate
Nicola: illa dz ad ministrari in suis cōfectionibus. vt do
cet ipse An. in quinto canone habet troscifos de rosie no
minatos diarodon. sed non sunt in vsu.

Confectio troc. de rosie. ꝑ. solozum rosarum.
z. liquoritice. i. v. spice aromatice.
i. nardii. s. ij. conice. i. v. vino albo. z. lapidum sacre vo
lueris adde scamonee. s. iij. z referuentur.

Qui troc. sunt illi quibus nos vtimur. idem inferno hz
vna aliam descriptionem: sed hec est nobilio: illa. An. in
quinto can. hz multas descriptiones: quarum prima descri
ptio ē de rosie vnuerfatis. scda est de rosie asclepiadis. ter
tia est de rosie cum scamonea: z iste cedē sunt cū illis domi
ni ad sine addendo scamonea: vt dicit ipse: alij faciunt cū
spodio: alij cum spice: z sic de singulis: sed non sunt in vsu.
Rasis in nono Almanforis. in ca. de his q̄ confortat stom
cum. z ciborum perficim digestionem. habet vnam alias
descriptionem. z in decimo Almanforis. in ca. de quomōda
na que vocatur flegmatica hz vnaq̄ aliam descriptionē quā
nominat de rosie cōpletis: sed non est in vsu.

Confectio troc. de rosio z de eupatorio. ꝑ. solio
rum rosarum. s. iij. spice. s. iij. raved
fenti. i. reubar. s. iij. spodi. s. i. s. liquoritice. s. iij. s. z succi eu
patoij. s. x. fiant troc. cum tereniabin. i. māna.

Hec descriptio istoz troscifoz de rosio z de eupatorio
apud nos est multum in vsu. rosa flos est sans uotū. Pli.
ni. rosa nascitur spina vetus q̄ fructice: in cibo quoz pro
ueniens: illi etiam iocūdi odoris q̄uito angustū fm circa
instans: rosa sicca z viridis cōpetit vni medicine: z est max
gne efficacie. spēs aut rose sunt multe. nā est rosa afnē que
neremisch dicitur sine peonia: z est rosa regia. i. straphisa
grā: z est rosa vinee. i. flos spline albe: z est rosa zamē. i. mal
naussici: z est rosa persica. i. rubea: qm̄ a persia habuit omz
z est rosa canina. i. planta in cuius radice nascitur fungus
ex quo fit ipoquistido. z ē rosa marina que apud quosdā
co:ona montio sine rois marini dicitur: z sic de singulis.

Trocisci de rosie. ꝑ. rosarum. s. iij. ligni aloes. s.
ij. mastice. s. i. s. spice. i. nardii. ciamomi:
cassie lignee: foz sequūti an. s. i. fac troc. s. ij. cum vino an
tigno z aqua decoctionis radicū.

Ista vero descriptio apud uos non est in vsu. sed istam
qua vtimur suprascripsi. ad sine inquit q̄ predicti troc. dnt
fieri cum vino z aqua decoctionis radicū: sed non speci
ficat que sunt ille radices que debent poni: sed sapiētes cre
dunt q̄ qm̄ simpliciter reperitur radicū intelligit de quaz
que sunt pprie iste. i. feniculi: apij: bulci: peroselini z spa
giz: sic iste quoz radices debent bullre in aqua: z de illa aq̄
que erit decocto debent fieri predicti troscifi.

Sucabal entiz est gallia magna sine regalis.
ꝑ. succi albelach lib. vna bulliat ebuli
tione vna: deinde colet z pijctantur super ipsum gallarum
recentiū contritariū cōtritione vltima. s. iij. z bulliat donec
fiant sicut mel cinreno. deinde. ꝑ. folioz rosarum. s. s. car
damō: ligue auto. i. sei o fraxi: gariofloy: micio musca. ma
sticio. ligni aloes an. s. vij. s. darseni. s. iij. sandali: mahazari
i. citrini. s. v. croci. s. v. gūni ara. s. i. lerantur z enbeuentur
z misce cum predictis: z expāde super inatmore inuncto
oleo amigdalarum donec siccet. deinde puluerizet sicut
alecohol: z aromatizetur cum musci anr. s. deinde cū aqua
rosata: fiant troscifi subiles z siccetur in vmbra.

Hec descriptio istius galie nō est in vsu fm intentione
ad sine est gallia magna siue regalis. i. imperialis.

Albelach fm multos sunt dactili imaturi. Supra posul
siropi de albelach: z ibi ostendi q̄ An. in sedo can. in cap.
de gallia inquit. gallia vera est sima facta ex emblicis. nunc
autem quoniam illud est difficile sumitur pondus ipsoz
de gallis z albellan: qd est albelach: vt dicit gētilis: z sūt
prop: se dactili imaturi.

Darseni est cinamomum grossum. sed lumen apotheca
rioz: vcl verius teuebra exponit qd est cinamomi electus
qd nō ē sicut ostēsum fuit in pra in cōfectione de cināmo.

Cōfectio ramich que est medicina cōposita: et
recipitur in alijs medicis. ꝑ. succi her
be acetose. s. xvj. bulliat ebullitione vna cū. s. i. rosarum z
s. ij. granonum mirtilorum: z coletur: z misce cum eo galla
rum recentium z humedantur tritarum vltima contritōe.
s. iij. z coquatur ad huc. deinde puluerizetur super ea folio
rum rosarum. s. i. sandali maqari. i. citrini. s. i. z quarta. s. s.
ij. gūni arabici. s. i. s. carniuz simach. i. toris siriaci: spodi
nia. s. vij. succi agreste. s. vij. succi granoz mirthi tritoz
contritione vltima. s. iij. ligni aloes: gariofloy: micio: ma
sticio muscate ana. s. iij. inuolantur omnia simul: z ex pā
de in scutella lapidea vsqz dum siccetur. deinde de tere scut
alecohol. i. subtiliter sicut athomi solis: z cum eaphore anr.
i. z aqua rosata fac troc. subiles. z exicca vmbra: z apd ali
os loco succi acetose ponitur succi citoniorum acetosorum
immaturorum tantūdem: z quidam sunt qui aromatizant
cum musci. s. vniū quarta.

Hec confectio ramich seu troscifi de ramich apud nos
est multum in vsu: z vtimur multum in alijs confectiōibus
sed descriptioes ipsius sunt diuersē fm diuersitatē in e
dico: nū. nam eius descriptio reperitur etiā apud Serap.
in suis simplicibus. qui sic ait. ramich est gallia seu mare
ria ex qua fit gallia: z dicit q̄ accipitur ex multo specteb:
z aliquando accipitur ex dactilis immaturis: z aliquando
accipitur ex gallis: z aliquando accipitur ex coribus gra
natorum: z ex herbis asperis z omnes species eius sunt frū
gide z stipice z ipsum est radix such. i. galie z c. iherims do
cet modū faciendi: sed non est similis isti meste. liber q̄ dē
albelachis in tractatu sedo hz vnam aliam descriptionem
que fit ex passillis bonis rubes: z alijs: sed non fit. nobilior
vero omnium est hec. d. ad sine.

Ad sine inquit succi: herbe acetose. i. lapacij acuti qdā
crediderunt q̄ esset ribes: sed non est: si aut habere non po
teris succum acetose pone succum citonio: nū immaturor
rum ad pondus eorum.

Trocisci de camphora. Recipe solozum rosa
rum. s. iij. spodi. s. ij. sandali. citri. s.
ij. s. ctoci. s. i. liquoritice. s. ij. seminis citrulli: metonis: enen
meris: z cinarbitte: dragati: gūni. i. gūni ara. spice. an. s. i.
ligni aloes: cardamomi: amili. i. amidi: caphore. an. s. i. pres
duo scilicet. s. ij. zuccari tabarct. i. albi. z tereniabin idest
ināne an. s. iij. conice cū mncillagine psilij: z aqua rosata.

Qui troscifi apud nos sunt in vsu. z maxime fm istaz de
scriptionem An. in quinto canone hz quinqz descriptio
nes: sed non vtimur illis. etiam Rasis in decimo almanfo
ris in capitulo de febre: et plca habet vnam alias descriptio
nem: sed non est in vsu.

Camphora fm An. z Serap. est gūni arboris: s. Se
rab. de ipsa meluro loquitur dicens: q̄ camphora est gūni
arboris nascens in partibus illis. z est gūni maciant colo
ris rubei z lignum eius est album tenerum: quasi velt hē
ri nigrum. z camphora reperitur in corde ligni arboris in
petijs ligni q̄ sunt ibi itms extēse. Anerois in quinto collu
get dicit. ambra ē vna ex spib^o camphore que oritur i son
tibus maris.

Modus faciendi mncillaginē psilij qd est semen fa
cum ad modū pulicis opz q̄ accipitur psilium z mnn
dem z forāibus suis in pondere lib. i. z postea ponatur su
pra ipsum aque calide lib. iij. aut minus: fm q̄ in voluetis
magis vel minus pinguem mncillaginē: z dimitte per
noctem: in mane vero calefacias parum predictum psilium
cum aqua post hoc pone ipsum in pecia: vel sacculo facto

ex tela lini forti noua z grossa z stringe os suum cum liga
mento foraliter ne aliquid de pillo lubricet extra: deinde
foulet exp: imatur: lamum q: ubi nihil de mucillagine re/
maneat: z vtere vbi oportet.

Trocisci de Reubarbaro. Recipe raved bonf.
i. reubarbari. 3. r. succi eupatorij. 3. iij. ro
sarum. 3. iij. spice anisum. 3. iij. tinctorum: seis apy: abinthij:
assari an. 3. i. amigdalorum amaraz. 3. iij. z fiat troc. aur. i.

Trocisci trocisci apud nos sunt in usu: multum in usu: z maxie fm
istam descriptionem. Zui. in quinto can. hz vnam allā de/
scriptionem que quasi idem est. Rasis in nono Almasoris
in cap. de dolore epatis hz troc. de raved. i. de reubarbaro
sed non sunt in usu. Ad hunc nō ponit cū quo liquore des/
beant fieri isti trocisci: sed fm quosdam debent componi
cum succo de eupatorio: sic consiciuntur:

Trocisci de spodio. R. spodij. 3. iij. rosarum rubea
rum. 3. vij. seis potulace: succi liquiritie
an. 3. ij. confice cum mucillagine psily z fac trociscos. 3. i. z
da cum succo mali granati: z alij addiderunt quattuor fe/
minum gummi ara. draganti: croci. ana. 3. i. 5.

Trocisci trocisci sunt in usu: z maxime fm ista descriptionē
ipse r. deus dicit q: debent fieri predicti trocisci ex illis q: v/
tuor: sebus. Insuper vero ait. q: alij addiderunt quattuor se/
minū id est quattuor: semina coia frigida natio: a. gummi
ara. draganti z crocum: z sic debent fieri: quia sunt multe ef/
ficalle. Zui. in qnto can. hz vna descriptionem: z dicuntur
troc. de spodio cum tercia bin: z sunt quasi idem. Rasis i
nono Almasoris. i. ca. de fluxu vetricis hz vna allā. z i. de cio
Almasoris ca. de febribus ex quibus accidit frigus z ca
lez similiter hz vnam aliam: z in eodem tractatu. in ca. de
feb: e. ethica habet vna aliam sed non sunt in usu.

Trocisci trocisci fm Zui. in scdo can. est radix canarum adu/
starnz. Zuer. autez in qnto colliget. dicit i. baistr. i. spodiū.
Spodium carbo est nodoz aridū adustarnz. nos vero lo
co spodij vtimur osse elephantis combusto: z de quo circa
instans ait. spodium os est elephantis cōbustum. elefas
habet ossa solida: vt sunt dentes: illa non cōbuntur. s: z
ad diuersa officia z artificia seruant. sophisticatur sepe ex
radice cuiusdam canē cōbuste: q: q: ex ossibus canis cōbu/
stis: q: q: ex niarino: e cōbusto: sed hoc nimis ponderosus
est. vnde eligendum est subalbidum z valde leue z gossuz
q: in puluere facile adinstatur z vix cognoscitur.

Trocisci de spodio cum semine acetose. R. rosaz
rubea. 3. ij. spodij. 3. r. seminis aceto/
se. 3. vj. seminis potulace: semis coriandroz infusoz i ace
to z tonefactor: z pulpe sumach an. 3. ij. 5. amil: casti: balau
stiarū berbero: um an. 3. ij. gummi ara. ass. 3. i. 5. confice cum
succo agreste.

Trocisci troc. ctiam in vsu sunt. Zui. in qnto can. hz troc. de
spodio cum semine acetose: sed idem non sunt:

Trocisci trocisci est semen satis notū. Infusum in aceto. i.
preparatoz. modis terrefaciendi coriandrum oz caleface
re patellam ad ignem. deinde supra semen coriandri poua
tur: z cum aliquo instrumento miscetur: z hoc facias tan
tum q: sit bene tot: effectum: z vtere vbi oportet.

Trocisci gummi arabicum fm Serap. ex auctoritate Dia. est gu
mi qd reperitur super arborem acarie sicut alie species gu
mi: melius ex eo est illud qd est ex hac arbore qd est sile
vermiculū in figura sua: colo: eius est sicut vitri clarum:
z non hz lignū. modū assandi ipsum docet liber q: d: bul/
chasis in tractatu secundoz eius modus iste est. accipiat
gummi arabicū z frangatur in frusta ad magnitudinem ozo
bi: deinde accipiat patella z calefiat: z auferatur ab igne
z ponatur super ea gummi arabicum: z miscetur bene line
intermissione donec albescat: z si non albescit: p: ia vice fiat
iterum vt pilus donec fiat albid. eodem modo de dragan/
ro ac gummi amigdalatuz dicendum est.

Trocisci de berberis. R. berberorū: aut succi eoz
spodij: succi lignite: z seminis potulace
ana. 3. ij. rosaz. 3. vj. spice: croci amili. i. amidi. draganti an.
3. i. seminis citruli. 3. ij. 5. camphore. 3. 5. confice cum tere

niabin. i. manna.
Trocisci troc. apud nos sunt in usu: maxime fm istaz descri/
ptionem. q: idē inferius describit vna aliā descriptionē:
sed ista est nobilior. Zui. in quinto can. hz septem descri/
ptiones que in usu non sunt. etiam Rasis in nono alman
sois in ca. de dolore epatis habet vnam aliam descriptio/
nem que non est in vii.

Trocisci Berberi apud Zui. i. scdo can. nominantur amirberis
z apud Dia. vocant oxiac hantoz. i. spina acuta: z e ai boz
que in partibus nostris iuxta aquas nascitur. eius fructus
expimitur: z fit ex eo vinum: qd apud herbaricos dicitur
vinum de crispino. etiam apud modernos ex succo ipsius
firmituz fm multos hec e ai bo: malt granati simestris q
a Serap. darsifaha vocat. Sapietes hui hoc p. secreto.

Trocisci Citrus est cucumer: cuius forma longior: z maior: est
nostror: z sunt qui loco eius ponit semina cucumeris vsua
lis. ille vero qui de nouo scripsit dicit semina citruli ana
3. iij. 5. ille terminus huius tenebre: est salus. nā regula est in
ter medicos ac apothecarios q: ana significat duas vl plu
res res esse acceptas. sed hic non intelligitur nisi semen ci
truli: quaz: propter illa dictio ana non connectit.

Trocisci de abinthio. R. rosarum abinthij: an
si an. 3. ij. raved id est reubarbari: succi eu
patorij: assari: apij: amigdalaz: amararuz: spice mastice: z.
solij ana. 3. i. fac troc. cum succo cindide.

Trocisci troc. in usu sunt: maxime fm istam descriptionē.
Zui. in quinto canonis habet duas descriptiones: sed nul
la carum est eadem hui.

Trocisci Abinthium fm Dia. est noni: cuius probabilis e po
ticum z capadocū nascens in montibus: vñ nomen accer
pit a terra. ista habentur due alie spēs. Pli. dicit. plui a sūt
eius genera. sandonicū appellatur a ciuitate gallicie pōtici
de ponto. vbi pecora illo pinguecunt: z ob id sine felle re
peruntur: neq: aliud pstantius multū italico amariuz: sed
medula pontici dulcis: sed illud abinthium: qd hic inten
dim: e abinthij pōtici vl romanū vl cōe: qd satis e notū.

Trocisci foliū. i. malabarum. raro inuenitur: sed loco eius por
tinnus macem: aliquando spcam.

Trocisci de eupatorio. R. tereniabin. i. mane. suc
ci eupatorij: an. 3. i. rosarum. 3. 5. spice.
i. nar. 3. ij. raved. reubarbari assari. i. assere bacare. anili an.
3. ij. 5. spodij. 3. iij. 5. fac troc. cum succo herbarum.

Trocisci tro. sunt in vsu. Eupatoriū vero fm Bul. placen. z
circa instans est saluta agrestis: sed hoc videtur alienum a
sua Dia. nam dicit ipse eupatoriū vocant greci radice m
agrimonie: eo q: diuretica sit valde: etiam fm eundez ma
rubium quidam eupatoriū in vocauerunt: sed moderni d/
stinxerunt per alias herbas. Gal. in sexto simpliciuqz ingt.
castr. id est eupatoriū sed melius est dicere gasir: quod
idem est. Ad huc inquit. q: predicti troc. debent fieri cum
succo herbarum sed non specificat cum quo succo herba
rum fieri debeant. sed secundum modernorum opinio/
nem fieri debent cum succis qui sunt ex quattuor her/
bis: z sunt prop: se ille que ingrediuntur descriptionēz sru
pl de bisantio. z sūt iste edine z apij. 3. i. lupuli z buglosse
vel boiaginis. 3. 5. z simul miscantur: z fac troc. de eupa/
torio z alios. z quando non habentur: predictos succos lo
co eius ponatur siropus de bisantio.

Trocisci de aniso. R. anisi: eupato: i. ana. 3. ij. se/
minis aneuz: spice: mastice: solij. i. mala
bari: abinthij: assari: apij: amigdalaz: amararuz: ana. 3.
3. aloes salz succotrini. 3. ij. spice cu succo abinthij z apij.

Trocisci troc. sunt in vsu: z maxime fm istam descriptionē.
Zui. in quinto canonis habet vna aliam descriptionem
que quasi eadem est.

Trocisci alij de aniso z sunt de decem medicinis
R. anisi. 3. iij. mastice: spice: apij: abin/
thij romanū: assari: solij: ana. 3. i. amigdala. amararū. 3. i. 5.
aloes boni. 3. ij. succi eupatorij. 3. iij. confice cum decoctio
ne abinthij.

Trocisci troc. vtimur sub nomine troc. de decem medicis
f iij

*Herba gummi
india huius
spice*

Trocisci de alchebchngi. granorū alchebchngi
 3.ij. seis citruli z albathebe: cucurbite
 añ. 3. ij. 5. boli armeni: gūmi ara. thuris: sanguis draconis:
 papaveris albi: magdaly: amaraz: succi ligritie: draganti:
 amili: granorū pini añ. 3. vj. seis apū: charabe boli: hūgami:
 opū añ. 3. ij. z hant trocisci. da. 3. l. cū inle: ant cū aq̄ mellis.
 C̄isti troc. sūt in vsu: maxie sū istā descriptionē: z possūt
 fieri cū opio z sine opio sū volūtate medicorū. Aut. in q̄n/
 to cañ. hz dnas descriptiones: sed non sūt in vsu: etiā R̄a/
 fis in libro divisionū in cura medicinarum vīne hz vnam
 aliam descriptionem que eadem non est: nec est in vsu.

Alchebchngi nō est spēs solatificū appet apō Dia. in
 cap. de strigno. z ipsa est sedā spēs strigū. i. solari. et granū
 tūneut in q̄dā res illi vesice rubicūdū. z est id qd a nris ru-
 sticis fiacho vulgariter dī. Malia abbas aut in q̄rto ea. de ele-
 ctione granatorū scripsit ea queneq̄ p alchebchngi. Simon
 Zannensis dicit q̄ troc. diastatisidos sūt trocisci de alche-
 bchngi: qd nō nego: nec affirmo sic onū sūt i filoāro pos.

Albathera sine batheca: vt apud Aui. in scdo cañ. qd sit
 cōter ignozat. Sūt lombardus Inq̄t. batheca est qdā spēs
 melonis. z si sic est ego existimo q̄ sit anguria: z sine dubio
 sic est: sicut reperitur apud Sūatinerū in cap. de tertiana cō-
 uina: z eius cura q̄ Inq̄t. batheca est melon magnus q̄ a ve-
 netis vocatur languria. Auencor In cap. de sahapbat dicit
 p̄. cucumerum saracenoꝝ. i. anguria. Simou sauēsis di-
 cit. batheca arabica ē melon magnū viridis q̄ anguria a quā
 bndā in dicitur: sic est sū moderno: um opinioem ei⁹
 semen vni mediche competit.

Bolus vel boli qdā falso putauerūt q̄ iste bolus non
 debet hūc ingredi: z dicit q̄ est bolus ar. qd nō credit. nam
 supra in predictis tro. hz. p̄. boli ar. z infetius sterū hz boli
 qd iudicat: q̄ idē nō sūt. Sapiēs nō exponit q̄ boli sit
 terra rubea qua vtunt carpētarij ad signandū ligna. Euer.
 in q̄nto col. dicit balmogra. i. bolus cuz quo tingunt mur
 seu patietes. Itē aggregato: patauinus dicit. bolū idest si-
 nō podia vel macra lūni carpētarioꝝ: vel lūm pictoꝝ: sic
 est: h terra est qua Aui. vocat macra. z apud Dia. multa si-
 nō podia: z apud Serap. dī sinopodia. z sic si legis illa capl
 tula videbis q̄ eadē sūt. verū moderni loco eius ponūt ter-
 ram sigillatā rubea: q̄ existimant ipsam eē eius spēm.

Opium succus est papaueris nigri: vt dicitur sūt p̄dicit
 troc. p̄t fieri cū oplo z sine oplo. si sūc opio facere volue-
 ris nō diminiat ex illa descriptionē nisi opū: z tunc dicitur
 troc. de alchebchngi sine opio: z debet fieri cū aqua mellis.

Trocisci alchadicon in practica. dē. esse in cap. d
 polipo q̄ sit in naribus. p̄. calcis nō est
 cterarsenicū: citrini añ. 3. ij. colcotar: flores eris: alumis. salu
 mīns lameni añ. 3. i. gallarum: chachie: balaustie añ. 3. 5. te
 re ea in mortario eueo. i. eramulū cum aceto font p̄tritūe
 vltima vsq̄ ad qnq; dies: deinde hant ex eis troc. z p̄t ue
 turā vase vitte in loco frigidō.

Isti troc. apud nos nō sūt in vsu. Jo. Serap. in ca. de al-
 cola dicit. calidicon sūt troc. facti cum arsenico. z hz Almā
 sozem dicit achal: qd reci pit. tamē dē. esse in sua descri-
 ptione non habet ebal. verum est q̄ vna descriptionem
 que reperit apud Binū florentinum Inq̄ditur ebal. de
 quo infra declarabo: quid sit si deus voluerit.

Calcis hz Aui. in secūdo cañ. per calcem significat cine-
 reitas copozum lapidoꝝ z ostracoꝝ natura. illa quidem
 quā nō tollit aqua: z illa quā aqua tollit cū remanet ex
 tincta duobus diebus aut tribus: tunc non admittit: imo ca-
 lesact: tamen abluta qdem est sicca zc.

Arsenicū sū Dia. nascit in metallis vbi z sandaraca ve-
 rum optimū est latiores laminas habēs: z aureum colore
 z venas separabiles a se vt separari videantur in mundū sine
 sorditū. tale in helesponto nascit. cuius genera sū duo.
 vnum est equale supradicto z aliud sūscum. apud Aui. sūt
 tria genera. salbum: citrinū: z ruberū: albi p̄o hz moderno
 rū opinioē est arsenicū cristallinū. ruberū ē regagala. citri-
 num est auripigmētū vsuale z oia tria nota sūt.

Colcotar apud Aui. in secūdo cañ. in capitulo de attra-

mēto est vitriolum citrinū: z ibi ponit q̄ spēs vitrioli sūt
 quattuor. s. colcotar idest citrinum. calcadis idest albus. cal-
 cantum idest viride. alfirū idest rubeum. Joannes arcula-
 nus in capitulo de sebel dicit. colcotar vitriū idest vitrioli
 romanū: z hoc est notum.

Flos eris sū intentionem Simonis nō est viride eris.
 sed moderni generaliter loco floris eris ponunt viride eris
 Serap. in cap. de cinar inquit. cinar idest erugo eris sū
 ue viride es: qd idem est. in capitulo veto de ere: z q̄ ex eo
 sūm docet inodū faciendi florem eris: de quo infra in em-
 plastro apostolico est sermo.

Chachie credo q̄ vult dicere acatie. nam Binus z alij
 loco eius habent acatie. z sū moderno: um sniam est suc-
 cus prunellorū in siluestriū: vt est notum.

Trocisci orobi in cap. de vlcibus z vulneribus
 ginguarum. Re. farine orobi q̄stuz vo-
 lueris z misce cum ea tantū mellis: vt p̄fici possit ex eis si-
 cut pasta durat: fac troc. z pone super lareꝝ z mitte in fur-
 num vsq; dum maturatur bonam faciem nasci carnem:

Isti troc. apud nos non sūt in vsu. Rasis in ocrano al-
 maifons in capitulo de mo: sibus vipcranū habet vna
 descriptionem troc. de herbo idest de orobo: sed eadem nō
 est: de qua infra. orobus idest herbum sine herba indaica:
 de ipō vide supra in eleuario de orobo. Rasis in libro de
 experimentis in capitulo de medicinis que omant faciem
 dicit q̄ orobus dicitur cartihena. Bulcasis docet modum
 faciendi amidum ex orobo.

Trocisci de gariofilis in caplo de fetore oris. p̄.
 gariofolozum coctum citrict perissip
 ce: nucis muscat: succi heliemes: tiloaloes idest ligul aloes.
 cinamomi: macis: heli: cubebe: ana. 3. j. musci chirat idest sac-
 ex eis trociscos cum aqua malo: um: z teneat in ore suo sū
 per album.

Isti troc. nō sūt in vsu. Aui. in tertio in caplo de cura se-
 tons oris habet descriptionem pillularū de gariofilis de q̄
 bus supra. Gariofilus vel charosilus est satis notus.

Schelemese. i. gallie muscate sicut reptur apud Sera-
 pio. In p. opio: caplo de gallia. Liber aut dī bulchasis i tra-
 ctatu secūdo inquit. modus faciendi troc. de gallia: sed si
 vis facere troc. alios de such. idest gallia: sic arabes dicit
 q̄ such est confectio ex qua fit gallia vel ipsa gallia: grecus
 vocat socin.

Chrat est pōdus granorū q̄mōz ordet: vt dē. sūt supra.

Trocisci de violis in cap. de asmate. p̄. foliorum
 violaz medicorū in exiccandē z hūm e-
 ctatio ne. 3. vj. turbith boni arūidnei. 3. iij. succi liquorine: te-
 tentabin idest māne añ. 3. ij. scamonee. 3. ij. z fiat troc.

Isti troc. sūt in vsu: maxie sū istā descriptionē:
 sūt vero ex hominibus qui faciunt troc. de violis sū vna
 descriptionem quam idem in capitulo de turbith ponit ex
 auctoritate ham ech: sed isti sūt nobiliores. Rasis in libro
 diuisionum cap. de medicinis colice habet duas descriptio-
 nes: sed non sūt eedem: nec in vsu sūt.

Trocisci nī de agarico hz p̄. de ebano i cap. de
 vomitū. p̄. agaricū boni vigorati. 3. v. cin-
 ciberis. 3. i. salis gēnie. 3. l. 5. mastics. 3. l. calami aro. 3. l. 5. tur-
 bith. 3. ij. anisi. 3. i. aceti. 3. ij. fiat ex eis tro. da cū aqua cala.

Isti troc. apud nos nō sūt in vsu: maxie hz istā descriptio-
 nem: illa nō descriptio q̄ ē magis vsualis ē vna descriptio
 quā descriptio dē. esse i lib. de psolatide medicnaz in p̄po-
 ca. de agarico q̄ sic igit. z Gal. dixit fiat troc. ex eo. i. agarico
 cū visū sūdis cūciberis i quo puluis sp̄i sepe sūmergat
 z fiet opatio ei⁹ cōpleta: z ex reb⁹ sū ad dātis vigoratū: ipz
 est spica: z aq̄ casei z p̄pe lupia ex capris: Gal. nō ponit in
 ipis salgēna. sed gūa liter moderni ad dāt cū sūssione cin-
 beris par salis gēnie: sūt inde trocisci: ad minus debet
 fieri trib⁹ vicib⁹: z si p̄dicit troc. sūt cū agarico p̄auo: nūc il-
 li troc. i colore. efficitur nigr: z q̄ sūt cū agarico albo leui
 z fragilibi z dulci in p̄io gustatū: in colore sūt albi: z etia
 sūt meliores. dicit qdā dīam esse inter troc. de agarico z
 agaricū trociscatum: sed medicorū moderno: um opinio ē ve-

ra q̄ ster agarici trociscati ⁊ troc. de agarico nulla sit d̄ta: maxime si hant s̄z descriptionem quā dixi de mente Gal. scias etiā si loco infusionis cūciberis addas ocluid: ⁊ fact as in de trociscos: sicut p̄iores: tunc vocatur agaricum trociscatum cuius ortimelle cuius etiā uel magnificata operatio. Democritus autem dicit q̄ agoricus est medicina familie q̄ ad singulas partes corporis cōmoditatē afferi.

Trocisci de spica s̄z Fran. de Bedemōtū. in ca. de medicinis a postemati stomachi. s̄z flo. u. squinā: raphie: ligni aloes: cinamōi: renbarbari. ana 3. li. croci: mirre: apij: anisi: pipis: costi añ. 3. i. seīs calami aromatici: spice nardi añ. 3. iij. bdelij subalbidī. 3. ij. masticis: storiacis liq̄de añ. 3. i. armouiaci. 3. s. siāt troc. in pōdere. 3. i.

¶ Isti troc. nō sunt in usu. Rasis in uono Almansoris in cap. de dolore ⁊ apostemate stomachi habet vnam aliam descriptionē ⁊ fere eadem est.

¶ Spica. s̄z spica nardi siue spica aromatica: siue spica aulū vt dicit Aui. s̄z dacer in q̄. Est gradu p̄mo calida sica maḡ periri. Est autē spica q̄ d̄ indica nardus. Ysidorus. nardus est herba spicosa. vnde a grecis nardos tācos appellata: q̄ rum alia Indica: alia siriaca vocatur: nō q̄ in siriā nascat: s̄z q̄ mōs in quo inuenitur alio latere indiam spectat alio firiam. Gal. in octauo simpliciū Ingt. nardostochis. i. nardus spica siue spica nardus celtica silis aliquantulum est s̄m genno in virtute p̄dictis. nardus oria que in thilar̄ etis ⁊ pur̄cis nominatur generatur q̄dem in sicilia ⁊c.

¶ Taphia d̄ q̄ p̄mo in tapho Instila inuēta fuit: arabes corrupte dicunt testis: vt apud Aul. in sc̄do canōi. ⁊ exponit q̄ est gūmi rubre agrestis: ⁊ s̄m Compositore: em est setara: gr̄: vt dicit in cap. de cura opilationis splenis.

¶ Setaragi v̄: vt dicit in triseria saraceuica est hiberi: dos. i. nascitur in agreste siue senation. Rasis loco ei⁹ ibidem h̄z rilocastie. i. castie lignee. in No p̄sidera q̄ opinio Fran. est q̄ taphia s̄z setaragi ⁊ opinio Semilis est q̄ s̄z castia lignea. Credo q̄ de sp̄a nō siue: s̄z certitudo q̄d sc̄t sed hō die s̄m q̄ loco eius ponit cassiam lignea. q̄dam senation. quidā rutiā agrestem: vt dicitur in supra in p̄fectiōe ana cardina conferens ad egritudines neruo: um.

¶ Semilis calami puto q̄ vult dicere calami aromatici: nam loco eius habet calami aromatici.

Trocisci de siliquis s̄z eūdez in cap. de tenasmo: ne ⁊ medicinis eius. s̄z gallap siliquarū nabati: fructus tamarisci: thuris: balaustie añ. 3. l. gūmi. s̄z gūmi arabici: opij ana. 3. s. siant troc. cum aqua pluuiali ponderis 3. ij. ⁊ vtil referuntur.

¶ Isti trocisci nō sunt in usu. Siliqua nabatia. i. septētrio: nali parte siue regione: ⁊ est fructus longus ad similitudinē s̄abe magne: sed magis sunt lōgiores ⁊ grossiores. latus h̄m semen ad modū castie silule: ⁊ h̄ fructus defertur p̄ ianua ad nos: ⁊ vocamus ip̄m carobas. quidam vocant bacinas marinas: ⁊ eius arbor est sp̄es darisibā. Ysidorus ingt. silicon quā latini corrupte siliquā vocant. ideo a grecis tale nomē accepit: eo q̄ ligni eius fructus omnis est. Serap. vocat ip̄az rilocaractam. Bla. siliquam. Gal. in septimo simpliciū inquit. ceratonia idest arbor: rilocaracte. Siliqua etiā est pōdus ⁊ ponderat vigesima quarta pars solidi.

Trocisci de alumine s̄m eūdem in cap. sup̄: ad cō corticis granatorum: succi ipogstidos añ. partes equales terant ⁊ distillentur cum decoctione mediani corticis glādū balaustiarum ⁊ rosarum: ⁊ siant inde troc.

¶ Isti trocisci nō sunt in usu. Rasis in lib. o d̄ulsionum in cap. de medicinis solutionis ventris habet vnam aliam descriptionem que eadem est.

¶ Alumine s̄m Dia. sp̄es sunt multe: sed medicine tres sunt necessarie. s̄. rotundum scissum ⁊ liquidum: rotundum dicitur propter similitudinē ⁊ zucarū. scissum idest iamentū dicitur a vulgo de pluma. liquidum idest de rocha vel lipparinum. quando vero simplr̄ reperitur alumen de scisso intelligitur vt dicit Adutheus siluaticus in capitulo de alumine: ⁊ per alumen scissum intelligitur alumen dicitur de

pluma: quod apud quosdam dicitur flos de predar: ⁊ quando extinguitur ipsum in oleo facit lumen sicut bombax: ⁊ non consumitur.

Trocisci de dactylis s̄m eundem in cap. de cura et bice febris. s̄z dactylorum immaturorum. 3. ij. spodij armeni. i. illius regionis aut. iij. rosarum. 3. vj. pomulace citrulli ⁊ est sp̄es cucumeris cucurbitē c̄parabe ana. 3. iij. siant ex eis trocisci.

¶ Isti troc. apud nos non sunt in usu. dactylus s̄m Aui. ⁊ Petrum de crecentijs s̄m fructus palmarum. Circa istas ait. orixenicia idest fetuica iudi vel dactili: dactylus apud medicos venetos significat vnum bollum cassie.

Trocisci diarodoti s̄m Nicholai. s̄z croci. 3. ij. gr̄. vij. camphore gr̄. xij. rosarum vtridū 3. iij. spodij. 3. ij. sandali rubei. 3. i. s. gr̄. vij. sandali albi. 3. i. gr̄. xij. p̄stantur sic in marmo: ea pila recentis rose siue in remissione terant: deinde ceterarum subtilissimus puluis sperum superponat: ⁊ cū sufficienti rodostomate p̄ficiat ad vltimum adhibeatur camphora: deinde troc. infuso: mentur ⁊ ad vmb: am exiccantur ⁊ vtil referuntur.

¶ Trociscus s̄m intentionē Nicholai est rotūda p̄fectio vt dictum fuit. Isti troc. reperunt etiā antidotario ⁊ d̄esue dicit non sunt idem ⁊ propter id ambe descriptiones debet fieri. nam ista descriptio Nicholai non debet administrari nisi solum in suis receptis: vt est in diamargariton: ⁊ in diarodon descriptio ⁊ d̄esue non debet administrari nisi in receptis suis: sed sunt quidam qui faciunt vnas p̄o alia: nō faciunt differentiam ponere troc. diarodon descriptio Nicholai in receptis ⁊ d̄esue: ⁊ descriptione ⁊ d̄esue in receptis Nicholai: sed recte non faciunt.

¶ Rodostoma s̄m Compositore: est aqua rosa. q̄dam d̄ylerunt q̄ est mel rosarum: sed non credo q̄ idem in descriptione pilularum de cinoglossa inquit. temperentur cum rodostomate idest cum aqua rosata. ⁊ sic est.

Trocisci otiani s̄m eūdem Nicholai. s̄z. storum violarū albarū vtridū. 3. v. anili. i. amidi. 3. iij. seīs papaueris albi. 3. ij. ⁊. 3. i. balsami. 3. i. reubarbari. 3. i. seminis plautaginis. 3. i. rodostomatis idest aque rose quod sufficit confice ad modum precedentium.

¶ Isti trocisci s̄m intentionem Nicholai dicitur a violis albis que sibi ingreduntur. ⁊ sic debent fieri de violis albis: ⁊ debent poni in diamargariton. ⁊ p̄dicte viole ap̄d Dial. vocantur leucis: nam leucos album interper: etatur.

Trocisci ldiocri s̄m eundem. s̄z. amomi. 3. i. cinamomi: croci: folij: mirre: cassie idest cassie lignee añ. 3. s. spice. s̄. nardi. 3. i. opobalsami idest succi balsami: costi: squinani: calami aromatici: rilobalsami idest ligni balsami: assari: s̄. i. valeriane añ. gr̄. xv. maratri idest seniculi: masticis ana gr̄. x. tamarisci gr̄. vj. vlni ascalonis q̄d sufficit. hec omnia iere cum vino albo: trociscos inforna: ⁊ cum sumo storacis sicca.

¶ Isti trocisci sunt in usu: sed non multum: ingrediuntur in rubea trociscata ⁊ in sotira. Hilbertus de anglia in capitulo de cura atterice s̄m magistros habet vnam aliam descriptionem que eadem est: ⁊ d̄cunt ldiocri a Compositore qui ldiocritus dicebatur. Gulielmus placentinus habet vnam aliam descriptionem que eadem est:

¶ Vinum ascalonis s̄m Compositore: est vinum optimum tendens parum ad rubedinem. Hilbertus eodem loco habet halcoloni. Sul. autem ait: conficiantur cum vino in quo dissoluta est storax sicca idest calanita.

Trocisci croci magnetis s̄m eundem. s̄z. croci. 3. ij. rosarum ameos: mirre ana. 3. i. s. xilo aloes idest ligni aloes. 3. ij. infornentur cum aqua rosa.

¶ Isti trocisci sunt in usu: q̄ ingrediuntur in rubea trociscata ⁊ dicitur a croco qui sibi ingreditur. Ysidorus ingt. crocium magna expressus aromatisibus crocini vnguenti atq̄ in formato sedimine in pannuculos fit: ideo sic appellatur. Aui. in sc̄do can. ingt. crocoma ē sex olei de croco: repit et vna descriptio troc. croci magna: s̄z nō ē eadē: ⁊ anbe debet fieri: s̄z vna ingredit i rubea trociscata: alia ingredit

In confectione diatriuindinis: vt offensum fuit.

Trocisci diacoralis fm eidez. fz. corali rubei cina momi: mirre: amoi: papaveris an. 3. iij. fgnati: croci an. 3. ij. calami aro. xilobalsami. i. ligui balsami castie: folij: mastice: fu. i. valerian: polij. i. polij montani: assari. i. affarebaccare: pedis columbini an. 3. i. de illis oibus facto pulvere cum vino tempera: z troc. penantes solidos singulos in forma z in vmbra sicca.

Qsti trocisci sunt vsuales apud illos q face voluit tiriacam que fit de mete Sal. Andromacus loco troc. diacoralis habz troc. alindaracaron. ipe Sal. i. tractam septio memiri. in. c. de exputione sanguis habet vnam aliam descriptione: sed no est eadem. nec in tyriaca illa descriptio debet poni.

Amomu semen est minutuz nigrus: qd ab oriente deseritur. Serap. in. c. de amomo dicit. amense. i. pes colubini: z est amomui. in. ior: vbi Serap. na istis troc. i. gredif amomui z pes colubini. ergo no sunt idē. Veru est q pedes colubini sūt spēs qtuor: de qz vna illaz potest dici q sit amomui.

Pes no colubini fz Serap. est amomui. fz no moder noz optionē est herba hīs folia rotunda parua: diuisa in magis z paruis icuris. stipites ipsi sūt subtilis coloris: sub rubei hītes nodos raros: in qbus sūt duplicia folia: z seia tria vel quattuor: vel qnqz pfecta in medio eoz sicut acus. Hec apud nos nascit in vjs ac pratis. Auerrois in quinto col. dicit. elnegati. i. pes columbinus est quattuor: specieruz z parum diuersificantur vna ab alia.

Solidus est pōdus sui Cōpositorē dragme vnus cum dimidia. etiam exagius est idē. vnde exagius a solido dif fert in nomine solo.

Trocisci de tiro fz eūde inuenias: tiros longitu dine vnus palmi: oculos rubeos hītes z lingua mobilis: z cornua in modū grani frumit: caput z caudā tribus digitis mēsuratis: abscinde mediū qd remanet excoria: z intestinis plectis optime dulci aq laua: z sic coque donec spine a carūb separent: z spinis plecta caro in marmoreo mortario terat z cōmiscet tāndem de farina orobi: vel panis assit: cum iure ipsorum tempera: z fac trociscos penantes solidos singulos: z diligenter siccant in vmbra: z vsui reseruentur.

Quos trociscos apud nos habemus in vsu. **V**inus aut est aial: cino so: ma est vt dicit Nicolans: ei spēs sunt tres. i. thimo vipa z indria. Andromacus inuenit: istius aialis scripsit etiam de forma ipsius z ait quiriaca nō d: nisi a tiro serpente. Aui. in gnto can. ponit trocisc. d vi peris: z ibi describit formā vipere: z idem est: de quo infra **F**idoms in cap. de serpenibus dicit. vipa dicta qz vipari at. nam cū venter eius ad partem intinuerit catuli nō expectantes mamā nature solutionē co:osis eius lateribus v crumpunt cum miris interitu. Ucanus. Viperei coeūt abrupto corpore nau. Fertur aut q masculus ore inferio vt pere semē expuat. fz vipeta autem sūt pastilli qui tiriaci vocantur a greco. Nicolans dicit. admisceatur cum tiro panis assus. Andromacus z Aul. habent tortellas. i. tortellas de seni: de cuius modo infra apparebit.

Trocisci de herbo fm Rasim in octano Alman foris. in caplo de moribus viperarū. fz. seminis anda choche: aristologie rotunde: pigami: farine herbi: omnium an. partes equales. ex istis tritis: z cū aceto cōmixtis sicut trocisci: de quibus pondus vnus aurci cuius vncia vini veteris in potu tribuatur.

Qsti trocisci nō sunt in vsu. **S**upra posita sūt vna descriptio trociscor de orobo. i. herbi: sed eadē nō est herbū apud Aui. est herba iudaica: sed apud Dia. herbū est orobis.

Anda choche vel anda chocha: vt apud Aui. z Serap. est trifolium: cuius alia est siluestris z alia domestica: z alia est egiptiaca: z fit ex semine eius pants.

Aristologia rotunda d: q radice rotundā hēat. **F**ido. i. g. aristologia d: q inuilibis fetis optia fit. nā supfessa post partum matricem beneficis vaporis expungat: sunt due spēs. vna est rotunda dicitur propq q rotundā radice hēat. alte ra longa: quia longam radiceū habeat. **D**ia. habet tertias

speciem que dicitur dermalids. **D**iganū fm Sal. in octavo simpliciū est ruta silue stris. **M**acer in cap. de ruta quasi in fine ait. **D**iganus in greca nostra q: ruta vocat: sine dubio pigamū est: vna: nam greci pigamum ruta dicit. **I**te circa instās in cap. de ruta ait. ruta duplex est maneris. i. domestica z siluestris q pigamus d: z ad inuenit. fz. pigami folia siluestris ponunt cu semie pigami seia collecta per qntos: annos feruantur.

Trocisci muscati fm eide in. c. de tremore coz dicit. fz. mastice spice. i. hardi: xilooles idest ligni aloes: cinamomi gariofiloz: gallie muscate: nucis muscate habebē cardamomi maioris: z ibelophe: coiti / cis chri. omni an. pōdus vnus aurci: musci sextas. i. ex istis oibus cum vino redolente conpersis sicut trocisci.

Quos trociscos nō habemus in vsu: supra habita est confectio gallie muscate **A**dherz pfectio gallie muscate **M**elcholan: z fm illas descriptiones factimus.

Ibelophe vel ibelanche est cacula vel cardamomū min⁹ z est illa qua nos pro cardamomo magistrali vrimus.

Trocisci de olibano fm eide in nono Alman foris in cap. de passione colerica. fz. bolli corasceni. i. cretensis insule: thuris amborū an. 3. x. cubebe cardamomi an. 3. ij. 5. camphore: gallic: gariofilorum: oiuuz m. sexta. 3. i. sicut trocisci pondere aurci vnus.

Quos trociscos nō habemus in vsu. **R**asim no singt. trociscorum de olibano: sed nō habet olibanū. verum loco eius habet thuris: qd idem est: vna: nam qdā admirant dicentes si trocisci de olibano z trocisci de thure sūt idē. qre idē pōt etiam troc. de thure. vñ ad hoc dico q si doctor ordiat trociscos de olibano nō debet itelligi troc. de thure. simili mo do est dicit inter pillulas de rancē z pillulas de reubarbaro: sed moderni non habent cognitionē veram.

Trocisci de agno casto fm eide **R**asim in nono Alman foris in cap. de dolore splenis. fz. seis agni casti: seis tamarisci. i. carne cū h an. 3. x. seis endi mie: seis portulace an. 3. v. ex his sicut trocisci: de qb quoti die def vn⁹ cū sirupo acetoso de zincaro: cui⁹ pōdus sit. 3. ij.

Qsti trocisci sūt in vsu multū apud nos. **F**ranciscus de **H**edemoniū. in cap. de cura opilationis splenis hz vnam aliam descriptionem que est eadem.

Quibus castus fm Serap. ex auctoritate **D**iasco. sūt et due spēs: dicitur chistos: eo q religiosi sternunt hanc plan tam sub lectis ad refrenandam libidinem: z nominatur lo giū propter ductilem virgaurum eius: z est plāta in magni tudine arborum. nascitur prope aquas: z in locis aqueistri bus. **S**al. ait. id quod administratur ex hac arbore in medi cina sūt folia: z semen est factum ad modum piperis. z ppter id vocatur piperella. **A**uerrois in quinto coll. inquit. pentasuer dicitur a persis arbor abrahā: z in latino dicitur agnus castus.

Trocisci de balaustijs fz **R**asim in nono Alman foris. in cap. de fluxu vteris. fz. gallaruz silquarū: nabari: seis tamarisci: olibanū. i. thuris: balaustie omnium an. partes equales: opij: gūmi ara. amborū an. par tem mediam. in formantur troc. pondere. 7. ij.

Quos trociscos non habemus in vsu. **A**licenna in gnto canon. habet vnam aliam descriptionem: sed non est eadē. **I**dem describit **A**lexander in capitulo de troc. ad disenteriam z disenteria.

Balaustia vero apud **A**ui. in secūdo canon. est flos mali granati siluestris persici aut egiptij. aliud de ipsis cap. fa cit in linera baceb. **D**ia. in capitulo de malo granato dicit. agrestum autem malorum flores greci balaustion voca nerunt: sed **S**alicus in septimo simpliciū dicit contra. in capitulo de inlinar: qui sic inquit. inlinar ē flos mali granati siluestris: sicut balaustia est flos mali granati domesti ci. nam inlinar apud arabes est balaustia. **I**ta liabbas autē gñari scribit. sine dubio balaustia quia apothecarij vtuntur est flos mali granati domestici seu vsualis.

Siliqua nabatia idest illius regionis: z est faba marina vel buqianc matitice: vel carobie: vel charub: vñ xilocara

ca que idem sunt. Supra de ipsis dictum fuit diffuse.
Trocisci de thure fm eisdē Rasis in nono Almä
foris in cap. de singulis. & thuris. 3. 5.
enulē. 3. ij. mentastri folioz ruthe sicce: amili. i. amidi. an.
3. ij. feminis nemē. 3. ij. 5. in orientur ex his trocisci pōde/
re. vntus aurei.

Allos trociscos nō hēmus in vsu. Dia. in ca. de thure in/
quit. thns est lachrimū arboris: qd grece libanus dicitur: qd at
de arabia deserit candidū est. qd nō de india sub: uffum: s;
verūq; masculinū dicitur. est z tertium genus minutum valde z
ruffum: de quo mānis maxime fit. ergo optimū thns quod
masculinū dicitur subalbidum z rotundum. Quidorū. thns ma/
sculinū appellatur: eo qd sit natura rotundum in modū t/
sticulinū. generaliter habetur opinio qd olibanū z thns
idem sint: sic est verum.

Memē fm Serap. in ca. ve serpillio dicit. qd nemē ē ser/
pillum. sed Aui. vel transator ipsius erravit in hoc in scdo
can. vbi cap. sa cit de nemē. z exponit qd est sinfibrium: qd
falsum est. Alā Jo. arcularius in cap. de cura cephalice tam
calide qd frigide dicit: qd nemē est serpillūz nō ē sinfibriū.

Trocisci de mirra fm eisdē in nono Almä foris
in cap. de puocatione mēstruoz. & mir
re. 3. ij. Inpin orū optie tritoz. 3. v. folioz ruthe: mēstāstru
legū: cinimi: rube: de qua tingitur: asse. serapūl: opopona
cis an. 3. ij. in orientur troc. ponderantes. 3. ij. ex quibus def
vntus in die cit aqua in qua semē iunipi coctū fuerit.

Allos trociscos habemus in vsu. Buliel. placenti
nis in suo tractatu de pfectionibus hz vna alia descriptio
nem que eadem est. Bartholomens montagnana in suo
antidotario habet vnam descriptioē troc. optimorum ad
pronocādum mēstrua: z est eadē. Nicolans florentinus in
sermone sexto. in caplo de retēione mēstruoz pter natu
ram inquit. dixit Almansor. troc. de mirra: z ibi describit
etius descriptioem que est eadem: nisi in vna re de qua in
fra etiam Almansor in libro dimissionum in cap. medicinaz
mēstruorum z emo: oidarum habet vnam alia descriptio
nem: sed prima est nobilior.

Mirra latinū ē. grecus smirna dicitur hz Aui. mirra ē gū
ma currens super arborem in samentū que dimittitur. dōc
congelentur. deinde colligitur sicut galbanum: z eius qdez
alia est pura z alia adulterata. Adeliō: est illa que ad albe
dinem declinat z rubedinetur: non cōmixta lignoz: cui ar
bor: est boni odoris.

Lupinus fm Serap. ex lupinis sūt qdā q dicitur rega
les: z qdā sunt domestici. z domestici comedunt post eoz
elixationem: z infundunt in aqua pluribus diebus.

Rubea. s. rubea tinctoz. ita habent alij doctores. radix
eius herbe est id quod est tinnatum in medicina. Pli. atr.
erithrodanis qua aliq erethodami vocāt nos rubeā quā
tingunt lane pelles pfectū in medicina vrinā ciet.

Asse. s. asse fetide. nam Bartholomeus loco eius habet
asse fetide qd idem est. in hac descriptioe codices Nicolaj
flo: emi. depruati esse cernūt. naz vbi debent dicere asse. s.
fetide scribitur hase: qd est tinnus. sed hic error: māifeste cō
prehēdi pōt esse scriptoris male intelligētis. dēbēmus at
ponere assam fetidam: z nō thimū. Rasis nō ponit cū quo
liquore debeat fieri. Bartholomens dicit qd debent fie
ri cum decoctione sanine fm artē. z sic apd nos gualiter fit
ex illa decoctione. etiam sunt q faciūt ipsos cū aq decoctio
nis rube z tinctoz vel iuniperi: sed pma est nobilior.

Trocisci de alcar mescit fm eisdē in libro dimi
sionū in cap. medicinaz splenis. & seis
alfagradis: seis tamariscis: seis en dūse an. 3. ij. scolopendrie
quartam vntus. s. dragme. fiant trocif. aur. ij. sumatur cum
sirupo acetoso.

Allos trociscos non habemus in vsu. Rasis noiat troc.
alcar mescit sed ibi alcar mescit non in greditur: sed loco ei
habet semen tamarisci: qd idē est. Aui. in secundo canoni.
ingr. charmezit est fructus tamarisci. etiam Serap. in ca.
de tamarisco idē dicit. vñ troc. de car mescit. l. de tamarisco.

Alfagradī vel alfagadī est semen agni casti sicut reperv

tur apud Galienū in sexto de simplici medicina in ppro
cap. de agno casto. z credo esse bene expositum. nam agn
castus in ista materia multum valet.

Trocisci Alindaracarou fm Aui. in qnto can. &
cōtincū. radice darisā han. 3. vj. supio
ris ignanti. 3. xij. calami aromatici costi: xilobaliam. i. lignū
balami: assari myrrē: amomi polij idēst polij mōtani oiz.
an. 3. xij. masticis cmeruchit: z est alacoen alba. fm. i. vale
riane an. 3. vj. aristologie rotunde. 3. x. reubarbari xilocat/
fie idēst castie lignee: z cina mōt an. 3. x. spice inde solij idēst
malabari an. 3. xvj. croci. 3. xij. teratur totum z cribellat per
seiz p fiantur cum vino odorifero antiquo declinante ad
dulcedinem: z fiant trocisci z exiccantur in vmbra: z pteruē
tur sicut fit in trociscis de vipērie.

Allos trociscos habemus in vsu: maxie qū facere volu
mus triacā que est de mente andromaci. Aui. ibi hz duas
alias descriptiones: sed b est prima: z est nobilior: alijs. naz
Jo. Serap. Rasis. Bul. placentinus isti oēs hnt vnam de
scriptioem: sed lumen apothecariorū vel verius tenebrā
scriptū tertiā descriptioē istī trocisci q in vsu non est.

Bal. a. in loco troc. alindaracaron idēst andromaci habz
troc. diacoralī supra in tyriaca Aui. ponit auctores q scribūt
istam tyriacā: z in quo cap. describit. Darisā hā est cortex
radice arboris mali granati siue stris: sed nec Aui. nec Bē
tillis cognouerūt certitudinali qd esset darisā hā. ipse autē
Aui. in secundo canoni. ponit loco darisā hā fructū aliēbuc.
idēst xilocaractē: sed per illa pba nō cognouit qd esset. z gē
tilis credidit qd p darisā hā intelligeret darfeni. i. cinamomū
qd nō est: nam Bul. placentinus in predictis troc. ingr: z in
telligit p darisā hā arborē hntem spinas magnas: q appel
latur spium albu. preterea Serap. in cap. de arisā hā dicit
ibi qd est arbor: granati siluestris z hz spinas in sine cap. dī
cit in greditur in trociscis tyriace: z nominant eū barbaria
aldai. lumen malelucens ingr qd darisā hā est arbor comi
ta vel hespilli: qd est falsum. hec arbor apud modernos dī
crispinus sine amberberis idēst spina acuta.

Cemerukit fm intentionē Aui. est alacoen alba. Andro
macus habet amaraci. Rasis hz cotillam albam. Jo. Ser
rap. hz coen rubeā. Bul. placentinus hz flores cotille albē
z dicit qd appellatur amatellum feridum. Bal. hz amaricuz.
Aui. in secūda descriptioe hz alacoen. in tertia hz amara
con: z dicit qd est alacoen alba: hic possumus videre si adro
macus Cōposito: z Aui. voluit qd ipa sit alacoē: siue vchus
envt apud ipm Aui. in secūdo can. quid autē cōter igno
ratur. lumen malelucens hz amaricum z dicit qd est maio
rana: sed est falsū. Sennūs in tractatu de feb: lb^o dicit ama
racuz esse maior: anam que dī vchuen: sed non est maior:
na que dī santhicus. z Matthēus siluaticus dicit alacoen idēst
pes coruin: qd est falsum: nam pes coruinus est solutiuus
z alacoen nō: nec est camomilla vt qdam putauerunt: s;
veritas est qd alacoen siue vchuen: siue partemon: vt apud
Dia. siue matricaria idēst: z q mibi non credit videat
bene cap. de vchuen apud Aui. cū cap. de partemon apud
Dia. z cap. de matricaria apud Serap. z videbit qd idē sūt.
preterea vide qd Nicolans florentinus in libro septimo i ca.
de apostematibus emūctorio: rum siue de bubonibus. dicit
alacoen idēst matricaria: z sic est: hec est illa que a sobar/
dis crispula vocat: z sic sita in predictis troc. debet poni.

Trocisci squille ibidē o3 vt eligant de squillis hu
midis illa q est grauis: z nō est magna:
z nō llnias ipsam cū luto: qm illud facit eā rācida mēz corū
pit ipsam: ino llnias eā cū fermēto: z asā eā in olla: donec
o quasiant i furno iā calefacto: z extracto cinere ei^o: aut in
patella de terra: sup quā coquet panis ei^o. cū ergo extraher
tur indetūc sumat iterū eius lenē: z iterat optie: z misceat
cum eo farina orobi recens fm virtutē squille: z exitus eius.
Andromacus Jo miscebat cū parte vna squille duas partes
farine orobi: z alij equalē mēsurā. cū ergo pmiata ē squilla cū
farina orobi. tunc sac ex ea troc. subtiles: z vnge manū nū
as: z facias ex ea troc. cū oleo rosato: z exicca eos: z cōfer
ua eos sicut dicā inserti in descriptioe troc. de vipis.

mo dicitur. cocus vasicus id est rubea tinctorum. hec medicina apud lombardos dicitur roxani vel rosa.

Trocisci de cuscute ibide. p. se. is. citruli: se. is. por. ut lac: se. is. al. se. che. fab. a. an. 3. iij. suchaa id est achantis. arabice bedoard. i. spine albescenti terre an. 3. iij. dragantia mli gum. an. 3. l. 5. spody turbit: se. is. cuscute: an. 3. iij. ter. e. i. abi. 3. xxx. zucar. Albusar. 3. xxx. croci. 3. iij. cōficiant cū aqua z melle z fiat troc. z admittuntur.

Uos trociscos non habemus in usu.
Cuscute pō ē herba q̄ inuoluit circa alias herbas: sicut circa līni: z ppter id a multia podagra līni dī. Serap. in ca. de cuscute. dicit q̄ in latīno vocat īma. apud nos dī a vulgo grengo: eia forma est sicut epithimi.

Alleche fab. a. vel seche fab. a. id ē An. in scdo ca. h. ca. p. t. in lī. o. qd dī oalmara: sed nō declarat qd scit. Bentilis sup isto pbo dicit qd ē herba filis panarieneas: p id credo qd Bentilis cognoverit qd sit. sed vers se fab. a. ē oq̄mim carmenis: sicut repit apd Serap. in ppo cap. de ozimo carmenis: de quo sup ē dicit i electuario qd dī letificans.

Zuccarū albusar apud cūde in scdo ca. h. enur qd ē māna cadēs sup albusar z est sicut fūsta salis: zin ipo qd ez est cū absterfōe z resolūōe pōticitas z amaritudo. z de ipso aliud est tamenū albrū. z aliud est agiziū ad nigredine declinā. aliō cap. facit de haufurūz dicit qd ē arbo: arabica armenaz: ē vnū de lacticiūz. z qdā dixerūt qd desirū est qd dā spēs interficiēna sedentē in vmbria eius. z hec arbo: vō habere similitudinē cū iudata plante que apud Dia. vocatur tartus. sub cui vmbria si quis dormuerit aut sederit statim superuenit periculum vite sicut dicit An. Serap. in cap. de zuccaro dicitur bit formam zuccari albusar.

Trocisci stelle ibide. p. mirre castorei: spice. l. nar. di castie. i. castie lignee terre sigillate cocitici mādrago: an. 3. iij. opij: croci: costi: stelle terre an. 3. v. papaneris albi. 3. v. dauici anti sūscios. i. sūscios mōtant: seminis insquanti albi: storacis liqdes: se. is. apij an. 3. viij. an. iij. de gūmas in vino odosifor: z tere medicina: a. z cōfice cus eo: z fac troc. pōderātea. 3. 5. z exiccantur in vmbria.

Uos troc. hēmus in usu: sed nō multum. Jo. Serap. in suo antidota. h. vna alia dēsc̄riptionē q̄ eadē est. Etia bartho. lio. mōtag. i. suo antidota. h. vna alia dēsc̄riptionē que eadē est: sed sua dēsc̄riptionē in vno loco est falsa: credo m̄ qd hoc fuerit errore sc̄riptoris: z ista ostēda errore vbi sit. Rasis in libro diuisionū in ca. medicinarū stomachi: ponit hāc eandē dēsc̄riptionē. dñs ADesue in cap. de mli hūida ait: Gal. trocisci cognominati assema: z sunt trocisci stelle cōferūt tussī inuāniū subtile. Matthens siluaticus in lra. t. ait. trociscet stelles: z antiq̄ medici noiauerūt eoa aluirola carne huiusmodi nō pmutum vitam recedere.

Stella terre apud ipm in scdo ca. vocat lntā famim: z ibi inq̄t ex auctoritate Gal. nos vīm̄r eo ex hoc qd nō minas stella famia. egō aut dico qd hoib⁹ vō qd illud sit talk. verū de talk: tā dixerūt p̄dici qd ipm luenit in terra greco rī in sūla cipri i tertio ca. in cap. de cura spūi sanguis. ite rī ait lntā famim: z existmauerūt qdā qd noiaf grece stella terre: z nobis noiaf plurib⁹: z videtur qd sit nomē atalk: z ē quā Dia. vocat gissantiā: z eligēda ē alba valde z lenis lingue adberens lenis: z aspēns se sup cartā: z fragilis: q̄ līs est quā mlti colerion dicit: duo sūt genera eius: vnū qd p̄dicitur est: z alterū quod dī aster placodes qd est lami noium. ambo vere virtutis sūt: aster p̄o placodes est dca stella lata v̄ plana. Jo. Serap. ibide h. stella terre. s. bartholameua dicit troc. stelle: sed nō dī sic dicere: imo dī dēsc̄re stelle terre: z hanc terram multū moderni dicit ec̄ sp̄ gip̄: est sūlitudine est vt alumen scariolaz: hec terra a mul tisa vulgo in lombardia talcho vocaf: sic trocisci de stel la terre sūt trociscet de talcho. idē Aueroys in qnto coll. dicit terra stelle. id est talch.

Trocisci de croco sūm eūdem in lib. tertio i sen. i. in cap. de cura sode calide absq̄ materia aut adustione solis z reliquis ex materia calida aut sanguinea. p. croci: aur. vj. mirre aur. ij. expressionis agreste cal.

cadia an. 3. l. 5. aluminis lamē. i. scissi siue de plūa. an. vj. trocotar. aur. v. medicīne iste bene pulueritate cum vīo pōtico temperentur: z ex eis troc. informantur.

Uos trociscos non habemus in usu.

Alia dēsc̄riptionē repit etiā in antidotario Bartholamel de mōtagna que eadē nō est. idē dñs ADesue in sua practica in cap. de emigrāca cala inq̄t. Alē p̄ader. p̄fectio troc. qd sit lūmētū ad emigrāeam idem sūt nisi in vna re: z hoc est qd An. nō habet gūmi ar. ADesue p̄o h. in reli: quis reb⁹ idem sūt. Sed in surgit dubitatio ex eo qd domi nus ADesue dicit in practica sua i cura sode frigidē hec verba formalia eodē mō trocisci de troco dicit in antidotario. et tamen in antidotario usq̄ reperio illorum dēsc̄riptionem tu igit p̄sidera. Matthens siluaticus in cap. de calcina dicit. Jo. ADesue in troc. de croco. ponit colcotar z calcadis. Semilis in tractatu de febibus ait. troc. de croco id est hief de croco non inueniuntur: prop̄ia dēsc̄riptionē: sed nescio cur h. verba pronulerit.

Trocus. i. zafara. Jhido. i. q. crocū dcm̄ ab oppido cilitie qd vocat cōciciū: quāquā z alibi nascat: sed nō tantū vel tale quale in cilitia. vñ z a potiori parte nomen accipit.

Agrestū aut sit ex vūga imaturis: z pōt appellari onfancium. Dia. inq̄t. onfancium est succus vuarum albarum imaturarum q̄ vne ante dies caniculares colligende sūt. onfancium aut pōt capi multia modis. nā pōt dicit qd onfancium est oleū quod fit ex oliuis imaturis ē pōt dicit qd onfancium est succus expressus: vel liquo: amarus z acerbis. vñ Ba. in lib. dinamidiaz dicit. onfancium sic fit a cimita vne agrestis expressa. carnes ipsarum z nucleoa in sole siccatoa tūderz fac puluerē: erit onfancium. etiam fit ex fructu vitis immature. exprimitur enim eius fructus ante qd matura sit z succus inde factus inspissatur z reconditur.

Calcadis apud ipm in scdo ca. in ca. de atramēto est vitrioli albi: qdā crediderūt calcadis z colcotar idē eē: sed nō recte. nā in istis troc. possumus certficari qd idem sūt. verū vnū p̄o allo pōt poni. Jo. Serap. in ca. de eruptione sanguinis ex maritice inq̄t qd calcadis est calcanium citua color est viridis: z qd antiquat calcadis sit colcotar. Jo. arculanus in ca. de vngula ait. q̄tuor sūt spēs vitrioli scilicet colcotar qd est citrinū. calcantiū viridē. calcadis qd est albu. alsurit rubeū. similiter ait in ca. de atramēto.

Colcotar. i. vitrioli citrinū apud ipm in cap. de atramēto. Et idē dicit Nicholaua. Jo. arculanus in ca. de sebel. dicit qd colcotar est vitriolum romanū.

Citrinū pōtici. i. forte vel acutiū: nō aut dī pōtici a pōtō in sūla: sed hic dī pōtici in sapore: z idem dñs ADesue loco e⁹ h. vīnum forte aut acetum: quod tantum valet.

Trocisci de elleboro in. iij. tertij. in cap. de cura op̄latōis accidētis in aure. p. ellebori albi aur. iij. mli. i. talis nū nī an. xvj. croci aur. iij. cōstrin gantur z terantur cum acetoz: z sūt inde troc.

Uos trociscos nō habemus in usu.

Elleborua sūm ADesue est barba albugē: z ei⁹ due sūt species: vnā al⁹ est alb⁹. alius niger: z niger columbo: est albo. Gal. in libro ad paternianum dicit. velarum. i. elleborus. Aueroys in qnto col. dicit. conditi id est elleborus: qd non videtur verum sicut patet per Dia. z An. qui de vtroq̄z faciunt capitula. elleborus vero apud teutonicoa vocatur velaz. si detur in potu de radice ipsius galinis interficit ipsas. de qua vide Serap. in capitulo de ello nigro. i. sine ait. mefarugie. elleborus alba est fortioris operationis qd niger: z timor est ne ille qui sumit elleborum incurrat sp̄m̄tum z ipse occidit columbos quando in hūidatur fabe aut frumentum in aqua in qua in hūidatur elleborus z datur colūbie aut pullis ad comedendum.

Trocisci de bdellio sūm eūdem in libro tertio in sen. iij. in cap. de cura ap̄ostematuz dorozum. p. rosarum tritarum. 3. r. spice aromaticae id est inde 3. ij. mirre. 3. i. costi. 3. i. 5. mastice. 3. i. amigdalariū amararū 3. i. 5. bdehij. 3. iij. terantur medicīne z dissolnat bdellii cum vīno: z cōficiant: cum eo medicīne: z fiat inde trocisci.

CArmoniacum gummi est satis notum. Bal. in sexto sim-
plicium in quin. armoniacum est gummi dalia: qd est vnu
ex gummis arboris. id est in libro ad part. beniamin ait: ar-
moniaci est qd lacrymii herbe: q grece asilius appellat.

Trocisci de cicadis. fm eundem in eodem in po-
tionem. R. milij solis: pentasilonis. feta vrtice: nucleos: n-
cerasos: m. se minis nasturij: petroselini alexandri. i. mace-
donici tartari: vini albi ana. ʒ. ʒ. sanguis hyrci: cadarum
ana. ʒ. iij. galange. ʒ. i. olei muscelini: z nardini. i. de spica
nardi. z balsam. in an. ʒ. i. ʒ. succi saxifragie. ʒ. iij. misce. z fi-
ant trocisci: siccent i vmbra. Idos trociscos n hem i vsu.

Cicade sunt quedam animalia de quibus supra dixi: ex
intentione Isidori ac alio: m. hie vero volo dicere de me-
te. N. q cicade non nascuntur in raritate arborum: iccir-
co non sunt crenis circa opidum: nec in caps: nec in fri-
gidis aut vmbrosis nemobus: est qda z his locos: n dis-
ferentia in mlesia regione paucis sunt locis. sed in cefale
inia nimis: quidam penuriam earum: z copiam dirimit: at
in regio agro silent omnes. vltra flumen in locis ca. m. n.
penaz illis natura que apibus: sed p: o corpore a piores.

Vrtice est herba satis nota. Dial. dicit acalifex: siue vt
alij ignida latine dicitur: vrtice eius altera mala: q z vna
lis est z simplex cum tenui semie ac solijs minutis aspe-
ris: altera agricilis est densioribus solijs atq: latio: n. l-
griobus. Etia Am. in scdo cas. ait calisse. i. vrtice. est etia
alia vrtice dicta mortua: z hec apud modernos d: Angell
ca seu archangelica. z est alia dicta vrtice mora: cui? folia
magna ac nigriora sunt: z hec dicit millemo: bia siue her-
ba ficaria: sed a latinis dicitur serofularia.

Tartarum generatur in vino in fundoz lateribus ve-
getis: z est sex vini vel acet. L. oncoz regius in capitulo de
inrditate in specialibus: inquit tartari quod adheret in pariet
bus vegetis intrinsecis: hoc notum est.

Sanguis hyrci. de ipso dictu fuit. Nicholus non dicit
hic si debet esse preparatus aut non. sed in hoc e regula q
ipsum non oportet administrari in aliquibus medicinis
si pparatus non fuerit. z modus eius est multiplex. supra
dixi de ipso in electuario de cineribus fm intentionem
plurimum doctorum. etiam hic iteru volo ostendere de mo-
ipsum ex antio: itate Jo. Serap. in cap. de illis in quibus
generatur lapis: z magnificatur qui sic inquit. medicame
cum sanguine hyrci ad dolo: renum z lapidem z non est
et simile: z est mirabile: z modus eius iste est quando luci
pi vna denigrari fumatur olla noua figulo. z fundatur
in ea aqua: z serueat donec auferatur ab ea terre streatas.
deinde decoleur hircus: z accipiatur ex medio sanguis
qui currit ex eo in ollaz: z non accipiatur primus sanguis:
neq: postremus eius: z dimittamus ipsum donec coagu-
letur: deinde de incidamus ipsum in paruas partes eo existe-
te in concavitare ollez cooperiamus ipsum cum ret. stri-
ctorum cum pano subtili raro z dimittamus ipsum sub ce-
lo donec recipiat radios solis z lue: z dimittamus ipsi
donec exicetur bene. z caue ne veniat ei humectatio ex
roze. deinde teratur multum z seruetur z detur ex eo co-
clearium vnum cum decoctione dulcis aque. Idem Jo.
Serap. ait: z fm illud q dixit filagrins in plurimo sermo-
nim suorum necesse est vt sit hircus iuuenis i etate sua ex
eis quibus aduenerunt quasi quattuor: anni: z proiectam
in hoc medicamine solim Indum: z amomum z spicam
z que sunt illis similla donec aromatizetur odor eius.

Olenum muscelinum a musco dictum est: descriptio ve-
ro ipse fm quosdam sapientes reperitur in antidotario
Bal. q apud nos non est: tamen descriptio infra appare-
bit. quidam modernorum crediderunt: q olenum balani-
num. i. de grants d beu esset oleu muscelini: s n recte.

Trocisci affodilozum sedm eundem in lib. septi-
mo. in cap. de medicina in iunntia car-
uis siue corozina eius. R. succi radicum affodiloz. ʒ. ʒ.
caldis vine. ʒ. iij. auripigment. ʒ. i. conficiatur z excentur
ad solem in mense angust.

Idos trociscos in vsu non habemus. dominus Magr
Petrus argillata in capitulo de medicinis corozinis hz
vnam aliam descriptionem: z idem est. Affodillus circa in-
stans affodillus est cernuus capita cuius radix copetit vsu
medicinis. idem dicit Petrus de cresctijs: sed vterq: sal-
sum dicunt dicentes q affodillus sit cernuus capita: nam
si vis videre certitudinem. vide in antidotario Galieni
in quodam antidoto: qd incipit. antidotum qd facit epile-
ticis. z ibi hz centus capita z affodillos: qd no esset si eent
idem. veritas autem est. affodillus est herba dicta apud
nos porago: propter similitudinem foliozom: z scdz Isa-
piam affodillus herba: quam latini albuciam vocant. z
centumcapita est vna species fringl sicut patet apud Se-
rap. in suo cap. de iringo.

Trocisci de calce in eodez libro: z in eodem ca-
p. calcem viuam puluerizatas. z com-
misce cum melle: z commixta in olla noua: pone in cliba-
no: z dimitte donec comburatur: z vsu referretur.

Idos trociscos non habemus in vsu. Petrus argilla-
ta in capitulo de medicinis corozinis habet vnam aliam
descriptionem que eadem est.

Calx sedm Suelinum placentinum per calcem signi-
ficamus cineritatem corporum lapidosorum: z ostracomz
extinctam: z no extinctam. Aueroys in quinto col. ingt
almmra. i. calx vna. z est calx lapis decoctus.

Superno numine ducti complentimus sermonem in
sectionem trociscorum: prolixam aliquatim per. verum co-
pendiosam supra modu. erit vero nunc sermo noster circa
distinctione hie. sedm mentē dmi Jo. Mesue z Ralis.

Sief citrinum. Mesue in sua p: actica in
capitu. de obtalmia. R. clinie lote.
deinde. adste z exiuce in lacte mulieris.
ʒ. viij. ceruse lote. ʒ. xvj. croci. ʒ. quatuor: opij.
ʒ. i. dragagati. ʒ. ij. aque pluuialis: qd sufficit
vtere cum albumine ont.

Sief vero apud nos est confectio oclaris formata ad
modu nuclei dacit que fricatur super cotem cum aliquo
liquo: e conuenienti hanc medicinam qda coliriu vocat.

Climia seu cadimia: vt apud Dial. dicitur q bona est
cipria z botirrades: z eque spissa fuerit. Serap. cap. de cli-
mia inquit q eius species sunt dne: est lapis repms in ci-
pro in curibus aquarum: z est petrosaz melior alijs spe-
ciebus clinie: z alia generatur in fornacibus: z aggregat
in tecto fornacis quando purgatur eo: z generatur ex ere
quando ponitur in fornace: z liquefit: nam resolutur su-
mus ab eo: z adheret parietib? fornacis in tecto eius zc.
sedm modernorum opinionem climia e suligo: vel lum?
qui adheret superiouribus partibus fornacis i purificatio-
ne auri vel argenti: vel alioz. vnde dicitur climia auri
vel argenti: de qua vide in secundo cas. Anic. qm capi. de
vtraq: facit. ille lapis que dicit Serap. credo q sit lapis di-
ctus a vulgo calaminas: seu calaminaris: de quo ringit es.

Addodis autem lauandi climiam: z adurendi habetur
in libro qui dicitur bulchasis in libro primo. in ca. de mo-
preparandi hatimiam. i. tuciam. nam climia est species tu-
cie: z preparatur sicut tucia etiam Serap. in cap. de tucia:
lauatur etiam tucia similiter: z in ista materia lauatur ipa
cum aqua rosata.

Cernisa. i. biacha que satis est nota. de modo abluendi
docet sermoro: in suo primo lib. z eius modus iste est. tere
cerulam in aqua sepe: z pice supra aquam sepe. z fiat hoc
sepe tandm q non apparcat super aquam aliquid putre-
dimis. deinde collige: sica z reserua: z bona cernisa est: que
multu est candida: z partes eius sunt de se clare: z quando
tangis ea digito immenes partes eius lenes sine aspitare.

Sief rosatini ibidem. R. folioz rosaruz. l. rubearu
dragmas quindecim croci dragmas octo. opij
ʒ. ij. spice inde. ʒ. ij. gummi ar. ʒ. viij. aque pluuialis quan-
tum sufficit.

Sief albū. Rasis in nono Almanforis in ca. de ob-
talmia. R. ceruse ablute. 3. x. sarcocolle grosse. 3.
ij. dragāti. 3. i. opij. 3. 5. fiant ex eis forme lenti filēs.

¶ In id sief apud nos nō est multū in vsu: z eius modus
est duplex: vtz qd spm possimus facere cuz opio z sine opio
si cū opio facere voluerimus addat de opio in pondere: vt
dicit Compositos: si n aut siue opio facere volueris nō ponit
tur aliqd opij. Ad sief in ca. de obtalmia habet multas de-
scriptiones: quarū vna est descriptio filij zacharie que cadē
est nisi in vna re: z hoc est qd Ad sief habet amillum. Rasis
vero non. in reliquis sunt idem.

¶ Sarcocolla sūm Zui. est gūmi arboris spinose: In ipsa
est amaritudo: z melio: ex ea est illa qd ad citrinitatem decli-
nat: z est similitudo libano idest thuri. medici nostri dixerunt
qd hāc in medicina in colicis nō opz ponere si nutrita nō fue-
rit in lacte asine. Et eius modus iste est. accipe de sarcocol-
la bona alba grossa: z pone eaz in vase vitreo amplioris oris
sicij: z mulge sup. ea lac asinū in quantitate pauca ne infu-
datur in ea: z liquefiat: sed remaneat sic z pone subito in so-
le: vt cito deficcet: z qm erit sicca oz vt sic mulgea oz qz
titate poris: z semp caueas ne cooperias eam lacte: ne ace-
scat lac anteqz deficcet z destruat. z fac ita quater: z cū hoc
feceris sicca bū: z pserua: z si nutrire volueris in lacte mulle
ris eadem forma z modo facias.

Sief de thure sūm eundem in nono Almanforis in
ca. de vlcerebus oculorum. R. armoniaci: sarco-
eolle ana. 3. 5. i. thuris. 3. x. croci. 3. ij. cōficiantur cum mucilla
gine fenugrechi: z fiant ex eis sief.

¶ Stud sief non est valde in vsu. Ad sief in capitulo de
vulneribus z vlcerebus oculorum habet vnam aliam de-
scriptionem que eadem est.

¶ Eius vero est olibanū de quo supra in troc. de olibāo.

Sief de plumbo sūm eundem in eodem ca. R. plūbi
adusti an tinnonij: tuac ablute calcuicemenō
gūmi ara. draganti. a. ij. 3. vūi. opij. 3. 5. terantur: z cuz pāno
fericū o. i. de ferico qui sit subtilissimus cubelleatur z cōsp-
gantur ex aqua plūmā: z fiant ex eis sief.

¶ Stud sief in vsu non est. Ad sief in cap. de vulneribus
z vlcerebus oculorum habet vnam aliam ex antiquitate si-
lij zacharie. i. rasis que eadem est.

¶ In vmbus species est antimonij. Plūmū vocat plūbū
quandam egritudinem oculi que curatur cum quadā her-
ba que grece dicitur molendina qd est dicitur plūbago. Zui.
in scdo dicit. alauoch z alababar vtriusqz est plūbum ni-
grum: in quo est substantia aquosa multa: quam congela-
uit frigus. Ad odum autē adustionis eius docet Balcha-
sis in libro primo qui est iste. R. laminas plūbeas: z pōe
in olla fictili: z pōice super eas parum sulfuris radēdo ip-
sum sulfur super eas. deinde accipe alias laminas plūbi
z pone super primas: z iterum radas super eas de sulfure.
z itez alias laminas superpone: z sulfur eadē: z fac ita quo-
visqz olla sit plena. deinde accende super eas ignem: z quā-
do videris plūbus infūmā opozet qd cōmisceo cum
virga ferrea donec plūbum conuertatur in cinerez. ita qd
nihil remaneat de substantia plūbi qui sit totum in cine-
rem conuersum: z quando erit ita aufer ab igne: z dimitte
in frigidari: z oportet qd ille qui hoc facit cooperiat faciem
suam: nam odor mulūm nocet: sic vtere.

¶ Antimonij vena ē terre similis plūbo: sed antimonij
um tenet z non funditur. plūbum vero funditur z non
tenet. Dia. vocat ipsum stibum: z tngt. stibus formosus ē
z lucidus: z qui radiosus apparet cum fractus fuerit: z gu-
stu salus z fragilis nihil habens terrosū aut solidū.
hunc multi obtalmio nominant. hec est medicina ocularis:
que satis est nota.

¶ Tutie vero nomen cadit super tres res. primo super id
de quo Zui. in scdo ca. prop. ium cap. facit sub nomine tu-
tie: z Dia. sub nomie poufolij. cui sunt due species. vna q
rum dicitur pōfolij a Dia. alia spodium: que ab Zui. dicitur
succudus: z ambe sunt fuligo ex fumo eleuato in sona-
te. ut qua fit artificialium: z eleuatur ille fumus a lapide ca-

laminarū: quo es tingitur: z fit auricalcū. moderni genera-
liter loco spodij vtuntur osse elefantis combusto. Galie. in
octauo simplicitum dicit. chadimsa. i. iulia de modo ipsam
ablūdi vide albuchasin in libro primo.

¶ Calucecamenon. i. es vsum. z est nomen compositus
a charcos: qd est es cecamenon incensum. Dialco. in ca. de
ere. dicit. es vsum qd alij calucecamenon vocant. Circa
inflans es vsum. idest calucecamenon. Thierrois in quinto
coll. ait. calucecamenon. idest es vsum. idem ait Leonar. de
preda palea in cap. de vlcerebus purridis: z sic est sūm veri-
tatem. modum adustionis eius docet Dial. in p. 210 ca.
de ere. z idem facit. Serap.

Sief rubrum. sūm eundem in nono Almanfo. in cap-
tulo de scabie z sebel. R. ematitij colcoiar com-
busti idest vitrioli citrini ana. 3. ij. eris vsti. 3. ij. mtre croci
ana. 3. i. piperis lon. 3. 5. conspergatur ex vino veteri: z si-
ent ex eis sief.

¶ Stud sief in vsu nō est: z dicitur rubrum a colore ipsi
propter lapidem ematijem idest sanguinariū qui ibi ingre-
dit. Ad sief in cap. de scabie oculo: z vnam aliam descri-
ptionem: z loco ematitij habet sedenē: quod idē est.

Sief viride in nono Almanforis in ca. de vngula. R.
ziniar. 3. ij. colcoiar vsti. 3. vj. arseuici rubei: bau-
rach: spume maris a. ij. 3. i. lalis armoniaci. 3. 5. armōiaci scilz
gummi. 3. ij. armoniacum in succo ruthe dissoluatur: z spe-
cies ex eo cōspargatur: z fiant ex eis sief. est enim mirabile.

¶ In id sief apud nos non est in vsu. Ad sief in cap. de
scabie oculorum habet vnam descriptionem: z eadem est.

¶ Ziniar. i. rugo eris. Liber qui dicitur bulchasin in libro
primo docet modum faciendi ipsum: z abluendi: z colligē-
di ex eo quod est bonum. Zui. in scdo ca. de ziniar cap. fa-
cit z dicit species faciendi ziniar sunt cū exasperatione eris
in fece aceti: z rostatione limature eius cum aceto: z sepal-
tina ipsius in loco humo: ofoz inclinatur vas eris super
vas in quo est acetum: z dimittatur: quousqz in ipso fiat z-
nilar. Thierrois in quinto coll. dicit. ziniar idest viride est:
z sic est sūm veritatem. Ad sief loco eius habet flores eris:
z idem non est: vt dicit Simon Zanuensis. verum hodie
vnum pro alio ponitur.

¶ Spume maris sūm Zui. z Serap. sūm quinqz spēs. Idē
dicit Dial. qd ipsum vocat alcionium sūm Plū. qui similit
vocat. quatuor spēs tñ dēscribit. Galienus in traciā in pri-
o de memtri: in caplo de scriptis in alopecia zc. ait ad archā:
z in medio eorum est vocata spuma maris. Dnus floren-
tinus in libro secundo in capitulo de cura scrofularum dē-
cit pumicis: idest spume maris: sed nou mīhi placet. naz ve-
ra spuma maris est spūsa solida grauis habes odorē pisciū
putridorū filis spengle: z inuenit in limo: sibus maris.

Sief de calcanto sūm Zui. R. eris vsti calcanti. a. ij. 3. 5.
ziniar. 3. ij. lalis armoniaci: bairach. arsenici. sū-
limati ana. 3. i. terantur. z per hebdomadam vnam dimit-
tantur: deinde fiat ex eis sief z frice vngula cū eis.

¶ Stud sief in vsu non est. Sullemus lombardus vt di-
ctum fuit describit troc. de calcamento idest de calcanto.
z idem sunt cum sief. de calcanto: sed nō recte. Nam aliud
est sief. aliud est trociscus vt ostensum fuit.

¶ Calcantur apud Auicennam in capitulo de atramen-
to est vitriolum viride. Idem facit aliud capitulum de cal-
canto. Ioannes Arcauimus in capitulo de vngula dicit. cal-
cantum idest vitriolum viride. Idē dicit Galienus in octa-
uo simplicitum. z idem Galienus dicit. calcantus: idest
flos: est nomen compositum a calchas grece quod est es-
antos pro flos: vñ calcantus idest eris flos: sed calcantum
est vitriolum viride de quo fit calcantur.

Sief de sellibus in nono Almanforis in capitulo de
aqua descendente in oculum. Recipe sell' arnis
sellis sabot' sellis ircini: sellis accipitris: sellis aquile: sellis
perdicis. omnium siccorum vnum aut plura sumantur quo-
qz pro omnibus. 3. x. isto: vñ siccorum eufobij: colequin-
tide: ferapiū omnium a. ij. i. trāa aggregetur ex succo fe-
niculi teneris: z mittantur in oculos.

Cistud hief nō est valde in vsu: hoc venit qz simplicia q in eo ingrediuntur difficilia sunt inueniri tempore debito aliter magis in vsu esset. Ad huc in capitulo de debilitate visus ait. inquit Gal. fella omnia abstergnit oculum: et clarificam visum. et eligant ex animalibus. ibi dominius ad huc sue allegat quedam simplicia que etiam in isto hief ingrediuntur: de quibus infra.

Labus est avis volatilis: cuius forma omnibus nota ē. Sabot est piscis: naz ad huc dicitur ex piscibus est fel. sabot quid sit generaliter ignoratur. Bartholomeus monagnana in suis consilijs. in consilio de medicinis communis inuamēti ad nocumenta stomachi visus et auditus in quodam colirio bono habet fellis sabotis: inquit qz est pisces nominatus lucius. idem in consilio ad malam complexionem frigidam et humidam stomachi et dicit fellis piscis laborz est lucius vel vairolus. ista verba non veniunt esse idem: nam aliud est lucius. aliud est vairolus: verum autē est qz ipse est vairolus: et est piscis nominatus labrax: et habet plura nomina sibi prouincias: nam sabot apud romanos vocatur spinula a venis vairolus: et ab alio lonax.

Accipiter avis est quam nos in manu portamus in ciuitatibus ac alijs locis. Iudo. ait. accipiter dicitur accipiter ab capiēdo. est enim avis raptens alias: aut ayida. ideo qz vocatur accipiter hoc est raptor. quia rapit. si quis accipiter ips. fertur autem accipiter circa ptillos suos impios esse. nam dum viderint eos posse tentare volatus nullas eis pbenit escas: sed verberant penus. et a nido precipitant: atqz a tenero compellunt ad predas ne forte adulti pigrescant. unde hec avis satis nota est.

Aquila est avis ex volatilibus: quam domini italici p signo victorie ponat. Ad huc idem laudat. Nec vero avis reperitur in partibus indiez in iuxta littora oceanī. etiam in uentur apud nos tamen raro. Serap. facit capitulum de lapide aquile: et inquit qz est lapis indus qui quando ageratur audiri intra spm lapillis alius: et minera eius est in montibus indie inter chinōas et saradiu. et greci nominat eū antiarontz expositio eius est alleuians partum.

Perdix avis est que genere eius coturnix nun capatur. est. n. avis que satis nota est. hec apud Zulcen. in secō ca. vocatur cubugi. Benllis super tertio ca. in ca. de cura lumbicitatis stomachi ait. cubugi. i. perdix. Simon Faunensis ait. cubugi. ar. perdix et algel. Item Mathheus filua. in littera. ca. cubugi. i. perdix. Jo. anglicus in ca. de debilitate visus: et cecitate accidentalī inquit. qz fellis galli aut perdis: aut fassani qui vocatur alcubugi a Adesue: et qz cubugi sit capo sen gallus: et ex hoc colligi videtur. nam Aui. in secundo ca. in cap. de harnel allegans verba Diasc. dixit qz ipsa tris cum melle et vinoz felle alcubugi et galinari. sed patre potest legent qz Dastor. in loco allegato non habet fel alcubugitēd. sponso Serap. vero etiam eodem loco ex verbo Diasc. habet fellis galli. Item Dia. in cap. de fel le laudat fel cubugi. Serap. eodem loco ait. Diasc. laudat fel galli ex quibus pssimus comprehendere intentiones Aui. fuisse qz cubugi sit capo: et Serap. qz sit gallus: sed intellerit ut opinor: de gallo siluestri: qui fassanus appellatur quem aliqui dicunt esse cubugi: licet velit Simon qz non sit capo: et Adesue qz non sit gallus nec perdis: naz Adesue in cap. allegato scripsit cubugi et galli et perdis: ex quo appareret qz sibi eum idem non sunt. tamen intentio arabum est qz cubugi est algel aut perdix.

Sief memite sibi eundem in finonimis que sunt in sine sui libri sit hoc modo. exprimitur succo memithe: et in sole deificatur: et ex eis informanur pillule in modū nuel dactilo: et veliloman magdaleones parui.

Cistud hief non est in vsu. tamen eius compositio in alijs colirijs multum operatur. Ademibe vero sibi Serap. ex auc. Diasc. est succus herbe eiusdem nominis que est similis i folijs suis herbe special papaueris dicit ceratides. i. cornu: ulsi qz in ea est humiliditas adherens manui: et est propinqua terre: et habet granem odorem: et habet multū succū: et color succi eius est similis color croci. hec apud Diasc.

sibi isto nomine non reperitur. verum est qz Diasc. de ipsa facit ca. sub nomine glautium. quod idem est: quid autem sit communiter ignozatur: sed sibi estimationem moderno rum est species celidonia: sine dubio hoc sonat: nam Serap. in capitulo de curcuma. i. celidonia inquit. minor: chlōdōm on: et est memithe. Nicholus florentinus in lib. quinto in capitulo de hidropisi in speciali dicit memithe. i. volubilis minor: sed non bene sonat hic textus. nam ideo in septimo libro in capitulo de apostematibus emictorio rum: siuc de bubonibus ait. memithe. i. celidonia qz recte dicit Joannes arculanus in capitulo de cura cephalicaz: calide qz frigide dicit hief. memithe id est succus memithe: per decoctionem inspissatus vel ad solem: et herba similis papaueri dicta glautium. et est species celidonia. Ille autem succus sic inspissatus dicitur sic. v. hief memithe: et est medicina oculo. Item Jo. anglicus in cap. de surditate et debilitate auditu ait. succo memithe. i. celidoniae agrestis.

Sulielmus placentinus ait. memithe est simile glandibus colozis elrin: et est fructus cuiusdam herbe que nascitur in litro: ibus aquarum. Idem dicit Aui. in secō ca. bulchasis in libro secundo docet modum exprimentis succum ex memithe: et ignozat de ipsa inuenire veritatem quid esset. moderni vero habent ipsam per cognitionem vray: nam ut dictum fuit de mente Serap. ipse vult qz sit celidonia minor: et sic hodie generaliter habetur opinio: quamvis aliqui contradicant dicentes qz memithe non est celidonia: nam celidonia est calide complexionis: memithe vero frigide quibus respondetur: qz si celidonia sit calide complexionis: propter hoc tamen non tollitur quin memithe sit species celidoniae. v. celidonia minor: nam qui dicunt qz celidonia est calide complexionis forte intelligunt de celidonia maior: vel de eius succo vel radice: sed hoc nullam in cludit repugnātam: qz celidonia minor non sit frigide virtutis. non enim repugnat in eadem specie esse indiuidua seu simplicia. diuerse complexionis: et hec apud tombar. reperitur in hortis ac locis aquosis: et est quaz angelicam sine archangelam vulgo vocamus. et sic si legas bene illa cap. videbis qz angelica est memithe in folijs: in coloz: in radice: et in reliquis preterea in folijs multum similitur celido. ma.

Habita sectione de hief. consequēter elucub: ab hinc sectionem de pillulis sibi mentem diu Adesue: et alio: un docto: um clarissimorum. Si modo tenes vires nostras paululum refocillauerit ipse dens bonorum omnium largitor: sine cuius nutu que sunt omnia casta atqz trita extat. Is igitur adintoz ac protector: nostrz adfit.

De pillulis.

Pillule alesangine: ex Inentione Adesue: quarum iterpretatio est pillule de aromatibus. s. cina mōmi cubebe. id est mirri albe: ligul aloes: calami aromatici: macis: nucis muscate: cardamomi: gariofilorum: assari: mastice: squinanti: spice: carobalsami ana. 3. i. absumbij: succi rosarum ana. 3. v. terantur contritione grossa: et fundatur super ea aque lib. xij. et coquantur vsqz ad consumptionem duarum partium: deinde fricentur manibus: et colentur: et exprimat a quositas eius: et recipe aloes succorini boni lib. l. et lanetur in scutella lapidea vitreata cum aqua pluviali lauationibus pluribus: deinde excutetur: et fundatur super ipm expressiois p dicit circiter lib. ij. et trantur in sole: deinde admiscantur cum aloemire: mastice: ana. 3. v. croci. 3. iij. tere contritione bona: deinde p dicit exprissionis residuum super ea fundatur: et cum terantur vsqz dū siccantur: et fiant ex eis pillule in modū cicero et da ex eis ana. 3. ij. vsqz ad aur. ij.

Iste pillule apud medicos nostros sunt nobiles: et ipso vtuntur multum sub nomine pillularum alesanginearum: et de aromatibus qd idem est. pillula euenti a rotunditate dicitur. nam eius forma est vt pillula quod dicitur: etiam

potest dici qd dicitur p[ro]p[ri]e a p[ro]p[ri]o. nam ipse sunt cu[m] p[ro]p[ri]o in mortario cum multo labore: in aliquibus libris inuenitur pillula pro catapulta. **H**apias catapodia dicta: eo qd modica poterit vel inglutatur: z est p[ro]p[ri]a in libris de greco translati reperitur sepe catapodia pro catapulta. **S**um ex hominibus qui fo: tasse querita sunt: quare inoleuit v[er]us qd pillule dentur in numero impari laxatiue. **A**d hoc respondet **C**oncilii: differentia. 49. circa medium differentie dicens qd ille pillule debent agere. actionis autem ratio sumitur a forma tanq[ua]m ab eo quod ipsius est p[ro]p[ri]um sustentationum z non a materia. **I**mpar vero habet rationem forme z multa alia dicit que videas.

Aloes succotrinus fm ipsum **A**desue est nobilior alijs speciebus alioz: dicitur succotrinum quia fit in succuris prouincia: z hec planta apud arabes vocatur zambuera. **I**sidoro. in ca. de herbis ar. an. aloë herba amarissimi succi panace. **H**apias aloë species aromatica amarissimi succi herba resistens vermibus: z putredini. si abluere vis aloëz qd ibi gredit fac fz for: ma qua tradit **A**desue ibi fm qd dicitur aloës lor^o dz ponti i terra **S**ali. ac in alijs locis: fz supra ondi per alia v[er]a in terra **S**al. vt docet **B**rucahis in tractatu secundo qui inferius in capitulo allega. inquit: z v[er]e in medicinis laxatiuis: z in speciebus iere: z in alijs medicinis in quibus aloës ingreditur.

Pillule stomaticæ capiunt z stomachum mundificat. **R**egere pigre. **S**tere simplicis **S**ali. 3. viij. trium mirab. ana. 3. iij. agarici. 3. ij. iurbiti boni. 3. x. eph[er]mi cretensis. i. illius infule. ana. 3. ij. falis iudi. i. falis nigri. 3. ij. ab[er]si h[er]i: scamonee ana. 3. ij. penidiaruz. 3. iij. z fac pillulas cum succo scariolarum. dosis eius est. 3. ij.

Iste pillule fm quosdam sum ille quibus v[er]imur. **A**desue autem in distinctione de pillulis habet multas descriptiones sub noie pillulaz stomaticaz: z oes differunt iere. **V**erū omnes stomacum mundificant: z propter id sunt qd faciunt vnam descriptione[m] pro alia: moderni vero doctores laudant primam descriptionem z penultimam. ex his que in hac distinctione ponuntur: z sic infra apparebit alia descriptio. **A**desue habet trium mirabolanoz: unum quifunt **S**ali. citrini chebuli z idi. nam belerici z emblici non computantur: inter species mirabolanoz quare idē z **S**erap. de illis tribus in vno capitulo loquimur: z de alijs se parata faciunt capitula.

Scariola de ipsa dicta fuit in syrupo de cicorea. **P**illule aggregatiue ex inuentione nostra. **R**eg. mirabolanoz citrinor: ramedseni. ana. 3. iij. succi eupatori. succi ab[er]si h[er]i. ana. 3. ij. scamonee an[is]i. thio. cocte in pomo. 3. v. chebulozum indorum: agarici: colocynthide: polipodij. ana. 3. ij. iurbiti boni: aloës an. 3. vj. mastice: rosarum: falis gemme: eph[er]mi: anisi: zinziberis ana. 3. i. electuarij rosati quantum sufficit ad aggregationē. fiant pillule grosse. da. 3. i. vel anreum vnum.

Iste pillule sunt ex inuentione **A**desue: sic fm istam descriptionem sumi apud quosdam in vsu: sed medic[us] modern[us] laudant magis aliam descriptionem que dicitur de scriptio pillularum aggregatiuarum maiorum: sic describz ipsas **A**lice. in quinto can. habet vnam descriptionē z dicitur pillule aggregatiue filij pilgebē: sed idē nō sunt. nec sunt in vsu.

Scamonea antihochena. i. illius prouincie: idem in capitulo d[icitur] scamonea magis laudat antihochena z armenia: z laudat illam que in colore clara sicut gummi subalbida: z si tangatur cum aqua vel salina fiat sicut lac z sit tenera ad frangendum z puluerizandum: z in pondere sit leuis: z sit in odore bona non grauis: remota vero ab his propteratibus non est bona. **C**onseruatur quoq[ue] per annos **X**. verum quāto antiquior: tanto nobilior.

Pillule aggregatiue maiores. **R**eg. bdellij: mirabolanoz nigro: um idest indorum. belerico: um: emblicozum. ana. 3. iij. iurbiti boni electi. 3. iij. feminis ap[er]i: feniculi: anisi: carutameos: oziganis: rosarum: seitaragi indi: armel: hermodactili: falis indi idest ni

gri: mastice: armon. ana. 3. i. zinziberis: cinamo: cardamo. croctis: pice acor: castie. ana. 3. 5. serapini. 3. iij. colocynthide 3. iij. penidiarum al. 3. iij. aloës succotrini. 3. xv. confice cum sic. caulū z unge manus duas cu[m] oleo sambucino.

Iste pillule apud nostros phisicos sunt vsuales. dicuntur autem maio: es ad differentiam minorum: eo qd plura simplicia ingrediantur. **S**upra posita fuit alia descriptio pillulaz ex inuentione sua: que etiam sunt laudate.

Setaragi induum. vide de ipso in confectione trisere racenie. **H**ec est quam **B**lasco. lepidum vocat: z fm **H**au lum est **H**bederidos fm plinium. **H**bederidam quoque vnam ficto nomine inuentioni eius assignato carne nascitur maxime circa vetera monumenta parietinas: z occulta iterum flores semper folio nasturticane cubitali: semine tamē paruo vt vix aspici possit: radici odor: nasturtij: v[er]us estate efficacior: z recent[us] tantum. **H**ec est quam lombardi crifouem vocant.

Harmel idest tertium genus ruthe fm **A**thenem siluan. harmel. scriptum cum h. est semen cicute: z armel scriptum sine h. est genus ruthe. eandem habet opinionem **I**men ienebrū: qd harmel fit cicuta: sed falsum est: sed harmel cum h. z sine h. est tertium genus ruthe: nam **B**lasco. in capitu. de ruyha quasi in fine an. **A**lterum genus ruthe quod nascitur in inacedonia z galatia: quam molin ciues appellant. **I**dem in fine an. ruyham multi armola vocat sicut vasasa: nascitur locis rultis. **A**nice. in secundo canonis inquit. ruyha siluestris vehementior est nigredinis qd al harmel cum h. item lege capitulum de harmel scriptum cum l[iter]a h. apud eundem est idem cum capi. de armola apud **D**ia. idem in quarto canon. in capitulo de curatio: ne mosius viperarum cum eo quod est sicu. **C**anon aut. ruyha siluestris: z non est al harmel fm qd existimauerunt quidam: immo ē species ruthe ipsius: sic est sine dubio: sed **A**uecroys in quinto col. ait al harmel idest cicuta: qd falsum est: nam fm plures sapientes creditur qd harmel cū h. z sine h. idem sit. z possibile non est qd harmel cum h. sit cicuta. naz **S**erap. de harmel cum h. capitulum facit: cui formam hic volo describere. vi magis appareat veritas: z hec est. harmel fm **S**erap. nominant molli. z nominant eam multi ruyham siluestris: z est planta que egredit ex vna radice cum multis ramulis: z habet folia longiora folijs ruthe alterius: z mellora habentia granem odorem z h[er]i flore: albi z capnella maiora satis qd capitella ruthe domestice diuisa tribus diuisionibus: in quibus est semē amarum: cuius color est ad rubedinē decliuus. habet tres angulos: z est id quod de planta venit i sty mediet: z ipz maturat z colligitur in autumnoz: sic est si aggregaueris ruyha siluestrē: qd vtuntur in moderat[us] cadē est cū illa.

Sambac siue zambac. i. iefemnum: z fit oleum ex eius floribus: sicut infra ostendā si deus voluerit.

Pillule de eupatorio maioris. **R**eg. mirabol. citrini: succi eupatori: succi ab[er]si h[er]i. an. 3. iij. ramedseni. 3. iij. 5. mastice. 3. i. croct. 3. 5. aloës boni. 3. v. confice cum succo endiuie. dosis eius. 3. ij. cū aqua casei.

Has pillulas apud nos non habemus in vsu: maxime fm istam descriptionem. idem describit vnam aliam descriptionem pillularū minorū: unesed in vsu non sunt. **A**lic. in quinto canonis habet vnam aliam descriptionem: sed eadem non est.

Eupatoriz idest gasi. **P**ill. eupatorizum regiam habet auctoritate caulis lignosi nigritianis: iurbiti cubitalis: al quando z amplioribus folijs per internalla quinq[ue] vt carnaps per margines incisus nigris: z ip[s]is plumosis radu co superuacua.

Pillule de reubarbaro. **R**eg. ramedseni. 3. iij. succi iquiri le succi ab[er]si h[er]i: mastice ana. 3. i. mirab. citrinor. 3. iij. 5. seminis feniculi: capi ana. 3. 5. troc. darodon. 3. iij. 5. hiere pigre idest specierum hiere **S**alenti. 3. x. confice cum aqua feniculi z da. 3. ij. cum aqua casei calida in sero.

Has pillulas habemus in vsu. **A**desue inquit qd sunt

dropiss: sed non est in usu.

Pillule de mezereon. *se. sol. meze. iulifor: in ace-
tor: exiccato. s. v. mirabolano: um citrino
rum. s. iij. chebulorum. s. iij. confice cum tereniabin idest
mana z tamarindis dissolutis in aqua endiue.*

Clas pillulas habemus in usu. dicuntur autem de me-
zereon: qz ibi magis ingreditur mezereos qz aliud simplex.
Christoforus de honestis inquit: pillule de mezereon. i.
de lauteola: sed falsum est: nam mezereon vt dictum fuit
in pfectione almzereon non est laureola.

Pillule lincis maiores. *se. rosaz violaz absinthij
coloculustide: pio qua pone troc. alanda-
hal: turbitib: cubebe: calami aro. nucis muscate: spice epithi-
mi: carpopalsami: pilobalsami: sileris: seminis ruthe: squi-
nanti: affari: mastice: gariofilo: um: cinamoni: anisi: seni-
culi: apij. cassie: croci: macis ana. s. iij. mirabo. citrinoz: che-
bulor: um indorum: emblicor: um: bellericor: um: rauedenti
ana. s. iij. agarici sene ana. s. v. eufragie. s. vij. aloes succo/
trencis: ad pondus omnium confice cum succo seuiculi.
dosio eius est a. s. ij. vsqz ad. iij.*

Clas pillule apud nos sunt in usu. dicuntur autem lincis:
quia valent ad oculos medendos. vel dicuntur lincis: quia
obscuritate oculorum prout sol noctem remouent: z de
ipsis reperitur ibi maiores: z minores. sed maiores sunt
ille quas nostri medici laudant. vtz sunt ex hominibus
qui faciunt vnam descriptionem pro aliis: eo qz in minoribus
pauciores res ingrediunt: z ppter id ambas describa.

Clas enisragia est herba que apud nos in pratis reperitur: z
est vniuersa herba. mirabiliter medetur egritudinibus ocu-
lorum: z propter id Adesue in sua practica in capitulo alle-
gato: vocat ipsam herbam adbil. feniculus similiter valet
in illa materia. vnde versus. Feniculus verbera rosa celli-
donia rutha. Ex istis fit aqua que lumina redat acuta. et
non est completus versus nisi addatur capillus venenis
enfragis z betonica.

Pillule lincis minores in imbecillitate maiorum. *se.
pilobalsami: ligni balsami: cubeballami
ana. s. iij. coridonia: s. v. rosaz violaz: apij: eufragie
ana. s. iij. sene: epithimi: mirabo. citrino: um: chebulor: um
indor: um: bellericor: um: emblicor: um: agarici: coloculustide:
squinganti: licij: lapidis lazuli ana. s. i. s. aloes boni ad pon-
dus omnium confice cum succo seuiculi aut celidoniae.*

Clas elidonia sive Alminum genera sunt duo. Adato: fru-
ctuloso canle folio pastinace erratice amplior ipsa altitudine
duorum cubitorum color albus: flos luteus: minor folia he-
dere rotundiora minus caduca succas viriusqz croce: mox
dax semen purpureum. florent aduentu fructuum discer-
su marcescunt.

Clas licium Diacori. est eligendum intus colore ruffo. z de
folio nigro quod diuisum vnum habet stipticum est.
z coloris ruffi: z croci apparet cum gustu amaro sicut est
indicum quod z inellus aut bor. vnde fit est lithios appella-
ta sine exacantion folia bixto similia atqz spinosa generans
nascitur in diuisis locis: cuius folia z grana z radix in
vni comunduntur z ex aqua dulci coquitur vsqz ad cras-
situdinez. apud Serapione vero sunt folia spinosa. z habz
ramos longitudine duorum brachiorum. Nli. autem ait.
fit ex arbore spinosa fructu simile piperi: precipue amari-
tudinis folijs paruis. An. in secundo canonis de ipso duo
facit capitula. vnum quod incipit seluzeharagi. aliud quod
incipit licium. Johannes Serap. in antidotario in capitu-
lo de epistimabus ait. licium. i. seilueragi. liber qui dicitur
Bulcahis in tractatu secundo ait. sunt qui faciunt lincis ex
radice arboris que dicitur curiau. z species eius licij nomi-
natur co hacule. z est quoddam quod affertur ex alienem
z sunt qui faciunt licium secundum hunc modum. vt ibi
docet: neqz per id cognouit quid sit. Gentilis super quintu
Aui. in sine inquit. beles herba de qua fit licium in vno alio
loco super quodam passu quatu ait. licium fit ex arbore spi-
nosa que vocatur azaraseb sine oxilacantos qz est noym.

Suiliemus placentinus ait. licium est succus granorū ca-

51
brosie vel cornastrelli. Nicholans dicit licium est succus
flosibus caprifolij vel oculi lucidi. Idem in littera o ait. ox-
lus lucidus idest capifolius vel marifilua. vide ergo si be-
ne consideretur capitulum Diase. de licio qz eius arbor: est
ex acanthos. z secundum Gentilem est azaraseb sine oxila-
cambos idest spina acuta. ergo licium fit ex arbore spinosa
que apud nos berberis vocatur. nam sine dubio est conso-
num: quia vt dictum fuit Gentilis in vno loco allegato d-
cit qz bel est herba: sed debet dicere arbor: de qua fit licium:
bel vero apud Serap. est arbor granati siluestris qd ides
est. z sic meo tempore vidi facere licium ex fructu arboris
granati siluestris que proprie est berberis qd apud Dia-
scoro: idem oxilacantos dicitur. z hoc licium est opimum. ve-
rum sunt ex hominibus qui faciunt licium. vt dicit Nicho-
lans de quadam herba que mater siluaris vocatur. z hec
apud nos iuxta portos nascit: cuius folia sunt ex vno latere
subalbida z ab altero viridia se ad herens z inuolvens se/
plus super alias plantas. z hec a nostris mistis dicit scizo-
fed est debilis pio: e. etiam sunt ex hominibus qui faci-
unt licium ex fructu uigro cuiusdam arbuti qz quidam lu-
stragium vocant. cuius folia sunt similia folijs buri ramuli
recti quibus canee auicularum sunt succo grano: um ex p-
fo z cocto in quo etiam inuenitur id onca efficacia. vt ha-
ber licium primum zc.

Pillule stomacice nostre stomachi z caput mun-
dificat z accipitur omni tempore. *se. tur-
bitib. s. x. mastice. s. iij. rosarum. s. iij. aloes optimi ad pon-
dus omnium confice cum succo absinthij.*

Clas pillule cum alia descriptione supraposita sunt ille-
quibus vrimur.

Pillule alandahal. *Recipe troc. alandahal: s. x. sa-
lis gēme. s. i. laudani. s. xij. olei rosati qua-
tum sufficit: z sunt experte.*

Clas pillulas habemus in vris sub nomine pillularum
alandahal sine hermetis: z non debemus vti sub nomine
pillularum alandahal: vt quidam credunt. nam vide qz
Adesue in sua distinctione de pillulis habet pillulas alan-
dahal hermetis: z pillulas alandahal sine hermetis. ergo
differunt inter ipsas: z per troc. alandahal intelligunt troc.
de colloquida: quoz descriptio superius e posita.

Pillule de agarico. *se. agarici: mastice ana. s. iij.
radicis lili celestis: passij. i. marubij ana.
s. i. turbitib. s. v. ierapigre. s. iij. coloculustide: sarcocele ana
s. iij. mire. s. i. Confice cum robur. i. rob: z est mistu cocti.*

Clas pillule sunt multz in usu. Idem Adesue in capi-
de asmae habet vnam aliam descriptionem que eadem
est. Aluce. in tertio casu. in sen. x. in capi. de cura asmatis ha-
bet vnam aliam descriptionem que eadem est

Clas agarici autem virtus est magnificata vt docet experien-
tia: non solum in enachand o sagma quod a predominantio
euaquat. verum etiaz alios humos: eos pharmaco edicibiles.
Clas licium celeste apud Aui. est. yreos. Adesue in alia de-
scriptione habet yreos: qd ides est.

Pillule de turbitib: dicitur pillule auree. *se. tur-
bitib boni. s. xv. aloes. s. i. s. mastice: ro-
sarum ana. s. vij. mirabolano: um citrino: um. s. x. croci. s. iij. z b-
fice cum succo absinthij.*

Clas pillulas habemus in vris sub nomine pillularum
turbitibatarum: etiam sunt in usu sub nomine pillularum au-
rearum. Adesue tamen quando medicus ordinat pillulas
aureas intelligitur sive descriptionem que est de mere Nli-
colai. Johannes Serap. in antidotario ait. pillule albce: z
dicitur pillule auree: sed non sunt in usu.

Pillule de lapide lazuli. *se. lapidis lazuli oblungi
s. v. epithimi: polipodij ana. s. vij. scamo-
nee: ellebori nigri: salis idi idest salis nigri ana. s. iij. s. agarici
ei. s. vij. gariofilo: nianisi ana. s. iij. htere pigre. i. htere Cal.
s. xv. confice cum succo endiue.*

Clas pillulas habemus in usu. lapide lazuli sive Sera-
opor: tet qz cligatur color: cuius est celestis multum: z est le-
uis sine asperitate z sine mixtione alterius lapidis: z quā
g l ij

idest illius insule: agarici: chebuli: mastice: absinthij ana
drag. i. temperentur cum succo strigni: z in modum cice-
ris info: menter.

¶ Has pillulas non habemus in usu. dicuntur autem opto-
mere idest de octo rebus.

¶ Striguus sive Diacordis species habet quatuor: qua-
rum prima est hortulana: odoris locundis: hec comeditur: z
hec est quam nos solatrum vocamus: autem morelani vulgo.
macer. hderbam quam greci strignum dixerunt: latini adau-
reolam dicunt. sive Serapionem solatrum est vna vulpis.
secundu vero ad sine vna vulpis aliud est vt apparat apud
ipsum in capitulo de alfefera: sed maior pars sapientum te-
ner hanc opinionem qd vna vulpis siue vna canina sit strig-
num seu solatrum.

¶ Pillule stipectice valent contra fluxum vetricis. Re-
cipe mirtilorum: balaustris: psidie: simppli-
ti: sanguinis draconis: boliar: acacie. rosarum. tartari idest
lapidis vini ipoquistidos: sumach idest ros: le sriaci: croci:
galie muscate: galange: cinamomi: spodi: maas: gummi
ara. an. 3. i. opij thebaic. 3. 5. temperentur cum succo cimaz
mirte vel lentisci: vel plantaginis: z fac pillulas in modus
ciceris: non sunt tamen in usu apud nos.

¶ Psidia. i. cor: ex granati: phgia no est storax liquida.

¶ Simphitum idest consolidida maior: seu anagaticus. Aus-
cenna in secundo cauontis scribitur succum. sed est simphtu
dicit qd est temperiua. z dicit qd est species feminis man-
dragore. idem in tertio canonis in seu. z in capitulo de cu-
ra spui sanguinis ait. succutus z est semper uiua. z dixit vit
in quibusdam que aggregant quod est species calameuti
nascens inter lapides que teritur z comeditur cum sale z no
minatur uinuhil albure silu estre. z in hoc est consideratio
neq: per id sim. cognouit quid esset.

¶ Lentiscus arbor est nota. Plido: us in cap. de proprijs
nomnibus arborum au. lentiscus dicitur qd cuspis ipsius
lentus sit z mollis. nam lennum dicimus quicquid terabi-
le est: vni z leni vim z vites. Utrigillus z lente vites. i. flexibi-
les cuius fructus oleum deludat coctex resiuam que ma-
stix appellat: cui plurima z melior in chio. insula gignit.

¶ Pillule de quinqz generibus mirabolano: rum. sive
omnium mirabolano: rum: agarici: diagre-
dij: coloquintide: sene an. 3. 4. 5. epithimi: turbitu: anis: ma-
ratri: mastice: lapidis lazuli an. 3. ij. 5. gi. va locs. 3. i. confi-
ciantur cum succo absinthij.

¶ Has pillulas no habemus in usu. Bartholomeus mo-
taghana in suo antidotario. habet vna aliam descriptione
z eadem est. Nicholus dicit qd sunt pillule de quinqz ge-
neribus mirabolano: rum. postea ait. Recipe omnium mir-
abolano: rum: quod non est sic dicendum. nam per quinqz
mirabolano: rum intelligitur citrini chebuli indi emblicae z be-
lirici. z per omnes mirabolanos intelliguntur sex. na Se-
rapio ponit feni quod non reperitur apud ad sine. verum
hodie per omnes mirabolanos quinqz mirabo. stelligi vo-
lunt. i. citri. chebu. indos. belle. z embli.

¶ Pillule arteice valent contra arteica z podagra
Recipe hermodactiloni: turbitu: agarici:
an. 3. iij. cassie: spice: gariofoli: xiloballami: car poballami: z
stberis: mastice: semiculi: anis: xilofragie: seis sparagi: b: u-
sci: rose: granor solis. i. milij solis: salis geme an. 3. 5. aloes
ad pondus oium pficiantur cum succo feniculi vel iue.

¶ Has pillulas habemus in usu. dicuntur autem arteice: qz
valent ad arteicam passionem: idest ad passionem iunctu-
rarum: non autem dicuntur arteice ab herba que arteica
dicitur: cuius forma est sicut consolida minor: cum flosculo
celesti. iuxta vias hec nascit. Silbertus de anglia in cap-
itulo de cura arteice sive magistros an. pillule artice mag-
gistro: rum salernitanorum. z idem sive. Nicholus for: eni-
nus in libro septimo in capitulo de pferuatione a dolori-
bus luncturarum ait. pillule salernitanorum que vocantur
pillule arteice. z idem sunt.

¶ Qua. i. zinita. ad sine landat ipsam in capitulo de egritu-
dinibus neruorum. generaliter apothecarij faciunt ipsas pil-

lulas cum succo feniculi: sed Silbertus ac Nicholus lau-
dant magis succum iue. z est camepitheos: sed hec a mul-
tis cognita non est.

¶ Pillule amee cibij z post. sive mastice: granorum so-
lis. i. milij solis: croci: spice. i. maris: uicis
muscate: gariofoli: macie: zinzibenis: galage: iunipi: apij:
petroselinij: semiculi: sparagi: b: nesci: cipri: carni: emblicae: x-
iloballami: came dreos: came pitheos: abini: cepithimi: sene-
costi: xilofragie: lapidis lincis: pulegij: silerij montani: tur-
bitu: ameos: amoni: seis aneu: por: tilace: lactuce: zedoarie
an. 3. i. reubarbari ad podus oim: z aloes ad podus reubar-
baris: oium alioz pficiuntur cum vino veteri rubeo.

¶ Ite pillule apud nos no sunt in usu: sed sunt intentione
lumbris tenet: oia sunt in usu sub nomine pillularum im-
perialium: sed non recte. nam iste no sunt pillule imperiales
quibus generaliter vtimur. vt est notuz doctoribus ac apo-
thecarijs. Nam vero descriptionem pillularum imperialium
quibus vtimur Interius subiungam.

¶ Pillule mastice. 3. i. elactery quatuor de pulueribz
sej. 3. iij. confice cum succo sicidis vl cum succo actis vel ca-
meactis. z da. 3. iij. vl. v. suauiter enim solum z pncipaliter
melancoliam z flegma purga: sed etiam coleram.

¶ Has pillulas habemus in usu: no multu sub uoie pill-
ularum de cucumere asinino. nam elactery est succus cu-
cumeris asinini sicut apparet apud Dia. in proprio capitu-
lo de elactery. sicra Serap. cap. de cucumere asinino ait
elactery fit ex fructu cucumeris amari in huc modu. acci-
pe de cucumeribz istis aut qz veniat ad plena maturitate
z coacera eos z dimitte sic nocere vna. Postea in meridie
pone eos: am te vas: z pone sup cribru no spissum z resipia
super ipm euilatum z fac sicut docet ibi Serap. z meli: ela-
ctery est illud quod vgit ad coloz: e alba tene. amari humi-
dum: z qd appropinquat lumini accenditur.

¶ Petrus de creteijs ait. cucumer agrekis e herba no-
ta: ex cuius succo fit elactery. Idem ait circa iustas. lacterides
aut: aliud est: vt apparet apud Dia. z est carapunia.

¶ Sicidis. i. cucumeris asinini. z hic intelligitur de radice
ignos: antes apothecarij mirant qd elactery su succus cucu-
meris asinini z sicidis sit radix ipsius. z dicunt qd possibile
non est qd in istis pillulis ingrediatu succus maioris cucu-
meris z radix ipsius: sed tales ignorat. na cypienna repit
in eade pillulis alchaber. f. de cucuglofa vt dcm fuit supra.

¶ Actis. i. sambucus. cameactis. i. ebulus quasi infima seu
humilis actis a chame qd est infimu. qui aut dicit. ebulus e
actus sambucus est chameactis. non dicit veritat: z h apd
nostros rusticos lo: rex dicitur.

¶ Pillule de cinoglofa. sive cinoglofe: opij: seis iusgar-
mi an. 3. iij. mirre trocite. 3. vi. oliba. 3. v.
gariofoli. 3. ij. cinamoni: cozubri an. 3. ij. spice cu rodostomate
idest cu aqua rosata: z forment inde pill ad modu ciceris:
ex qbus. v. aut. vij. eum dorminum exhibeantur.

¶ Ite pille apud nos sunt in usu: sed no vtimur ipis sive
ista descriptione. illa no descriptio q vtimur fuit posita su-
pra sub uoie pillu. ad oes mor: bos catarrales: et supra fuit
habita vna alia descriptio de mte alexadri medic: vt su-
pra ostensum fuit. Silbertus d anglia in cap. de causis ruf-
lis habet vnam alia descriptio: z eadem est.

¶ Cinoglofa est herba dicta lingua canis similis cinoglo-
fe idest plantagini maior: nisi qua non sunt et cest appa-
rentes in solijs eius: sed sunt leuia satis. hec apd nos in pra-
tis ac iuxta vias nascitur cum flore purpureo rudente ali-
quantulum ad rubedinem. Salsi autem herbauci ignorati
sunt apothecarijs vendit pro lingua canis quinqz ne uias
seu lanceolam: sed ignorantia est in vtrisque.

¶ Cozubi. i. sex storacis lig de. sive copositor e storax ru-
bea: seu uimama: seu thus ludeoz in medio storacis calanis-
te: aliqz cozumbum inuocunt ei adherens.

¶ Mirra tonentidem idest mirra trocisco sine smira: siue
mirra rotunda minuta optima ac odorifera. circa iustas an.
mirra gummi est cuiusdam arboris: cuius eligenda est cla-

*Elactery
fucus cucu-
ris asinini*

*Catapuntia
Sicidis. i. fucus
v. dicitur
est cypi:*

ra z citrina: vel sub: uffa interius aliquantulum lucida et grossa: alia est. mirra minuta: alia est grossa. z illa mirra trocliten di vlt a loco. vt quidam dicunt de mirra troclite: potest feruari per centum annos.

Pillule arabice. & aloes. 3. iij. bisonie: qngz mira bolanorum: masticeis: diagre dii: assari. i. as fare bacare: rosarum an. 3. viij. coufice cum succo caulii vlt abinthij addendo croci. 3. i. casto: rei. 3. iij.

Clas pillulas habemus in vsu. Silbertus de Anglia in capitulo de cura artetice: fm magistros habet vnam aliam descriptionem: z eadem est. illa vero descriptio quam scribit lumen malelucens non est fienda: quia deficiit crocus in pondere.

Clas onta idest cucurbita agrestis. hec apud Diascori: dein vocatur ampellos lencevide de ipsa su Consecio: ne de alifscera.

Pillule de sera magna. & specterū hierie pigre magne 3. iij. cum melle rosato fiat pillule: aut cum succo abinthij.

Clas pillule sunt in vsu sub nomine pillularum de hiera magna. qdam vocat ipas de hiera composita: cuius descriptio sibi superius posita sub nomine hierie pigre magne z iste oēs pillule supradicte sunt de mente Nicholai.

Pillule ad febrem quartana in antidotario Joan. Serap. & costi amari: spice aromauce: ca medreos cinamomi croci assari cinarum squinanti carpobalsami amomi scordeu solij aristologie rotuide polij mastice garosiloz gentide ellebo: nigri ana. 3. 5. epithimi cretensis agarici polipo. mirre ana. 3. iij. aloes ablu. 3. nouem terantur z conficiantur.

Clas pillulas habemus in vsu z valent mirabiliter contra quartanam. idem Joan. Serap. habet vnam altam descriptionem: sed hec est uobilior: dixerunt quidam experimentatores si accipiantur cum vino albo q̄ quatuor folia pentasilouis puluerisani sumant z destruant quartanam in multitudine tribus aut quatuor. z si dentur de ipsis folijs tria valent tertianarijs infra apparebit vna alia descriptio hanc pillularum que etiam sunt optime.

Pillule communes s; Rasiz i quarto Almanforis in capitulo de pestilentia. z eius camella & eipe aloes. i. succotridi: dagmas. iij. croci orientalis idest communis: mirre ana. 3. iij. dentur ex eis in principio pestilentie.

Clas pillule apud nos sunt in vsu sub nomine pillularum conij. et sunt in vsu sub nomine pillularum sue custodia. An. in lib: o quarto in capitulo de pestiferatione a pestilentia habz vnam aliam descriptionem: sed ipse non ponit dosim speciez. Franciscus de pedemontium in Capitulo de cura passionum cordis ex aere pestilentiali bz vna aliam descriptionem sic dosando. Recipe aloes croci ana. 3. iij. mirre. 3. i. 5. moderat generaliter faciat ipsas vt docet Rasiz. z debent confici cum vino albo claro subtili z odorifero. Franciscus autem vult q̄ conficiantur cum aceto.

Pillule chochie s; Rasim in nono Alman. in capitulo de cephalea z emigranea. & pulueris pigre. 3. x. colosquintide. 3. iij. z tertia scamoe. 3. iij. 5. turbiti scados an. 3. 5. misce z fiat pillule ex istis. z sit doses dec.

Clas pillulas habemus in vsu: maxime fm istaz descriptionem. dicuntur autem cochie idest capitales a cochos grece q̄ est capureo q̄ mundificant caput. apud Malialbanē pillule conca s; pillule cochie. & desue i suo grabadin in capitulo de caput purgus confitentibus sode frigidē habet vnam aliam descriptionem que sunt ex auctoritate filij zacharie z est eadem in simplicibus: sed in pondere non ipse desue adiungit pondus scados z turbiti. Idem in capitulo de sode ex aggregatione colere z flegmatis habz vnam altam descriptionem que est ex auctoritate Galieni sed eadem non est. Nicholans habet vnam aliam descriptionem que est de mente Rasiz que in simplicibus eades est. sed in pondere adiungit vt desue. idem bz vna alia que ē de mente Galienis sed non est in vsu. si vero intentio medicorum est q̄ ipse debeat fieri fm intentionem Rasiz. non

oportet addere nec insnuere dosim spemum. si no intentio eorum sit aliter facias vt precipiunt.

Clas idest amara. o quanta diuersitas opinionum inuenitur in hac puluere pigre. videlicet. quis est ille puluis pigre quam intelligit Rasiz. generaliter habetur opinio q̄ ipse sit puluis spemum sere simplicis Sal. z sic vult lumen malelucens: sed non recte: quia Rasiz in nono Almanforis in capitulo de dolore z apostemate stomachi habet vna descriptionem pulueris pigre. z hic est qui administrari debet in istis pillulis. z descriptio hec est. & pulueris rosarum rubearū spice masticeis xilobalsami carpobalsami cinamomi xilocastie. i. castie lignee assari an. 3. i. 5. aloes succore hie ad duplum pulueris eminum: quod bene tritum cu alijs misceatur in medicinis tritis. z hic est puluis de quo intelligitur. verum est q̄ ipse descriptio non differunt nisi in vna re. vt q̄ Rasiz habet rosas. Sal. no. Sal. habet croci. Rasiz no. in reliquis concordant.

Clas oloquimida idest cucurbita deserti. desue loco eius habet troiscos a landabal. 3. viij. scamonea est succus cuiusdam speciei volubilis. Rasiz autem scamoneam. desue habet scamoneam in ambiochenam coctam in clouio. ergo est diagre dium z predicte pillule fm plurimum debet fieri cum succo abinthij aut cum vino albo.

Pillule de hermodactilis maiores fm eundē Rasim in nono Almanforis in capitulo de podagra z sciatica. & hermodactilo: omni sumitur meizahara ana drag. quinqz iere pigre. 3. x. colosquintide cetauree minoris ana. 3. quinqz: ufo: b; drag. ij. iij. bitb drag. deces: seite: rari indi zinziberis sinapis piperis castorei ana drag. i. in formantur ex eis pillule ex quibus a duobus drag. z media ad tres sumantur.

Clas pillule apud nos non sunt in vsu fm istam descriptionem. idem in libro diuisionum circa finem habet vna aliam descriptionem que quasi eadem est. illa vero descriptio qua vltimur est de mente desue vt ostensum fuit. Hermodactilis grece est dictus hermetis digitus. Diascori. de ipso videtur loqui sub nomine colico sicut apparet apud Serapionem in capitulo de hermodactilo. Satirion est rari: dicit ab Auicenna testiculus vulprie. Plinius ait. satirionis duo sunt genera. vnum longioribus folijs olei: cau le quatuor digitos: iustoz purpureo radice gemina ad formam hominis testiculoz. alterum vidē apud eundem de quo etiam dictum est in diasatirion.

Clas izaran idest meizaram. z dicunt quidaz q̄ est raphia ab aliquibus dicitur esse mesereon: quod etiaz videtur voluisse Rasiz. nam in descriptione pillularum de hermodactilis in fine libri diuisionum loco meizahara posuit meze: reon. Auicenna in secundo canonis vocat ipsam meze: rengi: z dicit. est arbor: sicut arbor: scab: idest esule. verumamen est longioribus folijs colorē est cineritias ad citrinitatem declinans. quidam vero homines numerauerit ipaz inter lacticia. Serap. de hac dicit q̄ confert doloribus iuncturarum z articulo: um: z addit. z dixerunt quidam q̄ viderunt in folijs huius plante id quod dicit in arborē agie: z hoc est q̄ quando ponitur in flumine inebuat pisces: neqz per id cognoni quid sit. Joannes atulanus in cap. de podagra: dicit meizara. i. seme. qd dens scit.

Clas aragi indum idest agricaridamum agreste. Rasiz in libro diuisionum: z bi vi diximus scribit aliam descriptionem pillularum de hermodactilis loco seitaragi indi posuit it laphiam indam: ex quo apparet ipsam velle q̄ seitaragi indum si raphia inda. eandem opinionem habuit Franciscus de Sedemontium in descriptione troiscosorum de spica: vt ostensum fuit supra.

Pillule de raphia maiores fm Auicennaz in quarto canon. Recipe serapin: aromatici: eufo: b; bdelij: oppo: nacio ana. 3. i. aloes: epithimi: agarici ana. 3. i. aristologie rotinde: cetauree. i. minoris: castorei an. 3. iij. macropiperis idest longi: zinziberis: cimini: z meos: seminis anisi: apij: mirre: croci ana. 3. i. mirab. citrino: us hermodactilom: alme: h; z anglana. 3. iij. 5. sinapto capse

pillulis colloquintide ligni aloes acor: falis indi id est fa-
lis nigri añ. 3. i. coufice cum aqua alchechungi id est solatri
minoris: z fiam inde pillule.

Pillule de dēde fm eundem z ibidem. Re. cin-
momī excoicant a cortice suo superiore
de quo proijciantur lingue repete fiter duo frusta grano-
rum deude: ficut liquim: agaricū alblacheiatūz herbe cy-
patorij: abfynthij: aloes añ. partes equales: iere z coufice cū
aqua apij. z infus: meatur pillule parue. z ille qui de eis fa-
cit pillulas inungat manum fiam oleo balfami odorifero.

Pillule de dēde fm eundem z ibidem. Re. cin-
momī excoicant a cortice suo superiore
de quo proijciantur lingue repete fiter duo frusta grano-
rum deude: ficut liquim: agaricū alblacheiatūz herbe cy-
patorij: abfynthij: aloes añ. partes equales: iere z coufice cū
aqua apij. z infus: meatur pillule parue. z ille qui de eis fa-
cit pillulas inungat manum fiam oleo balfami odorifero.

Pillule de dēde fm eundem z ibidem. Re. cin-
momī excoicant a cortice suo superiore
de quo proijciantur lingue repete fiter duo frusta grano-
rum deude: ficut liquim: agaricū alblacheiatūz herbe cy-
patorij: abfynthij: aloes añ. partes equales: iere z coufice cū
aqua apij. z infus: meatur pillule parue. z ille qui de eis fa-
cit pillulas inungat manum fiam oleo balfami odorifero.

Pillule de garofolis fm eundem in tertio in fen.
vj. in caplo de cura fetoris ois. Re. garofolij
lorij: galange añ. 3. 5. musci: camphore añ. dante. i. piretri. 3.
j. aloes. 3. iij. fiant pillule cum vino.

Pillule de sandaracha in eodem libro in fen. xvij.
in capitulo de liquidio que ponuntur fu-
per eas: z quibus embrocantur. Re. sandarache: cov-
ticia ouorum: fumi terre: feminis porri: ana drag. quatuor:
falis armoniaci drag. ij. scorie ferri drag. iij. fiant ex eto pil-
lule ficut nabe.

Pillule de sandaracha in eodem libro in fen. xvij.
in capitulo de liquidio que ponuntur fu-
per eas: z quibus embrocantur. Re. sandarache: cov-
ticia ouorum: fumi terre: feminis porri: ana drag. quatuor:
falis armoniaci drag. ij. scorie ferri drag. iij. fiant ex eto pil-
lule ficut nabe.

Pillule de fumoterre. fm Auicennas in libro q̄r-
to in fen. vij. in capitulo de cura scabiei. z
pruritus. Re. mirabolanoz ritriuloz chebulo: u nigroñ añ.
3. v. aloes succoterentis. 3. vj. scamōnce. 3. v. sine cessatione
confice cum aqua fumi terre z fiat.

Pillule de fumoterre. fm Auicennas in libro q̄r-
to in fen. vij. in capitulo de cura scabiei. z
pruritus. Re. mirabolanoz ritriuloz chebulo: u nigroñ añ.
3. v. aloes succoterentis. 3. vj. scamōnce. 3. v. sine cessatione
confice cum aqua fumi terre z fiat.

Pillule de opio fm Petrum de tuffignana in ca-
pitu. de frenē. Re. opij: croci: castie lignee
añ. 3. iij. fiant pillule cum vino albo.

Pillule de opio fm Petrum de tuffignana in ca-
pitu. de frenē. Re. opij: croci: castie lignee
añ. 3. iij. fiant pillule cum vino albo.

papaueris alt. gummi vero papaueris nigri est opuz. libet
qui dicitur Dulchasis docet modum ipsius z dicit q̄ fit ex
lacte papaueris nigri. z pium vero ab opos quod est la-
chy muti nomen extrahit.

Pillule de reuontico fm Bartholomeum mō-
taguanam in suo antidotario. Re. ce sue-
ci cucumeris afimū: art banite añ. 3. i. 5. reuontici drag. ij.
aloes succorini. 3. i. dragē dij id est scamōnce cocte in pomo
3. i. orobi id est herbi fiffleos spice ligni aloes ana. 3. 5. fiat
pillule cum succo apij.

Pillule de reuontico fm Bartholomeum mō-
taguanam in suo antidotario. Re. ce sue-
ci cucumeris afimū: art banite añ. 3. i. 5. reuontici drag. ij.
aloes succorini. 3. i. dragē dij id est scamōnce cocte in pomo
3. i. orobi id est herbi fiffleos spice ligni aloes ana. 3. 5. fiat
pillule cum succo apij.

Pillule de diamusco ibidem. Re. musci: mirre ana
3. iij. ficados rubee nicroñ pullegij costi
eis citri: piperis lon. corticū castie lignee: corticū castie
interioris: granoz peonice: calami aro. añ. 3. vj. spice. 3. 5. fiat
pillule cū succo arte misie. i. matris herbarū vel alitie.

Pillule de diamusco ibidem. Re. musci: mirre ana
3. iij. ficados rubee nicroñ pullegij costi
eis citri: piperis lon. corticū castie lignee: corticū castie
interioris: granoz peonice: calami aro. añ. 3. vj. spice. 3. 5. fiat
pillule cū succo arte misie. i. matris herbarū vel alitie.

Pillule de diamusco ibidem. Re. musci: mirre ana
3. iij. ficados rubee nicroñ pullegij costi
eis citri: piperis lon. corticū castie lignee: corticū castie
interioris: granoz peonice: calami aro. añ. 3. vj. spice. 3. 5. fiat
pillule cū succo arte misie. i. matris herbarū vel alitie.

Pillule de diamusco ibidem. Re. musci: mirre ana
3. iij. ficados rubee nicroñ pullegij costi
eis citri: piperis lon. corticū castie lignee: corticū castie
interioris: granoz peonice: calami aro. añ. 3. vj. spice. 3. 5. fiat
pillule cū succo arte misie. i. matris herbarū vel alitie.

Pillule de diamusco ibidem. Re. musci: mirre ana
3. iij. ficados rubee nicroñ pullegij costi
eis citri: piperis lon. corticū castie lignee: corticū castie
interioris: granoz peonice: calami aro. añ. 3. vj. spice. 3. 5. fiat
pillule cū succo arte misie. i. matris herbarū vel alitie.

Pillule de diamusco ibidem. Re. musci: mirre ana
3. iij. ficados rubee nicroñ pullegij costi
eis citri: piperis lon. corticū castie lignee: corticū castie
interioris: granoz peonice: calami aro. añ. 3. vj. spice. 3. 5. fiat
pillule cū succo arte misie. i. matris herbarū vel alitie.

Pillule de diamusco ibidem. Re. musci: mirre ana
3. iij. ficados rubee nicroñ pullegij costi
eis citri: piperis lon. corticū castie lignee: corticū castie
interioris: granoz peonice: calami aro. añ. 3. vj. spice. 3. 5. fiat
pillule cū succo arte misie. i. matris herbarū vel alitie.

Pillule de diamusco ibidem. Re. musci: mirre ana
3. iij. ficados rubee nicroñ pullegij costi
eis citri: piperis lon. corticū castie lignee: corticū castie
interioris: granoz peonice: calami aro. añ. 3. vj. spice. 3. 5. fiat
pillule cū succo arte misie. i. matris herbarū vel alitie.

Pillule de diamusco ibidem. Re. musci: mirre ana
3. iij. ficados rubee nicroñ pullegij costi
eis citri: piperis lon. corticū castie lignee: corticū castie
interioris: granoz peonice: calami aro. añ. 3. vj. spice. 3. 5. fiat
pillule cū succo arte misie. i. matris herbarū vel alitie.

Pillule de diamusco ibidem. Re. musci: mirre ana
3. iij. ficados rubee nicroñ pullegij costi
eis citri: piperis lon. corticū castie lignee: corticū castie
interioris: granoz peonice: calami aro. añ. 3. vj. spice. 3. 5. fiat
pillule cū succo arte misie. i. matris herbarū vel alitie.

Pillule de diamusco ibidem. Re. musci: mirre ana
3. iij. ficados rubee nicroñ pullegij costi
eis citri: piperis lon. corticū castie lignee: corticū castie
interioris: granoz peonice: calami aro. añ. 3. vj. spice. 3. 5. fiat
pillule cū succo arte misie. i. matris herbarū vel alitie.

la est spica nardi. fm aut lumen malelicis pillule imperfales inueniunt in Nicolao sub noie pillule alie ante cibum z post cibum. sed videtur esse falsus seruis. nam iste pillule quas describit Nicolao sub nomine pillule alie ante cibum z post cibum non sunt pillule imperfales: quibus vti tur medici. Et si tu legis descriptionem pillularum imperfallum vel pillularum ante cibum: apud lumen apothecariorum non sunt pillule imperfales: nec pillule ante cibum nec post cibum: sed istam descriptionem aggregati cum multis alijs descriptionibus: z inueni eam optimaz. z sic fm istam confici volunt nostri medici.

Pillule ad quartanam magistrales. Recipe serapini bene gummosi: coloquintide ana. ʒ. ij. diagredij. ʒ. ij. salis genive. ʒ. ij. fiat pillule cum vino albo ad modum ciceris. capiat vna singulo die vsq; ad viginti dies: saluo q; uo capiat illa die qua febris ventura est.

iste pillule valent multum ad quartanam. verum eius descriptiones sunt diuersae z differunt inter se. Si yraposita fuit vna alia descriptio que est de mente Joannis Serap. sed ille non sunt valde in vsu. Joan. Bartholomeus gradus sua practica habet vnam alia descriptionem sed non est eade.

Pillule de hiera composita fm Bartholomeum de montagnanam in suo antidotario. Recipe aloes epatici drag. xij. cinamomi: spice nardi: costis: qui nanti: xiloballami: xilocassie: masticiis: assari: rosarum: cinamomi: absinthij ana drag. i. agarici: coloquintide: turbiti: bdelij mollis an. ʒ. i. fiat pillule cum sirupo de sticados.

iste pillule sunt in vsu: tamen non valde. Quidam apothecario: nunc dant pillulas de hiera magna pro pillulis de hiera composita: sed non sunt idem. sed in intentione Bartholomei: vt patet si legis istam descriptionem de hiera composita cu descriptioe de hiera magna q; supius posita e.

Cinamomum idest cauella fina subtilis z electa: vt est nomen. Hic Bartholomeus in ista descriptione pillularum de hiera composita ponit bis cinamomum: cuius causam ignoro: sed fm quosdam dicitur cinamomum. i. cinamomum grossum: aut potest dicere animum vt volunt multi.

Aggregariuntus in hac distinctione diuersarum descriptionum pillularum ex illustrium medicorum libris expertas que deseruire possunt intentis cuiuslibet practicanis. Et si fibris nunc ad sectionem de suffus z pulueribus: si nos direxerit ille qui celi condidit ornamenta.

De suffus fm ad esue in suo antidotario.

Suffus de ligno aloes. Recipe ligni aloes ʒ. ij. cardamomi: melle sicce spice: marmarum: ciperi: corticis citri ana. ʒ. ij. galle squinanti an. ʒ. i. masticiis: anisi: apij an. ʒ. y. z uccari ad pondus omnium: da cum miua.

Suffus aut istud in vsu no est. valet aut tantum dicere suffus quantum puluis subtilissimus sicut alcohol.

Pharmacur apud Aui. vocatur marn: z ibi distinguit in plures species fm opinionem indei est marubium: sed si diceret in marnaco: esset melissa sine citraria.

Suffus aromaticum non est in vsu. Recipe anisi an. ʒ. ij. seminis: sentuli an. ʒ. ij. kquirite: ziziberis ana an. ʒ. ij. gariofilo: um: macis: cinamomiele: cit. galange ana an. ʒ. ij. galie muscare an. i. ligu aloes: corticis citri: ana an. i. musci boni. ʒ. i. quartaz. z uccari tabar cet idest albi ad pondus omnium: z uccari naber idest zuccari candidi medium pondus omnium.

Suffus bonum impinguarum. Recipe farine cicerum infusorum in lacte dulci z exiccatorum. z sterum infusorum in lacte z exiccatorum: z sic fiat tersio: de inde cocto: um. ʒ. vj. rici abluu multotiens. ʒ. ij. tritici z orde exccoratorum z abluuorum multotiens exiccatorum: et multotiens infusorum in lacte z exiccatorum ana. ʒ. ij. anig dalarum dulcium. ʒ. v. papaueris: costellamz de semi. i. panis asiana. ʒ. ij. z uccari tabar cet lib. j. terantur z da vt for beat omni die mane. ʒ. ij. postq; decoquitur euz lacte ant cum aqua ciceris.

Tricum semen est notum. greci vocant ipsum oriza gra

num. Autenna in secundo canone. vocat rison. idem in quarto canone in sen. vj. inquit. cum alicui datur in potu: coctur rici fm q; dixerunt quidam primorum accidit statim dolor: in ore z lingua z apostematur lingua eius: deinde extenditur dolor in vmblico z stomacho z intestinis eius: z infamatur totum corpus eius: z nominat eum in venenis: de cura vide ibi.

Triticum. i. frumentum. Hidorus ait. triticum vel a tritura dictum q; purissimum horreo condatur vel quia granum eius commolitur z teritur.

Suffus de granis mirri. Recipe grano: um mirri: z granorum granato: um acetosorum: ana. ʒ. ij. an. ʒ. xx. cinimini: carmeni iusti die ac nocte in aceto: z exicca: ti: z colandri sicci filii infusi z exccati z rosifacii: z saulich: anabac charib de spinis sumach glandium an. ʒ. x. curt. z tarathit qua. ʒ. v. confice z da.

Cinimum carmenum fm Serap. ex auctoritate Rasid est cinimum agreste: z fm Auicennam est nigrum: z sedm Adatheum siluaticum est ffileos sed non recte. vel usq; hodie loco eius ffileos ponitur.

Sauich idest ordeum z fm Rasim est ordeum vel triticum fractum in parua frustra Auicenna in secundo inquit saulich iam dictum est in capitulo tritici z orde: in capitulo lo ho de ordeo dicit. aqua orde: nutrit bilio: saulich. Auerrors in sexto coll. frumentum fractum post lotionem in aq; infusum: deinde coctum saulich vocatur hec est posita. Na vbiq; in Dia. habetur polenta. Serap. eodem loco ex verbo Dia. habet saulich: z hoc nomen cadit super multas res. nam potest fieri saulich ex siligine z ex cucurbita: unde circa iustans in capitulo de ordeo narrat. ex ordeo multasunt que competunt vsus medicum. spolenta far z farfus z aqua polente fit ex farina z aqua: sic de singulis. z hodie dem per saulich simpliciter volunt irllegi ordeum inauz.

Anabac sine nabac est fructus arboris dicit apud Dial. agrifolium: z apud Auicennam est fructus arboris dicit sardar: hic fructus plura nomina habet. nam Dialco. vocat agrifolium z lothos. Pl. lothos siue saba greca. Hidorus ait. mella quam greci loton appellant que vulgo ppe formam z color: em saba siriaca dicitur. quidam vocant ipz granum anctem z est fructus rubicundus quam nisi baticianrum sibi srem vocant. quidam vocant iuinbas siluestris: sed prima expositio est melior. vide de ipso in sirupo de fructibus.

Charub apud arabes dicitur xilocaracta. ergo est siliq; siue bacina que in maritimis partibus inuenit. Aut. in trociscis alindaracon idest andronci putant: sed no recte ipm esse darsisaba: z posuit xilocaracta sibi loco darsisaba: quod est coner buge quod no creditur.

Cur. i. gumi arabica z eius arbor: fm Serapio. est arbor acacie. Gentile super resiso cau. in cura lubricitatis stomachi dicit. alcohol. i. acacia. verum moderum eos carentes veram acatiam sciunt ex fructu punello: um siluestrium: z inuenitur idonee virtutis.

Tarathit est silis sigo q; in radice plate dicte barba hircina seu tosa canna nascitur: z fit ex eo ipoquistidos. apud Aui. vocatur henfistides. Joannes Serap. in suo breuiario in cap. de egritudinibus que accidunt in naso dicit q; ipoquistidos est barba hircina.

Puluis Capnalis sedm Montagnanam in suo antidotario. Recipe calamenti: corticis citri: maiorae: sticados: betonice: sandarace: gario. ana drag. ij. misce z fiat puluis z ponatur super caput in loco commis sure egrotantis.

Sandarax siue sandaracha fz moder. est vernix scriptorium: vt inquit Serapio.

Puluis pro oculis sibi dem. Recipe sileos: eufragie: seniculi: enbebarum an. ʒ. ʒ. granorum paradisi: macis. an. ʒ. i. cinamomi: cinimini. an. ʒ. ij. folio: us rois marini. ʒ. i. anisi. ʒ. ʒ. misce z fiat puluis subtilis.

Crana pradis est unx farina que alio nomine. melegeia vocatur: est quae Aui. in libro cau. vocat cobybague: z de

melegera: eo qd habet grana ad similitudinem grani meli-
ce. hec apud modernos vocatur hell z est cardamomū ma-
sus vt ostensum fuit sup: a in electuario de gemis.

Puluis p: o botio fz Rainaldus de villa noua in
libro scdo in ca. de botio gule. p: spongie
marine: palea marine: ossis sepie: piperis lon. z nigri: z in-
bertis: cinamomi: salis gēme: pirci: rboni: gallari: spine ro-
sarum an. ofum. 3. ij. h oia puluerizentur excepta spongia
marina: z palea que debent combiri: z cinis ex eis facius
cum predicis: debet adinisceri: z omnia debent cribari: z
de hoc puluere pluries in die tenent in ore: z in nocte. Iste
pulus debet seruari in pisside ligni: vel in sacco de corio
z debet cooperiri ne virtutem eius amittat.

Iste puluis per me sicut expertus mirabiliter in illa ma-
teria valere. z egomet de ipo feci plura experimenta. verū
iste puluis inuenitur etiam in antidotario Bartholomei
de montagnana: sed non valet tantū. idem inuenitur in an-
tidotario Dni florentini qui in suis valet.

Palea marina fm modernū opinionē est balla mari-
na cuius forma est rotunda prout balla. z eius similitudo ē si-
cut borra. z hec inuenitur in partibus ianue citra mare: et
inuenitur sup quadam planta que folia hz lōga sicut cori-
gia z in fundo ipsius plante inuenitur quedā mberositas
grossa facta in modū fungi. z hec apud multos mercatores
spuma maris vocat. z supra hanc plantam nascitur quidāz
globus in modum pile rotunde factus i colore si padictō:
z hec ē palea marina seu balla marina: z ē id quod de illa
planta adinistratur: hanc qdam mercatores ianenses
algā vocat. z hec est quā Dia. alofat hne insidens vocat: z
modus adustionis ipsius est iste: incide eam minutim cuz
manibus in quantitate quam volueris: deinde pone spaz
in olla terrea z ponat i furno panis per duos dies z tōide
noctes tantum qd in colore efficiat nigra vere nigredints.
postea depone z vsui referua. z eodem modo fit de spōgia
verum spongia non efficietur tam nigra in colore: imo pa-
rum ad rubedinem declinans.

Os sepie est os qd inuenit in corpore cuiusdaz piscis sic
vocat. Iridous in capto de pssibus inqt. sepiā dī. q. sepi-
bus interclusa facillus capitur. in coeundo obsecnū genua
ore enim concipit sicut vipera. Circa istans ait. os sepie in-
uenitur in ventre sepie.

Spina rosarum fm modernū opinionē est quedam
res filis spongie q nascit circa hortos sup quadā planta q
apud Dia. vocat cinobatus. z hec est spōgia qua vtuntur
aliqui in ecclesijs ad aspergēdiū aquā: z est illa q a multis
bedeguard vocat: sed nō recte. Dimis florentinus loco el
hz bedeguard: qd credit esse idē sed nō recte: etiā mult me-
dicorū putant qd bedeguard sit illa spongia sed errat vt ostē-
sam fuit in sirupo de eupatorio.

Puluis cordalis p: oca: cor fz hz hōis fcolet.
in lib. qro in cap. de incropt. p: lapidum
preciosorū p: oca: dicit: an. 3. 5. amberū corallū an. 3. p.
ossis de corde cerni: spōdy: limature aurī z argenti: charabe
an. 3. ij. croci: xloaloes. i. ligni aloes an. 3. i. cinamomi electi
3. ij. z sunt qui addit cristalli z ambre ana. 3. 5.

Iste puluis fm intentionem Nicolī est exptus ad pfoz-
tanduz cor. Modis uis tñ temporibus diuersimode fit iste
pulus fm diuersitatem regionū z descriptionū. p lapides
pō preciosos intellige fragmenta qnq: lapidum p: ciosozuz
postoz a diuo Adeline in electuario de gemis.

Puluis ad puocandū magistrals. fz. seminiū pa-
stinae: se: napi: se: is rap hant: se: is aulsi:
femiculi: apij: aneti an. 3. ij. rute: farine cicerum: cinamomi: si-
napi: albē an. 3. i. cristalli. 3. iij. salis gemme. 3. ij. zuccari. 3.
i. puluerizentur hec oia subtiliter z vtatur sepius cum bro-
dio cicerum: z est expertus.

Pastinaca alio noie bauca vocat el semē vsit medicie
competit. Mader est pastinace viri i seie uii z radice sua.
Cnapus. Cnapus domesticus q alio noie nauont dicitur:
tur. Nli. napoz dinas diias in medicina greci seruat angu-
losa folioū caulibus florentes z qd bnmjon vocant. Dia.

abilem in cap. de bnnias Inquit: bnnias. i. napticum z ē vt
rape radix que elixa comeditur vt est nomum apud omnes
fm Bartholomeū mōtagana in suo antidotario.

Sacculus tempatus pro corde calō. fz. sanda-
lorum amboz: rosari: coraloz am-
boni: spōdy: camphore: solioz mirri: boragini an. 3. i. beer
albi z ru. cortici citri: nucis muscate: fete cobus: se: pice: ossis
de corde cerni: grane tinctor: solioz lauri: gariol. cedearle:
lignū aloes: ozimi idest basiliconis: gariofla: tioris marini
cubebarū: melisse an. 3. i. musci gra. iij. ambre: croci an. gr.
ij. contundantur z fiat sacculus.

Iste sacculus: apud uos nō est in vsu: nī doc. laudat
ipm. nam scias qd sacculoz fuit plura genera fm diuersita-
te infirmitatū. z propter id gñaliter medici ordinant eos
fm suam voluntatem. dī aut sacculus: qz ille res in vno sac-
culo ponuntur z super dolozē apponuntur.

Grana tinctor sunt grana dicta chermes z sunt grana q
bus vtuntur tinctoroz ad tingendū scarlatū: z hoc est quod
apud Dia. coccus insectius vocatur. inde de dno. dī qd ha-
bebat vestem cocceam. i. de scarlato.

Sacculus frigidus pro corde ibidē. fz. rosari
buglosse: floz boragini an. 3. ij. 5.
cortici citri: sol. mirri: coralozum amboz: cortici dūri pre-
parati an. 3. i. 5. camphore. 3. ij. sandalo: um: vtriusqz an. 3.
i. 5. misce: z fiat sacculus.

Sacculus carminatiu^o p stomacho ibidē. fz. se.
apij: anisi: feniculi: z dīcedo-
nici. i. apij: macedonici ruthe. i. se: is ipsius an. 3. 5. origā:
calamē an. 3. i. 5. isop: pulegi: sticados. mte sicce: came-
dreos: camepitos an. 3. 5. i. ab sint hij. 3. 5. i. calami aroma-
tici: cinamomi: frustozum: garioflorū an. 3. ij. macis 3. ij.
contundantur omnia: z fiat sacculus.

Sacculus pro stomacho frido ibidē. fz. pulue-
ris mēte: ab sint hij: lā: buce: calamē
ti: pulegi an. 3. ij. garioflorū. 3. ij. nucis muscate: mastice:
macis an. 3. ij. galange. 3. 5. rosari rubeari: coriandroium
preparatorum an. 3. ij. galie muscate. 3. i. misce.

Mintba ē herba satis nota: maxie horiulana siue cōis.
Ist. ait. mēta plātha vel si nōdum germinat spongia mi-
nus hec humido gaudet estate: vires hieme stanesit gen-
eius siluestre mentastrum est mente nomen stantis odoris
apud grecos in manu: cū alioqz mintba vocaretur.

Sacculus p sō ibidē. fz. ligni aloes: ab sint hij
calamēti: betonice: mastice: thuris:
cipi: costici: mēti: feniculi: rosari viticelle. an. 3. i. cubebarū:
macis: cinamomi: garioflorū: spice: nucis muscate: piperis
albi: z lōgi an. 3. 5. calami aro. cassie lignee: coraloz rubeoz
an. 3. ij. ex his puluerizatis fiat sacculus in forma scuti.

Viticella fm Matthei fil. est fescera sine fescere. ergo est
brionia q apud Dia. ampellos leuce vocat: sed fm Simo-
nē ianue. est fescerina. i. vitis nigra siue ampellos melana vt
apud Dia. in hac discordia nescio: qd dica. qz fm intentione
nem Matthei fil. est brionia siue vitis alba: z fz Simonē
est vitis nigra: nō igit p: ordant: verū fm plures viticella ē
vitis nigra z est planta q furta herios nascit. z est quā lom-
bardī tanero vulgarē nomine dicunt.

Sacculus ad fluxū ventris sup quo infirmus
sedere dī ibidē. fz. origani: umach.
mirtilloz: coriā dūri: camomille. i. bebongi. an. m. i. 5. balay
flay: co: tici granatoz: p: egstidos: se: is rosaz aff. m. i. radix
cū tassibarba: cardonis: corticis: z radice mori an. m. ij.
contundant z undēda z reliqz incidant: z bullant in vno ni-
gro: deinde depone in sacculo: z fac ipm sedere superius.

Cassia barbassus ē plāta oib^o uota. h apd Dia. vocatur
stomios: sed apud Aui. in scdo casū. vocat busiri. Irido: nō
stomios quā latini herbā lincernarē vocat ab eo q ad licti-
nia p: ficiat: hec planta apud nos nascitur super muros z in
campis z vocant eam rustici auidon siue anion.

Cardo scardus q apd Dia. vocat diplacus cui^o fructex
est spinosa. z iste fructex gerit quandam rem qua viuunt
fallones ad garzandum pauinos z bitetas. Galenus ē in

ad fluxū
fric

ferio simpliciter sarmacorum dicit. dipfacus. l. cardo. De.
de crescentijs iquit virga pastor: is. l. cardus: sed salisim di-
citur: virga pastoris est herba que vocatur corrigiola z dis-
fert inulmuni: sicut patet apud Dia. cap. de dipfaco. z apud
Serap. cap. de virga pastoris.

Pomum de laudano s'm magistrum Joannem
Londonegium in cap. de catarro. re-
laudant. z. i. ligni aloes: storacis: calamite: costis: spice oliba-
ni. l. thuris an. 3. s. melle muscate: nucis cipssi: sandarace. i.
vernicio scriptorum an. 3. i. nigelle cinastromi gariofolozum
an. 3. ij. gallie muscate m'erre an. 3. s. ambre. 3. i. musci gra-
ssij. vel. iij. puluerizentur puluerizanda z cum aqua rosata
z vino odorifero z modico cere fiat pomum.

Stud pomum est in vsu sed no valde.

Laudanij aut s'm Serap. colligit ex vna specie cistis
idest hedere: z iquit: ex hac qdem spe accipit laudani: qui
qu' capre patiunt ea adheret humiditas eius pills earum
qz id est sicut viscus. que apparet in costis earum z in barbis.
z id eo sunt hofes q colligunt illam humiditate z m'udificat
eam z faciunt trociscos z reponunt: z sunt homines q accipiunt
funes z trahunt ipsos sup planam ista z qd adheret eis: de
illa humiditate emungit a fune z colligunt z faciunt troc-
iscos: z fortius ex laudano est illud qd est boni odoris colo-
ris vergentis ad virore sub molli tactu: z qui malaxat adhe-
ret manibus. z no est in eo sabulum: z no assimilat resine
pini z cipreus est h'm' d' z qd fit in terris arabum z alibi e
grossius z c. Gal. aut in libro secretorum in cap. ad oes egri-
tudines inqt. glutinis pilloni barbe hirci. i. laudat. hec. i. her-
ba in cipro inuenitur: z vocant eam ladam.

Pomum odoriferu' extra pestē s'm Bartho. mō
taguanam in suo antidotario. re. storac-
is calamite: storacis bnglose an. 3. ij. gariofolozij. 3. j. bey albi
z rubei an. 3. i. ligni aloes. 3. ij. mirre: calamis aromaticis: m-
ella muscate: spice: thuris: vernicis: masticis an. 3. i. ambre:
musci an. 3. s. chara: croci an. 3. s. acedule. 3. ij. campho-
re. 3. ij. tria sandalozum an. 3. i. rosari rubearum. 3. ij. succi
porulace: succi arancij an. 3. ij. nempharis: costandri tor-
refacti an. 3. ij. coralozum: rubeozum: podij an. 3. s. sirop de ci-
tro: boli armenij an. 3. ij. terre sigillate. 3. ij. misce oia q pul-
uerizanda sunt preter ambriam z muscum que duo de per-
se puluerizent. z postea admisceantur: deinde recipe lauda-
ni infusi in aqua rosa. z acet. 3. ij. terbutine lote cur aqua
rosata quantum sufficit ad continuationem z mollificatio-
nem ad omnia ista: z fiat pomum.

Stud pomu est optimu' extra pestē z est in vsu. Adesue
in cap. de cura catarri describit tres descriptiones pomorij
que cu' p'dicta no' conueniunt. Ceteri ibi h'z quedam simplicita
que difficilia sunt inueniri: sed quedam hic declarabo. Pri-
mo in p'ma descriptione habet saufel quod est auellana in-
dare sandali: ma h'giri qui sunt sandali citrini: in secunda de-
scriptione habet sandarace que est vermix scriptorum: z ha-
bet bucur. i. c'senide: z s'm plures ista est asipta muscata. In
tertia descriptione habet bucur senden qd s'm plures est
idem tamen non recte: quia ibi dominus ad esue inqt. bu-
cur senden an. partes. viij. ergo sunt due res: quarum bu-
cur est asipta z scuden est sadura sine algalia habes boni
odorem: tamen dens scit.

Acedule vero nomen multis herbis attributu' est in di-
uersis regionibus. nam acetosa acedula potest dici idē tri-
folium acetosum sine panis cuculi sine aelina idem. Ad-
cer autem de acedula spale capitulum dicit. Inquit dixim'
acedulam quam grecus dicit aicon. ergo est semperuina.
Nam aicon apud Diascordem est semperuina z compo-
nuntur ab ai quod est semper z con qd est vna. verum s'm
modernos acedula est acetosa: aut est idem in virtute.

Trasea Confortans stomachum s'm Franciscum
de Pedemontio in capitulo de cura pas-
sionum cordis per compassionem ad stomachum. re. corian-
dri preparati. 3. ij. seminis melisse. 3. s. cinamomi electi. 3.
i. zuccari taberget. 3. ij. puluerizantur z misceantur. dosis.
coctear vnu post cibū non sequete potur: est sana z expta.

Trasea antez sunt plures facti ex varijs rebus vt est nor-
tum apud apothecarios. Hec apud apothecarios Napie-
ses non est in viu: sed in partibus asediolanensibus ea viu-
tur: valet mirabiliter ad confortandum stomachum: infra
a parabit vna ista descriptio q valet extra ardore vrine.

Lozandrum siue collandrum est semen satis notum.
Eius aurem preparatio: s'm cum vino citoniorum z aceto
vt ostensum fuit supra.

Delista est herba que alio nomine citraria vocatur eo
q' folia ipsius odorem citri habet. Hec apud Dia. vocatur
in ellisoflos. quidam vocant eam bederanglam: z ab aliq-
bus osimum citratum vocatur.

Trasea valetis ardore vrine: s'm Nicholum floret
in vno in libro: quinto in capitulo de ardo-
re vrine. re. seminis cucumeris: cucubite: citrulli: melonis
porulace: maluer: papauetis albi an. 3. i. dragan: gummi
arabici: ysolorum: amidi: spody: boli armenij ana. 3. vj. z u-
cari ad pondus omulium.

Trasea est confectio reducta in puluere: z hec est in vsu
ad illos qui patiuntur ardorem vrine. supra est posita vna
alia descriptio que valet ad confortandum stomachum: z
vtraq' sunt vstiales.

Medicamen de turbit s'm Auicennam in
lib. quarto in sen. i. in ca. de cu-
ra flegmatice. re. zinziberis: masticis: amboum an. 3. x. tur-
bit: sicut alco holi: id est subtiliter trit. 3. x. zuccari taberget
id est albi quantum omnia: z fiat.

Stud medicamen est in vsu: maxime s'm istam desci-
ptionem. Adesue in ca pitulo de turbit inquit. filius zezar
medicamen bonum de turbit. z est idem in simplicibus.
Nicholus autem florentinus in libro secundo. in capitulo
de cura febris flegmatice pure per potionem habet vnam
aliam descriptionem: sed no est eadem tamen parum dif-
fert: z dicit solus: q' Auic. habet masticem. Nicholus aut no
habet idem Nicholus describit vnam aliam descriptionē
que est fortior ahera: sed non est in vsu.

Puluis contra dolores post partum magistra
re. corticum cassie. fi. z cassie lignee: z cina-
momi: capillorum veneris an. 3. ij. seminis anisi: pastularis
an. 3. iij. teratur subtiliter z detur cu' vino albo: z e' optim'.

Puluis s'm s'm spermatis expertus magistra
re. m'ete sicce. 3. ij. seminis agui casti: radi-
cum treos. ana. 3. ij. seminis rute. 3. i. seminis lactuce. 3. ij. s.
zuccari albi ad pondus omniuz fiat puluis subtilis de quo
sumat cu' vfo albo coctear mediu' ante cibū p' duas ho: as.

Puluis expertus ad epilepsiam puerorum. re. co-
riandri: um preparatorum: coz aceto z vi-
no citoniorum. 3. ij. seminis peonie: seminis porulace: an. 3.
i. vngularum asini vstarum. 3. ij. misce z fiat puluis: z de
tur parum coz aqua rube. vngula asini in illa materia nul-
lum valer. z modus adustionis ipsius est: q' ponatur in ol-
la: z ponatur in fumo panis: z dimittatur tantum q' ei' al-
satio sit completa. Serp. in capitulo de vngula an. quida
vero existimantes hoc accipiunt vngulam asini z adurūt
z curant cum ea epilepsiam magnam.

Puluis ad frangendum lapidem in vesica exper-
tus. Recipe milij solis id est lithosperma-
tis sarlfragie: cinamomi: capillorum veneris: seminis anisi
ana. 3. s. liquiritie: rafe. 3. i. s. lapidis lincis: lapidis iudaici:
ana. 3. i. seminis spargozum: seminis melonis ana. 3. i. mi-
sce z fiat puluis capiat cu' modico vini albi odonset.

Puluis pro exim' itestini. Recipe masticis: thuris
nucis cup: c'si anui moy: corticuz granato-
rum: balanstiarum: glandium an. 3. ij. misce z fiat puluis z
vteret: est bonus.

Puluis pro stomacho. re. cinamomi electi. 3. i. s. zin-
ziberis: pipis: liqritie an. 3. s. piperis so.
gariofolozum: galange macis: cardamomi: m'elegete: m'icis
muscate. an. 3. i. spice. 3. s. misce z fiat puluis addido in hie-
me. 3. i. zuccari albi pro qualibet. 3. i. s. sperum: z in estate
addē. 3. i. zuccari pro. 3. i. specierū.

tinis argumen dicitur irris quod flos eius coloris varieta
te eundem arcum celestem imitetur. Illirica autem dicit
quia in illirico plurima nascitur.

Sopli cerotum diatesaron descriptione democri
ni. cere citrine. i. vsualis icrbentine ana. 3.
xy. olei irini. i. de ireos. 3. iij. sopli humide. 3. ij. 5. et fiat ex
eis vnguentum et administratur.

Stud cerotum apud nos non est valde in vsu: sunt ex
hobus qui vtuunt vsu sub nomine ceroti de isopo humi
da: dicit aut diatesaron a tessara grece quod est quatuor: vn
de diatesaron. i. de quatuor: rebns. idem dicitur de yriaca
diatesaron. Ioannes anglicus in capitulo de dolore iun
cturarum in cura gutte melancolice habet vnam alias de
scriptiorem que eadem est.

Sopli humida vt dicitur suu est quasi sordida: et succus
lanarum succidarum. Ioannes anglicus ibi ait. sopli biv
mide. i. viscositatis lane et non lole prius: deinde decoque
et quod superuariat colligatur etc.

Cerotum Bal. stomachi. p. ostans et emendas
vitis stomachi. p. rosaz. rubearuz. 3
xx. folloz. absinthij sicci. 3. xv. mastice. 3. xv. spice ide. i. nar
di. 3. x. cere subtiliter et accipe cere numde. 3. iij. olei rosati
lib. 1. 5. dissoluat in igne lauationibus pluribus in aqua
rosata: deinde ierit dissoluant et lauentur in vino veteri et
succo citonior et aceto pauco: deinde misceant cum pulue
re rernuz et fiat cerotum et administratur.

Stud ceroti sibi interione Adesue est de mete Bal. tñ
apud ipm Bal. nō repri. hoc apud nos est multum in vsu
sub nomine ceroti Bal. emendatio vita stōtenon aut est
vnguentū stomachi vt qdā dixerit: et sum ex hobus q vē
dūt vni p: o alio: sed nō re. Adoderni doctores exhibēt
stud ceroti ad p: ostandū stomachi addēdo parū galle ale
saugine: inuenit in ipso virtus mirabilis.

Cerotum diapente. p. cere citrine. 3. iij. sigle. i.
storacis liquide. 3. j. partem tertiam
terbentine. 3. j. mucilaginis: glutinis: canab. 3. v. olei irini
quamun sufficiat: et peritus est.

Stud cerotum est in vsu: sed non multum.
Gluten canach aliquid gluten alchana: qd autē sit gene
raliter ignoratur: ego aut testor: nunqz vidisse auctore au
temicuz de ipso loqui. verum sibi Adodernoz opitionez
est colla piscium: quod a multis creditur et a multis non:
sed an sit idem aut non: infra in emplastro diaquillon ma
gnositerum de ipso ostendam.

Cerotum alexandrinū optimuz stōm cōfortat.
p. cinariū absinthij: oliba. a. ii. 3. x. ar
moniaci: storacis: calamite aii. 3. xij. spice. i. nardi. 3. iij. cere
3. iij. olei camomille quātū sufficiat. olibanū et armoniacuz
in vino sufficiente per diem et noctem insunde: absinthij
autem et spicam tere et cribra: oleum hoc et ceram solue sup
ignem et cum eis reliqua misce.

Stud ceroti apud practicas Papiēses nō est multū
in vsu apud nos: sed apud Adediolanēses est multum in
vsu: et valei multum ad illa que dicit dñs Adesue.

Abinthij l. absinthij romanū cinas. i. comas. fido.
in ca. de arborib: inqt. cinas vocatas dicit qñ comas.

Cerotum de sandalis. p. rosaz. i. rubearuz. 3. xij.
sandaloz rubeoz: u. 3. 3. sandali albi et
citrini. i. mabazari aii. 3. vj. boli ar. 3. vij. spodi. 3. iij. capho
re. 3. ij. cere albe. 3. xxx. olei rosati lib. j. conficiant et admini
strentur: et sunt qui lauant oleum et ceram. prius et postea
permisceant cum alijs et est melius.

Stud cerotum est multum in vsu sub duobus noibus
vz sub nomine ceroti sandali et sub nomine vnguenti san
dalinis sed cōmuniter ordinatur sub nomine vnguenti san
dalinis magis qz sub nomine ceroti dicitur autem sandali
num propter sandalos quoo recipit.

Cerotum Bal. albus. p. cere albe. 3. l. olei ro. 3.
iij. et stradix olei: oleum onfancinum
aque fontij dare: et proprie vehemētis frigo: is quānī sus
scit. oleū multotiens bene lauetur lauationibus multis: et

quando magis elaboratur in lauando illud fit excellētius:
vltimo ho conquasset cū aceto albo claro et pauco et suet.
Stud ceroti est multū in vsu sub nose vnguenti al. Bal.
Dicit aut albi q: eius color est albuo ppter cerā quā reci
pit: et quanto albius tanto melius.

Cera alba id est cera artificialis et fit ex cera cō: cū: mo
dus venetis est notus et de ipsa factū in multa quantitate.
liber q dī bulchapho in tractatu tertio dai duos modos faciē
di ceram albam: sed non oportet scribere de modo ipsius
quia satis manifestus est.

Oleum rosati qd sit factū ex oleo onfancino. i. ex oliuis
immaturis. fido: aut oleum sparum qd ex albis oliuis
fit qd a grecis onfaco appellatur. qd aut ex fuluis et nō ma
turis fuerit expressum viride appellatur. qd ho ex nimius
maturis cōmune dī. hoc ad nos deferretur a partibus sanue
et ibi vocant oleum onfancinum id est Oleum de Oliuis
non maturis.

Aqua sibi Papiē est sapientia. Dia. de aquo dno cap.
facti. vni de aqua marina. aliud de aquis oibus: et sic aut aq
rum olium natura frigida et humida: aqua q de lapide ema
na: leuior et limpido: est: et ventrem et vinam p: oliocat. aq
que de lapidibus argillosis emanat grauior: est. A. aut in p
mo lib. in scu. 2. doctina. 2. in cap. de dispositioib: aquaz
ait. aqua vnum existit elementum que sola nō oia elemē
ta habet propiuz: vt in eo qd comedit et bibimr. et ibi Aui.
de aquis multum loquitur. idem facti in secundo cano. s. 3.
non tanni. Adesue potui b aquam fontis: sed moderni dor
ctores magis laudant aquam rosatam. et sic hodie genera
liter fit: et cerotum sandalinum. et hoc multum sunt in vsu
pro reibus vngendis.

Alia supra scripta cerota reperiuntur in antidotario diui
Adesue et inferius apparebit alia descriptio. que inuenitur
in suo grabatū.

Cerotum de enso: bio in cap. de spasmo. p. olei
de cinamomozam olei antiq lib. i. ce
re citrine. i. vsualis. 3. ij. enso: bñ boni et recentis. 3. i. misce
et fiat cerotum: et vngat spasmatus locus et est mirabile.

Stud cerotum non est multum in vsu.

Euforbium ho est gummi excedens oia genera gummi
in calefaciendo et subtiliando. Pl. ast. rex iuba inuenit her
bam euforbiā medici sui fratris nomine: cuius regis de ea
volumne extarsiuentit eam in monte arhante. Spectatur
folijs acanis eius tanta est vt succus eius vel lōginquo re
cipiatur incisa conto suscipitur veni culo edino locato. hu
mo: lactis videtur effluere.

Cerotum pro capite sibi Bartholomeū monta
gnanam in suo antidotario. p. lauda
ni: gummi elemi: sandarace. i. vernicis olibanis: storacis lig
de: et sicce resinē. i. pini. aii. ad libitum. misce et fiat cerotum
pot addi mirra et esser fortius: et hoc fac apud necessitatem.

Stud cerotum est in vsu multum apud chyrurgicos.

Gummi elemi apud nostros auctores non reperio scriptū
aliquid de eo tñ est notū omnibus: sibi quosdam est gum
mi cuiusdam arboris que reperitur in regione sic appellata
alij dicunt qd est gummi arboris dicte elinus: alij dicunt qd
gummi cuiusdam arboris que reperit in monte indie cuius
fructus linc appellatur alij dicunt: et hoc vidi scriptum in
vno loco qd gummi elemi est gummi curina sine dubio gummi
elemi est coloris curini: sed hoc nō est affirmatum.

Storax ligda. i. sigia. storax sicca. i. calamita in isto ceto
debeut poni storax liquida et sicca. i. calamita.

Cerotum de storace ibidem. p. landanis: spahl:
arhanite: mirre: calamit aro. i. gnaia aii.
3. 5. amicos: amomi aii. 3. 5. picis naualis. 3. vij. fiat ex eis
cerotum sibi artez sup addat storax calamita.

Stud cerotum non est in vsu. Storax sibi Dia. lachrimū
est arboris eiusdem nois. est genda est aut storax que ē rus
sa et pinguis et resine siccis fructatim subalbida et odore pica
et persecrabilis: que cum malaxatione humiditate dimittit
ex se similem melli viscida naturaliter et odorata calefa
ciens. Aui. in secundo can. i. rta capla de storace facti. vnum

cerotum sibi
salinum
vnguentum
salinum
vnguentum
salinum

qd dicitur Lubne. s. arbor sigie. aliud de storace. z ibi ait. ex me
te Dia. qd ipsa est spes storacis: z apud quosda e gumi oli
uc. z ipsius quide suffumigatio ponit loco suffumigatio
nis thuris in oi re. infra hz aliud ca. de storace: z ibi ait. sto
rax humida alia est que extrahit per se ipas guma: z alia
est que extrahitur eu decoctione: per se aut extracta est ci
trina: z qu antiquatur declinat ad aureu color: cm: z est abu
dans: sed que extrahitur ex cortice est nigra.

Alpatri s. m. Dia. est bitumen iudateum: z ei' aliud est
ariduz aliud liquidu: sed ariduz gignitur in iudea senice sico
nia: qd est pmiu z tondi potest vi cetera pigmeta: liquidu
vero generat in babilonia z apolonia z sicilia. reperitur
aut inatans in fontib: z infra scribit aliud genus qd neq
ferum neq aqua ruipere pot nisi tri mestrina mulieruz
aut sanguis hircor: z si volueris ruperes sic rube. tolle silu
laneu z intinge eu in sanguine: z sic huc iude circumpouen
do. s. bithuiniis sulfurt proxima e natura. e aliud sim
a iudee lacu emerges in siria circa sidonez oppidit marit
mu: alpatri vero qd z bitumen iudateu est stercus demo
nis vocatur a quibusda: est napa z petrosu vni' generis
sunt. Bartholomeus montagnana in suis consilijs in consi
lio de medicinis habentibus comine iuuamentum ad no
cumenta stomachi visus z auditus. ait. est aut oleum de na
pta oleum de petris factum z est oleu petroleum.

Dir navalis. s. pix vidualis q nigra e. s. m. pix ligda i ey
ropa teda cogf navalit' munitedis mhos q alios ad vsu:
lignu el' cocissum furu: vndiqz igni extat circudato serro:
vi p'rim' sudor: aq mo suat canali hec i siria cedru vocat vl
cedria cui tata vis e vt in egypto corpora hois defunctor
eo p'fusa seruent: s. m. pix. est duax spemuz. vna e marina ni
gra liquida q ponit in emplastris: z est de genere picis: z
alia est motana siluestris: z silue stris alia est liquida: z e
arboze alie mbuz z modis alijs pin i.

Cerotum de galbano s. m. euudem in suis consi
lijs in consilio de p: elocatione mani
cis ex nocimento ipsius. s. galbani electi. z. i. bdelij: mol
lie z subalbidit. z. ij. pulueru maritancie. z. i. s. mirre. z. s. dif
soluatur galbanu in aceto z diligenter colatur. deinde su
per addantur pulueres suprascripti: z fiat cerotum.

Alud ceroti apud nos no e in vsu. ipse Bartholome
in suo antidotario hz vnam aliam descriptione sed no e ea
de. qz stla solit fit ex galbano extenso solu super vno cocto
in forma rotunda ad modum vnius nebule: galbanu fo
gummi est facta notum.

Marricaria s. m. Serapio. est achauen z dicit de mente
Dia. qz habet folia similia folijs coriandri: z flore albi cir
cunquaqz z in medio citrinu: z hz graue odo: e z in sapore
eius est amaritudo. hic Serap. allegat hec verba de men
te Dia. sed sub isto nomie no reperit. veni e qz Dia. de ip
sa facit ca. sub nomie Parthemom: quod idem est.

Cerotum optimu ad crepatoz cuz pelle arie
tina s. m. Rainaldum de villa noua
in libro scdo in capitulo de crepatura. s. litargij: opij: laps
dis: sed negi. i. lapidis sanguinatis: sanguinis dyaconis: bo
li armenit: mastice: armoniaci: munitie: gall: anij: thuris: co
stij: lumbrico: um terrestrium ana. z. s. picis navalis: id est
vsiualis: colofonie: cere albe z rube. ana. z. i. radice conso
lide malo: is medie z misnoris ana. z. iij. rosarum: mirre: alo
es: ana gra. xv. pallee marine: combustie: gall: balaustran
aristologie rotunde ana. z. vj. viset: quercini. z. ij. sanguinis
hominis ruffi lib. i. mius quarta. conficiantur hoc modo
accipe vnam pellem ednam vel arietinam cum omnib
pillis suis: z decoquat quafi bulliendo per totum diem
quofuz quasi tota liquefacta sit: z fiat sicut colla z pay vel ni
hil de aqua sibi remaneat: deinde ex illa aqua accipe lib. i.
optime cum staminea vel panno collatam: z adde cum eo
visum quercinum. z in olla noua lento igne fac liquefieri
z bullire: z cum baculo semper z continue ducas: aut per ali
um ducere facias: deinde lumbicos terrestres post ceram
z picem addas: deinde adde terbenicos id est gummi albo
lii. z. ij. postea colofoniam masticem myrra armoni cum

z galbanum adde z liquefac in simul: z cum baculo semp
ducatur. z signum qn erit coctum est q ponatur vna gutta
ex eo super lapidem marmoreuz seu super cutellum oleo
vinctum quod cum infrigidatum fuerit si malaxet z optie
coaguletur: tunc signum est perfecte decoctionis. sin aute z
lento igne bulliat: z fiat z vsu referua.

Alud ceroti est illud quo generaliter vsunt doctore o
sub noie ceroti ad crepatoz vel sub nomine ceroti cum pel
le arietina. s. m. Rainaldus dicit. qz a epatura accidit sepe
iuuenibus z robustis viris qui volu nimis saltare vel cur
rere: vel maxima podera portare: vel petras grossissimas
iaciare: vel eas viriliter eleuare: vel ex nimio z alto clamore.
z Bartholomeus montagnana in suo antidotario habz
vnum emplastrum vsuale pro crepatis: sed ides non est ve
rum differunt parum de quo supra. Eunlis in suis consi
lijs in consilio primo habet vnam aliam descriptionem: s.
non est eadem nec in vsu apud nos est: moderni vero pra
cicates magis laudant descriptione Rainaldi qz alias.

Alitargium est nome copiosuz a lit: o qd est lapis z
grues qd est argenti vnde litargium. i. s. m. argenti.
Dia. litargium nascitur ex arena molopdiuis q combu
sta liquefit: z sic refunditur: multu ex argento hoc factum: z
ex plumbo. melius est tamen acticum: s. m. hispanuz: et lu
ficulum: qz ibi plubu abidat. ruffum vero z limpium cri
stis di: exalbidu argiritu. qz ex argento fit. aliud ca. facit de
spuma argenti: que etia m litargios appellatur. s. m. spu
ma argenti genera eius simi tris optima q cristit vocatur q
z actica est. hec ex ipsa vena fit s. m. argiritum vocam q his
pauensis est hec ex argento sicut iudatu Dia. de litargio.
alias duas specis vide ibi

Lumbici terrestres. s. m. Serapio. sunt vermes qui
quando soditur terra: vel aratur inueniuntur quando spsi
teruntur z ponuntur super neruos saccos conferunt iua
mento manifesto. hi apud Thuce. in secundo eanonis vo
cantur charat huz: z satis noti sunt.

Colofonia. i. pix greca. s. m. in secundo canonis in cap.
de ratiugi alt. ratiugi nominatur colofonia: z est gumma
pinuz nominatur arbo: eius in scent alher. Joan. Sera.
in suo brcutario. in cap. de paralise in qui. gummi gran
orum vriduz quod nominatur ratiugi. ergo ratiugi e ter
betina. idem in ca. de afinate ait. accip e granor pncariuz
super quas est ratiugi. verum hoc gummi cadit super om
nes gummas. sed ratiugi magis conuenit esse colofonia
qz terbeninam.

Cera rubea s. m. quosdam est cera vsualis: s. m. quosdam
est cera qua vtuntur ad sigillanduz litteras. z hec est opinio
pluruz: qz ibi ingreditur cera alba. i. cera artificialis sicut
est notum: z cera rubea. i. artificata z ppter id si ponitur
cera alba que est artificialis no dy intelligit cera rubea que
fit ex cinapio terbenina z cera z oleo: vt est notum apud
Apothecarios. in hoc non est firmum. vj. si cera rubea fit
cera vsualis aut cera qua sigillat littere.

Consolida malo: apud Dia. vocatur simp hituz: z ibi
ponit qz eius species sunt duer: tamen apud Adodernos
inueniuntur alia que media dicitur. z hec raro apud nos in
uenitur: sed sunt et bonituz qui loco eius ponunt p
das esse maiora sed si haberi poterit est melio.

Ballica marna. i. bala marna. s. m. auctores hanc non
ponunt. est autem quedā reo rotunda sicut bona que desir
tur a ianua ad nos: z ibi ei' herba algoza vocatur. hec bal
la ingreditur puluerem qui fit contra boniam gule: vt di
cum s. m. z ibi melius ostendi.

Aliscus quercinus. i. daba s. m. Dia. lach: ym' est arbo
ris lentis z vridis coloris de nimis obussim z nihil aphez
colligitur z de semine ob rotundo qd in arboze drij id est
quercus nascitur folia habens similia bnyo. hoc semē pri
mo tunditur z lauatur: z postea coquitur. multi vero illu
masticando coquant. fit etiam ex arboze matianuz: z de
piro: z ex diuersis arbo:ibus: aliquando z in radice arboz
z in fructe inuenitur. apud Thuce. eius fructus est similis
ciceri nigro non sincere rotunditate: virgulus frangibi

lis: ex quo manus lincantur. eius autem minera est arbor ferus glandes et malis et pirus in quo sunt vltims aerea et aqua multiplicate valde: et ex eo bonus est recens planis coloris puri inierius viridis exterius teris et lanaf: deinde coquit: hodie multi a potechecarij q se oia felte fatent loco eius ponit vltiu quo vniuf nisi ruffici ad capien das anes: sed ver^o viscus lquerinus fit ex quoda fructu simili piro qui reperit sup arbor: es seretes glandes seu arbores quercus: et ppter id viscus qrcinus appellat: defert a venetis ad nos in formis rotundis pur succus liquoritie.

Sanguis hois ruffi. Bar holameus hz sanguis hu mani et id est. sed nri doctores magis laudat sanguinem hois ruffi sen robusti qz non ruffi: et qz extra hat ab hoise colerico: qz e forio: is pprietatis in ista materia: et qz iste sanguis sit sic botomains in vna scutella lapid ea vt treata: et ibi dimittatur sicari tantu qz veniat sicut e sanguis draconis postea vt ere vbi oz. Nicodolus floren. in lib. qarto i caplo de nocumetis puenitib⁹ ex sanguie hois: et sanguis et lactis cogellatois ingt. sanguis hois colerici ruffi extractus ab eo du fuerit ab ira et furo: e semotus si sumptus fuerit in elbo vel polu: qz ipse p tuc e vehemelis colericita tis et inflammatiouis in stomaco exis magna efficit acuta effumatione ad caput et cura ei⁹ si no fuerit cogellatus est vomit⁹: si no fuerit cogellatus educat fluxu ventris.

Cerotum de bdelio fm Leonardum de preda palea pataniu in cap. de cura scrofularij. Et armoniaci: galbani: et bdelij ana tantudem cui⁹. confectio est vt recipiant ex his tribus gumis ptes equalles: et in aceto vini fortis vsqz ad tertiam die dimittant quo usqz liqfiant: deinde adde pap sulfuris: et fiat cerotum.

Cerotum istud cerotum non est in vsu: cerotum ho fm ad thheuz siluaticum dicitur a cera: qz omne cerotum recipit ceraz vel aliqd loco cere: et sic istud dicitur cerotum non qz recipat ceraz sed loco ei⁹ hz gum ad qz liqfiant pur ceraz: nota fm Saladinu qz sicut aloes vt plurimu est in materia pillularum: ita cera vltu rima cerotoz vel vnguentoz est materia.

Cerotum conciliatoris eadunatuu siffi cranet i dria eiusde. clxxxij. g. gumi elemi. 3. ij. rasine purissime. 3. iij. cere. 3. vj. olei rosa. 3. liij. s. armoniaci. 3. ij. terbetine. 3. iij. z. 3. s. fiat vnguentum.

Cerotum aliud eiusdem ibide: siffis intentionis g. gumi elemi. 3. iij. oppoponaci. 3. ij. bdelij. 3. s. rasine plui. 3. i. cere qzru sufficit fiat vnguentum. Post qz expedimus duce xpo cerota equi est vt tras seamus ad vnguenta si idem annuet.

De vnguentis super antidotarium vint ad esue acalio rum doctorum.

Vnguentum diaphneto. g. adipsio z r bi antiqui mudi z cola r: et adipsi vituli antiq mudi z colati an. lib. i. s. colcohar. i. vitrioli citrini. 3. iij. olei antiq: z litargij mundi ana. lib. iij. terantur litargium z colcohar cōtritione vltima z mundent p pannum subtile z spissum. deinde terant cu oleo z elaborentur in pnyfudo eorum ante parum ex oleo addendoz fiat illud. deinde colet sup illud adeps. z coquat cu facilitate agitando illud sine i termissione cuz ramo palmarum: z extremitate ei⁹ grossa nbiecta cute eius. z sint rami super quoz incisione no pierit spaci: quotiens exhaurit humiditas rami a medicamine. iterum alterius humidi extremitate agitet: nec uo z alioz romanoz ptes humidiorez incidant in frusta z ponantur in medicamine: deinde mntent du exicantur. z hoc fiat donec perficitur eius decoctio z fiat in termino hore ignis aut sicut prute aut flame tenuis.

Vnguentum istud vnguentu apud nos e multu in vsu. Vnguentum aut dicitur ab vngendo. Zsidoms in ea. de odoribus z vnguentis inquit vnguentu zero est omne qd ex comuni oleo e factu: aliter ite: e similitudo argel odoris lociditate sumis s. loguio redolis. vnguentu aut qda dicitur a lo: terret vlt nu cunus Null⁹ cesar memit dices corp⁹ q suau telino vnguntur. hoc coficebantur in insula telo: q est vna ex cicladib⁹

sunt z quedā ab inuentorū nom ine vt amaricinum. nam qdā tradit regiu quedā puerū amaricinū noie cōplura vnguentoz genera ferente calu. plapfuz eē z maior e ex comi rione odo: e creasse. vnde nun c optia vnguenta amaricia na dicuntur. sunt autem ex genere floru.

Diafinicon dicitur a dia qz est confectio z finicon. i. de da culis. nā sentio est dactilis. itū ad esue hz vnguentū diafinicon: nō autē hoc dicitur a dactilis: sed potius a palma: fm ad thheuz siluaticū diafinico vocat vnguentū palme qz dia caleadis dicitur. vix est qz possunt sic dici. in ad esue iterū scribit vnguentū palm eū: qd nō est idē. z differūt inter se. hoc vnguentū dicitur diafinico: qz conficitur cū ramis palme.

Zirbus e pinguedo inuoluens intestina. et hec pinguedo in terra nostra nominatur radice cella.

Vnguentum arabicum. g. soltorum cheiri salale: triafilo: acetosif: acocian. li. i. terantur cōtritione bona z funde sup ea in vase lapideo olei rosati: aut mirritin: z adipsi zirbi antiq: z colati an. lib. ij. s. dimitte per dies. viij. deinde accipe m yrrē mude: aloes succotrentis an. aur. viij. sarcocolle aur. vij. terantur z cribellentur: z projiciant sup ea in vase alio lapideo: vini albi: aut succi arnoglose longe. i. plantaginis in alo: is i q cocta fuerint ex folijs earū dem herbar. an. 3. ij. z sit vini aut succi: qd funditur super ea quantitas sufficiens ad dissolviendū ea. z dimitte per dies sex: deinde redeas ad herbas z decoque cum oleo z adipe ebullitione: bus duabus z cola z exprime oleū z adipez z. h. eius expressionis lib. iij. s. litargij mudi z triti cōtritione vltia lib. iij. z in alo lib. iij. s. calcadis. i. vitrioli albi. 3. iij. z terantur z coquant sicut superius diximus in vnguento diafinicon.

Vnguentum istud vnguentū fm intentiones ad esue est vnguentū diafinico. postea aut qz hec est descriptio arabica: z est vnguentū arabicum: non aut dicitur arabicum a gummi arabico sed dicitur arabicum: qz in illis partibus fuit inuentum z vntur ipso: sed nos raro.

Cheiri arabice est planta q flores citrinos seu aureos pducit z est viola citriua. An errors i qnto col. ait. alcheiri est viola de romaia. Serap. cheiri est plāna nota hys diuersitate in spē sua q a diuersitate floz cognoscitur. nā qdā habet albu: qdā purpureū: z qdā citrinū: qz hz citrinus mello: est z aptior in medicina: z hec satis est nota.

Trifolium acetosum. i. trifolij acetosum: qda dicitur qd est saluz: qz reperit in Nicoloa tritolio. z ibi dicitur qz trifolū dicitur a viridibus folijs ruthe q in eo ponuntur: dicitur qz hic idē intelligit: hz ignozona i altq⁹ codicib⁹ ad esue autiqs inuenit trifolij acetosum qd meli⁹ e: z herba dicta aletua siue pās cuculi q i sapor: e e acetosa. pteea vide apd ad thheuz istud in ea. de pane cuculi q dicit de isto trifolio.

Vnguentum istud vnguentum g. adipsio z r bi antiqui mudi z cola r: et adipsi vituli antiq mudi z colati an. lib. i. s. colcohar. i. vitrioli citrini. 3. iij. olei antiq: z litargij mundi ana. lib. iij. terantur litargium z colcohar cōtritione vltima z mundent p pannum subtile z spissum. deinde terant cu oleo z elaborentur in pnyfudo eorum ante parum ex oleo addendoz fiat illud. deinde colet sup illud adeps. z coquat cu facilitate agitando illud sine i termissione cuz ramo palmarum: z extremitate ei⁹ grossa nbiecta cute eius. z sint rami super quoz incisione no pierit spaci: quotiens exhaurit humiditas rami a medicamine. iterum alterius humidi extremitate agitet: nec uo z alioz romanoz ptes humidiorez incidant in frusta z ponantur in medicamine: deinde mntent du exicantur. z hoc fiat donec perficitur eius decoctio z fiat in termino hore ignis aut sicut prute aut flame tenuis.

Vnguentum istud vnguentū apud nos e multu in vsu. Vnguentum aut dicitur ab vngendo. Zsidoms in ea. de odoribus z vnguentis inquit vnguentu zero est omne qd ex comuni oleo e factu: aliter ite: e similitudo argel odoris lociditate sumis s. loguio redolis. vnguentu aut qda dicitur a lo: terret vlt nu cunus Null⁹ cesar memit dices corp⁹ q suau telino vnguntur. hoc coficebantur in insula telo: q est vna ex cicladib⁹

donec nigrescat vocat a Mdesue vnguētū cerase or: a qui busdā vocat grā det: q: mirabiliter mūdificat vlcera mali gna h vnguētū grā det est aliud apud nos: de quo infra.

Anguentum de arthaita magni. ꝑ. succi arthaitē lib. iij. succi cucume ris asinini lib. i. olei yriini. i. d yreos lib. ij. buri vaccini li. i. pulpe collogntide. ꝑ. iij. polipodij. ꝑ. vj. euforbij. ꝑ. s. q terenda sunt tere z submerge in succis z oleis: z pōe i vase vitreato stricti orificij z stringe caput eius. z dimitte p dies viij. de ide bulliat torū ebullitōe vna z colat. z pice sup co laturā serapini aur. v. mirre aut. ij. ita qz resoluat. pus i ace to vini z aggrega oia sil z bulliat agtādo semp nū fuste vs qz ad succi sere ꝑsumptionē. tūc pice sup ea cere. ꝑ. v. sellis vaccini aut. vj. seruetur cū eis vsqz dū līqhat cera: de ide pul uerica sup ea sicut cōterēdo scāonee aloes ceratēdo. i. her be oliuelle collogntide añ. aur. v. euforbij aur. ij. salis gem me aur. ij. turbitū aur. v. pipēris lōgri: z nīberbe: cāomille añ. aur. ij. cōficiantur z ad ministrantur.

Anguentum vnguētū ē i vsu: maxie fm istā descriptionē que magnū unucupat: parū nō nō m. idē Mdesue in ca. de arthaita hz duas alias descriptiones que idē sunt.

Arthaita: fm Bui. i. hō can. ē buchormariē: tū miroz qz idē in tertio. can. i. u. fen. xvj. in cap. de cōpōne solutiū oz eius qz hz colicā ex ventositatē aut mīa fia gmatia de qb? fuit disteria ponit ibi buchormariē z arthaitā. qz falsus est tertus scōd can. Rasio in nono Almaso. in ca. de colica idē hz. idē i ca. d apoplefia i disterijs idē hz. au. āri hō can. dīc arbor: marie est buchormariē. z iā dicitū ē d ea: z ē triū spē rū. vna spē ē sine fructu. due cū fructu. ego iij i telligo qd velit aut. p talia ꝑba nā arbor: marie ē rosmarin z buchor mariē fm ipz ē artanita qd nō ē possibile: erro: ꝑo q iuue nif in ipō apud me nunqz sepabit. hodie gnāl h? opinio qd Rasio in illo loco errauerit ponere buchormariē. z ar tanitā: s; nō recte: qz in hac iuentū dīa qz repit iter scede ne gi sine. h. z inter scēdene gī: cū. h. similt ē dīa iter buchor mariē scriptū cū lra. t. z iter buchormariē scriptū cū lra. c. nā ibi Rasio hz buchormariē scriptū cū lra. c. z h ē arbor marie sine ros marinus. hō repias buchormariē ē vera artanita de qz vide Serap. in ca. de ciclamie qz ingr. buchor mariē. i. ciclamē. in ca. ꝑo de arbore marie dicit. qz est li banotis. ergo est rosmarinus: z sic h dū legeris videbis qz buchormariē ē arbor marie z buchormariē est ciclamē seu arthaita. Franci. de pedemō. in ca. ꝑio de dolore iu testinoz z medicinis eius atqz buchormariē est radix pte rri vel maliterre: qd est falsis. nā buchormariē nō ē pirez verū si diceret buchormariē ē malūterre: s; nō pirez.

Anguentum de arthaita parū. ꝑ. succi arthaitē z viscositatis q mul get ex radice filicis: z succi chamaneli añ. ꝑ. viij. succi extre mitatū ta mariscet. ꝑ. ij. olei lri. li. ij. yfopi hīde. ꝑ. v. armo niaci: bdelij añ. ꝑ. i. s. acetū: qz nū suffic: cere citrie. ꝑ. vj. corti cis radictis caparoz. ꝑ. i. s. spice. f. nardij. ꝑ. iij. fiat sicut super rhis diximus.

Anguentum de arthaita parū nō est in vsu. Terū sunt ex hoibus qz faciūt vni pro alio: qz i isto pancioza sim plicia ingrediuntur: sed non recte faciunt.

Silix hz fīdoriū a singularitate solij dicta dūiqz ex vna virgula altū die cubitali vni scissū solū gignit res appli cata velut pēna. Dīa. aut de ipsa duo facit ca. vmi de dīpre ris. aliud de seliteron: fm vero Mdanheū fil. dipteris ē po lipodim: sed nō recte. nā si legis ca. de dipterū apud Dīa. cū ca. de silice apud Serap. videbis qz idē sunt. ipse vero Serap. in vno ca. loquit de masculo z femina. Aut. in scō ca. duo ca. facit vnu de chīldam. z aliō de sarace. hec apō Dīa. nascit sine semie. sine flore: z sine basta: sed qdā mo dernoz dixerūt qz i nocte sancti Joā. aliq vadū ad locuz vbi silix nascit z ibi flant p ho: as tres: z dicit qd cito in il la hora silix gerit flores: post semen. dcns melius scit.

Chamanelis istud vocabulū est corruptū. nā qdā de scriptiōnes dicit chamheis. qdā camaelis: qdā camea ctis qd meli? est: z sic hodie hī opio qd debeat dicere ca

meactis. qz est ebullis cutis ortus ē iuxta fossos. collitella f libro d culti. horroz ait. parurit z rutilas ebulli creat vū da baccas: nā neqz sica placet: nec q stagnata palude: ppe: nī qrule semp vūta rane. tū q spēe sua frondosae edicat vmos. hec ē spēe sambuci. z ē quā nri rustici lo: icē dicit.

Anguentum alhariel. ꝑ. alartel. ꝑ. recētuz ꝑ. x. a fungie porcie. ꝑ. xiv. re: rant fil z dimittan f marcescere p dies. vij. deide bulliat et colent: z reseruet vnguētū i vitri vase. z admistret vbi oz. **Anguentum** vnguētū apud uos nō ē in vsu: verū vt dicitur fuit chirurgici vtunt ipso sub noie ruptozū de cataridib? z dicit qz alhariel sunt cantarides. sine dubio vidēt hie eādē pūre. pterea in sine practice Dini floret. vj. i antd dotario habet vnguētū alhariel: z tbi ponit ad lineram qz sunt cantarides. ergo vnguētū de alhariel est vnguētū de cantaridibus. infra apparebit vna alia descriptio sub no mie vnguētū de cantaridibus: sed nō erit eadez.

Anguetum rosati. ꝑ. assūgie porcie recē tis quantitatez quā volueris: z lauet i aq calida nouies: z tā tūde cū aqua frigida lauatiōe vltia: deinde terant cū ea rosaz rubeaz recētū quātū i pfa z dimittan f marcescere p dies. vij. deinde coquantur cū sa cilitatez colent. z iterū tantūde rosaz terant: z dimittan f p alios septē dies z fundant sup ipsum succi rosati cūcti pte. ꝑ. olei amigdalin ptes. vj. z iterū coquat cū facilitate vsqz ad succi cōsumptionē: deinde reponat z admistretur z qz qz disrupit iū aq rosata paz opij: z pīcū i decoctio ne: z est mirabile vbi oz: z pprie qn viglie ad sunt.

Anguentum vnguētū est in vsu. dī aut rosati. ppter rosas qō recipit. Dīa. rosa aqsa colore mixta est due generant in ea qualitates alter ne. f. sīptica z amara. flores autē elus plus sunt sīptici: z ideo plus delectant.

Assungia porcina pīguedo est satis nota. Serap. ex an ctortate Bal. ait in ca. de pinguedine. qn aial est humidū generat in eo pinguedo: sicut porcus: z qn est sicū gene ratur in eo adeps sicut sbaum: capra z alia qz hnt cornua. Dīa. in c. de assungia cū tunca ait in illo ca. cōsectio que fi ne sale est pestarijs misceatur assungia porcina z vsina cō ficitur sic vt docet ibi.

Anguentum violani valet sicut rosatum z cōfert pleureti z iā inflammationi pecorato: z sic sicut vnguētum rosatum. hoc apud nos nō est in vsu vt est rosatum.

Anguetum basilicō magnū. ꝑ. cere albe: re sine. f. rasiue pni: sepi vaccini pl cis. f. nanales: glutinis olibani: mirre añ. ꝑ. i. olei quātum sufficit in alio cere. ꝑ. vj. pīcis. ꝑ. iij. z alioz añ. ꝑ. i. s.

Anguentum vnguētū est in vsu: marie fm istā descriptiones. aliud vero qd dī minus nō tān. Bui. in qnto can. hz duas descriptiōes sicut hz Mdesue: sed nō cōcordat cū istis verū differūt parū. dī aut basilicō: nō qz basilicō. f. ozimū ingre ditaf: sed hz qdā dī: basilicō a suo cōpositore. nā basilicō seu vasilicō iterpetrat f gale seu i pīale. nā qdā vasilca f gē seu ipatore dicit. ide basilicō vnguētū regale ē terasarmaciz. **Anguentum** olibani. i. thūs. qdā aut crediderūt qz p glutē olibaui intelligerent due res. vj. p glutē terbetina: z p olibanū thūs: z hoc approbāt. qz Aut. ibidē hz loco eius glutinis alibac. i. terbetina: s; pūas ē qz p glutē olibani intelligit solū thūs: qd satis ē noni: s; Leonar. de pda palea. i. capl. de cura vlcerū in generali. idē hz glutinū albotū: z oliba nū: s; debemus ponere i isto vnguētū terbetina: z thūs: qz satis cōueniūt. tū fm intēto nē Mdesue solū thūs dīz ponit.

Anguetum de bdelio. ꝑ. bdelij. ꝑ. vj. arfoz bī. ꝑ. iij. casto. ei. ꝑ. iij. serapini ꝑ. iij. cere. ꝑ. xv. olei sabbucinaut olei de cheiri. ꝑ. x. bdelij z serapini dissoluant iū aqua ruthe agrestis. i. at mole. ce tera liniantur cū aqua calida: z fiat vnguētū z lītuaf cū eo.

Anguentum vnguentum est in vsu. **Bdeliū** ē gūmi arboris qz nascit iū terris arabū. z me lins ex eo est illud quod est amarum. clari coloris z iū se non habens ligna nec foidez.

20. v. v. v.

Viol. et z

Ad spumam

Anguetum filagrios ad spasmu. *z. cere. 3. sij. i. op. hūides uccet ruthe agre nis. añ. 3. ij. enforz blj. pipetis armōiaci: croci: oler balsam: castorei: glutinis alimbac. i. terbetine: oppoponaci añ. 3. ij. sigie. i. storacis liquide. 3. ij. 5. olei quam sufficit.*

Anguetum aureū. *z. cere citrine. i. vñalis 3. vj. olei boni lib. ij. 5. terbetie 3. ij. resine colosonie. i. picis grece añ. 3. i. 5. oliban: masti: cis añ. 3. i. croci. 3. i. misce z fiat vnguentum.*

Anguetum est in usu. dicitur unguentum anreū qz ē optimū z excellētissimū iter alia unguēta: sicur ē aurū p̄cio simū inter metalla. Leonar. d. p̄da palea. in ca. de ulceribus ābulantibus h̄z unā alia descriptio: sed nō ē eadē. Nico: lris flor: entinus in lib. sc̄do. in ca. de maturatiōe variolaz z cura ipsaz post aparitionē s̄gt sic. z q̄nqz p̄fectio vngueū t̄ de cerusa z hoc vnguentū est illud qd̄ ponitur i antidotario z hoc vocat̄ ibi vnguentū aureū: hoc ego ignoro: quia An. in q̄nto casū. h̄z vnguentū rubeū: qd̄ idē nou est. Hilbertus de anglia. in ca. de cura arthetice. fm̄ magistros. h̄z vnam descriptioē vnguentū aureū: sed non est eadē:

Anguentum de cerusa ad flegma saluz: z scabiē siccas. *z. ceruse: mer: dāscngt. añ. 3. vj. plūbi adustū: scorie argēti añ. 3. iij. mastics oliban. 3. ij. 5. olei rosarū: z aceti: q̄nqz sufficit terant i mortario z ponat̄ p̄ oleū post aceti. añ. parūz s̄m dēdo: ita qd̄ sine intermissione terat̄: nūc h̄ vñc illud s̄fundēdo donec s̄pinguat. si aut̄ eo idiget puritū h̄is argēti vini. 3. v. adde z admistra. z q̄nqz apud necessitate adde z iuraz. 3. ij.*

Anguentum est in usu. solū sub noie vnguentū de cerusa ad flegma saluz: sed q̄nqz medicus ordinat vnguentum de cerusa simpli nelligit vna alia descriptio q̄ interius ap̄parebit. Bartholamēus mōtaghana in suo antidotario h̄z vna alia descriptio: s̄z nō est eadē: nec in vñm venit.

Cerusa s̄z An. ē cinis plūbi: aut alar mōch̄z tū in ea q̄ fit ex alar mōch. multū elaborat̄ i adurēdo fit asreng. z acq̄rit sup̄stā s̄ubtilitatem: q̄nqz nō sunt oēs ceruse cū: acero. z q̄nqz cū salibus: z q̄nqz sunt plūribus modis fm̄ qd̄ sc̄it in libris huius artis. Leonardus de p̄da palea in ca. de inflammationibus z vesicis inquit. cerusa. i. blaca.

Merda sc̄ngt. i. litargiriū sicut inuenit̄ apud Auertioz in quinto col. An. in s̄o casū. ait. merdesen ē plūbi adustū. ergo litargiriū fm̄ An. est plūbi adustū. tū hie aliud intel ligit: qz ibi s̄gredit̄ merda sc̄ngt. z plūbi adustū: qd̄ idē non sunt. Leonardus de p̄da palea in ca. d̄ inflammationibus et vesicis in quodā vnguentū inquit. merda sc̄ngt. i. litargiriū: z sic hodie loco merda sc̄ngt litargiriū ponit̄ plūbi adustū s̄z An. in s̄o casū. ē merdesen. i. litargiriū. sed hie aliter intelligitur Gal. in libro secretori in cap. de s̄quātia ait. merda sc̄ngt. i. plūbi. plūbi vero vena est terre similis an/ tūnonlo ac litargiriū. z satis notū est. z modis adustionis eius superius habitus est.

Scoria argenti fm̄ Serap. ex auctoritate alcazi est ster cus argēti. z est bona scabiē z p̄m̄tū. quidā litargiriū pu tauerūt qd̄ nō est. liber qui d̄ bulcasis in tractatu p̄lo s̄gt. doctrina qualiter adnunt̄ scoria argenti z anni ex lib: o al meiamir q̄bus vñmur iū colirijz. *z. de scoria cabruffie q̄z tū vis: z tere ipsam grosso mō: z confice cum melle ipsam z pone ipsam in vase fictili nouo z fac: vt ibi docet Anice. in ca. de ere de alcabm̄si loquunt.*

Argētū vñū aliud ē in minerale aliud artificiale: artificia le cōfici ex mīto z cinabro: minerale aut̄ inuenit̄ i mine ris metalloz: p̄pter id̄ tūter ḡna metalloz est positū: quo n̄ sp̄s metalloz s̄z s̄idox sunt septē. s̄. auz: argētū plūbi stāuz: eo: z argētū vñū: z ferruz: qd̄a posuerit argentiū s̄ublimati: cerusaz z litargiriū iter ḡna metalloz. Hilber. de anglia. i. ca. de cura lepre in generali dicit. qd̄ fit de mer curio. i. argenti vñū. hoc autem conseruatur in vasis plū/ beis: aut vitreis. aut in vasis de terra vitreata: aut in ves/ cis: quia alia vasa corrodit̄z ipsū computantur inter ve/ nenosas medicinas.

flegma
vñū z
abie s̄ciam

cepte h̄is
metalloz

Anguentum egyptiacū magnū. *z. flor: eris: aur. v. mellis: aur. xij. ace ti fontis aur. vij. coque super igne donec inspisset. z sicut q̄ addunt̄ in eo oliban masculi triti añ. ij. 5.*

Anguentum ē in vsu. maxie s̄z ista descriptio. Ra lis in lib. d̄ inuisionū. in sine. in ca. de medicinis algebra h̄z vna alia descriptioē q̄ est q̄si eadā. Leo. de p̄da palea. in cap. de vlcēribus p̄fundis h̄z vna alia descriptioē q̄ eay dē est. Forma aut̄ istius vnguenti efficit̄ in colore rubeo. nā qū flos coquit̄ colorē rubeū acquirū.

Anguentum triasarmaci. *z. litargiriū triti sic̄ alcohol. i. s̄ubtiliter: sicut arbo/ m̄ solares partē vna: z funde super ipsū m̄sc oleū: nunc. acētū: z terat̄: z adequet̄: z pp̄ie q̄tū sufficit: z admistrat̄.*

Anguentum vnguentū sub isto noie nō ē i vsu: verū fm̄ ebiruz gicos est in vsu sub noie vnguenti de litargiriū inferiorius n̄z apparet̄ descriptio vnguenti de litargiriū qua gene/ ralter vñunt. d̄: aut̄ triasarmaci a tribus medicinis que i ipso ingrediūt̄. Aur. in q̄nto casū. habet descriptioē vñ/ gnetū nigri: z eadem est bulc.

Anguentum alfericon relatu ad alexadrū *z. ceruse: litargiriū: alfericon: aloes boni croci: argenti vñū extincti añ. pres eq̄les. olei d̄ oleandro: z aceti q̄tū sufficit: sicut vnguentū de cerusa.*

Anguentum nō ē in vsu. An. in sc̄do casū. de ipso sa/ cit cap. sub noie s̄asuricon: z dicit qz est medicina ad scabiē facta ex litargiriū calcaētis. i. vitrioli z acero sine dubio al/ fericon est medicamē cōpositū: cuius descriptioē al/ fericon inferius describit. z si facere volueris vnguentū alferi/ con s̄it os facere confectioē de alfericon.

Colectio alfericon qd̄ est medicamē cōpositū *z. litargiriū albi: calcanti. i. vitrioli vñū dis: de quo fit encaustriū añ. partē vna: flor: eris ertis partēz mediā: terant cū aceto vehemēter forū in sole t̄p̄ estino se re p̄ diē vna sem per añ modicū addēdo acētū: deinde po/ natur in vase vitreo: z stringatur os eius: z sepeliatur in si/ mo olebns. xl. deinde admistratur.*

Anguentum palmēum. *z. olei veteris lib. iij. assingule veteris de/ purate a sale li. ij. litargiriū li. iij. vitrioli. 3. iij. cōficiat̄ sic oleū z assingule mittant̄ in stānato sup: a ignē z liquefāt: deinde addat̄ litargiriū z vitrioli: z ducant̄ cōtūne cū tri bus ramis palmē: accipe vñū ramū palmēz inmutarim incāsim: z intromitrat̄: z tandiū bulliat supra ignē lentū fa/ ctum de lignis sicis donec infletur z redeat ad suū stā/ tum: z inspissent̄ z densitate habeat.*

Anguentum vnguentū non est in vsu sub isto nomine: veruz est in vsu apud chirurgicos sub nomine vnguentū de colco tar: z sic sine dubio p̄nt̄ vñ sub isto noie. nam vide qd̄ Ni colans flor: entinus in lib. septimo. in ca. de curatione fleg monis s̄ngt. sic ē ēplastrū de colcotar: z est illud qd̄ vocat̄ Serap. i suo antidotario diapalma. Leonardus de p̄da palea in ca. p̄lo de flegmone ait vnguentū d̄ palmē: de col cotar relati ab An. z sic est qd̄ An. in quinto h̄z vnguentū de colcotar: qd̄ quāsi idem est de quo supra.

Anguentum de flore eris i suo grabadn. *z. cere. 3. iij. olei āriqui vel facti ex olinis imaturis. i. olei on fancini. 3. xvi. flor: eris puluerizati sicut alcohol. i. s̄ubtilit̄ 3. ij. fiat ex eis: z viere cū lenior: z q̄nqz adid̄ z minuit̄ ex flore: eris fm̄ qd̄ exigit necessitas.*

Anguentum vnguentū non est in vsu. An. in q̄nto casū. habet vna alia descriptioē q̄ eadē est: vñ solū in uno: z hoc est qz d̄efine non ponit̄ resina. An. iterō sic in reliquis idem sunt Joānes Serap. in suo antidotario h̄z vnguentū de s̄v niar: qd̄ est idē cū unguento de flore eris apud An.

ad meridiem cōficiant sic. herbas tritas dieb^o septē in opti-
mo odorifero vino infunde. octano autē die coquant leu-
igne: & cū vinū aliquātulū iceperit cōsumari addat supra
dictū oleū & bulliat donec herbe incipiāt dimitti: deinde stu-
diose colent & ptecutis herbis itez sup ignē ponant & cum
bullire inceperit ponat stozar & cum modicū bullerit po-
natur butirum & assungla cōtusa & oleū nardinū id est de
spica nardū: & maitū & olibanum: & postea cetera: & cum ce-
ra liquefacta fuerit bene cum spatula semper agitando ab
igne deponatur: & cū coagulans fuerit in vase reponatur.

Unguentū martiarū dī a martiade perinissimom e-
dico a quo fuit inuentū. hoc apud multos apothecarios
in usu est. sed pauci sunt apothecarij qui ipsum faciāt: in o-
emunta mercatoribus famētibus. & hoc aduenit: q̄ ibi
ingredunt multa simplicia que difficilia sunt inueniri. s; ego
cōsideraui dicens: si in paribus sanue ac in alijs faci-
unt: nōne idē possum^o cōponere nos. nā sū dubio idē nos
possumus componere: & melius. q̄ ego sū in paribus sa-
nue & interrogauī apothecarios q̄ cōponūt predictū unguē-
tū qui in multis simplicibus errant: & ponūt in eo qd̄ pro-
quo. i. mā rez pro alia. sed ego taliter agā q̄ uos: & alij apo-
thecarij facere poterūt. **Gilbertus de anglia** in caplo de
cura artette sū magistros h; unaz aliam descriptionem
que eadem est: eadem habet **Leonardus de preda palea**
capitulo primo de continēte & atritione.

Ruthe. sicut he domestice. hec satis nota est. Secūduz
circa instans: si quis est totus circumdatus rutba viridi se-
cure potest accedere ad interficiēdū basilicū. sed hoc credo
q̄ apud ipsum nunq̄ fuit. pbatū nec apud me.

Malozana herba est satis nota. hec est quā **Dia.** san-
cti uocat. **Pli.** amaraci. **Diocles** medicus & siculagnus ap-
pellauerit qd̄ egyptis & siria sanfucū. In hac sunt diuerse
opinionēs. nā **Gilbertus** loco eius h; armoniacuz **Leo-**
nard^o nō h; maiorana: nec armoniacuz: & sic meo tpe vidi
facei sp̄s sū maiorana: & sine armonia: cōm fac ut ubi placet.

Tamariscus apud **Dia.** uocat in irica. **Pli.** murice in
italia nasci quā tamarice uocant. certū est achia: aut brio-
silnestrē insignē: & quod eam satiuam tantū ferat: cui gal-
le similis fructus in siria & egypto coptosus. **Sal.** in lib. ad
partenianū inquit. miricas fructu culi affere mollē: frangi-
bile & ueluti florez tantū egypto quidē simile galle. huius
igitur succus in qua fuerit coctus pedicūlos occidit: & cul-
ces & pulices fugat. **Hec** apud uos iuxta aquas nascitur.

Esbrū sū cōpositore est flos salie. sū nō **Matthe.**
fil. est maiorana: qd̄ nō credid. nam **Leonardus** loco eius
h; flores salie: quod idem est.

Balsamita idē habet alij. est mentha aquatica seu sūst
brim. in hac errant trāsato: **Zuic.** in sedo ean. in cap. de
nemē dices: q̄ nemē est sūstbrū: qd̄ nō ē. uā nemē apud
Serap. est serpilū. **Balsamita** nō sūe mētha aquatica est
herba habēs folia similia folijs mēthe: sed maiorā cū flo-
re celestī. iuxta aquas nascit. **Multi** autē ignorātes apotheca-
rij credūt sed nō recte: q̄ balsamita sit qdā herba inuoluē
circa muros: quam nos vulgo balsaminam dicimus s; ali-
ud est: sūm uero nomen de balsamina iū latino. est dictū
memoria &c.

Lisifagus. i. saluia: vnde **Macer.** Lisifagus grece: s; sal-
uia dicta latine. **Diasco.** elifagus: aut lisifagus: aut fagnon.
Pli. bechton que & saluia dī: alias tussilago. duo eius sunt
genera: si luestris vbiq; nascit sub esse aquas credūt. ita
altera a quibusdā saluia appellat similis verbasco.

Calamētū est herba satis nota. **Thodon.** mētha agre-
tis quā greci calamēni nostrū vulgo nepitā vocauerūt est
maioris virtutis & vehemēs in calore.

Brācha vrsina sū **Petrū** de crescentijs calida est & hu-
mida in p̄so gradu virtutē h; molliendū sū moder. due
sūt spēs: quarū vna h; folia magna: sicut folia caulicū: sed
inca sicut brācha vli. in medio eoz stipes: in culms capi-
te sunt multi flores purpurei spinos & cōclui. hec uero na-
scit in montibus in locis vmbrosis. Altera uero spēs h; fo-
lia similia folijs paritariē: sed longiora: & in ip̄s folijs orū

tur flores cōclui: sicut prioris purpurei: & q̄ sicantur effi-
ctuntur spinos. hec apud nos iuxta hortos inuenit: & po-
nitur hec si habere non poteris prior: cm.

Spargula sū cōpositore est rubea tinctorū minor: & sic
hodie habet simillis opinio. **Dia.** uocat rubeam & ingt. tu-
bea quā alij erithyoda nū: latini uero rubicā dicit. herba ē
oibus nota. eius spēs sunt due: vna agrestis: alia que appel-
latur sparthos: ramulos sine tirfos habens tenuēs: & qua-
si nodosa folia: per sterualla distāta: atq; per singulas eno-
dationes: veluti stellaz imaginez mentientia: fructus sine
femen rotūdū est: & viride: de hinc rubrū: aut circa maturi-
tate nigri: radice h; tenuē: & parua: & rubicūdā &c. hec est
forma rubeae tinctorū. si autē habere nō poteris minor: ē po-
nas maior: ē minor: uero nō est illa herba quam nōt rusticū
rasparellam dicunt: sed est aliud.

Herba ventri. s. herba ventimajor: & est paritaria. ei^o spe-
cies due sūt. s. maior & minor. maior: nō ē pitaria siue vitrio-
la: siue alitū: ut apud **Dia.** siue herba vitri: ut apud **Zuic.**
idē circa instans ait. paritaria herba est que alio noie dicit.
vitriola: q̄ optime vasa mundificat: hec apud nos i muris
nascit: & dicit a vulgo veraxii. minor: uero est cōsolida me-
nor: habens flore hinc artetica: sed sunt purpurea. & dicunt
sapientes q̄ vtraq; in hoc vnguento d; poni.

Agrimonia herba est satis nota: apud nos in p̄zatis re-
peritur. **Dia.** aut inquit. agrimonia herba oibus nota que
feraria minor dicitur nascitur in capis vel circa sepes: cui^o
radix grecs noie eupatoriū dicitur: eo q̄ diuirecta sit val-
de apud modernos. eupatoriū est aliud. **Sal.** in lib. ad par-
tenianū de agrimonia: & eupatoriū in vno ca. loquit. in si-
ne uero ait. huius igitur radice greci eupatoriūm dicunt.

Herba paraleis sū cōpositore ē herba sancti petri: siue
ut alij p̄tūla veris. eius spēs sunt due. s. maior & minor.
maior uero est herba sancti petri que in hortis nascit cū fo-
lijs vtridibus: parū in aīis: hec uero est oib^o. minor: est illa
quā hodie gñaliter herbā margaritaz dicimus: cuius flos
similis camōille est. huius in p̄zatis plurimū est.

Herba sancte marie sū eūdē est psicaria: seu sangule
xpi. sū uero **Mattheū** fil. est herba ad albedinē tendens
cū folijs rugosis: sicut herba q̄ dicitur flosinos. i. rasilus bar-
basus: sed nō recte dicit: q̄ si cōpositore dicit q̄ est psicaria
eius forma non ē: ut dicit **Mattheus**. p̄terea **Leonardus**
ait. herba sancte marie siue psicaria: & sic est sū veritatez
z eius forma est: q̄ h; folia similia folijs psici. i. i. i. q̄ sunt
puncta nigra: apud nos iuxta hortos nascitur. inuenit alia
spēs q̄ caret maculis: s; hec nō ē tate virtutis. qdā uocant
spaz cinctber caninū: alij psicaria cū sigillo: h; **Petrū** d cre-
scentijs: herba sancte marie ē mētha roāua vli sarracenicā:
qd̄ salsum est. nā in isto vnguento virtūz ingreditur.

Sambucus ē actis. **Serap.** in ca. de sambuco inqt: qd̄
due sunt spēs: quoz vna dī in greco actis & in latino sabo-
ca. vult dicere sambucus. sū nomiat in greco chameactis
& est eius intētio terrena: vel infima actis: & in latino dicit
abolus. vult dicere ebulus: & ē arbor ebullū: vñ versus sam-
bucus est actis: sed ebulus est chameactis.

Herba grassule sū cōpositore est saba grassa cuius spe-
cies sunt tres. s. crassula maior. i. saba grassa. minor: uero est
vermicularis. media ē cardus benedictus: sed lum virtus
tenebra apothecarioz exponit q̄ est vermicularis: sed sal-
sum est. nā vera crassula est herba habēs folia viridia & pin-
guta vt sempulua cū flore tēdēti ad albedinē. nascit autē apud
nos iuxta fossos & est illa quā nostrū rusticū vulgo sabā gre-
cā dicit: sed non recte: q̄ aliud est: s; debet dicere sabbū graf-
saz. **Iuxta** appēbit oleū frigidū sūmū viride & ibi meli^o certū
ficabo qd̄ crassula nō ē vermicularis: vt dicit lum malelucēs.

Sempulua apud **Zuic.** uocat sūcētū: sed nō recte: q̄ suc-
torū est corruptū: v; dicit sempulū. ergo est cōsolida ma-
ior: sed ipse ignorat qd̄ esset. apud **Dia.** uocat atzō. **Macer**
ait. diximus accidulā quā grecus dicit atzon. Sic dicit
credūt sapor illi q̄ sit aceti. inferius idē ait. Altera uero mi-
nor: spēs est illius herbe. Quā sempulua: dicit quoniam vñ
ret omni **Tepore** barba ionis vulgari more vocatur.

Camedreos ē herba dicta apud nos calamandrina. **M**li. camedria herba est que latine trizaga dicitur. aliamq; camacropem: alij tenuerit appellauerit.

Centineruia sive compositore ac Siliber. ē arnoglosa siue plantago maior. hec a pud **A**ul. vocat lingua arietis z ē herba qua nostri rustici bletam siluestre vocant. illud hō lumē fuscus loco cētineruie hō cētaurca: qd nō recte actū ē. nā in isto vnguento ingreditur cētineruia z cētanea.

Centaurea. s. minor. sed lumē malelucēs inqt. centaurea. s. maior: sed nō recte. nā vide qd **A**desine in ca. de centuraea ait. qd eius spēs sunt due. s. maior: z minor. minor vero est melior: in oi re. **I**sidorus centaurea greci vocant q̄ a chrone cētanno serf reptia eadē z limniosos. q: locis hūcatis nascit eadē z sel terre: propter amaritudinē deā ē.

Cragula est herba gerēs fragra. **C**ui **Q**uidi nretamor: phoseos. **A**ldontana que fragra legēbat. z **U**rgillos. **Q**ui legitis flores z hūmī nascēntia fragra. **A**pu d nos hec nascit iuxta fossos: cuius fructus cōdunt in suo tempore.

Quinq; foliū. i. pētafilon: **M**ulce. in scdo cañ. dno capitulo facit vnum de pētafilon: altud de qnq; folio: qd idēz ē. dicitur autē pētafilon a numero folloz: qz p singulas annotationes hz qnq; folia. **A**ni. in ca. de lacticio ponit pētafilonem inier specles eozum.

Tetraite seu herba tetraite: vt dicit **L**eonar. sive **S**iliber. est herba iudaica. **I**dē ait cōposito: s. multi hodierni apozthecarij credūt qd dicat to: arhic: sed nō recte: qz to: arhic est fungus nascēs in radice rose cantine siue barbe hircine. ex quo fit ipoquistidos: z hoc multi ponunt qui errāt. nā aliō est tetraite: aliud est to: arhic. **S**i vero cōposito: vult qd tetraite sit herba iudaica. ergo est herbū. nā **A**ni. in ho cañ. inqt. herba sud alca. s. herbū: z herbū apud **D**ia. ē orobū: cuius aliud est palidū: aliud subruffuz: z aliud albi. **E**t ca in istā dicit. tetraite est herba iudaica: z sic est sive veritate qd tetraite ē herba iudaica siue herbū siue orobū. ergo est herbilia: aut illa herba quā rustici el mocho vulgo dicunt.

Cuscus. s. maluauisus seu altea. **A**ni. in scdo cañ. ait. altee nomē i greco derivatū ē ex noīe plurimū lunam ētoz.

Cuscuta sarracēna. s. mēta romana seu nigra. **M**ā ē p̄lata est nigra ad similitudinē sarracēnoz: cuius folia maior sunt q̄ mēthe hortulane. hec apud nos iuxta aquas inuenit. **I**dē. de cre. in ca. de mētha ait. mēthe tres sunt spēs. ē enīz q̄dā domestica: q̄ pp̄ie hortulana dicit: z est alia siluestris q̄ mētha strū dicit: z est mētha que lōgiosa latiora z acutiora hz folia: hec est mentha romana: vel sarracēna: z vulgariter herba scē marie vocatur. qd falsuz est. nā si p̄ia in isto vnguento posita sunt herba sancte marie. ergo nō ē mētha sarracēna: vt inqt ipse. **H**ic **N**icolaus dicit. z alie mēthe. idē dicit alij: vt **S**iliber. z **L**eonar. z significat alias spēs mēthe quas ipse nō noiauit. nā spēs mēthe sunt qnq; de quibz tres noiauit supra: z alias duas nō noiauit. s. illas q̄ intellegere debem⁹ per alias mēthas ē mētha cōs seu hortulana: z menthastrū z sic meo tpe vidi in hoc ponere qnq; spēs mēthe: q̄ sunt mētha hortulana siue cōis: vel odoriferā: z siluatica: z menthastrū. z est alia que dicit sarracēna siue romana. z est alia que dicit aqualica siue balsamita. z est alia que dicitur mētha nō odorifera. z hoc est calamētū z sic oēs iste quinq; debēt poni in isto vnguento: sed hūc de quo supra inquit. qd per alias mēthas nō intelligit nisi mētha domestica: sed nō recte: vt est notū apud oēs sapiētes.

Cholitricum herba est minuta: cuius stipēs vergit ad nigredinē. in puteis hanc vidi z in muris: ac in locis hūmidis: z hoc est satis notū.

Lapaciū siue lapacioli sive compositore ac **S**iliber. est lapaciū acuti. ergo est acetosa qua gualiter vniunt. z sic est q̄ illa acetosa qua vitimur est acutiō oib⁹ lapaciōz spēs. **A**dacer ait. hec herba solet lapaciū vulgo paritella vocari. illi spēs dicunt q̄mōz esse. idē ait **D**ia. in ca. de lapacio. **L**irca instans inqt. lapaciōz triplex est maneris. s. lapaciū rotundū: cuius z domesticū. lapaciū folia hūis acuta: effica est lapaciū rotundū: minus effica ē lapaciū domesticū: qd folia hz aliquā tūlū lata z magna vsū in medicina cōpenit.

Cardūcellus sive **S**ilbertū ē cardus bñdicus. idēz dicit cōposito. ergo est que **M**li. erigeron siue senectio vocat. de qua **I**sidorus erigonon a grecis dicitur: qd vere primo senescat. vnde z ea latini herbam senectio nō vocāt nō intelligit de senectio qd dicit cressonū: s. de alia h̄ba s. qua **A**dacer ait. **E**rigeron greci senectio nosq; vocamus. **H**ōz canis filis videat flore capillis. **M**ascit in muris z in hortis z regulatis. hec a pud **D**ia. vocat sedū. z apud **S**al. in libro ad **P**arteniam vocat suedo quā aliū sention vocant. hec vero est herba que in numero cardonū est. apud nos in hortis ac in muris inuenit: z est quā lombardi herbam turcham vulgariter dicunt.

Catrifilua sive compositore est oculus lucidus seu cap/soluz: de hac apud quosdā sit licitū: sed illud licitū est debile. **H**ec herba apud nos iuxta hortos inuenit: cuius folia sunt ab vno latere subalbida: z ab altero viridita: se adherētes z inuolūtes se p̄ sup alias plātas: vt ē notū. **E**t ē quā **D**ia. periclimenton vocat: z nri cesoli vulgariter dicit.

Catrifilua sive compositore est potētilia seu amātilia. ergo est valeriana seu sive. **A**ththeus fil. dicit manorella. s. valeriana: vel sive: vel herba gatte: s. herba gatte apud nos ē hz altā significatōne. nā significat nepita seu calamētū montani. valeriana apud teutonicos dicit thallima: hec herba oibus nota est. **C**irca in istā ait. s. intelligit radiz in mediana. **Z**umen malelucens. nō posuit in sua descriptioe matrellam. s. forsā ignorat quid esset.

Herba muscata. s. herba muscata maior. **L**eonardus loco eius hz herbā garofilata: sed nō recte. **S**ilberius hz herbā muscata sive compositore est maior: z minor: maior at facit actus z nō redoler: minor nō facit actus z redolet. qd aut sit cōiter ignozat: nō enī ē iua muscata: vt qdā dicunt nec eius forma ē vt dicit lumen malelucēs. **V**eritas aut est qd herba muscata maior: ē herba dicta secabron q̄ folia hz minuta sive petroselino aliquid pilosa flore hz paruum tendentē ad rubedinē: z q̄ flos decidit facit quādā rē ad silendinē ac acuta: vt ad silitudine nostri cōioe. hec suo tpe dū ē recēs cōdit. i. vīs ac patis iuenit. hāc vulgares rostrū cōioe vocāt. z hāc in eo tpe vidi pōere i b vnguento.

Aleluta idē dicit **L**eonar. **S**ilber. dicit aleluta est spēs trifoliū: est herba acetosa saporis. ergo ē panis cuculi. vni meo tpe vidi multos in hac errare. reperitur aut sup arborē vni: qdā res silis veice. z hec apud malignos herbatu cos panis cuculi vocat sed non recte: qz panis cuculi ē aleluta: z est herba q̄ sapor ē hz acetosum habens tria folia sive trifoliū: sed sunt parua z tripliciter diuisa z in cacumē cuiuslibet parte est incisa sicut spūs sunt ē vaginis si miltibus cōditus ē cōtūguat tēpor maturationis suo lart ab eis sicut hāc dicit. i. mltiq; tendentia ad rubedinē. hec raro in p̄atis inuenitur.

Lingua ceruina sive modernos ē scolopēdria qua generaliter vniunt: vide de ipsa in sirupo de scolopēdria.

Crispula idē hz **L**eonar. **S**ilber. dicit crispula. i. oculus bouis: sive aut cōposito est herba canis qd aut sit gualit ignozat: s. qz **S**ilbertus dicit qd crispula ē oculus bouis. ergo est qdā herba q̄ apud **D**ia. vocat bualmos: cui⁹ folia sunt similia folijs marari. i. sicuti flores hz nigros. **H**ic textus **D**ia. est corruptus: dz enim dicere qd hz flores citrinos plus flore camōille: vt dicit **S**erap. ex p̄bo **D**ia. in ca. de comila q̄ idē ē. **A**ul. in ho cañ. ait. bichar z est illa q̄ vocat chenfez. s. oculus vacce rosa eius ē citrini coloris rubea in medio grossior rosa camōille: sic ē. vide q̄ qd crispula ē oculus bouis seu bualmos siue comila. z hec apud nos in cimitibus z i vīs nascit. **R**asio libro affozismoz in libro q̄to d̄ dietis medicis z cibarijs inqt. ladiō. i. ocul⁹ bouis seu ocul⁹ vacce qd idē ē hāc nri mistici cotulā dicit.

Caphozata sive compositore ē ab: otanū siluestre: s. lumē malelucēs loco eius posuit camphozam: sed nō recte factū est. nam **S**ilber. ac **L**eonar. posuerunt camphozatam. s. ab: otanū siluestre cuius folia sunt similia folijs camōille loco eius vidi ponere ab: otanum vniuale.

Cedula ceruina seu ceru. **S**erap. in ca. de medula o

si vlt
vlt
mar
ponor

num citrinum de illo intelligitur: sed qñ dicitur vnguentum
 citrinum coctum in pomo citrino: de isto intelligitur.
Serap. i. ca. pistrii auri. Sera. in. c. de borace ingt. Inicar
 id est borax: et ex spēs salinis: et sapore suo respit de sapore
 banrach: et hz cū eo paz amaritudinis: et ē minerale et artificia
 le: et minera ei est in riperys maris. Idē Serap. ex aucte
 Rasis ait: q radix ei est vna infanm: et intelligo ei qd ē ar
 tificiale: et ē glmē aurit: hec apud Dias. vocaf crisocolia. q in
 principio hz color ē viridē valde. melior est armena: secundo
 macedonica et cipa. eligēda qd est mūda sine lapide et sine
 terra. An. in sedo casu. duo facit capla. vntū de eo quo aurū
 adheret. aliud de tincar: et est capisti auri: eo q cū ipō auri
 fabri aurū: et alia metalla cōsolidat. fm aūt circa instās bo
 ray est gūmi cuiusdā arboris que in partibus transmarinis
 nascitur: et in estate effluit: hoc satis est nouum.

Amentū dulce fm cōpositore est gipsuz coctū. qdā credi
 derūt qd cēt qdā lapis alb' q. de vitro cocto fit sed ignoro.
Sz fm cōpositore vult q si gipsum coctū. ergo idē dz ponit:
 sic meo tpe vidi gipsum coctū ponere: et modus coctionis
 eius est q ponat gipsum sup ignē: et ibi dimittatur tantum
 q in colore efficiatur albu: sicut fit de alumine roche.

Amblici marini. i. bellerici marini: eor forma est quasi
 sicut forma vmblici hoie: et sunt lapides parū et albi: et inue
 niuntur in ripis marinis cōherentes sicut dentales. deserūt
 rui a venetis ad nos: et hurrū.

Christallus. i. lapis cristallus est de gñe berilli. ipz enī
 reperit in sinijs. hoc nouū est eius puluis lac mulieribus
 prebet. fm Serap. christallus est de genere vitri.

Anabali sūt ossa scā: sicut dentali vtriqz maiora: sed non
 hnt lappicē leue sicut dentali: sed vtrigula et totā albā. oriunt
 sicut illi. et eadē hnt virtutē in pib' marinis inuentuntur.

Dentali sunt ossa satis alba: et sū sicut canini dentes sed
 longiores: et intus pforati et inanes. i. vacui: oriunt in cauet
 nis lapidū existunt in profundo maris. et sunt noti.

Marmor albu int genera marmorea lapis alabastrum
 est positū. et h' ē opinio cōpositore. Itē vide apd Jo. angli.
 in cap. de lepra. ait eū sic. et aliqñ aliq addunt de lapide ala
 bastro: qd idē est cū marmore albo. h' vō lapis nascit in ala
 batria egypti et damasco. Itidorus in cap. de marmorib'.
 ait. Post lapidū genera venemus ad marmora. Mā inter
 lapides et marmora dia est. Nam marmora dicuntur eximij
 lapides q maculis in colorib' cōmendant. marmor sermo
 grecus est a viriditate vocatus. marmor colores et genera
 innumerabilia sunt. idē ibidē ait. alabastrides lapis cādidus
 interinctus varijs colorib': ex quo euangelici illi vngue
 ti vasculū sūt. canant enī ad vasa vnguentaria: qm optime
 seruare icorrupta dz. nascitur circa thebas egyptias et dama
 scum: sicut ceteris cādidior. probatissimus vō in india et.

Berie serpentarie fm cōpositore est lac serpentarie: vel co
 lumbarie v' vigne. qdā crediderūt qd cēt cerusa cōis: s'z nō
 recte. nā ibi cerusa cōis ingredit. Circa instās ingt. cerusa ē
 flos plumbi siue gerge appellat. Ceterū gerge dici possz. ceru
 sa si illud nō subingeret. sed hic dicit gerge serpentarie: qd
 aliud est. S'liber. ait de anglia in cap. de pilis et rugis tol
 lendis ait. gerge fit ex iaro vel de vittelia: sicut de serpenta
 ria extrahitur succus radicia: et colatur: et ponit ad solem: et
 cū recesserit aq' supior: projicit: et ponit aqua alia et residet
 et projicitur: et sic fit quousq' substantia eripicatur. et ē gerge ca
 lida et sicca: sed cerusa est frigida. meo tpe vidi facere gerge
 ex serpentaria minori. hoc modo puluis subtilissimus. ex
 radice ipsius cōficatur cū aq' rosata: et ponit ad solem donec
 aqua ex toto cōsumat: et ita fit qter vel quiescēt q' eius
 puluis efficiatur alb': et vni referat: et vocaf gerge serpenta
 rie siue cerusa serpentarie: idē p' fieri de serpentaria maiori.

Anguentum. i. nigri. ibidē. R. olei li.
 l. c. cere noue. z. itij. colofonie
 id est picis grece: sepi porcū: gūmi. i. arabici: seraphini: picis
 naualis collate an. z. iij. ma stias: galbani: solibanū: terbeni
 ne ana. z. i. pice sic. oleū in olla super ignē minatur et bul
 liat: tunc apponatur cera: deinde colofonia q' liquata ponat
 tur piz naualis. postea gūmi seraphini terbenine: ita h' ut

oia terant pno pter pteē nauale et terbenina: pul. masti
 cis et oliban: et cū spaula sp agnādo donec oia liquā: et hñ
 coctum sit: deinde cū strigidatū fuerit vsui reseruetur.
Istud vnguentū apud nos nō est in vsu. Fuscū dz qd est
 nigri. Rasis in septimo Almaso: is in cap. de medicis ger
 netantibus carne ponit vnguentū nigri quo vtedij est cum
 vulnus est sicū et fuscū: sed nō est idē. Nicholus florentin'
 in lib. septio in cap. de vulnerib' cūentib' pectori hz aliaz
 descriptionē huius cōformē nisi in vna re. et hoc est q' Nico
 lus hz armoniacū. Nicholaus nō. Leonardus de p'eda pa
 lea in cap. de cura vlcerū in generali ponit vnguentum fu
 scum. i. nigrum et est idem. Idem habet Silibertus de an
 glia in cap. de vulneribus capite et eorum curis.

Anguentum populeon. ibidē. R. ociloz
 ppli lib. i. s. folioz papaueris
 nigri: folioz mādragore: cimaz rubi tenuerrimaz: folioz
 iniquiam: solatri: vermicularis: lacince: bardane: sempul
 ne violē. scouicelli. an. z. iij. a fungie nouelle porcine sine sa
 le li. iij. oculi populi p se bñ piscē et magdaleones iformē
 tur per duos dies dimittantur. tertio vō die oēs herbe sup
 pradice colligant: p se bñ terant: et cū magdaleonibus itez
 terant: et misceant et formatis magdalomb' p nouē dies re
 seruent. postea vō magdaleones illi frustati in caldario cū
 lib. ij. vini optimi odoriferi ponant: et bulliat vlgz ad psum/
 ptiōne vini cū spaula semp agnādo. et postea p facū bene
 expsum colat: et colati dimittit strigidari: et vase reconde.
Istud vnguentū est in vsu. Dicit aut populeon: q' fit de
 oculis arboris q' ppli noiat: et fit in tpe veris. Leonardus
 de p'eda palea in cap. de instatib' et vesicis hz idēz. ppli
 aut est arbor: satis nota. et spēs due sūt sicut p' per Dias.
 qui de ipō duo facit cap. vni sub noie agiros. aliud sub no
 mine ppli: i. ca. vō de agiros ait. aliq' ē p'hibet et lachri mū
 id est gūmi arboris i rhodanū distillatū et coagulauit et succū
 nū facere. hic videt q' hec est arbor de qua fit charabe. nāz
 sine dubio charabe est gūmi arboris fm An. dicte haur
 romanum que in tra rhodanum est nascens.

Papauer nigri. i. papauer q gerit semē nigri. nam iter
 papauer albu et nigri in folijs ē pua diaz sūt ex hoib' que
 ponit vni pro alio. nā nō distinguitur nisi in seie m. ho
 dierni apothecarij si nigri hie nō p'it: ponit rubeis: sed nō
 recte: et h' ē q' a Dia. animonio vocaf: et a vris rusticis dz ro
 sella: s'z hoc nō p'uit: q' papauer nigri ē fridū: et rubeū calz.

Mandragore. i. folia apd nos iaro inuenit: sed moder
 ni herbatid' reperit spēm vna mādragore in pib' comi et
 illa vni. et si hanc hie nō p'it ponit folia b'ouate. Leonardus
 aut ibi inquit. folioz mandragore: et loco etus labe
 inuerse. faba vō inuerfa apud Dia. iter spēs strigni descit
 bitur: et est tertius strignus id est solatum.

Rubus al' bat' serēs mora. alius rub' canis: q apd dia.
 cinosbat' vocaf. sed h' intelligit de rubo qui feri moza.
Iusgam'. i. deus eqnns sine simphonicaz: ē herba q' i
 sterglitis locū inuenit: apd nos iuxta hortos: ac in ciuitate
 bus inuenit: hāc Hapiēsa vulgo herba pinulam dicitur.

Clermularis fm cōpositore est scmpuina minor. qdaz
 ponulacā agrestē vocat. hec apud Dia. alcon min' vocaf.
 nascitur in partibus: in ciuitatib': et sup te cia. hec nota ē.
Bardana fm cōpositore est slapheos seu la ppa: qdā la
 pagonē maiore dicit. Itido. ait. lapa dca: q' hēat canē ingē
 tem per terrā dispositam: hec a grecis siloantropo vocaf.
 supra de ipō dictum est in siloantropo antidotario.

Scancicellus fm cōpositore est vmblicus veneris. Idē
 dicit Leonardus de p'eda palea ibidē. sed hodierni apothecarij
 marie ignozates loco ei' ponit illū cardū a Dia. vocatur
 dipfacio: cui' frutex est spinosa: hñs solia silia lactuce: hoc
 vtunt fulones ad garcandū pānos et bireta: et sic meo tpe
 re vidi mullos ipm ponere: sed errat. nā vt dictū sūt. Ni
 colans cōpositore vult q' scaucellus sit vmblicus veneris
 Idem dicit Leonardus. et sic est vni veritas. hec a Dia. vocatur
 conlidon. apd nos nascitur in tectis domoz et ecclesiaz: ac
 alijs locis: et vocant ipsum vulgo herbam roundelam: aut
 cūbalaris m.

Anguētū ^{agripe ibidē. R. b. rante. l. cucurbite}
^{agrestis li. ij. radice sicidis. i. cucume}
 ris aſini lib. i. ſq̄le. ʒ. vj. iros. ʒ. iij. radi. ſilicis. ʒ. ij. radi.
 ebulli. ʒ. ij. tribuli marini. ʒ. ij. oēs radices ter vel q̄ter abſiā
 tur: z terant in pillā marmorca: z in lib. iij. olei d̄ leuco vel
 leuicū ponant p̄ duos dies. tercio die ſup ignē ponatur et
 tādu bullant donec incipiant radices dimitti. poſtea ponā
 tur in ſacco: z exp̄imendo colentur: z cū collata fuerint ite
 rū ſup ignē mitant: z cū bullire inceperit ponant. ʒ. xv. cer
 albiffime. liq̄ſacia cera ab igne deponat: z dñi inſrigidatus
 fuerit collige i vafe z ſerna. **Uſud vng.** eſt in vſu. dicit āt
 agripa: q; agripa rex vtebat: vel q; ab eo: vel et cā ſuit inē
 tū. Leonar. de p̄da palea i ca. cura cāus et offenſiōis h̄z idē.
Uebulū eſt ſpēs ſambuciz: ē cameactis. de forma ipſi
 apparebit infra in vnguento ebullino.

Uribulus marinus. i. cicer imple. hic apud Aui. in ſo
 cañ. vocat haſech. et ſpēs du e ſunt. ſ. domeſtic⁹ z agreſtis
 ſed ille q; hic heſtigis e ille q; ſter quēdā fruētū ad ſilindine
 caſtane: z p̄ id nūmū vocat ſp̄m caſtaneolū. z iſti fruētus
 abūdiāt in locis vicinis ſancte Marie de mōre. z ibi vocant
 tur lagani ab incolis. z ſunt p̄mo viridis coloris. deinde. ni
 greſcūt: z habent angulos acutos. apud nos idē inuenitur
 vltra padū: maxie in aqs. z hic fruētus piſcato: ſb⁹ nocet: eo
 q; immoluit circa ribele z piſces fugiūt.

Ulei de leuco. i. oleū albū de oliuis. nam leucos grece
 albū iſterptat: z tale eſt oleū antiquū: q; quāto oleū eſt an
 tiq̄us tanto albius eſt: in hoc ſūt diuerſe opinionēs. nam ſz
 multos nō d̄z ingredi niſi oleū de leuco. i. albū: ſed in iſta de
 ſcriptiōe h̄z oleū de leuco: vel lentifciniū: z hec ſra ut p̄mo ſu
 ſt ſup addita. nā in codicib⁹ Nicolai vetuſtis non repit niſi
 oleū de leuco. verū hodie generaliter ponūt oleum de leu
 tiſco: ſed nō recte faciūt. **Uentifcens** āi arbo: eſt q; in niſis
 partib⁹ nō repit: mo niſi in chio iſula. hui⁹ arbo: ſ lachymū
 maſtix eſt: vt volūt moderat. Serap. in ca. de terebinto de
 lentifco loquit. in iſto vnguento ingredi oleū de leuco. i. at
 bū vel lentifciniū. i. de grātis ſentifcē d̄ mel⁹ eſt ponere ſo
 lum de leuco: vt dictū ſuit. ſi ſi ponere volueris oleū de leu
 tiſco. **Uodū** ipſi ſuēntes apud Dia. ſub noie olei ſquini: hu
 ius modū e ſic olei laurini. ſ. de ſeie ipſi. in chio iſula ſit in
 multa q̄ſitate: z vniſ ipſo in cōiūiſo loco olei oliuaz: z ad
 faciēdū lunē hoc deſert de ſanna ad nos: ſed raro vltimur.

Unguentum de diapofoligos ſm Sal. in
 tractatu ſeō ad glaucouē. in
 cap. de curatione cancri: ſeu cācroſi vlcēris. R. pulueris plū
 bi vſti ſanati: p̄ſoligos: oſibani an. ʒ. iij. abſin h̄z. ʒ. ij. cere
 ʒ. iij. olei roſati. ʒ. v. vne in pin: ex fructu ſucci quod ſufficit:
 z coques z facies vnguentum.

Ung. nō eſt in vſu ſub noie vnguenti pouſoligi: mo
 apud chirurgicos eſt in vſu ſub noie vnguenti de tutia. nāz p̄
 ſoligos aut p̄ſolix eſt tutia: ſicut patet ſi legis capl̄z de pou
 ſilix apud Dia. cū capl̄o de tutia apud Serap. z Aui. vide
 bis q; idē ſūt: ſed diuus florenti niſi ſuo antidotario h̄z pre
 dicit vnguentū: z iqr. p̄ſoligos vel ſpodit: qd nō eſt bene
 dictū: vt ſz d̄ iqr. ipſe Sal. in libro ſecretoz i cap. de cōſerua
 da ſanitate oculi ingrat. alceonē. l. tucta iuda idē i octauo de
 ſimplicib⁹ ait. chaitmia. l. tucta vnde per hoc dico q; vngue
 tuz diapofoligos eſt vnguentum de tutia.

Uua lupina. i. ſolatrū ſm modernos nō eſt ſtrāſſagria:
 vt qdaz crediderūt. inroz q; Meſue i ca. de aſſeſcera dicit.
 naſcūt ſuper ea botri: ſicut botri vuar z vocat vne lupine:
 ſed apud modernos nō recte. nā vua lupina apud Serap.
 in cap. de ſolatto ē idē. **Uuerrois** in gnto col. ſquit. lupne
 p̄barahalep. i. vua vulpis q; in latino noſat vua cauina hec
 herba. l. vua vulpis vel maurella. preterea Aui. in ca. d̄ che
 chingi ait. virtus ei⁹ ē p̄xia virtuti vne lupine: z p̄pe virtus
 folio: ſi ei⁹. nā ſine dubio chechengi ē ſpēs ſolatri ſue vne
 lupine: qd idē eſt. **Ure** circa luſtās ſtrigini vua lupina ſola
 trū moſella idē eſt. **Ure** ſic ex meo iudicio dico q; vua lupina ē
 ſolatrū quod apud Dia. ſtrignus vocatur. a vulgo dicitur
 herba moſa. **Uapſas** aſt. vua lupina dicta q; ſemen ei⁹ vne
 ſimile eſt. hec ſtrignos grece dicitur.

Unguentum d̄ ſinlar ſz Jo. Seraſi ſuo an
 tidotario. R. ſinlar. ʒ. iij. cer re/
 ſine. ſ. pini aſi. ʒ. v. miſce: z liq̄ſiat cūz oleo z adminiſtretur.
Uſud vnguentum nō eſt in vſu. **Uoc** vnguentū videt cō
 cordare cum vnguento de flore eris quod deſcribit in gnto
 cañ. Aui. z ſic ſine dubio idem eſt.

Uſinlar aſi ſm intentionē Simonis Januen. nō eſt ſlos
 eris ut appet in cap. de erugine eris. z in ca. de flore eris. **U**
 vnguentū de ſinlar: nō d̄z eſſe vnguentū de flore eris. ſed ge
 neraſt moderni loco ſloſis eris ponunt ſinlar. i. viride eris.
 z ſic ſi p̄ſideras intentionē Aui. ac Seraſi. videbis q; ſinlar
 z ſlos eris idē ſunt. Jo. anglicus in ca. de vlcēribus z vulne
 ribus naſi dicit ſinlar. i. viride eris. ſcinlar aſi eſt ancūſa. i.
 lactuca aſi ni: ut apud Aui. in ſecundo cañ.

Unguentus de melle ſm Rafim in ſeptio Ab
 maſoſis in ca. de carbūculis. R.
 ſarco colle: mellis partes equales: deinde ſarco colla pulue
 riſata cum melle miſceatur z recondatur.

Uſud vnguentū nō eſt in vſu. **Uubitant** noſtri chirurgici
 an iſtud vnguentū ſit vnguentū cū melle de ſarco colla quod
 ignoro: q; ſm intentionem Rafis eſt de melle: ſic credo:
 q; iſtud vnguentū inuenit apud Nicholū flo: en. in lib. ſe/
 xto. in capitulo de ademul z forniculo ſpina ſine claua vbi
 ponit vnguentum de melle: quod idem eſt.

Unguentus de flore eris ſz Aui. i gnto cañ.
 ſeu i ſuo antidotario. R. ſloſis eris
 ʒ. ij. cere reſine. aſi. ʒ. v. tetat ſloſis eris: z liq̄ſiat reliq̄ medicie
 cū oleo mēſura q; eſt neceſſaria: z p̄ſciat deſup ſloſis eris: et
 cōmoueat donec equetur z adminiſtretur.

Uſud vnguentū nō eſt in vſu. **Ueſue** i ſuo grabadin de/
 ſcribit vna alia deſcriptionē: ſed nō eſt idem: vti deſi ſunt
 iſſerūt partū. Jo. anglicus in ca. de vlcērib⁹ naſi h̄z idem:
 ſed non eſt ſile. imo eſt idē cū illo **Ueſue**. Jo. Seraſi i ſuo
 antidotario h̄z vnguentum de ſinlar: qd idē eſt in oſib⁹: z ſz
 intentionē vniſq; ſloſis eris z ſinlar idēz ſunt.

Unguentum de calcadis ibidē. R. adipis ʒr/
 bi. i. pinguedis ſeu paniculi co/
 opetentis iſteſtina antiq. lib. ij. olei antiq. li. ij. calcadis. ʒ.
 iij. liq̄ſiat ad eptz z terat calcadis: z miſceat cū lib. ij. olei. et
 terant lib. ij. ſtargiriz: z miſceant cū eis: z cū adipe tū mox
 terat. deinde ponat in frijo: mo mundo: z p̄miſce ea cū ſpa
 tula q; ſit abſcaſa ex palma donec equet z adminiſtret.

Uſud vng. i vſu nō eſt ſm Leonar. de p̄da palea in ca.
 de ſtegmone: eſt vnguentū de palma: nā ibi ingt. vnguentū d̄
 palma. i. de colcoiar retatū ab Aui. in ſuo antidotario.

Ucalcadis jo apud Aui. in ſeō cañ. in cap. de atram en/
 to eſt vitriolū albū. Leonardus loco calcadis h̄z vitriolum.
 ſupra ſuit poſitum vnguentum palmeſi: qd idem non eſt.

Unguentum rubēū ibidē. R. litargirij ʒr/
 ri z cribeſlat emina. i. olei oſt
 ue lib. ij. acci lib. x. cōcutant donec coagulent z ponant ſu
 per ipſa poſtq; coagulant lib. l. de venis tincto: um.

Uſud vng. nō eſt in vſu. ſm intentionē Nicholū flo: en. **U**
 vnguentū aureū. in Meſue ponit vnguentū aureū qd idē nō
 eſt vt oſi ſum ſuit. Leonar. de p̄da palea in ca. de medicinis
 faciētib⁹ naſci carnē: habet idem qd eſt hui⁹ conſo: me.

Uemina ſm ipſm Aui. maxie romana ē. ʒ. xx. ſz emia ita
 lica z egyptiaca ē. ʒ. xvj. z ſic ſm modernos emia ē. ʒ. xvj.
Uena tinctoz ſm intentionē Aui. eſt rubca tinctoz: qdaz
 crediderunt ipſam eſſe venam citrinā: ſed nō recte. ſm intē
 tionem Nicholai vena tinctoz: ſm eſt rubca tinctoz: ſm ve
 na citrina eſt radix celidōie: ſeu curcuma.

Unguentū aploz: ibidē. R. terbenitue: cere albe:
 reſine. ſ. pini aſi. ʒ. xiiij. oppoſonact:
 ſloſis eris. aſi. ʒ. ij. armoniac. ʒ. xiiij. ariſtologie longe. tburis
 maſcull. aſi. ʒ. vj. mitre: galbanū ana. ʒ. iij. bdelij. ʒ. vj. ſtargi
 rij. ʒ. viij. in ſundat bdelijū in aceto vini: z coquatur in eſta
 te cum duabus lib. olei: z in hieme cum lib. ij.

Uſud vnguentū ſm intentionē Aui. eſt vnguentū apoſtoli
 con: z nominat vnguentum veneris: z dicit q; eſt medicina
 duodecim aploz. Petrus argilla ſurgica in ca. d̄ me/
 De tutia

De tutia

Uua lupina
 moſella

vt dicitur sicut generaliter facit s; descriptione. Desue
qua si perit possit d; aut charabe q; rapies palcas. z est qm
mi arboris dicte haur romanu. Jo. anglic in ca. de feb. et h
ca ait. carabe: z e carabe id e q; vernix: s; carabe id e q; abra:
p od' eoz d; e. z. iij. z. vi. Opz itez add e oleum mirini z oliu
masticini: s; coposito: n; d; e si debet ee lota aut no. nicol' at
ait. oleo mirino loto. addito eis olo masticio n; loto. qda ni
lauat ipsi sil cu illis postq; oia snt sil comixta: z cofecto vn
gueto ex q; vngueto vngat renes a fursu vsq; deorsu. dosis
p oistor duoz oleoz. s. mirini z masticini. l. de masticie de/
bet ee. asi. lb. ij. z. s. iij. z fiat. istud vnguetu d; p fici cu optia
vigilia ppter optima utilitate que in ipso inuenitur.

Vnguētū p filori fm Dini florētini in suo
antidotario. p. calcis sortis supra qua
p oaf septimii aq; z p tres dies sic dimissa coles. postea i hac
aq; vi. pris calcis ponat: z p tres dies morant. his gectis he
rta p arsenici citrii i p dca aq; mitat: z ta oia ad soie dimit
tat donec pena i missa de pulle: cu extrahit x o locus fricef.
id eniz cito abradit pillos.

Vnguētū non est in vsu. liber q; d; bulchafim in tra
ctatu pmo scribit modū p filori notis: s; no est id e. vey supe
rius posuit modū faciēdi medicinaz depilantez pillos vna
hora: z hoc videt esse melius vnguētū p filorum p p filoro
imelligitur medicamē depilatorum.

Vnguētū genestricū cōe s; Jo. agli. i. c. d. cura
artane. p. floz genestre. z. vj. butiri
maj. s. facti de mēse maj: vel alter' n; hoc h; i no p oster as
fungie porcine recētis lib. i. cere modicū vel fiat sigidū: vel
p o p fici cu oleo canomille: z tūc cera plus valebit. ubi cōte
rant flores cu istis p dicit: vel cu aliquo istori. z tūc ista p
r. dies p tunc agitudo: z ad solē ponēdo: z tūc vli o ponan
tur in patella ferrea ad ignē: z dissoluant: z liq; fiat pingue/
do vel butiri: z tūc deponat ab ignē: cito post coles p me
diū pāni linei bñ cōpūmēdo: z erit vnguentum.

Vnguētū vng. apud nos no ē in vsu. Idē e eodē ca. describit
duas alias descriptiōes q; idē no snt. ego x o solū scripsi istā
descriptiōes: q; copositor intrinlat ipm vng. genestricū cōe.
Benestra aut fruter e oib' nota. h; apd Dia. vocat spari.
Pli. geniste vlncti vsus p ficit. flores a p b' gratissim'. dubi
to an hec sit quā greci auctores sarion vocāt. qda mirica vo
cāt: sed no mirice. Desue inqt. alb: achin ē capistrū arboris
z est arbor: mōtana: sup qb' s; p tē eteua dēstas fustū mul
te rectitudinis: z dū plicant no patiunt fracturas. vñ ligant
ex eis arbores: z p ducunt flores figure inanis citrinatis
multe: z p fere folliculos fm semitā orobi hntes seia distū
cta sic lens: sed in ligna latia genestra siue mirica appellat.
Electio vltimaria ē melior: z oēs q; in p t b' orietalib' ouū
tur. Gal. in octano simpliciū ait. spargamū id est genestra.

Vnguētū ra lepre. p. talpā cōbustā: cor
tices auellana: nucū mator: castaneaz. z cum his apes z
muscas. z oia ista cōburant: deinde. p. capillosum vneris
recentium: p fice nardū: landani: bulliant omnia in oleo lau
rino: z addatur cera: z fiat vnguentum.

Vnguētū non est in vsu. Ma pias inqt. tal
pa d; q; p fice nata cecitate perpetua z teneb: z
ei absq; oculis semp terra fodit: z humi egerit: z radices
subter frugibus comedit: quā greci affalan vocāt. cōburat
aut istū afal ut cōburit lepus: cui' modus patuit supra.

Vnguētū papes sunt posite iter minuta aialia: z he note snt. Jfido.
inqt. apes aut dicte vel qd se pedib' inuice aligent: vel p eo
q; sine pedib' nascāt. nā postea z pedes z penas accipiunt:
be solerte in ganerādi mellis officio assignatas icolūt se/
des. domesticilla inarrabil arte pponūt ex varijs florib' suū
cōdūnt: textusq; ceris in mīnora ple casta replēt exercituz: z
reges hū: p fta mouēt: suū iugū: cum multū e rasperāt. has
plerasq; expū snt nasci de boue z cadauerib'. nā p o his crea
tis vltuloz occlloz carnes verberāt: vt ex putrefacto cruo/
re pmes creentur: que postea efficiuntur apes. proprie tñ
apes vocantur oste de bobus sicut crabrones de equis. su/
ci de mulis. vespe de asinis. Dia. in ca. de melle inquit. mel
est ros celestis: quem apes colligunt.

Musca apud oēs nota ē. Jfido. musca ex greco venit: si
cut z mus. h; sicut z apes necate i aq; altq; nēs post. i. hore spg
ctū reuiviscūt. reptur alia spēs musce q; vocat cinomia apd
grecos. z est musca canina. nam cinos gre. canis vocatur.

Vnguētū de castoreo. fm eūdē in ca. d
ret: enfor: bij a n. z. ij. p. retr: cost: i amari a n. z. ij. costū resoluat
in. z. iij. vni albi per vnam diem z noctem in crastino adda
tur. z. iij. olet: z bulliant vsq; ad consumptionem vini: z po
stea addantur pulueres: z fiat vnguentum.

Vnguētū ebulinū. fm eūdē i ca. de do
lore sicuturaz. p. solioz ebuli
m. iij. coquātur in aq; diu. deinde extrahātur z pterant sicut
si deberent comedir: p fentur in mortario. z tūc modicuz
arungie porci vel butiri de maio. z flores genestre misceāt
ur: v per mediū pāni linei extrahantur: z erit vnguentum
optimum in ca frigida: sicut ego probant in uno podagrigo
z scatico pingui valde: nec valuit sibi aliquid aliud.

Vnguētū vng. nō ē in vsu: n; s; itione copositoris est mī
rabile in ista materia. **E**bulus aut est spēs sambuci. vñ
vñus. Sambucus ē actis: s; ebulus ē carneactis. de q; Se/
rap. in cap. de ebulo de utraq; logf. z ibi describit de so: ma
spoz diceo q; ista spēs q; d; carneactis est minor: p mar: z h;
ramos magis herbe pūctes q; dratos in qb' snt multi no/
dū: z folia snt cē distātia i singulis modis snta folijs amigdā
le in sūmitatib' snt: nisi q; h; venas: z snt lōgiores eis ha
bentia graue odore: z sūmitatib' ramoz snt capiteila feu
co: one similes corone supradicte spēi. z flos snt. z h; radice
longā in grossitudine digitū: z apud nos in vj. ac in mul
tis locis nascitur: z vocant ipsum rusticū loze.

Vnguētū quercinū ibidez. p. visci quercū
ni rubee mīnoris: ebuli z media
ni: corticis sambuci. a n. z. z. coquant in aqua eamomellia:
z fiat vnguentum quercinum. est enim secretissimum.

Vnguētū quercinū non est in vsu.
Vnguētū aut quercinū s; Serap. ex auctoritate Dia. de
lior ex eo ē novus q; ē filis i colore suo poris. exteri' x o sub
rubeus sine aspitare: z sine sursureitate: z sit ex fructu rotun
do q; nascit in arbore gladiū. idē Serap. dicit. reptur autē
in arbore matorū z p fice: z alijs multis arborib'. ego x o
vñ p fice snt q; est in grossitudine digitū: z apud nos in vj. ac in mul
tis locis nascitur: z vocant ipsum rusticū loze.

Vnguētū de euso: boz Jdet. de nissū
gnana in ca. de paralesi tēo
re totura z spasmo ex repletōe. p. olei autiq; multū lib. l. ce
re rubee. z. ij. liq; fiat cēra cu oleo ad ignē: z proiectat desup
euso: bij. z. l. castorei. z. s. z fiat vnguen. hoc enī mirabile ē
in passionibus nervorum: apud nos in vsu est.

Vnguētū de corticib' castaneaz s; Barbo/
lomei mōtagna. i suo antidotario
p. olei de masticie l. j. olei mirini: cōtōz a n. z. vj. masticū

uario hetur qd si medicis visitado infirmu ipam in manu
portauerit egroto inficente. z dicit egroto qualif habes: si
eger dicit bn sanabit: z si dicit male moriet. hecapud nos
in ciuitatibus nascit. hac qda rustici herba sauci Joannis
vocant: sed non recte. Napias berbena herba sagmen di
dicta quasi pura. hecz gerebotane dicitur grece.

Anguentum de silio siue de radice silij i eo
de li. ica. d. ludanob. R. radi
cis silij in aq decoctis: z optie trite. z i. incoz porent. cur. z. i.
arungie recetis siqfacterz colla z cu. z. i. aq rosate: deide su
peraddant ceruse pulueritate. z. ij. pulueris masticeis oliba
an. z. s. camphore. z. i. z optie incoz porent z vsu reseruet.
R. stud vng. no e in vlti maxie apd nos. Alitv plata e: cu
ius spes sunt multe: de q Serap. in suo cap. loquitur.

Anguentum albi i eodē lib. in. c. de cobu
stioe ignis vel reiar dētis aq
feruentis v olei z silij. R. oli rosa. z. iij. cere albe. z. ij. ceruse
q. s. ad icorpandū z ispisā dū: z i sine addat duo albuta. ont.
R. stud vng. e. est multū i vsu. vey e qd sit ex hoib. q vtun
tur ipo sub illo noie. qda vtunf sub noie vnguenti de biaca
crudi: aut de cerusa crudi ad dīam cocti: qd supius scripsi.
R. asis in libro de d. i. i. s. i. b. i. in ca. de adustioe inquit. cōfert
adustioe ignis. vnguentū de calce. z vnguentū de cerusa: z ma
gis vltimū: qd ex pti sum. ad hoc est vnguentū albi: z cū e
res magna plurima idiget flobotoia ex iatre diuerso aut
opposito. deinde curet cū vnguento albo. volo qd itelligat
per vnguentū albi: qd est factū de cerusa z oleo rosato: z ce
ra: z nō de pluribus. idem hodierni faciunt.

Anguentum de cataridib. in eodē lib. in. c.
de saphati tinea z alijs pustul
capitis. R. cataridaz purgataz pulueritate. z. ij. silij in. z.
s. cortici nucis. s. nucis cōis dīce carea basilica seu regalis
z. ij. sinapis: mirre an. z. i. mellis z acetū quantum sufficit: et
fiat z teneatur super locum per vnum diem. postea eo amo
to superponantur folia sicile id est blete vel caulium.

Anguentum vnguentū nō est in vsu apud nos. Silib. de anglia
in ca. de paralesi bz idē: sed nō est oīo file. Hoc vnguentū
sm intentionē Dini florentini. est vnguentū albariel. hanc
intentionē hnt hodierni chirurgi: z eius descriptioe desat
bit ad eue in suo antidotario de quo vide supra.

Anguentum de cataridib. in eodē lib. in. c.
de saphati tinea z alijs pustul
capitis. R. cataridaz purgataz pulueritate. z. ij. silij in. z.
s. cortici nucis. s. nucis cōis dīce carea basilica seu regalis
z. ij. sinapis: mirre an. z. i. mellis z acetū quantum sufficit: et
fiat z teneatur super locum per vnum diem. postea eo amo
to superponantur folia sicile id est blete vel caulium.

Anguentum de plūbo bz Leonar. d. pda palea
Madnanēses: i ca. d. herispilla. R.
plūbi vsti cū sulfure bz seruitore. z. ij. litargiri. z. ij. ceruse:
antimōij an. z. i. olei rosati. q. s. fiat vnguentum molle.
R. stud vnguentū est in vsu: maxie sm istā descriptioe.
Bdē in cap. de cura canceri bz idē. Bdē in ca. de vlcere b. am
blatinis bz idē. Sed vterqz ab isto differt. Numbū vero
apud Zul. vocat alannoch: z alhabar. vltimū focum sul
fure sm seruitore: em superius in quadam sief ostendi.

Anguentum de litargiri sm eū in cap. de
prima z igne phico. R. pulue
ris litargiri. z. ij. ceruse. i. biache. z. s. olei ro. z acetū. an. qz
tū sufficit. fiat vnguentū in catta decoctum ad ignem: sed me
lius adhuc est vt fiat in mortario siue decoctione.

Anguentum vnguentū est in vsu. maxie bz istā descriptioe. pe
trus argillata in pmo cap. de flequod bz idē: z hie: nisi qd
deficit acetū. R. asis in septimo Almansoris in ca. de his q
vlcera cōsolidant: z in vlcerebus multam hntibus humo

rositate carne generat. z ipoz remouet humorositatem. bz
idem: sed non est in vsu. idem habet Zul. placentius.
Anguentum bz Dia. e scoria argēti. idē est bz Dli. eius so
spēs sūt multe: qdā spēs ei e qd sit ex plūbo: z qdāz sit ex
argēto: z qdā sit ex auro: z qdā ex eis e nigri coloris: z qdā
aurei: qdā melior e ceteris. nā vnguentū qd sit ex tali litar
giriō declinat ad albedinē: z sūt nobilissime bonitatis: sed
si litargiriū snerit nigriū aut hūis in se aliqd plumbū erit vn
guentum qd fiet ex eo nigriū z turpe: hoc est satis notum.

Anguentum diaburion sūidē. R. minutū z
indiciū z terrā nigram: de qb
tribus pingit pictores. an. z. s. olei. z. iij. salis cōis bz pista
ti. z. ij. pone hec oīa ad ignem in catis lento igne semp cum
spatula agitando: z decoquat donec ad formā: quāuis ut re
ducatur: z maxime ad formam ceroti.

Anguentum vnguentū diaburion nō est in vsu. An. in lib. qro
in fen. ij. in ca. de curatioe prune z ignis phici siue ca. inqt.
cū ergo gescit isāmator: z remanēt vlcera curent cur. eis q
sunt sicut empla de merdasengi. i. de litargiriō z empla dia
buricaron. Zul. ibi nō ponit descriptioe sed solū de ipo lo
quit: z si facere ipm volueris descriptioem habebis.

Anguentum e res rubea q pictores vtunt. Bal. i libro ad par
thenianū inqt. armenianū vel minutū optimū dicim qd est
leue eqle ceruleū frāgibile: sine lapidib. vires habet cris/
colle. h apud Dial. vocat armenius. nā ibi Dia dicit idem
qd dixit Bal. sed Simon non cognouit ipm.

Anguentum e qda res q vtunt pictores ad pin
gendū colorē turchinū: z e color. idē qd ad celestem. Hi
ctores de ipo hnt cognitionē: qz eo vtunt. z hoc notū est z
fit de flore cuiusdā herbe q arabice dī nīl: que pnti tinguu
tur. Macer vocat ipm osatim. vñ vsus. Datis a grecois est
vulgo guaido vocatus. Nō modicū qstū pbens tinctorib.
herba. Moderni existimāt ipm esse vtrum gualdum seu
telassam: z est herba cum qua tinguatur blanctum.

Anguentum mirabile de cāctis stumialib.
sm eūdē in ca. de cura canceri
R. de cinerib. cāctozū stumialū recetū: z declinā aurū: z d
aq solatri qd sufficit fiat vnguentū p optie ducēdo in morta
rio de plūbo cū pistello aut super tabulam plumbeam.

Anguentum vnguentū nō est in vsu. Sacri maxie stumiales notū
sunt. Liber qui dicit Bulchastm. i. seruito: i tractatu tertio
ponit formā cōburendi sariss. i. caneros: z ait. accipe can
eros stumiales viuos qn sol fuerit in signo arietis. xij. die
mensis: intelligo lunaris: z pone i furno panis quousqz cō
burant: z non conuertantur in cinerem.

Anguentum climia aurū bz Zul. melio. e illa q aerea e vt cūcin^o gla
ret cinerib. coloris recēoz: z lamiosa grossior. Zul. libbar. in
quit. climia aurū e supfluitas q ad hēt parietib. vasis i q puri
ficat aurū climia argēti z supfluitas q ad hēt vasi i q puri
ficat argēti. vltio fit clia ex ere: z marchesia e sic climia auri.

Anguentum de dragātib. sm eūdē in ca. d
medicinis faciētib. nasci car
nē. R. draganti. z. s. z ponat ad mollificandū i aq calida ad
tantā quātitatē vt redici possit ad formā colle. nā istud vn
guentū est valde cōglutinatum: z si vis potes addere de
sanguine draconis: z sarcolle ana parum.

Anguentum vnguentū nō est in vsu. sm intentionē luminis ma
scit. r. r. hoc vnguentū nō recetitur ab au. z. i. i. i.

Anguentum de dragātib. sm eūdē in ca. d
medicinis faciētib. nasci car
nē. R. draganti. z. s. z ponat ad mollificandū i aq calida ad
tantā quātitatē vt redici possit ad formā colle. nā istud vn
guentū est valde cōglutinatum: z si vis potes addere de
sanguine draconis: z sarcolle ana parum.

Anguentum incarnatiū bz iudē: ex auēte
Esculapij smi medici bonū
in ca. de incarnatiū in gnali. R. herbe dicte litij. q herba e
tante ppetatis q cecans pulsa arūdines tāgit oculis cū
dictis solijoz: z faciūt cū dicta herba remidere: z dicta herba
reducit ad formā pulueris: z resine pmi. an. z. ij. olei z cere
quātū sufficit. z fiat vnguentū: quū est mirabile.

Anguentum vnguentū nō est in vsu: sed bz intentionē Leonar.
est ex auc. Esculapij primi medici: quod valet mirabilē in

illa mīa: z ē certū q̄ Esculapīus p̄mus medicus fuit in uen-
tor: medicine vt existimant hodierni. Jūdo. inqt. medicine
aut artis auctor: ac repto: apud grecos phibet apollo. hanc
filī eius cūsculapīus laude z oge ampliamt: s̄ post q̄ fulmis
icū. Esculapīus interij: interdīta fert medēdi cura: z ars
simul cū auctor: e desecit. Lamītas pannos pene quingent-
tos vsq; ad tps artaxerxis regis p̄larum: tunc eā renouauit
ad lucē llyppocrates. Elele pio pie genit̄ in insula cyoo.

Uitū apud adoder. sit e succo fructu arboris q̄ darsifa:
hā dī. qdā hāc vocāt bugīa sicut z s̄atth. sil. in lra. p. q. ait.
pulis bugie. i. puluis de radice arboris berberis. ipe Leo-
nar. in. c. d̄ vndi in ta inqt. Uitū ē succo fructu co: nastrelli. de
īpo hō vide sup: a in descriptione pillularum lucis minor
vbi melius fuit ostensam.

Anguentum de florib' salicis: fm eūdē in
ca. de incarnatis in gīali. p̄.
flor salicis vl' succi folioz īp̄ns. z. ū. lachrymi vl' terbetine
loco eius. z. ū. aspalit: p̄ncipio humide ana. z. l. colofonie. i.
picis grece. z. ū. olei z. cere. q. o. z. fiat vng.

Uitū vnguentū nō ē in vsu. Salix at est arbor: q̄ i aq̄is
locis semp nalsat vt est notū oibns. Serap. in ca. de saltce
dic q̄ flos z rosa īp̄ns ad ministrant ab oibns medicis in
vnguentis desiccatis. Jūdo. ait. salix dca q̄ celeriter saliat
hoc est velociter crescat: arbor: leuia vitibus habilis viciē-
dis. Jūic. in sedo canonū. tria de īpo facit capi. vñ sub noie
ait: ibi dicit q̄ dicit q̄ dicit q̄ dicit in cap. de gant: dicit cap.
facto: de gant qd est dicit vel qd dicit dicit dicit dicit dicit
salicis. hec apud grecos itea vocat. Circa instans ait. salix
cortex z flores z solia vsni medicine competūt. Petrus de
crescētis dicit salix est arbor nota sic dicta eo quia eius plā-
ta i altū salit. Jū. salicis fruct' an maturitatez i arenā abit.
Lachrymū. i. lachrymū arboris balsami. nā ipse leonar.
in ra. d̄ fistulo ait. olei vñ seu lachrymū: qd idē ē vel terbe-
tine loco lachrymi sine dubio fm iūctiōe cōpositioris lachry-
mū est opobalsami: q̄ ipse dicit q̄ loco e' ponit terbetina
vt faciunt multi alij.

Anguentum de pulegio s̄bidē. p̄. succi pu-
legij mōtani: succi calamenti:
succī cetauree vl' pul. istoz aū. z. i. olei murti: z. cer. q. s. z. fiat.
Uitū vng. nō ē in vsu. Pulegius herba est satis nota:
maxime pulegiū cōe. i. pulegiū regale. Jūdo. inqt. pulegiū
apud īndos pipere p̄ciosius est. Circa istans ait. pulegiū in
tpe flor collr. p̄ animi sermaf. solia cum floribns abiectis sti-
pitibus in medicina ponunt. glicomm etiam est pulegiū.

Anguentum de cetaurea fm eūdē in ca. d̄
medicis z solidatis. p̄. cen-
rauree mioris. z. i. aristo. lō. z. v. vene tictoz. i. rubee tictoz z
lace aū. z. ū. terbetine. z. i. off. mastice. z. i. cere. q. s. fiat vng.

Uitū vnguentū non est in vsu. Cetaurea nō herba est
nota. Jo. angli. in ca. de fluxu vērns ponit versus de cen-
taurea q̄ ipa optūne valet in emoroidibus.

Cetaurea inuat nervos pectusq; sedz. i. scōinā: sicut z
vulu' solidat vñ meliorat. Inctas carnes radix pirita re-
duct. Inhibns atq; scie valet z muliebria ducti. Si desic-
cef z post bñ puluerizet: Stringit emoroidao oleo si cōmī-
scaat. Jū. inqt cetaurea hac dī: curatus kiron cur hercules
except' hospitio p̄tractā arma sagitta ei excidisset in p̄de
quare aliq̄ chironon appellant. alia est cetaurea maior: sed
ista nō est nota nec fuit nota tpe maeri. nā maer inqt. sunt
centanrec spēs maior: qz tūno: qz vt supradicis dixi de plu-
ribns herbis: sed q; p̄ paucas spēs ē cognita maior: hanc p̄-
termittens vires narrabo minoris: quā notā cūctis credo
vlgarib' īp̄ns: apud noo in locis aq̄nosīs nascit.

Anguentū citrinū s̄bidē. p̄. terbetine. z. ū. ū.
ceruse. z. i. olei murti. z. ū. argēti
vñ cū salina extincti. z. s. cere. q. i. z. fiat vnguentum in mor-
tario sine igne propter argentum vitum ne fallat.

Uitū vnguentū ē in vsu: sed sunt ex hoib' qui cōponit
per aliū modū. d̄ i citrinū: qz ei' color efficit citrin'. Jū. l.
combar. hz idē sed nō ē in vsu: inenit aliud vnguentū dicitur
citrinū: qz cogitur in pomo citrino: sed hoc nō hz colorē citri-

num: inmo eius color tendit ad albedinem: cū vsu vngue-
ti descriptio superius ostensa fuit: in fra apparēbit vna alia
descriptio que generaliter vsni veniet.

Anguentum de hedera fm cū in ca. de cō-
bustione ignis vl' aq̄ vel olei.
p̄. granoz z folioz hedere z pisten f̄ poplie z extrabat su-
cus olei cōis as. partes eāles: cere albe quantū sufficit: oia
infimul decoquant vsq; ad p̄sumptionē succi: z p̄stca p̄-
ciai supra acetū albi z malaxent illud vnguentum.

Uitū vnguentū nō est in vsu. Hedera apd Jūic. in sedo
can. vocat cūsus: z sūt ei' spēs tres. s̄ nigra alba z r̄n. z oēs
sūt acres stiptice. z vna qdē spēs ei' est qdā qd noiaf lau-
danū: z cūsus qdē i radice ē landanū aut aliud. ambo enī
sunt propinquariū dispositionū. Serap. de hedera loquit
in cap. de volubili in sine cūsdem capli inqt. edem. i. lauda-
nū colligit ex vna spē cūsus z noiaf landanū. apud Dīaf.
edera vocat cūsus: z dicit q̄ mulle sūt spēs: sed tria sūt ge-
nera. s̄ alba nigra z elix. Hec ab Jū. d̄ rubea. alba nō sēm
affert albi nigri aut crocei: quā multi dionisiam vocant.
elix nō nō hz lemē. ibi a Dīa. cōmūdis sermo de hedera vo-
lubili ipogstidos z landano ex quo vī textus falsus. nā ipō
quīstidos nō est hedera: nec est spēs eius. vide Serap. de
ipogstidos separatū cap. facit z illud qd dicit Dīa. in cap. de
cūsus. idē dicit Serap. ex auctoritate īp̄ns cap. de ipogsti-
dos. z sic si bñ p̄siderēt videbitis q̄ ille textus Dīa. est cor-
ptus. Jū. in septimo simpliciū inqt. cūsus vel landanū
in fra ait. cūsus vel hedera. Jūdem in libro ad paternianum
inqt. Hedera nascit in diuersis arboribus parietibus vl' pe-
tris vel in terra. Jūdo. hedera dicit q̄ arboribus reptā-
do adheret. d̄ ē hedera: q̄ libet r̄ a capis edit: vl' d̄ he-
dera eo q̄ hedis lactis abūdantiā in esca tenentis p̄beat.

Anguentū caudē vestigior. p̄. vñ colū an-
gustare vitri albi: z accendat in igne z extrigat nomēs in
succo limonū: z hoc facto vitri subtilissime teret: loco īp̄-
valer spuma vitri. z ē melius si haberi pōt. si aut nō pōt ac-
cipite sup: adictū vitri. z. ū. pulueris sandalozū alborū z
pul. cristali. aū. z. i. z dīu oia sup postidū. i. lapidē quēdā sic
vocati bñ ducant cū aqua limonū: donec tu scias vnguen-
tum extendibile super locum qñ volueris extēdere.

Uitū vnguentum nō est in vsu. Eolum vñz angusta
re dī: vulgari nomine: sed a latinis dicitur insula. z hīc ē ser-
mo venetorum z astantium regionum.

Uitū maxie albu est laudabile: fm Jū. vitri. est inter
lapides sicut stultus in hoies. spēs aut vitri sunt multe. nā
est vitū i albi: rub: citri: viride: z azzini: sed nobilior
cūctis est illud quod colorem habet albu.

Anguentum de sandaracha mirabile: s̄z eū
de in ca. de cura vulnerū. p̄.
cere albe. z. ū. terbetine lote. z. ū. mastice. z. i. s̄. sandara-
che sarcocollē: hūrio. aū. z. ū. mīlce z fiat vnguentum mala-
rando īp̄s in font acetoz: vl' in bono vīno montano albo. z
habens īp̄s p̄o secreto: quia bonam operationē facit in
omnibus membris carnis: mibus z nervosis.

Uitū vngue. nō ē i vsu. Jū. Leotar. habuit īp̄s p̄ secreto.
Sandaracha s̄z Dīa. i. eisdē locis nascit in q̄bns aurū pig-
mentum eligēda q̄s ē q̄ color: ē tuffa valde z facile teribi-
lis: mūda colorē ciabū h̄ns. hāc multi greci crediderūt eē
aurū pigmentū rubellū: s̄ nō recte. nā apud arabes sandaracha
est s̄m̄: z idē est apd thoder. Jū. Sera. i. ca. de p̄ncipe ait. s̄
darax. i. s̄m̄. Jū. Jo. angli. in ca. de renmate ait. s̄m̄ que
vocat sandaracha p̄ nulla ma gri p̄ducta: q̄ ipa breuiata vel
corepta tūc ē idē qd aurū pigmentū. vñ s̄m̄ ē sandaracha ver-
nū medicoz nō tictoz: un. Sandaracha. i. aurū pigmentum ru-
beum vel citrinum: qz colo: citrinū aliquando vocatur ru-
beum apud grecos: sed non recte vt dīctum fuit.

Anguentum de vulpe s̄z eūdē in ca. vt si-
pra. v. i. ca. de cura vulnerum
p̄. olei iūm̄: terbetine sublimata aū. z. v. alūgie porci. z.
ū. p̄treti: gētiāne pipis lon. bacaz lauri. arisvolgie. froun-
de: castorei: mīr: sal' aū. z. ū. adipis v̄sica: adipis gattica: adipis

quod non nego nec affirmo. certe in partibus rome dicitur fuit nisi quod in rei veritate ghem alchanac est qui dicitur viscus qui reperitur in arabia super arborem asse fedicitu denu sit. magister Petrus argillata: qui sepe et sepius vultur isto vnguento quod ipse describit in ca. allegato. et ibi loco ghemis alchanac ponit viscum cum quo capiuntur anes: sed nos intelligimus viscum quercinum: quod puenit in isto casu: tamen ego non affirmo quid sit: sed generaliter loco eius ponitur colla piscium: sed intentio nostrorum circugicoz viscus quercinus etiam valet. Si autem facere volueris vnguentum diaquilon seu emplastrum de mucilagibus cum gummis oportet facere ut docet magister Petrus argillata in ca. allegata. ubi sic ait. in fine descriptionis dices. conficiatur sicut ipse. Mesne docerit in antidotiario et si cum istis addatur bdellium serapinum armoniacum ana. 3. i. erit diaquilon gummatum siue cum gummis. in vero scias si ponas supra vnguentum diaquilon sine gummis aut cerotum de mucilagibus sine gummis illas tres gummis quas nominavi tunc erit diaquilon cum gummis.

Emplastrum de grauis lauri. 3. i. oliban. ma sticis: mirre ana. 3. i. granorum lauri. 3. ij. ciperi: costi ana. 3. s. melis collari. q. s. ad aggregandum et extendatur in pannum: et calidum superponat ubi oportet. si autem triplicetur ciperum et de stercore vacarum aut caprarum siccum ad pondus omnium inuenitur mirabile ad hydrophum.

Et istud emplastrum est in usu. tamen non valde. Petrus de crescentiis inquit. laurus est arbor satis magna: cuius frondes sunt late et longe. et folia semper viridia et odorifera valde: que arbor bacchas facit: que sunt fructus parui nigri: quorum magnitudo est sicut anelane parue super quas sunt cortices nigri subriter qui compressione franguntur in duas partes. et ille sunt que competunt medicine.

Emplastrum de galia. 3. galie muscate: 3. nati an. 3. i. s. raticis: sumach acacie ipoquissidos: landani: galarum non perforatarum. calamit. aro. rosarum et seminis eius: quod autera a multis modernis dicitur sandalorum alborum et rubeorum: masticis xilaloes id est ligni aloes: gario. spice. i. spice uardi: oliban: mirre: costi: ciperi absinthij ana. 3. ij. fiat eorum contritio bona: deinde accipe: succi foliorum: mirre humide: foliosum lauri: aque rosate et vini pontici ana. 3. i. s. et submerge in eis calefactis rotellarum de seni. 3. ij. dactilorum siccorum numero. xij. dimittantur per diem et noctes: deinde terantur et fiat sicut puluis et misceatur cum mine aromaticis id est cum speciebus 3. ij. aut. 3. ij. gummi assifelicet gummi ar. 3. vij. coquantur omnia lento igne usque ad spissitudinem mellis: deinde aggrega cum puluere roris et terebinthi in mortario donec fiat totum viscosum: deinde lina ex eo super lamina et suffumiga cum ligno aloes et cithimetur cum eo.

Et istud emplastrum non est in usu. dixerunt autem quod appellatur emplastrum de galia propter troc. de galia quos recipit: alij dixerunt quod dicitur de galia: quia in galia proinicia repertum fuit: et vntur ipso. Bartholamens montagnana in suo antidotario habet vnguentum de galia muscata quod in usu non est.

Ramicis vero est quedam sectio facta ex varijs rebus. et reducta ad formas trociscorum sicut apparuit supra galla. i. galla asiana galarum alie sunt perforate alie non: si non perforate sunt in agis laudate in medicinis quas perforate: circa instans ait. galia est fructus quercus. quedam inuenitur grossa et leuis et perforata quod modicum valet: alie reperuntur in asia et africa: et dicuntur asiane: quia parue sunt. et non perforate: que vero inter eas inueniuntur grossiores meliores sunt.

Tortelle de seni. i. panis assif: siue panis biscoctus: et est modum ostendat infra in cofectione emplastrum diaphinicon. Chinu pontici. i. sorte: ma potic? e sapor: dicitur foris. pot et dicitur potic? ab infusa qda sic noia: s; no e ad ppositum.

Emplastrum relatum ad andromacum. 3. sept arietini: picis ana. 3. xvij. auripig

menti rubei et citrini: aluminis famenti id est aluminis scis: sic calcis non extincte ana. 3. xv. armoniaci. 3. ij. dissoluatur armoniacum cum vino rubeo: et dissoluatur in igne: et dissoluantur cum eo olei lib. ij. et pulueris qda puluerizentur: et aggrega omnia simul sicut decentem modum preparatio: nis eius: et vitre ubi oportet expasum in lamina.

Et istud emplastrum non est in usu.

Auripigmentum latinum nomen est ab aureo colore. Irido. in cap. de coloribus inquit: arsenicum quod latini ob colorem auripigmentum vocant: sine dubio aurum pigmentum et arsenicum eiusdem sunt generis: sicut patet si legis cap. de arsenico apud Dia. cum cap. de auripigmentum to apud Serap. videbis quod idem sunt species antem arsenici vel auripigmentum: sicut in Dia. sunt due scilicet rebenm et citrinum: sed sicut in Aui. sunt tres scilicet album citrinum et rubeum. de quo vide supra. liber qui vocatur bulesis. in libro primo docet modum comburendi et albificandi auripigmentum: et sublimandi ipsum: et comburendi et vertendi citrinum in rubeum: et de sublimatione arsenici: et de modo vertendi arsenicum citrinum in rubeum.

Emplastrum sinapis munde: de scriptone De mocenti. 3. sicuti siccatu pinguium partem vnam: et infunde in aqua tepida per diem et noctes: tunc exprime fortiter ut nullus humor in eis remaneat: deinde sinapium tritam cum aceto cum eis misceas diligenter dicitur commiscendo: et sit sinapis pars vna: et sicuti pars alia si vehementioris virtutis facere volueris pone de sinapi partes duas. si autem minus ex sicibus partes tres. et ex sinapi partem vnam. quando autem applicatur loco dimittatur in eorum auferatur antequam vulneret locus: et proprie quod solum calefacere oportet: et quando dimittitur donec vulnereur: et proprie quando profundarum materiarum exclusionem queris sicut in ribus. in defectu vero sinapis squibale caprine ponatur pridie in aceto infusus: est ad hydrophum et duritiam et dolorem splenis efficax. et quando ad additur in eis simus columbarum agrestium: et radix enule. et semen nasturtij: et grana lauri: et confert ad frigiditas et ventositas egritudines viscerum et splenis et hydrophum et similia: et est expertum ab antiquis medicinis.

Et istud emplastrum apud nos non est multum in usu: dominus Rasis in libro distillationum in cap. de sciatica et dolore lumbare anche habet etiam hoc emplastrum. sinapis autem semen est satis notum. collumelia in libro de cultu hororum inquit. se que lacescenti fieti factura sinapis. hec apud arabes cardedel dicitur. Serap. autem in capitulo de sinapi ex auctoritate Dia. inquit eligendum est illud quod non est siccum nimis neque extenuatum habens granum grossum. et quando frangitur est album interius et est humidum. nam istud tale est nomen bonum.

Squibale caprine. apud auctores non inuenitur capit. sub hoc nomine sed squibale apud grecos stercoza sunt. vni per squibales caprinas intelliguntur stercoza caprarum: et sub isto vocabulo Aui. et alij de eis loquuntur.

Columbi agrestes sicut multorum sententiam sunt columbi quos rustici sanacios dicitur quorum ortus sunt in arboribus. dominus Rasis in libro primo afforsionum inquit. alchenebir id est columbe siluestres. extrema uerunt quidam quod columbus siluestris sit ille qui apud Aui. in libro can. dicitur: quarefescen: sed non est certum.

Emplastrum diaphinicon descriptione Alexi dri. 3. dactilorum vian op ma mirrati sine ossibus. 3. v. rotellarum de seni. 3. i. atoniorum et proprie carnum eorum decoctorum in vino stiptico. i. forti. 3. i. s. stozacis. i. calamite. masticis: landani ana. 3. ij. acacie: succi agreste: storum vuarum agrestium: rosarum sandalorum citrinorum: marchasite: ramie: mirre: xilaloes ana. 3. ij. cere. 3. ij. olei rosati. 3. xv. vini pontici quantum sufficit ad infundendum infundenda: et confice ipsum secundum artem et lina ex eo super lamina: et cum xilaloes suffumiga et superpone.

Et istud emplastrum est multum in usu. maxime sicut istam

in eis ex granis. miro: qd hodierni generaliter ista herba
no videntur nisi florib⁹ & non seminibus vt vult Isaac. &
Zuerroys in qnto colliget aut. alchelicacmelea. i. melliloti
vl corona regia. ctra istas ait. melliloti herba eam⁹ semē
simili nomine appellat corona regia semina cū ipsa cor
nibus colligunt. p quatuor annos seruat. semē cū cortice
in m edicinis ponit. ob qd miro: vt dicunt fuit: qd apothē
carj id nō faciūt. hec aut herba apud nos in ciuitatib⁹ in
uentis cum flore croceo boni odoris vt est notū.

Cordiment. i. carni agreste. & alio nōle a romāis char
da vocat. sed apud nos cheisiz campestre dicit.

Sanctus. fm Dias. a sculto amaracus nominat. her
ba ē ramosa. multas virgas sup terrā spāsas hīs cū folijs
paruis & ronsidis nō distimil⁹ ne pie. i. calamēto moua
no. & hec ē herba que a nobis maiorana vocat q̄ nota est.

Mixtura ad vlnera sanāda. R. garosofolate ra
dici arthēmisie: plimpinelle: camōil
le: pentasilōis: violaz: herbe vētic: caulis rubeiscanapis re
nate oium aū. m. i. rubeē. q̄ntū de oib⁹. hec oia bullāt in vi
no vsq̄ ad medietatē. postea cola & colature adde tertis
partem mellis. & cū eo bulliat. deinde cola & vsus referua.

Garosofolata herba est similis agrimonie: cuius radix
odorē garosofoloz refert. hec apud nos iuxta fossos inueni
tur: & a multis sanamonda vocatur: & apud herbaricos
dicitur pes leporinus: qd salum est.

Herba venti. i. herba venti mato: que paritaria vocat.
minoz autem vocatur consolida minoz: vt dicunt fuit si
pra in vnguento maritaton. paritaria autem Apud Auisē.
in secundo canoū. vocatur herba vitris: sed apud Dias. vo
catur alfinici aut parthemon quod falsum est: quia parte
mon apud ipsum est herba que a modernis vebue vocat
& apud Serap. matricaria. & sic si legis cap. de parthemon
apud Dias. in capitulo de matricaria apud Sera. videbis
q̄ idem est. ergo parthemon non est paritaria. hec parita
ria apud nos nascit in tectis: & vocant eā rustici veraghiū.

Caulis rubei sunt caules sic nominati: quia eosum co
lor rubeus est. in ortis inueniuntur: quorum solta & stipites
rubrum habent colorē.

Canapis renata. i. siluestris. & fm quosdam iste textus ē
corruptus: quia debet dicere canapis siluestris aut similita
tes canapis. Quidam autem florentinus in suo antidotario
habet eandē mixturam. & loco eius hz similitates canapis.

Rubea. i. rubea tinctorum de qua diximus supra.

Emplastrū apostolicon fm Nicholaum in
suo antido. R. litargiri. ʒ. vj. ce
re rubeē: colofonie. i. picis gre. aū. ʒ. ij. propolei visci quer
cintana. ʒ. i. armoniaci lapidis calamīnaris aū. ʒ. vj. masti
cis: olibanū: mume. aū. ʒ. i. terbenīne: galbanū: bdellij: mir
re: calceumēnon: sarcocollē: lepidos calcis: diptamīaris
logie longe passū viridis: oppoponacis aū. ʒ. iij. cōficiunt
sic: galbanū: marmosacum & oppoponacū aliq̄stulum cō
uisa ponantur in vīno vna nocte. ita vt bene cooperiatur &
mane bullant donec liquefiant: & p catiam colētur. & itez
bullāt ad cōsumptionē vīni: deinde litargirium in subti
lissimum puluerē redacum cum sufficienti oleo in caldar
io disempere: & super ignē mitta: & cū spatula agitādo
cā diu bullāt donec super positum lapidi in modū cere in
spissetur: & statim addat cera: qua liquefacta addatur coloso
nia. postea addatur mastix olibanū & mirra: & factio inter
uallo ponatur bdellium & viscus quercinus liquifacdo vt
seo ponatur terbenīna. ca liquefacta ponatur caldaru in
terra. & tunc gutte in ipso caldario paulatim ponantur iterū
super ignē ponantur & cū spatula agitādo aliquantulum di
mitantur bullire. postea addatur sarcocolla. deinde lapis
calamīnaris. factio interuallo ponatur flos eris & lepidos
calcis. post hec calceumēnon. semp cū spatula agitādo
donec aliquantulum rubere inceperit. ad vltimū diptamū et
aristologia rotūda. deinde infundant in aqua frida: & ab aq̄
abstracta manūno exprimendo & malaxando ita tractet
vt tota aqua in de exeat. & inunctis manibus oleo laurino
magdaleoneo infomentur. & vsui referuentur.

Emplastrū dī dura cōfectio. apostolicon. i. supra positum
vel supra mīsum iterpretatur. Silbertus de anglia in ca.
de vulneribus in partibus interiorib⁹ hz vnam aliam de
scriptionē que eadem est. hoc emplastrum ē in vīno.

Propoleum vel propoleos fm cōpositorem est sauu
sive cera. Silbertus ibidē dicit qd propoleos est cera alba:
sed hoc non approbatur a sapientibus. nam propoleos est
sordices alueariorum apum que vocatur mūm: qd patet
per Dias. qui de cera propolei singularē facit cap. & inquit
qd vitilis est ruffa: & odorata sicut stozaz: & mollis non val
de: quā manibus si volueris duces vt stozacem. hec vide
tur esse cera que apud Aui. in scdo canū. vocatur mūm: vbi
sic inquit qd mūm purum est parietes domozum apum in
quibus faciunt oua. & pullos: & adducūt eis mel: & mū qui
dem nigrum est sordes fenestrarū intrinsecaz & foilecari.
Zuerroys in qnto colliget aut. alume. i. cera citrina. Se
rap. in ca. de cera: de ipso mūm loquitur: & inquit ex aucto
ritate Dias. sed mūm est superfluitas & sordes quam apes
proieciunt extra domicilia sua: & reperitur i aluearijs. & me
lius ex mūm est illud quod est rubei coloris: odoris bo
ni simile stozari non dure substantie: sed potest malaxari
sicut stozaz. hec est sordes vasorum apum que inuenitur i
ostificijs alueariorū ipsaz apum: & hanc vidi ponere in dco
emplastro non inconuenienter. nam emplastrū ex ea red
ditur attractiuum vt vult cōpositor.

Cassens queranus lachrymū est arboris leucē: & viridis
coloris inuis obansum & in hā asperum hūs. supra de spō
melius ostensum fuit in vnguento querano.

Lapis calamīnaris fm cōpositor: est lapis magnes.
Silbertus ibidē dicit. lapidis calamīnaris. i. calamite q̄
apud modernos ignozat cōter: qd lapis calamīnaris nō ē
lapis calamite. i. magnes imo lapis calamīnaris est lapis q
a vulgo calamia dicitur: quo tinguntur es. in antidotario Jo vni
uersali in eodē emplo est positum giro. i. lapis calamīna
ris. lapis vero calamite est lapis qui attinet ferri. fm intē
tionē Simonis Ianuensis. lapis calamīnaris est species tu
tierit: apparet in ca. de calamia: & apud nos est notus qd
lapis calamīnaris: & lapis calamite idem non sunt.

Calceumēnon. i. es vīni. Silbertus ibidē dicit. cal
ceumēno. i. eris vīni. Diasco. in caplo de ere vīno dicit qd
alij calceumēnon vocant & sic est.

Lepidos calcis vel lepidos calcu. i. squāma eris. inue
nit aut in alq̄b⁹ descriptōib⁹ istius ēplatri scriptū lapis
calcis: & dicitur lepidos calcis: qd Silbert⁹ ibidē dicit: te
pidos calcis. i. batture eris. Dias. in ca. de lepidā dicit bo
na est que ex acutis cipriis fit que & patia dicitur aut elitis m
gay que ex tenero cramine fit. hec apud arabes tubel voca
tur seu squāma seu battura eris seu cusuq; metalli. circa
instans dicit ferri ferrugo & squāma ferri eundem sunt vir
tutis. idē dicit Zuerroys. in aliud est erugo aliud seru
go. & aliud squāma vel scorra. nā squāma vel scorra est illū
lanū vel tenue qd enolat per concussionē a ferro. serugo ē
que per excoctionem liquefit a ferro. alia vide ibi.

Passū viride fm cōpositorem est flos eris. passū
autem albi ē marubū: flos aut eris apud multos est vīri
de eris: sed fm Simonē Ianuensem aliud est viride eris:
aliud est flos eris. vtz hodie p flore eris viride eris ponit.
inuenit aut in antido. Jo. Serap. vnguentū de ziniar. idest
viride eris. Aui. in qnto canū. hz vnguentū de flore eris: qd
idē est. hz flos eris & viride eris idē sunt. vt ostium fuit sur
pra. veni est qd Serapion in libro de aggregatione sim pli
cū facit cap. de ziniar. i. erugine eris sive viridis eris. & ali
ud ca. facit de ere. & que ex eo fit: & ibi docet modū facien
di flore eris: & inquit. flos eris fit fm hūc modū: qū liq̄fit
es in bottis metalloz & extrahit a clima. & est in bottis ali
q̄stulū terre incēse de subus in fundo. & es purificatus di
mittitur currere in loco vbi colatur: tunc purificatus ei
p̄iciunt sup ipsum aqua dulcē donec coaguletur. & faciunt
hoc donec ifrigidet. & ē aq̄ clara. ex hoc ergo quod accidit
eris ex aggregatione partium adinūcem fit hec substantia. &
est flos eris. alia vide ibi.

Emplastrum ortocroceum ibidem. ꝑ. croci picta naualis: colosonia: cere ana. ꝑ. iij. terbenitine: galbauri monfacti: mirre: olibani: mastice ana. ꝑ. i. z. ꝑ. iij. fiat autem hoc modo galbanum ꝑ armoniacum conuulsa in sufficiente aceto ponantur ꝑ noctes z mane: ponantur ad ignem vsqꝫ ad liquefactionem z liq facta colentur per castam pariam: z coquantur sicutur vt aliquantulum confimatur: tunc addatur ꝑir nanalis bene colata. liquefacta pice adde ceram. z ea liquefacta addatur colosonia z terbenitina interuallo facto ponatur mastix olibanum z mirra. z semper cum spatula agitando. ad vltimum cum fuerit bene coctum in aqua frigida infundatur z ab aqua extracta manibus exprimitur vt aqua inde exeat z saper in amor: inunctus oleo laurino cum puluere croci superposito malaxetur z factis magdaleonibus vsul recordatur.

Emplastrum est in vsu. z maxime fm istaz descriptioem. dicitur autem ortocroceum ab orti quod est acetu z croceum a croco dicitur: valer ꝑ: opie ad fracturam ossium z ad dolo: emi eorum z ad multa alia. Silibermis d au glia in capitulo de vulneribus in partibus interioribus habet vnam aliam descriptionem que idem est. Bartholomeus montagnanus in suo antidotario habet vnam aliam sed no est similis huic nec in vsu est. crocus autem de quo intelligitur est crocus orientalis seu comunis qui a vulgo zaffra dicitur. Naplas aut. crocus dicitur ab oppido Callicie quod vocatur codicius.

Emplastrum de caseo fm Rafim in libro de egritudinibus iuncturatum in capitulo de cura propria lapideitatis. ꝑ. caseus antiquum longi temporis: z nasturtius z pulueriza simul. postea accipe ꝑedes porci antiqui salis z coque: z cum illa aq accipe nasturtium z misce caseum z fac emplastrum super iuncturas lapideas. z rumpe cutis z erit vto sititas ois: z sic patiens sanabit: z expertus sum illud sepe.

Emplastrum non est in vsu. Casus fm Buicen nam in secundo canon. quandoqꝫ fit ex lacte quandoqꝫ ex sero. z est ille qui nominatur re cocta natura. recens vero z frigidus z humidus in tertio. z castilus antiquus est calidus z siccus in eo. Fildorus in capitulo de escis ait. casus vocatur: ꝑ careat sero quasi carenum.

Emplastrum mirabile relatum ad andromacum fm Buicen nam in suo antidotario. ꝑ. granorum que inueniunt in fructu plate que dicitur an melle: baurach: rubei id est salis rubei: salis armoniaci: aristologie cretice: z radice rucumeris asinini z gummi albori omnium ana aur. ꝑ. x. pipris: z macropiperis: armoniaci: z amomi z pilobalsam ana aur. ꝑ. x. thuris masculi: z mirre: z resine sicce: z aldabac fride an. aur. ꝑ. la: ctis arboris mozi aur. ꝑ. cere aur. ꝑ. x. z adipis capre aur. ꝑ. x. amurce olei de lilio quantum sufficit ad conficiendum medicinam. terantur medicine sicce z fricentur etiam z inungat qui fricat eas manus suas ex amurca olei de lilio. ita vt cum permixta fuerint omnia bene reponantur z reseruentur. z cum uicisse fuerit vti eo ad auferendam laxitudinem. tunc sumat de eo. ꝑ. iij. z adipis anatis. ꝑ. iij. er olei de alcanna. ꝑ. iij. z permisceantur z admistrerur.

Emplastrum non est in vsu. hic Buic. dicit. Mecl. granorum que inueniuntur in fructu plante que dicitur amyli: sed non dicit que planta sit. verum ipse in secundo canonis de ea capitulum facit dicens. ꝑ ameli est oleu dulce valde spiritum sicut uel z spiritus eo extrahitur ex crure arboris q est in terra murzie dulcis. z fit ex eo oleum z cū eo admiscetur etiam oleum de flore eius. z nominatur amyli z oleum mellis: z melino ex eo est quod est magis clarum z spiritum: z antiquius ꝑ. neqꝫ per id cognoui qd sit. Fildorus inquit. oleumella uasunt in palmaria syrie clitate ex eo ita appellata: ꝑ ex mico oleu de stnarin crassitudine mellis saporis suauis.

Emplastrum aldabac sine dabac est viscus qreuitus. sic appet apud Serap. a ca. de visco. Id dicit Zui. in suis stnominis.

Amurca olei de lilio. i. sex olei de lilio. Dis. ingt. amurca sex est olei nigra z aquosa cu pmiss. q cog solet ad m: lilia spissitudinē: z sic vetustate accipit. Leonar. de prepa palea in cap. de cura serofulaz ingt. amurca olei tanug. i. sex elci. Item Jo. anglicus in cap. de paraleli. dicit sex olei oliuaz que vocat amurca. Serap. in cap. de oluis dicit. amurca olei qn cogi vase eris cabrusei qusqꝫ igrosset z fiat sic mel **Oleum** de alcanna. i. oleu de aprino: vti oleu de alcanna id est oleu dprini: z modus eius infra apparebit.

Emplastrum aureum fm eisdē in libro qro in sen. iij. in cap. de curatioe eorum que sunt difficilis p solidationis: alioz q sunt in vltio molite. ꝑ. merdasengi aurei boni: emina vna: cere: z radice almezereon an. aur. xxxj. floris eris aur. xvij. limatur aur r rite: limature almerdasengi an. aur. xl. olei anilg lib. iij. ponant super ipsum in pmo merdasengi: z autum: z flos eris. deinde relique medicine. z iterum sumatur ostracum furnorum: z etnis venarum: z plumbum combustum ablutum: z fiat ex eis emplastrum cum oleo mirino: z opoz tet vt fit illud oleum in spissatum cum merdasengi. vbi gra ꝑ. i. z acet aruti: in triplo ipstus: z ex oleo aut oleo mirino aut oleo aneti. ꝑ. i. moueantur enz facultate donec resoluat merdasengi: z inspissetur: z non aduratur: z aliteruari de eis cortices eris: z flos eris. z calx abluta sine exquisione fiat ex eis puluis z antecedit z linat ea cum melle: dem de puluerizetur super hunc puluerem contritum eris partes. ij. cere. x. dissoluantur digitis in sole. z admistrerur: aut ceruse z aluminis ana partes octo corticum eris: salis gemme: thuris: floris eris: corticum granatorum omnium ana partes. ij. calcis partem vnam. cere partes decem: olei mltum quantum sufficit. z iterum merdasengi olei an. lib. j. gallarum non perforatorum: aristologie ana. ꝑ. i. lamidia ci. ꝑ. i. minuti thuris. ꝑ. iij. fiat ex eis linimentum sup igne: z moueatur cum radice canne.

Emplastrum aureum non est in vsu. dicitur autem emplastrum aureum ab auro: eo q limatura auris ingreditur. no dicitur autem a litargio auris: vt quidam crediderunt. auz autem inter meralla est positum. Pl. ait. aurum effuso uest argenti: vario pondere alibi densa alibi octaua parte: in vno tñ galle merallo qd vocant albuarente urcesima seris portio inuenitur vbiatqꝫ vna argentis portio est. electrum vocatur. z electrum etia vocatur siccitū id est epachabze. circa instans ait. aurum temperatius est alijs metalis auz de vena terre fit per decoctionem. z in decoctione id quod superfluum est ab auro separatur z castilla seu spuma auri vocatur. Serap. in cap. de auro inquit limatura auris cofert cardace melle colice. infra ait. z dixerit antiq qn accipit annulus aureus aut argenteus. z ponit in igne z cauterizatur cum eo ale columbarum veniunt cito z libeter ad turrim suam z no separantur ab ea.

Emplastrum aureum id est litargiz aurei. nam merdasengi apud Aueroism in qnto coll. est litargitum. Idem dicit Jo. anglicus in cap. de vlcibus z vltneribus nasi. in de merdasengi aureum id est litargiz aurei. ita in isto emplastro habz almerdasengi: credo q sit litargitū argēti.

Emplastrum de visco fm Bartholomeo magno ad in suo libro. ꝑ. visco siccaus ꝑ. i. rofap. ꝑ. i. spiritus mellis an. ꝑ. i. sicuti canomille. d. b. bonis. z mellis. i. corpe regle sicuti caditico altee an. ꝑ. x. farine seis lili. ꝑ. i. lignanti: picalami aro. an. ꝑ. i. fit at emplm cui aq coi quod applicet ontu die semel.

Emplastrum de eupatorio. ibi dē. ꝑ. eupatorij. m. y. camodille: melliloti ana m. s. cipi: mastice: sguanti: spice an. ꝑ. i. sandali alibi z rubel calami aro. absint hū an. ꝑ. i. spodij. ꝑ. i. mucllaginis altee ꝑ. iij. olei de mastice: de spica. farine ordelan. ꝑ. i. acet pap z fiat emplm cum decoctione eupatorij.

Emplastrum no est in vsu. Eupatorij at ē herba q apd arabes gant vocat: ꝑ. No circa instas eupatorij: ē salua a gres: qd no ē. vt oisus sult supra in plectoe de eupatorio.

veruuant colu ad turrim suam

merdasengi lila auri

Emplastrum vñale pro crepatis. ibidē. ꝑ. rñj. litargirij armonia ci galbanimasticis añ. ʒ. ij. cere albe z rubeę: colofonie idest picis gre. aloes: aristologie longe z rorunde ana. ʒ. ij. visci querani boliar. ana. ʒ. vj. gipsimir reuþuris ana. ʒ. s. glutinis albonim lott cum aceto. ʒ. ij. hñ briconim terrestrum. ʒ. ij. radicio consolide maioris z minoris añ. ʒ. s. numite. sanguinis draconis: bdelij añ. ʒ. i. pelis arietine a pilis mundate z frustatum iucisse partem vnaz sanguinis humani lib. i. z conficitur sic bulliat pellis in aq̄ quousq; sit liquefacta. postea supra addatur predictę glutis scriptorum glutinis caprini glutinis piscius ana. ʒ. ij. bene incorporentur omnia z ceteris gummis liquefactis simul z pulueribus additis fiat emplastrum z malaxetur cū oleo mirrino z fiant magdaleones. z ponatur in vale terreo vel creto. z vñi seruentur: z añ opus fieri sup corio extēdant.

Emplastrum sñ intentionem Compositum est vñale pro crepatis. z est illud quo vñitur. verum supra ē posuim ceronim ad crepatis cum pelle arietina. z sñ stas deca iptionem a nullis fit: sed q; etiam ista descriptio ē lan data in illa materia eam scripsi. Et fac illam descriptioem que tibi placet: quoniam ambe sunt optime.

Gluten scriptorum s; multo est colla que vocatur tau rocolla que fit de coijs: sed Nichol. florentinus in lib. septimo in capitulo de curatione hernie siue ramicis inquit. addatur gluten carpentariorū idest quo ligna conuictum adinuicem: z glutinis scapitiorū alias pisciatorū: idest colle de piscibus. ergo gluten scriptorum sñ intentiones. Et epholi est colla piscium: sed sñ intentionem Bartholomei aliud est. quia in isto emplastro vtriusq; glutē ponitur. ergo non sunt idem.

Emplastrum de casta panis ibidē. ꝑ. ma sticis: menthe: spodij: coraloz rub. sandalorum rub. z alborum añ. ʒ. i. cruste panis asti infuse in aceto per mediam horam. ʒ. ij. olei de mastic. z cōno rtorum ana. ʒ. i. farine ordeī quantum sufficit z fiat emplin.

Emplastrum apud nos non est in vñi. Manis autem secundum Auicēnam in secundo canonis oportet q; sit panis mundus saluus. massam habens confectaz ferri tatus coctus bene in iano vltime vna nocte pmanēz: nō comedat calidus sicut ē electio panis de simula nutritior est alijs: z eius nutrimentum est melius: sed est tardioris penetratōis.

Emplastrum de caricis secundum Leonar. de Hæda Halea in capitulo de cura carbunelli. ꝑ. caricarum bene pinguiū et ficcaruz lib. i. sinapis. ʒ. ij. farine fenugreci. et seminis lini ana. ʒ. i. bdelij armoniaci: galbāi ana. ʒ. i. dissoluant gume in oleo liliorum. z postea simul omnia misceant pinguēdini b' pñ us colatis z fiat emplastrum addendo farine ordeī qd̄ sufficit ad inspissandum.

Emplastrum apud chirurgicoo est multum in vñi sub nomine emplastri de ficibus. nam carice sñ ficis sicce pingues de quibus Joannes anglicus in capitulo de lapi de renuz inq; fiat emplastrū de caricis. i. de ficibus ficcis. Ficuo autem pro morbo vocant duricies vlcerosę habentes in se grana sicut ficus. hec apud quosdam veruca idest porrus vocatur.

Emplastrum mirabile de pentadactylis: s; eundem in capitulo de medicinis maturatiuis. ꝑ. granorum mirafolis mundatorum numero. xxx. amigdalorum dulcium numero viginti foliorum ruthe: ciantez celidonte ana. ʒ. ij. arumgie porci drag. treoz olei communis quod sufficit: z fiat emplastrum sñ artem.

Emplastrum non est in vñi. sed sñ intentionem Leonardi est mirabile in illa materia. ipse ꝑo Leonardi inquit. emplastrum de pentadactylis: z postea dicit. Recit. mirafolis. i. granorum ipsius: z idem est. Idem in capitulo de vlceribus puridijs inquit. alcherna. i. mirafol. ergo ē cataputia maior. liber vero qui dicitur bnlecham idest serui

tor in tractatu secundo: ponit formam excoctandi grana alcherne: z vt igit ipse ē cataputia maior: siue pentadactylis. et eius autem species due sunt. i. maior: z minor: de qua Sera. duo capitula facit. vñum in quo dicitur cataputia maior: est arbor sicut ficus: cuius semen est factus ad modum zecbia/ron que inueniuntur sub ventre bestiarum. minor: ꝑo est plama habens folia lōga in longitudine vnus digiti ant duorū: z ambe i horis nascuntur. Et minor apud mysticos herba chagarola vocatur: et abe iūt note. meliue de vtriusq; loquitur in capitulo de alchemis. Diascorides autem vocat eam cici siue sisamum agrestem.

Emplastrum de centaurea sñ Petrum ar gilatam in ca. de fractura cranei. s. ossis capitis. ꝑ. centauree maioris. ʒ. vi. temperentur per vnam noctem in vino albo. deinde coquantur vsq; ad consumptionem medietatis vini: deinde coletur z colata bulliat vsq; ad mellis spissitudines: de qua accipias. ʒ. j. cere none yginis. ʒ. ij. lactis mulieris. ʒ. ij. ter bñtie li. i. cere none. ʒ. ij. resine. ʒ. s. thuris: masticis: gūmī ara. ana. ʒ. misce: z fiat emplastrum z mirabiliter valet.

Emplastrum apud nos non est in vñi.

Emplastrum autem maxime minor est herba que satis est nota. Serap. autem duo capitula facit. vñum de cetaurea maior: z aliud de minore. sed maior apud nos non inuenitur nec inuenta fuit tempore maeri. Minor vero nascit in locis aquosis z est similis herbe ppericon: aut pulegio montano. habet vīrgam longam quadratā vnus palmi z florem rubeum vergentem ad purpureitatem similem flor plantę que dicitur ambe. z habet folia parua oblonga sicut folia ruthe. z semen sicut granum frumentū: h; radi cem paruum in qua nullum est inuenientum. Idem in sū ne sui libri de virtute cetauree loquitur.

Emplastrum de centaurea sñ Petrum ar gilatam in ca. de fractura cranei. s. ossis capitis. ꝑ. centauree maioris. ʒ. vi. temperentur per vnam noctem in vino albo. deinde coquantur vsq; ad consumptionem medietatis vini: deinde coletur z colata bulliat vsq; ad mellis spissitudines: de qua accipias. ʒ. j. cere none yginis. ʒ. ij. lactis mulieris. ʒ. ij. ter bñtie li. i. cere none. ʒ. ij. resine. ʒ. s. thuris: masticis: gūmī ara. ana. ʒ. misce: z fiat emplastrum z mirabiliter valet.

Emplastrum apud nos non est in vñi.

Emplastrum autem maxime minor est herba que satis est nota. Serap. autem duo capitula facit. vñum de cetaurea maior: z aliud de minore. sed maior apud nos non inuenitur nec inuenta fuit tempore maeri. Minor vero nascit in locis aquosis z est similis herbe ppericon: aut pulegio montano. habet vīrgam longam quadratā vnus palmi z florem rubeum vergentem ad purpureitatem similem flor plantę que dicitur ambe. z habet folia parua oblonga sicut folia ruthe. z semen sicut granum frumentū: h; radi cem paruum in qua nullum est inuenientum. Idem in sū ne sui libri de virtute cetauree loquitur.

Emplastrum de betonica ibidē. ꝑ. succi betonice: succi plantaginis: succi apij: colatorum ana lib. i. resine: cere none añ. ʒ. ij. ter bentine lib. i. coquantur prio vsq; ad succo consumptionē. vltio addatur terbentina z fiat emplastrum.

Emplastrum est in vñi: maxie apud Mediolanenses.

Emplastrum de betonica ꝑo est herba q; apud Dia. vetonica vocatur Therrois in guto colli. inquit alchison que in latino d; betonica z in persica lingua berahuez. Apud quosdā d; etiaz lingua bubali. z ab aliqb; d; lingua eg. vide sup: a i sirupo de betonica: q; etiam aliquid de ea ostendi. Nec est herba que apud nos in pratis inuenitur.

Emplastrum bouinum quo coeter vñitur nos apud becarj. sñ Nicholau floren. in lib. 7. in cap. de cura fracture cranei p polio/ nem. ꝑ. matrisillue recens vel pass: vel etiā sicce ad libitū z decaque in optimo vino donec minuat tertias pars ipsi deinde coletur z tñ hēas terbenituz: cere citrine ana. ʒ. iij. olei rosati. ʒ. ij. liquēfiant. z coletur sup: adicum vñum deinde tā diu cum ipso vino dñcamur cū spatula donec sit frigidatum fuerit. z tunc collige z viere.

Emplastrum de betonica ibidē. ꝑ. succi betonice: succi plantaginis: succi apij: colatorum ana lib. i. resine: cere none añ. ʒ. ij. ter bentine lib. i. coquantur prio vsq; ad succo consumptionē. vltio addatur terbentina z fiat emplastrum.

Emplastrum est in vñi: maxie apud Mediolanenses.

Emplastrum de betonica ꝑo est herba q; apud Dia. vetonica vocatur Therrois in guto colli. inquit alchison que in latino d; betonica z in persica lingua berahuez. Apud quosdā d; etiaz lingua bubali. z ab aliqb; d; lingua eg. vide sup: a i sirupo de betonica: q; etiam aliquid de ea ostendi. Nec est herba que apud nos in pratis inuenitur.

Emplastrum bouinum quo coeter vñitur nos apud becarj. sñ Nicholau floren. in lib. 7. in cap. de cura fracture cranei p polio/ nem. ꝑ. matrisillue recens vel pass: vel etiā sicce ad libitū z decaque in optimo vino donec minuat tertias pars ipsi deinde coletur z tñ hēas terbenituz: cere citrine ana. ʒ. iij. olei rosati. ʒ. ij. liquēfiant. z coletur sup: adicum vñum deinde tā diu cum ipso vino dñcamur cū spatula donec sit frigidatum fuerit. z tunc collige z viere.

Et stud emplastrum fm nicholm est emplastrum bo-
num quo communiter vrimur. ego vero existimo qd istud
emplastrum sit in viti. in partibus florentie sub nomine em-
plastru boum: sed apud uos est vnguentum inatristilue. et
sic si legis istud emplastrum bouum cum vnguento ma-
tristilue qd supra positum fuit videbis qd qsi idem sunt.

Emplastrum De adipibus fm Salernum
iulib: o Secretorum. Recipe
adipis agut: adipis. porci: v: si: vituli: cerui: hirci: asini silue-
stris: anatis galine: vulturis ana omnium. ʒ. i. olei sisamini
olei de cherya: olei lētiscini: medule cruris vacce: olei amig-
dalarum amararum: cere albe omnium ana. ʒ. ʒ. cere rubee:
butiri vaccini oium ana lib. l. liquefat: z cofet: z admistret.
Et stud emplastrum non est in vfu: verum loco eius vri-
mur vnguento quod appellatur vnguentum de adipibus
de quo vide supra.

Agnus autem ac porcus vrsus vitulus ceruus hircus
sunt animalia que omnibus nota sunt.

Asinus siluestris. de asino siluestru nullum auctorem in-
uenio mentionem facere. Znicenna vero in secundo can-
facit cap. de asino: sed non dicit an sit domesticus an silue-
z dicit qd cinis carnis asini z e patis eius cum oleo valet su-
per postus fissuris frigidis.

Vultur est avis maligna que alias aues offendit ungu-
lis ipsius ac cum rostro vt est notu apud aucupes. Sapias
inquit vultur a volatu iardo nominata dicitur. idēz supra vultu-
res sicut z a quile ultra maria cadauera sentium.

Oleum sisamini id est de granis sisami. oleuz de cher-
ua id est de pentadactilo seu cataputia maior. oleum lenti-
scinum id est de granis lētisci que in insula chio inuenit. z hz
multos gummi ipsius arboris mastix appellatur zc.

Expleta sectione de vnguentis emplastris ac cerottis:
eam que vltima est iuxta ordinem premissum sectionem
de oleis aggrediemur: si nos oleo gratie sine perfuderit vo-
minu: cuius in fluxu deficiente in nihilum tendit vniuer-
sa. qua exacta hūc operi nostro finem statuemus ad alia
forsan non vilio: a accessuri.

Oleum de amigdalis dulcibus. oleum
de amigdalis amaris. oleuz de
nucibus. oleum de auellanis. oleum de criso-
mills. oleum de persicis. oleum de been. olei
de cherna. oleum de charthamo. oleuz de nu-
ce indica. oleum de cerevis. oleuz de amachaleb. oleum de
granis citri z citrangulorum. oleum de fisticis. oleuz de pi-
neis. z sic de singulis.

Oleorum genera sunt multiplicia. quedam sunt que ab
ipsis seminibus sunt. z hec sunt simplicia sicut oleum de
amigdalis dulcibus ac amaris ac alia supradicta. quedam
sunt composita que artificialiter per impositionem medet-
narum in oleo antiquo sunt. Non oportet enim narrare
in odum z formam faciendi olea supradicta. sunt enim per
expressionem eorum vt docet ad desue ad que si necesse fue-
rit recurratur. hec aut olea plurimis nota sunt.

Amgdala dulcis dicit ad v: iam amare. Amgdalus at
arbor est: eius solia fructus z gūm medicine competunt.

Amgdala amara aptio: est in medicina: sed dulcis est
De de crescentijs aut. amgdalus est arbor: satis nota. eius
quidem diuersitas in fructibus due sunt: quoniam quedā
faciunt fructus dulces: quedāz amaros. Dulces est homi-
num in cibum competunt: a mari quia sunt calidiores mag-
gis competunt vni medicine. Fiez quedā sunt valde gros-
sum z durum habentes corticem quedam subtilem: z que-
dam amgdala est longa: quedam quasi rotunda: et quedā
grossa: quedam parua. eligende sunt grossum rotundum
z subtilem corticem seu: testam habentes: a maiā aerem
clarissimum.

Mux grossa id est vñalis. v. ʒ. illa que comeditur de qua
fit oleum: quo aliquando vrimur pro faciendo lumen loco
olei seminis hui: aliquando vrimur in cbarijs loco olei ol-
nei: z bec mux est illa que apud Dfa. vocatur carea basilica
id est Alexandrina quam multi persicam dicunt. quidā vo-

cant ipsam nucem regalem que idem est. Petrus de cresce-
tys ingit mux a nocendo dicta eo qd eius umbra nocet alijs
arboribus. Zo. anglicus in capit. de discrasia calida epatis
laudat ipsam: z facit vericulos sic. Mux homini salus est si
sumit vi medicina. Si velint esca daf nō ē salus sino ruina.

Auelana autem est fructus satis notus: maxime auela-
na vñalis. Zsidorus ait. auelane ab auelano campanie op-
do: vbi abundant cognoiate sunt. hec a grecis pontice ap-
pellantur: eo qd circa ponticum mare abundant. Auelana
aliquando p: o pondere sumitur. Zoan. anglicus in cap. de
discrasia calida epatis laudat auelanam: z ē vericulos sic.
Dic auelanas epati semper fore sanas. Sanātrau matcos
frigidos z hydropticos. s. quando affantur. Idem in cap. d
passionibus stomachi ait. dico m hie de auelans: qd in fru-
ctus post ficus z vvas sunt meliores.

Crisomilla apud nos est fructus similis persicis z com-
putant ipsas inter genera ipsius. Petrus de crescen. vocat
ipsam moniacham: z ait. montacus est arbor: quedam que
si similis pruno. sed est magis nodosa: z eius fructus ē ma-
gnitudinis omnium pruno: um. sed silie fructu persicorum
in forma: est tamen valde odoriferum z in colore auri. Bar-
tholameus montaguana in consilio de epicatione z con-
sumptione enioro: darum: z restrictione immoderati cur-
sus eam inquit: appobatum est oleum de crisomilla: et
sunt fructus parui persicis aliquantiter simileo. coloris aurei
cum maturecant: z ideo nominantur crisomilla a cris grece
quod est aurum: z milon maluz. vnde crisomilla quali au-
rea malax: quorum nucleis tale persicorum oleum: vt dicit
ad desue. Gal. in libro secūdo de alimentis ait: a mentacis
z prechoc hys. i. crisomilis. Zsid. armeniacū dicit qd p mū
genus eius ab armenia sit adductum.

Persica fructus sum satis noti. Pl. ait a regionibus di-
stinguit eius genera. De de cresce. ait. persicis est arbor: no-
ta: que parua est: cito in crescit: z paruo tempore vñit.

Ben. i. de granis been. hoc oleum a multis ignoantur
bna d: muscelinum: sed non recte. nam muscelinum dicit
a musco. ad desue de ipso facit cap. z inquit. been est granuz
almehis z eius altud inagnum altud paruum. magnū aut
est in magnitudine fructus auellane triangulatum. paruz
vero est sicut cicur: z vñiq: habet medullam vñtosam: de
ne z albā: z hoc apud Dia. vocat balanus repericis cui se-
men est semina arboris simile miristico id est tamarico: vt
habet Serap. in eodem caplo ex vbo Dia. Zui. in secūdo
canon. de been du o facit capitula. vnum de ben scriptū euz
vno et tñ: z hoc est granum ben. aliud scribit cum duobus
e. z iste sit ille radices quibus generaliter vrimur pro been
albo z rubeo. Zoannes Anglicus in Capitulo de sterili-
tate inquit oleum de ben id est de pipere albo est optimum
in illo casu. item Zinus florentinus in libro secūdo in
capitulo de cura apatis duri inquit. oleuz de been id est ca-
taputia illa alba grossa quam spectarij piper album vocāt
hic textus est falsus. nam oleum de been non est de catapu-
tia: nec aromatarij eius semen vocāt piper albu. et opinio
luminis malehēcis est qd beu sit semen cataputie: qd nō
est. qd vide qd hic ad desue docet modum faciendi oleuz de
been z oleū de cherna. i. cataputia. ergo nō sum idē: nec est
piper albu. qd piper album apud omnes est notum z voca-
tur leucopiper: de quo infra in oleo de piperib: descriptio
ipsius olei inuenit. idem reperitur apud Dia. sub nomine
olei balantini: qd conficitur vi amgdalinum.

Cherua id est cataputia maior. ad desue de ipsa facit capi-
tulum sub nomine albe mesich. z dicit qd est granuz regū.
z est ex eo aliud magnum aliud paruum: z dicit qd magnū
est cherua. magnum z paruum cōpetunt vñi medicine. Ant-
cenna in secūdo canon. in capitulo de oleis inquit. oleum
de cherna est bonum lentiginibus z panno. idēz in quinto
habet duas descriptiones. de hoc oleo est vnum compe-
titū qd in vñ nō venit. Aliud simplex quo magis vñitur. s.
possunt videre veritatem qd beu non est cataputia vi di-
cunt mult: cherna aut apud Diasc. vocat cicū sine flamine
agrestis: sed apud Sera. vocat cataputia maior: z ab aliq

in Xpium

in Xpium

Albezogues

moniacay

ad. florentin

prechodj

persicam

uno. e. sin

laurapip. i.

pip. albu

laurapip. i.

pip. albu

laurapip. i.

pip. albu

bus de pentadactylus: z ab alijs mirafol: z ab aliquibus eu-
stos hortiz ab aliquibus folle quia minor foest sicut pla-
ta habens folia longaz: in hortis nascitur.

Citrus indica idest nux magna que de india venit. apud
Zui. nux indica est neregil z boua ex ea est reces ve heme-
tis albedinis: z a qua que in ipa est: est suavis: z cum in ipa
non inuenitur aqua significatur qd est antiqua. Et oportet
quidem vt ab ea tollatur cortex medule eius. hanc nucem
ego vidi tante magnitudinis qd ex ea potest formari. valcu-
lum quod implebatur vino loco caustari.

De cerebis habitus fuit supra sermo diffusus. Recurre
lector ad id loci.

Cadachaleb fm Nicolau est granu cerasi siluestris. z de
eo in p:toribus abunde diximus in eadē descriptione.

Citrus fm Diasc. est arbor cui omnibus partibus suis
non vna eademqz virtus continetur: hoc est pomu dicitur
citru: z de acetositate cuius conficitur sirupus in tempore
hiemali qui appellatur sirupus de acetositate citri. Nō est
autem cedrus vt quidam crediderunt. Nam Dia. aliud fa-
cit cap. de cedro cuius gummi a moder. chirā seu p:lix liq-
da dicitur. Adde inquit hic oleum de granis citri z citrang-
ulorum idest citrorum. Inferius habet oleu de pomis
citrangul. hoc est pomu apud moder. dicitur araucius.

Cistici. i. pistacia. Dia. Ingt. pistacia que in sinā nascunt
similia strobilibus. i. pineis sunt. Zui. cistici natura dicitur qd
vehementioris caliditatis qz nux z amigdala z est calidus
in sine secundis: est in ipō humiditas: z existimauerūt qui-
dam qd est frigidum sed errauerunt.

Cinus arbor nota est cuius fructus pinee dicunt. Dia.
pinee ex nucleis fo: rissimus cibus est z humores optimos
gignit. Zui. in secundo canoni. Inquit. gelou est granum pi-
ni maioris z est mellosis nutriti qz nux: sed est tardioris
digōnis. Intra aliud facit capitu. de grano pini: sed si bene
consideret vt qd illud ea. de gelou sit ea. de anellana maioris
laurini. z. de granis lauri maioris qz ui-
uolueris z dū adhuc sūt recēta tere in pila:

Oleum
et fac bulire cū aq in caldario: deinde exprime in cainari plano
nō hūte cōcauū z collige ex aq qd sup natat oleū. deinde itez
exprime grana cōtrita in cainari hūti vacuū z infrude aquaz
calaz z collige oleū z re pone z admissa vbi oz: oleū de gra-
nis vtridib: z oleū de stico eodē modo sunt.

Cistud oleū est in vsu p oleo de bacis lauri. idē est i vsu
pro oleo de vrbagis. et descriptionē idē Dia. describit.

Caurus arbor ē satis nota. et granū apud Zui. ē granū
sdemest. hoc granū est satis notū melius de ipso ostēsum
fuit supra in electuario de bacis lauri.

Cranū viride: s: Zui. in secundo canoni. ē fructus arbor-
is terebinthi. vñ terbetina collr. Marthe^o at sit. in littera. g.
ait. gummi alboti. i. lacca. qd ignoro. vide supra in vng. de ter-
betina: qd sibi ipsi tradidit: nō ē at rasina vt qdā putauerūt.
Cstinchus: fm Dia. est aial: qd in india inuenit. vide de
ipso in electuario de stincho.

Oleum
de balsamo fit ex plāta lōgitudinis cubiti
vñ^o aut duoz ad plus sili rube agrestis
conici cuius si acciderit scantificatio aut scalpellato ex parte
ortus solis fuit sicut lachryme piguedis z ē dimel balsen
idest piguedo balsam: z qnqz accipiūt palmi tes plāte i pn-
cipio veris z terūt in pila z coquit in aq z exprimit in cal-
nariz: vocat oleū balsam: z qnqz terūt palmi tes z sūdatur
sup eos oleū antiquū z ponit in sole dieb^o. xl. deinde cogit i
duplici vase: itez inuouat in eo aliq palmi tes: z ita tercio
deinde colatur z reconditur.

Choc oleum fm istam descriptionem est illud quo vti-
tur: sed apud nos non potest confici: quia eius planta nō
reperitur in partibus nostris.

Balsamus aut fm Aucennam est arbor: egypti nascēs
in loco qui dicitur oculus solis: sed quia in partibus nris. predi-
ctum oleum non potest confici: hodierni doctores compo-
suerūt olea que possunt administrari in oibis locis vbi in-
greditur balsamus. z docet. isti sunt. De. de ebano. Sil. pla-
ent. etiam Bartholamens montagnana scripsit modū

faciendi balsamus artificiosum: quod in omni probatione
valet vt balsamus: de quo infra.

Oleum
de granis sifami: oleū de semine lini: oleū
de granis papaueris: oleum de semine la-
ctuce: oleū de seie cucurbitae: oleū de seie citrulli cucumeris
z melonis: hec omnia sunt eodem modo.

Cistud oleum quod fit de granis sifami ingreditur i mul-
tis confectionib: s: hodierni apothecarij non cognoscunt
ipsum. Ego vero habui p: edictum semen de latum ex Cle-
netijs. et fieri feci p: edictum oleum: sicut oleum de amig-
dalis: z inueni eum optimum z in cibis delicatissimum: z
in colore clarum. vnde per hoc dico qd bonum esset qd oēs
idem facerent z vterentur vbi oportet. Nli. ait. sifama ab in-
dis venit ex ea oleu faciunt cosos eius est cādidus. z ad-
theus filua. In lra. fait. sefudegi idest confectio de melle sic
pendit z in lingua nostra vocatur sifami.

Oleum
de seie lini est i vsu: z ē duplex. vñ qd so-
lū fit ex seie ipius. z hoc dicitur oleū lino se pur-
rum qd aptū est esui. aliud fit cū aq: nō multū. z hoc dicitur
oleū lino se cōpositum. hoc lucerne aptum est. Sudo. in
cap. de lino ait. sifum ex terra specie nstenti ouit defurūqz
nomē ei ex greco. nā lignū greci linari dicitur siue qd fit mol-
le z lene. hoc oleū a qbūdā dicitur oleum lineleon.

Oleum
rosatum completum. z. oleum de oluio
aut oleum sifamini recens z lauet euz aq
fontium lauatonibus pluribus: deinde accipe folia rosarii
rub. recentium conularum quantitate sufficite z sepelias i
oleo quod nō lanast: z reconde in vase vitreo z obtura: o:
ficium eius z exponas soli dies. vij. deinde cog in vase du-
plici per horas tres: deinde fac pmutationē folioz rosarum
z vtere alijs recentibus z dimitte p alioz dies. vij. deinde ex-
erce cocione in eo sicut fecisti puz z fac denuo pmutationē
folioz rosari z pice sup illud aq infusioz rosaz quā dū-
dtmus in ea. de sirupis sic est quantitas olei z astringe orifi-
cium vasis z dimitte i sole p dies. xl. deinde excola z heruz
expone soli z dimitte tempore extenso z vtere vbi oz.

Cistud oleum apud nos est in vltimo in vsu: fm autem in-
tentionem addeue est oleum rosatum completum. ipse. n.
docet facere ipsum tribus in odis: sed solum scripsit vñ mo-
dum: qd ab hodiernis in vsu nō est fm istum modū. Nico-
laus habet oleum rosatum idest rosati: qd magis apud
modernos in vsu est. vey est qd sunt ex hoibus q accipiūt
folioz rosaz recentū z cōmuniū cū forficib: quantitate quā
voluerit: z supponit oleū cōez: exponit soli p dies. xl. de-
inde administrat vbi oz. Circa instans in ca. de rosaz Ingt.
oleū rosatum sic fit. qdā decoquant rosas cū oleo z colat et
reseruant. alij terunt rosas virides z ponit in oleoz in va-
se vitreo soli per. l. dies exponunt. z hoc optimus est. Dia.
autem hz oleum ro. sed nō est idem. verum ipse docet ipm
componere tribus modis. vt facit addeue.

Oleum
camomilini est oleū bndictum: z modus
operatonis eius est sicut olei rosati pter qz
opz vt fiat cum oleo de olinis completo: aut oleo sifamino
cum illis modis preparationum quos diximus.

Cistud oleū est in vsu: sed et modus apud modernos nō
est idē: vt docet addeue: verū est qd faciūt ipm sicut dixi. de
oleo rosato. addeue Ingt qd oleū camomilini est oleū bndi-
ctum. Jo. anglicus in ca. de dolore functuraz ait. Item in
guna scarrata valet oleū camomilini in quo coquant flo-
res facienti crescentis in campis voco istud oleū lacini.

Oleum
violatum z modus operatonis eius est si-
cut olei ro. excepto qd debet fieri cum oleo
rudi aut amigdaliu: aut sifamino cum illis modis opera-
tionum quos enarrauimus.

Cistud oleū est in vsu fm intentionē addeue fit sicut ro-
sam: excepto qd dicitur fieri cū oleo rudi. i. oleo de oliuis imatu-
ris: qd onfancium appellat. nā idē in ca. de oleo ro. Ingt. ru-
dis aut materia est ex oliuis: qbus nūdū accidit complexio
z maturatio. pterea Simon iannēsis Ingt oleum violaceti
de est de viola ex onfanciu oleo fieri dicit: sic intelligit
fit pto oleo rudi oleum. oliuarum immaturarum.

citrus seu pip
nida

Viola autem flos est satis nomen. **Bulcahis**. l. servitor in tractatu scdo. in. c. de modo delictandi violas dicit. quis vult colorem z odorem carum suare sicut e. viole motus sunt meliores horulantis. z lib. x. ex recentibus conuertuntur ad vnam qm sicce fuerint.

Oleum anetinum: z modus operationis eius est sicut olei camomile.

Stud oleum est in vsu: z modus eius apud modernos est. acci plantant flores aneti z similitudinem hycu seniclo z assimilatur plate ipsius: z ponatur flo: es cu oleo: z exponantur soli per. xl. dies: deinde vtere vbi oportet.

Oleum de lilio. qz. ex solijs lilioz. z. q. masticia: calami: aromatici: costi: carpoballami. i. seminis balsami an. z. l. gariofilo: u: cinamomi electi an. z. s. croci. z. iij. omnia preter folia lilio: u in fundatur in aqua sufficienti: z dimittantur die ac nocte: postea bullant ebullitione vna: aut duabus deinde projice olei sifamini super ea: aut olei de oliuis copletis li. ij. z poe i vase vitreo cu solijs lilioz: z dimitte i sole p dies. xl. deinde cola z admistra.

Stud oleum est in vsu sub noie olei lilloz cu spibus aut sub noie olei de lilijs coposit ad differentia alteri de scriptiois fm qua fit oleum de lilijs simplex: cuius a descriptio inuenitur in antidotario Jo. Serap. de q infra. **Dia.** hz idem sub noie olei sifamini. de lilijs:

Oleum trinum. Recipe radicum ireos quantitate aliquam: z floris eius duplum: z aque de coctionis radicum eius. q. s. z funde super ea olei sifamini aut de oliuis maturis quantum oportet: decoque in duplici vase. deinde permuta radices z folia lilioz: z fac vt diximus de oleo rosato.

Stud oleum est in vsu sub noie olei de ireos: aut irini: aut lilio: um purpureorum. nam oleum trinum est oleum facium cum radice ireos: z est radix liliij qz purpureum florem gerit. **Gal.** inquit. ireos ad similitudinem iris quem in celo videmus dicitur: z hinc cognominatur: qm illa plures z dissimiles habet colores: sic z varios: z diferentes mittit flores: aliquid enim sunt albi: aliquid cerulei: z aliquid purpurei. vnde **Virg.** de iri loquens ait. **Mille** trabes varios aduerso sole colores.

Oleum de cheiri qd e ex cheiri citria e meli z subtilius: deinde qd ex alba. est autem oleuz de cheiri resolutiuum sedatiuum dolorum qui sunt in nervis z iuncturis z pector: renibus: z vesica. z eius modus est sicut olei de camomila.

Stud olei est in vsu: z dz fieri: qz igredit i multis locis. **Cheiri** autem est viola citrina dicta apud quosdam **faracenica**. **Auer.** in. s. col. inquit. alcheiri. i. viola de romania. hec apud nos in hortis ac bladis inuenitur. **Aut.** in. z. can. in sen. xxij. in. c. de potuonibus ad solutionem faciendam: z d lilijs qz pferit eis igni. albeis: qd dixit qda. qz e alcheiri rubea. hic tex. **A.** apud arabes est corrupta na albeis e cora lus: sic apper apud **Sera.** i. ppo. c. de coralo **Mico.** flo. i. li. z. i. ca. d cura doloru ideturaz i spalte: ppe sciatici iqt. dixit **Ba.** medicam pfectu cu cheira citria pluries dissoluta pata dura accidit i articulis. **Id** sibi ait. iqt **Dia.** h e descriptio me dicamio cheiri citrius qz fieri: z dz itelligi d flore ei qz appellat cheiri ruffa: z appellat bassad. silt' tex' nicoli e corrupt' dicitis qz cheiri ruffa appellat bassad. na vide in off' libris d arabico traftans i latinu: z videbis qz bassad est coralus: z alcheiri est viola citrina que satis est nota.

Oleum de melliloto non est in vsu. **Mellilorum** autem componitur a mell: z lotus qd est trifolium: nam sine dubio mellilorum est species trifolij: z dicitur: qz est trifolium odoratum: vt dicitur in ent glastro de melliloto.

Oleum de nennifare confert sicut oleum violauz z fit sicut illud quod apud nos est in vsu. Sed componitur ipsiun ex fl:ibus nenufaris: z oleo officio posito soli per dies. xl. z postea vtitur.

Nennifar autez apud **Dia.** vocatur nimphea siue vt alij acabus veneris. i. papauer palustre siue vt latini alga pa-

lustris: hz **Auric.** est caulis aque: de nennifare vide in clecuario de sarsara: qz ibi clare determinatum est de eo.

Oleum de citonijs. Recipe carnum citoniorum m tritorum: cum cortice suo quibus media accidit maturatio z succi eoz. an. ptes equales: olei ex oliuis incompleto quantum sufficit. pone in vase vitreo per dies. xv. ad solem. deinde coque in vase duplici per horas quantuo: post stud fiat permutatio citoniorum: z succi eoz z fiat: sicut diximus bis vel ter: deinde cola z reconde.

Stud oleum est in vsu. Citonium autem fructus est satis notus: existimant autem: quidam qz stud oleum fit illud qd a **Dia.** mellinum dicitur.

Oleum mirtinum fit sicut oleum de citonijs. **Stud oleuz** apud nos est in vsu. **Mirtus** vero est arbor: cuius semen mirtilus dicitur. eius species fm moder. due sunt. f. albus z niger. albus autem est cubeba seu mirus agrestis. niger est ille quo vtitur generaliter. **Id.** ali. mirus a mari dicta eo qz magis litto: ea arbor sit. vñ z **Virg.** **Lito:** a mirretis letissima z amates littoza mirte. **Hic** e qz a grecis mirene dz. **Ad** edicoz an libi hanc arbor e apta scribunt multez necessitate plurimoz de pomis labrol z sunt pomia mandragore.

Oleum re. qz expressionis eorum completo: vms z olei sifamini an. partes equales. decoque tu vase duplici vsqz ad succi consumptionem: deinde cola z reconde in vase cum elud e succi expressione: sicut quartae partis z vtere.

Stud oleum non est in vsu. **Nicholans** in suo antidotario habet hoc oleum: sed non est omnino idem.

Pomum labrol est pomum mandragore fm intentionem **Ad** esue. **Auric.** in secundo cano. inquit. labrol est radix mandragore siluestris: z est radix omnis mandragore magna similis forme hominis: z propter hoc nominatur. mandragora. est enim nomen imaginis naturalis. f. sicut planta existens in forma hominis. hic textus **Auric.** est sal-planta nam mandragora non est sicut forma hominis: vt apparet apud **Dia.** z **Sera.** **Herereca** **De.** de crescentijs inquit: mandragora non determinatur ab auctoribus: cuius due sunt species. f. masculus z femina: z quidam vt **Auric.** z alij dicunt feminam formatam esse ad inodum femine. masculum ad modum viri. quod falsum est: z sic certum e qz mandragora no e in similitudine forme hominis. veruz in herbaticis z maxime falsificatores accipiunt radicem. bionie: z cum certis instrumentis faciunt quadam imaginem ad similitudinem forme hominis: z dicunt qz illa est vera mandragora: quibus non creditur. **Sera.** in capitulo de mandragora: narrat de pomo ipsius de mente **Rasis** z ibidem dicit dixerunt mibi quidam ex antiquis **Baby**lonie qz puella quedam comedit quinqz poma mandragore z cecidit sine opicata z facta est tota rubicuda. z quaz super ueniens effudit super caput aqua multo: toties doceat rere.

Oleum de enula. qz radice enule qz e z succi ei' radi cis. z olei sifamini an. ptes eqles. vini odoriferi parte media fac sicut diximus in oleo mirtino. **Al'** modus operationis eius est. adde permutatiom predictae foliorum lauri: cordumens id est cheiri in hominibus: spice inde: calami aromatici ana sexta pte vnius z decoq sicut dixim'.

Stud Oleum non est in vsu. **Enula** est herba satis nota.

Oleum de cinamomo pferit sicut oleum de enula: z modus operationis eius est sicut illius.

Stud oleum non est in vsu. **Diasconi.** habet descriptioez huius olei sed non est eadem hinc. **Cinamomi** autem fm **Sera.** species sunt plures sicut apparet in suo capi. **Ad** aer autem inquit. cinama tres species dicuntur haberes: sed harum est preciosa magis que plus subtilis habetur z que plus in oidet mixta dulcedine lingua zc. fm intentionem **Ad** sacri eius species sunt tres: sed fm **Sera.** sunt plures. **Ioannes** anglicus in cap de passionibus stomachi inquit. Item vitanur homines frequenter cinamomo: qz os redolere facit z valet praereuma frigiduz z pferuat a corruptio ne humoru: z ideo dicitur cur mor: iet homo qui sumit de cinamomo supposito bono regimie.

Oleum de rutba. modus operationis eius est si-
cut olei mirrini.

Oleum istud oleum sui intentione ad desine fit sicut olei mir-
rini. fit aut sicut oleum de citonijs. hoc est qd accipiantur
foliorum rutbe et succi eorundem partes equales. olei oliuarii
incopleantur. qntum sufficit ponantur hec tria in vase p di-
es. xv. et obmuretur os eius: deinde coque in vase duplici p
horas qnto: postea colent fortiter manibus coprimendo
et bis vel ter hoc reitetur: deinde cola et reconde.

Rutba aure herba est satis nota.

Oleum nardinum est oleum benedicti. R. spice ero-
matice. ʒ. iij. vini et aque ana. ʒ. ij. s. olei si-
sanuni. ʒ. vj. decoquat in vase duplici lento igne quasi per
horas quattuor et frequenter moueatur omni hora.

Oleum istud oleum est in vusu maxime sicut istas descriptioes.
verum est qd ad desine ponit qd ipsum pot fieri duobus modis:
sed primus est magis in vusu. si aut facere volueris iuxta sedis
modum infra apparebit.

Oleum nardinum est de spice nardi seu spica aromatica.
Ante. in. s. can. hz vna descriptio est sed non est idem. Ita-
sis in vno Almansoris in ca. de dolore stomachi puenien-
te ex astate indurato ponit oleum nardinum sed non est i
vusu. Dia. ait. oleum nardinum dnuerse conficitur cum folio
malabatri et sine isto miscetur. Ioan. angl. in ca. de modo
abluendi oleum hz descriptio est huius olei: sed no e similia.

Oleum sifamini. i. oleum qd fit ex granis sifami cuius mo-
dus superius sicut positus. sed non oportet qd ad desine
diceret oleum sifaminis: qd hodierni apothecarij apud nos
generaliter ponit loco olei sifamini oleum oliuarum pro
hoc oleo conficiendo: sed errat errore maximo.

Oleum nardinum sicut oleum modum. R. spice in-
dicis. ʒ. iij. s. sifami. ʒ. iij. s. masticis. ʒ. iij. s. masticis. ʒ. iij. s.
es. ʒ. iij. s. masticis. ʒ. iij. s. masticis. ʒ. iij. s. masticis. ʒ. iij. s.
cipi. sifaminis. cordumeni. i. carul agrestis. seu sileris creti-
ci ana. ʒ. i. s. p. sifaminis super ea p. sifaminis fuerint contrita
vini et aque fontis. q. s. olei sifamini lib. vj. deinde fiat sicut
p. sifaminis et coquat horis sex et agitur omni hora.

Oleum istud oleum sicut istam descriptioem apud nos no est
in vusu. idem ad desine ponit qd ipsum pot fieri per tertium mo-
dum: sed non est in vusu.

Oleum masticis. R. masticis. ʒ. iij. olei sifamini
lib. i. coque in vase duplici. Sedis modus
operationis eius est. R. olei rosa. ʒ. xij. masticis. ʒ. iij. vini
boni. ʒ. viij. decoque sicut p. sifaminis ad vini consumptione.

Oleum istud oleum est in vusu: sicut intentionem ad desine pot ip-
sum confici duobus modis: sed primus apud nos no est
in vusu: immo sedis est ille quo generaliter vrimur. Aut. in.
s. can. hz vnam descriptioem que est eadem cum p. sifaminis.

Oleum masticis vero gumi est satis notum. Sicut. masticis arboris
lentisci gutta est: melior: alii chio insula gignitur odoris bo-
ni: sicut Gal. masticis est glutin romanum.

Oleum chisti est pondus sicut modernorum opt. lib. e. l. ca. vlti-
ma. Aut. in. s. can. in tractatu de poderibus ingt. chisti apd
gentes que lingua greca loquuntur cognitus est. super me-
suram vero non conueniunt omnes: et illud est qm qdam
eorum vtiuntur alio qm vtiuntur alij. Chisti. n. apud romanos
capit lib. i. s. et sextam. quare est. ʒ. xx. et chisti italicum lib. i.
s. et lib. est. ʒ. xij.

Oleum de stoeace. Recipe olei sifamini. ʒ. xij. sto-
eace. ʒ. iij. fiat sicut oleum masticis: de-
inde coletur et administratur.

Oleum istud oleum non est in vusu. idem Aut. in qnto. can. habet
vnam aliam descriptioem que eadem est. Dia. habet de-
scriptioem huius sed non est eadem.

Oleum storax. storax calamite que satis est nota. ad desine in
suo grabadn in ca. de egritudinibus nervorum habet du-
as descriptioes olei de sigla et est storax liquida: sed non
sunt in vusu.

Oleum costini. R. costini amari. ʒ. ij. castie. i. castie
lignee. ʒ. i. extremitatum sansuel. ʒ. viij.
vini odo: sicut qntum sufficit ad infundendum noctibus dnab olei

sifamini lib. iij. decoquat sicut oleum nardinum horis sex.
Oleum istud oleum est in vusu. Ante. in quito canoni. hz duas
descriptioes: sed non sunt eadez.

Oleum costum vero est radix amara.

Oleum de alcana. R. storum alcane. ʒ. iij. olei an-
ticuti. ʒ. x. fiat sicut oleum ro. In desine au-
tem storum fiat cum folijs et iteretur decoctio eius cum mo-
dico vino.

Oleum istud oleum non est multum in vusu. Dia. habet aliam
descriptioem sub nomine olei ciprini: qd idem est. na ole-
um de alcana apud arabes est oleum ciprium apud gre-
cos. Idem Dia. aliud de ipso facit ca. sub nomine cipi ar-
boria: cuius solia sunt oliue similia: vridio: a et paulo gros-
siora et semen nigrum et florem album germinat cum odo-
re bono apud moder. due sicut spes. s. alba et rubea. alba ho-
m. ex estimationem plurimum in odorem est fructus si-
cut arborosa que iuxta hortos ac in campis inuenitur. et e-
quas nostri rustici caucrox vulgariter dnt: de cuius flore in
lieres inficiunt capillos. rubea ho apud nos no inuenitur.

Oleum de sansuco fit sicut oleum de mirrino vide-
licet fit ex folijs sansuci et ipsius succo hz
modum supra dictum in oleo de estenijs.

Oleum istud oleum non est in vusu. Dia. habet vnam aliam de-
scriptionem: sed no est eadem huius.

Oleum vero sansucinum est oleum de malorana. Blas.
inquit sansucus a ficulis amaracus nominatur. Idem dicit
Nl. sicut. Auicenna amaracus est alacoen siue vchue: vt
apparet apud eundem in quinto canonis in trociscis am-
daracharo: verum generaliter hodierni habent opinionem
q amaracus sit maiorana. verum ptraria est opinio Simo-
nis sauensis in caplo de alacoen. Sicut. dicit. sansucus est
quem latini amaracum vocant. cuius nomine vsum est Clir-
gillus etiam ad venerem referens vbi in ollis amaracus il-
lum floribus et dulci aspirans ampicatur vmbra. vii. et no-
men traxit amaracus a puero cuiusdam regis qui casu la-
sus dum ferret vnguenta nomen et gratissimum ex effusio-
ne vnguenti odorem creauit.

Oleum de mezerion. R. foliorum mezerion. ʒ. iij.
et p. olise sup ea aque dulcis lib. i. dimitte
die ac nocte: deinde fundant sup ipsum lactis dulcis et re-
centis. ʒ. vj. olei sifamini. ʒ. viij. coquat vqz ad lactis et
aque consumptione. deinde coletur et reponatur.

Oleum istud oleum est in vusu: et debet fieri sicut istam descriptio-
nem. Idem in ca. de mezerion hz vnam aliam descriptio-
nem: sed non est eadem huius. Leonardus de p. da palea i
ca. de fistulis hz vnam aliam descriptioem que est eadem.

Oleum de cereo apud Dia. uocatur camelea sine cocognidij
vt dictum fuit in eleuario de mezerion.

Oleum de hase. R. oleum sifamini. ʒ. iij. s.
ʒ. iij. s. masticis. ʒ. iij. s. masticis. ʒ. iij. s. masticis. ʒ. iij. s.
se vltimo facit extructum huius. ʒ. iij. s. masticis. ʒ. iij. s.
xlij. aque dulcis qntum sufficit decoque vqz ad aque con-
sumptionem. Modus alius. R. olei sifamini: et succi hala-
sce: et lactis vaccini recentis ana. lib. ij. albarum penidiaz
ʒ. v. cinciberis albi. ʒ. xij. et decoquantur vqz ad succi et la-
ctis consumptione et administratur.

Oleum istud oleum no est in vusu: sicut intentione ad desine
oleum de hase est olei sercinum: et sic credo. q. Io. Ser-
rap. in suo antidotario inquit. olei assek. in fine descriptio-
nis ait. coquat donec consumat aqua et remaneat oleum
sercinum et ibi docet ipsum facere duobus modis: vt scilicet
ad desine. Aut. in qnto. canoni. hz tres descriptioes. ad desine
ho dicit. R. hase. Io. Serap. dicit assek. Auicenna. hase. si
hec tria idem sicut est thimus. si aut nou e vtopus vnaque.
na in isto oleo primo hz hase: inferius hz extremitatum ha-
lase. i. thimi. et sic quidam sapientes dixerunt qd hase
intelligitur vtopus: et per hase thimus. ad desine ponit i
alia descriptio pentadot. vii. Io. Serap. inquit. in deseri-
ptioe alia no e: vaccinum: et de q illud accipitur ex pedibus.

Oleum de cucumre asinino. R. succi cucumeris
eius completorum olei sifamini an. ʒ. vj.

roque vsq; ad consumptionem succi & vtere.

Oleum ad alius. s. succi radicū eius: & radicū eius contri-
tarij aua. s. vi. olei sifamini lib. i. coquatur sicut diximus
& admistratur.

Oleum est in vsu. nō multū. **D**ia. hz vnam alias
descriptionē sub noīe olei sicōn. i. olei de radice cucūeris
asini. eius succus apud eūdē electerū dī. **D**esue in cap.
de cucūere asinino inq. cucūmer asinū ē fructus hūc
cucūmer parvus qui satis est nor. & melior pars eius sicut
ē fructus ipsius & pprie eius ppleti succus & post spz radix
& melior fructus eius est ppleti citrīnus tā expoliatā vī-
riditate & q est vtre amaritudis: & cur succus ē alb^o habēs
sicut de pū guedine aligd. In cōpletus vero ē malus. & me-
lius tempus opationis eius est finis estatis: & collectionis
radicis eius est finis veris.

Oleum patio succi. s. ex succo eoz qstiatē quā volueris & p
prie citrīnescit & sūni maturitatis pplete: & fiat extractio
succū cū facilitate nō cū ppressionē & expōsionē laboriosa. &
ericec sicut ericec scanionea & aloes: & pseruā succus et
trienio: & est admistrādus post sex menses.

Oleum de pomis citragulis. s. poma citragulo
rū numero. xij. & sūni pprie ātīqua. & pone
ea integra in vase figuli vitreato. fūde sup ea olei d olinis
aut olei sifamini. s. xxvi. aut plus sūni magitudinē & parul
tatem citraguloz & aque fontis & aque maris ana. lib. i. co
quaf ad cōsumptionē & aque: deide fūde sup ipsū aque dul
cis clare li. s. & pūc sup ea pēdiāz albaz. s. viij. decoque
vsq; ad aq psumptionē & admistrant in potibus & cibis &
pulmentis de farina.

Oleum olei nō ē in vsu. Superius fuit posituz oleum de
granis citri & citraguloz: & hoc est de pomis dtrangulis: &
de hoc pomo testat Simon Jauuehū q nūquā iuenit ali
quem de eo mētionē fecisse sed sūni **M**odernoz opationē
est pomū dicit arantius. **M**athe. siluaticus inq. pomuz
aracie. i. citragulū vel citromoliū. nam hoc pomuz i colo
re est citrinū. **A**licē. libro vmo in sen. 2. doctrina. 3. ca.
2. de significationibus coloris vrie inq. ex coloribus vrie
sūni gradū citrinitatis sicut palearte: deide citrinus: post
sūni: deide rufus: postea citragularis: postea igneus & in
cture croci asinulatur.

Oleum de argilla. i. terra argille. **I**sidō. in capto de vasis esca
rys ait. vas dicitur a vescedo: q in eo esce apponatur: cur^o dī
minutū vasculū qñ vesculū. melue habet i vase figuli. i.
de argilla siue terra figuli: **U**nde vasa sūnt dicta ab argis
vbi pmo ipa vasa facta sūt. **M**aplas argilla terra humida
ab argis dicta: apnd quos pmo ex ea vasa facta sūnt.

Oleum de croco. s. croci. s. i. misre pure. s. iij. cor
dument: id est leuissici ho: in lani. s. ix. cala
mi aromatici. s. viij. in fundatur mediche in aceto diebus
quibus pter cordumēti. die sexta projctaf sup ea cordu
mentū: & dimittat die vna: deinde sūdatur sup ea olei lib. i. s
& coquat lero igne vsq; ad aceri cōsumptionē & sūni qui lo
co aceli vnum ponunt.

Oleum olei est in vsu. nō multum. **A**ui. in qnto cano.
hiz vnam aliā descriptionē: sed nō est eadez huic. **C**roc. i.
zaffarā: & est crocus orientalis seu cois. inuenit alius crocus
qui hortulanus dī. & hic est carthamus.

Oleum de piperibus. s. trū piperū añ. s. ij. che
buloz belericeoz: emblicoz: & in dox. ana.
s. v. ra diruz apū: feniculi. ana. s. iij. serapint: opponact
tusgami albi. ana. s. ij. s. rurbith. albi boni. s. xij. ziberis. s.
ij. caullis recētis: hāc ch hūmidū: folioz rute hūmide: qzū
de lingulis capi pōt. decoquant oia post cōtritionēz eaz cū
aque li. x. iij. vsque ad tertiaz partē: deinde colet & pūctaf
super ea olei de cherua emine. ij. & coquat vsq; ad consum
pilonem aque: & sūnt ex hoib^o q addū in eo treos. s. vi. iap
sie. s. ij. anisi cordūeni. i. carnū agrestis. ana. s. i. s. calāi. aro.
s. ii. s. ptec yde. i. nardi. s. i. expōsionis alafce: sextaria tria: &
admistrat vsq; ad tertiaz partē: deinde colet & cherua ponunt oleiz
trīnū. i. de treos: aut oleū d cherū. i. de vlola citrina: aut oleū
de amgdalio amaris: aut ex olibus partes conuenientes.

Oleum est in vsu maxime apud **M**edicojaneuses
dī aut de piperibus ppter tria genera pipis q in eo ingre
diuntur: & sūnt pprie albi dicit leuici: nigri dicit melaniflon
gi dicit macri. & hec tria genera itota sūnt apothecariis: s;
apnd medicos nō tū: quia opinio multo: um medicosū est
q piper albu sit cataputia: aut granum ben: qd non est
credendum: & ego summe admīroz q doctores supradcti
in descriptione olei de deu sūnt decepti in re iam facti: cum
habeant cap. speciale & clarissimum a **S**erap. qui hec tria
genera apertissime declarat.

Oleum hūmide. i. recētis & thimo. nā inuenit in aliqb^o
codicibus **D**esue vbi dī: hāc hūmide. crgo hāc est ve
rus thimū: sicut apparet apud **S**era. in ca. de thimo. qui
dam dixerunt q est ytopus. dens nō nouit.

Oleum de cherua est oleū qd fit ex olei: qd dī gra
mū: regū sine calupnia malocū apparet
supra **S**erap. in quinto can. in cap. de ponderi
bus emina italica & egyptiaca est. s. xvj. & emina romana ē
s. xx. **M**aplas ait. emina appendit libranū vnam que gemi
nata sextarium facti: habet dragmas centum.

Oleum de taphia sūni **D**ia. dī taphia: qz pmo in insula tapho sūnt in
ueta. ab **A**ui. uocat thexifthe: & dicit q est gūmi ruthe agre
stis: & sūni **M**aliabalem taphia est rutha agrestis. **A**uer. in
quinto coll. inquit. taphia. i. gūm ruthe agrestis sūni qsdaz
medicos. quidā pper crediderunt q cōtrita sūnt: s;
nō recte. sicut est q taphia sūni **S**erap. ex actūe parti est
tuba mētop. s. anū est. **A**ui. in ca. de pōderib^o est. s. vi.
da & albaras i quodā medicamie hz taphia & rubea tinctoz
qd nō est si eēt idē. sūni ex hoib^o qui loco taphie pōnit rutā
siluestre: & sūnt ex hoib^o q ponūt cassiā lignea: & sūnt ex hoib^o
qui ponūt lepidū qd est genus eruce siue sextaragi indi.

Oleum sextarii sūni **A**ui. in. s. can. in ca. de pōderib^o est. s. vi.
idē dicit **S**erap. sup illū passuz. moder. nō gualit opinant
q sextarii sit pōdus duaz libraz cū dimidia: maxie qui sūnt
tūtur sextarium ulū uel aque uel succi. si nō inuenit sexta
rium cinamomi aut piperis inelligitur pondus dragmaz
sex. in hoc sūnt diuerse opinione.

Oleum de enforbio. s. enforbij. s. s. olei de cheiri
idē est olei qd fit ex niola citrina. s. v. vni
odoriferi. s. v. decoque vsq; ad vniū consumptionem & utere.

Oleum est in vsu. nō multum. **D**esue ponit q istud oleū pōt
fieri duobus modis: & sic est q sūnt ex hominibus q faciūt
ipsum sūni primū modū. & sūnt qui faciūt ipm sūni alium
modū. netū nīl doctores magis laudāt sēdm modū qz pri
mū. **A**ui. in quinto can. hz vnam aliā descriptionē que uidet
esse eadem cū secūda descriptionē: & sic aliā describāz.

Oleum de euso: bio sūni alitū modū. s. statifagrie:
codūi añ. s. iij. piperi. s. vj. calanēti mōtia
ni sicc. s. xij. costl. s. x. castorei. s. v. tere. & decoq i vase vitreo
cū vini odoriferi li. iij. s. post qz infusa sūnt i eo dieb^o duo
bus vsq; ad mediū vini: deinde frica manib^o fricationē ne he
ment: & cola & fundes sup ipm olei de cheiri. i. de niola ci
trina aut olei sifamini lib. i. s. & decoq vsq; ad cōsumptionēz
vini. deinde projctaf sup ipm euso: bij recētis & albi. s. iij.
trita contritione ultima & coquatur cum eo & utatur.

Oleum olei est illud qd magis laudāt nīf doctores.
Oleum euso: bio est gummi satis notum.

Oleum statifagrie sūni **A**ui. in. 2. can. est vna passa montana &
est granum capitis & in monte libano inuenit de ea pluri
mū & sūni **S**erap. nigri: sicut dicit nigri. & hec ab aliqb^o dī
pediculatūro q pediculos occidit.

Oleum de euso: bio est id qd **D**ia. vocat structuz & sūnt
radices quibus utunt lanarij ad suffumigandū lanas sūni
intentionē **D**ia. ego minqz poruiscire quid esset. virtutēz
etiam habet ad prouocandum sternutationem: & ppter id
multi crediderunt ipsū esse elleborū albu sed nō recte sic
patet per **D**ia. ppter ea macer vocat id structuz: & inq. q
nō minus prouocat sternutationē qz elleborū albus. **D**i
nus autem floren. in libro scdo in ca. de cura scrofularū in
quit. condit. i. elleborū alb^o: qd falsum est. idē dicit **A**uer.
in qnto col. vide etiam **A**ui. in quarto cano. in sen. vj. in

Summa secunda venentoz ex platis q ast. de codiss z ellebo ro albo. q idē nō sit. vey hordierm putat ipz eē spēz ellebo ri: z loco ei^o pōt ponē elleboris eo carētes: z nullo modo audēat huiusmodi interius p:opinare.

Oleum vulpini. Re. vulpez integrā aut^o interto: a sin euilla: z pone in vase z funde sup r spaz aque fontii z aq marine añ. list. i. lib. i. s. olei antiqui elari list. ij. s. decoq lento igne cū salis. z. ij. vsq ad aq cō sūptionē: deinde pone in vase z pice sup ipsam herbe aneti z alafce. i. a. hūmāna libr. i. z funde sup ea aq dulcis vbi co cte fuerit ex istez herbis añ. z. i. māipulus est tāti qntū capi pōt vna manu. decoq sicut prius vsq ad aq cōsūptionē z administref. est enī mirabile. z qnq: pter oleuz coquitur vulpez i aq fontii z aq salis z fit aq qntas multa cū eisde herbio: z administref lauādo in nūa z ē efficac: hoc quoq nō ptermititūms qd vulpez tādiū dz cog siue in faciendo oleum sine aquā ad abluēdū donec sic cocta sit vt eius ar^o omneo laxentur z dissoluantur.

Quid oleū est multū in vsu. Jo. angli. in cap. de dolore iuncturaz ingt. oleū vulpini est medicamen vltimū ad ar tericā z podagrā z dolorē renū z do: si: qd ista sit vt docet. d. Adesue. Petrus argillata in ca. de podagra sine gūna frigi da ponit vnguentū de vulpe ipsi^o z desue. Re. vulpe integrāz euilla iterio: b^o z pone i vase cū aq salis vino z oleo. z vl tra hoc pone in isto vase salinā rozē martnū iunipez auenū origani z inasoranā. oia ista bullāt vt docet ipse ibidē. in roz ob talia verba. nāz primo Adesue nō pōt vnguentuz de vulpe. pterea descriptio olei vulpini non est eadē. sed vide supra i vnguentū de vulpe: vulpez fo apud arabes dī thā leb. Gal. narrat virtutē ipsius dices: q oleū in quo decoq vulpez cōfert multū dolorib^o iuncturaz: z mlti medicor ponunt ipsam vinā in vase cū oleo z decoquunt z quidaz ponunt ea mortuā sed hoc oleū nō est plus resolutiū qz oleū in quo coquitur a deb. nā quando coquit in oleo est virtus eius resolutiua multū. et nos qdem diximus q medicne que hoc faciunt attrahunt ab interosibus corporis.

Oleum de scorpionib^o. Re. scorpiones creiter. xx. vel plio vel minus fm qntatē eoz z po ne in vase vitteoz: z funde sup eos olei amigdalaz añ. lib. ij. et struge caput vasis: et dimitte in sole dtebus. xxx. deinde cola z vtete.

Quid oleū est in vsu. Adesue docet ipsuz cōponere duo bus modis. z sic sunt ex hominib^o qui cōponunt ipsū fm p mūm modus. sed nri docto: es magis laudant scōdam de scriptionē qz p mūm. z sic istam describam.

Oleum de scorpionib^o fm alius modū. Re. aristolo gie ro. ge utiane: ciperi: corticū radice cap/ partis añ. z. i. funde sup ea olei amigdalaz amaraz list. i. z pone in sole. xx. dieb^o: deinde pice sup ea ex sco: pib^o a. x. vsq ad. xx. z itecū stringe officii vasis. z dimitte i sole per dtes. xxx. deinde cola z reseruetur: est enī mirabile.

Quid oleū maxime fm istā descriptionē ē illud qd ma gis laudant voftri docto: es. vide ēt apud rasim in lib: o de diuisionib^o in cap. medicnaz vrine vñā descriptionē que eadē hūc est. Jo. anglic^o in cap. de lapide renū hz hanc de scriptionē. scorpiones aut factis nōt sunt supra narraui de spia in cap. de tyriacha q valet ztra scorpiones.

Oleum de serpentib^o. Re. ex serpētib^o nigris cir/ cit li. ij. z sint ser pētes nigri itegri. z fide sup eos olei sifamini. list. i. s. z pone in vase terreo vitreats stricti officii: z sigilla officii vasis: z decoq lēto igne vsq dū dissolūātur serpētes: z caueat sibi opato: a vapore eius z cū coctū fuerit dimitat i frigidat z recodāt i vase vitreo z administref hiniendo cum penna.

Quid oleū non est in vsu.

Serpēs aut accipit nomen qz occultis accessib^o serpt. Autē in qnto casū. habet vñā aliā descriptionē q ē similis huic. idēz hz Leonardus de preda palea in cap. de fistulis. Silbertus de angia in ca. de parales hz vñaz aliā descri dione: sed nō est similis isti. spēz autē serpētuz multe sunt Autē. in scdo casū. de serpēte facit cap. sed ibi nō narrat et^o

spēs. verū idēz in quarto. in sen. vi. in cap. de spēz serpētū de ipis loquit z narrat d mosu basilisc. i. reguli qm hz co roman: cuius lōgitudo est duoz palmoz: z caput est acurū valdez oculi er^o sunt ruber: z color eius ad nigredinē z c/ trinatē declius est: qui adurit totū super qd iucedū. z nō ositur in circuitu cauerne eius aliquid. z cū opponit habi/ tationi eius aut morit ipsa aut: z fm plurimū qui tangit eū cu: z virga morit. z est mediāte virga. z ppter illud iaz te/ rigit illū miles qdaz cū lācea sua z statim mortuus ē miles z al eiuz: z tetigū ipse labiū equi: quare mortuus ē equus z miles. z bi quidē serpētes multiplicātur in terra atoz z nubie. verum de numero serpētū p mī ordinis teponunt spēz quedam d: acōnū interfectionū sciat basilisc statu eozum. De quozum numero fuerunt diacones de quibus recitat Aristoteles in libro de p: oprietatibus Etio: um z plautarum qz tempo: e regis Philippi erant in duobus montibus inter quos montes erat posita via ducens ad ci uitate: z quotquot per illaz viam transibant quādo erāt inter illos duos montes moriebantur: z tunc Socrates in/ genitatus est ad mortem ipsozum: z fecit fieri caneam vitre/ am z intrans in eam illuc perrexit: z vidit illos quozū fla tu inficiebatur aer per cuius respiratiouem z coactum inficiebant transeuntes z moriebantur. dicunt etiam qdaz qz **Regulus serpens** iherifici suo sibillo z suo visu. regulus etiam est auis parvissima omnibus nota nullius effectus ad opeta medicne.

Oleum De ranis. Recipe ranarum aquaticaruz capita circiter. z. vi. z funde super ea in va se vitreo olei sifamini list. s. obuira officium vasis: deco que sicut diximus in oleo serpentino. ex multis aniem re/ bus sunt olea fm hunc modum que rerum ex quibus si/ uui virtutem habent: de quibus multi ex scriptoibus scri pserunt in quibus sermonem non extendimus.

Quid oleum non est valde in vsu. Joannes Anglicus in cap. de dolore iuncturarum habet descriptionem huius olei: species autem ranarum multe sunt. Aucen. in fecūdo canō. de ipis loquitur: sed non distinguit species earum: verum idem in quarto can. in seu. vj. in tractatu secundo d. venenis ebibitis que sunt ex animalibus loquit de ranis lacunalibus vtridib^o z marinis rubicis: z de ranis cirinis z ibi loquitur de venenositate que est in ipis. nam sine du bio omnes rane sunt venenose. Serap. in cap. de ranis in quit. ex auctoritate Dia. rane que sunt in paludibus qz co quuntur cum sale z oleo z admistrantur in cibo sunt ve caar venenis. nam becaar est tyriaca contra venenum. etiā becaar est lapis contra venicum. Jfido. in capitulo de pi scibus inquit. rane a garrulitate vocate eo qz circa genita/ les strepenti paludes z fonos vocis impozitius clamoz/ bus reddunt. ex his quedam aquatice dicuntur quedaz pa listres quedam ribete. ob id qz in vepibus viuunt gran dio: es emularum alie calamites vocant: quonā inter ha/ cundines z fructices viuunt minute omniuz z viridissime mule z sine voce sunt. agridule rane parue i sicco vl agria mo: aules: vnde z nūcipate. negāt qdā canes latrare: qui bus in offa rana viua fuerit data.

Oleum de ouis. Re. vitella ouozum elixato: um cir/ ciet. xxx. z comminue ea mambus z po ne in sartagine lapidea z frige super ignem mouendo cum ligneo aut ferreo coctleari donec tubescant z resoluatur ab eis oleum: z tunc exp: ime ea cū coctleari z manabit abside.

Quid oleum non est in vsu: fm intēonem Adesue po test componi tribus modis. Leonar. de pda palea in cap. de fistulis habet etiā hanc descriptionem. **O**uozū species sunt plures. Aut. in secundo canō. ait. oua nota sunt: z melio: a ex eis sunt oua galine recentia. z melius quod in eis est: est vitellus: z melius eozum anifi/ cum est vt nō cum alio congeletur. Sa. autem inquit. oua que eligimus sunt oua galinari. non ergo oportet qz narre mus naturam alio: um onoum.

Oleum de frumeto: modus opato: is ei^o ē. pone fru metū sup lamina ferrea ignitā si multū z

Oleum frigidissimum viride sic fit fm nicholauum
olei comunis albi vel ablutu lib.ij. ci-
maru rubi: tennerrimago: folio: si violarum vermicularis: cim-
balarie: semperuue solatri: foliorum papaneris: iusquia/
m: mandragore: crassile matosis: posulace: lactuce: barda-
ne: omnium aqua. z. ij. hec oia simul terantur: z in supradic-
to oleo mltiamur per tres dies. post tres vero dies super
ignem ponatur z vix ad spissitudinem bulliant. postea co-
lentur bene expressa cum panno deide neru in stanaio va-
se ponant super ignem z bulliant ad succi consumptionem
tunc ab igne deponantur z residere permittantur: z illud cla-
ru qd supnatat colligatur z vsu reseruetur.

Oleum olei no est in vsu. dicit oleu frigidissimum. viride
ad herbio frigidis z viridibus que in isto ingredimur: z sic
ipso herbas que difficiles sunt declarabo.

Oleum vermicularis fm coposito: est semperuua minor: aut
potulaca agrestis in terris domoz nascit. fm ad lunem
malelucens est crassula: qd falsu est: qz in isto oleo vtriqz
ingreditur. z macerati. Semperuua minor: spes est vltis
herbe: qua semperuua dicit qm viret ot tempore. barba io-
uis vulgaris mo: vocatur. fm in ietione maer barba tonis
est semperuua minor. fm vero adu. siluanu barba iouis
est hercul vel bonades. i. sticados cimni. fz ai nicho. est
cados citrinu seu factonica marinu. fz herba maruua. i. her-
ba lib: tcoris: aduertendu e aut. qz macer no dicit ipaz vo-
cari barbam tonis nisi a vulgarib: sed deus hoc nouit.

Oleum cimbalaria vmblicus veneris scaucellus. id e apud
Dias. vocat collidon: siue vt alij cimbaliu. siue vt latini
vmblicus veneris. hec est herba que folia hz rotunda z lata q
in iuris nascit: z est qua nostri rustici herba rotundelam
vulgauer dicunt.

Oleum crassula maior fz copositor e saba grassa: fm aliquos
est semperuua maior: sed no recte na in isto oleo possunt
certificari qz idem no sunt: qz in hoc ambe ingredimur. cras-
sule fo species tres sunt. i. maior: minor: z media. maior: fo
est herba que habet foia viridia z piguio: a vi semperuua:
z florem tendentes ad albedine nascitur aut apd uos iuxta
fossos. z hec est saba grassa. minor: fo e vermicularis. z me-
dia fm compositorem est cardus benedictus.

Oleum de lilijs puri fm Joa. Serap. in suo anti-
dotorio. Re. ex lilijs albis mundatis. z. ij.
s. proiectantur in lib. ij. olei sasanini z maneant donec acci-
pian vsu: ut liliu. z coleur. z admixtrentur.

Oleum olei est illud qd apud nos est in vsu: sub noie olei
de lilijs puri: aut simplicis. Suliel. placen. in suo antidota-
rio hz oleu de lilijs simplex: qd idem est. supra fuit positus
oleum de lilijs copositum: quod etiaz est in vsu: sed no un.

Oleum darsisaba. ibid e. scilicet z est darsisabam
z. vi. castie lignee. z. viij. costi. z. iij. clamo-
mi. z. vi. calami aromati. z. ij. olei lib. vij. s. decoquantur oia
bene lento igne z coletur z admixtrentur.

Oleum oleu no e vsu. Darsisaba fo e arbo: q apd dia.
vocalur aspalu: vt dicitur fusi in pscatione de chifodea.

Oleum fenugreci fm iustis in suo tractatu de ole-
is. Re. fenugreci lib. i. clacteru lib. viij. cipe-
ri lib. ij. calami aro. lib. i. pone in oleo per decem dies quo-
tidie moue ter z exprime oleum z reserua.

Oleum oleum no est in vsu. Dia. hz vnam alia descriptio-
nem sub nomine olei telini: sed non est simile huic.

Oleum fenugreci farina multi buceru aut egloceras: aut loio
appellauerunt: vide apud Sal. in octauo simplici q telinu
est fenugrecu. z ista noia non sunt referenda farines: sed olei
fenugreci. buceron. n. sonat bonis cornu egloceru vetoca-
pre cornu. naz semia ipi in conculis similib: faze olei fuit
z hoc semen notu est. immenit apud nos qda herba q mul-
tiz sibi assimilata in folijs z in reliqoz hec apd quosdam dicitur
tur caprico: nn. z d hoc sese multi falsi herbarici vedur aro-
matario ignorauit loco fenugreci: sed errant.

Oleum electuarium siue electuarium apud Dia. z est succus cucu-
meris asuini vide supra ibi posite fuerunt pillule de ele-
ctario: z ibi melius offensam fuit.

Oleum salmēta ibid e. Re. salmēta: z pista z pone
in aqua: coque: z pone oleum z coque ad
ignem z serua colatu.

Oleum oleum no est in vsu. fm intentione iustis est ole-
um de salmēta: sed iextio est cor: vltus. v3 eni dicere oleu
de salmēta. i. spica celtica fm adu. sil. sed no recte. quia
Dia. a c. Di. de salmēta spate faciunt cap. z est aliud: fz fm
plurimu loco salmēta spica celtica ponit. z sic hodie herbari-
ci vedur apud hecarijs salmēta pro spica celtica: que id e no e
vt dicitur fusi: m pot poni loco ei: fz sit debilio: hac teuton-
ci. z alie genteo apud quas nascit salmēta: vulgari nomine
appellam. nascit apud teutonicos plurima in alpibus It-
lie z in montib: pirencis in deseruis z asperis similibus
montiu. z est abus caprea: siue dāmay.

Oleum de oleandro. ibid e. Re. succi oleandri lib. i.
rosay lib. s. olei onfancini lib. ij. coqz dōc
cōsumat succus cola z serua: nā v3 scabici et anferit ea oio.

Oleum oleum non est in vsu.

Oleum oleander aut fm Anic. in. z. can. est siluestris z fluua:
lioz ipse pputat ipsu inter spēs venenosoz. id e in. 4. in fen-
6. i. cap. luma. z. venenosoz ex plautis igi. oleander plurimu in
terficir hoies z aialia. z hec planta est qua Dias. necon vo-
cat. hec plura noia hz nā ab aliquib: dicit nerededron. z
ab alijs redodendron: z ab alijs losandru: z ab alijs rodo-
daphin: z ab alijs nereo. eius iolta sunt similia amigdale:
sed maiora z pinguiora z florem hz simile rose. in locis ma-
ritimis nascit. Leonardus de pda palea in capitulo de pu-
na z aque perfico inquit. oleu de vandrod. i. de oleandro.

Oleum olei onfancini. i. oleu de oliuis no maturis. Anic. in
scdo cano. in caplo de oliuis inquit. oleu qm expimitur
ex oliuis vltime maturis: z oleu onfancinuz est illud quod
expressum est ex imaturis z qm expimitur ex oliuis rube-
is medijs inter imaturas z vltime maturas.

Oleum de vlnce: fm Anic. in quinto cano. Re.
vlnce sextaria. v. costi. z. r. castie lignee: ca-
lami aro. an. dia. ij. marmacor. z. ij. storacis. i. calamite. z. v.
olei mirrini lib. i. s. etantur medicinu z simulantur in acer-
to z dimittantur tribus diebus continuis z coquantur cu
oleo donec consumatur acetum z remaneat oleum: z cole-
tur z recondatur.

Oleum oleum non est in vsu: de vlnce vide in electuario
de vlnce q: ibi ample determinatum est.

Oleum marmacor. i. melissa. qdam crediderit esse marubium
sed non recte. nā vide Serap. in capitulo de melissa q igi.
hederangie. i. turuge z dicitur marmacor. i. melissa. Anic.
in scdo cano. in capitulo de maru in q. i. dicitur dicitur indi-
q sum spēs plures. est. n. qda spēs eius que est boni odo-
ris z est marmacor. ibi ipse Anic. in plures spēs distinguit.
Leonardus de pda palea in capitulo de adm eni inquit.
femen almaru. i. fement buglosse siue lingue bonis sine du-
bio almaru est eius species: sed pro marmacor: intelligitur
melissa siue ocinum citratum.

Oleum de stasifragia fm Jo. angl. i caplo de cu-
ra tinnitibus antiu. Re. stasifragie. z. i. s. co-
quat i succo ruthe vel i aqua femiculi deide a pponat oleu
laurinu vel nardinu ad pod. z. vi. vel lib. i. coquat vsqz ad
cōsumptionē quartē pte z colct: z fiat oleu de stasifragia.

Oleum oleum non est in vsu. Stasifragia apud Anic. est
vna passa montana z est granum capitis. Dia. stasifragia
quam latini pediculariam vocant: z nominatur hoc noie
q: interficit pediculos z leuidines. quidam vocant ipsaz ca-
pupurgium: eo qz caputa pediculis purgat.

Oleum de landano fm ennd. i. lib. s. i caplo d no
abluendi oleu. Re. laudant. z. i. olei laurini
lib. i. pficiant simul z e oleu de landano simplex qd valet i
cōfortiōe stomaci mollificati z capillos cadētes deitnet.

Oleum oleum non est in vsu. Idem in capitulo de lep: a
habet hoc oleum.

Oleum Landanum autem est notum.
Ad faciendū balsamū fm Bartbo. monta-
gnanā. in suo antidotario. Re.

z iuncturatum.

Castoreū autē sūm Serap̄. sūnt testiculū animalis: q̄d ca-
stor appellatur. vide de ipso in diacasto: eo.

Bracteos. i. sanna: sicut apparet apud Serap̄. in cap.
de iunipero. idem est sūm Intensionem macl.

Oleum sambucinū. s. floz sambac. s. ij. ponant
in lib. i. olei olinarū: z dimittant i sole per
dies qnq. deinde bulliat cū lēio igne: postea colētur: z vsut
referuentur in ampula tantum debet conseruari.

Istud oleum est in vlu.

Sambac vel cambac idem est. sed apud Serap̄. vocat
telemnum. z inquit lesemus: id est cambac. quoddam ex eo
est album habens florem. z quoddam citrinum z citrinus
est minus in caliditate z siccitate q̄ album. z similiter est
minus in operatione sua z citrinum reperitur in babilonia
est etiam species alia ex eo cuius floa est celestia. coloris:
sūm intensionem Serap̄. huius tres sunt species: sed apud
nos credo q̄ non reperitur nisi album z a vulgo nomina-
tur geseini. Bulbasio. i. seruitor: in libro secundo cap. de
modo colligendi herbas medicinales ali. sambac. i. tefe-
mini. Item z histofos: us barictus in cap. de cura cepha-
lee ait: z rasia laudat epirbima ex oleo sambacio. z fit ex flo-
ribus sambac sine gestumini. Aulc. in quinto canonis i tra-
ctatu de colirio in colirio quodam sic ait. coliclyz lunamē-
tum factum cum iensem in z ait. Recipe acatiz: z succi sam-
bac. vide hic q̄ loco iensem in habet sambac: quod idem
est. Sol. in septimo simpliciū ait. leuconsa. i. lesuminum
Auerrois in quinto col. geseini. i. yloia vltamartina: ap̄
nos in ortis reperitur.

Oleum pro doloib⁹ puerorū optimū z expū. s.
olei aneti: olei camomille. an. s. vi. olei ru-
the. storactis liquide añ. s. ij. pul. cimeli. s. ij. bulliant oia
vna ebullitione: deinde colatur z vsut referuentur. z q̄ opoz
uerit vngatur locus dolorosus: z experium est.

Encastrum nigri. s. aque pluvialis boca-
lia. 64. galei nipi li. vi. coquā-
tur ad sumpsonē medietatis: tunc addantur gūmīara.
lib. iij. vitrioli pisti. lib. iij. misce z fiat sūm ariem.

Encastrum autem scriptorū multis mo-
dis conficitur. nam Diasco. in
capitūdo de atramento scriptorū inquit q̄ fit ex tcelatur
lignis cuius vncija tribus vna admiscetur gūmī. conficit
preterea ex ligno resine. z ex pictorū lauilla. eius eniz cē-
tum. z. xx. accipiunt gūmī z taurini glutinis. 3. ser. z atra-
mentū futortij. 3. i. 5. z ada pīantur admixta spīctis medica-
minibua que dissenterie conueniunt. Item Dia. aliud cap.
facit de atramento sutorū: quod foditur in metallis. Pli.
atramentum sutorū: quod calcantum vocant est vmi-
lum vitide de quo fit encastrum. Paspaa autē dicit atra-
mentum dictum q̄ fit atrum. cuius species plectre z quo-
ridiano vsui necessaria est. huius vas atramentum dicitur
Aulcē. In secundo canonis de atramento facti cap. z facit
differentiam inter atramenta sūba: z rubea: z citrina: z viri-
dia. z inter colcator z calcadiz z calcantum z alfuriz. nam
colcator est vmiolum citrinum: calcadia est album. calcan-
tum est viride. z alfuriz est rubentm.

Cassia fistula pro clisterijs magistralis. s. prunorū
vtriū lib. iij. tamarindo: um lib. ij. passu-
larum. s. vi. llquirtrie. s. ij. violarum: capillonū veneries:
blete centanree: mlioria: mercurialis: malue añ. m. ij. 5. oz
dei lib. i. bulliant. hec omnia in. xvi. lib. aque vsq̄ ad confu-
sionem medietatis. deinde fiat bona contritio z infusio su-
pradictarum rerum. z aque cui aque calide distemperetur
casse fistule extracte lib. vi. mellis dispumati lib. xij. z oia
simul ponantur ad ignem: z coquantur vsq̄ ad spissitudi-
nem mellis z vsut referuentur.

Dex descriptio istius confectionis est multum in vlu.
Ego non reperī aliquem auctorem auctentē ponere et
descriptionē sed vidi aliquos eam componere sūm illi
descriptionem. verum sunt ex hominibua qui faciunt sūm
istam descriptionem: z sunt qui faciunt sūm istam sūm di-

nerfa loca: z dicitur pro clisterijs: eo q̄ ea vltimum po-
nuntur in clisterijs: eo q̄ ipsa ponitur in quodam instrumē-
to facto de corio. Adanbeus fil. dicit cristere est quoddam
instrumentum medicorū omnibus notū: z sūm aliquos
debet diceret clistere per la clepo clepas quod est furor fura-
ris z stercus. inde hoc clistere huius clisterijs. vel clisteriū
est instrumentum quod stercus infirmi in ventre induratū
facit exire: sic dictum clistere: quasi clepna id est furā ster-
cus. vel dicitur clistere quasi colus stercosus: q̄ per ipsum
colatur stercus extrinsecua. vlt dicitur clistere a cleo clea q̄
est inclinari: q̄ stercua facit inclinari. Ista habent in caloli-
con. In litera cli vel di cristere p r b z quosdā: z cōponit a cri-
si z tergo tergis. nā crisis h z tria significare. s. aurū indalci
z secreti. vnde cristere cōponitur a crisi quod est secretum
z tergo: inde cristere. i. secreta tercio.

Si queratur quanta sit virtua cuiusdam auis que no-
minatur trigulus in frangendo lapidem in renibus: dicit
q̄ est estimata magni valoris: z hanc aue allegat Joannes
Serap̄. in suo breuiario. in ca. de illis in quib⁹ generatur
lapis: z magnificat. z sic inquit: ad frangendum lapidē in
vesica est auis que nominatur atruguldutis. Est eniz auis
i forma sua minor: reliquis auib⁹: preter aue que noiatur
basilica: cuius intentio est regulus. Item Ralnaldu de vlt
lanona. in cap. de vicio lapidia. in renib⁹ z i vesica laudat
eam mirabiliter: z sic in eo tempore vidi in ipsa mirabilez
experientia in illa egritudine: z existimo q̄ ista sit illa auis
que ab Aulc. in secundo canonis vocatur saluru hū. z di-
cit q̄ est auis cuius nomen est hoc nomen in francia. sed
an sit illa aut non: mellus idem declarat in tertio canonis
in sen. xvij. In capitulo de medicinis cōminuentibus lapi-
dem vbi sic ait z melior omnium est auis que grece nomi-
natur tragulidos: z auis est de genere paruarū: minor om-
nibus auib⁹: excepta aue regia: z color corporis eius ē in-
ter viride m z ciueticum. z curinum: z super alas ei⁹ sunt
pēne auree. z super caudam ipsius sunt alba puncta: plu-
rimum apparitiosis eiua est in hēme: et apud piscinae: z
apud parietea: z ipsiua volatui apud parietes nō est fixio:
imo volat parum z cantat z garrit semper z mouet caudā
z ipsa comeditor cruda sicut est: quod melius est: z comedi-
tur assata z assata z saluta. z referuet: vt caro salina: z quā
doq̄ adurunt sicut est in furno qui non fit cum illa calidi-
tate. s. cum quantitate qua dominetur et adustio. z destrua-
tur vitua. z sit in vitreato vase: z sūm modum qui dicitur ē
ad scorpiōnes zc. hec vero est auis que apud nos multum
inuenitur in estate ac hēme. verum in estate non vadit in
ciuitates: imo in hēme volat i ciuitatibus z piscina. z ei⁹
forma ē: sicut dixit Aulc. z hec auis apud Lombardos vul-
go cauda tremula vocat. z ab aliquibus beuerina.

Hic distinctio de oleis tractatum nostrū
cōcludit in quo aggregauit
mus ex varijs auctorū voluminibus ea que intentioni cu-
iustibet practiccanti satisfacere: ac et sūm subseruicntibus apo-
thecariis necessaria videbantur. pūssimi saluatoris ac eius-
dem gloriose matris auxilio mediate: quibus infinita ba-
beo gratias: nunc equi est vt patū quiescamus: vt quiete
restaurati: ad alia non minus vtilia accingamur.

Copus diligenter correctum z a multis doctoribus exa-
minatum Impressum in inclita ciuitate Venetiarum per
pūdētem virū Bernardinum stagninum de Tridino de
Adteferato Anno saluatoris nri. 1499. Die. i. Januarij
ad laudem omnipotentis dei z eius intemerate virginis.

FINIS.

Tabula electuorū cō
 ditorū loch fūpōz cete
 rarū mē scriptōnū: que in
 hoc antidotario reperitū.
 Et primo de electuarijs.

Electuariū de
 aromatibul
 folio. 2.

Electuariū de
 gēnīs. 3.

Confectio albermes. 3.

Confectio de aloalos
 Descriptio elec. sarbo
 teng. 4.

Aodus elec. de citro. 4.

Confectio de musco vul
 cis. 4.

Confectio testiculorum vul
 ps. 4.

Confectio alta testiculorum
 vulpis. 4.

Confectio de galāga. 5.

Diarodon de claspione cō
 muni. 5.

Aromaticū rosatū. 5.

Aromaticū rosatū descri
 ptione gabriel. 5.

Aromaticū ro. in. 5.

Aromaticū garof. 5.

Aromaticū nardinū. 5.

Diaciminū bonū. 5.

Dianisum. 5.

Diambra. 5.

Confectio de dynamo. 5.

Confectio de granis mirri. 5.

Diacalamētū. desc. Bal. 6.

Diatrion piperon. 6.

Diaciminum. 6.

Confectio de citonijis. 6.

Confectio d semib. 6.

Confectio de cito. cuz succo
 citoniorum. 6.

Electuariū de pomis. 6.

Electuariū de psictis. 6.

Elec. quo vniū reges. 6.

Electuariū de fructib. 6.

Confectio alia Bal. 6.

Confectio de prunis. 6.

Electuariū de sorbis. 6.

Triaca diatessaron. 6.

Trisera sarrace. magna. 6.

Trisera muscata. 7.

Trisera Bal. 7.

Triphera minor ex arte se
 nois. 7.

Triphera grece. 7.

Triphera minor. 7.

Diacurcuma magna. 7.

Diamouison. 8.

Dialaca magna. 8.

Confectio de rauedens. 8.

Diacostum. 8.

Confectio elec. ex inuēntio
 ne nostra. 8.

Dialachaminoz. 8.

Confectio anacardina. 8.

Confectio alcāci. 8.

Confectio. i. de assa. 8.

Confectio filonij ex inuen
 tione prima. 9.

Confectio filonij des. ha
 mec. 9.

Egyptea. i. sagzenea. 9.

Athanasia magna. 9.

Diasulphur. 9.

Confectio de storace. 9.

Confectio terepigre Bal. 9.

Hiera hermetis. 10.

Confectio hiera archige
 nis. 10.

Fera hermetis fm inuen
 tionez desue. 10.

Hiera archigenis. 10.

Hiera diacolognidos. 10.

Hiera ex inuēntioe nra. 10.

Hiera cōstantini. 10.

Triphera persica. 10.

Confec. elec. albaris. 11.

Confec. elec. indt magna. 11.

Electuarium indum mi
 nus. 11.

Confectio de dacillis: est
 diastincon. 11.

Electuariū de psitio. 11.

Electuariū de elefcos. 12.

Confectio d alpbescera. 12.

Confectio māne ex inuen
 tione Bal. 12.

Confectio de eupatoio. 12.

Alchelengi. 12.

Confectio de cingibere. 12.

Confectio hamec. 12.

Confectio alia hamec. 12.

Electuariū rosatū. 12.

Confectio de mezereon. 12.

Confectio de saur sue dia
 codion multis modis p
 parata. 13.

Confec. de fuccis nucū. 13.

Confectio de sticados. 13.

Confectio triphere de epi
 thimo. 13.

Confectio mirabilis ad epi
 lensiam. 13.

Confectio de pietro. 13.

Confectio cōditū ad egrū
 dines nruoz. 13.

Confectio anacardina fm
 Rasim. 14.

Confec. diatrundins. 14.

Confectio medicamino d
 gentiana. 14.

Electuariū de orobo. 14.

Confectio filonij persici. 14.

Electuarium conciliato
 ris. 15.

Confectio diacastia fistu
 la. 15.

Confectio de spica roma
 na. 15.

Aurea alexandrina. 15.

Acarium. 16.

Adrianum dicitur ab adria
 no. 16.

Blanca. 16.

Athanasia. 16.

Alchancalon. 16.

Ambamaron. 16.

Antidotū emagogū. 16.

Benedicta simplex. 17.

Confec. alipre muscate. 17.

Confectio cum sale alexā
 drine. 17.

Diamargariton. 17.

Dianthos. 17.

Diasatirion. 17.

Diaprunis. 17.

Diapra sili. 17.

Diaolibanum. 17.

Diarodon abbatte. 18.

Diapendion. 18.

Diaciminum. 18.

Diaagranū frigidū. 18.

Diacastoreum. 18.

Diacatholicon. 18.

Diacostum. 18.

Diatris de melle. 18.

Diacalamentum. 18.

Diacodion. 18.

Diapapauer. 19.

Dialene. 19.

Dialene alia. 19.

Extra. 19.

Electuariū ductis. 19.

Electuarium psiris arcori
 con. 19.

Electuarium de succo rosa
 rum. 20.

Electuariū diaspopi. 20.

Electuariū ad restauratio
 nem humiditatis. 20.

Electuarium contra lum
 bricos. 20.

Filoantropos. 20.

Balsa muscata. 20.

Aqua rosata. 20.

Iustinum. 20.

Cataricū imperiale. 20.

Lionuripon. 20.

Menidaton magnū. 21.

Musa enea. 21.

Muciceta. 21.

Rosata nouella. 21.

Rubca trociscata. 21.

Triaca magna Bal. 21.

Trisera magna. 22.

Trisilon. 22.

Trialandali. 22.

Theodoricon anacardi
 num. 22.

Tomitus valens tertia
 ne. 22.

Terapigra magna. 22.

Teralogodion mesiti. 22.

Confectio electuarij de la
 cuna. 23.

Electuariū altalifar. 23.

Electuariū de mace. 23.

Electuariū de heil. 23.

Confectio de psnee. 23.

Confectio tyriace ptra
 piones. 23.

Electuariū ad scabiē. 23.

Electuarium de nucleto fru
 ctuum. 23.

Electuarium de semib.
 bus. 23.

Confectio tyriace de terra
 sigillata. 23.

Confectio tria. ad morfu
 rutelle. 23.

Confec. elec. lertificatis. 24.

Electuarium qd omni epi
 lensic. 24.

Electuariū p̄ciosum. 24.

Confectio ad ctepatos. 24.

Confectio de scorja ser
 ri. 24.

Electuarium de bacis lau
 ri. 24.

Confectio de euula. 24.

Tyrtaea p̄ma Auic. 24.

Confectio metridati de cō
 muni. 26.

Confectio filonij romanū
 tarfensis. 26.

Confectio filonij psici. 26.

Confectio de lactio. 26.

Electuarium de granis vi
 ridibus. 27.

Electuariū anidē. 27.

Electuarium de campho
 ra. 27.

Electuariū de stinco. 27.

Trisera maloz. 27.

Electuariū de passulis. 27.

Electuariū de cinerib. 27.

Electuarium de margari
 tis. 28.

Confectio de medullis. 28.

Medicamen de morebasi
 ta. 28.

Confectio mixture cor. 28.

Confectio manus cristi
 cum perlis. 28.

Confectio diacoral. 28.

Electuariū de caulib. 28.

Confectio diagarici. 29.

Electuarium diacube
 be. 29.

Confectio alia diacube
 be. 29.

Dianasturtium. 29.

Confectio diarob cum rey
 barbaro. 29.

Confectio diarob cum sur
 bity. 29.

Confectio diarob cum aga
 rico. 29.

Confectio diarob cū sene. 29.

Confectio de fistico. 29.

Confectio diamusci matri
 calis. 29.

Confectio p vermib. 29.

Confectio diaturbich cum
 reubarbaro. 29.

Electuariū de ouis. 30.

Electuarium de lepoze cō
 busto. 30.

Electuariū de sebesten. 30.

Electuarium de polipo
 dio. 30.

Confectio diacartami. 30.

Electuariū sublime conser
 uās sanitatē oculoꝝ. 30.

Diabutrum. 30.

Diapigamum. 30.

Electuariū de sicub. 30.

Electuariū de cicadis. 30.

Medicamē d̄ sileos. 30.

Electuariū de iua. 30.

Electuarium de anagalo
 fistuēstri. 30.

Efectio bollament. 31.
Electuarium de moris. 31.
Efectio de chloidea. 31.
Efectio diaphoricon. 31.
Diacapparis. 31.
Diacerascos. 31.
Diadragatum calidum. 31.
Diapente. 31.
Diacassia fistula. 31.
Electuarium de sarsara. 31.
Electuarium lenitivum. 31.
Electuarium contra pestem. 31.
C De conditis.
Secacil conditum. 32.
Zingiber conditum. 32.
Bevite pite. 32.
Acous conditum. 32.
Zuccarum rosatum. 32.
Zuccarum violatum. 32.
Zuccarum buglosatum. 32.
Zuccarum alchill. 32.
Editum de citro. 32.
Editum de buglosa. 32.
C De loch.
Loch de pino. 32.
Loch de papavere. 32.
Loch de squilla. 32.
Loch de alfeceera. 32.
Loch sanum et expertum. 32.
Loch ad caliditatem. 32.
Loch aliud ex inventione nostra. 32.
Loch bonum conferens cibis et consumptis. 32.
Loch ad asma. 32.
Loch de amygdalia. 32.
Loch de aleto. 32.
Loch de caulis. 32.
Loch de pulmone vulgari. 32.
Loch de semine lini. 32.
Loch albotin. 32.
Loch de sarsara. 32.
C De inlebus et rob.
Modus operantis inlebus. 33.
Operatio inlebus rosarum. 33.
Modus inlebus vio. 34.
Inlebus aliud rosatum. 34.
Inlebus violatum. 34.
Inlebus alchimeo. 34.
Sirupus de pomis. 34.
Sirupus de piris. 34.
Sirupus de citonijis. 34.
Sirupus de succo acetose. 34.
Sirupus de succo cucurbitae. 34.
Sirupus de granatis acetosis. 34.
Sirupus de granatis dulcibus. 34.
Sirupus de coulacibus et tri. 34.
Sirupus de acetositate et tri. 34.
Sirupus de agresta. 34.
Sirupus de granis mirri. 34.
Sirupus de albelach. 34.
Sirupus de papavere. 34.
Sirupus de dinarij. 34.
Sirupus acetosus. 34.
Sirupus acetosus cum radicibus. 35.

Sirupus de canis. 35.
Sirupus de portulaca. 35.
Sirupus de vollo. 35.
Sirupus de iulubis. 35.
Sirupus de papavere. 35.
Sermo in aqua mellis. 35.
Secantabin purum. 35.
Secantabin de radicibus. 35.
Sirupus de mentha ex inventione nostra. 35.
Sirupus de absinthio. 35.
Sirupus de sumaterra matior. 35.
Sirupus de ligratia. 35.
Sirupus de isopo. 35.
Sirupus de passio. 36.
Sirupus de calamento. 36.
Sirupus de eupatorio. 36.
Sirupus de thimo. 36.
Sirupus de ficados. 36.
Sirupus de epithimo. 36.
Sermo in melicrato condito. 36.
Modus conditi cum cinis et est minus. 36.
Alius conditum cum speciebus. 36.
Ser. in aceto silitico. 37.
Oxymel silitico. d. dmo. 37.
Oxymel iulianum. 37.
Acerum passularum. 37.
Sirupus conferens ad ea que diximus. 37.
Sirupus de psilio. 37.
Sirupus sapor. 37.
Sirupus de berberis. 37.
Sirupus de endivia. 37.
Sirupus de epatica. 37.
Sirupus de nenuphare. 37.
Sirupus ex inventione nostra expertus ad quartanam. 38.
Diamozon. 38.
Mel rosatum. 38.
Ortachara. 38.
Sirupus de mirabolantia et trinio. 38.
Sirupus de turbitis. 38.
Sirupus de via. 38.
Sirupus de fructibus aliis. 38.
Sir. de fructibus aliis. 38.
Sir. sancti ambrosij. 39.
Sir. de pimpinella. 39.
Sirupus de lilio. 39.
Sirupus digestivus. 39.
Sirupus de raphano. 39.
Sir. de mezerion. 39.
Sirupus de rubra tinctorum. 39.
Sirupus macedonicus. 39.
Sirupus de pullegio. 40.
Sirupus columbinus. 40.
Sirupus de scolopendria. 40.
Sirupus de sebesteo. 40.
Sirupus de cicoria Bul. 40.
Sirupus de opio. 40.
Sirupus de plantagine. 40.
Sirupus de ius. 41.
Sirupus de lillo. 41.

Sirupus optimus ad omnem emoragiam. 41.
Sirupus aromaticus. 41.
Sirupus de cicoria Bul. 41.
Sirupus de ficibus. 41.
Sirupus de artemisia. 41.
Sirupus de endivia. 41.
Sirupus ad matricem. 41.
Sirupus de artemisia. 41.
Sirupus cordialis. 41.
Sirupus de acoro. 41.
Sirupus de scabiosa. 41.
Sirupus de betonica. 41.
Sirupus de lupulis. 41.
Sirupus de buglosa. 41.
Sirupus de succo endivie. 41.
Sirupus rosatum. 41.
Rob de ribes. 41.
Rob de agresta. 41.
Rob de comibus. 41.
Rob de sumach. 41.
C De decoctionibus.
Decoctio capsillorum venentis. 41.
Decoctio de epithimo. 41.
Decoctio communis. 41.
Decoctio pectoralis. 41.
C De trociscis seu confectionibus trociscorum.
Confectio gallie muscatis. 41.
Confectio gallie sebeste. 41.
Confectio gallie alefange. 41.
Efectio tro. diarodon. 41.
Efectio tro. de rosis. 41.
Efectio tro. de rosis et eupatorio. 41.
Trociscus de rosis. 41.
Sucahal. ernf. 41.
Confectio ramich. 41.
Trociscus de camphora. 41.
Trociscus de reubarbaro. 41.
Trociscus de spodio. 41.
Trociscus de spodio cum semine acetose. 41.
Trociscus de berberis. 41.
Trociscus de absinthio. 41.
Trociscus de eupatorio. 41.
Trociscus de aniso. 41.
Trociscus alij de aniso. 41.
Trociscus de lacca. 41.
Trociscus de terra sigillata. 41.
Trociscus alandahal. 41.
Trociscus de sandalis. 41.
Trociscus de disperis. 41.
Trociscus de capparibus. 41.
Trociscus de carabe. 41.
Trociscus de alchechingu. 41.
Trociscus alehadicon. 41.
Trociscus obtus. 41.
Trociscus de gariofilis. 41.
Trociscus de vollo. 41.
Trociscus nostri de agarico. 41.
Trociscus de spica. 41.
Trociscus de siliquis. 41.
Trociscus de alumine. 41.

Trociscus de vacillis. 45.
Trociscus diarodon. 45.
Trociscus diani. 45.
Trociscus idiocri. 45.
Trociscus croci magnificus. 45.
Trociscus diacorall. 46.
Trociscus de viro. 46.
Trociscus de herbo. 46.
Trociscus muscati. 46.
Trociscus de olibano. 46.
Trociscus de agno casto. 46.
Trociscus de balaustris. 46.
Trociscus de thure. 46.
Trociscus de myrra. 46.
Trociscus alcarmesit. 46.
Trociscus alindacaron. 46.
Trociscus squille. 46.
Trociscus de viperis. 46.
Trociscus chochion. 46.
Trociscus de mezereon. 47.
Trociscus de rubea. 47.
Trociscus de cinleue. 47.
Trociscus stelle. 47.
Trociscus de croco. 47.
Trociscus de eleborio. 47.
Trociscus de bdello. 47.
Trociscus de carta combusta. 47.
Trociscus alehadico. 47.
Trociscus de celladonia. 48.
Trociscus de calcamentis. 48.
Trociscus de scolopendria. 48.
Trociscus de cicadibus. 48.
Trociscus affodilorum. 48.
Trociscus de calce. 48.
C De sief.
Sief. citrinum. 48.
Sief rosani. 48.
Sief album. 48.
Sief de thure. 48.
Sief de plumbo. 48.
Sief rubeus. 48.
Sief viride. 48.
Sief de calcado. 48.
Sief de selibus. 48.
Sief inemite. 48.
C De pillulis.
Pillule alefange. 49.
Pillule stomacice. 49.
Pillule aggregative ex inventione nostra. 49.
Pillule aggregative maiores. 49.
Pillule de eupatorio maiores. 49.
Pillule de reubarbaro. 49.
Pillule de alchechingu. 49.
Pillule inde. 49.
Pillule de farcocolla. 49.
Pillule fetide maiore. 49.
Pillule de scrapiho. 49.
Pillule de enosbio. 49.
Pillule de ravedeni. 49.
Pillule de mezerion. 49.
Pillule lucis maiores. 49.
Pillule lucis minores. 49.
Pillule stomacice nre. 49.

Ypocisti anibrosij
hinc vni

Registrum.

Emplastrū de betūca. 68.	Oleum de euforbio. 71
Emplastrū bouinum. 68	Oleū de euforbio aliū. 71.
Emplastrū de adipib ^o . 69.	Oleum vulpinum. 71.
De oleis.	Oleū de scorpiōnibus. 71.
Oleum de amidalīs dal-	Oleum de scorpiōnibus
cibus. 69.	aliud. 71.
De amidallo amarīs d nu	Oleum de serpētibus. 71.
cibus &c. 69.	Oleum de ranīs. 71.
Oleum laurinum. 69.	Oleum de ouīs. 71.
Oleum de balsamo. 69.	Oleū de frumēto. 71.
Oleū de granīs sifamī. 69.	Oleum sinapium. 72.
Oleū de semīe lini. 69.	Oleum de lunipero. 72.
Oleū rosarū cōpletum. 69.	Oleum fraxinum. 72.
Oleum camomillini. 69.	Oleum de gagatis. 72.
Oleum yfolatum. 69.	Oleū phisosophorum. 72.
Oleum anethinum. 70.	Oleum alcibichil. 72.
Oleum de lilio. 70.	Oleum balsaminum. 72.
Oleum trinum. 70.	Oleum frigidissimum. 72.
Oleū de cheirī. 70.	Oleum de liliīs purū. 72.
Oleum de mellilotō. 70.	Oleum darsifam. 72.
Oleum de nenufare. 70.	Oleum tenugrec. 72.
Oleum de citouijē. 70.	Oleum sal mente. 72.
Oleum mīrtinum. 70.	Oleum de oleōdro. 72.
Oleū de pomīs lab:ol. 70.	Oleum de vfnec. 72.
Oleum de euula. 70.	Oleum de stasifagita. 72.
Oleum de cinamomo. 70.	Oleum de laudanō. 72.
Oleum de rurba. 70.	Ad faciēdum balsami. 72.
Oleum nardinum. 70.	Oleum quod ponitur loco
Oleū nardinū aliud. 70.	balsami. 73.
Oleum masticanum. 70.	Oleum de calce. 73.
Oleum de storace. 70.	Oleum de tartaro. 73.
Oleum costinū. 70.	Oleum de ipericon. 73.
Oleum de alcanna. 70.	Oleum de sulphure. 73.
Oleum de sanuico. 70.	Oleum de caparibus. 73.
Oleum de mecercon. 70.	Oleum muscelinum. 73.
Oleum de balce. 70.	Oleum de castoreo. 73.
Oleum de cucumere atū	Oleū sambucinum. 73.
nino. 70.	Oleum pro doloribus pue
Oleum de pomīs citrangu	rorum. 73.
līs. 71.	Encaustrū nigrum. 73.
Oleum de croco. 71.	Cassia fistula p. clisterijs. 73.
Oleū de piperibus. 71.	
Oleum de cherua. 71.	

Sipis tabule.

prima alba.
 T Joānis iacobi.
 clerum dictarum.
 simplicibus

b
 Lubebe. idest
 dicantur
 de puratorum
 num: quia

c
 benedicta
 mul p̄stentur
 dia papauer
 violarum

d
 beris reubarbari
 est absinthium
 lūitate sed
 forma ipsius

e
 et assantur auelane
 distillettur oleum
 acetosus sed
 to per yfopi

f
 exposito est lingua
 perforata idest herba.
 scz aqua in qua
 ex tela lini.

g
 siel album
 potest dici qd
 dropisi sed
 et melior est

h
 quod dicitur
 donec nigrescat
 T Flos eris
 T Lamedreos

i
 tasi mellis
 T Filud vnguetum
 descriptione

k
 coque vsq
 compime
 tei bentine

Sins.



Ine
 1083

